Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XXI
C
14
NAPOLI

XXI
C
14

AVREVM
REPERTORIVM
ALPHABETICVM.
De Præſumptionibus.

DOM. HIPPOLYTO
BONACOSSA I. C. FERRAR.
COLLECTORE.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

CVM PRIVILEGIIS.

VIRTVTI SIC

CEDIT INVIDIA.

Venetijs, Ex Officina Damiani Zenari.

M D L X X X.

PRAESTANTISSIMO VIRO, PATRICIO VENETO, ALOYSIO MICHAELI ADVOCATORI COMMVNIS VENETIARVM.

QVI ſuas omnes curas ad communem utilitatem conferunt, qui nil agunt, quod uirtutis ſpeciem non pręſeferat, qui denique ij ſunt, quales omnes uideri volunt; ij ſummam felicitatem, ALOYSI MICHAEL, uere adepti mihi uideri ſolent. cum enim homo ita uere hominis nomen mereatur, ſi humanitatem, qua nos a brutis ſeiun-

gimur, colat, & in omni actione uere ſe benignum & facilem præbeat; quid iis facias, qui, ea exſuti, feritatem quandam, Naturæ humanæ aduerſariam, induunt, eaq. glorioſi incedunt? Sæpiſsime cum animo meo reputo, quænam iſti ſibi euangelia deberi putent. Credunt ne inter homines aliquid eſſe, excellere? certe credunt. ſed, quod, humanitate excellere difficillimum exiſtimant, qua ipſi præditi ſunt Naturæ, ut ita dicam, iniquitate; ſi excellant in eo, quod omnes præcipue uitare debent, modo excellant ipſi, magnum quid ſe eſſe conſecutos opinantur. hoc in priuata uita malum eſt. ſed longe maius malum eſſe in publica, nemo non uidet. Quo fit, ut tanta incommoda homines experiantur; qui ab iis, quorum ope ſub leuari deberent, interdum deprimuntur. Valeant hi, & a nobis procul abſint; qui homines eſſe nolumus; neque eum nos diem uiuere iudicamus, quo non aliquid cum uirtute coniunctum præſtamus. imitati in hoc Diuinam beneficentiam, cuius imagines ſumus, quæ ſemper cadentes erigit, & egentibus opem fert. Ego quidem, priuatus homo, ſemper illud ſpectaui, ut omnibus prodeſſem. quod, quantum potui, elaboraui, ut præſtarem. an aſſecutus ſim, alij uiderint. certè uolui. Tu, publicus,

quid

quid & in publica, & in priuata uita laude dignum umquam omiſiſti? quid ue præſtaſti, in quo non ſummum decus appareret? Hoc efficit uirtus, hoc ad ſtudia ſemper directa uita, in quibus te excellere, uniuerſa ciuitas iure prædicat. Tu ab adoleſcentia egenos, & in carcere conſtitutos, eloquentia tua, quam ſingularem eſſe conſtat, a maleuolorum calumnijs acerrime uindicaſti. Quo factum eſt, ut Veneta nobilitas cum tibi Magiſtratum perlibenter, ſponteq. ante plures annos detulerit, in quo maior exſtare poſſet tuæ iuſtitiæ, prudentiæq. fama: Aduocator enim Communis ſumma omnium uoluptate declaratus, in eo tu Magiſtratu oſtendiſti, quales iudices eſſe debeant: humaniſsimi ſcilicet, & in audiendis cauſsis faciles; non ad iram procliues. Hinc homines Te admirantur, iſtamq. naturæ facilitatem, ſingulari iuſtitiæ adiunctam, decantant, totoq. ore prædicant. Et ſane fructus colligis, qui tibi debentur. nam eundem Magiſtratum ter es adeptus: maiore ſemper in animis hominum Tui deſiderio relicto. Modo, cum tertium geris, Deus bone, quænam tua eſt gloria? quæ ue laudes non tibi deferuntur, ab ijs uiris, qui ipſi cum laude uiuunt? quæ uera laus eſt. nam,

quem-

quemlibet ſuos laudatores habere, optime noui. quorum pleroſque adulatores eſſe, (quæ peſſima inter homines peſtis) omnes iudicio præditi fatentur. Tu uero nihil ijs loci relinquis. nam tota tua uita honeſtum ſpectat, honeſtum tuetur, idq. ante oculos ſemper habet. quo duce, omnia tibi proſpere cadunt, ſemperq. cadent. Tu omnium amorem tibi conciliaſti. Vt omnes, quæ poſſunt, ad tuam dignitatem libentiſsime conferant. ſoluere enim uidentur partem eius, quod debent. Ego certe, tenuitatem meam cum conſidero, mihi ipſe diſpliceo, eam unam ob cauſſam, quod non is ſim, qui poſsim, quod in animo uoluo, foras expromere. Ad alienas igitur arcas confugio. Et, aliquid de alienis diuitiis decerpens, uolo exſtare Tibi a me inſcriptum, teſtimonium obſeruantiæ meæ, uolumen hoc præclariſsimi Iuriſconſulti, Hippolyti Bonacoſſæ, Ferrarienſis: cuius doctrinam omnes magnifaciunt, iudicium prędicant; quiq. labores hoſce ſuos cum uiderit tuo nomine inſignitos, aliquid ex eo, atque adeo multum ad ſe additum eſſe fatebitur. Ego certe hoc aſſequar, ut, ingratum non eſſe me, neque eum, qui tua eximia

animi

animi bona non norit, homines ſentiant.
Deus Opt. Max. Te nobis diu ſeruet incolumem.
Venetijs, Idibus Iunij M D LXXX.

Tibi addictus,

Damianus Zenarus.

REPERTORIVM IVRIS PRAESVMPTIONVM ALPHABETICVM,

DOM. HIPPOLYTI BONACOSSAE, IVR. VTR. D. FERRAR.

Pars Prima.

A

ADVOCARE præſumens patrocinium potẽtioris perdit cauſam. Anchar. in cap.ex parte.de aliena. mutan. cauſa fac. num.3.

Aduocati copiam ſubtrahens aduerſæ parti prȩſumitur fouere iniquam litem. Turrecremata in c.ſiquis. num.1. 3.q.7.

Accuſans proximum ſuum de occultis criminibus, quæ probari non poſſunt, & quæ ſolius Dei iudicio relinquenda ſunt, potius ex inuidia, quàm ex charitatis zelo prȩſumitur accuſare. Turrecremata in cap. ſi omnia.7.q.1.fol.135.

Agere quis velle præſumitur, qđ iura & ſtatuta uolunt. Barbat. conſi.29.& conſil.44. in 1.volu. & conſi.4.in 2.vol.

Amicorum præſentia facit ceſſare præſumptionẽ metus. Curt. in l. tranſactionem. nume. 5. C.de tranſact.

Actus in dubio præſumitur potius factus ex cauſa neceſſaria, quàm volũtaria, Crottus in l. qui Romæ. §. duo fratres, nu. 24. ff. de uerbo. oblig.

Appellatio an tollat præſumptionem ſententiæ? Neritius in rubr. extra de appellat. in clementi.

Ad inducendum adulterium præſumptum, an ſufficiat probare deoſculationem? Parpalea in l. 2. nu. 24. ff. ſol. mat.

Allodialis res quælibet eſſe præſumitur. Paſethus in conſi. 50. nu. 12. & ut tollatur hæc præſumptio, quid opus ſit D. Simon de Pratis conſil. 108. numero 79. D. Menochius conſil. 1. nu. 10. in primo.

Actum nullum facere quis non præſumitur. Mazollus in conſi. 89. nu. 13.

Præſumptio eſt faciẽda, per quã actus in meliorem partem ualeat, & cenſetur factus. Cephal. conſi. 405. nu. 11.

Præſumere aliquid ex antiquitate temporis, eſt exorbitans, & contra iuris regulas. Cephal. conſi. 441. nu. 97.

Præſumitur id actum, quod fuit ſcriptum. Cephal. conſil. 436. numero 25.

Præſumitur contra illum, qui iniquè, & iniuſtè appellauit, nec peritorum iudicio acquieſcere uult. Cephal. conſilio 384, numero 61.

Præſumitur pro actu, qui in ſolita forma reperitur. Cephal. cõſi. 390. nu. 3. Beccius cõſi. 3. n. 6.

Præſumitur pro ualiditate actus. & cæteris præfertur iſta præſumptio. Deci. conſi. 52. nu. 16. & conſil. 99. nu. 16. & conſil. 52. nu. 119. Fallit, quando deficit conſenſus, uel eſt in præiudicium tertij. Idem in conſi. 52. nume. 122.

Præſumptio ceſſat, ubi conſtat de ueritate actus. Beccius conſil. 51. num. 28.

Præſumptio eſt contra auctorem rixæ. Mazollus conſil. 68. nu. 3.

Præſumptio eſt, quòd omnis faciat actum, prout eſt iuris. Mazollus conſi. 86. nu. 19.

Præſumptio eſt contra aggreſſorem. Mazollus conſi. 51. nu. 36.

Præſumptio, ꝙ armatus aſtans cẽſeatur cogitare de rixa, ceſſat ubi arma ſint ſolita portari ꝑ ipſum. Mazollus conſi. 64. numero 29.

Præſumitur pro actu, qui in ſolita forma reperitur. Mazollus conſi. 12. nu. 3.

Actum in dubio quis facere præſumitur eo modo, quo licitè perficere potuit, non quo illicitè. Crotus in conſilio 329. numero 8.

Præſumitur, ꝙ armigeri tractaſſent malè unum locum ex eo, ꝙ ſoliti ſunt ſic in alijs facere. Brunus conſilio feudali 185. col. 1. uerſiculo tertio, & conſilio

ſil. 190. col. 3.cir.fi.cũ ſeq.uer. Tertiò pro ipſo.

Præſumptio eſt contra eum, qui differt agere. Inſignis I. C. Dominus Gaſpar Caballinus Milleloquio 312.

Præſumere capitur in malã partem. Deci. in c.ſanè. nu. 15. de priuilegiis.

Præſumitur nemo uelle delinquere ex actu, quem facit, niſi debitũ eſſet ſibi fauorabile. Marſil. in tracta. de Bannitis, numero 40.

Præſumptione ubi procceditur, eſt inſtantia minorandi pœnam. Ioan. Lopez. de dona. inter uirum & uxorem. §. 11. fol. 234. in nouis.

Præſumptio pro prioritate natiuitatis, uel mortis pro quo ſtet, ſi duo uel plures ſimul naſcantur, uel moriantur. Io. Lopez. de dona. inter uirum, & uxorem §. 40. n. 9. cum ſeq. fol. 486. in nouis.

Præſumptio cadit ſuper dubio, fictio ſuper certo. Mantua cõſil. 11. nu. 73. in primo.

Præſumptio præualet. Mantua cõſi. 27. nu. 23. in primo uol.

Præſumptio debiti debet in dubio ſemper excludi. Mantua conſi. 56. nu. 12. in primo uol.

Præſumptio eſt, quòd quis artificio uiuat commodè. Mantua conſi. 77. nu. 20. in primo uol.

Præſumptio l. meritò, ff. pro ſocio, ceſſat, quando contrariũ probatur. Mantua conſi. 158. nu. 10. in primo uol.

Præſumptio excluſiua falſitatis in dubio eſt capienda. Mantua in conſi. 109. & 174. num. 10. in primo uol.

Præſumptio magis potens tollit præſumptionem minus potentem. Mantua in conſi. 185. nume. 34. in primo vol.

Præſumptio appellatur probatio probans. Mantua in conſi. 213. nu. 28. in primo.

Præſumptio excluſiua debiti in dubio eſt capienda. Mantua in conſi. 269. nu. 7. Declara, ut ibi. nu. 13. in primo.

Præſumptio non facit inditium ad torturam. Mantua in conſi. 151. nu. 13. in primo.

Præſumptio & probatiõ fortior præualet. Mantua conſi. 319. nu. 2. in primo.

Præſumptiones, etiam ſi cum admonitione ſpernantur non inducunt probationem delicti, Mantua conſil. 30. numero 5 in primo.

Præſumptiones euidentes ſunt liquidiſsimæ probationes. Mantua conſil. 327. nu. 27. in primo

Præſumptionibus nõ eſt quis cõdemnandus. Mantua conſi. 30. num. 3. Fallit in præſumptionibus legis. ibi. numero 4. in primo uol.

Præſumendum eſt eum, qui conditionem apponit, uelle, ut impleatur. Mantua in conſil. 58.

numero primo, in primo uolu.

Præſumptio ex præſenti reſultat in prçteritum.Bertran in conſi.23 n.2.in 2.uol.

Præſumptio oritur ex actu antiquo.Bertran.in conſi.41.nu.7. in primo.

Præſumptio publici tabellionatus onus probãdi reiicit in negantem.Bertrand.in conſi.41. nu 9.in 1.parte.

Præſumptio ſemiplenç probationi contraria illius uim eneruat, & impedit iuramentum ſuppletiuum deferri.Bertran. in conſi.282.n.4.parte 2.

Præſumptio eſt contra proponẽtem.ſ.iuris. Bertran.in conſ.6. nu.9.par.2.

Præſumptio non fit pro muliere iuri ſuo renunciante, niſi per aliquam fraudem. Bertran. in cõſi.141.n.7.par.2.

Præſumptio fortior debiliorem tollit.& quid ſi ſint pares. Bertrã.in conſi.239.n.3.& 7.par.3.

Prçſumptio fit contra potentes Bertand.in conſil. 283. nu.17. par.3.

Præſumptio reſultans ex annuis prçſtationibus, an ſit prçſumptio iuris, & de iure,ut aduerſus eum nõ poſsit admitti probatio in contrarium.Bertr.in cõſ.261.nu.6.in 1.par.

Animus prçſumitur proteſtantis durare, donec fiat actus naturalis, uel præciſè contrarius ꝓteſtationi. Bal. in c. Cuma. n.8.ꝗ elect.& elect. poteſtate.

Præſumitur potius pro appellatione,quam pro ſentẽtia. Bal. in c.cum tu fili.nu.1. de teſtib.

Preſumi an debeat, ſententiam eſſe latam ante appellationẽ, & an prçſumatur appellatẽ infra decẽ dies, et quòd non prçſumatẽ appellatio deſerta, ſi tẽpora pati poſſunt.Bal. in c.cũ in iure.nu.6.de off.deleg.

Prçſumptio, quæ oritur pro ſententia, ſuſpenditur per appellationem.Ripa in l.res iudicata.n.9.de re iudica.

Præſumptionem eſſe pro arbitro Do.Menochius.de arbitr. iudicum. caſu 112.nu.5.

Prçſumũtur omnes ſolennitates alienationis adhibitç, & titulus nouus,quãuis is, qui ex inſtrumento apparet,ſit nullus, ꝑpter tempus immemorabile.D.Hieronym.Gabriell.conſi.88.nume.18.

Antecedenti prohibito,prçſumitur prohibitum omne, per qđ ad illud peruenitur.Ant. Gabriel.lib.j.Cõium conc u. titulo de prçſumptionibus. conclu.7.

Prçſumptio efficax admittitur contra aſſertionem illius, cui alias creditur D.Menochius. de arbi.iudic.caſ.76.nu.19.

Prçſumptionem, & preſumptiuã probationẽ in antiquis ſufficere,etiam cõtra iuſtum & titulatũ poſſeſſorẽ D. Menochius de

de arb.iud.caſu.11.nu. 4.
Prȩſumitur contra differentem agere, donec probationes rei depereant. Gallus in conſuetu. feuda.§.40.nu.26. fol.310.
Prȩſumptio illa eſt cȩteris potentior, quȩ facit ualere actum. D.Menochius de arbit.iud.caſu.477.nu.2. Et quantȩ ſit uirtutis ibi.nu.3.Rimi.Iun.conſi. 71.nu. 22.& conſi.58.nu.38.
Amicus prȩſumitur, qui ſalutat cōtra uerò inimicus,qui nō ſalutat.Mantua conſ.173.nu.6.
Semper prȩſumitur pro actu, q habet debitam formam.Mantua in conſ.42.n.1.in 2.uol.
Prȩſumi debet, quòd actus ualeat,non pereat.Rimi.Iun.cōſi.42.num.72.& hæc eſt fortior præſumptio cæteris, ibi numero 73.
Actus quando metu factus prȩſumatur.Rimi.Iun.conſi.13.nume.64.
Actus prȩſumitur factus debito tempore,ut ualeat.Rimi.Iun. cōſi.71.nu.21.
Actus præſumitur factus ex cauſa neceſſaria.Rimi.Iun.in conſil.23.nu. 150.& conſ.9. num. 19.& ut ualeat,non ut pereat.
Aditio præſumitur ex habitatione domus paternæ.Rimi. Iun. in conſi.107.nu.18.
Alienatio prȩſumitur ſimulata, quando quis remanſit in poſſeſsione.Rimi.conſilio 73. nume.28.
Amicitia præſumitur in dubio. Rimi.Iun.conſi.88.num.35.
Animus præſumitur qualis ex armis & loco percuſsionis.Rimi. Iunior conſi.88.num.42.
Animus præſumi ur, qualis eſſe debet.Rimi. conſilio 5.numero 204.
Animus offendēdi requiritur, ut pax dicatur recepta.Rimi.cōſil.101.nu.5. prȩſumitur tamē in prohibitis.ibi. numero 20. & 21.
Amicitia in dubio præſumitur, niſi probetur inimicitia. Burſa.conſi.20.nu.41.
Prȩſumitur,quòd actus licitè fiat Burſa.conſi.34. nu.37.
Præſumitur in dubio actum, qđ ſcriptum reperitur.Burſa.cōſil.33.nu.11.
Præſumuntur omnia ſolenniter acta, & ueniſſe lata ſententia in præſentem. Burſa.conſi. 24.num.16.
Prȩſumptio ualiditatis actus cȩteris prȩponderat. Burſa.cōſi. 74.num.131.
Artifex prȩſumitur in dubio cōtraxiſſe cauſa artis.Barto.in l. fi.§.fin ff.ad Maced.Brunus in eius Repertorio, in uer.filius. col.4.uerſi.Statutum quòd filiusfamilias.
Aditio hæreditatis onerosa non præſumitur, quando ex alia uia,ſeu iure puta uigore alicuius teſtamenti, ſeu fideicommiſsi quis bona apprehendere poſ-

poſsit. Burſa.conſilio 83. nume.17.

Allodialia bona omnia in dubio præſumuntur ex cõmuni. Burſa.conſi.45.num.23.& conſi.8. num.17.

Amicus non præſumitur doloſè contra amicum verſari, nec deliquiſſe cõtra amicum. Burſa. conſil.15.nu.23.

Amor patris, ardor licitus tollit omnem uoluntatis contrariæ præſumptionem.Burſa.conſil. 15.nu.23.

Animus vxoris præſumitur mutatus, quãdo mortuo marito poſſidet bona illius pro dote eo defuncto, nec dicitur iure familiaritatis poſsidere. Burſa. conſi.9.nu. 8.

Attramẽti eiuſdem præſumptio uera eſt, ſi fiat additio.Gargia. patroci.24.nu.2.

Animus talis præſumitur, qualia uerba.Gargia.patroci.13.nume.18.

Alienatio alicuius, quæ fit ad reparationem, ſeu defenſionem alicuius caſus, uel facti, ſimulata non præſumitur, niſi probetur cauſa ad cuius reparationem fuerit facta, nec ſufficit, ꝙ alienans in poſſeſsiõe poſt rei contractum remanſerit. Bero.conſi.170.num. 5.etiam ſi uiconiunctum facta eſſet ibi.nume.16.

Alienatio ad hoc, ut præſumatur ſimulatè & fraudulenter facta ad reparationem, ſeu defenſionem alicuius caſus, requiritur quòd caſus ille perſonam alienantis, & non alterius concernat.Bero.conſi.170.nu.7.in primo uol.

Alienatio, ut ob imminens æs alienum ſimulatè & fraudulenter facta præſumatur ex eo, ꝙ alienans in poſſeſsione remanſerit, quid requiratur.Bero. cõſi.170.nu.8.in primo.

Alienatio præſumitur ficta & ſimulata, aliis concurrentibus præſumptionibus, ubicunque & poſt alienationem infra modicum tempus ab ea receditur Bero.d.conſi.170.nu.10.in primo uolum.

Amicitia excuſat, & tollit præſumptionem doli, etiam in his quæ ſunt de genere prohibitorum & malorum.Bero. in cõſi. 165.nu.12.in 3.uol.

Animus malus præſumitur prima fronte in male factis, & dolus, & malum & damnum illatum ſemper præſumitur factũ malo aĩo, niſi probet̃ cõtrariũ uel alia præualeat præſumptio & ſic cõtraria præſumptio tollit fraudis præſumptionem, ſi eſt uehementior. In Reperto. Inquiſitorum, in uer. Præſumptio.col.2.

Si ſtatutum punit abuſionem, ita punitur fœmina ſicut maſculus. Idem, ſi punit uerum delictum. Sed ſi punit præſumptionem

nem debiti, mitius agitur cum fœmina. Brunus in tracta. de conſtitutionibus, decretis, ſtatutis &c. in uer. Abuſio.

Acquirere prohibitus per ſtatutum, non poteſt acquirere ſub nomine uxoris, uel filiorum: quia præſumitur in fraudem acquirere. Brunus in tracta. de conſtitutio. decretis, ſtatutis, cõſuetu. &c. in uer. acquirere col. 2. uerſi. & ſtante ſtatuto.

Appellatio in dubio non præſumitur deſerta, quia utrique parti uidetur conſultum. Rebuffus de appellat. articulo 5. in gl una n. 27. in 3. Tomo.

B

BOnitatis præſumptio reſultat ex bona uita, & conuerſatione ſapientum. Ancha. in c. ex ſtudiis, num. 1. de præſumptio. uide Hoſtien. in tit. de præſumptio. in eius ſumma.

Bonum aliquid, præſumitur eo ipſo, quod factum eſt, uel præceptũ à bono & ſancto homine. Turrecremata in c. omnis qui 7. quæſtio. 1.

Bonitatis præſumptio & honeſtatis perſonæ nõ procedit in p̃iudicium tertii. Becci. conſilio 52. nu. 98. Gargiareus patrocinio 27. nu. 25.

Bonæ uocis & famæ præſumptio præfertur ad excluſionem delicti. Becci. conſi. 52. nu. 8. & 25. Nam præſumptio delicti tollitur ex præſumptione bonę famę, & ex præſumptione bonę uitæ minuuntur indicia contra malefactorem. Becci. conſi. 78. nu. 25.

Bonæ uitę quis præſumitur naturaliter, & laudabilis, ac honeſtę conuerſationis. Vitalinus in clementi. unica, de conceſſ. preben. nu. 2.

Pręſumptio eſt, uirum bonũ furtum nõ commiſiſſe D. Menocchi. de arb. iud. Caſu 472. n. 23.

Bona pręſumuntur libera. Mantua conſi. 1. nu. 10. & conſil. 48. nu. 4. & qui dicit contrarium, illud probare debet. ibidem in ſecundo uol.

Bona fides præſumitur, quando præcedit titulus uerus, uel putatiuus. Mantua conſi. 86. nu. 8. & conſil. 101. nu. 9. & conſil. 2. nu. 19. in 1. vol.

Bona fides non patitur, ut bis idẽ exigatur. Mantua conſi. 71. in primo.

Bona fides præſumitur ex poſſeſſione longiſsimi temporis. Mãtua in conſi. 130. nu. 18. in primo uol.

Bona fides pręſumitur ex titulo putatiuo. Mantua conſi. 297. nu. 4. in primo.

Breuitas temporis inducit fraudis præſumptionem. Mantua in conſi. 309. nume. 1. in primo uolumine.

Bellum non præſumi ab aliquo uolun-

uoluntariè prouocando illatum. D. Menocchius conſi. 1. nu.248.in primo.
Bellum in dubio pręſumi iniuſtū ibi.nu.146.
Beneficium non præſumitur collatum ob benemerita D. Menocchius in conſi.1.nu.52.
Bona fides p̄ſumitur,ſi quis poſſederit per longum tempus, de cuius initio non extet hominum memoria D. Menocchius conſi.90.nu.75. in primo vol.
Bonus uir quilibet pręſumitur, & quòd omni diligentia ſuum officium exerceat, alioq; mortaliter peccare diceretur. Do. Menocchius in conſi.73.nu.21.
Bonafides pręſumitur.Rimi.Iun. conſi.23.nu.194.
Bona præſumuntur allodialia.Rimi.conſi.90.num.20.& conſ.6. num.88.
Bona in territorio Caſtri pręſumuntur ad ipſum ſpectare. Rimi.conſi.19.nu.3.
Bonus quilibet pręſumitur. Rimi.conſi.30.nu.26.
Bona fides pręſumitur in qualibet preſcriptione ex communi Burſa.conſi.87.nu.54.
Bannitus deſcriptus in libro bānitorum rectè & ritè bannitus præſumitur.Bero.in conſilio 182.nu.12.in 3.vol.
Bona fides in dubio pręſumitur, quando poſſesſio fuit diuturna.Bero.conſil.109.num.13.in primo vol.
Bona fides præſumitur in preſcriptione, ſeu conſuetudine temporis immemorabilis Bero.conſi.115.nu.27.
Bona fides præſumitur fuiſſe ex curſu longisſimi temporis, & pręſertim immemorabilis, & & maximè contra priuatos,& qui ius eccleſię non habent. Bero.conſi.115.nu.32.
Bonafides quando, & quòmodo facilius pręſumatur. Bero. in conſi.114.num.21.& conſi.144. nu.86.uol.1.& vol.3.
Bona fides ex titulo pręſumitur Bero.conſil.191.nu.4. & 30.& conſi.89. nu. 35. in primo uol.
Bona fide quis pręſumitur poſſidere, quando antiquior poſſeſſor non apparet.Bero.conſilio 114.nu.16.in primo
Bona fides in eo præſumitur, qui longo tempore fuit in poſſeſſione,etiam ſi contra ius poſſideret,conſi.115.nu.19.per Bero.in primo uol.
In Bonafide quis in dubio pręſumitur,& non in mala. Bero. in conſi.77.nu.3.nu.7.
Bonafides non pręſumitur, niſi probetur per eum, qui in ea ſe fundat.Bero.in conſ.114.nu.3. in primo vol.Et quando pręſumatur,ibi.nu.12.& 30.
Bona in dubio pręſumuntur allodialia, non feudalia,& dicens ea feudalia, debet probare, ſi eſt in poſſesſione. Bero. conſi. 65.n.157.in 1.uol.& 115. n. 30.

Bona fides nõ præſumitur in eo, qui contra iura mercatur. capi qui contra. de reg iur. in 6. Ferretus conſi. 382. nume. 9. in 2. uol.

Copula carnalis præſumitur ſolitudine, nuditate, loco, & ſexuũ diuerſitate. Ioan. And. in c. literis, colum. 4. circa prin. uerſic. in glo. 2. de præſumptio.

Calumnioſè ſi præſumatur cõtra aliquem, quòd quæſtionẽ moueat, præfigatur ei tempus peremptorium ad agẽdum, poſt quem non auditur. Ioan. And. in c. lator. colum. 2. circa princip. uerſicu. non potuit. qui filii ſint legitimi.

Clandeſtinè quid agens habet pſumptionem contra. Ancha. in c. cum ex iniuncto. nume. 3. de hæreti.

Copula carnalis quandoque præſumitur ex ſolitudine maris & fœminæ. Butri. c. 3. nume. 4. de præſump.

Conſanguinitas & affinitas habet præſumptionem, quòd aliàs non præſumeretur. Butri. in c. tuam. nume. 4. de ætate & qualitate.

Cõſenſus ſepæ præſumitur ex colloquio. Turrecremata in cap. didici, nu. 1. j. q. vij.

Coniurationes in dubio ſemper habent præſumptionem contra. Turrecremata in c. ſi qui clericorum. xj q. j.

Contumax præſumitur culpabilis in eo, ſuper quo citatur Geminia. in c. contumacia. num. 1. de hæreticis. in 6.

Citatio, uel præſumptio regulariter non præſumitur, niſi probetur. & ideo præſens non præſumitur citatus, uel monitus. Areti. in c. De quo uult deo nu. 58 de iudiciis. ubi etiam dicit quòd ante ſententiam diffinitiuam regulariter pro actis iudicii non præſumitur.

Calumnia an præſumatur, quando tempore petitionis editionis index eſſet in calculo ferendæ ſententiæ. Purpura in l. is apud quem. nume. 56. C. de edendo.

Cõiecturæ quæ ſint, quibus præſumatur tacitè agi ab vtraque parte. Parpalea in l. cum quid nu. 18. ff. ſi cer. peta.

Correctio in dubio non præſumitur fieri incontinenti. Tamen ſæpe euenit, quòd fit. Butrigella. in l. ſi tibi nu 14 ff. ſi certum peta.

Calumniæ præſumptio, quæ inſurgit ex non probatione, eſt præſumptio iuris tantũ, non iuris & de iure. Socin. ſen in c. cũ dilectus num. 26. de calumniato. & ibi quid ſtatuendum per iudicem.

Præſumptio, ꝙ creditori ſit ſatisfactum, inducitur ex eo: quia creditor multo tempore ſtetit, qui mortuo debitore non petiit. D. Simõ de Prętis in cõſil.

fil.68 num.4.& conſilio 97.numero 6.

Preſumptionem ex conſanguinitate inductā preferri aliis preſumptionibus D.Simon cōſil. 83.nume.33.

Preſumptio culpe eſt contra illū, quando ex duobus rixantibus unus eſt magis uulneratus. D. Simon in conſilio 190 numero 4.

Preſumi ur magis pro cōſilio alicuius collegii, quàm pro conſiliis particularibus. D. Simō de Pretis conſi.157.num.20.

Preſumitur ſemper pro eo, quod excuſat a culpa. Cœphal.conſilio.424.nu.14.

Preſumptio ſumitur ab his, quæ communiter accidunt. becci. conſi.52.nu 77.

Preſumptio delicti oritur contra eum, ad quem commodum ex eo pertinebat. becci.conſil.70. nume.21.

Preſumptio eſt, quòd quis caſualiter fuerit preſens. Mazollus conſi.64.nu.31.

Preſumitur quis uelle ſe conformare diſpoſitioni, & nolle id, quod non poteſt. Mazollus cō. ſi.74.nu.55.

Cauſa licita preſumitur potius, quam illicita, & que delictum importet. Mazollus conſ.120. num 63.

Coniūctus preſumitur ſcire gradum coniūcti, iſta preſumptio per aliā tollitur, Crottus cōſ. 304.nu.21.

Contrectatam re eſſe cōtra domini uoluntatem ſemper preſumitur. Papias in for. libelli inquiſitionis, in gloſſ. preter &c. nu.1.fol.256.

Contractuum preſumptio uariatur ex qualitate perſonarum. fol.215 nu.6.per Afflictum ſuper conſtitut.regni.

Preſumptio eſt poſt concluſum in cauſa allegari poteſt. Afflic.ſuper conſtitu.regni.fol.153.nume.17.

Conſcius præſumitur ſemper, q ſemel eſt conſcieris. Bald.in c. qui omne. nu.5.de præſcrip.

Catholicus quis preſumitur ex fructu pœnitentie. Bal in capi. literas.num.6. de preſumptio.

Ex celeritate nimia preſumitur aliquid preordinatum & colluſum. Bald.in c.ad hec.num.14. de poſtula.prelat.& in rubr.de arbitris,nu.11.

Conuentuales preſumentur ſcire ea, que fiunt in conuentu. Bal. in cap.eam te.nume.5. de reſcript.

Actoris interrogatio an preſumi debeat, ſi probetur reſponſio rei.& an preſumatur teſtem iuraſſe ſolemniter, ſi dicatur iuratus &c. Bal.in c.cum in iure nume.3.de off.delega.

Atteſtationes publicatæ an debeant preſumi, ſi ſententiā ſit lata, non tamen inuenitur publicatio teſtium. Bal.in c.cum

in

in iure.nume.5.de off.delega.
Preſumptio eſt, quòd primus cre ditor, qui habet hypothecam ſpecialem in certis bonis & generalem in aliis, poſsit ſibi ſatisfacere in bonis ſpecialiter obligatis, donec aliter in contrarium probetur. Rolã. à Valle conſi. 36. num. 2. Et tantę potentię eſt huiuſmodi pręſumptio, ut impediat, ne creditor poſsit impetrare carcerationem debitoris ibi, num. 3.
Conſanguineus, uel uicinus præſumitur ſcire facta uicini, uel conſanguinei. Anto. Gabriell. lib. 1. communium concluſio. titulo de pręſumptionibus. cõclu. 6. amplia. & limita. ut ibi per eum.
Conſuetudo eſt facti, & non pręſumitur, niſi probetur. Mãtua conſi. 171. num. 12. & conſ. 197. num. 6. & conſi. 142. nume. 11. & ſi notoria ſit ſufficit, ſola allegatio. conſi. 231. nume. 9.
Contumacia, quę ſit uera, & quę pręſumpta. Mantua conſil. 84. nu. 13. in 2. uol.
Conie&ctura ſumitur ex eo, quod exprimitur à teſtatore. Mantua conſil. 115. num. 25. in primo uol.
Conie&cturæ & præſumptiones in caſibus, in quibus plena probatio haberi non poteſt, uim plenę probationis habent. Mãtua conſil. 14. num. 13. in primo.
Conie&ctura & præſumptio violẽta quæ D. Menochius conſilio 82. num. 78. in j. uol.
Conie&cturæ & præſumptiones ꝓbatę eſſe debẽt legitimę. D. Menochius in conſi. 82. num. 155. ut ſcilicet ex illis damnari poſſit accuſatus.
Cõie&cturæ & præſumptiones quomodo & quando in criminalibus, uel ciuilibus probent. Menochi. conſil. 31. nu. 25.
Conie&cturis recedimus a præſumptione inducta a legali diſpoſitione D. Menochius conſil. 95. nume. 32.
Conſanguineus pręſumitur ſcire nomen conſanguinei, ob ſanguinis coniun&ctionem D. Menochi. conſi. 97. nu. 30.
Præſumitur magis pro cõſilio alicuius collegii, quàm particularis. Rimi. Iun. conſil. 39. nu mero 56.
Ciuis præſumitur ſcire ſtatutum ciuitatis. Rimi. conſi. 41. nume ro 64.
Ciuis nouellus præſumitur ignorare ſtatuta. Rimin. conſil. 42. num. 71.
Ciuitatis deſertio præſumitur alibi conſtituto domicilio. Rimi. conſ. 23. nu. 151.
Clauſula, non obſtantibus, præſumitur Princeps uſus ſuprema poteſtate. Riminal. iunior conſil. 5. num. 17. in primo. & quomodo concipi debeat. ibi. nume. 236.
Clauſula inſolita inducit præſũptionem

ptionem latentis fraudis. Riminaldus nouiſſimus in conſi. 58 nu. 24.

Contractus in dubio non præſumitur uſurarius, ſed iuſtus. Rimin. in conſi. 63. num. 13. in primo uol.

Contrahens præſumitur habere notitiam eius, cum quo mercatur. Rimi. in conſi. 42. num. 66.

Creditor præſumitur ſciuiſſe debitorem ſibi delegatum fuiſſe inopem, ſibiq; imputatur, ſi cõditionem eius nõ perquiſiuit. Rimi. conſi. 42. nu. 66.

Culpa non præſumitur, quãdo poteſt eſſe ab actu ſeparata. Rimi. Iun. conſi. j. nu. 41.

Culpa non pſumitur in non perquirendo. ibi. nu. 42. & una cũ alia compenſatur. ibi. n. 42. & conſi. 48. nu. 52. & in ea ſe fundans probare debet. ibi. n. 53. & conſi. 52. n. 128. & ibi alia. & ad euitandum illã præſumitur quis feciſſe, quod alii feciſſent.

Cõtumax præſumitur damnatus magis ex probatiõibus quàm ex contumacia, ſi adſint probationes contra eum. Burſa. cõſ. 7. num. 4b.

Citatio præſumitur facta ad domum, ſi de ea aliter non appareat. Burſa. conſi. 74. nu. 99.

Cenſus in dubio nõ præſumitur, ſed emphyteuſis ex cõi. Burſa conſi. 56. nu. 8.

Cẽſus præſumitur magis quã emphyteuſis, ẽt, qꝫ quis 30 ann. ſol uiſſet eccleſię, uti de re emphyteutica, ſi de contractu non cõſtat. Burſa. in conſi. 26. n. 24.

Conductor præſumitur diligentiam & cuſtodiam pręſtitiſſe. Burſatus conſil. 53. numero 12. nu. 23.

Conſenſus præſumitur interueni re, quando quis aſſiſtit contractui, & nihil dicit. Burſa conſil. 32. nu. 3.

Contrahentes præſumuntur legitimæ ætatis. deciſiõne Peruſi. 56. num. 3.

Clericus ſi emit rem, an præſumatur de bonis eccleſiæ, uel ipſius emiſſe. deciſ. Peruſi. 33. num. 16.

Confeſſio dotis receptæ facta a marito cõſtante matrimonio inter uiuos, etiam cum renunciatione exceptionis nõ numeratę pecuniæ, præſumitur facta animo donandi, & non nocet marito, nec eius hæredibus. Bero. conſi. 108 nu. 11. & 13. & an iuramento & morte uiri confirmetur ibi. nu. 16. & 17. in 3. uolum.

Contractus ſimulatus, & fraudulentus ex quibus, & quot coniecturis præſumitur, quando nõ adeſt pactum de retrouendendo. Bero. conſil. 165. nu. 3. & 6. in primo uol.

Contractus fraudulentus & ſimulatus hodie, non tam ex coniecturis, & præſumptionib. iuris ſed ex aliis quoque ſimilib. co

gno-

gnoſcitur.Bero.d.conſi.165.n. 7.in primo uol.

Itē in cōtractu præſumptio fraudis & ſimulationis eſt,quando quis rem uendit,uel aliter alienat,& in poſſeſsione remanet, etiam ſi emptoris nomine ſe poſsidere cōſtituat.ibi.nu.10.

In contractu pſumptio fraudis & ſimulatiōis augetr potius, quā minuitur,qñ plures & uarii cōtractus initi fuerunt.ibi.n. 11.

Cōtractus pręſumitur ſuſpectus de uſura,quādo res uēdita dēt infra certum tēpus uēditori ꝓ eodē precio reſtitui,& quantitas redditūum rei eſt reſpectu pretii immoderata. Bero.cōſ. 165.in primo uolum.

Contractus.uſurarius ad minus ex tribus præſumptionibus legitimis pſumi poteſt, nec duę tantum ſufficiunt.Bero. in conſil.166.nume.3.in primo uol.

Et quę ſint pręſumptiones legitimę.ibi. nu.4.& conſi.169.nu.4. eo.uol.

Contractus uſurarius ex quot pręſumptionibus a canone nō expreſsis pręſumatur. iudicis eſt arbitrarium.Bero.in conſil. 166.nu.5.

Contractus quando præſumatur fœneratitius & ſimulatus ex pacto de retrouendendo cū modicitate pretii.Bero.conſi.169. nu.18.in primo uol.

Contractus in dubio ſemper eſt magis pręſumēdus uerus, licitus,& iuſtus,quā illicitus, Bero.in conſi.169.num.19. in primo uol.

Contractus omnis pręſumitur celebrari bona fide,& abſq; fraude præſertim uſurarum.Bero. conſil.169.nume.19.in primo uolum.

Contractus ſimulatus & uſurarius ex ſola modicitate precii, ultra pactum de retrouendendo, & quid requiratur ad hoc, ut ex illa contractus cenſeatur uſurarius. Bero. conſil. 169.nu.21.in 1.uolu.

Contractus non pręſumitur uſurarius,ſi adſit pactum d' retro uendendo poſt certum tēpus tantùm, infra tamen tempus unius menſis, & quid aliud requiratur.Bero.conſi.169.num. 22.in primo uol.

Cōtractus uſurarius & ſimulatus emptiōis pręſumeretur, ſi oia pacta continerent fauorem,& utilitatem emptoris, ſecus, ſi partim emptoris, & partim uēditoris. Bero.in conſi.165.nu. 1.niſi ex aliis geſtis, & conuentis alię præſumptiones legitimę ad pręſumendum contractum ſimulatum,& uſurarium colligerentur. Bero. conſilio 165. numero primo, in primo uolum.

Copula inducit matrimonium præſumptum, licet ſponſalibus ſub conditione contractis facta eſſet proteſtatio,

tio, quòd per ſubſequentem copulam non intelligatur cõtractum. Bero. in conſi. 35. n. 5. in primo uol.

Copula ſequens ſemper effectum matrimonii præſumpti operatur, quando ex parte unius tãtùm, & malitiosè cõſenſus defuit. Bero. conſi. 35. num. 28. Et quò ad quos effectus matrimonium præſumptum, inducat. idem conſi. 40. nu. 13.

Copula carnalis ſubſequuta præſumitur, & matrimonium præſumptum contractum cenſetur, quando ſponſa poſt ſponſalia contracta ad domum ſponſi traducta fuit. Bero. conſi. 40. nu. 23.

Credulitatis iuſta cauſa a dolo præſumpto excuſans inducitur per famam, & communem hominum opinionem. Bero. in conſ. 183. nu. 13. in 3. vol.

Cuſtodes rei debent probare furtum, aliàs ipſi fures præſumuntur, & torqueri poſſunt. Bero. in conſil. 214. nume. 8. in 3. uol.

Culpa illius an res periiſſe præſumitur, qui illam tamẽ probat intercidiſſe, ac periiſſe, an ecõtrario. Anto. Gomeſ. in tracta. de contractibus. cap. 3 nu. 11.

Conuerſatio facit, ut quis præſumatur manifeſtè talis, qualis is præſumitur cũ quo quis conuerſatur. in Reperto. Inquiſitorum, ver. Præſumptio col. 5. uer. Propter, vide blancum in repe. l. fi. ff. de quæſtionibus.

Contumax ſuſtinẽdo excommunicationem latam cum indice præſumitur in dubio pertinax niſi aliud appareat. Fallit ut ibi in Reperto. Inquiſitorum, in uerſiculo Præſumptio, col. 7.

Compenſatio ex quibus præſumatur. Do. Seb. Medices in tractatu ſuo de compenſationibus, parte 2. quæſtio. 29. nume. 1. pagi. 207.

Ciuis præſumitur habere notitiã ſtatutorum ſuæ Ciuitatis. Marſi. conſ. 39. nu. 7.

Conſenſus præſumitur ob antiquitatem temporis, licet aliàs non præſumatur. D. Aſca. Clement. de Patria poteſtate, effectu 4. nu. 31. & ſeq.

Cõmunio præſumitur inter fratres, niſi cõtrarium probetur. Io. Baptiſta Ferrotus in conſi. 120. nu. 6. in primo.

Copula non præſumitur meticuloſa ex capite reuerentiæ, uel ſuperioritatis mariti, uel fratrum ſuorum ſimpliciter, niſi concurrant minæ, uel uerbera. Ferretus conſ. 340. nu. 13. in ſecundo vol.

Conſuetudo inducta contra ius commune præſumitur irrationabilis, niſi qui allegat eam, ꝓbet rationabilem. Ferretus conſi. 345. num. 6. uerſi. quintò conſuetudo. in 2. uol.

Cõnſenſus Capituli regulariter non præſumitur. Ferretus, in conſ.

conſ.362.nu.2.in ſecundo uol. Fallit,ut ibi, & eſt cōis opinio.

Copula carnalis præſumptionibus probatur. Ferretus conſi. 189.nu.6.in 2.uol.

Calumnia præſumpta eſt,quæ ex aliquibus colligitur coniecturis,quæ tollit probatione. Rebuffus in tracta. de literis obliga.articu. 10.in glo.1. nu.5.

Commiſſio iudicis, quòd nō præceſſerit præſumitur.Dec.cōſil. 449.num.14. ut eſt communis opinio , de qua Apoſtilla. ad conſi.Romani.497. litera G.

Contractus & alius actus in dubio præſumitur ſponte factus. Petrus Rebuffus in tracta. de reſciſio.contrac.artic.j.in glo. 12.nume.31.

Contractus potius præſumitur cenſualis quàm emphyteuticarius. Rebuff. de conſti. redi. articulo 2.in gl.una.nu. 22. Tomo 2.pag.423.

Cedens actionem in potentiorē præſumitur fraude facere. Rebuffus in tract.de ceſsionibus actionum,in glo.j.nu.8.

Citatio facta per præconem, & relicta uxori,familiaribus,uel domeſticis præſumitur peruenisse in notitiam citati. Rebuffus in tracta.citatio.articulo 5 in glo.2.nu.2.Tomo 3.

Coniunctus præſumitur ſcire facta coniuncti & quomodo hoc procedat.Burſa.conſi.143.nu. 32.& ſeq.in 2.uol.

D

Dolus præſumitur in delictis , uel malè geſtis actu, aut uerbo contra proximum. Butri. in cap.j. num.j. de præſumptio.

Dignus in eccleſia ſemper præſumitur, quòd quis ſit. Turrecrema. in cap. nullus. diſt. 60. num 3. & 4. niſi contra iura probetur.

Præſumptio eſt, quicquid lædit, dolosè, & malo animo factum ſit. Barba. in c. bonæ memoriæ.2.num.64.de poſtula. prælator.

Dicens aliquid prius præſumitur cogitaſſe. Sapia in l.qui ſe patris. nume.18. C.unde liberi.

Dicens debet probare , dato, quòd nulla præſumptio iuris ſit contra eum . Sapia in ſi l.ſi emancipati. nume.37.C. de colla.

In dolo præſumitur ille, qui ſciēter aliquid facit, quod facere non debet. Sapia in l. unica. C.de ſentent. quę pro eo, quod intereſt,num. 59.

Donatio non pręſumitur inter coniunctas perſonas, niſi tria concurrant , de quibus ibi. Crottus in l. frater a fratre. num. 26. ff. de condictio. indebita.

Donationis pręſumptio fit ex parte donantis non donatarij

rii.Galiaula.in rub.ff.de uerb. obl.nu.43.

Diſpoſitio l.ſi quis argentum. C. de donati.non habet locum in pacto tacito & præſumpto.D. m.Alc a.in l.1.nu.31.ff.de uerbo.obli.& ibi Butigella. d.nume.32.

Dolus in maleficijs ſemper præſumitur eſſe.Ioan. de Vill. in l. Diuus.nu.4.ff.de ſica.

Donatio in dubio præſumitur fa uore dotis. Bal. de Bartolinis in l.1.nume.222.ff.ſolu. mat.

Donare mulier non præſumitur cauſa remunerationis. Bal. de Bartolinis in d.l.1.num.287.ff. ſolu.matr.

Dolus præſumitur in genere pro hibitorum.Soci.Sen.in c.ex cō ſcientia. nume. 15. de crimine falſi.

Præſumptiones dotis uerè exclu dunt pręſumptionem donationis leuem D.Simon de Prætis in conſi.10.nu.26.

Præſumptiones fraudis & doli ex cluduntur ex facto publicè & palam D. Simon de Prætis in conſi.15.nu.50.

Præſumptiones pro reo requirūt fortiores & efficaciores in con trarium D. Simō de Prætis cō ſi.15.num.54.

Præſumptio excluſiua delicti eſt ſumenda D. Simon de Prætis. conſi.15.nume. 76.

Præſumptionem,quæ temerariæ, inualidæ ſunt, à iure repellun tur,& non debent mouere animum iudicantis. Do.Simon de Prætis conſi.15.num. 79.

Præſumptio ſola continuatæ poſſeſsionis ſufficit ad probandā ſimulationem,ſubſiſtente aliquali ſuſpicione D. Simon de Prætis in conſi.30.nu.43.

Præſumptio cedit ueritati D. Simon de Prætis conſi.67.nu.13.

Pręſumptio omnis alia potius capienda eſt, quàm donationis D.Simon conſi.100.nu.9.

Doli præſumptio ſemper ceſſat, præſertim in uiro bonæ vocis & famæ D.Simon de Prætis cō ſil 166.nu.15.

Doli & fraudis præſumptio inſurgit ex actu occulto. Cepha. cō ſi.435.nu.45.

Doli pſūmptio inſurgit ex enormiſsima læſione.Cepha. conſi. 405.nu.23. deciſ.Peruſi.18.nu. 53.& ibi per totum,quādò pręſumatur dolus.

Delicti præſumptio in dubio eſt euitanda. Cephal. conſil. 444. nume.2.

Delicti præſumptio reſultat contra illum,qui rationem reddere tenetur, & inuentarium nō fecit. Cepha.conſi.392. nu.15. Et hoc etiā in filiis primi gradus.

Decreti præſumptio per oſtenſionem ueritatis tollitur. Cepha.conſi.344.nu.31.

Delicti præſumptio tollitur ex bona fama, & probabili vitæ hominis

hominis. Cepha. cõſ. 304 n. 128

Præſumitur pro domino, quò ad iuriſdictionem, non autẽ quò ad dominium. Cephal. conſil. 369. num. 98.

Dilecti magis præſumuntur, qui in gradu proximiori ſunt poſiti. Cephal. conſi 450. num. 47.

Delicti præſumptio nunquam capitur, quando eſt actus indifferens ad bonum & malum. Mazollus conſil. 101. nu. 22.

Defenſio probatur præſumptionibus & coniecturis. Mazollus conſ. 77. nu. 14.

Preſumptio eſt, quòd non ſit delictum. Mazollus conſi. 53. nu me. 22.

Prẹſumptio ſtat pro iudicis decreto, quomodo procedat. Mazollus conſ. 109. nu. 6.

Non prẹſumitur quis in rebus dubils dolo facere, niſi appareat, quòd aliàs fuerit minatus. Papias in forma libelli pro hẹred. diui. In glo. & in futurũ, in addi. litera A, incip. Pariete, fol. 274.

Dominus, uel alius habens iuris prẹſumptionem pro ſe, debet lite pendente poſſesſionem habere ſeu in ea ſtare. Brunus in conſi. feudali 119.

Debitum factum prẹſumitur, uel damnum datum culpa Domini loci, qui tenetur territoriũ cuſtodire, & poteſt prohibere. Brunus conſi. 117. colum. 2. uerſi. ſecundo & tertio.

Damnum datum præſumitur ab illis de Villa, & à magis ſuſpectis de Villa. Brunus conſil. feudali 117. col. 2. uerſic. tertio.

Damnum datum præſumitur ab inimicis, concurrentibus fama, vel aliquibus alijs indicijs. Brunus conſi. feudali 117. col. 2. verſi. quarto.

Damnum datum præſumitur cõtra frequentantes damna data. Brunus conſi. feudali 117. colum. 2. uerſi. ſexto.

Damna & exceſſus præſumuntur ſciri ab officialibus, quãdo maior pars vniuerſitatis hoc ſciebat, vel quando notorium erat per contratam. Brunus conſil. 117. col. 2. verſi. tertio.

Præſumptio alia quàm donationis, quandiu capi poteſt, aſſumenda propter difficultatem. Bertran. in conſil. 109. nu. 7. in 3 parte, & conſi. 119. nu. 8. in 2. parte, tomi 2.

Doli fraudis & falſitatis præſumptio inducitur per ea, quæ contra ſtilum debitũ efficiuntur. Caſſane. in conſuetu. Burgundiẹ fol. 1. nu. 12.

Prẹſumitur quemlibet poſſe fieri diuitẽ, niſi prẹſens ſtatus aliud indicet. Ripa in l. ſoluto matrimonio, nu. 54. ff. ſol. mat.

Prẹſumptio excluſiua delicti prẹualet contrariæ. Ripa in Reſp. 2 n. 10. de requirendis reis. fol. 94. Roland. à Valle conſil. 58. nu. 8. in quarto.

C Diſpo-

Diſpoſitio præſumitur confor- mis iuri, & conſuetudini. Gabriellius conſi. 58. nu. 30.

Dare plus, uel amittere nemo p̄ſumitur. Gabriellius conſ. 154. num. 19.

Præſumitur factum, ſi qua cauſa appareat ex illa, qua excludatur delictum, uel grauius delictum. Gabriellius conſil. 169. nume. 19.

Donationis præſumptio non oritur ex illicita coniunctione & affectione. Gabriellius conſi. 62. nu. 16.

Doli pręſumptio excluſiua eſt capienda. Marza. conſi. 21. verſi. & in dubio.

Præſumptioni de donando non de facili locum eſſe, & ſi quæ alia capi posſit, eam attendendam. Cur. iun. conſil. 197. nu. 14.

Immo pręſumendus eſt magis actus inualidus, quàm donatio. Rolan. à Valle in conſi. 65. num. 14. in 4. vol.

Deſtinatio an præſumatur & reputetur pro facto. Anton. Gabriell. lib. 1. Communium conclu. tit. de præſumptionibus. Concluſione 12. amplia, & limita, ut ibi per eum.

Durare præſumuntur, quæ ſolo tempore tolluntur D. Menocchius de arb. iud. caſu. 121. n. 8.

Diuiſio n̄on pręſumitur longo tēpore rebus poſſeſsis facta: cum agitur de nō modico præiudicio. Mantua conſi. 12. nume. 7. in ſecundo uolumine.

Donatio in dubio non præſumitur. Mantua conſi. 35. nume. 6. in ſecundo vol.

Delinquere quis velle non præſumitur. Mantua in cōſi. 118. n. 8.

Diligens quilibet præſumitur, niſi probetur negligēs. Mantua conſi. 147.

Contra dolum præſumptum contraria probatio præſumptiua admittitur. Mantua cōſi. 236. nume. 19.

Decretum iudicis aliàs non tollit præſumptionem fraudis & doli. Mantua conſil. 82. nu. 13. & conſi. 197.

Delegatio præſumitur ſubreptitia in caſu illo, ſi non adſit clauſula. Non obſtante. & ſi pieces ueritate nitantur. Mantua cōſi. 51. nu. 41.

Delictum non præſumitur. Mantua conſi. 82. nu. 26. & conſilio 310. nu. 7.

Delictum non præſumi, pręſumptio eſt reum coadiuuans, ſi in probatione deficiat. Mantua conſi. 214. nu. 37.

Dictum morientis leuis & vilis præſumptio appellatur. Mantua conſi. 24. num. 10. Nec eius dictum nocet diffamato; ut pom posſit ad torturā. idem cōſil. 52. nu. 42. & conſi. 414. n. 29.

Dolus præſumitur, ſi inimicitia præcedit. Mantua cōſi. 4 n. 18.

Dolus quòd abſit, eſt præſumptio naturæ. Mantua conſil. 4. nu. 7.

nu.7.& conſil. 266.numero 34.
Dolus non præſumitur, niſi probetur.Mantua conſi.44. nu.2. & conſi.331.nu.1.& conſil.266. numero 33.
Dolus in cauſa delicti præſumitur,non tamen præſumitur ex propoſito prius deliberato. Mantua conſi.152.nu. 1.Fallit in iis, qui ſtant in ſtratis publicis.
Dolus præſumitur in caſu,quando qs omiſit, quod ſciebat ſe facere debere. Mantua conſil. 266.nu.36.
Donatio in dubio non præſumitur.Mantua conſi.31.nu. 13.& conſi.303.nu.3.
Donatio in dubio ſemper præſumitur facta inter viuos.Mãtua in conſi. 102.nu.3.
Donatio preſumitur inter uiuos, quando eſt facta mentio hæredum donatarij. Mantua conſi. 102.nu 8.Etiam ſi fuiſſet facta mentio mortis.ibi.nu.9.
Donatio regulariter non præſumitur. Mantua in conſil. 172. n.6.Fallit fauore dotis.ibi.n.7.
Damnatus ex coniecturis & præſumptionibus pœna corporali damnari non poteſt D. Menocchius conſi.82.nu.144.
Delictum non præſumitur. Menochius conſi.99 nu.12.in 1.uolu.& conſi.82.n.105.&102.n.6.
Delictum nõ præſumitur in reo, & ſe excuſante. Menochius cõſil.60.num.32. ſecùs in actore. ibi. nume. 33. in primo Vol.
Diuiſio præſumitur ex diutina ſeparata poſſesſione.Menochius in conſi.87.nu.68. in primo.
Dolus non præſumitur in eo, qui actum permiſſum facit. Menochi.conſi. 98.nu. 28. in primo, & cõſ.35.n.26.& cõſi. 100.n.36
Dolus non preſumitur cum de leui commodo agitur, ibi.nu.27
Dominus præſumitur ignorare, quę à ſeruis & famulis geruntur.D.Menochius cõſi.53. n.13
Donans prę ſumitur donare cum qualitatibus à iure requiſitis, uel ſaltem voluiſſe donare. D. Menochius conſil.84.nu.49.
Donatio non pręſumitur in dubio inter coniunctos, niſi multa concurrant D. Menochius conſi.91.nu.53.
Donatio non præſumitur de mẽte eius, quem donaſſe aſſeritur.Do. Menochius conſil. 95. nu.118.
Donatio in dubio præſumitur facta contemplutione illius, qui donanti proximior eſt. D.Menochi. conſi.81.nu.44.
Diligens quis pręſumitur. Rimi. conſilio 50. numero 84. Gargiare.patrocinio 24. num.3.& patro.27.nu.16.
Delinquere nemo uoluiſſe præſumitur.Riminal. conſilio 83.nume.600.quod ſufficit ad abſoluendum, non ad condemnandum. ibi. nume.27.
Deceſiſſe ſine filijs quis præſumitur

tur.Riminal.Iun.conſi.107.numero 23. Et ſine teſtamento, ibi.nu.24.

Decreto interpoſito præſumuntur omnia legitimè facta.Rim. Iuni in conſil 6 numero 77 & 78.& conſilio quinto,num 12. Limita, ut ibi. & conſilio 42. nume.56.

Decreto ſtante dolus & læſio nõ præſumitur. ibi.nu.12. & 175.

Delictum præſumitur ex pluribus præſumptionibus. Rimin. conſi.30.nu.46.

Delictum factum accidentaliter in dubio præſumitur non data opera.Rim.cõſi.103.nu.27.

Dilapidatio non præſumitur. Rimi.Iun.conſi.25.nu.281.

Diligens in dubio quis præſumitur.Rimi.conſi.50.nu.84.

Diſpoſitioni primæ non præſumitur derogatum. niſi exprimatur. Rimiald. Iun. conſil. 108. num.4.

Dolus pręſumitur ex actu nocturno.Rim.Iun.conſi.3.nu.16.in j. Item pręſumitur ex lucro cũ alterius iactura facto. ibid. nume.17. Item præſumitur ex aliqua ænormi læſione.ibi.nu.18.

Dolus uerus probatur indiciis.Rimi.Iun.conſ.43.nu 31.Sed prę ſumptus à lege inducit ſine ꝓbatione.ſed contra ibi. nu.44. Et præſumitur ſine probatione.ibid.nu.21.

Dolus non pręſumitur ſtante decreto Rimi.conſi.5.num.12.& quomodo & quando.

Dolus pręſumitur ex enormiſſima lęſione.Rimin.Iun.in conſ. 5.num.122.

Dominus inueſtiens vaſallũ poſt caducitatem, uidetur eam remittere. Rimi.Iun. in conſil. 1. nu.29.Fallit vt ibi.Et in dubio, an ſciuerit hoc uel ignorauerit pręſumatur.

Dominus recipiendo canonem poſt caducitatem uidetur eã remittere, data ſcientia, quę pręſumitur, ſi diu emphyteuta perſeuerauerit in poſſeſſione. Rimi.nouiſſ.in conſ.22.nu. 12.& ſeq.

Dolus non pręſumitur, nec delictum nec culpa in pœnalibus. Burſa.conſi.94.nume.10.

Dolus non pręſumitur, ubi fit aliquid ex certa animi ſcientia. Burſa conſi.47.nu.28.

Dolus re ipſa.& ex propoſito prę ſumitur, quando quis lęditur ultra dimidiã.deciſ. Peruſ. 18. nume 57.

Domiciliũ nõ p̃ſumitur. Burſat. conſi.74.nu.36.& 91.

Donõ nõ p̃ſumitur.Burſ. cõſ.104.

Donatio pręſumitur in uerbis,& clauſulis inueſtiturę donationem pręſeferentibus,licet alia adſint feudum importantia ex cõi. Burſat. conſi. 46. nu. 5.

Dolus pręſumitur in his, q̃ tẽdũt ad pręiudicium tertij. Gargiareius patrocinio.13.nu.19.

Dolus

Dolus p̄ſumptus dicitur, quando
indicia dolum oīo nō conclu-
dat. Gargiare. patroci.91.n. 4.
Duę pręſumptiones in falſi mate
ria ſufficiunt.Gargiareus pa-
trocinio.19.nu.15.
Duę pręſumptiones ſufficiunt in
criminalibus, etiam ad con-
demnandum.Gargiare. patro
ci.27 nu.22.
Pręſumitur pro decreto. deciſio
Peruſi.1.nu.18.in prima parte.
Donationis acceptatio pręſumi
tur ex ſola ſcientia Notarij.de
ciſ.Peruſi.29.nu.19.in j. parte.
Demens quis non pręſumitur ex
denominatione facta à p̄re in
teſtamento. Etiam dato cura
tore: niſi poſt mortem teſta-
toris dictus curator confirme
tur.deciſio Peruſi.prima n.17.
Dolus non pręſumitur in tranſa
ctione. deciſio Peruſi. 101.nu.
me.15.in 2.par.
Donatio in dubio non pręſumi-
tur,etiam fauore eccleſiæ. de-
ciſio Peruſi.93. nu.xj. in 2.par.
Dos eſt titulus, qui non pręſumi
tur. deciſi.Peruſi. 99.in 2.par.
Dotis pręſumi non debet conſti-
tutio: cum ſit quid facti.deci-
ſio Peruſi.99 n.10.
Delicti pręſumptio nunquam fit.
Fallit in mulierib. Fallit rōne
patrię. Fallit rōne parentum.
D.Alphanus in ſuis regulis, &
collectaneis, num.214.fol.67.
Damnum & odium alterius tol-
lit pręſumptionem, ꝙ ex diu-
turnitate tēporis pręſumatur
ſolennitas,&auctoritas,ſeū cō
ſenſus ſuperioris, uel alterius
pro ſolennitate requiſitus in-
terueniſſe.Bero.in conſi. 5.nu.
17.& ſeq.in primo uol.
Deceptæ atq; ſeductę pręſumun
tur mulieris adoleſcentulę ex
fragilitate ſexus, & ſimplicita
te ętatis.Bero conſil.49. nu.3.
in primo vol.
Deceptę atq; ſeductę p̄ſumūtur
filię à patre, & circumuentæ,
quę cum patre contrahentes
fuerunt enormiter lęſę. Bero.
d.conſil.49.nu.5.in j. uol.
Decreti ſolennitas non pręſumi
tur, neq; probatur ex uerbis
narratiuis inſtrumenti. Bero.
conſi.124.nu.20.in j.uol.
Defectus ſolēnitatis in teſtamē-
to pręſumptionem iuris & de
iure contra notarium de dolo
inducit,ut de falſo tenetur;ſe-
cus in aliis actibus.Bero.cōſil.
2.nu.2.in 2.uol.
Delegata iuriſdictio non pręſu-
mitur, & iudici aſſerenti ſe de
legatum non creditur. Bero.
conſ.65.nu.142.in j.vol.
Delegatio an ex diuturnitate tē
poris,& uerbis inſtr̄i enūtiatio
nis p̄ſumatur? Bero.conſi. 52.
nu.8. in primo uol.
Delinquere nemo p̄ſumitur. Be-
ro.cōſ.87.nu. xj. in primo vol.
Diligere magis q̄s p̄ſumitur ne-
potes ex filijs, q̄ ipſos filios.Be
ro.in conſ.95.nu.15. in ij. uol.

Dilc-

Dilectio maior in vno, quàm in alio ex quib. præſumatur. Bero.in conſi.95.nu.7.in 2.volu.
Dilectio maior præſumitur erga iam natos, quàm erga naſcituros. Bero.in conſil.140.nu.38. in 2.vol.
Dilecti magis cenſentur proximiores, & priores gradu. Bero. in conſi.116.nume.6.& conſil. 120.nu.46.in 2.vol.
Dilecta magis a teſtatore præſumitur neptis, quàm filia. Bero.in conſi.115.nu.15.in ſecundo volum.
Diſponens non præſumitur velle id, quod non loquitur. Bero.in conſil.84.nume.52.in ſecundo volum.
Diuturnitas temporis, an faciat præſumi conſenſum Epiſcopi interueniſſe, quando teſtator, aut patronus fundans, vel erigens beneficium, & altare qualitates & cõditiones illi appoſuit. Bero.in conſi.5. num.5. in 1.vol. Et an faciat præſumi illum interueniſſe in cõſtructione eccleſiæ, uel altaris, quò ad acquirendum ius patronatus. ibi.num.16.
Diuturnitas temporis nunquam facit prçſumi cõſenſum illius, qui pro ſolẽnitate requiritur, quando de odio, & prçiudicio alterius agitur. ibi. nume.17. Nec tunc facit unquam prçſumi ſolemnitatem & auctoritatem, & conſenſum ſuperioris. ibi.num.18.
Ex diuturnitate temporis, & uerbis inſtrumenti narratiuis, quando ſolemnitas præſumatur. Bero.conſi. 32.nume.4. in j.vol.
Ex diuturnitate temporis ſolemnitas etiam extrinſeca, & omnia alia ſolemniter acta præſumuntur. Bero.in conſil.173. num.58.
Ex diuturnitate temporis licentia Papæ non præſumitur. Bero.in conſi.32.num.5.in 1. vol.
Ex diuturnitate temporis an prç ſumatur pro delegatione cauſæ ad ualiditatem ſentẽtiæ ab aliquo tãquam iudice delegato latæ. Bero.in conſi.65.num. 147. in 1.vol. Et quid de mandato etiam procuratoris.
Ex diuturnitate temporis commiſsio, ſeu mandatum in ſententia iudicis delegati, & compromiſſum in laudo in dubio præceſsiſſe præſumuntur, ſi de illis incidenter contra ſententiam, uel laudum opponatur. Bero.in conſi.104.nu.14. in 3. volum.
Ex diuturnitate temporis & uerbis inſtrumenti enunciatiuis an præſumatur mandatum, & commiſsio, ſiue delegatio. Bero.in conſi.82.nu.8. & in conſi. 62.num.4.in primo vol.
Ex diuturnitate temporis non p̃ ſumitur titulus, quãdo de magno præiudicio tractatur. Bero.

ro.conſi.48.num.21.in 3.volu.
Ex diuturnitate temporis iādiu elapſi præſumitur & probatur ſolutio.Bero.conſi.79.numero 12. in 3.volum.
Ex diuturnitate temporis præſumitur ratificatio.Bero.in cō ſil.104.num.11. in 3.vol.
Dolus re ipſa inductus,& pręſum ptus nō eſt verè & propriè do lus.Bero.conſil.48. num.23.& conſi.50.num.27.in 3.vol.
Dolus ex eo, quòd quis nō fecit id, quod ſciuit debere facere, non præſumitur in illo,in quo iuris ignorantia ad euitandā pœnam toleratur.Bero.in cō-ſi.57.num.41.in 3.vol.
Dolus fictus & præſumptus eſt potius lata culpa, quàm dolus propriè.Bero. conſi.195.num. 12.in 3.vol.
Dolus propter clandeſtinitatem præſumitur.Bero.in conſil.59. num.11.
Dolus & fraus quandoq; ex abū-danti cautela præſumitur.Bero.in conſi.59 num.14. Et quo modo probetur dolus. Bero. conſi.9.num.3. in 2.
Dolus in dubio an præſumatur in maiore 25.an.qui iurauit,& iuramento contrauenit,& pro miſſa iurata non adimpleuit. Bero.in conſi.158. num.47.
Dolus in dubio non præſumitur in pupillo, ſecus in aliis. Bero. in conſi.158.num.42.in primo volum.
Dolus & fraus in ſocio, & quolibet alio adminiſtratore in reddenda ratione quomodo prçſumatur.Bero.conſ.191.nu. 18.& 44.in 3.vol.
Doli præſumptio ex enormisſima læſione ceſſat,quando quis expreſsè læſioni enormisſimæ renunciauit,& ob illam etiam non contrauenire promiſit. Bero.in conſi.177. num.42. Et quomodo.ibi.num.53.
Doli præſumptio excluditur per præſentiam propinquorum in contractu, ſeu actu requiſitā. Bero.in conſi.127.num.4.in 3. volum.
Dolus in dubio non præſumitur, niſi probetur. Bero.in conſil. 188.nu.7.in 3.vol.
Doli,uiolentię,& metus præſum ptio in filia renunciante patri ceſſat, per interuentum iudicis,& conſanguineorum, & p affectionem paternam. Bero. conſi.50.nu.34. in primo volu.
A dolo pręſumpto excuſat fama, & communis omnium opinio. Bero.in conſi.183.num.13.
Donaſſe non pręſumitur maritus tradens uxori ſuæ iam nuptæ ueſtes precioſas, & iocalia ma gni precij pro ipſius uſu, ſed honoris ſui gratia,& pro illius uſu dediſſe pręſumitur. Bero. conſi.62.nu.9 in 1.uolu. Idem in ſponſo, ibi. nume.6. limita, ut ibi.
Donatio nunquam pręſumitur

in

in dubio, maxima inter uirum & uxorem. Bero. in conſil 41. nu.14.in j.uol.

Donatio non pręſumitur ex perceptione fructuũ ſolita,& conſueta, etiam ſciente & patiente domino. Bero. in conſil.55. num.9.

Donatio in dubio non eſt præſumenda. Bero.conſil.55.nume. 10.in 1.

Donatio ex quibus pręſumatur in emente rem nomine alterius.Bero.in conſi.178.num.7. in 2. vol.

Donatio in dubio non pręſumitur in enormiſsima lęſione, ēt ſi per uerba latiſsima & pręgnantia renunciatum eſſet lęſioni,& damno.Bero.in conſil. 177.nu.59.in 1.uol.Nec in dubio pręſumitur, quando alia coniectura poteſt aſſumi.conſi.90.num.28.in 1. fallit fauore dotis,ibi.nu.35.& 40. Item fallit num.37.

Donatio quibus concurrentibus pręſumatur,ibi.nu.37.

Donatio præſumitur doloſa & ſimulata,quando donator ſciēte & patiente, & non contradicente donatario ſemper ſtetit in poſſesſione bonorum donatorum,fructusque ex illis percepit.Bero.in conſi.59.nu.9.in 1.uolum.

In dubio quęlibet eccleſia pręſumitur libera, & non patronata.Bero.in conſil.6.num.11. in primo uolum.

In dubio donatio non eſt pręſumenda.Bero.conſi.55.nu.10.

In dubio ſimplex donatio eſt p̄ſumenda conceſsio alicuius rei facta ob merita pręcedentia. Bero. in conſ.65.nu.22. in primo vol.

In dubio donatio Principis motu proprio facta pręſumitur. Bero.conſi.65.num.23.

In dubio bona pręſumuntur allodialia non feudalia.Bero.conſil,65.num.157.

In dubio res præſumitur libera, allodialis, & non feudalis, uel emphyteutica. Bero.conſi.49. nu.6.in 3.. Niſi ſeruitus probetur impoſita. Bero. conſi.134. nu 6.in 3.vol.

In dubio quid factum præſumitur tempore permiſſo. Bero. in conſil.164. nu.13.in 3.uolu.

In dubio quis præſumitur in bona fide, præſertim quādo poſſeſsio fuit diuturna. Bero. in conſi.119.nu.13.in 1.uol.

In dubio quis præſumitur contraxiſſe bona fide,& eo modo, quo delictum aliquod,aut pœnam aliquam quis incurriſſe non dicatur.Bero.in conſ.135. num.13.

In dubio quis adhuc uiuere præſumitur,ſi ſit probatum,illum natum fuiſſe, & quando illum uiuere etiam uerè probari debeat.Bero.in conſi.129.nu.15. in 1.uol.

In dubio

In dubio præſumendum eſt pro literis Apoſtolicis legitimationem continentibus. Bero.conſi.57.nu.12.in 2.uol.

In dubio præſumitur in Principe iuſta cauſa in his, quæ ſunt de iure poſitiuo, ſecus in inferiore. Bero.in con.175.num.24.in 2.uol. Secus in inferiore diſponente. Bero.conſil.177. nu.23. in 2.

In dubio pro poſſeſſore præſumitur. Bero.conſi.21. num.12. in 3.volum.

In dubio iuſſus alicuius non præſumitur, niſi probetur. Bero.in conſi.194.nu.3.in 1.

In dubio quis præſumitur poſſidere ex titulo & cauſa præambula. Bero.conſil.15. nu.40. in 3.uol.

In dubio ex habitu ſolùm præſumitur regula, alioquin regularis profesſio attenditur. Bero.in conſil.21. nume. 21. in 2. dubio.

In dubio pro ſententia & decreto præſumitur. Bero. conſi.89. nu.26.in 1.uol.

Durare & extare præſumitur res, quæ ſemel extitit, niſi contrarium probetur. Bero. conſi.44.nu.15.

Dolus in pupillo non præſumitur in dubio. Bero. in conſil. 158. num.47.in 3.vol.

Dilationes petentes, & excipientes habent præſumptionem cõtra. in repertq. Inquiſitorum, in uer.Præſumptio.col.2. uerſ. Nota, quòd prima.

An præſumatur pro decreto, tradit. D. Simoncellus de decretis, tit.7. nu.32. Et non præſumitur, quando reperitur contractus, in quo de decreto non habeatur mentio. ibi.num.33. Et ex diuturnitate temporis præſumitur pro decreto. ibid. nu.34. Niſi pars neget ſolemnitatem interueniſſe. ibid.nu. 35. Item quando ex facie inſtrumenti docetur ſolemnitatem non interueniſſe. ibi.num. 36. Sed præſumitur pro decreto, cum interponitur ſuper actu, qui dependet à iudicis arbitrio. ibi.nu.37. Et non præſumitur pro decreto, quando ſolemnitates nõ fuerunt enunciatæ, ibi.num.38. Item quando fuit interpoſitum à iudice rurali, ignaro, & idiota. ibid. num.39. & præſumitur pro decreto: cùm interponitur a iudice maiori, ſuntque in eo ſolemnitates enunciatæ. ibi.nu. 41. & quando dicantur enunciatę. ibi.nu.42. & præſumitur pro decreto, ſi interuenit debitum temporis interuallum, ſecus econtra. ibi.nu.47. Non autem præſumitur pro decreto, quando fuit ſubreptum, uel obretum iudici. ibi. num.48. Item quando pars plenè non edocuit. Nec non quando eſſet error manifeſtus. ibi.nu.49. & 50.

& 50. & quando præſumitur pro decreto, admittitur tamē probatio in contrarium. ibi. nu. 51. & 52.

Qui ſint caſus, in quibus pro aliquo præſumatur, ponit Rom. in l. ſciendum. ff. de uer. oblig. & Bar. in trac. ſuo. de Præſumptio. & Fely. in c. 3. de probat. Gigas de Penſionibus. in 9. q. nu. 13. fol. 13. in nouis.

Præſumptio una elidit aliam. D. Hieron. de Monte in ſuis quæſtionibus. q. 9. nu. 14.

Præſumptio iuris & de iure non admittit probationem in contrarium, niſi per confeſſionē partis. D. Hierony. de Monte in ſuis qq. quæſtione. 26. num. quarto.

Prælatus præſumitur poſſidere bona nomine eccleſiæ, nō proprio D. Menochius in tract. de recupe. poſſ. in 9. remedio. nu. 132.

Princeps præſumitur velle vti plenitudine poteſtatis, cū actus ab eo geſtus aliter non ualet. D. Menochius de recuper. poſſ. fol. 219. nu. 38.

Præſumptio non eſt pro iudice, cum quid agit extra ſuam poteſtatem. D. Menochius de recupe. poſſ. fol. 67 nu. 16.

Præſumptio transfert onus probandi in aduerſarium. Menochius de recuper. poſſ. in octauo remedio. nu. 6.

Præſumere, ꝙ clericus acquiſierit ex negociationibus, eſt præſumere in eo crimen & delictum. Redoanus in tracta. de Spoliis eccle. q. 15. nu. 16. pagina 389.

Præſumptiones ſimul iunctæ probant confines. Do. Hierony. de Monte de finibus c. 53. nu. 1.

Præſumptiones nō ſolum plures, ſed etiam duæ ſimul iunctæ probant confines. Do. Hierony. de Monte in tracta. de finibus. c. 53. num. 2.

Præſumptio eſt argumentum ad credendum unum factum ſurgens ex alterius probatione. D. Hierony. de Monte de finibus cap. 54. num. 1.

Præſumptio ex multis inſurgit. ibi. c. 54. nu. 2.

Præſumptiones ſunt quatuor, temeraria, probabilis, uiolenta, & neceſſaria. D. Hieronym. de Monte de finibus, c. 54. nu. 3. & Mendoſius ad repertor. inquiſitorum. litera A. ſummiſtæ. tit. de præſumptionibus. & D. meus Alciat. in tractatu de p̄ſumptionibus, & in aliis tractatibus huius tituli.

Præſumptiones, coniecturæ, & indicia in dubio probant ea, q̄ uerè probationes non probāt. D. Hieronym. de Monte in d. trac. de finibus. cap. 54. nu. 5.

Præſumptio multa inſurgit ex ſcripturis, & factis antiquiſſimis. D. Hierony. de Monte in tract. de finib. cap. 63. nu. 5.

Præ-

Preſumptio una tollit aliam. D. Hieron. de Monte de finibus. c.87.nu.3.

Preſumptio locum non habet, niſi in caſu dubio. D. Hierony. Albanus in tractatu de poteſtate Papę, in 2. parte. nu. 118. pagina 123. Et in his habet locum, quę ſunt ueritati conſona, ut per eundem ubi ſupra.

Doli præſumptio tollitur, quando aliquid fit iuris ſui gratia conſeruandi. Marti. conſil. primo, nu. 21.

Dolus non præſumitur in curia Principis, nec metus. Martin. conſi. 1. nu. 21.

Donatio an prę ſumatur, quando in inuentario bonorum minoris tutor, aut curator apponit aliquam rem ſuam. D. Iacob. Piaggius de tutore & curatore. q. 7. nu. 11.

Delicti prę ſumptio an ex pace, uel tranſactione inſurgat. D. Octauia. Vulpellus de pace q. 27. num. 1.

Dolum quando prę ſumat ſtatutum non ſeruata ſolemnitate, uel aliam illicitam cauſam. Panor. in c. cum contingat. in 19. col. de iureiur. Brunus in eius reperto. in ver. dolus.

Faciens contra legem, uel ſtatutum præſumitur in dolo, niſi probet contrarium. Brunus in d. repert. in d. uer. dolus, quod eſt uerum, ſi facit ſcienter, nō ſi ignoranter, gl. & Can. in cle. 2. §. 1. de hære. Signo. conſi. 61. Brun. ubi ſupra in uer. facere.

Ditatus, quando quis præſumatur cum aliena iactura. uel ne. Bal. in l. cum oportet. C. de bonis, quæ libe.

Dolus præſumitur in iudice, qui auctoritatem ſuam interponit contra legem. Rebuffus in tractat. de præconiis. in præfatione, num. 16.

Decretum ubi eſt in aliquo actu interpoſitum, ſolēnitates præſumuntur interueniſſe, & mala fides cenſetur abeſſe. Rebuffus in tract. de præconiis, artic. ſeptimo in gl. unica, nume. 23. to. 2.

Dolus præſumitur in eo, qui mētitur ad ſui utilitatem, ſecus ſi nihil lucri conſequitur. Rebuffus de fructibus articul. 4. glo. una, pagi. 470. tomo 3.

Dominus domus quis præſumitur habitans in ea. Burſa. conſil. conſi. 134. numero quinto, in 2. uol.

Doloſus quis præſumitur non impleta ſtatuti forma. Burſa. conſilio 140. numero 14. in ſecundo uolum.

Dolus quando præſumatur, & non prę ſumatur. Burſa. in cō ſil. 157. in 2.

E

Etatis ratione fit præſumptio pro aliquo, uel contra aliquem.

aliquem.Tur.ecr.in c.Epiſcopus diſt.77. nu.1.

Pręſumptio habetur de aliquo per exercitium eorum quę illi facto conueniunt. Turrecre. in c.quem progenitores.20.q. 1.num.1.

Expenſas facere quis præſumitur de proprijs bonis. Paleth. conſi.209. num.6.

Præſumptio ętatis legitimę teſtatis in quem tráſferat onus probandi. Bertran. in conſil. 242. num.3.par.j.

Præſumi an debeat pro electione. Bal. in rubrica de electione,num.9.

Error communis eſt tolerandus. Mantua conſi 221.num.50. & in notario error pręſumitur potius,quàm malitia. Mantua conſi.71.nu.21.in 2.vol.

Error non præſumitur, vbi pręceſsit deliberatio. Mantua cõſil.71.num.16.in 2.vol.

Error in inſtrumento pręterquã in ſpectantibus ad officiũ notarij, pręſumitur error partis. Mantua conſi.84. nu.10.

Error ſicuti non pręſumitur ex appoſitione clauſulæ ex certa ſcientia, ita non pręſumitur ex clauſula;de non contrauenien do.Mantua conſi. 131.nu.56.

Error potius præſumi dẽt quàm falſitas in notario. Mantua cõſil.208.num.12.in j. uolum.

Eligere quis præſumitur illam uiam,quę vtraque caſui ſatisfacere ualeat. D. Menoch conſi 56.num.32.in j.vol.

Error & ignorantia in eo præſumitur,qui in alterius locũ ſucceſsit.Menoch.conſi.1.nu.94.

Erro potius præſumitur in facto proprio, quàm donatio. Menoch. conſi 89. nu.121. Niſi in damno euitando. Riminal. iu. in conſi.45. num.20. in primo volum.

Eſſe præſumitur quis in eodem loco,in quo ſemel fuit. D.Menoch.conſi.100.num.81.in 1.

Extare res præſumitur, niſi probetur amiſsio. Riminald. iun. conſi.43.num.16.

Eſſe quis præſumitur in loco ſui domicilij. Rimin.iun.in conſi. 17.num.13.

Exemplum præſumitur datũ in publicam formam. Riminal. iun.in conſi.105.nu.6.

Error potius præſumitur, quàm falſitas. Gargia. Patroci. 24. num.29.

Eccleſia quælibet præſumitur libera, & non patronata. Bero. in conſi. 6. num. 11. in primo volum.

Error non præſumitur, ubi alias præſumeretur, quando appoſita eſt clauſula ex certa ſcientia.Bero.conſi.60. num.37. in 2.volum.

Error in dubio præſumitur pro conſeruatione teſtatoris.conſil.num.17.conſi.8.

Error & ignorãtia in dubio præſumitur,

ſumitur, non autem ſcientia in prorogatione iudicis incompetentis. Bero. in conſil.9.nu. 29.in 3.uol.

Exhæredatus hodie præſumitur gratus, niſi probetur ingratitudo.Bero.in conſi.16.nu. 9. in ſecundo uol.

Extenſio non fit in fictionibus & præſumptionibus legis. Bero. in conſi.8.nu. 10.in 2.uol.

Exteriora faciunt,ut præſumantur de interioribus.In Reperto.Inquiſito.col.5.verſi.Per exteriora.in uerbo præſumptio.

Eſſe talis quis præſumitur,qualis patria.in Repert. Inquiſitorũ. in uer.Præſumptio,col.5.Facit l.ſi quis.C.de natu. liberis.

Expreſſum facit ceſſare præſumptum.Dec.in l. 1.nume.39.ff.ſi cer.peta.deciſ.Peruſi.10.n.10. in prima parte.

F

FVtura ex præteritis præſumimus.Ioan.And.in c. mandata.col.2.circa medium,uerſi.mandata.de præſumptio.

Filiusfamilias quis in dubio præſumitur.Præpoſi.in c.in præſentia.de ſponſa.in uerſi.tertio.in 3.col.quia quis præſumitur pater centũ annis uiuere: ut uult glo.ſingu. quam ibi commendat Ang.in l. ſed ſi de ſua. ff.de acqui.hæreditа.

Fornicationem ſola præſumptio an præbet; ut puniatur infamatus de ipſa, ſi in purgatione defecerit. Butri.in cap.tuã nos num.6.de cohabi. cleri. & mulie.

Factum præſumitur in uicino loco,quod eſt notum in remoto. Butri.in c.quanto.nu.1.de præſump.

Fraus præſumitur in conuentione deducta circa ea, quæ incõtinenti ſequuta ſunt poſt actũ. Ana.in c.tua nos.de ſymon. in 1.colum.

Fama per ſe inducit præſumptionem non probationem. Turrecremata in c. ſæpe.4.quæſt.2. fol.127.

Frequentia fit præſumptio.Turrecremata in cap.clericus. diſtinctio.81.

Feciſſe recte aliquem præſumere ſemper debemus, quando facit aliquid,quod ex officio ſuo tenetur facere. Turrecremata in cap.hoc etiam xj.quæſt.6. nume.2.

Præſumitur in dubio quem feciſſe, quod facere debuit. D. Simon conſ.114.nu.17.

Furioſus quis eſſe præſumitur,licet Notarius dicat. Talis ſanus mente licet corpore languẽs, ſeu infirmitate detẽtus. Curtius in l.ſanum mente. C. de tranſac.nu.5.

Filius an in dubio præſumatur eſſe in poteſtate. Sapia in l. ſi emancipati.nu.36.C. de colla.

Filius, ī quo caſu prçſumatur natus ex legitimo matrimonio, & per conſequens in poteſtate. Sapia in l. ſi emancipati. nume. 39. C. de collat.

Filius natus ex uxore prçſumitur filius legitimatus, etiam ꝗ uxor ſit meretrix. Sapia in l. ſi emancipati. num. 40. C. de collatio.

Quis non prçſumitur in poteſtate, quando non eſt in quaſi poſſeſſione filiationis. An prçſumatur eſſe ſui iuris? Sapia in l. ſi emancipati. nu. 42.

Filius exiſtens in quaſi poſſeſſione filiationis, An prçſumatur ſui iuris? Sapia in l. ſi emancipati. nume. 43.

In filijs, qui ſimpliciter confitentur ſe hçredes, uel qui nihil confeſſi ſunt, aut qui nihil dixerunt, non prçſumitur notitia fideicommiſſi paterni. Crottus in l. qui Romæ. §. duo fratres. nume. 47. ff. de uerbo. obligatio.

Fideicommiſſi notitia contentorum in teſtamento prçſumitur in hçrede extraneo. Crottus in l. qui Romæ. §. duo fratres. nu. 50. ff. de uerb. oblig.

Feudum eſſe antiquum prçſumitur, quando uaſallus, qui dicit feudum eſſe antiquum, eſt in poſſeſſione feudi: prçſumptio enim eſt ferè ſemper pro poſſeſſore. Crottus ſuper l. re coniuncti. nu. 190. ff. de leg. 3.

Filius, ſi poſſedit fundum patris per decem annos patre ſciente & patiente, prçſumitur donatio facta ī iſto fundo, & mortuo patre filius non cogetur fundum fratribus communicare. Crottus in l. ſciendum. nu. 10. ff. de uerb. oblig.

Fratres ſi confiteantur ſe eſſe hçredes ex teſtamento, prçſumitur in eis notitia eorum, quç in teſtamento continentur, & ſic fideicōmiſſi eis iniuncti. Crottus ī l. qui Romç. §. duo fratres. nu 46. ff. de uerb. obl.

Fideicommiſſi notitia paterni nō prçſumitur in filiis, qui ſimpliciter confitentur ſe eſſe hçredes, uel qui nihil confeſſi ſunt, aut qui nihil dixerunt. Crottus in l. qui Romç. §. duo fratres num. 47.

Fama vel communis opinio, ſi ſit quòd pater filiorum teſtamētum fecerit: Tunc prçſumitur ſcientia teſtamenti paterni. Crottus in §. duo fratres. ff. de uerbo. obl. nu. 48.

Fuga an & quando faciat prçſumptionem & indicium ſufficiēs ad torturam? Lanfran. de Orian. in l. admonendi. num. 37. ff. de iureiuran.

Facultates nō eſſe auctas, eſt prçſumptio: quia augumenta & ſimiles qualitates extrinſecç non prçſumūtur. Paſethus cōſil. 27. num. 45.

Fraudiſ præſumptio remouetur, ubi

ubi interuenit iudicis decretum. Cephal. conſ.348.num.7.
quòd lex ita pręſumat aliquid per tres teſtes probari debet. ibi.nume.13.
Falſitatis pſumptio inſurgit ex uariatione. Cephal. conſi.441. nume. 53.
Filius præſumitur uiuens à patre ſeparatus & induſtrioſus, quicquid acquirit de ſuo acquirere, non patris ſubſtantia. Cephal.conſi.397.nu. 78.
Filios æqualiter diligere pręſumitur teſtator. Cephal.conſi. 312.nume. 28.
Pręſumptio eſt, quòd filius uiri pręſumitur natus ex uxore licet adultera. limitatur, niſi ſit natus ſurdus, cecus & huiuſmodi propter peccatum. Mazollus conſi.89.nu. 16.
Pręſumptio filiationis legitimæ præualet pluribus coniecturis exiſtentibus in contrarium. ibi.nu.18.
Pręſumptio talis procedit, etiam ſi uxor non ſtaret in domo, ſed in domo eius, q carnaliter cognoſcebat eam, & patebat acceſſus marito ad eam pro eius libito.ibi.nume. 19.
Pręſumptio, quòd quis ſit filius adulteri procedit, niſi probatio negatiua concluderet neceſſariò oppoſitum, & præponderarent in contrarium coniecturæ. Mazollus in conſil. 89. nume.21.
Feudi conceſſio an præſumatur, quando de origine non apparet. Brunus in cõſi.feudali. 156.
Feudi præſumitur conceſſio, uel caſtri, qualis reperitur conceſſa poſſeſſio & tenuta. Brunus conſ.156.col.2.ſub. uer. refert dictum.
Præſumit eſſe de Regno, vel Comitatu Caſtrum, & quicquid eſt intra eorum fines. Brunus conſ feudali. 156.col. pen. ver. Nec obſtat ubi limitatio, iuncta col.ſeq.
Fugæ præſumptio ſola non ſufficit ad condemnandum de crimine raptus. Afflictus ſuper conſtitutione Regni. fol. 103.nu.19.
Facere potuiſſe quilibet præſumitur, quod alii fecerunt. Bal. in cap. cum inter.nu.5. de elec. & ele.poteſtate.
Filius præſumitur mortuus poſt patrem. Gabriellius conſ.134. nume.5.
Falſitatis præſumptio tollitur ex fama optima, & uiri integritate. Cur. Iunior conſ.318.in 3, uolu.nume.1.& 2.
Filius præſumitur natus ex marito, quamtuncunque cum alio uxor adulteretur. Anth. Gabr. lib.1. Communium conclu. tit. de præſump.conclu.xiiij. amplia, & limita, ut ibi per eum.
Factum quid præſumitur ob præcedens mendatũ. D. Menoch. de arbi.iud.caſu470.nu.21.

Falſita-

Falſitatis præſumptio tollitur, p bata voluntate teſtatoris per duos teſtes idoneos. Mantua conſi. 123. nu. 17. in 2. vol.

Facta non præſumuntur, niſi probentur. Mantua conſ. 1. nu. 15. in 2. vol. & conſi. 72. num. 11. & conſi. 74. nu. 7. & conſi. 201. nu. 10. & conſi. 2. in 1. vol. num. 67. conſi. 9. nu. 19. conſi. 40. nu. 16. conſi. 65. nu. 16. conſil. 85. nu. 3. conſi. 98. nu. 29. conſ. 165. nu. 1. conſi. 179. nu. 67. conſi. 180. n. 1. conſi. 204. nu. 4. conſ. 249. nu. 3. in primo vol. Rimin. Iunior in conſi. 56. nu. 5. & conſi. 107. nu. 17. Deciſio Peruſina 62. nu. 26. in ſecunda parte. & D. Seb. Medices, de regu. iur. parte prima q. 14. nu. 6.

Filius præſumitur ignorare contenta in teſtamẽto patris. Mãtua in conſi. 115. nu. 30.

Forma in dubio pręſumitur ſubſtantialis. Mantua in conſi. 80. nu. 24. & conſi. 89. nu. 8. & conſ. 179. nume. 13. & 235. nume. 4. in primo vol.

Fraus præſumi non poteſt, ſi res ad publicum incantum vendatur. Mantua in conſi. 82. nu. 22. in j. vol.

Fratres poſt mortem patris ſimul remanentes in eadem domo ad vnum panem, & vnum vinum præſumuntur ſocij. Mãtua conſi. 303. nu. 1. in j. vol.

Fraus coniecturis præſumitur. Mantua conſil. 256. nu. 7.

Fructus & penſiones non præſumuntur deuolutæ ad camerã Apoſtolicam, niſi per ſpecialem Papæ reſeruationem. Mãtua conſil. 65. nu. 2.

Fundans ſe ſuper matrimonio vero, & probans præſumptum, an releuetur. Mantua conſil. 327. nu. 35. & ibi declarat numero 36.

Feudum dum ſuſcipitur, pręſumitur hęreditarium. Menochi. cõſi. 1. nu. 309. in j. vol.

Fideicommiſſum, uel onus non pręſumitur quis uelle in bonis ſuis. D. Menochi. conſil. 37. nu. 124. in j. vol.

Fideicommiſſum præſumitur ſcire, qui copiam teſtamenti habuit. Do. Menochius conſi. 87. nu. 58. in primo.

Filius præſumitur filius, ut fuit pater. Menochi. conſil. 99. numero 15.

Filius præſumitur patrem diligere. Menochi. conſi. 78. nume. 9. in primo.

Filius potius pręſumitur ſpurius quàm naturalis. Menoch. conſi. 60. nu. 12.

Filius potius præſumitur naturalis, quàm ſpurius. Menochi. cõſi. 60. nu. 34. in j. vol.

Furioſus & inſanus præſumitur, qui per viam lutoſam ambulat, cum ſicca & bona extat. D. Menochi. conſi. 82. nu. 228.

Factum præſumitur, quod conſueuit. Rim. Iun. in cõſ. 9. n. 22.

Præ-

Præſumitur quis ſine filiis deceſſiſſe. Riminal. conſ. 107. nu. 24. & etiam ſine teſtamento. ibid. num. 24.

Factum præſumitur in dubio accidentaliter, non autem data opera. Riminal. iun. conſi. 103. num. 27.

Factum præſumitur ob cauſam precedentem. Riminal. iun. in conſi. 6. num. 120.

Factum iudicis præſumitur factũ partis. Rimin. iun. conſi. 93.

Factum præſumitur ab eo, qui ꝓmiſerat. Rimin. conſi. 9. nume. 42. in primo.

Falſitas non præſumitur committi in ciuitate celebri. Rim. conſi. 58. num. 35.

Falſitatis preſumptio reſultat ex perſona notarij conſueti ſimilia facere. Rimin. iun. conſi. 58. num. 3.

Forenſis habitans in loco, præſumitur habere ſcientiam ſtatutorum loci. Riminal. conſil. 42. num. 64.

Fraus non præſumitur. Riminal. iun. conſi. 60. num. 5. & 51.

Fraus, quando præſumatur in debitore. Riminal. conſi. 16. num. 12. in dubio uerò non præſumitur. ibi. num. 13.

Fraus præſumitur ex facto longo tempore celato. Riminal. iun. conſi. 72. nu. 160.

Ignorantia an in dubio præſumatur, uel potius ſcientia. Rimin. iun. conſi. j. num. 29. nume. 1. & conſi. 54. num. 16. & conſil. 40. num. 33. & conſi. 42. num. 69.

Filius natus in domo patris preſumitur legitimus & naturalis. Burſ. conſi. 88. nu. 4.

Filius præſumitur conceptus ex adultero, quando maritus ſtetit plures annos, quòd filios habere non potuit concurrente parentum confeſsione. Burſa. conſi. 88. nu. 13.

Feudum non preſumitur, niſi probetur. Burſa. conſi. 46. num. 9.

Filius preſumitur natus magis in nono, quàm in octauo menſe. Burſa conſi. 63. num. 21.

Filius illegitimus præſumitur, quando maritus ſtetit per plures annos, quòd filios habere non potuit, & id fateantur parentes. Burſ. conſ. 89. nu. 13.

Filius illegitimus præſumitur, ſi mater conuerſetur continuè cum adultero. Burſa. conſi. 88. num. 15.

Frater in dubio utrinque coniunctus præſumitur. Burſa. conſi. 98. num. 20.

Furioſus preſumitur, qui non habet memoriam ordinatam. Siman. de hæreticis, tit. 40. nu. 14. fol. 62.

Factum præſumitur, quod communiter fieri conſuetum eſt. Bero. in conſi. 31. nume. 8. in 2. uolum.

Fama & communis hominũ opinio iuſtam credulitatis cauſam inducit, & a dolo præſum

pto excuſat. Bero. conſil. 138. in 2.

Fideicommiſſum reciprocum ex quib. adeſſe præſumatur. Bero. in conſi. 78. num. 2. in 2. vol. & vide in repertorio.

Filio pſumitur placere id, quod patri placet. Bero. in conſi. 74. num. 12. in 2. uol.

Filius mariti præſumitur natus ex uxore tempore conceptionis adultera. Bero. in conſ. 142. num j. in 2. vol. uel conſi. 162.

Filius mariti præſumitur natus in domo uiri ex uxore, neque auditur maritus contrarium dicens, niſi legitimè probet: ſecus ſi ex ſola uxore, non autem in domo natus eſſet. Bero. in conſi 162. in 2. uol nu. 14.

Furioſus quis in dubio non præſumitur, ſed ſanæ mētis. Bero. in conſi. 56. nū. 21. in 2. uol.

Fur an quis præſumatur, quòd aures abſciſſas habeat. Anton. Gome. de delictis. c. 5. nu. 14.

Factum præſumitur ad defenſionem, quicquid reperitur factū contra primò euaginantem. Marti. conſi. 58. nu. 3.

Feciſſe ad defenſionem, qui minus eſt uulneratus, & magis uulneratus, uel occiſus, præſumitur, quòd aggreſſor, uel inſultatus fuerit. Mart. conſi. 58.

Factum præſumitur ad defenſionē, ubi fuit terror armorū, aut iactatio percuſsionis. Mar. conſi. 58. nume. 5. uel ſi erat in diſcrimine uitæ, uel ratione loci, uel ubi erat probabilis dubitatio. ibi nu. 6. 7. 8.

Donatio præſumitur filio facta cauſa ſtudij, & quod ita præſumptè donatum eſt, non debet a fratribus tempore diuiſionis imputari. D. Aſcan. Clementi. in tract. de patria poteſtate. Effectu 17. nu. 50.

Filius non præſumitur, nec ſui iuris, nec in poteſtate, ſed qui ſe fundat in altero eorum illud probare debet. Do. Aſcan. Clementi. de patria poteſtate. Effectu vltimo. num. 109. uide num. 100.

Faciens contra ſtatutum præſumitur in dolo, niſi probet contrarium, quod eſt uerum, ſi facit ſcienter, nō ſi ignoranter. Brunus in eius repertо. de cōſtitutio. decre. ſtatu. conſuetu. &c. in uer. facere.

Forenſis, qui diu moram trahit in loco præſumitur habere ſcientiam ſtatutorū & conſuetudinis loci. Alexand. in conſi. 165. num. 3. in 6. volum. Etiam ſi ſit mulier, forenſis, & ibi nu. 10. ſubdit, quòd præſumpta ignorantia ſtatuti appellatur ignorantia facti, & non iuris. c. 1. de conſtitutio. in 6.

Famula non præſumitur mulier, quę eſt penes clericum, ſed cōcubina. Nam clericus, qui non poteſt tenere concubinam, uocat eam famulam: quia illa fraus

fraus mutandi nomen non debet ei patrocinari. Brunus in eius repertorio, in uerſi. aſſeſſor. in uerſic. ſtatutum prohibet, quæ nam autem ſit propriè concubina, tradit Aret. in conſi.48.num. 2. vbi dicit, ꝙ licet inter dominum & ancillam, ſiue ſeruum poſsit eſſe cõcubinatus. Adhoc tamen ut ancilla dicatur concubina, neceſſe eſt, quòd dominus ſuus eam ſub nomine concubinæ retinuerit. l.fin. C. communia de manu. quia non ualet conſequentia iſta mulier ſtat in domo una cum domino, ergo præſumitur eſſe concubina, quia licet cohabitatio in domo ſit unum de neceſſariis ad concubinatum; tamen etiam requiritur indubitatus affectus adiunctus in figura quaſi matrimonij. l. item legato. §. praui. ff. de leg. 3. & quæ nam ſit propriè concubina, ponit Concenatius li.2 queſtionum cap.1. & Bermondus in tract. de concubi.

Filiusfamilias, qui non poteſt cõtrahere, niſi ſit mercator. In dubio contrahens præſumitur contrahere tanquam cũ mercatore, etiam quòd verſum ſit in mercantiis. Brunus in eius repertor. in uerſ. filiusfamilias col.5. uerſ. ſtatutum dicit, ꝙ cum filioſa.

Filiusfamilias, qui non poteſt cõtrahere ſine expreſſa licentia patris, ſi uendat rem, & emptor eam diu tenet patre ſciẽte & patiente, nec aliter apparet de licentia patris, præſumitur licentia præceſsiſſe. Brunus in eius repertorio in uerſic. filiusfamilias. col.5. uer. ſtatutũ dicit, quòd filius.

Frater primogenitus ad quem ſolum pertinebat dominiũ caſtri, ſi paſſus fuit, quòd alius frater ſimul cum eo eligeret, & deputaret officiales per longum tempus, per hoc non uidetur illi ſuo iuri renunciaſſe; ſed præſumitur potius, quòd fratrẽ ſecum admiſerit iure familiaritatis & fraternitatis, p l. qui iure familiaritatis. ff. de acquir. poſſeſ. ubi Pau. de Caſtro, quem refert & ſequitur corroborando ex plurib. Ruin. in conſi.34. nume.13. in j. volu. Iaſ. in conſi.2. in 3. volum. col. 8. verſicu. xij. condeſcendo. & ideò ſtatutum Ferrariæ, quòd poſſeſsio defuncti continuetur in hæredem, non habet locum in hærede eius, qui poſsidebat iure familiaritatis: ut p Do. Riminaldum iuniorem in conſil.44. nume.74. in j. volum. cui omni debito reſpectu eſt credendum, & præſertim, qa fuit unus ex compilatoribus, & reformatoribus ſtatutorum ipſorum, ut apparet in facie eorum. Et eo magis cum ille,

qui poſsidebat iure familiaritatis, nõ poterat ſuccedere in bonis fideicommiſsi, loquentis per iſta uerba. Et ſi deceſſerit ſine filiis legitimis & naturalibus, & ex legitimo matrimonio deſcendentibus. Et iſte fuerit natus ex matrimonio non palam, nec publicè cõtracto, ſed coram tantum duobus teſtibus & notario; ut in terminis dicti fideicommiſsi Curt.iun.conſi.64. per totum; & in huiuſmodi clãdeſtino matrimonio ita contracto. Rol.a Valle in conſi.94. in 3. vol. per totum. vide D. meum Cepha. conſi.82.num.24.& ſeq.in primo vol. Paſethum conſil 100. Abb.in c. quòd nobis, qui filij ſint legitimi. Anton. Gabriel. in ſuo communium conclu. li. 6.tit. de legitimatione, concl. 2.num.7. Iaſ.in l. clam poſsidere, num.6.& num.10 ff.de acq. poſſeſſ. Boeri. conſil.40.num.4. Dec.in l.quo tutela. §.clam. ff. de regul. iur. Porti. conſil.38. D.meum Ceph.conſi.422. nu. 57.in 3.vol.

Fide dignus quilibet præſumitur. Bertran.conſi.96.nume. 1. in 6.vol.

Forma iuris uel ſtatuti non præſumitur obſeruata, niſi probetur, & ideo opponens de ea non ſeruata non debet probare. Brunus in eius repertorio, in uerſicu. forma iuris, uel ſtatuti. fol.109.colum.prima, in fine.

G

GRadus habere notitiam pſumuntur parentes ratione conſanguinitatis. Crottus conſi 304.num.1. quę præſumptio per aliam tollitur. idem Crottus eo.conſi.304 num.25.

Gabellam non ſoluentes ad portã prȩſumuntur habere animũ fraudandi, quia faciunt contra generalem conſuetudinem. Niſi eſſet gabella inſolita, qa tunc non præſumitur fraus. Brun. in ſuo repertorio, in uer. dolus.uerſi.primo.

H

HAeredes extranei non præſumũtur habere notitiã eorũm, quæ in codicillis continentur. Crottus in l.qui Romę §.duo fratres, numero 52.ff.de verbo. oblig.

Homicidium committere ad ſui defenſionẽ in dubio, an quis præſumatur. Ioan. Villemata in l.Diuus, nu.18.ff.ad leg. Cornel.de ſicarijs.

Hæres ut minus ſit grauatus, capienda eſt præſumptio. Do. Simon de Pratis in conſil. 161. nume.58.

Præſumptio quæ eſt contra homicidam, alia præſumptione tolli

li poteſt. Mazollus in conſi. 68. nume. 45.

Habilis præſumitur, qui proprio nomine contrahit, nõ qui alie no. D. Hierony. Gabriellius cõ ſi. 36. nu. 34.

Habilis ad coitum quiſque præſumitur, ſeu generandum, niſi probetur contrarium. Marzarius conſil. 21. uerſic. unde reſultat.

Præſumitur, quòd in hæreditate tantum remaneat, quantum ſufficiat pro relictis, & legatis factis ſatisfaciendis. Capra cõſi. 18. nu. 23.

Præſumptio ualidior, an & quando tollat leuiorem. Bologn. in conſi. 5. nu. 17.

Præſumptio una aliam trudit. Bolognì. conſi. 36. nu. 16. Et quomodo. Bologninus conſil. 37. nume. 9.

Hæreditas in dubio præſumitur lucroſa. Burſat. conſil. 101. numero 11.

Hæreticus præſumitur de præſenti, qui olim fuit, ſed de præſenti non præſumitur in futurum. In Reperto. Inquiſitorum, in uerſi. Præſumptio. col. 2. uerſic. Hæreticus.

Hæreticus, qui ab hæreticis per uiolentiam tractus fuerit, & per menſem ſteterit cum eis, præſumitur non tractus. in Reperto. Inquiſitorum, col. 2. ver. Item per ſequentia.

In crimine hæreſis ſemper in dubio pſumitur pro hæreſi, quò ad effectum pœnitentiæ impo nendæ. Et in dubio potius eſt præſumendum, quem hæreticum propter pœnitentiam im ponendam, & hoc eſt fauore fidei, & eſt ſpeciale in iſto crimine, aliàs ſecus. In Reperto. Inquiſitorum. in uer. præſum ptio. col. 4. Nam fauore animæ præſumitur potius peccatum quàm ſecus, ut ibi latius.

Præſumptio, ſeu ſpecies hæreſis eſt pſeuerare in peccato mortali, ut ibid.

An ex uiolenta pſumptione poſſit quis damnari de hæreſi? Et dicitur, quòd nõ. Niſi eſſet uehementisſima præſumptio. in Repertorio Inquiſitorum. in uerſi. Præſumptio. col. 6. uerſi. an ex uiolenta. Licet ex præſumptione uiolenta de crimine quantumcunque graui q̃s poſſit condemnari, ſi illa oriatur ex deficientia in purgatione. Et uehemens præſumptio non ſufficit ad condemnationem, ſed uiolenta, in d. loco citato.

Homicidium quibus modis præſumatur factum ad defenſionem? Marti. conſil. 58. nu. 1. & per totum.

Homicidium præſumitur factum ad defenſionem per dantem operam rei licitæ contra dantem operam rei illicitæ. Marti. conſ. 58. nu. 9.

Homici-

Homicidium præſumitur factũ ad defenſionem, ubi reperitur factum contra perſonam ſolitam eſſe homicidam. Marti. cõ ſi. 58. nu. 10.

Præſumptio mala contra homicidam oritur protinus. Zoannetus in l. ut uim. par. 2. nu. 33. ff. de iuſt. & iure.

Hæreticus reſcriptum impetrare nequit. Et eo ipſo, quòd hæreticus impetrat reſcriptum præſumitur per fraudẽ impetraſſe. licet ſecus ſit in aliis. Petr. Rebuff. in tractã. de reſcrip. in præfatione nu. 37. Tomo 2.

Hæres ſoluens legatum præſumitur habere ſcientiam totius teſtamenti. Burſatus conſil. 143. nu. 7. in 2. uol.

I

Idoneus præſumitur, neque tenetur probare is, pro quo beneficiando ſcribitur cum clauſula. Si idoneus fuerit. Io. And. in ca. dudum, de præſumptio. colum. 3. circa finem, verſic. dudum.

Iudex habet præſumptionem, p his, quæ fiunt in iudicio, non tamen pro his, quæ extra iudicium fiunt. Ioan. Andr. in c. conquerente. col. 4. circa fi. uerſic. conquerente. de reſtitu. io. ſpoliato. Ancha. in d. cap. conquerente. nume. 3.

Iudex non præſumitur aliquid iniuſtè egiſſe apertè, nec quòd grauet aliquem contra iura. Anchara. in ca. accepimus, de purgatio. cano. Et præſumptio eſt pro actis à legato. Zaba. in capitu. bonæ. §. nos. de electio. nume. 1.

Iurantis eſt præſumptio, quòd ſit memor ſalutis æternæ. Zabarella in c. finem. de dolo.

Ignorantia etiam præſumitur actus contrarii exercitii, quo quis uacat, & ſic præſumptiuè probatur ignorantia. Prepoſi. in c. multis 44. diſt.

Iudex non habet pro ſe præſumptionem pro his, quæ iudex facit extra iudicium, licet præſumatur pro iudicialibus. Fallit, quando facit aliquid ipſe iudex ex officio extraiudicialiter, ut iudex. Butrius in cap. conquerente. nume. 3. de reſti. ſpoliato.

An præſumatur pro actibus & inſtrumentis & legitimationibus perſonarum in iudicio cõtendentium, producẽdis in iudicio. Butri. in ca. cum in iure. nu. 19. de offi. delega.

An præſumatur pro inſtrumẽtis, ſicut pro ſentẽtijs, & pro cauſa, & pro habilitate ac fundamento poteſtatis agentis. Butri. in c. ſicut. nu. 12. de re iud.

Inceſtus præſumitur, ubi matrimonium clandeſtinum eſt: eo n. ipſo, quòd contrahunt occultè, præſumuntur conſanguinei

guinei, uel affines, & ideo oc culte contrahunt: quia palam non audēt cōtrahere. Ita Tur recremata in c.conſanguineo rum.nu.1. 3.q.4. Pęnæ autem il lorum, qui clam matrimonia contrahunt, hęc eſt: quia ſi cō traxerint matrimoniū, quod iure ſtare non poteſt: quia no luerunt ſeruare formam ſtatu tam in c.cum inhibito. uiden tur ignorantiam affectaſſe, & ideò eos ignorantia non excu ſat, ſed filij qui naſcuntur il legitimi cēſebuntur, de igno rantia parentum nullum ſubſi dium habituri. ita Gofred. in ſumma ſua. titulo de clande ſtina deſponſatione.col.fi.uer. Pœna illorum.

Incontinentia magis pręſumitur in ſecūdis nuptiis, quàm in pri mis. Turrecremata in c.hac ra tione 31.q.1.

Ignorantiæ præſumptio extra lo cum non extēditur ad caſum in quo de ſcientia agitur. Bar ba.in cap.cum olim.nu. 26. de conſuetu.

Iuramētum interpoſitum ſuper aliquo contractu non firmat ipſum, ubicunque lex, uel ſta tutum præſumit fraudem in eodem cōtractu. Crottus in l. nemo poteſt.nume.45.ff.de le ga.primo.

ſtrumentum ſi reperiatur ho die cuiuſcunque promiſsionis ſine ſtipulatione. Tamen præ ſumitur, quod interuenerit. Lan celo. Galiaula in rub.ff.de uer. oblig.num.32.

Si in inſtrumento fiat mentio de pollicitatione, pręſumitur pa ctum nudum. Galiaula in ru brica. ff. de uerbor. obligatio. num.34.

Si dicatur in inſtrumento. Ego fa teor me tibi uendidiſſe prędiū meum; tunc præſumitur pre cium. Butigella in l. ſciendum. nu.15.ff.ſi cer.pet.

Inſtrumentis duobus datis eodē die confectis pręſumitur illud dotis prius. Parpalea in l. 1. n. 1.ff.ſol.matr.

In inſtrumento non pręſumitur contineri, niſi ea, quæ ſunt in eo ſpecificata. Galiaula in l. Gallus §. idem credendum n. 11.ff.de lib.& poſth.

Inſtrumentum quod ſit uerum, quod ſit ſolenne, quod in eo ſcriptum fuerit à partibus di ctum. Paſethus conſi.8. nu.4.

Ignorare quis præſumitur conſti tutiones & leges externas. Pa ſethus conſi.62.nu.5.

Pręſumitur pro inſtrumēto, quā do etiam res eſſet aliqualiter dubia. Paſethus conſi.183.nu me.11.

Pręſumptio ueritatis pro inſtru mento uiget. D. Simon in con ſi.186.nu.11. Niſi contra illud extent pręſumptiones. Gargia re.patrocinio.28.nu.30.

Iactare ſuum nemo pręſumitur. Cephal.

Cephal conſi.435.n. 63.& cõſ. 441.nu. 51. & contra propria commoda laborare.Becci.cõſi.101.nu.45.

Pręſumptio ꝓ iudice ceſſat, quādo facit quid iniuſtum. Mazollus conſi.102.num. 37.

Pręſumptio eſt pro iudice, quòd mentem ſecundum ius habuerit,& iuris diſpoſitioni cõformem.Mazollus conſi.120. numero 27.

Idoneus pręſumitur quis quò ad mores. Mazollus conſilio 74. nume.3.

Pręſumitur inſultatus aliter poſſe euadere inter pares, ſecùs ſi aggreſſor ſit iunior, robuſtior, uel ſint alię coniecturę. Mazollus conſilio 68. numero 82.

Pręſumitur pro inſtrumento ſolenni.Mazollus cõſ. 54. nu.39. & conſi.81.num.7.conſi.61.nu. 3.Crottus in conſi.212.nu.13. in ſecundo.

Pręſumptio eſt magis pro iudice, quàm per priuato. Crotus conſi.133.nu.4. & nume. 12. in primo uol.

Pręſumptio non minus eſt pro legato,quàm pro iudice. Crotus d conſi.133.nu.12.

Pręſumitur multum pro facto iudicis.Crotus conſi.227.nu.19. & in conſi.348.nu.12.

Pręſumptio eſt pro inſtrumento nedum quò ad ſolemnitatem, uerùm etiam quò ad ueritatem, quia omnia in eo contenta uera non ſimulata pręſumũtur.Crotus in conſi. 244.nu.5. & in conſ.372.nu.1.

Pręſumi pro uerbis iudicis an debeat.D.Aſinius in eius Practica in §.9.c.7.nu.7.

Pręſumptiones ex inſtrumento quot oriantur,& quæ.Bertran. in conſilio 210.numero 8. parte prima.

Pręſumitur pro iudice in his, quę in iudicio facit,& pręſertim cũ apparet nihil pręteriiſſe de cõtingentibus, quamuis ſic non eſſet pręſumendum, ubi de facto proceſſiſſet,& non ſeruato ordine iudiciorum. Bertr. in conſil.12.nume.21.in prima parte.

Pręſumptiones tres oriuntur ex inſtrumento, quòd ſit uerum, ꝙ ſit ſolenne, & ꝙ ſit factũ mãdato cõtrahentium. Bertran. in conſil. 192.nu.14.Roland.à Valle conſi.47.nu.26.& conſil. 63.nu 6.in 4. & deciſione Peruſina 26.numero 13. in prima parte.

Pręſumitur pro auctoritate iudicis.Bal.in c.in pręſentia. nu 2. de renuntia.

Idoneus quis pręſumitur compromiſſarius. Bal. in cap.quia propter,nume. 24. de electio. & elec. po.

Pręſumi an debet, ꝙ quicquid ſcribitur in inſtrumento, ſcriptũ ſit de uoluntate partium.Bal. in

in c.cum in iure.nu.15.de offi. delega.

Præſumptio non eſt pro iudice interponēte decretum in alienatione rerum minorum, non præcedente cauſæ cognitione. Roland. in conſil.60.num.13. in 4.vol.

Præſumitur pro iudicis iuriſdictione in eo, quod allegatur in libello ad concludendum eius iuriſdictionem, ſi uerum, uel falſum includitur in eius iuriſdictione. Capra regula 44 nu. 23. ſecus alias, num.24. amplia & limita, vt ibi.

Præſumptio quid ſit, & ex quibus inducatur. Capra in tractatu notorij.num.18. vbi etiam præſumptionum quædam temeraria, quædam probabilis, & quędam uiolenta. ibi.nu.19.

Pręſumitur pro decreto iudicis, contraria tamen probatio admittitur. Neguſantius in tracta. de pignoribus & hypo. in 3. membro 5. partis, nume.28. pagi.143. in nouis.

Quæ incontinenti fiunt, præſumuntur ineſſe. Anton. Gabr. lib.1. communium conclu.tit. de præſumpt. concluſio.13. & amplia & limita, ut ibi.

Præſumptionem malam eſſe in iudicem, qui pręcipitāter procedit. D. Menochius de arbit. iudi.q.42.nu.4.

Præſumptio eſt pro iudice. Do. Menochius de arbit. iudi. caſu 112.num.6. vbi declaratur. & in his, quę facere poteſt, & potuit. Do. Menochius ibi. quęſt. 76.num.13.

Ignorantia pręſumitur. Mantua conſi.151.num.7.in 2. vol. Fallit, ubi intimatio fuit facta. ibi.nu.8. & conſi.69.nu.11. & conſi.212.nu.16. & in conſi. 130.nu.19. & conſi. 135. num. 12. & conſi.246.nu.16. in j.

Inimicitia pręſumitur, niſi de reconciliatione appareat tacitè, uel expreſsè. Mantua conſ. 170.nu.4.in 2.uol.

Inimicitia non pręſumitur. Mātua conſi.216.nume.20.

Ingreſſus præſumitur uoluntarius, ſi metus probatus nō ſit, nec proteſtatio procedat. Mātua conſi.217.nu.2.in 2. uol.

Semper pręſumitur, quòd iudex fuerit motus iuſtis de cauſis. Mantua in conſi.64.nume.1.

Ignorantia contentorum in teſtamēto alterius pręſumitur. Mantua in conſi.244.nu 12 in j.uol. Fallit, ut ibi.

In caſu uſurario ad coniecturas & præſumptiones recurritur. Mantua in conſi.158.nu.7.

In delictis regulariter eſt, ſemper pręſumi pro eo, qui delictum excuſat. Mantua conſil. 4.nu.8. & conſi.314.nu.38. Fallit, quando delinquens cōuincitur. conſi.4.nu.1. in 1. uol.

In defectum probationis ad pręſumptiones eſt recurrendum

F &

& probant etiam in his, quæ difficulter probari poſſunt, teſtes ex al quo non integri. Mātua conſi.27.nu.16.

Inimicus præſumitur de inimico ſemper malè cogitare. Mātua conſi.314. nu.20. Et ſemper inimico ſtudet obeſſe, con ſil.67.nu.33.in 1.vol.

Inimicitia regulariter non præſumitur. Mantua cōſi. 24. nu.13. & conſi.266.nume.45. & conſi. 52.nume. 17. & ibi asſignatur ratio nu.46.

Inimicitia præcedens, & minæ ſunt cauſæ efficientes: ut homicidium præſumatur mandatum. Mantua conſil. 52. nu.16. in primo.

Ius ordinarii in dubio præſumitur liberum. Mantua in conſi. 38.nu 27.in 1.vol.

Iurans præſumitur iurare deliberatè. Mantua in conſil.132. numero 13.

Ignorantia regulariter in dubio præſumitur. Menochi.conſ.91. nu.51.& quid in facto proprio ibi nu.52.in j.vol.

Ignorantia non præſumitur. Menochi.conſi.82.nu.176. in j.vol. & conſi.2.nu.296.

Ignorantia in dubio præſumitur ad euitandam pœnam corporalem & pecuniariam. Menochi. conſi.74.nu.16.in primo.

Ignorantia non pſumitur in notario, ſed peritia & ſcientia ſuę artis. Menochius conſi.37.numero 110. in primo.

Ignorantia teſtamenti pro aui p ſumitur. D. Menochius conſil. 87.nu. 10.in primo uol.

Indignus quis non pręſumitur, niſi probetur. Menochi.conſi.96. num.33.

Inhabilis quis præſumitur ad adminiſtrationem bonorum ſuorum. Do.Menochi. conſilio 57. nume.11.

Iactare ſuum quis nolle præſumitur. Rimi.Iun.conſi.52.nu.149.

Pręſumitur pro inſtrumento. Rimi.conſi.42.nu.2. Pluribus tamen modis pōt reprobari. ibi.

Præſumptio cadit ſuper incerto & dubio. Rimi.Iun.conſ.23. nume.191.

Præſumptio eſt ſemper pro inſtrumentis. Rimi.Iun. conſil.6. nu.35. Donec probetur contrarium, quod manifeſtisſimis probationibus eſt probādum. numero 38.

Pręſumptio contra non producētem inſtrumentum, quādo habeat, uel non habeat locum. Rimi.conſi.23.nu.243.

Inſtrumentum pręſumitur uerū, non falſum. Riminal. conſi.30. nu.27. Et quòd ſit ſolenne, plenamque faciat probationem. & proba ā, euidentē ac manifeſtam, euidētisſimam, realē, manifeſtiſsimam, liquidam, patentem, indubitatam, notoriam, nec indiget diſceptatione fori, & hēt uim deciſionis cauſæ

cauſæ, & ex eo fundatur inten tio,ibi.
Inteſtatus quis deceſſiſſe præſumitur.Rimi.conſil.82.nu.16.
Iunior præſumitur robuſtior.Rimi.conſi.18.nu.136.
Ignorare quis pręſumitur , niſi aliter probetur. Burſat.conſi. 94.nu.15.
Pręſumitur pro iudice, pro proceſſu, pro notario ex communi.Burſa.conſi.34.nu. 12.
Induſtrioſus homo præſumitur ſuperlucrari, quod ſibi ad uictum ſufficiat.Burſat.conſ.62. num.18.
Pręſumptio ex inimicitia reſultans contra reū tollitur p̄ confeſſionem ſacerdoti emiſſam. Burſa.conſi.20.nu.19.
Ignis non pręſumitur culpa inhabitantium immiſſus.Burſa tus conſi.59.nume.16.& 31.& numero 16.
Ignorantia non pręſumitur contractus geſti nomine fratris. Burſatus conſi.119.nu.5.
Inciſio arborum non pręſumitur facta culpa conductoris, Burſ. conſi.53.nu.5.
Inimici pręſumūtur magis ignē immiſiſſe,quàm inhabitantes. Burſa.conſi.59.nu.20.
Iudicis arbitrio pręſumuntur cō iecturæ, quòd quis ad æmulationem ædificet.Burſa.cōſ.57. num.17.
Iuri hypothecæ quis non præſumitur renūtiare, etiam quòd aſſiſtat & taceat, ſed expreſſus conſenſus requiritur. Burſa.conſi.32.nu.38.
Ignorantia non præſumitur in facto proprio.deciſ. Peruſ.23.nume.33.in prima parte . Secùs in alieno.deciſio Peruſina 83. nu.11.& 12.in 2.par. communem dicit.
Ignorantia præſumitur, niſi probetur ſcientia.Bero. in conſil. 114.n.13.in primo uol. Max.in forenſi cōſi.9.per Bero. nu.30. in 3.uol.Martinus Laudenſis, conſi.8.nu.5.ubi dicit etiam ꝙ in ruſtico pręſumitur ignorantia,etiam ſtatuti.
Ignorantia præſumitur ex negocio intricato.D. Seb. Medices de caſibus fortuitis, parte 1. q.3.nu.12.
Ignorantia præſumitur in notoriis.ibi.nu.12.
Ignorantia præſumitur,ubi ſciētia non probatur.ibi.nu.15.
Ignorantia præſumitur longinquitate temporis. ibi.nu.16.
Ignorare præſumitur iudex ordinarius propter multiplicitatē negociorum.ibi. nu.17.
Ignorare præſumitur forēſis. ibi. nume.18.
Ignorantia boni quomodo præſumatur.ibi.nu.21.
Ignorantia præſumitur & excuſat a delicto.Burſat.conſil.22. nu.1.in 2.uol.
Ignorari ſtatuta non præſumuntur,ubi quis in eo loco frequētat.

tat.Matri.conſil.14.numero 8.

Statuta, quæ ſtatuunt de executione inſtrumentorum confeſſionatorum, uidentur inducere præſumptionem iuris & de iure, vnde uidetur, quòd nō poſſit probari contra ea in cōtrarium. Quod eſt uerum, quādo ſtatutum non procedit præſumendo, ſed ſuper obſeruantia ſtatuendo, quod eſt uerum circa id. Brunus in Reperto. ſuo, in uer. inſtrumentum. col. 8. ad finem.

Iuramentum ad probandum ea, quæ conſiſtunt in animo non admittitur, quando eſt præſumptio calumniæ contra iurantem. Ferretus conſi. 350.n. 3. in 2. uol.

Intentio Papæ, uel reſcribentis, uel iudicis inhibentis talis prę ſumitur, qualis eſt legis ſcriptæ & naturalis rationis. Bal. in l. ex facto, per illū textum. ff. de uulga. & pupilla. Ferretus in conſi. 361. nu. 8. in 2. uol.

Inopi prouiſio fieri debet, ſi ſit pro eo præſumptio, & dicitur habere præſumptionem, quando ſententiam per ſe fauorabilem reportauit. Petr. Rebuffus in tracta. de ſententiis prouiſiona. in Præfatione numero 117.

Inſtrumentum habens penes ſe, præſumitur ſcire contenta in eo. Burſatus in conſ. 143. n. 15. in 2. uol.

L

Lex ubi præſumit aliquid actum à partibus, cui renūtiare non poſſunt, dicitur diſpoſitio legis, non hominis. D.m. Alcia. in l. 4. num. 88. ff. de uerbo. oblig. in §. Cato.

Legislator in condenda lege prę ſumitur motus ea rōne, qua moueretur diſcretus & ſapiēs, ſi de hoc fuiſſet interrogatus. Crotus in l. ſi conſtante. n. 48. ff. ſolu. matri.

Lex ubi aliquid præſumit, & prętextu præſumptionis aliquid ſtatuit, non admittitur probatio in contrarium. Galiaula in l. Gallus. num. 36. ff. de libe. & poſth.

Liber exiſtēs penes me, ſcriptus per me præſumitur, uel per alium meo nomine. Cepha. cōſi. 397. nu. 75.

Præſumptio an ſit, quòd ſit factus locupletior. Mazollus in conſil. 109. nu. 51.

Licentia talis præſumitur præceſſiſſe, quando de eius natura conſtat, qualis ſequuta fuit alienatio. Brunus in conſilio feudali 54. in ſecundo uolumine.

Prēſumptio, quòd libera res ſit, non præfertur quaſi poſſeſſioni ſeruitutis. Do. Menochius in tracta. de adipiſcen. & recuper. poſſeſſ. remedio ultimo, nume. 22.

Prę

Præſumptio, quòd res ſit libera, quid operetur. D. Menoch. de adipiſcen. & recupe. poſſeſ. remedio quinto, nume. 42. Et procedit etiam in hærede extraneo. Burſat. conſilio 8. numero 17.

Literas recipiens, omnia in eis contenta approbare præſumitur. Anto. Gabriellius libr. 1. Communium concl. titul. de præſumptionibus. Concluſione ſecunda, amplia & limita, ut ibi per eum.

Liber an præſumatur uerus, ueri ficatis pluribus partitis ipſius. Anto. Gabriellius lib. 1. Communium concluſionum, tit. de præſumptionibus. concl. 5.

Legata relicta præſumuntur propter merita. Mantua conſilio 150. nu. 6. & conſil. 120. nu. 25. in ſecundo uolumine, & conſi. 23. nume. 6.

Quilibet præſumitur ſcire leges. Mantua in conſi. 147. num. 12. in 2. uol.

Lex non præſumit, quem de facili uelle falſum cõmittere. maxime pro modica re. Mantua, conſilio 208. numero 91. in primo uol.

Lex non pſumitur uoluiſſe, quod facile potuit exprimere, neq; expreſsit. D. Menochi. conſ. 30. nu. 8. in primo.

Lex præſumit titulum adeſſe ex curſu temporis excedẽtis memoriam hominum. Menochi. conſilio 90. numero 65. in primo uolum.

Liber & ingenuus pręſumitur ex patre ingenuo. D. Menoch. cõſi. 82. nu. 92. in j. uol.

Pręſumitur pro libertate. Rimin. Iun. in conſi. 6. nu. 88. in j.

Lęſio nunquam præſumitur, ubi decretum interuenit. Rimi. Iunio. ibi.

Lęſio non poteſt præſumi, niſi falſitas cauſæ confeſsionis probetur. Rimin. Iunior conſil. 12. num. 44.

Laici habent præſumptionem contra, quia non poſſunt præſcribere ius non ſoluendi decimam. Riminal. conſil. 41. nu. 12. 15. 40. & 41.

Locupletiorem quẽ fuiſſe, quod tempus inſpiciatur. Riminal. in conſi. 43. nume. 11. & unde præſumatur, ibi. num. 12.

Locupletior præſumitur maritus effectus ex fructibus rerũ vxoris perceptis. Rimin. conſi. 47. num. 4. idemq; in tutore, qui res pupilli perceperit. ibi. num. 5.

Locupletior quis præſumitur, quando res peruenit ad eum, ſi non probet, conſumpſiſſe. Riminal. iun. conſi. 43. nume. 1. & 2. fallit, ut ibi.

Legitimus filius & non ſpurius præſumitur natus ex mare, & fæmella ſimul cohabitantib. Bero. conſi. 19. num. 6. in ſecundo volum.

Legi-

Legitimus præſumitur, vbicunque quis ad actum ut legitimus uocatur, & cōtrarium dicens probare debet. Bero. in conſi. 19. nu. 7. in 2. volu.

Libellus omnis p̄ſumitur aptus. Iaſ. in conſi. 2. in fin. in 3. vol.

Quando multæ partitæ vnius libri per alias ſcripturas uerificātur, uel per libros aliorum, præſumitur liber in omnibus aliis partitis uerus & legalis, & econtra, quando in uno reperitur falſus, prēſumitur etiā in aliis falſus. Ferretus conſil. 266. num. 20. in 2. vol.

M

Matrimonium ſuſpendit cōtrahendum leuis prēſumptio. Anchar. in cap. cum inhibitio. num. 5. de clandeſti. deſponſatio.

Mortis præſumptio an ſit ſufficiens, quòd quis fuerit in bello ſaracenorum, uel aliis, nec eſt reuerſus. Ancha. in c. in prēſentia, de ſponſa. num. 7.

Malitiē prēſumptio excluditur per iuramentum. Zabar. in c. ultra tertiam. de teſti. num. 2.

Prēſumptio iuris, & de iure quid ſit. Prēpoſi. in c. ad id. in 3. not. & in c. is, qui fidem. in 2. no. de ſponſa.

Prēſumptio triplex eſt. Prēpo. in cap. is, qui fidem. in glo. in uer. contra prēſumptionem. in 3. col. in uer. dicite, de ſponſa. vbi etiam ponit differentiam inter prēſumptionē & fictionē. & ibi, quòd contra fictionem non admittitur probatio in contrarium.

Prēſumptio differt a ſuſpicione, uel opinione. Præpoſi. in d. cap. is, qui fidem, de ſponſ. vbi etiā dicit, quòd ubīcunque lex prēſumendo uult, prēſumptionē facere pleniſsimam fidem, tūc talis præſumptio dicitur iuris & de iure. Prēpo. ibi. uerſicu. & ideò dixit, & licet contra prēſumptionem iuris & de iure non admittatur probatio in cōtrarium. Admittetur tamē, videlicet, quòd caſus, ſup quo præſumptum eſt, non eſt potens, ut ex eo præſumatur. ibi. in ver. ſed ſtat quēſtio, in 4. col. & in cap. ad id. in verſic. & ſic ex prædictis. eod. titu. Item fallit. c. ad id, quòd non conſenſerit. eod. titu. & præſumptio iuris & de iure naſcitur ex diuerſa materia. ibi. verſi. & hæc præſumptio. & præſumptio reſultans ex facto multipliciter ſumitur, puta de præſenti in præſens, ut in caſu gl. ibi. in uerſic. quandoque præſumptio.

Matrimonium habet pro ſe præſumptionem, quod limita, vt in c. fraternitatis. in § quāuis. in verſic. diuinum, in 4. colum. verſi. & quæro ex. glo. de frigi.

&

& maleſi.ibi per Prępoſi.

Minarum præcedentium præſumptione, uel inimicitiarũ an debeat quis de homicidio poſtea ſecuto condemnari. Henrich.Boich.in c.literis,diſ. 2.num.1. de pręſumptio.

Matrimonij præſumptionem iuris non ſolùm inducit ſola cohabitatio ſpontanea, ſi poſt metum intercedat. Imò etiã inducit pręſumptionem iuris &de iure, contra quam non admittitur probatio in contrarium. Butri. in cap. ad id, quod,num.6.de ſponſa.& matrimo.

Minatus quis fuit mortẽ alicui, alio die reperiť mortuus, an præſumatur, quòd ille interfecerit? Anan. in c. inſinuatum 2 col.de ſimon.

Meretrix an præſumatur illa, cuius domum media nocte viſus eſt ingredi ſcholaris. Ana.in c. inſinuatum,de ſimonia.

Mitius agitur cum conuicto ex præſumptione, quàm ex uera præſumptione. Anan. in cap. primo, de clerico pugnan. in duello.

Poſsidens aliquid cõtra iuris diſpoſitionẽ,pręſumitur in mala fide.Ferrettus conſ.338. num. num.8.in fi.in 2.vol.

Mulier accipiens habitum profeſſorum extra monaſterium, non pręſumitur profeſsionem feciſſe,nec uotum ſolemnizaſſe,ſed tamen ſimplex uotum. Turrecremata in c. de uiduis, num.4. 32.q.1.

Mori præſumitur citius ſenex, quàm iuuenis. Turrecremata in c.tanta, diſt.86.nu.4.

Mortuus præſumitur,quando nõ reperitur. Sapia in l.fin.nu.33. C.de edi.diui Adr. tol.

Mortuus an pręſumatur per oſtẽſionem teſtamenti. Sapia in l. fin.nume.35. C. de edicto diui Adr. tollen.

Morę interpellationem præceſſiſſe in dubio pręſumitur, ſi actor probat interpellationẽ, & reus probet mortẽ ſpeciei debitę. Parpalea in l. quod te. num.23.ff.ſi cer. pet.

Malę fidei pręſumptio exauditur uſque ad 30. annos & non ultra.Ceph.conſi.316.num.96.

Pręſumptio non fit pro mandato,niſi quatenus ex eius inſpectione apparet.Cephal.conſil. conſi.338.nu.14.

Matrimonij pręſumptio inſurgit ex funeralibus factis cadaueri mulieris, iuxta conditionem uiri. Cephal. conſil. 435. num.66.

Malę fidei pręſumptio tollitur & purgatur, adeò ut allegari nõ poſsit curſus. 30. annorum, & pręſumi poſsidẽtem etiam retro fuiſſe bonę fidei. Cephal. conſi.315.num.57. Bombinus conſil.77. nume.2. Bertran. in conſi.81.nu.3.in 2.par.tomi 3.

Caſſan.

Caſſan.in conſue. Burgun.fol. 350.nume.9. limita,ut ibi.numero 10.

Mandatum inimici. pręſumitur concurrentibus indiciis aliquibus circa damna data.Brunus in conſi.feudali 117.col.2. ver. quarto,in 2.vol.

Quis non poteſt dicere,quod cępit prius molendinum,aut hoſpicium, uel domum. Brunus in conſi.feudorum in reperto. uerſi.occupare.

Præſumptio non fit de mandato pro procuratore, etiam poſt millę annos. Bertrandus conſil.256.num.3.in 2.vol.

Pręſumi an debeat contra eum, qui minas intulit, ſi erat malæ famę in eodem genere delicti. Bertrand.in conſi.61. nume.3. parte 2.

Pręſumitur in lite perſeuerantē ſine iuſta cauſa a principio malam cauſam fouiſſe. D.Menochius de adipiſcen.& recuper. poſeſs. remed.3. nu.659.

Metus interdum pręſumitur ex qualitate perſonę. Bal. in cap. quę cauſę,num.4.de his,quę ui me.ue cauſa.

Memor eorum, quę fecit quis pſumitur.Bald.in c. ęam te. nu. 1.de reſcr.

Pręſumptio legis oriens ex mente pręſumpta ceſſat cum ex aliis pręſumptionibus alia colligitur uoluntas. Gabriellius conſi.98.num.40.

Mulier quicquid conſtante matrimonio quęſiuerit, ob turpē ſuſpicionem euitandam, de bonis mariti quæſiuiſſe præſumitur. Anton. Gabriel.lib.1. communium concluſ. titu. de præſumptionibus,concluſ. 15. amplia & limita,ut ibi.

Pręſumptio illa prefertur, quòd miles uoluerit teſtari de iure communi. D.Menoch.de arbi. iud.caſu 472.nu.13.

Maior ętas præſumitur, niſi minor probetur. Mantua conſil. 86.num.14.

Merita non pręſumuntur,niſi pbentur. Mantua conſil. 221. num.11.

Mala pręſumptio eſt contra ſcholares,ſi habent ancillam iuuenem.Mantua conſi.213. num. 31.in 1.

Mens mala ex minis durare pręſumitur. Mantua in conſil. 52. num.20.in j.vol.

Malitia non pręſumitur, ubi iuſtitia eſſe poteſt.Mantua in cōſi.213.num.11.in j.vol.

Minores excuſantur a dolo præſumpto. Mantua in conſil.14. num.34.in j.vol.

Mala fides præſumitur ex diſparitate,ſeu inęqualitate contractus.Menoch.conſi.26.nu.23.

Malus ſemper pręſumitur malus.Menoch. conſil.82.nu.140. in primo.

Mandatum ex temporis diuturnitate non pręſumitur.Menonoch.

noch.in conſi.1.nu.79. & num. 180.in primo, vide tamen ibi. & num. 81.

Metus reuerentialis prçſumitur ob dignitatem & ſuperiorita tem perſonç. Menoch.conſi.1. num.493. Et prçſumitur dura re metus.ibi.num.287 in primo vol.

Mutatio non prçſumitur in feudis.D.Menoch. conſi.1. nu.120. in primo vol. & aliàs etiã conſ. 10.nu.82.in j.vol.

Mala fides prçſumitur ex poſſeſſione contra ius, ſicut & facien do contra legem, uel ſtatutũ. Riminal.iun.conſil.31.nu.151. & ſequ.

Mala fides ut quid facti non prçſumitur.Rimin. iun. conſil.21. num.27.

Malus ſemel, ſemper prçſumitur malus in eodem genere mali. Riminal.conſi.39. nu.16.

Mandatum non prçſumitur ex antiquitate temporis. Rimin. iun in conſi.6.nu.216.

Mandatum ad homicidium non prçſumitur ex illis uerbis, da da al traditore.Riminal. conſi.88.nu 26.& 27.

Minor prçſumitur factus locuple tior non probata conſumptio ne per eum, ſed contra. Rimi. iun.conſi.5. nu.77.

Mori nemo præſumitur cum mẽdacio. Riminal.conſi.58.num. 29.ubi latius exemplis proſequitur ibi Rim. iun.

Mulier præſumitur uoluiſſe nubere, ſi fuiſſet requiſita ad id. Rimi.conſi.31. nu.143

Mutatio animi non prçſumitur. Rimin.iun. conſi.6.nu.20. ſed perſeuerantia prçſumitur.ibi. & conſi.44.num.73.

Mandati præſumptio ad occidẽdum an oriatur ex eo, quòd dominus poſt acceptam iniuriam loquutus ſit famulo in aurem, uel ei dixerit, uade, & nõ reuertaris, niſi ſentiam nouũ. &c. Clarus q. 89. verſi. ſed hic incidenter in prac. crim.

Præſumitur pro mandato delegatorio, cum illud ab actis ſeparatim fiat. Burſat. conſil.24. num.30.

Mandatum præſumitur ex diuturnitate tẽporis, maximè in antiquis partibus prçſentib. vel per fide dignum ſit enunciatum, ex communi. Burſ.cõ-24.num.21.

Præſumpta probatio tantum inducitur ex libris monaſterij. Burſatus conſi.26.num.30.

Metus prçſumptiones plenè ſunt probandæ, & debent eſſe propinquæ. Burſa.conſil.72.nu.15.

Mandatum præſumitur, cum apparet ex actis non interueniſſe, ex communi. Burſat.conſi. 24.num.27.

Mandatarius quis non prçſumitur, ſi mandante ſit dignior. Burſ.in conſi.20 num 43.

Mandatum non præſumitur in

mille annis, ex communi, licet al a contraria receptior.. Bur. conſi. 24 num. 20. Gargiareus patrocinio 16. num. 4.

Mandatum delegationis præſumitur pręceſsiſſe ſententiam delegati. Burſat. conſil. 24. numero 15.

Miles non præſumitur quid furto ſubtrahere. Burſat. conſi. 116. num. 20.

Mulier præſumitur de facili obliuiſci, & in minori tempore, quàm in maſculo. Burſa. conſi. 47. num. 19.

Mulier impudica ſponte pręſumitur rem venerẽam cũ alijs agitaſſe. Burſa. conſi. 69. nu. 58.

Minor quilibet præſumitur. Deciſ. Peruſi. 56. num. 1. in prima parte.

Malæ fidei ſemper fuiſſe præſumitur emẽs ab aliquo tanquã procuratore illius, niſi de eius mandato appareat. Bero. in conſi. 104. num. 8. in 4.

Malę fidei præſumptio contra ingredientem poſſeſsionem ſine titulo tollitur per curſum 30. annorum. Beroius conſil. 114. nu. 18. in j.

Mandatum nũquam pręſumitur, etiam ex curſu longiſsimi temporis. Bero. in conſi. 62. num. 42. & conſil. 9. num. 7. volum. 3. & primo, & conſil. 21. nume. 4. 8. & 9. in 4. volum. Etiam in iudicialibus ibi. num. 9. & nu. 11. limita, ut per eundem in conſi. 43. num. 55. in 3. volum. Etiam in delictis. Bero. conſil. 118. num. 20.

Mandatum Principis & ſuperioris nunquam pręſumitur, niſi probet, & conſtet expreſsè ꝑ literas ſpeciales, ſeu per inſtrumentum publicum. Bero. conſi. 9. nu. 8. in 3. vol.

Mandatum præſumitur ex diuturnitate temporis in eo, qui nomine alterius aliquid ſoluit. Bero. conſi. 43. num. 56. in 3. vol. idem in actu facto ab aliquo nomine alterius, qui ſine ſolutione fieri non poteſt, ibi. num. 57.

Pro mandato ex curſu temporis non pręſumitur. Bero. conſil. 104. num. 7. & quando procedat. num. 9.

Mandatum in ſententia iudicis delegati ex diuturnitate temporis in dubio pręſumitur ꝓceſsiſſe, ſi de illo incidenter cõtra ſentẽtiam opponatur. Beroius in conſil. 43. num. 14. in 3. volum.

Mandato quando quid factũ alicuius pręſumatur, ut is teneatur perinde, ac ſi mandaſſet, ſeu feciſſet. ibi. nu. 21.

Mandatum procuratoris & iudicis delegati quo ad illorum ꝓſumptionem ex diuturnitate temporis non differunt. Bero. conſi. 65. nu. 148. in 5. vol.

Mandatum præſumitur ex diuturnitate temporis, & ex illis

uerbis

uerbis ſimul in ſententia poſitis, uiſis &c. Bero. in conſil. 30. num. 29. in 2. vol.

Matrimonium præſumptum inducitur ex copula &c. Bero. in conſi. 35. nu. 5. in 1. vol.

Pro matrimonio præſumpto in terminis, c. is qui fidē. de ſponſalibus, ut quis obtineat, q d probare debeat? Bero. in conſi. 35. nu. 25. in primo.

Matrimonij præſumpti effectum ſemper copula ſequens operatur, quando ex parte unius tãtum, & malitioſè defuit conſenſus. Bero. conſi. 35. num. 18.

In matrimonio præſumpto non vtriuſque partis, ſed unius tantum cōſenſus præſumitur. ibi. num. 34.

Ad matrimonium perficiendū, quomodo conſenſus ex copula præſumitur. ibi. nume. 37. & ibi uide conſi. 40. nu. 10.

Matrimonii ueri & præſumpti multiplex differentię. ibi. nu. 12. & alia de matrimonio præſumpto. Bero. conſi. 40. nu. 12. in j. uol. & nu. 24. & nu. 15. uide omnino.

Mens pręſumpta ex quibus eliciatur. Bero. conſi. 84. nu. 50. in 2. volum.

Mens præſumpta in contractib. cęteriſque hominis diſpoſitionibus magis attēditur, quàm uerba. Bero. conſi. 93. nume. 5. in j. vol.

Mens pręſumpta teſtatoris in teſtamento, & non ex his, quę ſunt extra, colligi debet. Bero. conſi. 11. nu. 24. in 2. uol.

Mens teſtatoris preſumpta, uolentis ſubſtitutum non preferri coniuncto, quomodo ex diſpoſitis in teſtamento colligatur. Bero. in conſi. 66. num. 37.

Mens teſtatoris pręſumpta, maximè ad fauorem ſuę poſteritatis magis attenditur, quàm uerba. Bero. in conſi. 71. nu. 3.

Menti pręſumptę potius quàm uerbis, & econtra, quando ſit ſtandum. Bero. in conſil. 71. nu. 9. in 2.

Mens pręſumpta teſtatoris ex diſpoſitione iuris cōmunis & ſtatuti colligi poteſt. Bero. in cōſ. 73. num. 5. in 2. vol.

Metus pręſumptio ceſſat ex pręſentia conſanguineorum. Bero. in conſi. 59. num. 16. & 17. in 3. volum.

Malefactum omne, uel dictum, malè pręſumitur factum, uel uel dictum. & nemo eſt exiſtimandus dixiſſe, quod mente non cogitauit, nec quis arbitrandus eſt dixiſſe, quod non ſentiret, in repertor. inquiſitorum, in uer. preſumptio, col. 3. uerſi. item omne malè factum.

Maleficium omne praue pręſumitur actum, in repertor. inquiſitor. col. 3. uer. pręſumptio.

Memor quis preſumitur eorum, quę fecit. in repertor. inquiſitor. in uerſic. preſumptio, col. 3. ver-

3. verſicu. præſumitur.

Malè factum in honeſto, id eſt in perſona honeſta, magis pręſumitur erroneum, quàm doloſum, ſecus in perſona non honeſta, quod intellige pro prima uice, non autem ſi ſecundauit poſt monitionem illud maleficium, nam omnia munda mundis, coinquinatis uero omnia ſunt coinquinata. in repertorio inquiſitorum, col. 4.

Matrimonium ex quibus præſumatur contractum, & conſumatum, ubi ſponſalia præceſſerunt. Marti. conſil. 30. num. j.

Matrimonium pręſumitur ex cōfeſsione, uel quaſi poſſeſsione. marti. conſil. 30. num. 4.

Matrimonium præſumptum eſt, ſi poſt matrimoniū ſequatur copula. marti. conſi. 30. num. 5.

Matrimonium ex oſculo, uel tentando, quando præſumatur. marti. conſi. 30. num. 7.

Matrimonij fauore in dubio pręſumitur pro actore. marti. conſil. 30. num. 9.

Matrimonium, vbi reperitur factum, in dubio pręſumitur factum etiam ſeruatis ſolemnitatibus Concilij Tridentini. marti. conſi. 30. num. 11. vbi & Flotus in apoſtillis.

Mutatio non præſumitur in conſuetudine, uel ſtatuto. Calcan. in conſi. 75. col. fi. Brunus in repertor. ſuo, in uer. mutatio.

Metu tyranni quid faciens præſumitur metus durare, donec uiuit tyrannus. Alexan. de Neuo in conſi. 12. num. 8.

Mariti eſſe præſumuntur res in domo ſua reperta, non uxoris, ideò debet probare. Petr. Rebuff. in tracta. de literis obliga. artic. 6. in glo. 3. nu. 54.

Medicus cum ægroto contrahere prohibetur, durāte infirmitate, quia ſemper promittere coactus infirmitate pſumitur. Petr. Rebuff. in tract. de reſci. contract. in præfatione, nu. 29.

Metus adhibitus in uno actu pręſumitur in aliis durare. Rebuf. de reſciſio. contrac. in glo. 22. num. 5.

Maritus pręſumitur habitare cū ſua uxore. Rebuffus in trac. de citatio. articu. ſecundo, in gl. 3. num. 7.

Mulier non præſumitur doloſè contrahere, nec contractum uſurarium uelle conficere. Bur. in cōſi. 35 nu. 32. in 2. vol.

Mala fides præſumitur in eo, qui nulliter contrahit contra formam ſtatuti, & eſt pręſumptio iuris, & de iure, quæ nullam recipit probationem in contrarium. Barſatus conſi. 140. nu. 6. in 2. volum.

N

Notarius habet pro ſe præſumptionē, & eius acta, niſi contrarium probetur. An

cha.in c.ad audientiam.nu. 6. de præſcriptio. Et ideo cum ad ipſum ſpectet tradere parti inſtrumẽtum perfectum, ẽt poſt datam copiam imperfectam, poteſt aliã facere & tradere perfectam. Ferretus conſi.261.nume.3. in 2. vol.

Nobilitatis præſumptio maior eſt in nobili,& ingenuo quàm in homine uilioris nationis. Ancha.in c.1. de purga. cano. nume.1.

Naturæ præſumptio tollitur per accidens contrarium. Socin. Sen.in c.cum accedens.nume. 35.de homicidio. Fallit, quandò accidens, ſaltem aptitudine, non eſt durabile, nu. 36.

Natura præſumptionis eſt hæc; ut quod quis aliàs teneretur probare, trãsferatur in aduerſarium, ſi præſumptio pro eo facit. verbi gratia. Dico me nõ deliquiſſe, vel non commiſiſſe cauſam ingratitudinis. Soci.Sen.in c.ſuper his.nu. 87.de accuſatio.

Præſumptio juris eſt pro Notario, adeò, ut liquidiſsimè cõſtare debeat de falſitate contra eum. Becci.conſi.78.n.10. Mazollus in conſi.54.nu,4.

Præſumptio ſtat pro nuncio pro ſpectãtibus ad eius officium. Mazollus conſil.102.nu. 59.

Præſumptio ſtat pro notario, ẽt idiota, quòd benè exerceat officium ſuum, & adeo, ut ſi reperiatur aliud dictum, aliud ſcriptum, præſumatur error non falſitas. Niſi ex coniecturis aliud appareat. Mazollus conſi.99.nu.1.2.3.

Pręſumendum eſt pro Nobilibus in his, quę ſpectant ad nobilitatem, prout eſt, fidem ſeruare, fraudem nõ facere. Crotus in conſil.200 nu. 37. Marſil.in tractat. de Bannitis.in uerſic. Nobiliſsima nu.14.

Præſumendum num ſit pro uerbis nunciorum. D. Aſinius in eius pract.§.9.c.7.nu.6.

Præſumptio non eſt, quòd Notarius ſcripſerit, quod ſibi iniunctum non fuerit. Roland.à Valle. conſi.7.nu.28. in 4.vol.

Præſumptio, quæ inſurgit ex natiuitate in domo potẽtior eſt, quàm nominatio & tractatus. Rolan.à Valle in conſi.11.nume.12. in 4 vol. Et præſumptio tanta eſt pro filio nato in domo uiri, quòd quamuis quandoque mulier diuerterit, & adulterium commiſerit, ſeu diu penès maritũ ſterilis fuerit, præſumitur filius mariti, niſi probetur abſentia, aut infirmitas mariti, per quam conſtare non poſſit eſſe illius filiũ. Rolan.à Valle conſil.49.n. 28. in 4.uol.

Præſumptionem negatiuam affirmatiua potẽtiorem. D.Menoch.de arbitr.iud. Caſu.422. nume.27.

Nemo præſumitur dixiſſe, quod prius mente nõ cogitauit. Mãtua conſi. 147. nume. 49. in ſecundo uol.
Nemo p̃ſumitur immemor ſalutis æternæ. Mantua conſ. 118. nu. 6. in 2.
Nemo præſumitur in dubio donare. Mantua in conſi. 221. numero 54.
Nemo præſumitur in dubio uelle delinquere. Mãtua cõſ. 186. nume. 8.
Negligens nemo p̃ſumitur. Mantua conſil. 221. numero 49. in ſecundo.
Nemo pręſumitur uelle quod eſt indebitum. Mantua conſ. 195. nu. 7. in 2. vol.
Nemo præſumitur uoluiſſe ſe incontinenti corrigere. Mantua in conſi. 213. nu. 5.
Nobilis præſumptionem habet pro ſe. Mantua conſil. 216. numero ſeptimo.
Non eſt præſumendum aliquid factum in fraudem eſſe. Mantua conſi. 109. nu. 13.
Nemo præſumitur uelle iactare ſuum. Mantua conſi. 16. nu. 13. & 80. nume. 6. & 82. nume. 5. & 135. nu. 14. & 256. nu. 5. Etiam ſi eſſet pater. ibidem nu. 6. in primo vol.
Nemo pręſumitur immemor ſalutis æternæ. Mantua in conſi. 25. nume. 61. & 27. nume. 2. & 128. nume. 2. & 238. nume. 5. in primo vol.
Nemo præſumitur dixiſſe, quod prius mente non cogitauit. Mantua in conſi. 34. nu. 14. & 143. nu. 2.
Non eſt ueriſimile, aut præſumẽdum, niſi quatenus ſcriptura cantat. Mantua conſilio 194. num. 13.
Non eſt præſumẽdum, quòd Papa uelit diſpenſare, quem peccare ſalua conſcientia. Mãtua conſil. 121. nu. 87. in 1. uol.
Non parum præſumitur contra eũ, qui uiſus fuit ſolus cum ſola, in his, quæ directò probari non poſſunt. Mantua cõſi. 266. nu. 57. in 1. vol.
Notarios plures pręſumi de inſtrumento inſolidum rogatos ob temporis antiquitatẽ. Menochi conſi. 1. numero 202. in primo uol.
Nouatio non pręſumitur facta, niſi expreſsè probetur, quòd ſit facta, ſecùs ſi cõiecturis cõſtat, ꝙ ſit facta. Menochius cõſi. 95. nu. 35.
Nobilis uiri integritatis pręſumptio maxima eſt. Menoch. conſi. 15. nu. 6. in primo. Herculanus de Cautio. capitulo 52. nume. 3.
Pręſumitur in dubio pro notario. Riminal. Iun. in conſil. 80. numero 45. in primo, & 105. numero 16.
Pręſumitur pro nobilibus. Rimi. Iun. in conſi. 58. nu. 34.
Pręſumptio falſitatis reſultat ex

perſona Notarij conſueti facere falſa inſtrumenta. Riminal. iun. in conſil. 58. nu. 3. & an ſit neceſſaria ſententia contra ipſum. ibi. num. 6. cum ſit notorium. Niſi quo ad totalē reprobationem inſtrumenti. ibi. nu. ſeptimo.

Natus & nutritus in loco, ibi fuiſſe præſumitur. Rimin. iun. cōſ. 15. num. 120.

Nemo præſumitur uelle iactare ſuum. Rimin. iun. in conſil. 77. num. 22.

Obliuio præſumitur in iudice propter multitudinem cauſarum. Riminal. iun. in conſi. 95. num. 8.

Prǫſumitur contra mutantes ſibi nomen. Burſat. conſil. 20. num. 58.

Præſumitur quis magis popularis, quàm nobilis. Burſa. conſi. 62 num. 24.

Naturalis uerè maior præſumitur, niſi probetur, etiam quòd pater illum naturalem in teſtamento nominet, & licet habeat unde ſe alat, ipſi tamen legari & donari poteſt, ex cōmuni, ſecus uerò damnato ex coitu, licet eorum matri donetur. Burſat. conſi. 67. num. 7.

Notarius præſumitur apponere clauſulam derogatoriam in teſtamento ex mente ſua, non teſtatoris, ubi teſtator ſit ruſticus, idiota, & literarum ignorans. Burſat. conſi. 47. nu. 17.

Notitia contractus geſti præſumitur, cum ſtatim celebrato contractu abſens in loco contractus uenerit. Burſat. conſil. 33. num. 28.

Præſumitur contra notarium, q̃ recedit a conſuetudine. Gargia. patrocinio 24. num. 2.

Præſumitur pro notario, ut euitetur delictum. Gargiare. patrocinio. 24. nu. 5.

Nemo præſumitur uelle iactare ſuum. Gargiare. patroci. 19. num. 10.

Nemo præſumitur uelle uti ſuis iuribus competentibus. Gargiare. patroci. 19. num. 4.

Notarius quis non præſumitur, niſi probetur, præſertim quando opponitur. Deciſio Peruſina 115. num. 1. & 2. Niſi cum antiquitate temporis concurrat uox & fama publica, illum eſſe notarium, quodque exerceat cum ſcientia ſuperioris. Deciſ. Peruſi. ipſa 115. num. 9. & 13.

Notarius rogatus præſumitur, quando teſtes fuerunt rogati, & econtra. Bero. in conſil. 92. num. 10. in 3. uol.

Notarius ſcribens prothocollum contractus in dubio præſumitur rogatus, non modo ſimpliciter, ſed etiam ab ipſis contrahentibus. Bero. in conſi. 91. num. 15. in 3.

Notarius an, & quando præſumatur rogatus ex eo, quod in

protho-

prothocolo & teſtamento deſcriptus eſt,& ſe deſcribi paſſus fuit.Bero.in conſil.1.num. 48.in 2.vol.

Notarij inſtrumentum, ſeu ſcriptura præſumitur ab eo ſcriptum, uel ſcripta ad inſtantiā partium, quæ mercedis expenſam ſoluere tenebantur.Bero. conſi.92.num.14.in 3.vol.

Contra Notarium doli præſumptionem iuris, & de iure induicit defectus ſolennitatis in teſtamento,ut de falſo teneatur ſecus in aliis actibus. Bero. in conſi.2.nu.2. in 2.vol.

Nomen malum habens præſumitur malus, vel cognomen habens malum malus præſumitur.Mart.conſil 58. num.12.

Notarius in dubio præſumitur rogatus de inſtrumento. Herculanus de Negatiua,nu.285.

Negans habens pro ſe præſumptionem probare nō tenetur. Herculanus de Negatiua, numero 44.

Negans habens pro ſe prçſumptionem, ita demum, ſi eam allegat negatiuam, probare non tenetur. Herculanus.ibi. num.48.

Negatiua, quæ habet præſumptionem ex tanto tempore, cuius initij memoria non extat,non grauatur onere allegandi præſumptionem. Hercula.de Negatiua,nu 49.

Negatiua habens pro ſe præſumptionem,quæ eliditur per aliā præſumptionem, eſt probanda.ibi.nu.50.

Negatiua habens pro ſe præſumptionē in materia obiectiua, eſt probanda.ibi.nu.51.

Negatiua habens pro ſe præſumptionem,quæ ceſſauit, eſt probanda.ibi.nu 52.

Negatiua, quæ contra præſumptionem habet diffamationē, eſt probanda.ibi. nu.53.

Notarius in dubio præſumitur, quòd tanquam notarius ſcripſerit, quando inter alios conficit ſcripturam,quia præſumitur illud, quod communiter fieri conſueuit.Petr.Rebuff.in tract.de chirograph.in præfatione.num.10.

Negligens quis non præſumitur in his,quę agenda incumbunt. Burſat.conſil.143.nume.49.in 2.volum.

O

Occultè geſta de facili habent præſumptionem contra.Butri.in c.1. num.1. ut eccle.beneſi.

Prçſumitur pro officiali,quod rectè fecerit.D.Sim.de Prætis in conſi.180 nu.15.Mazollus cōſi.96.nu.21.

Præſumptio obliuionis ceſſat in facto proprio recenti.Cephal. conſi.418.num.38.

Præſumptio de occiſo eſt contra inimicum

inimicum. Mazollus in conſil. 47. num. 8.

Præſumptio eſt, quòd quis voluerit facere actum omni meliori modo. Mazollus conſil. 99. num. 49.

Præſumitur officialis in dubio ab omnibus dominis electus. Brunus in conſi. 119. 2. col. verſic. Quartò moueor.

Occidiſſe præſumitur, qui ut inimicus minas intulit. D. Menochi. de arbitra. iudi. Caſu 472. num. 20.

Occiſus in dubio præſumitur inſultaſſe occidentem. Mantua in conſilio 216. numero 27. in ſecundo vol.

Omnes filij præſumptione legis & naturæ pariter diliguntur. Mantua in conſi. 155. num. 50. in j. uol.

Obliuio, etiam in facto proprio præſumitur decennij curſu. Menochius conſi. 1. num. 219. in j. vol.

Obliuio facilius præſumitur in magnis Principibus. ibid. nume. 220. jn primo.

Præſumptiones omnes hebetantur ex purgatione, dicto, & confeſſione occiſi in fauorem rei factis. Anto. Gomeſ. de delictis, cap. 13. nu. 17.

Præſumptiones quot, & quibus teſtibus, & quibus modis probari debeant. Anto. de delict. c. 13. nu. 21.

Pręſumptionum, ſeù indiciorum copia u. rum aduerſario fieri debent; ut ſe ſe ab illis defendat. Anto. Gomeſ. de delictis, c. 13. nu. 20.

Præſumptiones nuſquam ſufficient, vt ob illas quiſpiam cōdenetur. Anto. Gomeſ. de delictis, cap. 12.

Præſumptiones, ſi ad quæſtionē, ſeù torturam legitimæ, idoneæq; exiſtimētur, vtrum neceſſar ò iudex torquere debeat, ſiue id accuſator petat, ſeù ſecus. Anto. Gomeſ. de delictis. c. 13. nu. 28.

Præſumptiones, ſeù indicia, quę fraudem in bonorum alienatione interueniente arguant. Anto. Gomeſ. de delictis. c. vlt. nu. 4. per totum.

Offenſa ſemper in delictis pręſumitur, niſi probetur contrarium. in Reperto. Inquiſitorū in uer. Præſumptio.

Pręſumit in dubio magis offenſio, quàm defenſio. D. Sebaſt. Medices. de reg. iur. in 8. q. primæ pa tis. nu. 15.

Præſumptio indeterminatę perſonæ non ſufficit ad condemnationem. D. Seb. Medices. de reg. l. iur. quæſtio. 7. n me. 7. parte :.

Offendens non præſumitur, ꝙ iterum offendere uoluerit. D. Octauia. Vulpelius de Pace. q. 47. nume. 6.

Originarius non p̄ſun itur ignorare ſtatuta ſuę Ciu tatis. Bru

nus in Reperto.ſuo,in uer.Originarius.& in uer.ignorare.

P

PRæſumptio iuris & de iure reſultat pro eo, quod ex forma ſtatuti reprobari non poteſt.Adeò,quòd non admittitur probatio in contrarium. Niſi per confesſionem uerã, uel fictam. Bar.in conſil. à Domino Cyno.

Præſumptio iuris & de iure dicitur,de qua factum eſt ius, & tranſit in ſtatutum legis. Bal. in l.ſiue 2.col.uerſi. ſed quæro. C.de probatio.& in l.fin. C.de hære.inſti.

Præſumptio dicitur liquidisſima probatio.Sapia in rub. de iudiciis.nu.10.

Princeps præſumitur habere notitiam priuilegii inſerti in corpore iuris. Seba. Sapia in l.heres abſens.nu.12.ff.de iudicijs

Præſumptio nulla in teſtamento reſultat, contra quam nõ poſſit admitti probatio uoluntatis contrariæ. Sadoletus in l. hæc uerba.nu.5. ff.de leg.1.

Præſumptio in dubiis opinionibus eſt capienda.Paul.de Mõte Pico in l.Titia Seio.§.Titia cum nuberet.nume. 24. ff. de lega.2.

Præſumptio iuris ſemper allegãda eſt.Balbus in l.Celſus.n.22. & ſeq.ff.de uſucapio.

Præſumptio,quæ non eſt iuris & de iure, recipit probationem in contrarium.Crottus in l.1. §.uoluntate.nu. 21.ff. ſolu.matrimo.

Præſumptionem habens contra ſe, ſi contrarium probare uellit, tenetur probare per tres teſtes, uel ſaltẽ per duos valde excellentes. Cur.in l. tranſactionem.C. de tranſactio.

Probatio uera præſumptiua fortior eſt.Cur.in l. tranſactionẽ. nu.6.C.de tranſa.

Paterfamilias quis præſumitur in dubio.Sapia in l. ſi emancipati.nu.38.C.de colla.

Præſumptio eſt pro notario,quãdo apparet ſcriptura de manu notarii.Sapia in l.fina. nume. 109. C. de edicto diui Adria tollen.

Præſumptio an inducat fidẽ, uel probationem. c. nos in quemquam 2.q.1.Abb. in rub.de iureiuran.nu.1. ubi per Hier. de Martiano.

Præſumptio rem dubiam præſupponit. Butigella in l. ſciendum.num.13.ff.ſi certum petatur.

Præſumpto precio, an præſumatur certitudo precii. Butigella in l.ſciendum.nu.17.ff.ſi certum peta.

Præſentia domini an præſumatur.Caſtellione.in l.ſciendum. nu.13.ff.de uerb.oblig.

Præſumptio, quæ oritur ex facto proprio

proprio eſt alleganda. Parpalea in l.cum quid.num. 20. ff.ſi cer.peta.

Præſumptio iuris & de iure quã uim habet. Cato Sachus in l. admonendi.nu. 120. quæ præſumptio iuris & de iure, licet nõ admittat probationem in contrarium. Tamen fallit in tribus caſibus: ut ibi.nu.121. & ſequen.

Quod de his, quę extra ordinem ueniunt, non præſumitur quis cogitaſſe. Ruinus in l.Gallus. nume.36.ff. de libe. & poſth.

Pręſumptio non cadit in rebus certis Ruin in l.Centurio. nu. 213.ff.de lib.& poſthu.

An contra præſumptionem iuris admittatur probatio, & quid in præſumptione iuris & de iure. Ruinus in l. Centurio. numero 216. & ſequen. ff. de libe.& poſt hu.

Præſumptio probabilis eſt, quæ concludit, & impellit animũ ſapientis & conſtantis, ad ſic credendum. Soci. Sen. in c. fi. de crimi.falſi.

Preſumptio eſt contra illum, qui loquitur ſub inuolucro uerborum.Soci.Sen.in c.accepimus. nu.7.de purga.cano.

Præſumptio hominis quandoq; fallitur, ſed iuris non ita faciliter. Soc.Sen.in c. accepimus. de purga.cano. nu. 46. quæ nõ admittitur ad accuſationem, uel inquiſitionem.

Præſumptio uiolenta non debet plus operari, quàm ueritas. Soci.Sen.in c accepimus. nume.66 de purga.cano.

Pręſumptio uerisimilis quando tranſeat in uiolentã. Soc. Sen. in c.accepimus,nu.43.de purga.cano.

Purgatio indicitur ex uerisimili pręſumptione, ſeù infamia. Soci.Sen.in c.accepimus. nu. 36. de purga.cano.

Pręſumptiones oriuntur ex diuerſitate factorum, & una tãquam fortior aliam elidit. Soci.Sen. in c. accedens.nu.8. de crimi.falſi.

Pręſumptiones legum ſunt liquidiſsimę probationes Soc.Sen. in c.propoſuit.nu. 13.

Pręſumitur pro perſonis fide dignis.Soci.Sen.in c. qualiter & quando, nu. 456. de accuſatio.

Pręſumptio iuris & de iure quomodo cognoſcatur. in clem. 1. ubi Soci.de iud.

Pręſumptio iuris & de iure certificat. ſecus ſi ſimplex ſuper dubio.Soci. Sen.in c. ad liberan. nu.91.de iudeis.

Pręſumptio eſt, quòd quis id loquatur, quod in mẽte habeat, aut in corde. l.Labeo.ff.de ſuppel.leg.22.q.2.ca. his autem. & c.beatus Soci.Sen.in c.qualiter & quando, num. 591. de accuſatio.

Pręſumptiõ iuris & de iure non admittit probationem in contrarium.

trarium. Soci.in c. qualiter & quando,nume. 320. & 408. de accuſatio.

Pręſumptionibus eſt cauendum. Soci.Sen.in c.qualiter & quando n.574.de accuſa.

Pręſumptio deſcribitur, ꝙ eſt ex aliquo antecedenti ad aliquid ſibi connexum uerisimilis deductio, ſiue illatio.ut dicit Bal.in c.1.§.cum autem. de contro.inueſtitu.uel eſt rei dubię rationabilis coniectura, ad aliquid in animo affigendũ à lege approbata.ut dicit Bal. in l.filiũ.ff.de ijs, qui ſunt ſui vel alie.iur. Socin. Sen.in c.ad liberandam.nu.93. de iudeis.

Pręſumitur potius,ꝙ quis poſsideat iure familiaritatis quàm ſecus, ne prædo reputetur.Paſethus conſi.56.num. 19.

Percuſſus in dubio pręſumitur feciſſe ad defenſam.Paſethus cõſi.202.nu.4.

Pręſumitur contra illum, qui cępit dicere uerba iniurioſa. Paſethus conſi.202.nu.11.

Pręſumitur ex pręterito in præſens Paſethus in conſi. 209.nu mero 3.

Pręſumptiones plures unam tollunt, quando ſunt fortiores. Paſethus in conſi.34.nu.12.

Pręſumptiones plures cum uno teſte, qui faciat ſemiplenam probationem, ſufficiunt ad condemnationem. Paſethus conſi.42.nu.6.

Pręſumptiones, quę ueritati conueniunt, plenam faciunt probationem.Paſethus conſi. 42. nume.7.

Pręſumptiones,quę ſufficiunt ad indicium faciendum; ut quęſtio haberi poſſit in tormentis.Paſethus conſil.42.nu.8.

Pręſumptio una aliam trudit.Paſethus conſi.45.nu.16.

Pręſumptiones fortiores nec ordinarię ſufficiunt, quando pro illo, contra quod probandum eſt, concurrit aliqua pręſumptio.Paſethus conſi.73.nu.2.

Pręſumptio debet naſci ex ſigno certo & non pręſumpto: quia proprie pręſumpto eſt ſuper incerto.Paſethus conſil.73.nu mero 7.

Pręſumptiones, quę tendunt ad ſuſtinendum inſtrumẽtum, & cõfeſsionem, pręualent cęteris pręſumptionibus, maximè contrariis.Paſethus conſi. 73.nu.11.

Pręſumptiones debent probari per duos teſtes. Paſethus conſi.73.nu.25.

Pręſumptio fortior aliam tollit, & plures uincunt unam,& ſpecialis tollit generalem. Paſethus conſil.162.numero 10.& ſequen.

Pręſumptiones duę iunctę cum aliis adminiculis plenam faciunt probationem. Paſethus conſi.162.nu.13.

Pręſumptio transfert onus probandi

bandi in aduerſarium, maxime in ſpecie; quia releuat ab onere probandi, & transfert onus in aduerſarium. Paſethus conſi. 162. nu. 14.

Præſumptiones ſufficiunt, & probationes non concludentes, vbi proceditur ſola facti ueritate inſpecta. Paſethus conſil. 164 nu. 15.

Præſumptiones duę habent uim vnius teſtis omni exceptione maioris, etiam in criminalibus. Paſethus conſilio 167. numero 8.

Præſumptiones plures & urgentiſsimæ ſunt denique ſufficiétes ad delictum puniendum, maxime etiam in ſyndicatu. Paſethus conſi. 182. numé. 12. & 13.

Præſumptiones & coniecturæ, pluresve veriſimilitudines in materia probationum faciūt plenam probationem. Paſethus in conſi. 183. nu. 18.

Præſumptio ex pſumptione non naſcitur. Paſethus conſil. 191. num. 14.

Præſumptio eſt contra eum, qui ex certa ſcientia & nullo errore ductus cum iuramento, & cum aliis clauſulis renuntiat. Paſethus conſi. 194. nu. 53.

Præſumptiones duæ iunctæ cum aliis adminiculis rectè probant. Paſethus conſilio 209. num. 10.

Prꝑſumptio cum antiquitate temporis decem annorum, ut inducatur, requiritur poſſesſio, uel quaſi. Do. Simon de Pratis conſi. 75. nu. 5.

Præſumptio l. meritò, ff. pro ſocio, non operatur in prꝑiudicium tertii. D. Simon de Pratis conſi. 79. nu. 5.

Prꝑſumptio ſolennitatis ceſſat, ſi probari posſit negatiua, ſcilicet ſolemnitatem non interueniſſe. D. Simon de Prꝑtis cō ſi. 80. nu. 5.

Prꝑſumptiones & coniecturꝑ ceſſant in claris. D. Simon de Prꝑtis conſi. 80. nu. 13.

Præſumptio inducitur ſecūdùm indigentiam factorum. D. Simon de Pratis conſil. 81. numero 26.

Præſumptio. l. Quintus. ff. de donatio. inter uirum & uxorem. ceſſat, quando maritus externus uenit ad habitādum in domo uxoris, uel ſui filii. D. Simon conſi 95. nu. 23.

Præſumptio tollitur per probationem ueram. D. Simon conſ. 106. nu. 77.

Præſumptio ex. l. quicunque. C. de apo. publi. lib. 10. in quibus locum habeat. D. Simon conſ. 114. nu. 41.

Præſumptio eſt de præterito ad plus præteritum. D. Simon cō ſi. 114. nu. 45.

Prꝑſumptionem iuris contra ſe habens ad quæ teneatur. Do. Simon conſi. 114. nu. 46.

Prꝑ

Præſumptio bonæ fidei non ſuffi cit, niſi allegetur. D. Simon cō ſi. 127. nu. 20.

Præſumptio ſpecialis præfertur prеſumptioni generali. D. Simon in conſi. 136. nu. 65.

Prеſumptio & coniectura una aliam tollit. D. Simon in conſil. 137. num. 50.

Præſumptio iuris pro plena & liquidiſsima probatione habetur. D. Simon conſ. 139. nu. 14.

Præſumptiua probatio non ſuffi cit, cum agitur de præiudicio alterius, ſed requiritur plena probatio. D. Simon de Pratis in conſi. 171. num. 23.

Præſumptionis effectus non eſt in conſideratione, niſi a parte ſit præſumptio allegata & deducta. Do. Simon de Pretis in conſi. 171. num. 34.

Prеſumptio alia capienda eſt po tiùs, quàm delicti. Do. Simon de Pretis conſi. 171. num. 35.

Prеſumptio una expellit aliam prеſumptionem contrariam. D. Simon in conſi. 144. nu. 23.

Præſumptiones contra ſe habēs tenetur ſuā intentionem con tra dictas præſumptiones pro bare per efficaciores & fortiores proba iones, quæ debent eſſe apertiſsimę, & per teſtes uerisimiliter non deierantes. D. Simon de Pretis conſil. 149. num. 5.

Prеſumptio debilior cedit poten tiori. D. Simon cōſi. 149. nu. 19.

Prеſumptio iuris ubi exiſtit, oppoſitum urgentiſsimis proba tionibus eſt probandum. Cepha conſi. 350. nu. 11.

Prеſumptio, quia fundatur in caſu dubio, allegatione partis debet adiuuari, ut cōſtet partem ea uerè uti. Cephal. conſ. 393 nu. 9.

Præſumptiones & indicia certa, & uiolenta, licet in ciuilibus probent, non tamen in criminalibus. Ioan. Andr. in rubr. de probatio. col. 3. circa prin. ver. plerunque dicit.

Prеſumere de ſe ipſo nullus debet. Anchar. in c. ſingulę, de offic. archipresby. nu. 2.

Prеſumptio cum aliis indiciis ſuf ficit ad ſententiam. Anchar. in c. a nobis, nu. 5. qui matrimo. accuſa. poſſunt.

Prеſumptio duplex nō debet cadere circa eandem rem. Anch. in c. adoleſcens, de ſponſalib. num. 4.

Prеſumptio ex prеterito an fiat circa prеſens, uel circa futurum. & an ex prеſenti in prеteritum. Anchar. in c. ſcribam. num. 1. de prеſumptio. & nu. 2.

Prеſumptio fit de prеterito in pręſenti, maximè concurrente pręſumptione naturę. Ancharan. in cap. mandata, de prеſump. num. 5.

Prеſumptio iuris & de iure quę dicatur, & quid operetur. Anchar. in c. quanto, de prеſump. num.

num. 1. Prępo.in c. ad id, in 3. no.& in c. is qui fidem.in 2.no. de ſponſa.

Pręſumptiones contrarię diſſenſui non eliduntur, licet probetur expreſsè diſſenſum præceſſiſſe. Ancha. in c. illud quoque. nu.4.de pręſumptio.

Pręſumptio aliquando ſumitur in malum. Zabar.in c.quantæ. de ſententia excommunica. & quãdoque in bonam partẽ. Pręposi.in c.ſi quis.12. quæſt.2. num.2.

Præſumptio triplex eſt. Præpoſi. in c.is qui fidem.in glo.in uer. contra præſumptionem, in 3. col.in uerſi dicite, de ſponſa. vbi & in quo differant pręſumptio & fictio.

Præſumptio quotuplex ſit. Zaba. in cap. is qui, de ſponſa. nu.7.

Præſumptio pro agitatis a iudice. Zabar. in c. bonę. §.contra egara, de elec.nu.1.

Præſumptio non modica eſt pręſumptio ſemiplena. Zaba.in c. ſuper eo.de teſti.nu.1.

Præſumptio iuris, & de iure admittit probationem in contrarium per cõfeſsionem partis. Præpoſi.in c.ſi. qui matrimon. accu. non poſſunt, alias non.

Præſumptio præfertur ueritati in caſu cap. ueniens 2.& ibi Præpoſi.& ibi ratio huius in ulti. not.de ſpon.

Præſumptio iuris & de iure non habet locum in foro pœnitentiali. Præpoſi.in cap. per principalem.num.4.9.q.3.Anan.in c.tua nos, de vſuris 7. colum.

Præſumptio in deteriorem partem quando habeat locum. Prępo.in cap.ſi quis 7. quæſt.1. num.1.

Pręſumptionis quot ſunt ſpecies. Præpoſi.in c. oues 6.q.1.nu.1.

Præſumptio iuris & de iure quæ dicatur,& an admittit probationem in contrarium,& quãdo.& an una tollatur per aliã. Præpoſi.in c.ferrum.50.diſt.c. c.fraternitatem.54.diſt.

Pręſumptuosè agere quis dicatur. Præpoſi.in c. ſi qui 81.diſt.

Præſumitur potius pro illo, qui plura ſtipendia meruit, & de bono bonam, & de malo malũ præſumi debet. Præpoſi. in c. officia 59.diſt.

Præſumimus quandoque ex pręcedentibus circa ſequentia,& quandoque ex ſequentibus circa præcedentia. Pręposi. in ca. peruenit.18.diſt.

Pręſumitur quandoque ex præſenti in futurum, & ex præterito circa preſens, quoties de fama alicuius quęritur. Prępo. in cap.inferior.21.diſt.

Præſumptionum quot ſint ſpecies. Henri. Boich in c.is, qui fidem, diſt.1 num.1. cum pluribus ſeq. de ſponſa. & ibi qd ſit præſumptio.

Pręſumptio ubi certa haberi poteſt, non ſtatur uerbo eius in his,

his, quæ ab eius animo dependent. Butri. in c. 1. nu. 3. de præſumptio.

Prȩſumptio leuis quandoque releuat ab onere probandi. But. in c. cęterū. nu. 4. de teſti. cog.

Prȩſumptio aliquando aggrauat probare uolentem clariori ꝑbatione. Butri. in c. quoſdam. num. 4. de præſumptio.

Prȩſumptio una quomodo tollit aliam. Butr. c. literas, num. 17. de prȩſumpt.

Prȩſumptio alternatiua proficit, quando in utraque parte alternatiuè prȩſumpti concluditur intentus. Butr. in c. literas. nu. 4. de prȩſump.

Prȩſumptio quandoque iniungitur probationi ad complendam probationem. Butri. in c. 2. num. 4. qui matrim. accuſa. poſſunt.

Prȩſumptio quandoque probationem ſemiplenam, uel plenam inducit, & quandoque ꝑbationes coadiuuat. Butri. c. 1. de prȩſumpt.

Prȩſumptio eſt legitima, prout applicatur ad caſum conſtantis. Butri. in c. cum tanto. nu. 7. de conſuetu.

Præſumptio tollitur per oppoſitam præſumptionem efficaciorem. Butri. in c. cum inter. num. 18. de electio.

Prȩſumptio quando dicatur probabilis non temeraria. Butri. in c. fi. num. 2. de crimi. fal.

Prȩſumptio non differt a credulitate, niſi ut cauſa a cauſato, & credulitatem inducit. Butr. in c. inquiſitioni. nu. 19. de ſententia excommunica.

Prȩſumptio quotuplex ſit. Butri. in c. ſi quidem. num. 5. de ſpon. & matrimo.

Præſumptionis & fictionis quę ſint exempla. But. in c. ueſtra, nu. 36. de cohabi. cler.

Præſumptionis effectus quis & & qualis ſit. Butri. in c. fi. num. 6. de pœnis.

Contra præſumptionem iuris & de iure, quare non admittatur probatio in contrarium, licet natura præſumptionis ſit ſuccumbere probationi, & probatio & prȩſumptio ſit ſpecies certitudinis, & quòd in certitudine probatio integra det maiorē gradum certitudinis, quàm prȩſumptio. Butr. in c. ſi quidem. nu. 2. de ſponſ. & matrimon.

Prȩſumptione temeraria non poteſt accuſari aliquis. Butri. in c maritus. num. 4. de adult.

Præſumptio ſola, quę fit contra partem, non facit diſcedere a iuris tramite. Butri. in c. licet. num. 29. de proba.

Prȩſumere dicitur, qui ex certa ſcientia uenit cōtra canones. Butri. in c. fin. nu. 6. de clandeſti. deſponſa.

Prȩſumere dicitur quis, quando facit aliquid autoritate propria,

pria, quando id non poteſt ſine alterius mandato. Butri. in c.2.nu. 10. de iudi.

Præſumi non debet hodie, quod olim fuit, in his, quæ temporis curſu mutantur. Butri. in c. in præſentia. nu.49. de prob.

Præſumi an liceat pro his, quæ agũtur extra iudicium per modum facultatis, uel poteſtatis uoluntariæ quò ad ſolemnitatem: ut in actibus electionum & ſimilium, uel præſumatur ꝑ geſtis quaſi iudicialiter. Butr. in c. ſicut n.13. de ſenten. & re iudic.

Præſumi poteſt pro geſtis ab honeſto & bono uiro. Butri. in c. niſi. nu.4. de proba.

Præſumitur pro rectitudine proceſſus & eius ſententiæ latæ à perſonis literatis & ponderoſis. Butri. in c. in noſtra. nu. 13. de offic. ordina.

Promotus præſumitur per ambitionem, qui eſt promotus in Abbatem ante monacatum. Butri. in c. ad noſtram. num.3. de electio.

Præſumitur circa futura ex præteritis. Butri. in c. mãdata. n. 1. de præſumptio.

Præterita præſumũtur ex his, quæ incontinenti ſecuta ſunt. Butri. in c. tenor n.3. de ſententia & re iudica.

Præſumptio & ſuſpicio differunt. Ana. in cap inſinuatum. col.2. de ſimo.

Præſumptiones duæ cum aliis indiciis faciunt plenam probationem. Ana. ibi.

Caſus unus in quo & poſt latam abſolutoriam ſẽtẽtiam quis ex præſumptione dãnatur de crimine Ana. in c. ſignificaſti. de homicidio.

Præſumptio quotuplex ſit, & una tollat aliam. Anan. in capit. accedens. de falſa. in ſecunda col.

Præſumptio in ſpecie dicit cõtrariam in genere. Ana. in cap. accedens. ſecunda col. de falſa. in ſexto.

Præſumptio ſit pro eccleſia, quãdo eſt incertitudo, an ſint Epiſcopi, uel eccleſiæ. Turrecremata in c. ſint manifeſtæ. nu.2. 12.q.1.

Præſumere nõ debet quis, quod ſibi à canone non conceditur. Turrecremata in c. diacones. diſt.93. nu.1.

Præſumendum non eſt ab aliquo quod non eſt conceſſum à canone. Turrecremata in c. 1.7. q.1. nu.7.

Præſumptio & fictio qualiter differant. Turrec. in c. ferrum, di. 50. nu. 3.

Præſumptio non ſit pro aliquo ratione generis, uel loci. Turrecremata in c. illud aduerte. diſt.40. nu.1.

Præſumptio præſentium, & futurorũ ſit ex ꝑteritis. Turrecr. ma. in c. miramur. diſt.61. n. 5.

Præſumptio quare dicatur iuris & de iure. Turrecrema.in cap. ferrum.diſt.50.num.4.
Præſumptio tribus modis eliditur. Turrecremata in c.emendari.j.q.j.num.2.
Prçſumptio vna eliditur per aliā. Turrecremata in c.ferrum,diſtinct.50.num.6.
Prçſumptio & ſuſpicio differūt. Gemin. in c. contumacia, nu. 2.de hæret.
Prçſumptio quando dicatur eſſe contra poſsidentem. Gemin. in cap epiſcopum.num. 10.de prçſcrip.
Prçſumptio quando eſt contra poſsidentem, non iuuatur ſola præſcriptione bonæfidei, ſed requiritur titulus.Gemin. in c.epiſcopum,num.5.de prçſcrip.
Præſumptio iuris liquida probatio dicitur. Barba.in c.cum nō ignoretis.nu.3. de offic.deleg.
Prçſumptio legis de in rem uerſo,appellatione inſtrumentalis probationis uenit. Barbat. in c.cognoſcentes.num.31.
Prçſumptio fortior reſultat, ut capitulum falſum non dicat, quāuis aliqui de capitulo falſum dixerint.Barbat in c.cum acceſsiſſent,num.5. de conſti.
Prçſumptio & ꝓbatio ubi çqualiter ad duo concludat. quorū alterum ad intentionem ſufficit, probatio dubia inter illa duo,alterum certitudinaliter non concludēs probationem non uitiat. Barba.in c.ſi autē, num.8.de reſcrip.
Prçſumptio una fortis minus fortem tollit.Barba.in c.ſuper literis,num.95. de reſcrip.
Prçſumptio iuris & de iure quādocunque fuerit, probatio in contrariū, non per partis confeſsionem,nō admittitur.Barba.in c.cum dilecta,num. 1.de reſcrip.
Prçſumptione aliquid fieri dicitur, quod auctoritate propria fieri non poteſt. Barba. in cap. quanto,num.10. de conſuetu.
Prçſumptio an ſit, quòd quis in genere uelit, quod in ſpecie fieri non potuit.Barba in cap. cum inter.num.13. de reſcrip.
Prçſumptio iuris probatio liquida dicitur. Barba. in c.ſignificantibus,num.65.de probat.
Prçſumptio eſt, quòd hodie ſit; quicquid olim fuit. ibi. nu.18.
Prçſumptio iuris & de iure eſt, quando lex ſuper certo prçſumit. Barba. in cap. quoniam, nu.52.ut lite non conteſ.
Prçſumptio ſi fuerit iuris, & de iure, cōtra ipſam probatio in contrarium non admittitur cum multis limitationibus, q̄ ſequuntur.Barba.in c.quoniā, num.58.cum 4.ſeq. ut lite non conteſta.
Prçſumptio iuris & de iure an de fraude oriatur.Barba.ibid.
Prçſumptio eſt duplex, ſ. iuris & homi-

hominis. Barba. in rub. de probatio. num. 21.

Præſumptio eſt ratiocinatio de re uerisimili. Barbat. in c. quoniam. nu. 31.

Præſumptio iuris & de iure, licet aliam probationem non admittat, tamen ſi aduerſarius contrarium probari patiatur, probari poterit. Barba. in cap. ſicut conſuetudo, nume. 8. de probatio.

Præſumptio non operatur in caſu, in quo patet iuſtum metũ fuiſſe. Crottus in conſil. 182. num. 27.

Præſumptio non habet locum in caſu, in quo ueritas locum habere non poteſt. Crottus in cõſil. 186. num. 43.

Præſumptio iuris eundem operatur effectum in caſu præſumpto, quem ueritas in caſu uero. Crottus in conſi. 189. nu. 9.

Præſumptio ut cauſetur ex poſſeſsiona, neceſſe eſt, ut fuerit continua & non interrupta. Crottus in conſi. 211. num. 18.

Præſumptio iuris non prodeſt, niſi allegetur. Crottus in conſil. 211. nu. 25.

Præſumptio transfert onus probandi in aduerſarium. Crottus in conſi. 212. nume. 11. & num. 18.

Præſumptio eſt in dubio, principem potius fuiſſe circunuentum, quàm uoluiſſe uariare. Crot. in cõſi. 220. nu. 12. in 2.

Pręſumptio una aliã tollit. Crot. conſi. 232. nu. 33. & 214. nu. 15.

Præſumptio magis potens elidit minus potentem. Crottus in conſi. 244 num. 16.

Præſumptio iuris operatur eundem effectum in caſu pręſumpto, quem ueritas in caſu uero, etiam in materia pœnali & odioſa. Crottus in conſil. 263. num. 19.

Pręſumptiones iuris dicuntur liquidiſsimę probationes. Crot. conſi. 216. num. 28.

Præſumptiones plures, ubi concurrunt, & plures diuerſæ probationes, debent coniungi, & faciunt & inducunt effectum plenæ probationis. Crottus in conſi. 168. num. 2.

Præſumendum eſt, patrem filias proprias competenter dotaſſe. Crot. conſi. 389. nu. 30. in 2.

Pręſumitur nemo uelle comprehendere in diſpoſitione ſua caſum, de quo in ſpecie diſponere non poteſt. Crottus in conſil. 370. num. 12.

Præſumitur nemo, etiam generaliter diſponendo id, de quo in ſpecie diſponere non poteſt. Crottus conſi. 324. num. 14.

Pręſumptio tollitur per euidentiam facti, qua nulla maior ꝓbatio. Crottus in conſil. 296. num. 51.

Pręſumptio iuris ęquipollet apertiſsimæ probationi. Crottus in conſi. 302. num. 3.

Præſumptio una derogat alteri. Crottus conſil. 304. nume. 12. & 322. num. 3.
Præſumptio iuris eſt certa & notoria. Crot. conſi. 317. nu. 20.
Præſumptio iuris probatione nō indiget, quia de ſe eſt liquidiſſima probatio. Crottus conſi. 317. num. 21.
Præſumptio omnis delicti excluſiua eſt capienda. Crottus conſil. 329. num. 7. & 322. num. 4.
Preſumptio eſt pro poſſeſſore, ſi dubitetur, an bona acquſita p prelatum fuerint acquiſita ex bonis eccleſię. Crottus in conſil. 332. nu. 40.
Pręſumptio debet eſſe in dubio, priuilegium non eſſe reuocatum per aliam poſteriorē conceſsionem. Crottus in conſil. 380. num. 24.
Pręſumptio locum nō habet, ubi ueritas locum habere non poteſt. Crot. conſi. 378. num. 9.
Pręſumptio iuris eſt liquidiſsima probatio Crottus in cōſi. 379. num. 12.
Preſumptio iuris eſt uera probatio. ibid.
Pręſumptio transfert onus probandi in aduerſarium. Cro. in conſi. 4. 8. num. 15.
Pręſumptiones duę cum aliis indiciis faciunt unam plenam probationem. Crottus in conſ. 420. num. 3.
Pręſumptio eſt, quòd quis cogitet de effectu. Bolognetus in conſi. 77. in fine poſito. nu. 77.
Pręſumptio ex pręſumptione nō ſumitur. Bolognetus in conſil. in fine poſito, nu. 112.
Pręſumptio, ſeu incerta diſpoſitio debet habere primordiū naturale, a quo ſumatur. Bolognet. in conſil. in fine poſito, num. 122.
Præſumptio ſubintrat cōtraria, falſa cauſa expreſſa, quod cōtrariū eſt principis uelle eius, quod de abſoluta poteſtate ſcripſit, non obſtantibus quibus uis clauſulis. Bologne us conſi. 3. num. 103.
Pręſumptio una aliam tollit. Bolognet. conſi. 3. nu. 83.
Pręſumptio transfert onus probandi in aduerſarium, operaturque, ut aſſertioni, etiam iuratæ non ſtetur. Nonius conſi. 16. num. 27.
Pręſumptio iuris poteſt allegari, etiam poſt concluſum in cauſa. Nonius in conſilio 24. num. 18.
Pręſumptio inducta a ſtatuto dicitur eſſe iuris & de iure. Nonius conſi. 88. num. 14.
Præſumptio quid ſit. Quot ſunt ſpecies præſumptionis. Præſumptionum diuiſionem, ponit Hoſtien. in eius ſumma, tit. de præſumpt. fol. 172. in nouis, uide omnino.
Præſumptio facti quotuplex ſit Summa Orlandi. in apoſtil. folio 394.

Prę-

Præſumptio legis eliditur per aliam præſumptionem. ibidem vide omnino.

Præſumptiones,quæ transferant onus probandi de uno in aliū. & quæ nō. Summa Orlandina fol. 393.uide omnino.

Præſumptionum quinq; ſunt genera, ubi ſingularium naturā per exempla dignoſces. Summa Orlandi.fol.393. pagi.2.uide omnino.

Præſumptiones iuris an comprehendantur à Statuto de probatione inſtrumenti loquente Do.Aſinius in eius Practica.in §19.cap.2.nu.1.

Præſumptiones iuris ſunt liquidisſiæ probationes. D.Aſinius in eius Practica.§.19. nume. 2. & nu.6.

Præſumptio iuris & de iure confesſionem in contrarium admittit illius, in cuius fauorem tendit, & ea eliditur. Do.Aſinius in eius practica, in §. 31. cap.2 limita.10.nu.2.

Præſumptionis effectus tollitur data inſtantia; ut ſi conueniātur intra marchiam multa caſtra, quæ non ſint de marchia. Nā ceſſabit illa iuris præſumptio, quod quicquid eſt intra fines marchiæ, uel comitatus ſit de eius pertinentiis conſil. 156.per Brunum, in feudis, colum pen.uerſi. Nec obſtat. cū ſeq.col.

Nō præſumitur neceſſariò, quod Caſtrum conceſſum alicui, potueri: de iure concedi, ſeù ꝙ fuerit concedentis.Brunus cōſi.158.col.2.

Præſumptio plagarum ex graui offenſa, an ueniat. & quando.Bertran. in conſil.32.nu.6. in 1.parte.

Præſumptiones iuris ſunt liquidisſimæ probationes.Bertran. in conſi.57.nu.11 parte ſecunda,& conſi.39.nu.1.in ſecunda parte ſecundi Tomi,Ripa in l. ſi conſtante,nume.10.ff.ſoluto matrim.

Præſumptio admittitur ex præſenti in præteritum; quando præſens ſtatus, ſeù conuerſatio non habet contra ſe neceſſariam temporis præteriti ueritatem.Bertrand.in conſil. 7. nu. 8. in prima parte ſecundi Tomi.

Præſumptio, quando non eſt contra ponentem, uel confitentē, negari poſitio ipſa pro parte quæ fauet reo, & acceptari ꝓ parte, quæ fauet ipſi actori, an posſit.Bertran.in conſil.35. nume.2.

Prȩſumo exponitur aliquoties ꝓ attētare.Vitali.in cle.1. n. 12. de reſcrip.

Præſumptio iuris & de iure non admittit probationem in contrarium, niſi per confesſionē Vitalinus in clementina gratiæ.nu.9.de reſcrip.& in clem. unica.nu.44. de prob. & in clemen.

men.quamuis. §. uerum,nu.5. de appellatio. & in clem. eos, qui.nu.39.de reg.

Præſumptio iuris & de iure non admittit probationem in con trarium. Vitali. in clem. teſti bus.nu.8.de teſtib.

Præſumptio nihil operatur, cui contraria ueritas reperitur. Affli.ſuper conſtitu.Regni,fol. 140.nu.66.

Præſumptio oritur ex facto antiquo.Afflictus ſuper conſti. regni,fol.280.nu.15.

Præſumptio fortior eſt, quæ naſcitur ex quaſi poſſesſione, quàm illa, quæ eſt, quòd res omnis ſit libera.Domi.Menochius in tracta. de adipiſcen. uel recuper poſſ. remedio 5. num. 53.

Præſumptio quibus in caſibus naſcatur con ra Papam. Redoanus in ſuo, de rebus eccle. non alienan.fol.221.nu. 24.

Præſumptio malæ fidei non turbat præſcriptionem. Redoanus fol.415.num. 18. de rebus eccle.non alie.

Præſumptio iuris eſt contra non liquidè probantem.Redoanus de rebus eccle. non alie. fol. 531.nu.9.

Præſumptioni antiquitatis non ſtatur tunc, quando inſpecta alienatione rei feudalis nō ap paret conſenſum interueniſſe Redoanus de rebus eccle. non alienan.fol.196.nu.27.

Præſumitur de præſenti in præte ritum.Redoanus de rebus eccle.non alien.fol.151.

Præſumptio fortior tollit aliam minus foitè. Caſſaneus in con ſuetu.Burgun.fol.304.nu.5.

Præſumptio legis dicitur ueritas.Caſſaneus in conſuet. Burgun.fol.80.nu.27.

Præſumptio legis ſufficit in ſtatu to requirente probationem. Caſſaneus in conſuet.Burgun. fol.80.nu.28.

Pręſumptio ex breuitate tempo ris inducitur.Caſſaneus in cōſuetu.Burgun.fol.138. nu.3.

Præſumptio iuris habetur pro li quidiſſima probatione. Caſſa neus in conſuetu. Burgun. fol. 221.nu.11.

Præſumptio reſultans ex facto partis an debeat allegari Bellonus de ſupputationibus. lib. 2.cap.6.

Pręſumptio ſcientię grauat eum, contra quem militat ad probādum errorem. Bellonus de ſupputationibus iuris,libro 2. cap.6.

Præſumitur pro denunciatione iudicis.Francus in c.licet n.6. de ſententia excom.in 6.

Præſumptio una tollitur per aliā præſumptionē fortiorem.Frācus in c. ſi iudex laicus. §. non ſic nu.3.de ſententia excommunica.in 6.

Pręſumptio uiolenta qualiter, & quibus ſignis cognoſcitur Frā

cus

cns in c.cum contumacia. n.3. de hæreticis,in 6.

Præſumptio fraudis inducitur ex uicinitate temporis. Francus in c.2.nu. 3. de renuntiatio.

Pręſumitur ex præteritis circa futura & circa ſe ipſa. Bald. in c. mandata.nu. 1.de præſumpt.

Pręſumitur, quòd illi de domo non faciant, niſi illud, quod placet maiori ipſorum. Bal. in c.conſtitutus.nu.2. de teſtib.

Pręſumptio hominis non eſt probatio,nec releuat ab onere ꝓbandi.ſed pręſumptio iuris & de iure probat & releuat. Bal. in c.bonæ nu.2. de electio.

Priuilegiatus nemo præſumitur. Porcus inſti. de iure naturali, num. 14

Pręſumptio ſuper incerto eſt, fictio ſuper certo cadit.Ripa in l.ſtipulatio.nu.14. ff.de uerbo. obligatio.

Præſumptio pręſumptionem excludit.Ripa in l.1.num.45.ff.ſi cer.peta.

Præſumptio non recipitur in his, quæ cadunt in ſenſum corporeum immediatum. Ripa in l. 1.nu.49. ff.ſi cer.pet.

Pręſumptio, quę ex tẽporis breuitate oritur, multa operatur & ad plura infertur. Ripa in l. §.earum ratio.nu.3. ff.de priui le.credito.

Pręſumitur triennio retroceſſio, ſicut olim decennio. Gabriellius in conſilio 190.nume. 2.

Pręſumptio capitur, quę fauet ualiditati actus Gabriellius conſi.2.nu.16.

Pręſumptio cedit ueritati. Gabriell. conſi.31.nu.11.

Pręſumptio legis cum de indebito.ff.de probatio. tollit aliam & eſt potẽtior. Gabriellius in conſi.154.nu.22.

Pręſumptio tollitur probatione. Gabriell. conſi.159.nu.10.

Pręſumptiones oſtendentes ueritatem confeſſionis narrantur. Gabri.conſi.69.nu.10.

Pręſumptiones fortiores pręualent. Gabriellius conſil.159. nume.10.

Præſumptiones rarò uiolentæ, eoque rarò ex eis quis damnãdus. Gabriellius conſil. 189. nume. 4.

Pręſumptiones uiolentę triplicis ſunt generis, & quomodo quis ex eis damnatur. Gabrl. conſi.180.nu.4.

Præſumptiones non uiolentę, et ſi plenè probent in ciuilibus, in criminalibus nec etiam ad pœnam leuiorem ſufficiunt, quando requiritur dolus.Gabriel.conſi.180.nu.21.

Præſumptioni locus non eſt, quãdo ex actis apparet defectus. Gabriellius conſi.40. num.22.

Pęna minuitur, etiam uiolentis pręſumptionibus.Gabriellius conſi.174.num.10.

Pręſumptionibus ex uiolentis, quas lex non approbat in crimina-

minalibus, an poſsit pœna ordinaria puniri, ſi ſit pecuniaria, uel corporalis leuis.

Prçſumptiones, ſeu coniecturç duæ ſi concurrunt, quarũ una eſt excluſiua delicti, & alia incluſiua, ſemper attenditur excluſiua. Grammaticus conſil. ciuili. num. 10.

Prçſumptio una tollitur per aliam. Grammati. conſil. ciuili. 59. num. 30.

Prçſumptiones duç ſi concurrũt, quarum una eſt excluſiua delicti, & alia incluſiua, ſemper attenditur excluſiua. Grammatic. conſi. ciuili 59. nu. 31.

Præſumptio iuris licet ſit contra abſentem, non tamen ex hoc debet priuari poſſeſsione, ipſo prius non citato, & ſi de facto fieret, deberet de facto incontinenti reuocari. Grammati. conſi. ciuili 120. num. 5.

Præſens, uel tacens, quando uideatur, uel præſumatur conſentire. Merzar. conſi. 18. verſi. cum igitur pateat.

Prçſumptio iuris, quando contra aliquem militare dicatur, eandem ſemiplenam probationẽ pro ſe habere reputari. Curt. iunior conſi. 289. num. 37. in 3. volum.

Prçſumptione in ſpecie contrariam præſumptionem in genere tolli. Cur. iun. in conſil. 292. num. 29. in 3. volum.

Prçſumptione & communi errore ius induci. Cur. iun. in conſ. 186. num. 19 in 3. uolum.

Præſumptionem naturæ, tanquã ue: iſimiliorẽ prçualere. Curt. iun. in conſi. 292. num. 27. in 3. volum.

Prçſumptionem iuris habentem contra ſe, contrarium per tres teſtes, uel duos multùm excellentes probare oportere. Cur. iun. in conſi. 210. num. 17. in 3. volum. & conſi. 283. num 8. eo. volum.

Prçſumitur pro iudice. Cur. iun. conſi. 213. num. 73. in 3. & conſil. 218. num. 16.

Præſumptionem iuris & de iure probationem in contrarium regulariter non admittere. Cur. iun. in conſil. 343. num. 11. 3. volum. Niſi per partis confeſsionem. idem conſi. 229. nu. 64. eo. volum.

Præſumptionis & fictionis cõcurſum non dari. Curt. iun. conſil. 244. num. 10. in 3.

Præſumptiones maiores tollunt minores. Rolan. à Valle conſil. 1. num. 44. in 4. uolum.

Prçſumptio una tollit aliam. Rolandus a Valle conſil. 1. nu. 46. & conſ. 7. num. 32. conſi. 11. nu. 1. conſil 85. num. 59. in quarto uolum.

Prçſumptio eſt cõtra potentem. Rolan. a Valle in conſi. 40. nu. 22 in 4. volum.

Prçſumptioni non eſt ſtandum, quando conſtat in oppoſitum

de con-

de cõtrario. Rolan. à Valle cõ-ſi. 85. nu. 55. in 4. uol.

Præſumpta ueritas per alias probationes & præſumptiones argui poteſt, & ubi iudicandum eſt ex præſumptionibus, una iuuat aliam. Natta conſi. 673. nu. 13. in 4 uol.

Præſumptio iuris transfert onus probandi in aduerſarium. Natta conſi. 684. nume. 6. in 4. uol.

Præſumptio in antiquis habetur loco perfectæ ꝓbationis. Natta conſi. 669. nu. 3.

Præſumptio iuris ſtante, ceſſat priuilegium prælationis. Paulus de Castro in conſi. 37. in 3. uolum.

Præſumptio quid ſit, & ex quibus inducatur. Capra in tract. Notorii. nume. 18. Et præſumptionum quædam temeraria, quædam probabilis, & quędã uiolenta. ibi. nu. 19.

Præſumitur pro iudicis iuriſdictione. Capra regu. 44. nu. 23. & nu. 24.

Præſumptiones plures iunguntur ad plenam probationem faciendam. Anto. Gabriel. in ſuis communibus concluſio. titulo de probatio. nume. 60. concluſio. prima. Amplia & limita, ut ibi. Et facilius iunguntur, quàm plures probationes.

Præſumptio, quæ reſultat ex curſu temporis, non procedit cõtra pupillum. Anton. Gabriellius in ſuo communium concluſio. titulo de præſumptio. conclu. 1.

Præſumptio reſultans ex curſu temporis admittit probationem in contrarium. Anton. Gabriellius in ſuo communium concluſio. titulo de præſumptionibus, concluſio. 1. numero 61.

Præſumptio ex curſu temporis non habet locum de iure canonico. Anto. Gabriellius Communium conclu. tit. de præſumptionibus, concl. 1. nu. 76.

Princeps promouendo inhabilẽ ex certa ſcientia, præſumitur diſpenſare. Anto. Gabriellius lib. 1. Communium concluſionum. tit. de Præſumptionibus. concluſione 8. Amplia, & limita, ut ibi per eum.

Poſſeſſio, ſeu Caſtrum exiſtens intra fines Regni, uel Caſtri, præſumitur eſſe illius, cuius eſt Regnum, uel Caſtrum. Anto. Gabriellius lib. 1 Communium concluſio. titulo de Præſumptionibus, concluſione nona. Amplia & limita, ut ibi per eum.

Poſſidens ſemel rem mobilem, an præſumatur in futurum poſſidere. Anton. Gabrielli. libro primo. Communium conclu. concluſio. 10. Amplia & limita ut ibi per eum.

Præſumptio eſt, patrem nolle filiam in concubinatum

tradere.D.Menochius de arbi.iud.caſu.102.nu.8.

Præſumptio fauorabilior in dubio eſt ſumenda.Do.Menochi. de arbi.iudi.caſu 89.nu.22.

Præſumptiones & coniecturæ à iure probatæ plenam faciunt fidem.D.Menochius de arbit. iudi.caſu 115.nu.6.

Præſumitur potius poſsibile honeſtum,quàm inhoneſtum. D. Menochius de arbi.iudic. caſu 89.nu. 21.

Præſumptio,quæ à ſubſtantia deſcendit, eſt ualidior illa, quæ deſcendit à ſolennitate. D.Menoch.de arbi.iud.caſu 472. numero 4.

Præſumptio illa eſt potentior, quæ eſt benignior. Do. Menochi.de arbi. iudi. caſu 472. numero 7.

Præſumptio benignior præfertur illi,quę facit ualere actum. Do.Menochi.de arbi.iudi. caſu 472.nu.9.

Præſumptio, quæ iuri communi innititur,potentior eſt.D.Menoch.de arbi.iud.caſu 472. numero 11.

Præſumptionem ſpecialem eſſe generali ualidiorem. Do. Menochi.ibi.nu.14.

Pręſumptionem magis ſpecialẽ præferri.ibi.nu.6.

Pręſumpto magis ſpecialis dicitur,q̃ perſonã reſpicit.ibi.n. 17

Præſumptio naturalis potentior accidentali. ibi.nu.19.

Præſumptio eſt potentior, quæ eſt magis ueriſimilis. ibidem numero 72.

Pręſumptio ex quaſi poſſesſione eſt potentior illa,quòd res illa libera præſumatur. D. Menochi.de arbi.iud . caſu 471. numero 26.

Pręſumptionem iuris & de iure admittere probationem in cõtrarium.Do.Menochi.ibidem numero 5.

Præſumptio ſemper eſt pro opponente.Mantua conſi.71.numero 5. in ſecundo.

Pręſumptio eſt contra ſolitum ſęnerari.Mantua conſil. 221.nu. 22.in 2.uol.

Præſumptio ſup dubio eſt,fictio ſuper certo.Mantua conſ.172. nume.24.in 2.uol.

Præſumptiones adaptãtur ad veriſimilia.Mantua conſi.12.n.3. in 2.uolum.

Pater non præſumitur uelle præiudicare filiis maſculis. Mantua in conſil. 179. numero 21. in ſecundo.

Pater præſumitur couſulere utilitati filiorum ſuorum. Mantua in conſilio 161. nume. 14. in 2.uol.

Prelatus præſumitur acquirere de bonis eccleſiæ.Mant.conſi. 147. nume. 58. in ſecundo uol. Et filius de bonis patris. nume.56. Et uxor de bonis mariti.ibi.nu.60. Et officialis de bonis Reipublicæ.ibid. nu.61.

Et

Et ſocius de bonis ſocietatis. ibidem numero 62.

Ex præterito in præſens non præſumitur in his, quæ habent ſe pariter ad actum permanentem & tráſeuntem. Mantua in conſi.72.nu.10.in 2.uol. & con ſi.166.nu.3.

In Principe præſumitur ueritas. Mantua conſi. 55. nu, quarto, in ſecundo.

Inſtrumenta maximam pręſumptioné. habent pro ſe. Mãtua conſi.221.nu.13.in 2.uol.

Papa in dubio non præſumitur derogare ſtatutis eccleſiæ in facto conſiſtentibus, niſi appareat. Mantua in conſi.224 n.8. in ſecundo.

Aliud eſt pręſumptio, aliud eſt indicium. Mantua conſi.251.nume.14.in j.uol.

Præſumptiones duæ faciunt ſemiplenam probationem. Mãtua in conſi.72.numero 27.in primo uol.

Ex pluribus pręſumptionibus iudicatur. Mantua in conſil.72. nu.29.in 1.Et ibi, quid in pluribus adminiculis, & indicijs.

Ex pręterito præſumitur in præſens. Mantua conſi.314.nu. 29. in primo uol.

Papa in dubio non præſumitur uelle uti plenitudine poteſtatis. Mantua in conſi. 154.nu.9. & conſi.300.nu.18.& 305.n.4. in j.uol.

Papa in dubio non pręſumitur concedere gratiam cum pręiudicio tertii. Mantua cõſ.165. nu.3.in 1.uol.

Papa circumuentus præſumitur importunatus, ſi aliquid conceſſerit abſque cauſę cognitione. Mantua in conſilio 121.numero 153.

Pater pręſumitur plus diligere filium quàm nepotem. Mantua in conſilio 22.nu. 23. in primo uolum.

Poſtquàm quis iurauit, præſumptio eſt, uerum eſſe, quod iurauit. Mantua conſi.27.nume.3. in 1.uol.

Pręlatus non præſumitur immemor ſalutis æternæ, maxime ſciens quid canones diſponunt in caſu, de quo agitur. Mantua conſi.44.nu.16.in j.uol.

Pręſentia iudicis omnia pręſumuntur ſolenniter acta. Mantua cõnſilio 82. numero 24. in primo uol.

Princeps nõ pręſumitur uelle uti plenitudine poteſtatis. Mantua in conſi. 121.nu.174.

Principis mens & uoluntas talis pręſumitur, qualis eſſe debet. Mantua conſilio 12. numero 30. & talis pręſumitur, qualis eſt legis ſcriptæ, & rationis naturalis. ibidem numero 31.in primo uolumine.

Proceſſus Principis præſumitur ſine macula. Mantua conſ.161. num.21.

Promiſſio indiſcreta non præſumitur facta animo donandi. Mantua conſi. 12. nu. 18. Et potius præſumitur facta per errorem. ibid. num. 19. Et præſumitur facta ſimpliciter, non ex certa ſcientia, uel animo liberali. ibi. nu. 20. & qui aliter dicit, debet probare. ibi. nu. 21. in primo vol.

Priuilegio ſuo quis nunquam uidetur renuntiare, ubi poteſt cadere alia præſumptio quàm renuntiationis. Mantua conſi. 11. nu. 2. in 1. uol.

Papa non præſumitur ignorare Statuta & Regulas Cancellariæ. Do. Menochius conſil. 83. nu. 35. in primo.

Papa præſumitur in dubio uelle omnia, quę ſunt de iure cõmuni conſona. Do Menochius cõ ſi. 52. nu. 58. in j. uol.

Pater non præſumitur uelle filiã priuare dote faciendo fideicõmiſſum. Menochi. conſi. 33. nu. 41. in j. vol.

Princeps non præſumitur uelle alterum ledere, ut alteri profit. Menochius conſi 75. nu. 65.

Princeps non præſumitur, etiam reſcribendo fauore pię cauſę auferre ius tertii. Menochius conſi. 36. nu. 55.

Princeps ex multiplicatis clauſulis in priuilegio poſitis non præſumitur ius alteri auferre. Menochius conſi. 36. nu. 63. in primo uol.

Princeps magnam præſumptionem pro ſe habet. Menochius in conſil. 100. nume. 16. in primo uol.

Princeps pſumitur ex cauſa motus. Menochius conſil. 100. nu. 17. in 1. vol.

Princeps talis eſſe præſumitur, qualis eſſe de iure debet. Menochi. conſi. 1. nu. 291. in j. vol.

Præſumptio ut effectum habeat contra uniuerſitatem, ſufficit concurrere conſenſum capitũ ipſius uniuerſitatis Cepha. cõſil. 328. num. 62.

Præſumptio iuris ubi reſiſtit, id debet probari urgentioribus probationibus. Cephal. conſi. 438. nu. 2.

Præſumptio iuris ubi exiſtit, ibi probationes urgẽtiores & fortiores requiruntur. Cephal cõſi. 340. nu. 5.

Pręſumptio delicti poſt latã ſententiam contra reum non tollitur ob bonam famam. Cephal. conſi. 304. nu. 256.

Pręſumptio iuris dicitur uera, & liquidiſſima probatio. Cephal. conſi. 405.

Pręſumptio eſt ſpecies probationis. Cephal. conſi. 396. nu. 4.

Pręſumptio una aliam tollit. Cepha. conſi. 306. nu 39.

Pręſumptiones plures excludũt pauciores & fortiores. Cephalus conſi. 306. nu. 40.

Pręſumptio ſpecialis pręfertur generali. ibi. nu. 41.

Pre-

Præſumptio iuris transfert onus probandi in aduerſarium.Cephalus conſi. 351. nu.40.

Præſumptio cedit ueritati. Cepha.conſi.400.nu.99.

Præſumptio in dubio capitur, neminem proprio nomine poſſidere, quando poſſedit iure familiaritatis conſil.369.nu. 40. per Cepha.

Præſumptio, quæ reſultat ex præſentia probabilium perſonarum, tollitur per probationem læſionis enormiſſimæ.Cephal. conſi.405.nu.62.

Præſumptio, ubi facit plenam probationem, transfert onus probandi in alium.Cephal.conſil. 435.nu.86.

Præſumptio non currit agere nó ualenti.Cephal.conſi.343.numero 3.

Præſumptio locum habere non poteſt annullato tit.Ceph.cóſi.445.nu.43.

Præſumptio uniformis determinationis in ſubſtitutionibus, ex quibus tollatur. Cepha. cóſi.416.nu.56.

Præſumptio non ſufficit, ubi agitur de præiudicio tertii. Cephalus conſilio 441. numero 98.

Pręſumptio delicti excluſiua ſemper præualet.Ceph.conſi.424. nume.15.

Præſumptio 40. annorum omne ius tollit.Cephal.conſilio 328. num.52.

Pręſumptio 40. annorú ſapit naturam pacti cum eo, contra quem currit. Cephal. conſilio 328.nu.53.

Præſumptio ceſſat in claris. Cephal.conſi.380.nu.28.

Pręſumptio transfert onus probandi oppoſitum.Cephal.conſi.365.nu.47.

Pręſumptio ſola nunquam ſufficit ad præiudicium tertii, & plena probatio requiritur. Cepha.conſi.304. nu. 82.

Præſumptio temeraria, quę ſit. Cephal. conſi. 304.nu. 255.

Præſumptio conuerſationis tollit aliam ignorantiæ, quæ oritur ex abiecta.Cepha.conſilio 304.nu.256.

Præſumptio ceſſat in claris. Cephal.conſi.308.nu.49.

Pręſumptio per euidentiam facti excluditur.ibi.nu. 50.

Præſumptio fortior debiliorem tollit.Cepha.conſ.304.nu.150

Præſumptio iuris transfert onus probandi in aduerſarium. Cepha.conſi.359.nu.76.

Præſumptio, quæ eſt pro ualiditate actus, aliis quibuſcuuque præfertur.Cephal. 332. nu.23.

Præſumptio uehemens, quæ ſit. Cephal.conſi.304.nu.242.

Præſumptio facit probationem, quando nihil ex aduerſo eſt probatum. Cephalus conſil. 304. nu.217.

Pręſumptio ſubſtantiæ uel ſolennitatis an recipiat probationem

tionem in contrarium. Ceph. conſi.316.num.27.

Præſumptio aſſertionis cedit ueritati. Ceph. conſil.302. nu.74.

Præſumptiones uiolentæ in criminalibus non ſufficiunt ad condemnandum. Cepha. conſ. 438.num.41.

Præſumptiones perſpicuæ dicuntur, quæ a iure approbantur. Cepha. conſi.325.nu.22.

Præſumptiones excludentes ſimulationem inſtrumenti tanquam ualidiores præferuntur illis, quæ ſimulationem inducere uidētur. Ceph. conſ.325. nu.46.& 69.

Prǫſumptiones excludentes ſimulationem actum ualidant. Ceph. conſi.325.num.47.

Præſumptiones plures ſimul concurrere poſſunt, ubi una ſola eſt principalis, aliæ uerò acceſſoriæ. Cephal. in conſilio 396. num.31.

Prǫſumptiones plures ſufficiunt ad iudicandum. Cepha. conſil. 445.num.20.

Præſumptioni locus non eſt, ubi de ueritate conſtāt. Ceph cōſi.403.num.53.

præſumptionibus de iure reſiſtētibus oppoſitum eſt probandum vrgentiotibus & fortioribus probationibus. Cephal. conſi.369.num.99.

Prǫſumptionibus hominis iudex iudicare non debet. Cephalus conſi.225.num.23.

Prǫſumitur pro quaſi poſſeſsione. Cephal. conſil.367.num.31.

Præſumitur, quòd iniuriatus cū pugno commiſerit fieri uindictam ſimilem iniuriǫ. Cephal. conſi.424.num.32.

Prǫſumitur contra eos, qui diu magnam rem reticent. Ceph. conſi.318.

Prǫſumitur pro poſſeſſore. Ceph. conſi.416.num.41.

Præſumitur res illius, qui eam poſsidet. Cephal. in conſi.397. num.72.

Præſumitur promittens, uel dās, dare, uel promittere de ſuo. Cephal. conſi.397. num.76.

Præſumptum idē operatur quandoque, quod expreſſum. Ceph. conſi.445. num.31.

Præſens præſumitur in loco ſui domicilij. Beccius in conſil.6. nume.9.

Prǫſumpta a iure debent allegari, aliās non proſunt. Beccius conſi.70.num.16.

Præſumptio, quòd quis præſumatur poſsidere ex titulo prǫcedenti, unde ſumatur. Beccius conſi.6.num.14.

Prǫſumptio cedit probationi. Beccius conſi.43.nu.25.

Præſumptio in genere cedit præſumptioni in ſpecie. Beccius in conſi.44.nu.27. & conſil.52. num.95.

Præſumptio transfert onus probandi in aduerſarium. Becci. conſi.47.nume.27.

Prǫ-

Prꝍſumptio naturalis uehemens excludit quamlibet contrariam opinionem. Becci.conſil. 52.num.62.

Prꝍſumptio oritur a ueriſimilitudine.ibi.num.72.

Præſumptio, quæ deducitur a naturali coniectura,& ratione intellectus eſt probabilis.Becci. conſil.52.nume.62.

Præſumptio, quæ oritur ex nobilitate perſonarum dicitur generalis, quæ autem capitur ex propria natura mulierum ſpecialis. Beccius conſil. 52. num.94.

Præſumptio fortior uincit debiliorem.ibi num.56.

Prꝍſumptio ſubrogatur in locũ probationis,& ideo debet eſſe concludens, ſicut dicitur de probatione.Becci.in conſi.52. nume.103.

Prꝍſumptio una aliam tollit, & plures fortius tollunt unam. conſi.52.num.106.& num.1 18. & conſi. 72. num.29. per Beccium & conſi.113. num. 13.

Prꝍſumptio una iuuat aliam quô ad iudicium. Becci.conſil. 85. nume.18.

Præſumptio cedit probationi. Becci.conſi.86.num.28.

Prꝍſumptiones duꝍ ſi concurrãt, una includens, & alia excludens delictum, capienda eſt, per quam dolus excluditur. Beccius conſi.52.nu.18.

Prꝍſumptiones multum urgentes plenam faciunt probationem in criminalibus. Beccius conſi.52.num.84.

Præſumptiones dicuntur liquidiſſimæ probationes, & æquiparantur ſcripturꝍ,& ſufficiũt etiam,ubi manifeſta probatio requiritur a ſtatuto. Becci.cõſil.52.num.93.

Præſumptiones ſufficiunt ad cõdemnandum in ciuilibus, ſecus in criminalibus.Becc. cõſil.67.num.6.

Prꝍſumptiones iuris ſunt liquidiſsimæ præſumptiones.Becci.conſil.72.nume.21.

Præſumptiones iuris ſufficiunt, vbi ſtatu.um requirit inſtrumentariam probationẽ. Beccius conſi.72.num.22.

Præſumptio, quòd contrahens uelit ita prouidere hꝍredi ſicut ipſi, transfert onus probãdi in aduerſarium. Mazollus in conſi.j. nu.87.

Prꝍſumptiones ceſſant in pœnalibus, ubi requiruntur probationes. Mazollus in conſil. 29. num. 16.

Prꝍſumptio l.cum auus. ff de cõdit.& demonſt.ceſſat in vulgari ſubſtitutione. Mazollus in conſi.2.num.45.

Prꝍſumptio ſtat pro officiali, ꝙ rectè faciat, quꝍ officio eius incumbunt.Mazollus conſi.101. num.16.

Prꝍſumptio una aliam tollit. Mazollus in conſil.101.nu.69.&

conſi.

conſil.16. num.33. & in conſil. 64.num. 27.

Præſumptiones, quę in ciuilibus admittuntur, non ſufficiũt ad condemnationem in criminalibus. Mazollus in conſil. 64. num.74.

Præſumptiones plures & imperfectæ probationes non iunguntur. Mazollus in conſil. 102. num.76.

Pręſumptio, ſeu indicium indubitatum eſt, duobus rixantib. ſi unus reperitur uulneratus, quòd a ſecum rixante id acciderit, ſecus ſi plures ſint rixantes. Mazollus conſi.18.nu.60.

Præſumptio contra pręſumptionem admittitur. Mazollus in conſi.77.num.16.

Præſumptio oritur ex inimicitia capitali. Mazollus in conſi.77. num.46.

Præſumptiones non ſufficiũt ad condemnandum in crimine falſi. Mazollus in conſil. 54. num.16.

Præſumptio eſt, quòd ſententia lata in contumaciam ſit magis in pœnam quàm ex iure agentis, & eſt iuris & de iure. Mazollus in conſi. 51.num.18.

Præſumptio non requirit probationem poſt ſe, ſed ſufficit allegare. Mazollus in conſil. 107. num.55.

Præſumptio eſt de ueriſimili. Mazollus conſi.113.num.25.

Præſumitur in præteritum non fuiſſe, quod raro ab annis centum non fuit. Mazollus conſi. 1.num.197.

Præſumptio una tollit aliam. Roma.conſi.156.num.4. Crottus conſi.40. num.20. & conſil.66. num.16. & conſi.46. num.21.

Præſumptio iuris, & de iure reddit probationem in contrariũ per confeſsionem eius, qui p̄ſumptionem pro ſe habet. Roman.conſi.350.nu.19.

Præſumendum non eſt, quem uiam eligere ad ſua indicia ſubuertenda. Roma.conſ.i 22. num.1.

Præſumptio iuris pro ueritate habetur. Bombi.conſi.8.n.25. & conſi.29. num.21.

Pręſumptio una aliam tollit, quā do illa eſt magis fortis. Bombinus conſi.31.num.20. Crottus in conſi.1.nu.49. & in conſi. 194. num.15. & in conſil.132. num.9. in primo.

Præſumptio alleganda eſt in caſibus, in quibus dominium p̄ſumitur, aliás parti minimè prodeſt. Crottus conſi.34. nu. 15. in primo.

Præſumptio eſt pro poſſeſſore beneficij, quòd iuſtè poſsideat. Crottus conſi.45.nu.4. in 1.

Pręſumptio non debet maiorem effectum operari in caſu præſumpto, quàm ueritas in caſu vero. Crottus conſil.46. nu. 18. in j.vol. & conſi.94.nu.19.

Præſumptio iuris eſt liquidiſsima

ma probatio. Crot. conſil.110. num.4 in j.& conſi.71. nu.40.

Præſumptio onus probādi trāſfert in aduerſarium. Crottus conſi.110.nu.5.

Præſumptio, quæ pro aliquo eſt, ut illum ab onere probādi eximat, debet deduci & allegari, aliàs nihil operatur. Crottus conſi.110.num 6.

Pręſumptio ſubductionis adeſt, ex immenſa donatione, uel in factis immoderatis, licet iuratum ſit, & maximè poſitis in iuuenili ætate, uel mulierib. Crottus conſi.120.nu.30.

Præſumptio quælibet excludens delictum eſt ſumenda. Crottus in conſi.131.nu.12.& conſi.150. nu.54 in 2.& conſi. 186. nu.4.

Pręſumptiones duæ circa idem ſubiectum concurrere nō poſſunt. Crottus conſi.46.nu.16.

Præſumptiones iuris ad condemnationem delinquentium ſufficiunt, etiam ſi agatur de pœna mortis. Crottus in conſil. 71.num.43.

Præſumendum eſt, ſemper principem motum fuiſſe ex iuſta cauſa in diſpoſitione & gratia. Crotus conſil.216.num.106.

Præſumptio una aliam tollit. Crottus in conſi.154 nu.68.

Pręſumptio eundem effectum operatur in caſu præſumpto, quem ueritas. Crottus conſil. 159. num. 37. & in conſil.185. num 58.

Præſumptio fit pro iudice, quòd nihil perperam fecit. Crottus conſi.176.num.3.

Præſumptio non operatur in caſu, in quo patet iuſtum metū fuiſſe. Crottus in conſil. 182. num.27.

Pręſumptio contractus fœneratitij ceſſare debet propter qualitatem uirorum proborum. Crottus conſi.186. num. 5.

Prouinciæ eſſe præſumuntur, q̄ ſunt intra centum milliaria. D.Menoch.conſi.1.nume.375.

Præſumitur pro ſententia. Menochius conſi.79.num.28.in j.

Præſumptum a lege non eſt neceſſe, ut allegetur. Menochius conſi.90.num.66. in primo.

Præſumptio iuris & de iure non recipit probationem in contrarium. Menoch.conſi.90.nu. 67.& procedit cōtra clericos, & libertatem eccleſiaſticam. ibi.nu.68.in primo.

Præſumptio eſt, ut poſsit ab alia tolli. Menochi. conſi.21.num. 25. in primo volum. & conſil. 101.num.55.

Pręſumptio eſt, aliquem non deliquiſſe. Menoch.in conſil.101. num.39. in primo.

Pręſumptio transfert onus probandi in aduerſarium. Menochius in conſil.60. nu.1.in primo, & conſ.21.nu.3.in j.& cōſ. 54.nu.6.eo.uol.& conſi.75. nu. 3.eod.volum.

Præſumptio iuris & de iure quid

 ſit.

ſit. Menoch. in conſil. 82. num. 152. in primo.

Prǽſumptio tollitur per aliã efficaciorem contrariam. Menochi. conſi. 22. num. 22.

Præſumptio iuris, & de iure non admittit contra ſe probationem. Menoch. conſil. 29. nu. 48.

Præſumptio iuris, ſeu coniectura dicitur aperta probatio & clara veritas. Menoch. in conſi. 5. num. 10. in primo.

Præſumptio non inducitur ex actuum difformiter. Menoch. in conſi. 8. nu. 17. in j. vol.

Prǽſumptio nil operatur, cum ueritas apparet. Menoch. conſil. 86. nu. 100.

Præſumptio illa ſumitur, ut maius delictum euitetur. Menoc. conſi. 99. num. 16. in primo.

Prǽſumptio legis non attenditur in ſubſtitutionibus, ubi conſtat de cõtraria teſtatoris mẽte, ſaltem coniecturis. Menoch. conſi. 95. nume. 26. & nume. 32. in primo.

Præſumptionem eſſe, quem ſcire quæ domui ſuæ agantur. Menoch. conſi. j. nu. 182. in primo.

Præſumendum non eſt, quem filios illegitimos hubere natos. Menoch. conſi. j. nume. 183. in prmo.

Prǽſumptio omnis tollitur, cum rem aliter ſe habere ex facto ipſo conſtat. Menoch. conſil. j. nu. 9. in primo.

Prǽſumi hominem ad generandum potentem. Menoc. conſi. 1. num. 145. in j.

Prǽſumptiones & cõiecturę, quę diſiunctim non probant, ſi cõiungantur, plenam faciunt ꝓbationem. Menoch. conſil. 2 n. num. 24. in primo.

Prǽſumptionem leuem tantum facit teſtis deponens de auditu. Menoch. conſi. 98. num. 54.

Prǽſumptiones quomodo & quãdo in criminalibus probetur. Menoch. conſi. 31. nu. 25.

Præſumptiones & coniecturę ꝓbatæ eſſe debent legitimè, ut ex illis damnari poſsit accuſatus. Menoch. in conſil. 82. numero 155.

Prǽſumptiones uiolentę eſſe debent in cauſa capitali. Menochius conſi. 82. nu. 143.

Prǽſumptionibus & coniecturis, ubi quis eſt damnandus, pęna corporali damnari nõ poteſt. Menoch. conſi. 82. nu. 144.

Præſumitur quid in actu pręceſſiſſe, quod quis uериſimiliter id ſine illo non feciſſet. Rimi. iun. conſi. 9. num. 109.

Prǽſumptio, ubi eſt contra aliquem, fortioribus probationibus grauatur, & quales eſſe debeant. Rimin. iun. in conſil. 15. nu. 125.

Præſumptio ſpecialis tollit generalem. Rimin. iun conſi. 38. nu. 29. & conſi. 52. nu. 146.

Prǽſumptio, quando uiget contra, requiruntꝰ ꝓbationes apertiſsimæ,

tiſsimæ,& quales.Rimi.conſi. 31.numero 51.& ubi quis uult probare, quod lex non præſumit, tres teſtes idonei requiruntur, uel ſaltem duo excellentes. Rimin.ibi.nume.52.& conſi.6.num.38.& 91.
Præſumptio debet allegari.Rimin.conſi.50.num.85.& in allegationibus iuris id ſufficit, & quando, ibi.
Præſumptio ignorantiæ in minore non dicitur ceſſare per iuramentum, Riminal.conſi.5.nu.112. & relaxandum eſt ſiue de dãno, ſiue de lucro amittendo tractetur.Rimin.ibi.num.113.
Pręſumptio non inducitur ſine ſigno. Riminal. iun. conſil.43. num.23.
Pręſumptio ualiditatis cæteris eſt fortior, & efficacior.Rimi. iun.conſi.9.num.21.
Pręſumptio nõ admittitur ſuper non ueriſimili.Rimin.iun.conſil.42.nu.63.& conſi.39.nu.27. conſi.88.nu.36.& 42.nu.67.& conſi.47.nu.31.& 80.nu.26.& 27.conſi.31.nu.97.
Pręſumptio malæ fidei tollitur ſpacio 30.anno.Rim.iun.conſi.31.nu.27.
Pręſumptio tollitur per contrarias probationes.Rim.iu.conſi.90.nu.14.& conſi.5.nu.109.
Pręſumptio una aliam tollit.Rimin.iun.in conſi.1.num.21.& conſi.47.num.31.& conſil.80.num.26.& ſeq.
Pręſumptiones ſpeciales tollunt generales.ibi.nu.29.
Pręſumptio dicitur oriri, quãdo a principe exprimitur cauſa. Rimin.iun. conſi.5.nu.108.
Pręſumptio non oritur ex alia p̃ſumptione.Riminal.conſi.23.nu.244.
Pręſumptio cedit ueritati.Rimi.iun.conſi.52.nu.143.conſil.60.nu.32.& ab ea ſuperatur, ibi.
Pręſumptio uincitur a probatione.Rim.iun. conſil.31.nu.105.
Præſumptiones plures unam ſuperant.Rimin.iun. in conſ.31.nu.97.& 102.& conſil.1.nu.22.& conſi.72.nu.68.& duæ ſimul iunctę faciunt unam plenam probationem. ibi. nume.103. Maximè in his, quæ ſunt difficilis probationis.
Pręſumptiones plures faciunt unam plenam probationem. Rimin.iun.conſi.77.nu.66.
Pręſumptus dolus a lege inducitur abſque probatione, ſecundum Caſt. ſed ſecundum Rim.iun.in conſi.43.nu.31. contra.
Patronus præſumitur ædificator eccleſię, & in poſſeſsione præſentandi conſtitutus. Rimin. in conſi.107.nu.11.
Pecunia quãdo pręſumatur fuiſſe ſolutioni parata. Rimi.iun. in conſi.60.nu.27.& 29.
Perſona pręſumitur libera, niſi probetur affecta. Rimin. iun. conſi.31.nu.2.
Poſsidẽs olim pręſumitur hodie

poſsidere. Riminal. iun. conſil. 23. num. 3.
Poſsidere præſumitur ciuiliter, qui percipit fructus. Rimi. iun. in conſi. 14. nu. 76.
Poſsidere pro ſuo quis dicitur, & ut dominus potius, quàm alie no nomine. Rim. conſ. 19. n. 74.
Pręmeditatio non pręſumitur. Rim. iun. conſ. 88. nu. 40.
Princeps preſumitur uſus ſuprema poteſtate, quando apponitur clauſula, non obſtantibus. Rimi conſi. 1. nu. 17.
Princeps non præſumitur in dubio uoluiſſe uti plenitudine poteſtatis. Rim. cõſi. 54. nu. 42.
An ex indiciis & preſumptionib. quis poſsit pœnam corporalẽ pati. Clar. in prac. crimi. q. 20. ver. ſcias tamen.
Priuignus præſumitur pręſtitiſſe ſeruitia uitrico, cum apud illum ſtetit. Burſat. conſil. 83. num. 10.
Pręſumptio l. fi. C. ubi pupillo alimenta præſt. tollitur propter abſentiam uel inopiam uiri, & requiruntur pro illa aliæ coniecturę. Burſ. conſil. 120. nu. 46.
Pręſumptio una fortis aliam tollit. Burſ. conſi. 15. nu. 22. & conſil. 97. num. 31.
Pręſumptio iuris dicitur liquidiſſima probatio, & trãsfert onus probandi in aduerſariũ. Burſ. conſ. 33. num. 21.
Pręſumptiones plures pręualent pauciorib. Burſatus conſil. 89. num 2. & uni præualent. conſ. 111. nu. 19 & conſ. 19. nu. 27.
Præſumptiones & coniecturę legitimę etiam per duos teſtes conteſtes ſunt probandę ex communi. Bur. cõſi. 117. nu. 21.
Præſumptiones, quæ in ciuilibus non ſufficiunt, nec in criminalibus ſaltem quò ad ordinariam pœnam proſunt. Burſa. conſi. 53. nu. 27.
Præſumptiones plures ſunt, quæ quaſi poſſeſsionẽ filiationis & agnationis demonſtrant. Burſ. conſi. 98. num. 3.
Præſumptiones delictorũ excluſiuæ præponuntur aliis delicti incluſiuis. Bur. conſi. 193. n. 22.
Pręſumptiones cognitionis priorum atteſtationum excludunt partem a probatione noua. Burſ. conſi. 95. nu. 9.
Pręſumptio de priotitate mortis præfertur pręſumptioni ualiditatis teſtamenti. Zanch. in ſua repet. in 3. par. poſt nu. 64.
Pręſumptio l. cum acutiſsimi. C. de fideicommiſsis, habet locũ ad beneficium filiorum natorũ tempore teſtamenti. Zanc. in repeti. in 8. par. nu. 43. & an habeat locum in filiis naſcituris. ibi. nu. 45.
Pręſumptiones cedunt ueritati. Gargiar. patrocinio 19. num. 18. & 24. nume. 23. & 28. numero 33.
Pręſumptiones an iungantur ad faciendũ plenam probationẽ.

Gar-

Gargiareus patrocinio 19. numero 67.

Prȩſumptiones fortiores uincũt debiliores. Gargiar. patrocinio 19. num. 90. & patrocinio. 28. nume. 49.

Prȩſumptio in ſpecie prȩfertur p̄ ſumptioni in genere Gargiareus patrocinio 24. num. 33. & 28. nu. 31.

Prȩſumptiones legum dicuntur liquidisſimȩ probationes Gargiareus patrocinio 24. numero 42.

Præſumptio nihil operatur, ubi apparet de ueritate contraria. Gargiareus patrocinio 27. nume. 23.

Præſumptiones pro inſtrumento præferuntur contrariis. Gargiareus Patrocinio. 28. nu. 18.

Prȩſumptiones hominis ad condemnandum non ſufficiunt. Gargiareus patrocinio 28. numero 11.

Prȩſumptiones hominis ſufficiũt ad probandam falſitatem. Itē ex illis ad condemnationem extraordinariam deuenitur. Gargiareus patrocinio. 28. nu. 52. & 53.

Præſumitur, & eſt prȩſumptio, ut euitetur delictum, & hȩc eſt melior. Gargiareus patrocinio 77. numero ſexto, in prima parte.

Posſidens ſemel præſumitur in futurum posſidere. deciſione Peruſina 69. numero tertio, in ſecunda parte.

Procurator præſumitur habere mandatum à Domino, ſi eo prȩſente faceret actus iudiciales. deciſio. Peruſi. 110. nu. 9. io. & 17. in 2. parte.

Prȩſumptio quid ſit. Summa Tabiena in eius titu. de præſumptio. nu. j.

Probatio aliqua an admitti posſit contra præſumptionem iuris & de iure. Summa Tabiena de prȩſumptionibus. nu. 2.

Prȩſumptio quȩ ſit. Siman. de hæreticis. tit. 40. nu. 2.

Præſumptio iuris quȩ. Siman. de hæreticis. tit. 40. nu. 8.

Prȩſumptiones contra hȩreticũ adiuuant alias probationes. Siman. de hȩreticis quȩſtione 40 nume. j.

Prȩſumptiones uiolentȩ pro indubitatis indiciis habentur. Simanca de hæretic. quæſtio. 40. nume. 4.

Præſumptiones illæ fortiores sũt quæ ueriſimiliores ſunt. Simã. de hȩreticis, nu. 15. fol. 62.

Prȩſumptionis exempla in cauſa hȩreſis. Siman. de hȩreticis. nume. 3. fol. 59.

Prȩſumptionum aliæ uiolentȩ, aliȩ probabiles, aliȩ, leues, & temerariȩ ſunt. Simanca. de hæreticis. nu 9. fol. 61.

Præſumptio fit ſemper ſuper re dubia, fictio autē ſuper re certa. Bero. conſilio 19. nume. 14. in ſecundo uol.

Prƹſumptio ex alia prƹſumptione non reſultat, neque plures circa idem concurrunt. Bero. in conſi.16.nu.14.in ſecundo, uol.ſed contra ibi.nu.25.

Prƹſumptio prƹſumptionis hoc eſt, quòd una ex alia oriatur, maximè ad præiudicium alterius, non datur. Bero. conſilio 160.nu.13.in 3.vol.

Prƹſumptio iuris & fictio non attenditur apud Deum, ſed ueritas. Bero. conſi 165.nume.5.in ſecundo uol.

Prƹſumptio potius ab ordine naturƹ, quàm ab eo, quod eſt cõtra ordinem ſumi debet. Ber. conſi.129.nu.11.uol.2.

Prƹſumptio iuris & de iure, contra quam probatio in contrarium non admittitur, reſultat ex re iudicata. Bero. conſi. 137. nu.12 in 3.uol.

Præſumptio iuris & de iure dicitur liquidisſima probatio, & contrariam probationem nõ admittit. Bero. conſ. 115. n.42. in 3.uol.

Prƹſumptio iuris & de iure, contra quam probatio non admitteretur, inducit ex uerbis narratiuis Papæ, ſuper quibus ſuã diſpoſitionem fundat. Bero. in conſi.72.nu.6.in 3.uol.

Prƹſumptionem iuris & de iure contra notorium de dolo inducit effectus ſolennitatis in teſtamento, ut is de falſo teneatur, ſecùs in aliis actibus. Bero.conſilio.2.numero 2. in ſecundo uol.

Prƹſumptioni iuris & de iure ſtãdum eſt in foro contentioſo, ſed ſecùs eſt in foro animæ; quia ſola ueritas, & non præſumptio attenditur. Bero. conſi.30.nu.39.in 2.uol.

Prƹſumptiones & fictiones non recipiunt extenſionem. Bero. conſi.8.nu.10.in 2.uol.

Prƹſumptio non poteſt cum alio ſpeciali concurrere. Ber. in cõſi.16.nume.14.in 2. uol.

Prƹſumptio una tollit aliam, pluresque uincunt unam. Bero. in conſi.19.nu.12.& cõſi.109. nu. 18.& conſi.158.nu.3. in ſecundo uolu. Et Reuerendisſimus Epiſcopus Fuſcius ſingulari 73.in uer. Præſumptio. Et illa dicit fortior præſumptio quæ oritur ex ſubſtantia, quam ex nomine, ibi.

Prƹſumptio ſpecialis tollit generalem. Bero. conſil. 119. nu. 18. in ſecundo.

Prƹſumptio tollit priorem. Bero. in conſil. 158. numero tertio, in ſecundo.

Præſumptio una tollitur per aliã, & magis per plures contrarias. Bero. conſil. 160. nume.7. in 3.uol.

Prƹſumptio clandeſtinæ poſſeſſionis tollitur ex titulo. Bero. in conſi. 56.nu. 37. in 3. uol.

Prƹſumptio, quòd qui ſemel libros penès ſe habuit, ad huc habere

habere præſumatur, quandoque ſolo iuramento tollitur. Bero.conſi.19.nu.22.in 3.uol.

Præſumptio fortior tollit debiliorem. Bero.in conſ.115.n.31. inj .uol.

Præſumptio ex publico inſtrumẽto eſt iuris tantum.ibi.

Præſumptio ex curſu temporis immemorabilis eſt fortior & potentior illa, quæ inducitur ex inſtrumento publico. Bero. in conſil.115.nu.31. in 1. uolu. Neque tunc eſt ad inſtrumentum recurrendum, & eſt iuris & de iure.ibi.nu.31.

Præſumptio fraudis & ſimulationis contractus,ac uſurariæ prauitatis eſt, quando conuentũ eſt: ut conductor cum pacto retrouendẽdi teneatur ad omnes expenſas quorumcunque inſtrumentorum,quæ alias cõmunes eſſe deberent. Bero. in conſi.116 nu.7. in 1. uol. Item, ſi eſſet læſio in quantitate affictus,& penſionis. ibi. nume.8. Idem, ſi eſſent appoſita pacta inſolita,& quæ ſint pacta inſolita.ibi.num.9. & in conſi.169. nume.8.

Præſumptio fraudis & ſimulationis contractus eſt, ubicunque uendens cum pacto de retrouendendo remanſit in poſſeſſione rei uenditæ.Bero. in conſi.169.nu.6.in 1.vol.& an & quo modo.ibi.nu.24.

Præſumptio fraudis & ſimulationis contractus augetur potius quàm minuitur, quando plures,& uarii cõtractus initi fuerunt.Bero.conſi.166.nume.11. in j.uol.

Præſumptio eſt ſemper pro eo, qui offendit, & occidit prouocantem.Bero.conſi.194.nu.11. in 3.uol.

Præſumptiones plures non coniunguntur ad plenam fidem faciendam. Bero. in conſil. 201. num.24.

Ex præſumptionibus, & ſuſpicionibus ſolis reus non poteſt in aliquo condemnari. Bero.conſi.193.nu.10.in 3.uol.

Pater ĩ dubio filios inter ſe æquales eſſe uelle,& illos æqualiter diligere præſumitur.Bero.conſi.70.nu.1.& 15.in 2.uol.

Pater filium ſuperuixiſſe an præſumatur,Bero.in conſ.202.nu. 33.in 3.

Poſſidere quis in dubio præſumitur ex titulo & cauſa præambula.Bero.in conſi.15.nume.40. in 3.uol.

Præſumitur bona fides in præſcriptione longisſimi temporis in iuribus incorporalibus contra priuatos,& qui ius eccleſiæ non habent.Bero.in conſi.115.nu.1.in 1 uol.

In præſens de præterito non præſumitur in his, quæ tempore uariantur.Bero.in conſil. 160. nu.10.in 3.uol.

Princeps non poteſt ſine cauſa

ius

ius alteri quæſitum auferre, neque in hoc præſumitur uelle uti plenitudine poteſtatis. Bero. in conſi. 148. nu. 16. in 3. uol.
Probatio præſumptiua non ſuffi ceret ad probandum ius feudi Bero. in conſil. 82. nume. 9. in 3. uolu.
Probatio præſumptiua dicitur ꝓbatio dubia. Bero. in conſi. 20. nu. 14 in 2. uol.
Præſumptione onerantur ſoliti delinquere. Royzius deciſ. crimi. 3. nu. 538. uer Porrò.
Præſumitur in dubio homo ſecũdum naturã ſanæ mentis. Boyzius deciſio. 3 nu. 119.
Prçſumitur nemo contra ea dicturus, quibus infirmatis eius læderetur exiſtimatio. Petrus Royzius deciſ. 3. nu. 13.
Præſumitur pro principe. Idem Petr. Royzi. deciſione. 5. n. 262. uel 205.
Præſumi una cauſa certa non debet eius, cuius plures eſſe poſſunt cauſæ. Royzi. n. 11. deci. 3.
Præſumitur quilibet ſcire leges. Perſonalis in trac. de adipiſc. poſſ. nume. 317.
Præſumitur parentes uelle filios ſuos conſequi hæreditatem. Perſonalis in tract. de adipiſc. poſſ. nu. 572.
Præſumptio eſt pro inſtrumento authenticato, etiam ſi illius originale non reperiantur. Perſona. de adipi. poſſ. nu. 150.
Præſumptio mala ꝓ iudice, quãdo iuris ordine non ſeruato, non citataque parte ad ſpoliationẽ poſſeſsionis alicuius ꝓcedit. Perſona. de adipiſ. poſſ. nu. 251. uerſi. Neque hæres.
Præſumptio ſi duplex, aut multiplex concurrat, fortior præualebit. Anto. Gomeſ. de teſtamen. cap. 3. nume. 26. uerſicul. Et licet poſſum.
Præſumptio, ſeù indicium quid ſit, & quæ nam præſumptio infra ſemiplenam probationem ad torturam ſufficiat. Anton. Gomeſ. de delictis, cap. 12 numero 2.
Prçſumptiones ſi multæ ſimul cõiunguntur, an plenè probent. Anto. Gomeſ. de delictis c. 12. nu. vltimo.
Præſumptiones, ſeù indicia, quæ ad torturam ſufficiunt. Anto. Gomeſ. de delictis. cap. 13. nu. 17. cum plurib. ſeq.
Præſumptio, indiciumq; non mediocre ad torturam contra illum erit, qui ſe primum ad maleficium fieri uidiſſe, quique iudicem ſolicitat, & ut in delinquentem inquirat, & impunitum delictum non derelinquat. Anto. de delictis cap. 13. nu. 14.
Prçſumitur contra criminoſum, uel morboſum, qui ſemel fuit criminoſus, & onus probandi contrarium in eum transfertur. in Reperto. Inquiſitorum in uer. Præſumptio. col. 2. uerſi.

quintò

quintò. Prçſumitur contra criminoſum.

Ex præteritis prçſumitur de futuris. in Reper. Inquiſitorum. in uer. prçſumptio. col. ſecunda, in fine.

De ignotis non debemus aliquid prçſumere, nec de bonis malũ, nec de malis bonum. in Reperto. Inquiſitorum. in uerſi. Prçſumptio. colum. *3*. uerſicu. ſed de ignotis.

Ex præterito quandoque prçſumitur circa prçſens. in Reperto. Inquiſito. col. *3*. uerſi. Nota quandoque ex prçſenti circa prçteritum, quandoq; ex prçſenti circa futurum, quandoque ex prçterito circa prçteritum. ibi. quandoque ex prçterito circa prçſens, quoties de fama quçritur, quandoque ex prçterito circa futurum. ut ibid.

Ex multis prçſumptionibus & fama cũ aliis prçſumptionibus fit probatio ſufficiens: quia quç ſingula non proſunt, multa iuuant. in Reperto. Inquiſitorum. colum. 7. in uerſic. Prçſumptio.

Prçſumendum eſt de iudicis uolũtate, quod nihil intendit inique agere, in tracta. clauſularum, fol. *599*. nu. 84.

Prçſumptio iuris infringitur duobus teſtibus. ibi. nu. 4. pag. *209*

Prçſumptio ſimulationis utrum excludatur per poſſeſſionẽ prçcariam. ibi. nu. 10. pagi. *256*.

Prçſumptioni quando ſtetur. ibi. numero ſecundo, pagi. *167*.

Prçſumptiones quot ſint in inſtrumento. ibi. nu. 14. pagi. 25.

Præſumptiones duç an uincant unam. ibi. nu. 4. pagi. 255.

Prçſumptiones, quç colliguntur ex metu pœnç delicti commitendi. ibi. in d. tractatu clauſularum, nu. 12. pagi. 270.

Præſumptio pro eo fieri debet, qui eſt receptus in collegium. Schala de Conſilio ſapientis, lib. 1. cap. 22.

Prçſumptio nunquam turpis, ſed honeſta fieri debet pro ſapientibus. Scala de Conſilio ſapientis, libro primo, cap. 22.

Prçſumptio, quç fiat in conſilio dubio pro contractus, uel teſtamenti formatione adhibito. Schala de Conſilio ſapientis, libro ultimo, capitulo 17.

Prçſumptiones in criminalibus debent eſſe luce clariores. Iodochus in Enchiridio criminali. cap. 10. nu. 17.

Prçſumptiones non faciunt plenam probationem in criminalibus. Iodocus in Enchiridio crimi capitulo *49*. num. 4. fol. 100.

Prçſumptiuè ex actis poſſeſſionis non ſufficit probare titulum. Rebuffus in prac. beneficia. titu. de reſcriptis, num. *26*. fol. *97*.

Præſumitur quilibet locuples & ſoluendo. uide Do. Sebaſtianũ Monticulum in tracta. de inuentario.
Præſumptio fraudis contra hære dem quomo do procedat. Idẽ D. Monticulus in eo. tracta. de inuentario.
Præſumere aliud eſt, & aliud diuinare. Nellus in tract. de teſti bus. nu. 168.
Præſumitur contra teſtem, qui cum inimicis moratur. Nepos de teſtibus, nu. 35.
Præſumitur in dubio per regula. Crotus in tractat. de teſtibus nume. 4.
Præſumptio hæreſis eſt in mortali peccato perſeuerare. Barba. c. de teſtib. nu. 3. de teſt.
Præſumptio quando ſit liquidiſſima probatio, & ad condemnationem ſufficiat. Tyndarus in tracta. de teſtibus, num. 16. & 18.
Præſumptio qualis qualis quos effectus operetur. Alber. Maletta in tracta. de teſtibus, numero 26.
Præſumptio quando onus probã di transferat in aduerſarium. Crotus in tracta. de teſtibus nume. 4.
Præſumptio iuris & de iure tollitur per confeſſionem partis. Crot. in trac. de teſtib. nu. 280.
Præſumptio, quæ probata per duos teſtes probat maleficiũ, vel eſt ſufficiens indicium ad torturam. An probentur per unum teſtem iuncta publica uoce & fama. Crotus in tracta. de teſtibus.
Præſumptiones iuris ſunt liquidiſſimę probationes. Alber. Maletus in tracta. de teſtibus nume. 59.
Præſumptio qd ſit & quotuplex. Iodocus in eius Practica
Præſumptio de bono puero, exẽplum. Iodocus ubi ſupra.
Præſumptio temeraria quę ſit. Iodocus ubi ſupra tit. de præſumptionibus.
Præſumptio quando probationem efficiat. Iodocus ubi ſupra.
Præſumptio iuris, uel neceſſaria, quæ ſit, & in quibus cõtingat. Iodocus ubi ſupra.
Præſumptio uiolenta quæ. Iodocus in practica ſua, titulo de præſumptionibus, & hęc iudicẽ ipſum plurimũm inflectit.
Præſumptio multiplex, ibi.
Præſumptionibus non eſt nimiũ fidendum. Iodocus ubi ſupra nume 46.
Præſumptionibus quis damnari non debet, ſed eſt magis abſol uendus, ſi probatio eſt dubia. Iulius Ferretus in tracta. de re militari, titulo de feriis, numero 184.
Præſumitur in dubio quis facere renunciationem pro iniuriis, qui renuntiat iuri ſuo. ibidem nume. 179.

Præ-

Præſumptio una & unum ſpeciale ſimul concurrere non poſſunt. Andr.ab Exea de pactis, nu.391.pag.186.

Præſentia præſumimus ex pręteritis.Dy.conſi.53.nu.14.

Præſumendum non eſt, iudicem velle tollere beneficium legis. Marti.in conſi.16.nu.7.

Præſumitur contra interrogatū erubeſcentem.Marti.conſ.30. nume.2.

Præſumitur cognitio carnalis inter maſculum & fœminam iuuenes conuerſantes.Mart.conſil.30.nume. 3. & conſilio 61. nume.16.

Præſumitur pro ſententia antiqua, ideſt iam cētum annis lata.Etiam ſi nō conſtet de proceſſu,nec de delegatione, nec compromiſſo.Marti.Lauden. in conſi.38.nu.4. & 8. cum ſeq. & Plotus in addit. nume. 12.& Marti.conſi.45.nu.6.

Præſumitur partis præſentia in inſtrumento. Marti. conſil.41. nume.1.

Præſumitur pro inſtrumento antiquo lapſis centum annis, ꝙ factum fuerit ab habentibus auctoritatem illud faciendi. Marti.conſi.45.nu 5.& 6.

Præſumitur unio eccleſiarū, ubi clericus, uel Monaſteriū duas poſſedit eccleſias per decēniū Epiſcopo,uel Vicario non reclamante.Marti.conſi. 45. ubi Plotus nu.10.

Præſumitur quilibet dicere uerū.Marti.Lauden.cōſ.62. n.11.

Præſumitur quis potius doloſus, vel ſtultus,quàm donator.Marti.conſi.50.nu 11.

Pręſumitur cauſa deſcendere.vnde debuit deſcendere. Martin. Lauden.in conſi.4.n.7.

Pręſumitur ꝓ declaratione principis, quando eſt de antiquo facta.Marti.conſi.4.nu.4.

Præſumitur ob decretum iudicis interpoſitum, quò ad ipſos cōtrahentes, non quò ad tertiū. Marti.conſi.5.nu.6.

Præſumitur ignorantia in deſcēdente.Marti.conſi.7.nu.6.

Præſumptiones, quibus homicidium,uel uulnus cauſa defenſionis præſumatur factū.Marti.cōſ. 58. & ibi Plotus in addi.

Pluralitas non præſumitur.Marti.conſi 4.nu.8.

Præſumptio iniuſtæ poſſeſſionis operatur,ut de iure doceri debeat.Beneuenutus de cenſib. q.25.nu.4.in j.parte.

Pręſumptio eſt contra tutorem & curatorem qui dicit perdidiſſe librum, quod malicioſè occultauerit.D Iaco Piaggius de tutore & curatore. quæſt. 7.nu 20.

Præſumptio una fortis ſuperat ꝓbationem inſtrumentalem, & aliàs probationem proba ã. Anto.Burgos in c.ad noſtram, in uer.Ex quo elicitur, nu.5.de emptio.& uendi.

Præſumptio,quòd quis pręſumatur bonus, quãdo habet locũ. Anto.Burgos in c.cum dilecti. nu.16.de emptio.& uendi.
Præſumptio iuris habet uim liquidisſimæ probationis .Bouius de præſcrip.ſtatuta. in gl. 24.nume.1.
Ex pręſumptione uiolẽta an ius tolli poſſit.Bouius de præſcri. ſtatuta.in glo.19.nu.242.
Pręſumptio hominis quæ ſit.Bouius de præſcrip.ſtatuta.in gl. 24.nu.4.
Contra præſumptionem iuris nõ admittitur aliqua conſuetudo,uel ſtatutum.ibi.nume.5.
Præſumptio iuris licet releuet ab onere probandi,non tamẽ releuat ab onere allegandi, & articulandi.ibi.nume.7.
Præſumptio inducta à Statuto non eliditur per inſtrumenta uel iuramentum . Bouius de ſtatutaria pręſcriptione, in gl. 26.nu.2.
Præſumptio iuris & de iure elidit præſumptionem Statuti. ibi.num.14.
Pręſumptio ſtatuti tollitur per ꝓbationem admiſſam parte nõ opponente.ibi.nu.19.
Pręſumptio ſpecialis tollit generalem.Bouius ibi.no. 18.
Præſumptiones ubi & quando attendantur.Dominus Beneuentus de cenſibus,q.6.num.5. in prima parte.
Præſumptio non eſt elicienda ex actibus noſtris ultra, quàm ipſi de necesſitate inducant. D. Beneuentus de cenſibus.quæſtione ſexta, numero octauo, in prima parte.
Præſumptio quando eſt contra aliquem, tunc onere probandi grauatur.Idem D.Beneuentus de cenſibus q.7.nume.2.in prima parte.
Præſumptio & notorium longè differunt.Tiraquell.de pręſc. pagi.12.
Pręſumptio quando allegari debet.ibi.pagi. 12.
Pręſumptio auctoritatis Epiſcopi ex diuturnitate temporis. ibi.pagi.48.
Præſumptio ex facto actoris, uel rei procedens, neceſſariò debet allegari.ibi.pagi.9.
Pręſumptio debet eſſe ſuper allegatis.ibi.pag.10.
Pręſumptio malefidei ex longo tempore tollitur. ibi. pag.43.
Pręſumptio non cadit in ignorantem.ibi.pagi.70.
Pręſumptio iuris eſt liquidisſima probatio.ibi.pagi. 11. Rolandus à Valle de lucro dotis.q. 75.nume.22.
Pręſumendum eſt pro tempore. ibi.pagi.52.
Pręſumptum dominium debet allegari.ibi.pag. 10.
Pręſumptio capi debet in dubio ut actus potius ualeat & non pereat.Rolã. à Valle de lucro dotis.q.96.nu.2.

Præſumptio legis tantum operatur quantum ueritas. ibi.q.75 num.24.
Præſumptio legis nō debet adaptari ad nō uerisimile, nec ad non iuridicum ibi. q.73. nu.2.
Præſumendum eſt contra illum, qui dabat operam rei illicitæ. Ang. Aret. in conſi.85.num.52.
Item contra eum, qui uerba contumelioſa protulit. ibi.
Præſumptio quælibet, & ſi leuis & iniuſta, excuſat a dolo. Angel Areti.in conſi.85 num.9.
Præſumptio iuris quòd uiolenta & pleniſsima probatio dicatur. Angel.de Aretio in conſil. 85.num.14.
Pręſumptioni data ueritate locū non eſſe. Angel.Aret. in conſil. 31.nu.34.
Præſumptiones plures integram facere probationem, quomodo procedat. Angel. Aretin.in conſi.131.nu.21.
Pręſumptiones plures inſimul iunctas plenam facere fidem. Angel. Aret. conſi. 122. nu.18.
Pręſumptiones legum ſunt liquiſsimę probationes, etiam in criminalibus. Angel. Aret. in conſi.86. num.50.
Pręſumptio iuris & de iure quomodo dignoſcatur. Stracha in trac.de aſſecuratione, in præfatione, nume.41.fol.24.
Præſumptio, & una ſpecialitas non concurrunt. Tiraquellus in ſuo conſtituto poſſeſſorij, in 3.par. 5.limita.num.3.
Pręſumptio & fictio quid inter ſe differant. ibi.nu.2.& 3.
Præſumitur, quòd nullus habeat officium publicum, neque priuatum. Vantius de nullita.proceſſ.tit.de nullitate ex defectu iuriſdictionis. num.11. fol.74.
Pręſumptio cedit ueritati, & plus non operatur, quàm ueritas. D.Brogni. Caual. in tract. ſuo de tutore & curatore, in prin. nu.182.pag.113.
Pręſumptio una tollit aliam, & maiorem minorem. D.Brognius Caualca. in ſuo de tutore & curatore, pag.224.num.57. D. Feſtaſius in tract. de collectis, in 4.par. q.10. num.50. & dicitur uehemens probatio. ea.par.nu.55.
Pręſumptio iuris plenè probat, donec contrarium probetur. D. Feſtaſius de collectis, in 1. par. num.58. ſed tollitur confeſsione partis aduerſæ. Durans de arte teſtandi, titu. de acquirenda hęredi. cautela 8. nume.4.
Pręſumptio habet locum etiam in fideicommiſſaria ſubſtitutione. Durans de arte teſtandi, tit.de teſta. ordin. cautela 11. nume.5.
Præſumitur pro inuentario. Rol. a Valle in tractatu inuentarij in §.hæres, nu.3.fol.163. Dom. Phanutius Phanutius in tract. de inuentario.pagi.78. nu.58.

Pręſumptio cedit ueritati, ſicut umbra ſoli, ut inquit Aret. in conſi. 142. colum. 3. uerſic. hæc autem ueritas, de quo. D. Phanutius Phanu. de inuentario. fol 197. nu. 277.

Præſumptio ſubtractionis non fit, niſi quò ad fauorem creditorum & legatariorum tantũ, non autem fideicommiſſariorum particularium. D. Phanutius Phanu. fol. 237. ſub nu. 44. & fol. 228 nu. 33.

Præſumptiua probatio ſufficit ad probandum rem conuerſam. Idem D. Phanutius Phan. de inuentario, pagina 149. numero 157.

Præſumptiones indubitatæ ſufficiunt ad condemnationem in pecuniariis, non tamen ad pœnam ordinariam, & an ſufficiant ad diffinitiuam. Do. Moronus in tract. de fide, treuga & pace. quæſt. 186. num. 1. uide omnino.

Præſumptiones quando coniunguntur in non infligendis pœnis corporalibus. ibi. nu. 4. & 6. uide omnino.

Præſumptionib. non eſt quis corporaliter damnandus. ibi. nu. 5. uide omnino.

Præſumptiones a iure approbatæ loco plenarum probationum, & ibi exemplificantur. D. Moro. ubi ſupra nu. 7. uide omnino.

Præſumptiones licet in aliquib. caſibus ſint loco plenę probationis, non tamen ad uniuerſa trahendæ ſunt. ibi. num. 8. vide omnino.

Præſumptiones an ſimul iungantur. D. Moronus de fide, treuga & pace. q. 183. nu. 5. 6. & 16. vide omnino.

Pręſumptiones approbatæ l. quę ſint. D. Moronus, ibi. num. 8. & 12. uide omnino.

Præſumptiones a iure approbatæ an plenè probent. D. Mor. ibi. num. 7. uide omnino.

Præſumptio non eſt, quòd quis uelit rumpere pacem. Moronus de fide, treuga & pace. q. 115. num. 3. uide omnino.

Pręſumptiones urgentiores ſunt neceſſariæ cõtra legis præſumptionẽ. ibi. nu. 4. vide omnino.

Præſumptio cedit ueritati. Do. Moronus de fide, treuga & pace. q. 91. nu. 3. & quæſt. 185. nu. 19 uide omnino.

Præſumptio non oritur ex præſumptione. D. Moronus de fide, treuga & pace. q. 113. uide omnino.

Præſumptiones non inferunt, niſi quatenus de neceſsitate inferunt. D. Moronus de fide, treuga & pace. q. 131. num. 38. uide omnino.

Præſumitur pro nobilitate. Pet. Gerar, ſingu. 53. nu 2.

Præſumitur pro inſtrumento, ꝙ ſit uerum & ſolemne, & inſtrumentũ dicitur probatio probata.

bata.Pet.Gerar.ſing.39.nu.1.
Præſumitur quis habere ſcientiã eorum,quę continentur in inſtrumento penès ſe reperto. Guido Papa ſing.950.
In dubio an pręſumatur, ꝙ quis erat aliàs facturus maleficium conſtito de mandato. in addi. ad Matthęſila.ſingu.96.nu.4.
Præſumitur pro iudice ordinario aſſerente ſe eſſe talem, licet non appareat de literis ſui ordinarij officij, niſi aliqua partium eius poteſtas impugnetur, quo caſu facta re dubia per negationem, ſufficit tunc probare, quia pro tali publicè tenebatur. Boerius ſingu.in uer. iudex, nu.4.fol.187.
Præſumitur pro nobilitate. Roma.ſing.731.
Si ex præſumpta uoluntate plures ſint coniuncti,uocantur in uirilem reſpectu defuncti, ſed inter ſe in hæreditarias portiones.Bar.ſingu.79.
Pręſumptio erroris eſt in facto proprio, quando tractatur de damno uitando. Petr.Rauen. ſingu.511.
Præſumptio eſt in dubio pro ſententia,maximè cum tranſiuit in rem iudicatam. Tamen ſi pars, in cuius fauorem eſt lata, fateatur iniquitatem ſententiæ. ēt poſtquam tranſiuit in rem iudicatam,d.ſententia debet reuocari.Inno. ſing. 57.
Præſumptio eſt pro antiquitate, niſi contrarium probetur, Guido Papa ſingu.197.
Præſumptio eſt contra illum,penès quem res furtiua eſt reperta.Guido Papa ſingu.919.
Præſumptio uehemens colligitur ex ſolitudine.Guido Papa ſingu.917.
Pręſumptio uiolenta, quæ ſecundum ius dicitur habere uim plenę probationis in cauſa ciuili,nõ ſufficit ad plenam probationem in cauſa criminali. Bar.ſingu.212.
Pręſumptio ceſſat in claris.Matthęſila.ſingu.72. nu.23.
Præſumptio non debet ſumi de eo,quod non poteſt eſſe per rerum naturã.in addi.Matthęſil. ſingu.71.nu.16.
Præſumptio uiolenta,quæ in ciuilibus habet uim plenę probationis non ſufficit ad plenam probationem in criminalib. niſi ad hoc ſit a iure approbata.Matthęſi.ſing.118.nu.1.
Præſumptio iuris & de iure non admittit probationem in contrarium, niſi per confeſsionẽ partis, & an reus poſsit cogi iuramento ad confitendum. Fran.Crem. ſingu.157.num.1.
Præſumptio continuæ poſſeſsionis, quæ procedit a præſumptione animi adhuc durantis, non progreditur ultra decennium.in addit. ad Matthęſila. ſingu.116.num.6.
Præſumptio continuatæ poſſeſſionis,

ſionis, quæ procedit à præſumptione animi adhuc durantis, non progreditur ultra decennium.

Præſumptio uiolenta, quæ in ciuilibus habet uim plenæ probationis in criminalibus non ſufficit ad condemnandum. in addi. ad Matthæſila. ſingu. 118. num. 1.

Præſumptio licet arguat dubietatem in his, quę ſunt facti, nõ tamen arguit dubietatem in iure, quòd occaſione dictę pręſumptionis partibus ex ipſo facto quęrendum uenit. in addit. ad Matthęſila. ſingu. 71. num. 29.

Pręſumptio iuris tollitur per pręſumptionem cõtrariam, quia præſumptio una aliam tollit. Boerius ſingu. uerſ. præſumptio. nu. 10. fol. 196.

Pręſumptio, quę inſurgit ex diuturnitate temporis non facit, quominus contrarium probari poſsit. in additio. Matthęſil. ſingu. 112. nu. 11. fol. 87.

Præſumptio ſi eſt, quòd quis ſit delegati iuriſdictionem turbaturus, licet nec dũ turbet, poteſt tamen ipſe delegatus cogere, ut de non turbando caueat. Marſi. ſingu. 638. nu. 3.

Pręſumptio tollit præſumptionem. Guil. de Ludo. ſingu. 42. num. 1.

Præſumptio iuris, & de iure eſt tantę uirtutis, ut quis ſe fundãdo ſuper matrimonio uero, ſi probet de præſumpto pręſumptione iuris & de iure obtineat. Mantua ſingulari 568

Præſumptio contra probantem facit, vt nunquam ex unius teſtis probatione iuramentum in probationis ſupplementũ deferatur, & hic multa de pręſumptionibus. Marſil. ſingul. 451. nu. 1.

Pręſumptio iuris ac de iure maximæ eſt efficacię, plura ac uaria operatur, ac pręcipuè, ut ex huiuſmodi probatione pręſumpta condemnatus appellare non poſsit. Marſil. ſing. 116. num. 1.

Præſumptiones duę non faciunt plenam probationem, niſi cõcurrant inuicẽ. Din. ſingu. 21 1.

Præſumptionem iuris & de iure prodire ex confeſsione eius, qui ſe pecuniam habuiſſe, ac recepiſſe confeſſus exceptioni pecuniæ non numeratę renunciauit, contra quem ad contrarium probandum non admittitur, niſi per partis aduerſę confeſsionem. Marſil. ſingul. 327. n. 2. Et qualiter ſuccurratur ſic confeſſo. nu. 3.

pręſumptionibus ſi quis damnetur, non eſt ſibi uera delicti pęna, ſed alia mitior imponẽda. in addit. Matthęſila. ſingul. 37. num. 8.

Præſumptione legis, cũ quis condemnatur, nõ debet pœna mi

nui,

nui, ſecus in præſumptione ho minis. in addit. ad Matthęſila. ſingu. 118. num. 3.

Præſumptio eſt pro iudice in du bio, maximę cum procedit recto ac debito ordine ſeruando aliàs ſecus. Marſil. ſingul. 354. num. 1.

Præſumitur ire contra decretũ, qui non tendit per locum con ſuetum, occaſio enim fraudandi tolli debet. Brunus in eius reperto. de conſtitutionibus, decretis, ſtatutis & conſue. &c. in uer. decretum, col. 2. ver. ſtatutum prohibet de uetum.

Contra præſumptionem iuris & de iure admittitur probatio in contrarium per confeſsionẽ partis. Cepola cau. 10. uel 7.

Præſumptio facit, quòd non tenetur probare allegans, & ponens. Cæpo. cautela 118.

Ex præſumptionibus an quis dãnetur, maximè in adulterio. Abb. in c. quanto. & c. afferte, de præſumptio. Auguſtin. ad Ange. Aretin. de malefi. in uer. che me hai adulterata. col. 20.

Pręſumitur, quòd quis nõ ſit immemor ſalutis ęternæ. no. glo. in c. ſicut, de ſententia excommunica.

Præſumptio an inducatur ex honeſtate hominis & eius nobilitate ad credẽdum pro eo. not. glo. in c. ſicut, in uerſ. alio, de ſententia excommunica.

Præſumptio ex ſignis colligitur. tex. & glo. in c. ſi nulla extante, de cõſecra. diſt. 4.

Ex præſumptionibus an quis capitaliter puniatur corporaliter. Ange. de malefi. in uer. fama publica col. 26. cum præceden. & cum additio. ibi.

Præſumitur patrem & teſtatorẽ potius animam ſuam diligere quàm filios. Barbat. in l. cum acutiſsimi. C. de fideicommiſſis. in pe. car. ver. & facit, qd' dixit Bal.

Præſumuntur ea, quæ ſolita ſunt fieri c. inſpicimus, de reg. iur. in 6. l. fi. C. de fideiuſſo.

Præſumptioni ſtatur, donec probetur contrarium l. generaliter. §. ſi petitum, ff. de fideicõmiſſa. liber. & Dec. in cap. poſt ceſsionem, de proba. colum. 2. in princip.

Præſumptio non dicitur plena probatio. ut no. in rubr. ff. de probat. c. forus. §. argumentũ, ff. de uerb. ſign. Dec. in ca. poſt ceſsionem, colum. 2. in prin. de probat.

Pręſumptio iuris & de iure, quid operetur, & an contra eam admittatur etiam probatio in contrarium. vide glo. in l. cæteris. C arbitr. tutel. & l. antiquæ, C. ad Velleian. Alex. in conſi. 219. in fi. in 2. vol.

Præſumitur quis bonus. cap. ſi. de præſumptio.

Ex pręſumptione non datur terminus ad deliberandum, cap. quoſ-

quoſdam de præſumptio.

Preſumitur pro officiali.no.Fräc. de Curte in repeti.l.admonendi,de iureiuran.colum.80.circa fin.

Contra præſumptionem admittitur probatio in contrarium.l.ſiue poſsidetis, & ibi plenè no.C.de probatio.in l.fin.ff.qđ metus cauſa. Alexan. in conſi. 159.in 2.colum.circa fin.uolu. ſecundo.

Preſumitur potius infortunatum locupletari, quàm depauperari.Alexan. conſi.75.in fin. in 5. uolum..

Præſumptio iuris ſuper certo nõ admittit probationem in contrarium,glo.in uer. contentus in l.a diuo Pio. §. ſi pignora. ff. de re iud.

Præſumptio inducit probationẽ ad ſententiam. Alexan.in conſi.53.col.2.uerſi.immo etiam, in primo uolum.

Præſumptio , quæ colligitur ex actu , non extenditur ultra illũ actum.no. Bar. in l.cum duob. §.ſi fratres aliâs Pompo. ff. pro ſocio.in fi.

Preſumptio dicitur ſuper dubio. fictio ſuper certo.l.unica.§.accedit. C. de rei uxor. actio. in uer.præſumatur.Alex. in conſil.159.in 3.col.in prin.in ſecũdo volum.

Præſumptio & etiam plures preſumptiones tollit, & tollunt alias præſumptiones. Alexan. in conſi 103.col.5.in medio.in 1.uolum.

Preſumptio etiã admittitur ad declarandum furtum. Alexan. in conſi.135. in 1.uol. colum.3. in fin.

Preſumitur quis agere in dubio iure ſuo.Alexand. in conſil.79. col.ult.in fi.in 3. volum.

Præſumptio an differt a fictione glo.in l.1.C.de rei uxo.actio.§. accedit. Barb.in l. cum acutiſsimi.C.de fidei.col.8.in med.

Preſumptio ſemper eſt culpæ inhabitantium. incendium euenisse.Ang.de Malefi.in uer.incendiario,col.10.

Præſumptionem habens contra ſe cogitur probare contrariũ. Rom.ſingul.706.l.tutor ſecundum.ff.de adminiſt.tuto.

Præſumptio de per ſe non ſufficiens ad aliquod alterata ex alia præſumptione uidetur ſufficiens ad illud.glo. in ca. cum contumaciã. in uer.uehementem,de hære.in 6.in c.inſinuatum,de ſimo.Abb. in conſi.77. colum.2. verſi. nam ſæpe præſumptio.

Preſumptio iuris & de iure an admittat probationem in contrarium contra ſe. no.in auth. ſed cum neceſſe,C.de don.ante nuptias , Cepola cautela 7.

Princeps preſumitur rectè facere.Alexand. in conſi.98. circa fi.vol.3.

Preſumitur pro regula, & res dicitur

citur certa pro eo, qui regulę innititur. Io. Baptiſ. Ferrettus conſi. 294. num. 5. in 2.

Præſumpta ſolemnitas ex curſu temporis non ſufficit., ſi non ſubeſt cauſa legitima alienandi. Ferret. cõſi. 248. nu. 24. in 2.

Pręſumptio ſententię tollitur per appellationem. Ferrettus conſil. 308. num. 2. in 2.

Pręſumptio eſt, quòd epiſcopus percipiat quartam deputatã a iure pro fabrica, niſi ipſe probet, quòd aliis exigendam cõſignauit. Ferret. cõſi. 368. in 2.

Pręſumptio quando eſt contra aliquem de calumnia, non audiεur ex cauſa allegata, niſi illam probet. Ferrettus conſil. 269. num. 13. in 2.

Pręſumptio homicidij tollitur per amicitiam magnam inter occiſum & inquiſitum. Ferrettus conſi. 238. nu. 18. & 19. in 2.

Præſumptioni non ſtatur contra ueritatem. Ferrett. conſi. 385. in ſecundo.

Præſumptione & indiciis probatur adulterium, quia concludenter probari non poteſt. Ferrettus conſi. 389. num. 6. in 2. uolum.

Pręſumptiones a iure approbatę ſunt liquidę probationes. Ferrettus conſi 264. nu. 2. in 2.

Pręſumptiones ſufficiũt pro reo, & poſſeſſore ad obtinendam abſolutoriam, ſecus pro actore. Ferrettus conſi. 388, nu. 13.

Princeps non pręſumitur uelle tollere priuilegium, niſi conſtet per uerba clara. Ferrettus in conſi. 123. num. 6. in ſecundo uolum.

Pluralitas perſonarum ac nominum non pręſumitur. Ferrettus in conſil. 245. nu. 10. & nu. 12. in 2. uol.

Vbi a lege, uel homine exigitur probatio cum aliquibus uerbis qualificatis, uel pręgnantibus, nõ ſufficit ſemiplena probatio per unum teſtem, cum fama, uel iuramento, uel per alias coniecturas, uel præſumptiones iuris; ſed requiritur plena per teſtes. Ferrettus cõſi. 264. num. 9. in 2. vol. & probatio per præſumptiones nõ dicitur uera & propria probatio, ibi. nu 4. & ibi. d. nu. 9. proſequitur materiã præſumptionis latè. vide omnino, ubi etiã dicit, quod pręſumptio poteſt eſſe fallax. & licet pręſumptio iuris ſit liquidiſsima probatio, illud procedit, quando ſimpliciter a lege, uel ab homine fit mentio de probatione, ſecus ſi probatio debet fieri cũ uerbis aliquib. qualificatis, uel pręgnantib. ut eſt cõis opinio, de qua ibi fuſius. Idẽ eſt, ſi fit mentio probationis per modum cõditionis, ut ſi dicatur, ſi probaueris, ſi docueris, ſi conſtiterit, & ſimilia, quia requiritur uera & concludens probatio, nec ſuf-

ficij præſumpta, ut eſt communis opinio, de qua ibi. num. 10.

Quando conſtat de duobus extremis bonis, debemus etiam pſumere de bono medio. Ferrett. conſi. 303. nu. 6. in 2. vol.

Præſumptio inſurgit ex lóga cohabitatione, quòd quis habuerit oportunitatem fugiendi. Ferret. conſi. 340. num. 12.

Præſumitur mulier in libertate eundi & redeundi ad domum maritalem, niſi probauerit ſibi poſitas cuſtodias, ſeu ſtetiſſe clauſam cum cuſtodibus. Ferretus conſi. 340. num. 15.

Præſumi non debet delictum in homine in foro contentioſo. & dicitur, q̃ facta, quæ ſunt dubia, quo animo fiant in meliorem partem ſunt interpretanda, ut non arguant delictum. & quando factum hominis poteſt ſe habere ad delictum, & non delictum, debemus præſumere in meliorem partem, niſi quæſtio eſſet in foro animæ. vnde ſi teſtis confitetur aliquid, quod prima facie præſumatur crimen, tamen ſi aliquo caſu poteſt fieri licitè, túc non repellit teſtem, & ſi probetur clericum eſſe uenatorē interpretari debet, q̃ ex cauſa licita recreationis hoc agat. & non ex cauſa a lege damnata. vnde verbum prolatum per unum contra alium. Tu falſum dicis, non infert, quòd ſit dictum dolosè, & cauſa iniuriandi proximum, hec ex propoſito, ſed potius lapſu linguæ, ut non præſumatur delictum. Nam & concurrentib. duabus cauſis & præſumptionibus, quæ poſſunt ſumi ex aliqua ſcriptura, quarum una in delictum, altera in rem licitã tendit, in dubio lex præſumit in cauſam licitam ſcripturam eſſe factam. Ita Ferrettus in conſi. 375. per totum in ſecundo volu. vbi etiam dicit, quòd quis non poteſt condemnari de crimine ſimoniæ orta ex infamia, niſi iſta præſumptio probabilis ex infamia orta tranſeat in uiolentam, quádo reus deficit ſe in purgãdo. & ibi ponit, quomodo fiat purgatio.

Papæ uerba narratiua de facto alieno ſuper quibus fundatur gratia probant præſumptiuè narrata. Ferrettus conſil. 386. num. 3. in ſecundo volum.

Pœna non minuitur condemnato legis præſumptione. Tiraquel. de pœnis caut. 27. nu. 10.

Præſumptio q̃ pro aliquo ſit, non admittitur pbatio contra illã pſumptionē ſine cauſæ cognitione, neq; creditur deponentib. cõtra pſumptionē. Alexan. de Neuo conſi. 12. num. 13.

Princeps pſumitur ignorare conſuetudines, & ea quæ ſunt facti. Rebuffus in proœ. conſtitu. reg. in glo. 5. num. 135.

Principis intentio talis eſſe præſumitur, ut alius non grauetur, nec iniuriam patiatur; et ſi motu proprio ſit conceſſum quia hæc uoluntas ſimilis eſt teſtamēto, in quo iniuriam teſtator facere non præſumitur Petrus Rebuffus in tracta. de reſcrip. in præfatione, nu. 143. Et ſi excedat partis iuſtitiam nunquā præſumitur uelle excedere, niſi in modico. ibid. numero 157.

Priuilegium præſumitur falſum, quod tollit ius tertii, cū Princeps non ſoleat ita concedere Petr. Rebuff. in tract. de reſcri. in præfatio. nu. 65.

Præſumitur res potius data in pignus quàm in ſolutum. quia quis non uidetur uelle iactare ſuum. Rebuffus in tract. de Pręconiis. in præfatio. n. 3. in glo. 1.

Præſumuntur literę obtentæ pręter, uel contra ſtylum Curiæ ſubreptitiæ aut falſę, & non ualent. Rebuffus in tracta. de cōſuetu. artic. 2. in glo. 13. nu. 32. Tomo 3. Et redduntur ſuſpectæ. Et hæc præſumptio falſitatis eſt ſufficiens ad condemnādum de falſo, ibi. nu. 34. & ſeq. Et ſtylus non præſumitur ſeruatus, niſi probetur: quia eſt facti, & facta nō præſumuntur. ibi. nu. 49. Et præſumitur citatio affixa ædibus, uel locis, ubi affigi ſolet, quòd ad notitiam citati peruenerit. nec præſumitur ſublata, qa remotio eſt delictū. Rebuff. ubi ſupra n. 103. Item qui ſcit ſe citatum, præſumitur malitioſe uerſari, ſi non compareat. ibi. num. 120. Et præſumitur præco, qui cedulas præſentat. Rebuff. ibi. in glo. 2. art. 1. nu. 3.

Probans ſe poſſediſſe ante litem conteſtatam, & ante turbationem illatam per aliquod tempus, & ſe adhuc poſſidere, etiā ſi alleget tantum nunc poſſidere, ſufficit: quia præſumitur continuata poſſeſſio, cum ſolo animo conſiſtere poſſit. Et in continua poſſeſſione ſufficit probare duo extremā habilia principium & finem, & tunc medium pręſumitur. Rebuffus de materia poſſeſſoria, articulo 2. in glo. 11. nu. 14. & ſeq. Tomo 3. pag. 262.

Pluralitas actuum non præſumitur. Fallit in crimine falſi. Rui. in conſi. 60. nu. 1. in 4. vol.

Præſumptiones ubi ſint pro ueritate & iuſtitia contractus plures ualidiores, quàm pro fictiōne & ſimulatione, illæ ſemper ad excluſionē delicti pręferuntur. Burſa. conſi. 135. numero 17. in 2. uol.

Præſumptionibus nemo pęna ordinaria eſt plectendus. Burſa. in conſi. 135. num. 51. in 2. uol.

Pupillus pręſumitur ſcire ea, quę pro ipſo fecit tutor. Et quomodo hoc procedat. Burſ. con ſilio

ſil. 143. numero 89. & ſequen. in ſecundo uolum.

Q

QValitas perſonæ, & frequētia actus efficiunt, ut ſępe de aliquo male pręſumitur. Ana. in c. qui cum fure. de furtis, in 3. col.

Præſumptio ex qualitate perſonæ teſtis non pręiudicat tertio. Do, Simon de Prætis conſi. 15. nu. 6.

R

RES, ſi reperitur furto ſubtracta in domo alicuius & neſcitur a quo. An præſumatur, quòd fuerit ille, in cuius domo reperiatur. Ant. in cap. inſinuatum. de ſimonia

Reuocatum facilius præſumitur id, quod ualet de iure ſpeciali quàm quod ualet de iure communi, Crottus in l. ſi conſtante, nu. 51. ff. ſolu. matri.

Præſumitur pro uiris religioſis. Soc. Sen. in c. cum ex iniuncto. nu. 14. de noui operis nun.

Remittere ius ſuum nemo præſumitur. Cephal. conſilio 445. nume. 29.

Præſumitur pro Regula. Cephalus conſilio 419. nume. 68. & nume. 76.

Præſumitur pro reo præſente tātum, ſecùs ſi inſtigator eſſet, mandator uel conſuleret. Mazollus in conſi. 64. nu. 32.

Præſumitur quis relinquere potius in cauſam debitam quàm in aliam. Mazollus conſil. 74. num. 56.

Præſumitur contra receptatores malefactorum. Brunus in conſilio feudali uerſic. quintò, in 2. volum.

Pręſumptio de ruſticis olim erat quòd non eſſent auctores rixarum ſed innocentes & quieti. hodie tamen peſſimi ſunt, & rixoſi, optantes ſumere pecunias &c. Bertran. conſil. 7. nume. 6. in j. parte. Tomi ſecundi.

Pręſumitur pro re iudicata, tam quo ad rectitudinem, quàm quò ad rititudinem, uſque adeò, ut non admittatur probatio in contrarium niſi per confeſſionem partis victricis. Ripa in §. duo fratres. nu. 5. de uerbo obliga.

Pręſumitur ſimplicitas in ruſtico & minore. Rimin. Iun. conſi. 5. nume. 111.

Pręſumptio una eſt ſemper pro reo. D. Menochius de arb. iud. caſu 96. nume. 3. & caſu 472. num. 25.

Reconciliatio ſimulata non præſumitur. Mantua in conſi. 170. nu. 26. in 2.

Res uenditoris pręſumitur, ſi ex poſt facto in bonis ipſius reperiatur, Mantua in conſil. 207. nu-

numero nono. in ſecundo uolumine.

A religioſis omnis præſumptio mali abeſt. Mantua conſil. 90. nu. 7. inſ.

Vbi alia præſumptio cadit, nunquã quis præſumitur iuri ſuo renunciare. Mantua conſ. 127. num. 21.

Ratio vnica præſumitur mouiſſe legiſlatores ad ita ſtatuendũ. Menochius conſi. 87. nu. 22.

Renuntiatio præſumitur. D. Menochius conſi. 1. nume. 212. in j. volum.

Raſura non præſumitur facta ab eo, ad quem pertinet inſtrumentum. Rimin. Iuni. in conſi. 41. nume. 37.

Ratificatio præſumitur ex notitia in fauorabilibus. Rimi. Iun. conſi. 108. nu. 13.

Ratificatio præſumitur ex taciturnitate. Rimin. Iun. conſi. 6. num. 71.

Ratificatio præſumitur ex diuturnitate. ibi. nu. 74.

Ruſticus, mulier & ſimiles non præſumuntur ſcire effectum clauſulæ derogatoriæ in teſtamento appoſitæ. Burſat. conſi. 47. nu 7.

Rebellis in dubio nemo præſumitur. Marti. conſi. 2. n. 1.

Reuerentia præſumitur in filio uerſus patrem. D. Octauianus Vulpellus in eius tractatu. De pace q. 25. nu. 2.

Priuilegium in dubio non præſumitur reuocatum. vt no. gl. in ſumma 25. q. 2. Ferretus conſi. 123. nu. 5. in 2. vol.

Quando poteſt cadere in aliquo, alia præſumptio, quàm renunciationis, ſumenda eſt. c. ſuper hoc. de renunciatio. Ferretus conſi. 123. nu. 14.

Reſcriptum præſumitur uerum. l. ſi. peculium. in fi. ff. de peculio lega. Petr. Rebuff. in tract. de reſcrip. In Præfatione numero 129. Niſi Papa ſcribat pro notorie indigno, quia tale reſcriptum præſumitur ſubreptitium. & non eſt ſeruandum. ibidem nu. 133. In dubio præſumitur reſcriptum ex ſimplicitate & ignorantia. ibi. nu. 154.

Reſcriptum cõtra ſtylum eſt de falſo ſuſpectum & non præſumitur à Papa, uel eius cancellaria emanatum. Petr. Rebuff. in tracta. de reſcript. in præfatio. nu. 164.

Reſcriptum præſumitur per importunitatem Principẽ conceſſiſſe, quando curiali præſenti magno uiro conceſsit idem ſi concedat mulieri, uel Principi, ſeu magno uiro, quia non præſumitur libertas animi, quando (ſcilicet) concedit aliquid contra ius. Idem ſi concedat in præiudicium tertii. Petr. Rebuffus in tractatu de reſcrip. artic. 2. in glo. 3.

S

SVbterfugiens dilationibus iudicium habet contra ſe præſumptionem. Ioan. Andr. in c. nullus. de præſumptio. col. 4. circa fi.

Scientia præſumitur in his, quæ geſta ſunt publicè, niſi probetur ignorantia. Præpo. in c. fi. in 3. vol. qui matrimo. accuſa. poſſunt.

Solemnitas præſumitur pro geſtis iudicialiter, quo ad inſtātiam & proceſſus rectitudinē. Butri. in c. bonæ, nu. 60.

Sententia excōmunicationis habet præſumptionē pro ſe donec conſtet de contrario. But. in c. ad reprimendum. nu. 13. de offi. ordina.

Subterfugiens iudicium præſumitur habere iniuſtitiam, & econtra. Butri. in c. nullus. n. 1. de præſumptio.

Sententia habet pro ſe præſumptionem, quæ non tranſiuit in rem iudicatam, donec contrarium probetur, Butri. in c. conſanguinei, num. 4. de ſenten. & re iudica.

Sententia pro ea præſumitur. Butri. in c. tenor. nu. 5. de ſent. & re iudic.

Sententia lata ex præſumptione non tranſit in rem iudicatam, ſed ſuperueniente ualidiore pſumptione retractatur. Ana. in capitulo ſignificaſti. de homicid. in 11. colum.

Socius delinquēs ex eius delicto præſumitur contra alios. Turrecre. in c. relegentes 23. q. 5. nu. 3. Et præſumptio fit pro aliquo, uel contra ex ſocietate uel ſolicitudine. Turrecrema. in c. clericus, diſtinct. 81. numero 2.

Præſumptio non fit pro ſententia lata à delegato, niſi aliter probetur. Geminia. in c. 1. §. ſi quis numero 13. de exceptio. lib. 6.

Præſumptio, quæ ex ſtatuti promulgatione oritur iuris non eſt. Barba. in c. ad hæc. nu. 43. de poſtu. prælato.

Scire quilibet præſumitur ſtatuta & conſuetudines Ciuitatis. Barba. conſi. 12. in j. vol.

Statutum præſumit uxorem bona ſua dediſſe in dotem. Tranſfert etiam ſtatutū omnes fructus parafrenalium rerum in maritum. Vtrum ergo ſtatutū uel ſtatuti prçſumptio habeat locum in fœmina minore? Pet. de Ancha. in conſi. 93.

Statutum quando præſumit dolum, uel metum, ſiue fraudem in contractibus minorum, uel mulierum. An tunc contractus firmabitur iuramento? Periculoſa eſt materia. Et dic ualere ſtatuta, & contractus iuratos non firmari iuramento. Franciſcus Curtius in auth. ſacramenta puberum. nu. 54. C. ſi ad uer.

uer.uenditio. ergo erit cautela, quòd ſtatuta inducant præſumptionem fraudis hoc modo, quia quotidie fraudantur, & decipiuntur minores, & mulieres in cōtractibus. Ideo ſtatuimus, quòd contractus eorū iurati non ualeant, & ibi fuſius Curtius.

Scire leges unuſquiſque præſumitur. Sapia in l. precibus. C. de impube. nu. 52.

Scientię præſumptio tollitur per iuramentum, ubi. ſ. agitur de paruo prçiudicio, ſecus ubi ageretur de magno. Crot. in l q̃ Romæ, nu. 49. ff. de uerbo. obli. in §. duo fratres.

Scientia pręſumitur in his, in quibus debet precedere diligētia. D. m. Alc. in l. j. §. ſed ſi mihi. ff. de uerb. obli. nu. 49. & 50 & ēt pręſumitur dolus illius, q̃ debebat diligēter inquirere, nec admittitur excuſatio ignorantię, ut eſt glo. in c. ad falſariorum, ubi Ana. in pen. col. extra de crimine falſi. hoc tamen in arbitrio iudicis multum ſedere ait, quia ſi eſt ruſticus, non præſumitur dolo depoſuiſſe, ſi homo ſit bonæ æſtimationis, & magnæ probitatis, pręſumitur potius falſum depoſuiſſe per errorem, unde arbitrio iudicantis eſt alia pœna, quàm ordinaria plectendus, ut ibi.

Solemnitas extrinſeca pręſumitur, quando de ea fit mentio in inſtrumento, & potuit interuenire tempore contractus. Butigella ſuper l. ſciendum, num. 20. ff. ſi cer. peta.

Si ſimpliciter in priuilegio dicatur, talis iuratus, pręſumitur iuratum in forma debita. Butigella in l. ſciendum, nu. 21. ff. ſi certum petat.

Si in ſcriptura publica, uel priuata reperiatur ſcriptum, quòd Titius fideiuſsit, præſumitur id eſſe factum mediante ſtipulatione. Crot. in l. ſciendum, num. 1. ff. de uerbo. obli.

Quando lex, uel ſtatutum diſponeret ſolemnitatem extrinſecam eſſe probandam, tunc nō ſufficeret allegare iuris pręſumptionem. Crottus in l. ſciēdum, nume. 7. ff. de uerborum obligat.

Solemnitas extrinſeca non probatur, nec pręſumitur, niſi probetur. Crottus in l. ſciendum, num 8. ff. de uerb. obl.

Ex temporis diuturnitate præſumitur ſolemnitas extrinſeca. Crottus in l. ſciendum, nu. 9. & ſeq. ff. de uerb. obl.

Solemnitas precij non præſumitur in contractu emptionis. Crottus in d. l. ſciendum, nu. 12 ff. de uerb. oblig.

Si in inſtrumento enuncietur aliqua ſolemnitas, quę potuit interuenire tempore celebrati inſtrumenti, & cui partes non

poſſunt renunciare, non præſumitur. Crottus d. l. ſciendum, nu. 15. ff. de uerb. oblig.

Solemnitas intrinſeca in prolatione uerborum contenta præſumitur. Caſtellion. in l. ſciendum. num. 2. ff. de uerb. obl.

Scriptura priuata facit, quòd ex ea inſurgit præſumptio. Caſtellion. in d. l. ſciendum, nu. 3. ff. de uerb. oblig.

Solemnitas extrinſeca an præſumatur. Caſtellioneus in d. l. ſciendum, num. 9. ff. de uerbor. obligat.

Præſumitur pro ſententia iudicis diffinitiua, ſed etiam pro proceſſu & ſententia interlocutoria, etiam ſi nulla adhuc ſit lata diffinitiua. Soci. in c. accepimus, num. 3. de purga. cano. &c. præſumitur pro iudice, quando iudex & honeſtus, & religioſus, ibi.

Præſumptio eſt pro ſententia, ẽt iniuſta, dummodo non ſit notoriè iniuſta. Soc. ſen. in c. ſignificantibus, num. 20. de purga. uulga.

Sanæ mentis quis præſumitur, Socin. in c. ad audientiam, nu. 33. de homicidio. fallit in eo, qui aliquando fuit furioſus, ibi. nu. 34.

Præſumitur pro ſententia, & maximè quando tranſiuit in rem iudicatam. Paſethus. conſ. 212. num. 1.

Præſumptio ſolemnitatis extrinſecæ, & ſtatuti formæ ſeruatæ ceſſat, ubi conſtat ex ſcriptura de actu celebrato, confecta ſolemnitatem non interueniſſe, & ubi diuerſa pars negat interueniſſe. D. Simon de Prætis conſi. 3. nu. 26.

Præſumptio ueritatis & ſolennitatis eſt pro inſtrumento publico. D. Simon de Prætis conſil. 5. nu. 2.

Præſumptio eſt pro ſanitate mẽtis & intellectus teſtantis. Do. Simon de Prætis conſi. tertio, num. tertio.

Præſumptiones efficaciores ac clariores probationes requiruntur, quando in contrarium adeſt ſanitas mentis & intellectus teſtatoris, & legalitas notarij. Do. Simon de Prætis conſi. 3.

Sententia habet pro ſe præſumptionem, D. Simon conſil. 183.

Simulationis præſumptio reiicitur in donatione, quando donatarius acceptauit pro ſe & hæredibus, Cepha. conſil. 325. num. 44.

Præſumitur pro ſuccedentib. ab inteſtato. Ceph. cõſi 416. n. 42.

Præſumitur pro ſententia, quæ in rem iudicatam tranſiuit. Beccius in conſi. 99. nu. 1. ubi hoc declaratur.

Scire leges & ſtatuta quis præſumitur. Bec. conſ. 109 n. 4. & 18.

Scientia præſumitur in his, quæ ſunt publicè nota in loco.

Beccius

Beccius conſi.60.nu.4.

Sanæ mentis quis in dubio præſumitur, & maximè quando notarius id atteſtatur,& teſtm̃ fuit ritè & rectè conditum, & is inſtitutus, qui aliàs ſucceſſurus fuiſſet ab inteſtato, immo hoc caſu ualet teſtamentum, etiam inſani. Becci. conſi.102. nu.12.& 13.

Præſumptio eſt,quòd omnia ſint ſolemniter acta propter auctoritatem iudicis. Mazollus conſi. 16.num.10.

Solitus delinquere habet præſumptionem contra.Mazollus con ſil. 13.num.38.

Præſumptio ſtat pro ſententia. Mazol. conſi.11.nu.2.ut ſit iuſta & non contineat iniquitatem. Mazol.conſi.120. num.6.

Præſumitur quilibet ſcire, quod notum eſt in ciuitate,vel loco, uel prouincia. Mazollus conſi. 56. nu.14.

Simplicitas in muliere præſumitur, quando damnoſum gerit contractum. Mazollus conſi. 110.nu.65.

Scientia contentorum in inſtrumento præſumitur in hærede extraneo poſt aditam hæreditatem.Mazol.conſi.115.nu.50.

Scire quilibet præſumitur ea,quæ ſunt in ciuitate propria. fallit in bannito, quia præſumitur ignorare ēt banna generalia ſuæ ciuitàtis.Bōb.cōſ.53.nu.11.

Simoniæ præſumptionē ceſſare facit ſequens pœnitentia. Bōbinus in conſi.20.nu.49.

Sententia in qua eſt pronunciatum aliquem ſanę mentis hēt pro ſe præſumptionem. Crottus conſi.5.nu.8.

Sententia habet præſumptionem pro ſe in fauorem obtenta. Crottus in conſi.196.num.1.in primo uol.

Præſumitur pro ſententia lapſu biennij.Crot.conſ.229.nu.28.

Præſumitur in dubio pro ſententia.Crot.conſi.239.num.24.& cōſi.270.nu.4.& cōſ.344. n. 10.

Præſumitur pro ſententia,quādo tranſiuit in rē iudicatā. Crott. conſi.229.num.8.& conſi.276.

Simulationis præſumptio oritur ex paruitate precij & perſona emptoris.Crottus conſil. 244. num.2.

Sententiæ executio nō debet impediri,quando eſt præſumptio contra petentē reſtitutionem. Crottus conſi.348.nu.11

Præſumptio pro ſentētia iudicis, quæ de antiquo in rem tranſiuit iudicatum an ſit facienda. Bertran.conſil.232. nume. 11. parte 3.

Præſumptio an ſit pro trib. ſententiis conformibus. Vital. in clem.1.num.15.de ſententia & re iudica.

Præſumendum an ſit pro ſententia in his, quæ ſpectant ad reſtitudinem,& in his, quæ pertinet ad ritudinem. Vital in.

in clem. cum a repulſione, nu. 45. de appellatio.
Seruitutem ex longo uſu iure im poſitam præſumitur. D. Meno chius de adipiſcen. poſſeſſ. remedio 5. nu. 44.
Seruitutis iure uſum præſumi, cũ non conſtat, quo iure itinere quis uſus ſit. D. Menochius de adipiſc poſſ. remed. 5. nu. 19.
Præſumptio, ꝙ interuenerit ſolẽ nitas, tollitur, ſi non apparet de illa ſcriptura, in qua requiritur. Redoanus in ſuo de reb. eccleſ. non alienan. fol. 196. numero 25. Et admittit probationem in contrariũ, ibi. n. 26.
Præſumitur uitium ex diuerſitate ſtili. Bal. in procem. decre. uer. Rex pacificus, nu. 42.
Simulare aliqui ꝑſumũtur ignorantiam. Bal. in c. ad hæc. num. 14. de poſtula. prælato.
Pręſumi debet pro ſententia excommunicationis. Bal. in c. cũ tu fili. de teſtib. nu. 3.
Præſumi an debeat ſententia lata præſentibus partibus, ſi inſtrumẽtum ſententię dicit ſententiam latam inter aliquos, nec dicit eos pręſentes, uel abſentes. Bal. in ca. cũ in iure, nu. 9. de offic. delega.
Præſumptio bona ſicut tollit præſumptionem malam, ita ſuſpicio ſuſpicionẽ. Bald. in c. inter dilectos, nu. 22. de fide inſtru.
Præſumptio iuſtitiæ oritur ex ſententia. Bal. in rubr. de offic. delegati, num. 8.
Scire quilibet præſumitur, quod ſpectat ad eius officium. Ripa in l. 1. nu. 43. ff. ſi cert. pet.
Pręſumendum eſſe pro ſententia iudicis, quomodo intelligatur & procedat. Ripa in §. nihil cõ mune, nu. 60. ff. de acqui. poſſ.
Pręſumitur quilibet ſcire ſtatuta ſuę ciuitatis. Ripa in reſponſo. 4. nu. 28. de iure gen. ciui. ſiue ſtatutario. fol. 4.
Solemnitatis præſumptio, etiam concurrente poſſeſſione & patientia indiget annis 30. contra Crauettam. Gabriellius in conſi. 36. nu. 51.
Solemnitatum tractatus explicatus, declaraturq. quãdo decem, quando triginta, quando centum anni requirantur. D. Gabriel. conſi. 36. nu. 52.
Pręſumitur pro ſnĩa, ut eſt cõis opinio. Burſ. conſi. 70. num. 35.
Præſumitur pro ſententia, quæ tranſiuit in rem iudicatã. Bur. conſi. 99. nu. 1. Bero. conſil. 53. num. 13. in 3. uol.
Præſumitur aliqualiter pro ſnĩa, etiam, ꝙ terminus ad appellãdum penderet, uel cauſa Principis reſcripto uideretur. Burſa. conſ. 113. nu. 1. & conſi. 102. num. 8.
Præſumitur pro rectitudine ſnĩæ reſpectu actorũ in antiquis, licet non iuſtificetur legitimo proceſſu, ex communi. Burſar. conſi. 24. nu. 17.

Præſumitur pro ſententia in iudicatum, licet ſecus in appellatione pendente ex communi. Vel plenè, cum nec pro ea, uel proceſſu, uel iudice præſumatur. ex communi. Burſa. in conſi. 66. nu. 2.

Stipulari quis p̄ſumitur pro omnibus hæredibus, niſi dicatur pro filiis tātum, uel quibuſdā certis perſonis. Burſa. conſi. 31. num. 16.

Scientiæ ubi adeſt præſumptio, ibi ceſſat probatio ignorantię per iuramentum. Burſa. conſi. 119. nume. 14.

Scientia & informatio præſumitur ex eo, quòd quis non contrauenire iurauit. Bero. in cōſ. 49. nu. 33. in j. vol.

Scientia pręſumitur ex ijs, quæ communiter fieri ſolent. Bero. in conſi. 130. nu. 19. in 2. uol.

Scienter factum dicitur id, quod eſt dolosè factum. Bero. conſi. 144 nu. 5. in 3. vol.

Scientia in dubio non præſumitur, ſed error & ignorantia in prorogatione iudicis incompetentis. Bero. conſi. 9. nu. 29. in 3. Maxime in forenſi, ibi. n. 30.

Scientia præſumpta non ſufficit ad excludendum aliquem in iure ſuo ob ſcientiā. Bero. in cōſi. 68. nu. 86. in 1. uol.

Securi atque immunes præſumuntur homines una cùm bonis ſuis ab oneribus. Bero con ſi. 115. nu. 30. in j. vol.

Simulatio non præſumitur. Bero. in conſi. 166. numero 19 in primo vol.

Simulationis & uſurarię prauitatis pręſumptio ex quibus oriatur. Bero. in conſ. 169. nu. 5. 7. 8. 23 21. cum ſeq. in j. uol.

Simulatus & in fraudem factus præſumitur contractus, ſi uenditor, uel donator in poſſeſsione rei alienatæ remaneat. Bero. in conſi. 170. nu. 1.

Simulata & ficta pręſumitur alienatio, ſiue donatio ob ſuſpicionem criminis iam commisſi, uel ſtatim committendi, quando alienans, ſeù donans in poſſeſsione rei remanet. Bero. in conſi. 170. nu. 2. & 5. in j. uolu. Bertran. ut ibi.

Sponſæ in dubio non præſumuntur donata, ſed commodata, ueſtes, & alia ornamenta tradita, ſiue miſſa à ſponſo, uel ſocero, ut ornatior, & magis compta ad domum ſponſi uel ſoceri accedat, & ideo ſolutis ſponſalibus & matrimonio nō ſequuto ſunt ſponſo, uel ſocero reſtituenda. Bero. in conſi. 62. nume. 6. in 1. uolu. Declara, ut ibi, & limita, ut per eum.

Spurius in dubio quis non pręſumitur, ſed legitimè natus. Bero. in conſi. 19. nu. 3.

Spurius filius non præſumitur, ſed legitimus natus ex maſculo & fęmina ſimul habitātib. quamuis non probauerit ſe natum

natum ex legitimo matrimonio.Bero.in conſil. 19. nu.2.in 2.vol.Et ibi ſpurius ne,an legitimus,quis præſumatur nu.19 & 20.

Sanguis mortui ex uulnere effluens, an contra eum ſumatur præſumptio? Ant.Gomeſ. de delictis.cap.13. nu.15.

Simonia præſumitur permutans beneficium tenue pro pingui. in Reperto.Inquiſito.Pręſumptio.col.7.in fine.

Simulatio cõtractus de facili nõ præſumitur.Ange.Areti.in cõſi.30.nu.8.

Biennio tranſacto pręſumitur ꝑ rectitudine ſententiæ,& quòd tranſiuerit in rem iudicatam. deciſio.Peruſi.26.numero 14. in 1.parte.

Pręſumendum eſt pro rectitudine ſententiæ, quę tranſiuit in rem iudicatam.Cur.Iun.conſ. 281.n.13.in 3.uol.& conſ. 343. nu.10.eod.vol.

Præſumptio eſt contra ſaluantẽ rem propriam, & alienam dimittentem,& quomodo poſſet ſe excuſare. Capra regula 78.nu.14.

Solennitas neceſſaria præſumitur ſpacio decem annorum. Anto.Gabriellius in ſuo communium conclu.titul. de Præſumptionibus.conclu. 1. Amplia, & limita,ut ibi per eum. Et ex diuturnitate temporis pręſumitur ſolennitas.Gargiæ re.patroci. 10. numero 20.

Subſcribens ſe ſcripturæ,illã approbare præſumitur.Ant.Gabriellius libro 1.communium conclu.tit.de Præſumptionib. concluſio.3.Amplia,& limita, ut ibi per eum.

Sigillum apponens alienæ ſcripturæ,illi præſumitur conſentire.Anto.Gabriellius libro 1. communium conclu. titulo de Præſumptionibus concluſi.4. Amplia, & limita , ut ibi per eum.

Solutiones tres ultimas , & continuatas probans, ſemper pręſumitur antea ſoluiſſe.Anton. Gabriellius lib. 1. communiũ concluſionum.tit.de Præſumptionibus.concluſi.11.Amplia & limita,ut ibi per eum.

Præſumptio eſt pro ſententia iudicis idiotę nulla eſt.D. Menochius de arbi.iudi.caſu 4.numero 7.

Præſumptio mala ſumitur pro ſententia præcipitanter lata. Do.Menochius de arbitra.iud. caſu 4.nu.8.

Præſumitur pro ſcriptura. Gargiæ re.patroci.24.nu.1.

Pręſumptionem maiorem eſſe ꝑ ſententia maioris iudicis. D. Menochius de arbit. iudi.caſu 4.nume 6.

Præſumptionibus et coniecturis probari ſimulationem contractus. Do.Menoch.de arbi. iud. caſu 2 ,7.n.1.& ſeq.

Simu-

Simulationis præſumptio depre-henditur, ſi cum pacto de retrouendendo concurrit breuitas temporis, & conformitas, ſeu conuenientia precii, & ex malo euentu ſecuto. Gallus in conſuetu. feuda. §. 41. nume. 27. fol. 289. lib. 1.

Sententia habet pro ſe præſumptionem iuris & de iure. Mantua in conſil. 151. nume. 11. in ſecundo uolu.

Statuentes præſumuntur ſtatuiſſe eo caſu, quo, ſi interrogati fuiſſent non aliter reſpondiſſent. Mantua conſi. 4. nu 19. & conſi. 34. nu. 9. & conſi. 231. nu. 5. & conſi. 183. nu. 9. in 2. uol.

Statutentium mens talis præſumitur, qualis de iure eſſe debet. Mantua conſi. 4. num. 12. in 2. uolum.

Aliquid eſſe de ſtilo non præſumitur, niſi probetur. Mantua in conſi. 187. nu. 4. in 1. uol.

Statutum quando procedit annullatiuè formam dicitur tradere. Mantua conſi. 179. nu. 22. in j. vol.

Sanæ mētis quis præſumitur. Mātua conſi. 208. nu. 61. in primo.

Semel malus ſemper præſumitur malus. & econtra ſemel bonus. Mantua conſi. 41. nu. 16. 49. nume. 19. 174. nu. 14. 200. num. 16. 213. num. 22. 278. nume. 29. in primo uol.

Simplicitas præſumitur in muliere potius quàm in viro, non obſtante iuramento, quod ea ptoſum eſſe reputatur. Mantua conſi. 14. nu. 25. in primo.

Solennitas intrinſeca & adhærēs præſumitur. Mantua conſi. 84. nume. 23. in j. vol. Sed extrinſeca non præſumitur, niſi probetur. Mantua conſi. 125. nu. 7. in j. volum.

Statuentes ſemper præſumuntur ſtatuiſſe in dubio, quod ſtatuiſſent uериſimiliter, ſi fuiſſent interrogati. Mantua conſi. 29. nume. 1. in 1. volum. & conſi. 175. nume. 8.

Statuentes præſumūtur uoluiſſe ſe conformare cum diſpoſitione iuris communis. Mantua cōſi. 198. nu. 13. in j. vol.

Scientia præſumitur ex uicinitate temporis & loci. Do. Menochius in conſi. 73. nu. 25. in 1.

Scientia in proprio facto præſumitur. Menochius conſi. 91. nu. 14. in primo.

Scientia talis probatur ex coniecturis & præſumptionibus. Menochius in conſi. 37. nu. 8.

Scientia qualitatis rei præſumitur ex inſpectione inſtrumentorum. Do. Menochi. conſi. 63. num. 24.

Sententia pro ſe habet præſumptionem, etiam quo ad acta probatoria. Menochius conſi. 110. nu. 236. in j.

Sententia à qua non fuit appellatum, præſumitur rectè, & ritè probata. Menochius conſilio

ſilio 100. numero 233. in j.

Sententia lata à iudice non præſumitur ſine probationibus. Menochius in conſilio 100. nu. 235. in 1. vol.

Sententia antiqua præſumptionem pro ſe habet, etiam ſi cõtra contumacem. Menochi. cõſi. 100. nu. 236. in primo volum. Aliàs non. Idem conſilio 100. num. 12.

Sententia iudicis habet præſumptionem pro ſe. Menochius cõſi. 101. nu. 51. in j. volu. Niſi ab ea ſit appellatum. Gargiareus conſilio ſeù patrocinio 11. numero 11.

Simulatio an præſumatur ob continuatam poſſesſionem, eſt in iudicis arbitrio. Menochius in conſil. 88. nume. 45. in j. uol.

Societas non continuari ex uariatione negotiationum. Menochius conſi. 12. nu. 16. in primo. Nec quando conficiunt Codices expenſarum domus & familiæ. ibi. nu. 17.

Societas omnium bonorum nunquam præſumitur, niſi conſtet de expreſſa conuentione. Menochius conſi. 12. nu. 10.

Solennitates interueniſſe præſumuntur ex diuturnitate temporis de cuius initio non extat hominum memoria. & hoc aſſerenti creditur. Menochius conſilio 90. num. 29. numero 44.

Statuta in dubio præſumũtur in uiridi obſeruãtia. Menochius conſi. 75. nu. 14. in 1. uol.

Subſtitutio tacita pupillaris uocatur preſumpta, & directa nõ dicit̃ niſi expreſsè appareat. Menochius in conſi. 5. n. 21. in j. volum.

Subſtitutio in dubio uulgaris p̃ſumitur, non fideicommiſſaria. Menochi. conſi. 44. nu. 5. & num. 14.

Succeſſorem pręſumi anteceſſoris facta ignorare. Menochi. conſi. 2. nu. 22.

Superior ut in inferiori ſubijciatur indignum eſt, neque hoc conceſſum præſumitur à Principe. Menochius cõſi. 75. n. 30. in j. vol.

Sententia habet præſumptionẽ pro ſe. Rimi. Iun. in conſi. 13. n. 2. Niſi lata fuerit ex nimia breuitate. ibi. nu. 61.

Scientia præſumitur in principe per clauſulam ex certa ſcientia. Riminald. Iuni. conſil. 46. nume. 23.

Scientia præſumitur ex eo, quod quis audiuit. Rimin. Iun. in cõſi. 1. nu. 10. Vel ex multa conuerſatione, uel ex coniecturis probabilibus. ibi.

Scientia præſumitur in loco uicino. Rimi. Iuni. in conſil. 74. nume. 73.

Scientia præſumitur eorum, quæ per famam ſunt nota. Rimin. Iuni. conſi. 102. nume. 19. Et in

eo, qui eſt ſolitus frequentare in loco.

Scientia præſumitur ex qualitate facti. Riminald. conſilio 74. nume. 345.

Scientia præſumitur inſtrumenti penès aliquem reperti. Rimin. conſi. 56. nu. 57.

Scientia pręſumitur ex pręſentia alicuius actui facto. Riminald. conſi. 1. num. 2.

Statutum poteſt inducere præſumptionem iuramenti dolo, aut metu extorti. Riminald. in conſi. 5. num. 142.

Suſpicio minus eſt, quàm præſumptio. Riminald. iun. conſil. 58. num. 14. quę tamen in criminibus ſufficit ad capturam, ut ibi.

Scientia non pręſumitur, niſi probetur. Burſat. in conſil. 37. num. 20.

Scientia pręſumitur ex cohabitatione, cõiunctione ſanguinis, & notabilitate contractus ex communi. Burſ. conſi. 118. n. 11.

Scientia pręſumitur quo ad ea, quæ ſanguinem, mores, & naturam reſpiciunt. fallit, ut ibi. Burſa. conſi. 118. nu. 28.

Scientia pręſumitur ex ſanguinis coniunctione in pręſenti. Burſa. conſi. 33. num. 5.

Scire præſumitur quis quod iuris eſt, cum peritiores conſulere poteſt. Burſat. conſil. 18. nume. 45.

Solemnitas non præſumitur, ubi de maximo pręiudicio tractatur. Gargiareus patroci. 16. nu. 14.

Solemnitas nõ præſumitur in eo, qui actum gerere non poteſt. Gargiar. patroci. 16. nu. 16.

Solemnitas extrinſeca non pręſumitur, niſi probetur. Gargiareus patroci. 28. num. 37.

Solemnitas extrinſeca pręſumitur, ſi mandatum ſit factum in prouidum uirum. Gagiare. patroci 52. num. 12.

Solemnitas præſumitur & omnia acta pręſumuntur ſolemniter facta coram Principe. Marti. conſi. 4. nu. 2.

Sumptus non præſumitur fieri, niſi ab eo, cui incumbit de neceſsitate. D. Aſcan. Clemen. in ſuo, de patria poteſtate. Effectu 17. nu. 66.

Statutum in dubio pſumitur fore rationabile. Lapus allega. 101. de conſtitu. Calcan. conſil. 62. col. 2. B unus in repe t. in uer. ratio. & nõ. q̃ conſtitutio & ſtatutum non ligat ſtatuentem. Nam communis eſt concluſio, q̃ conſtituens non incidit in pœnam ſtatuti ſui, quia non poteſt quis ſe ipſum ligare, nec per legem ſuam. l penult. ff. de arb tr. Brunus in repertorio ſuo, in uerſicu. ſtatutum, colum. fina. ad fin. & licet de honeſtate Princeps ſubiicatur leg. bus ſu s. l. digna uox. C. de teſtibus. Non tamen ſta-

P tu-

tutis populi Romani. Cardin. conſil. 2. & ideò conſuluit, ꝙ diuus Nicolaus, Marchio Aſtẽſis genitor Illuſtriſsimi Ducis Ferrariæ, non ligaretur etiam de honeſtate ſtatutis populi Ferrarięnſis. Felyn. c. 1. de con ſtitu. ſub num. 30. Socin. conſil. 4. num. 23. in 3. Narra conſilio 44. num. 1. in 1. volu. & ratio, quare liberi ſtatuentis non ligantur ſtatuto eſt, quia priuilegium patris ratione dignitatis ſibi competentis tranſit ad liberos, etiam poſt mortem patris ſecũdùm Paul. de Caſt. in l. 1. C. de epiſc. & cleri. allegantem l. 1. in prin. ubi plenè, Alexand. ff. quòd quiſque iur. ita ſummus legum Doctor D. Coſmus Paſethus Ferrarien. in quodam eius conſil. non impreſſo. incip. Clariſsime D. Vicar. ubi in terminis ſtatutorum Ferrar. Nunquid ſtatutũ liget Principem Ferrarien.

Præſumptio eſt pro ſcribente, ꝙ quis fuerit præſens, quando ſcribens habet priuilegium, ut credatur ſuis libris. Bero. in conſil. 198. numero 10. in primo volum.

Præſumitur in dubio factum ſolemniter actum, niſi contrarium probetur c. in pręſentia, de proba. Ferrettus conſi. 303. num. 5. in 2. uolum.

Sciptura in uno falſa p̃ſumitur falſa etiam in aliis ſimilibus. ita ſi in aliquibus reperitur uera preſumitur in omnibus, ut eadem ſit ratio cõtrariorum. Fetrettus in conſil. 370. 6. in 2. uolum.

T

Talis quis eſſe non pręſumitur, qui ſe pro tali gerit. Butr. in c. cum ſuper, nu. 4. de cau. poſſ.

Talis quis pręſumitur, qualis ipſius patria præſumatur. Barb. in c. cognoſcentes, num. 48. de conſtitu.

Teſtator in dubio non præſumitur uelle grauare hæredem. Sapia in l. hæreditatem, nu. 17.

Nulla eſt preſumptio in teſtamẽto, contra quam probatio nõ admittatur. Butigella ſuper l. ſciendum, num. 11. ff. ſi certum petatur.

Tacitas inſtitutiones elicimus ex pręſumpta filiorum affectione. Fortunius in l. Gallus. §. & quid ſi tantum, nume. 72. ff de liber. & poſthu.

Talis quis eſſe pręſumitur, qualis eſt habitus eius exterior. Socin. Sen. in c. ſi uero, de ſententia excommunica. num. 3.

Præſumitur pro teſtamento. Cephal. conſi. 390. num. 1. Pręſertim ubi ſuas continet exactas ſolemnitates, ibi. num. 2.

Præſumptio, ubi aliquid fieri poteſt tempore prohibito, & tẽpore

poreę permiſſo, pręſumitur in dubio factum tempore permiſſo. Beccius in conſilio 60. num.24.

Præſumptio eſt pro teſtamenti ualiditate. Mazollus in conſil. 105.num.34.& conſi 43. nu.9.

Titulus & bona fides p̄ſumitur, licet non allegetur,& tempore cuius initij memoria nō eſt in contrarium.Mazollus conſ. 75.num.11.

Pręſumendum non eſt, quòd teſtator elegerit uiam, per quā eius diſpoſitio impugnetur. Bombi.conſi.54.num.44.

Teſtamenti notitia præſumitur eorum,quæ in teſtamento paterno continentur in fratrib. qui confitentur ſe eſſe heredes ex teſtamento. Crottus conſi. 302.nu.4.

Pręſumitur ſcientia teſtamenti paterni in filio, ſi ſoluit legata relicta in teſtamento, uel ſi cū legatario aliquod pactum fecit. Crottus conſi.302. numero 7.

Præſumptio pro legitimo titulo allegato ex pręſtationibus per longum tempus factis. An habeat locum etiam in donatione, & cur. Bertrandus conſil. 109.nu.8.in 3.parte.

An ſemper poſsit pręſumi de aliquo,quod ſemper fuerit talis, qualis eſt.Bertran. conſi.7.nu. 8.in 1.parte,ſecundi tomi.

Præſumpta mens teſtatoris, an uerbis inſtrumēti pręferatur. Bertran.in conſi.36.num.3. in 2.tomo.

Talis qualis quis eſſe p̄ſumitur, qualis reperitur. D. Menoch. de adipiſcen.poſſeſ.remedio 4. num.687.

Pręſumptio non modica quando ſurgit ex dicto unius teſtis ei ſtatur.Bal.in c.ſuper eo. nu. 3.de teſtib.

Præſumptio iuris & de iure, in quo differunt.Bald.in rubr. de præſumptio. num.2.

Pręſumptiones iuris ſunt ſcriptæ in legibus,ſed præſumptiones iudicum non poſſunt deſcribi. Bald. in rubr. de præſumptio. num.3.

Pręſumptio idem eſt aliquando, quod interpretatio. Bald. in rub. de præſumpt. num.4.

Probatio efficax dicitur liquida probatio.Bald.in rubr.de pręſumptio.nu 5.

Pręſumptionem ſufficientē quę faciant.Bal.in c.iuramentum, num.18.de iureiuran.

Teſtamentum inter liberos præſumitur habere clauſulam codicillarem.Mantua conſi 180. num.8.in 2.uolum.

Vna pręſumptio aliam tollit.Mātua conſi.172.num.25.& conſ. 173.num.23.& conſil 193. nu. 8.& expreſſa tacitam, ibid.nu. 26.& conſil.69. num.21. in ſecundo volum.

Teſtator quando extra ſe reperi-

 tur,

tur, eſt prçſumptio contra notarium, uſque adeo, ut non admittatur probatio in contrarium. Mantua in conſil. 324. num. 3.

Teſtator non præſumitur uelle, quod non diſpoſuit. Mantua in conſi. 319. nume. 8. in primo volum.

Teſtator non præſumitur uoluiſſe, quod locutus non eſt. conſ. 47. num. 10. & 58. nu. 4. & 127. num. 10 & 194. nu. 8. in primo.

Teſtator prçſumitur ſanus mente. Mantua conſil. 62. num. 26. in primo. Niſi contrariũ oſtendatur. idem conſi. 10. nu. 20.

Teſtator non præſumitur immemor ſalutis çternæ. Mantua in conſi. 62. num. 27. in 1.

Teſtator p̃ſumitur elegiſſe uiã, ut eius diſpoſitio ualeat. Mantua conſi. 69. nu. 16. in primo.

Teſtator præſumitur uoluiſſe, qđ reſpondiſſet uerisimiliter, ſi fuiſſet interrogatus. Mantua in conſi. 115. num. 4. in primo uolum.

Teſtator non præſumitur uelle ſe incontinenti corrigere. Mantua in conſilio 162. numero 11. quod declara. ut ibid. in primo uol.

Teſtator non prçſumitur uoluiſſe, quod conſuetum non eſt. Mantua in conſi. 208. num. 32. in primo.

Teſtator non præſumitur uoluiſſe, niſi diſpoſuerit. Mantua in conſilio 208. numero 32. in 1. uolum.

Teſtator prçſumitur diſpoſuiſſe, eo caſu, de quo, ſi interrogatus fuiſſet, ita uerisimiliter reſpondiſſet. Mantua in conſil. 329. num. 4.

Teſtes de auditu faciunt prçſumptionem, adeo ut onus probandi transferatur in aduerſarium. Mantua in conſi. 221. nume. 4.

Titulus uerus non prçſumitur. Mantua conſi. 297. num. 1.

Teſtator non præſumitur intellexiſſe de rebus futuris. Menochius conſi. 30. nu. 12.

Teſtator prçſumitur uelle ſe conformare cum diſpoſitione ſtatutaria. Menochius in conſilio 95. num. 61.

Teſtator præſumitur uoluiſſe diſponere in caſu magis dubitabili, & neceſſario. conſil. 30. nu. 9. per D. Menochium in j. uol. & conſil. 81. nume. 37.

Teſtator ſemper prçſumitur diſponere ad beneficium familiæ, & ad eius conſeruationẽ. Menochius conſi. 30. nu. 6.

Teſtator non prçſumitur uoluiſſe eligere uiam, qua ſua diſpoſitio ſubuertatur. Menochius conſi. 95. num. 108.

Teſtator præſumitur, quòd uelit hçredem ſuum facere debere, quòd ipſe teſtator, ſi uiueret facturus erat. Menoch. conſil. 33. num. 22. in primo.

Teſtator

Teſtator præſumitur magis diligere filiam quàm neptem, & neptem magis quàm proneptem, & ſic deinceps. Menochi.conſi.95.nu.28.in j.vol.

Teſtator in dubio non præſumitur voluiſſe fruſtra diſponere. Dom.Menochius conſi.67.numero 130.

Teſtator non præſumitur in dubio cogitaſſe, vel voluiſſe, vt extranei præponerentur ſuo conſanguineo. Menochi. conſi.37. nume.135.

Teſtator, qui in primo teſtamento voluit bona in familia conſeruari, idem uoluiſſe in ſecundo præſumitur. Menochius in conſ.85.nu.17.

Teſtator non præſumitur uoluiſſe ſtatim ſe corrigere. Menochius conſi.105.nu.63. Nec uoluiſſe recedere ſtatim à prima diſpoſitione. ibi.nu.45.

Teſtator non præſumitur elegiſſe uiam, qua ſuum teſtamentum rumperetur. Menoch.cõſi.105.nu.7.

Teſtator præſumitur magis diligere iam natos liberos, quàm naſcituros. Menochi. conſil.1. nume.185.

Tutor diues & nobilis præſumitur rectè adminiſtraſſe, & ſine dolo & fraude. Menochius cõſi.22.nu.7.in j. vol.

Teſtatoris mens præſumpta ex diſpoſitis in teſtamento colligitur. Bero.in conſilio 119.numero 19. in ſecundo volumi.

Teſtator non præſumitur extraneum propriæ ſoboli præferre voluiſſe. Do. Octauia. Vulpellus.in tracta.de Pace q.54.numero 3.

Tractatus & ſolemnitates præſumuntur propter antiquitatẽ temporis interueniſſe. ut eſt communis opinio. Ferretus cõſi.249.nu.16.in 2.vol.

Teſtator non præſumitur plus dilexiſſe nepotes proprijs filiis. Rimin.Iun.conſi.37.nu.27.

Teſtator præſumitur minus grauare hæredem ſuum, quàm ſit posſibile. Rimina. conſi.19. nu.44.

Teſtator præſumitur ſe uoluiſſe conformare cum conſuetudine patriæ. Rimi.Iun. conſil.88. nu.26.

Teſtator præſumitur ſe cõformare uoluiſſe cum Statuto. Rimi. Iun.conſi.47.nu.20.

Teſtator præſumitur grauare minus quàm ſit posſibile perſonam dilectam. Burſat. conſil. 123.nu.13. deciſio Peruſi. 23. nu.8.in prima parte.

Teſtes præſumuntur conteſtes. Burſa.conſi.33.nu.25. maxime ſi dent alias perſonas non nominatas in conteſtes. Idem cõſi.33.nu.19.

Teſtamentum præſumitur, uel donatio, ex teſtibus adhibitis uel forma ſeruata. Burſ. conſi. 33.nu.16.

Teſta-

Teſtator præſumitur diligere magis deſcendentes, quàm alios. Burſ.conſi.13.nu.56.

Teſtes præſumuntur conteſtes. Burſatus conſi.88.nume. 11. & nume.18.

Tituli deducti præſumpta probatio fit ſpacio decem annorum inter præſentes,& uiginti inter abſentes.ex communi.Burſa.conſi 27.nu.6.

Titulus ſeruitutis præſumptiuæ probatur ex poſſesſione decẽnali inter præſentes, cum patientia & ſcientia Domini, ex quibus ſeruitus acquiritur ex communiori.Burſatus in conſi.87.nu.22.

Teſtamentum in dubio præſumitur ualere.niſi de uitio uiſibili conſtet.Bero.conſi.1.nu. 72.& 74.nu.2.

Teſtatores ſemper præſumuntur uelle conſeruari debere agnationes & familias. Bero.in conſi.188.nu.12.in j.uol.

Titulus facit præſumi bonam fidem.Bero.in conſi. 191. nu.4. in j.uol.& conſi.109.in j.

Titulus non præſumitur ex diuturnitate temporis, quando de magno præiudicio tractatur.Bero.in conſi.48.nu. 21. in 3.uolum.

Titulus tollit præſumptionẽ clãdeſtinæ poſſesſionis.Ber.in cõſi.56.nu.37.in 3.uol.

Titulus præſumitur, non autem iuſtificatur ex curſu temporis immemorabilis.Bero.in conſ. 144.nu.77.in 3.uol.

Tutor quando ex pecuniis pupilli acquiſiuiſſe,& locupletatus præſumitur,& quando non.Bero.in conſi.191.nu.59.in j. vol.

Talis quis eſſe præſumitur, qualis eſt eius patria. Item qualis fuit eius pater ſæpe,non tamẽ ſemper. Itẽ qualia uerba profert, & eius animus cenſetur fuiſſe,qualia uerba ſonant. Niſi propter excellentiam dignitatis,vel ſtatus,uel alias cõtrarium appareret. in repertorio Inquiſitorum. In uerbo Præſumptio.col.7.

Teſtis uoluntariè deponens non præſumitur amicus. Rebuffus in tracta.de teſtib.in gl.4.n.1. Tomo 3.

Teſtibus minans malam cauſam fouere præſumitur. Rebuffus in tract.de teſt.b.iu glo.9.n.3. Tomo 3.pagi.400.

V

VOluiſſe quis non præſumitur, quod non dixit, ſi quidem illud expresſiſſet. Ferrettus in conſi. 369. in 2. uolu. num.5.

Viri literati habent pro ſe præſumptionem. Ioan.Andr.in ca. cum in iuuentute.col 3. circa med.uerſi.literarum. de præſumptio. Nam præſumitur ꝓ aliquo ratione dignitatis, uel lite-

literaturæ. Ancharanin d.c.cũ in iuuentute nu.4.

Violenta præſumptio ſecundum Inno.dicitur illa, quæ ad ſententiam ſufficiat. Ioan. And. in c. tertio. de præſumptio. col.4. circa medium uerſi. & in uia.

Vehementi aliqua præſumptione non debet quis, maximè de graui crimine condemnari. Io an. And. ca. in literas colum. 1. circa prin. uer. literas. de præſumptio. Præpoſi. in c. is qui fidem. in uer. Circa materiam. in 2. col. de ſponſa.

Vſitatum non eſt ullo tempore efficax eſt præſumptio. Anca. in cap. 1. de cleri. non reſiden. nume. 3.

Variantes & contraria reſpondentes, præſumptio eſt contra eos. Ancha. in c. unico. ut eccle. bene. nu. 12.

Violenta præſumptio ſufficit ad condemnationem. Anchara. in c. excommunicamus. §. qui autem nu. 5. de hæreti.

Vna præſumptio eliditur per aliam. Ancha. in c. illud quoque. de præſump. nu. 6.

Violenta præſumptio ex canone inducta. An ſufficiat in criminalibus ad condemnationem. Præpoſi. in cap. inferior. 21. diſtinctio.

Violenta præſumptio probationem inducit, ut ex ea poſſit ſententiari. Butri. in c. 1. num. 1. de præſumptio. Et ſufficit ad formandum ſententiam, & ſimplex adminiculat alias probationes. Butri. in ca. 11. nu. 6. qui ma tr. accu. poſſunt.

Violenta præſumptio non cauſat condemnationem ſi probatur contrarium Butri. in c. literas. nu. 19. de præſumptio.

Violenta præſumptio parat iudicium, temeraria uero non, ſed uериſimilis inducit purgationem. Butri. in c. ſi quis. nu. 7. de purga. cano.

Vehemens præſumptio in ciuili operatur, ut ex ea poſſit ſequi ſententia. Butri. in c. 3. nu. 14. de ſucceſſio. ab inteſta.

Violenta præſumptio pro certitudine habetur, & aggrauat probatem ad euidentiſſimas probationes. Butri. in c. 3. nu. 5. de presby. non baptiza.

Violenta probatione probatur carnalis copula Butri in c. literas. nu. 1. de præſump.

Violenta niſi præſumptione quis poteſt de crimine damnari. Butri. in c. excommunicamus nu. 12. de hæreti.

Viſus extra domum cum gladio nudo ſanguinolento, & in illa domo reperitur unus mortuus uel uulneratus. An præſumatur, quod ille fuerit? Ana. in c. inſinuatum, in ſecunda colu. de ſimonia.

Verba nimis pinguia lata & generalia poſita in inſtrumento faciunt præſumi contra ipſum ſi in

ſi in inſtrumento dicatur tradidit,& uendidit uerè & non fictè,nec in fraudem uſurarū. Ana.in c.cum tu. de uſuris 21. col.lib 6.

Vitæ prçteritæ ratione præſumptio fit pro aliquo. Turrecre. in c.j.diſt.59.nu 4.

Violenta præſumptio quomodo cognoſcatur.Geminia.in c.cōtumacia.nu.3.de hæreti.

Vſurarius prçſumitur cōtractus uſurarii ſoliti dare ad uſurā. Curtius in l.interpoſitas. C.de tranſact.nu.3.

Viuere quilibet prçſumitur uſq; ad centum annos.Sapia in l.ſi emancipati.nume.47.C.de collatio.vide D. Aſca. Clemēti.in ſuo, de patria poteſtate. Effectu vlt.nu.108.

Voluntas non præſumitur mutata,ſed durare,etiam mala.Galiaula in rubrica.ff.de verb.obliga.nu.38.

Verbum fideiubeo,in aliquo inſtrumente publico, ſeù priuato,facit prçſumi omnia acta ſolenniter.Caſtellion. in l. ſciendum.nu.1.ff.de uerb.obl.

Quando quis in diſcrimine, uel dubio uitæ conſtitutus? Ioan. Villemata.in l. Diuus Adrianus.nume.17.ff.ad l. Cornel. de ſicar.

Vicinus pſumitur ſcire facta uicini in his,quę cōiter ſunt nota uicinis.Burigella in l.1. nu. 35. & pluribus ſeq.ff.ſi cer. pet.

Violenta probatio ſufficit ad cōdemnationem.Soci.Sen. in ca. accedens.nu.14.de accuſa.

Violentisſima prçſumptione pōt quis damnari de grauisſimo crimine.Soci.Sen.in c.excommunicamus.num.72.de hære.

Voluiſſe quem præſumitur,quod dixit,niſi aliud appareat. Do. Simon conſi.85.nu. 8.

Præſumitur pro uiro inſigni & illuſtrisſimo.Cephal. conſi.304. nu.157.

Prçſumptio de uita tollitur per unum teſtē de uiſu mortis. D. Simō de Prætis conſ.134.n.23.

Vēdere quis nō pſumitur rē alienā,ſed ſuā.Ceph. cōſ.394.n.77

Prçſumptio, quę oritur à uerisſimilitudine & à uerisſimili eſt in ſimulatione demonſtranda. Becci.conſi.52.nu.73.

Præſumptio oritur contra uicinos,qui domum ex qua res eſt ſubtracta fuit, frequentabāt, uel illius notitiam habebant. Becci.in conſ.70.nu.70.

Prçſumptio abhorret ab his,quę non ſunt uerisſimilia. Becci.cōſi.94.nu.15.

Prçſumptio nō ſumitur à uerbis dubiis.Beccius conſ. 111.n.19. fol.219.

Voluntatis prçſumptio contrahētium colligitur a priori & poſteriori ſimul iunctis. Mazollus conſi.47.nu.34.

Prçſumptiones non fiunt de non uerisſimilib.Mazol.cōſ.47.n.52

Ve-

Vehemens præſumptio non operatur, vt in criminalibus pro vera probatione habeatur, licet ſecùs in ciuilibus. Mazollus in conſi. 102.nu.79.

Præſumptio veriſimilior præfertur. Mazollus conſi.16.nu.34.

Præſumptio eſt animi legislatoris ad veriſimile applicatio. Mazollus conſi.16.nu.35.

Præſumptio omnis & coniectura legalis eſt fundata in veriſimili. Mazollus conſi.52. nu. 29.

Præſumptio fit de veriſimilibus, & non de nō veriſimili. Mazol. cōſi.110.n.79.& conſi.51.n.40. conſi.64.n.13.

Voluiſſe quis præſumi, ꝙ non poteſt. Crotus conſi.188. nu.16.

Viuere quilibet præſumitur uſq; ad centum annos. Crottus in conſi.188.nu.37.

Præſumendum non eſt pro uili ꝑſona. D.Aſinius in eius practica in § 8.c.1.nu.14.

Præſumptiones euidentes & violentæ in criminalibus, an ſufficiunt ad condemnationem? Bertran.in conſi.288. nume.4. in 2.parte.

Veriſimilis præſumptio grauat illum, contra quem eſt præſumptio, ſecus ſi de non ueriſimili Vitalinus in clem.quia contingit nu. 49. de religioſis domi.

Præſumitur pro ueniētibus ab inteſtato. D.Menochius de adipiſcen.poſſ.remedio 4.nu. 748.

Præſumitur viſus in eo, quod cōmuniter fiat inter quaſi omnes. Bal.in c præterea. nu. 11. de teſtibus cogen.

Venditio præſumitur, vel contractus emphyteuticus, ex comparatione quantitatis ad rem. Bal.in c.ſi proponente, num.5. de reſcrip.

Viuere an præſumatur quis vſq, ad centum annos? Anton.Gabriel.lib.1. Communium conclu.titul.de Præſumptionibus. concl.16.& vltima.

Vehemens ꝑſumptio ad condēnationem ſufficit. D.Menoch. de arbi.iud. caſu 416.num. 14.

Velle quis non præſumitur, quod non loquitur. Mantua conſ.69. nu.3.in 2.uol.

Voluntas pręſumitur durare non mutato teſtamento. Mantua conſi.150.nu.5.in primo.

Ex repetitione uerborum præſumitur deliberata voluntas diſponentis. Mantua conſ.10.nu. 27.& conſi.243.nu.8.

Quis non præſumitur uelle, niſi quod dicit. Mantua in conſi.7. nu.9.in j.vol.& conſi. 22. num. 14.eo.vol.

Verba repetita efficiunt, vt non præſumatur erratum. Mantua conſi.300.nu. 17.in j.vol.

Voluntas teſtātis talis præſumitur, qualis eſſe debet de iure, M.Mantua conſ.7.nu.25.& 115 nume.5.& 134.nume.3 & 176. num.1.& 177.nu.4. & conſi.10. nu.22.& conſi.34.nu.48.& cōſ. 58.nu.

58.nu.16.135.n.2.137.n.3.328. nu.4.in j.vol.

Voluntas Principis talis eſſe præſumitur, qualis de iure eſſe debet. Mantua conſi.1.nume.66. 130.nu.28.134.nu.4.in j.vol.

Voluntas defuncti præſumitur in dubio conformis iuris diſpoſitioni. Mantua conſi.64.num.5. 177.nu.5.in j.vol.

Voluntas iudicis talis præſumitur, qualis de iure eſſe debet. Mantua conſi.134.n.5.in j.vo.

Voluntas patris præſumitur irrationabilis, ſi non ſeruat æqualitatem inter fratres. Mantua conſi.127.nu.15.in j.vol.

Voluntas ſemel poſita præſumitur durare. Mantua conſi.141. n.15.in j.vol. Fallit ut per Gargiare.patrocinio 21.nu. 1.

Valor monetæ diminutus præſumitur ex diminutione ipſius monetæ. Menoch.conſi.49.n.3.

Vaſallus, qui cum inimico domini amicitiam contraxit metu excuſatur ſi cum cauſa, ſecùs ſi ſine cauſa. & præſumit eiuſdē animi cum inimico domini Menochi.conſi. 102. nu. 10.

Voluntas melius probatur facto quā uerbis, & in animo retenta difficulter probari poſſet, & ob id comprobatur per cōiecturas & præſumptiones, quę probatio hoc modo facta ueritas dicitur. Menochius conſi. 5.nu.17.in j.vol.

Voluntas teſtatoris non attenditur, cūm uerba non patiuntur, etiam ſi ſit magna voluntatis præſumptio. Menochi.conſilio 97.nu.55.in j.vol.

Volunras eadem præſumitur in duobus actibus eodem tempore factis. Menochi.cōſi.38.n.41

Valóris actus præſumptio cæteris eſt efficacior. Rimi. Iunior in conſi.71.conſi.71.nu. 22.

Voluntas hominis non præſumitur aliena à verbis. Riminald. iun conſi.19.nu.31. Nec præſumitur dicere quod mente non cogitauerit. ibi.nu.21.

Voluntas præſumitur talis, qualis eſſe debet. Rimi.conſi.5.nu. 264.

Vicinitas facit præſumit maiorē informationem, non tantum rei ualorem, niſi reddita cauſæ redditione in teſte. Burſatus conſi.70.nu.24.

Vxores præſumuntur in dubio acquiſiuiſſe de bonis uirorū. deciſio Peruſi.12.nu 19. Amplia ét in uidua. ibi.nu.20.

Vicinus pręſumitur ſcire facta uicini. Fallit quando uicinus fuiſſet abſens. Fallit etiam, quando uicini eſſent noui. deciſio Peruſi.103.nu.5.& nu.6.& 7.in ſecunda parte.

Velle quis non pręſumitur id, qđ non loquitur. Bero. in cōſi. 84. nu.52.in 2.vol.

Venditio ficta & ſimulata præſumitur, aliis cōcurrentibus præſumptionibus. ubicunque poſt-

uenditionem,ab ea infra modicum tẽpus receditur. Bero. in conſi.170.nu.10.in j. vol.

Venditio non pſumitur ficta nec ſimulata ex eo,quod uenditor in poſſesſione remanſit,quando de fructibus emptori reſpondit,ibi.nu.12.d.conſi.170. in j.vol.Bero.

Veritas ſola, & non præſumptio attenditur in foro animæ,licet in foro contentioſo ſtetur præſumptioni iuris & de iure Bero.in conſi.30.nu. 39. in 2. vol.

Voluntatis mutatio nõ prẹſumitur,niſi probetur.Bero. in conſi. 55.nu.8.in 3.uol.

Violentiæ præſumptio ceſſat ex præſentia judicis, & conſanguineorum. Beccius conſ.50. nu.34.in primo,& 59.nu.15.& 16.in 3.

Violentiam facere nõ uidetur iudex,& pro facto ſuo præſumitur,niſi posſit de dolo ſuo argui.Bero.in conſi.56.nu. 21. in 5 uolum.

Vſurarum præſumptio ceſſat in contractu ſimulatæ uenditionis, ex quo põt reſultare mutuum, & pignus præſumptũ. Bero.in cõſ.209.n.14. in 3.vol.

Vxoris eſſe in dubio præſumuntur ueſtes ad uſum mulieris deſtinatæ,& quibus uxor utitur.Bero.in conſil.47. nume.1. in j.volum.

Vxoris an & quando mariti in dubio præſumãtur eſſe bona, quę uxor posſidet, & quibus ipſa utitur.Bero.ibi.nu.2.

Vxor unã cum marito uiuente iure familiaritatis bona illius posſidens,eo mortuo cõtinuãdo ex eodem titulo posſidere præſumitur. Bero. in conſ.60. nu.5.in 2.vol.Niſi pro dote retineat ſua.

Vſurarius contractus ad minus ex tribus præſumptionibus legitimis prẹſumi põt, nec duæ tantum ſufficiunt.Bero. conſi. 166.nu. 5.in j.vol.

Vſurarius cõtractus ex quot præſumptionibus à canone nõ expresſis præſumatur, iudici eſt arbitrarium.ibi.nu.5.& per totum illud conſilium, ubi plura de contractu vſurario præſumpta,ad quod recurras.

Vita prẹterita prẹſumitur de prẹſenti.in Reper. Inquiſitorum. in uer.Præſumptio.col.2.uerſ. Prẹterita.

Viuere quis non prẹſumitur de uento, l.fi.C.de alimentis pupillo prẹſtandis.

Velle quis non præſumitur,quod de iure eſt imposſibile. Natta conſi.643.nu.6.in vlt.vol.

Vacante eccleſia prẹſumũtur ad eſſe clerici idonei ad titulum uacantem,& de quibus posſit fieri electio, niſi cõtrarium ſit probatum.Vnde defuncto Epiſcopo,electio Epiſcopi ſpectat ad clerum & populum Ciuitatis, de conſenſu & uoluntate

Serenis. Principis, Hodie tñ Romani Pontifices reſeruarūt ſibi & Conſiſtorio Cardinaliū prouiſiones Epiſcopatuum per uiam electiuam, ut in terminis conſuluit Io. Bap. Ferretus cō ſi. 301. in 2. volu. per totum. Et Princeps aliqua ratione poteſt promotum ad Epiſcopatum in ſua Ciuitate opponere, & allegare eum ſuſpectum ratione patriæ unde, electus eſt oriundus, uel propter parentes & maiores ſuos, qui Principi fuerunt infeſti, uel alia ſimili cauſa, uel quòd ſit forenſis, ne ſecreta ſuæ Ciuitatis pandat, quia ſecurius eſt genitos in loco idoneos non poſtponi exteris & hoc eſt ualde honeſtum & fructuoſum cul ui diuino, ut quiſq; in patria ſua beneficetur, ne forenſis occupet ſtipendia geniti, cum non bonum ſit aſſumere panem filiorum & dare canibus, ut dicitur in Euangelio. Nam peregrini, & extranei non debent proponi ad excluſionem ciuium de loco in prouiſione facienda de Epiſcopo c. ne emeritis. c. nullus 61. diſt. ne plebs inuita Epiſcopum non optatum contemnat. & ne exterus Epiſcopus intret, ut vulp s, & regnet ut Leo. uidemus ſimile in Chriſto, qui ſolum de Iudęa elegit Apoſtolos, & plures etiã ex conſanguineis ſuis, quorũ ſtatum repreſentant Epiſcopi, qui ab ipſo poſt datum illis ſpiritum ſanctum, miſſi fuerũt per vniuerſum orbem ad prædicandum Euangelium, Matthæi cap. 21. ita conſuluit idē Ferrettus in conſilio 279. in ſecundo vol. per totum, quod nota. 1578.

F I N I S.

REPERTORIVM IVRIS PRAESVMPTIONVM ALPHABETICVM, DOM. HIPPOLYTI BONACOSSAE, IVR. VTR. D. FERRAR.

Pars Secunda.

A

ACQVIRERE quis pręſumitur ex propria pecunia l.ſi defunctus C.arbi. tutelæ.Bertrand. conſi.293.num.4.in 3.

Aggreſſus, ſeu primò percuſſus ſemper pręſumitur repercutere ad ſui defenſionem, non ad uindictam,ſecundùm Bald. in l.2.C.de ſicariis.

Animus malus, an & quando pręſumatur in pura rixa. Nouell. in tract. ad defenſam. nu.125. fol.62.

Animus, an coniecturis & præſumptionibus probetur. Nouellus in pract.fol.19.num.31. ubi quòd ſic.

Armatus ſtans cum offendente pręſumitur opem ferre. Brun. in trac.de indi.fol.20.num.38.

Actus in dubio præſumitur in caſu conceſſo, & non prohibito. Blancus de qq.num.358.& pręſumitur ualiditas actus in dubio,

bio, ac ſtatur illi donec de contrario conſtet. Vantius de nullitate proceſſ. fol. 74. nume. 3. Roland. de lucro do. q. 96.

Adulterium præſumitur commiſſum de uoluntate uiri. Follerius in practica cri. uer. item quòd fuit leno. num 6.

Animus occidendi præſumitur ex conſuetudine occidendi. Carrerius in prac. crim. nu. 35.

Animus occidendi percutere, quando quis intelligatur, ſpaſta, uel baſtono percutiat quis in capite. Carrer. ibi. nu. 30. & cui incumbat onus probandi, quòd animo occidendi fecerit, ibi. nume. 44.

Aſſiſtere quis maleficio an præſumatur caſualiter, an ex propoſito. Carrerius num. 55. fol. 72. Aſſiſtere autem eſt cum aliis eſſe. glo. uer. aſſiſtere. l. ultima, C. de aduoca. diuer. iudi.

Animo malo perpetratũ omne malum præſumitur. Iodocus in prac. crimi. tit. de iniuriis factorum, num. 15.

Aduocati præſumuntur parum conſcienciati. Iaſ. in §. ſed iſta, nu. 103 inſtitu. de actio.

Actum utiliter etiam, ſine mandato præſumitur, & eſt perinde ac ſi fuiſſet mandatum. Alciat. in rub. de iudi. num. 67.

Actus duo ubi reperiuntur facti præſumitur illum præceſſiſſe, qui præcedere debuit. Alciat. de uerbo. ob. §. qui præſens, l. j.

Ad præſumptionem tunc eſt recurrendum, cum ueritas ſciri non poteſt, l. nummi. ff. de leg. 3. & l. antiqui. ff. ſi pars hære. petatur.

Agens ex præſumptione, uel conſuetudine, quæ prætenditur contra ius commune, licet teneatur deducere actus in articulis ſuper quibus habent teſtes deponere, tamen ſecus eſt in interdicto uti poſſidens. Bellame. deciſ. 461.

Acceptatio ex præſentia præſumitur, ſicut in pacto conſenſus. Alciat. in l. 1. ff. de uerbor. obl. fol. 244.

Artifex præſumitur uiuere ex artificio. glo. in l. ſi quis argentũ, uer. quantum, C. de dona. & artifex commendat opus ſuum in l. j. ff. de in integrum reſtitutio mi.

Abſens præſumitur conſentire, quando cognouit & tacuit, & actus geſtus reſpicit eius commodum. Hierony. de Monte in trac de finib. cap. 73. nu. 16.

Animus occidendi præſumitur in ferẽte, quando percutit caput, & ſit percuſſio eo deteriori modo, quo fieri poteſt, etiã ſi inſtrumentum non ſit aptũ ad occidendum. Boſſius de homicidio. nu. 38.

Animus occidendi non præſumitur, etiam ſi percuſſio fiat in capite, niſi fieret circa cerebrũ. Boſſ. de homic. nu. 40.

Animus

Animus occidendi præſumitur in latuatis, qui baculo, uel ſacco lapidibus pleno aliquem percutiant. Boſsius de homicid. num.45.

Affinis præſumitur caſu, & culpa occiſus. Boſsius de homici. nu.48.

Adiuiſſe non præſumitur poſsidens res quaſdã hereditarias nullius, aut parui precij. Tiraquellus de rebus exiguis, num. 50 licet aliàs ſic.

Acta perdita præſumuntur ſolẽniter facta. Tiraquellus de pia ſcrip. ol.60.

Maiorem præſumptionem pro anima, quàm pro matre teſtatoris. Tiraquellus de priuilegiis piæ cauſæ. priuilegio 69.

Actus, qui aliàs præſumitur prima fronte iniuſtus, ſi geſtus ſit a prouidis iuris & honeſtis, iuſtus æſtimatur. Tiraquellus de pœnis, cau.51. nu.49.

Aduerſarius in lite præſumitur inimicus, niſi ille ſit ſummæ ſãctimoniæ. Tiraquel. de pœnis, ca.51.nu.155.

Actus præſumitur factus eo modo, quo minus gerens damnificatur. Beneuentus in trac. de annua præſtatione q.23. num. 2.in 1. parte.

Adulterium præſumitur potius commiſſum cauſa libidinis, quàm cauſa iniuriandi. Marſil. conſil.2.nume 4.

Præſumitur, quòd epiſcopus alienauerit bona eccleſiaſtica inutilia ipſi eccleſiæ, ut excludatur delictum, quando accuſatur. Marſil.d.conſi.2.num.5. vi de Corſe. in trac. de Minimis, num.6. tom.1.

Animus malè faciendi in delictis præſumitur. Marſil. conſi.4.nu. 2.& omne male factum praué præſumitur actum, ibi. num.3. quæ præſumptio per aliam tollitur. Abb. in c.ſicut, de præſumptio. nume.3 & malus animus colligitur ex his, quæ cõgerit Blancus in l.fina. ff. de quæſtio. verſ. & his adde.

Aggreſſor, ſemper præſumitur cõtra aggreſſorem. Marſil. conſil. 7.num.6. Nam iuris præſumptione criminis auctor interpretatur. Cæpola in conſil. 41. num.3. Cataldinus in conſ. inter crimi. per Ziletum 52. nu. 18.in 1.& lex præſumit, quòd quando quis inſultum facit in aliquem cum armis, quòd faciat animo occidendi. Paris de Puteo in tract. ſindica. §. tu qui uadis in birraria, to. 14. num.7. fol.139. colum.3. circa princip. uide omnino Felyn. in c.ſicut, num.16. de præſumpt. & Ang. in l.lege Cornelia. §. diuus Adrianus. ff. ad l. Corn. de ſica. uide fuſiſſ. per Carterium in prac. cri. §. circa, nume. 140. fol.96.

Animus occidendi ex genere armorum præſumitur, uel non occiden-

tutis populi Romani. Cardin. conſil. 2. & ideò conſuluit, quod diuus Nicolaus, Marchio Aſtẽſis genitor Illuſtriſsimi Ducis Ferrariæ, non ligaretur etiam de honeſtate ſtatutis populi Ferrarienſis. Felyn. c. 1. de con ſtitu. ſub num. 30. Socin. conſil. 4. num. 23. in 3. Narra conſilio 44. num. 1. in 1. volu. & ratio, quare liberi ſtatuentis non ligantur ſtatuto eſt, quia priuilegium patris ratione dignitatis ſibi competentis tranſit ad liberos, etiam poſt mortem patris ſecũdùm Paul. de Caſt. in l. 1. C. de epiſc. & cleri. allegantem l. 1. in prin. ubi plenè, Alexand. ff. quòd quiſque iur. ita ſummus legum Doctor. D. Coſmus Paſethus Ferrarien. in quodam eius conſil. non impreſſo. incip. Clariſsime D. Vicar. ubi in terminis ſtatutorum Ferrar. Nunquid ſtatutũ liget Principem Ferrarien.

Præſumptio eſt pro ſcribente, quod quis fuerit præſens, quando ſcribens habet priuilegium, ut credatur ſuis libris. Bero. in conſil. 198. numero 10. in primo volum.

Præſumitur in dubio factum ſolemniter actum, niſi contrarium probetur c. in pręſentia, de proba. Ferrettus conſi. 303. num. 5. in 2. uolum.

Sciptura in uno falſa pſumitur falſa etiam in aliis ſimilibus. ita ſi in aliquibus reperitur uera pręſumitur in omnibus, ut eadem ſit ratio cõtrariorum. Ferrettus in conſil. 370. 6. in 2. uolum.

T

Talis quis eſſe non pręſumitur, qui ſe pro tali gerit. Butr. in c. cum ſuper, nu. 4. de cau. poſſ.

Talis quis pręſumitur, qualis ipſius patria præſumatur. Barb. in c. cognoſcentes, num. 48. de conſtitu.

Teſtator in dubio non præſumitur uelle grauare hæredem. Sápia in l. hæreditatem, nu. 17.

Nulla eſt pręſumptio in teſtamẽto, contra quam probatio nõ admittatur. Butigella ſuper l. ſciendum, num. 11. ff. ſi certum petatur.

Tacitas inſtitutiones elicimus ex pręſumpta filiorum affectione. Foriunius in l. Gallus. §. & quid ſi tantum, nume. 72. ff de liber. & poſthu.

Talis quis eſſe pręſumitur, qualis eſt habitus eius exterior. Socin. Sen. in c. ſi uero, de ſententia excommunica. num. 3.

Præſumitur pro teſtamento. Cephal. conſi. 390. num. 1. Pręſertim ubi ſuas continet exactas ſolemnitates, ibi. num. 2.

Præſumptio, ubi aliquid fieri poteſt tempore prohibito, & tẽ-

pore

pore permiſſo, præſumitur in dubio factum tempore permiſſo. Beccius in conſilio 60. num.24.

Præſumptio eſt pro teſtamenti ualiditate. Mazollus in conſil. 105.num.34.& conſi 43.nu.9.

Titulus & bona fides pſumitur, licet non allegetur,& tempore cuius initij memoria nõ eſt in contrarium.Mazollus conſ. 75.num.11.

Preſumendum non eſt, quòd teſtator elegerit uiam, per quã eius diſpoſitio impugnetur. Bombi.conſi.54.num.44.

Teſtamenti notitia præſumitur eorum,quæ in teſtamento paterno continentur in fratrib. qui confitentur ſe eſſe heredes ex teſtamento. Crottus conſi. 302.nu.4.

Preſumitur ſcientia teſtamenti paterni in filio, ſi ſoluit legata relicta in teſtamento,uel ſi cũ legatario aliquod pactum fecit.Crottus conſi.302. numero 7.

Præſumptio pro legitimo titulo allegato ex preſtationibus per longum tempus factis. An habeat locum etiam in donatione, & cur. Bertrandus conſil. 109.nu.8.in 3.parte.

An ſemper poſsit preſumi de aliquo,quod ſemper fuerit talis, qualis eſt.Bertran. conſi.7.nu. 8.in 1.parte,ſecundi tomi.

Præſumpta mens teſtatoris, an uerbis inſtrumẽti preferatur. Bertran.in conſi.36.num.3. in 2.tomo.

Talis qualis quis eſſe pſumitur, qualis reperitur. D. Menoch. de adipiſcen.poſſeſ.remedio 4. num.687.

Preſumptio non modica quando ſurgit ex dicto unius teſtis ei ſtatur.Bal.in c.ſuper eo.nu. 3.de teſtib.

Præſumptio iuris & de iure, in quo differunt.Bald.in rubr. de præſumptio. num.2.

Preſumptiones iuris ſunt ſcriptæ in legibus,ſed præſumptiones iudicum non poſſunt deſcribi. Bald. in rubr. de præſumptio. num.3.

Preſumptio idem eſt aliquando, quod interpretatio. Bald. in rub.de præſumpt. num.4.

Probatio efficax dicitur liquida probatio.Bald.in rubr.de preſumptio.nu 5.

Preſumptionem ſufficientẽ que faciant.Bal.in c.iuramentum, num.18.de iureiuran.

Teſtamentum inter liberos præſumitur habere clauſulam codicillarem.Mantua conſi 180. num.8.in 2.uolum.

Vna preſumptio aliam tollit.Mãtua conſi.172.num.25.& conſ. 173.num.23.& conſil 193. nu. 8.& expreſſa tacitam, ibid.nu. 26.& conſil.69. num.21. in ſecundo volum.

Teſtator quando extra ſe reperitur,

tur,eſt pręſumptio contra notarium,uſque adeo,ut non admittatur probatio in contrarium. Mantua in conſil.324. num.3.

Teſtator non præſumitur uelle, quod non diſpoſuit. Mantua in conſi.319.nume.8. in primo volum.

Teſtator non præſumitur uoluiſſe,quod locutus non eſt.conſ. 47.uum.10.& 58.nu.4.& 127. num.10 & 194. nu.8. in primo.

Teſtator pręſumitur ſanus mente. Mantua conſil. 62.num.26. in primo. Niſi contrariū oſtendatur. idem conſil. 10. nu.20.

Teſtator non præſumitur immemor ſalutis ęternæ. Mantua in conſi.62.num.27.in 1.

Teſtator p̄ſumitur elegiſſe uiā, ut eius diſpoſitio ualeat. Mantua conſi.69.nu.16.in primo.

Teſtator præſumitur uoluiſſe,qđ reſpondiſſet uerifimiliter, ſi fuiſſet interrogatus. Mantua in conſi. 115.num.4.in primo uolum.

Teſtator non præſumitur uelle ſe incontinenti corrigere. Mantua in conſilio 162.numero 11. quod declara.ut ibid.in primo uol.

Teſtator non pręſumitur uoluiſſe, quod conſuetum non eſt. Mantua in conſi.208.num.32. in primo.

Teſtator non præſumitur uoluiſſe, niſi diſpoſuerit. Mantua in conſilio 208. numero 32. in 1. uolum.

Teſtator pręſumitur diſpoſuiſſe, eo caſu, de quo, ſi interrogatus fuiſſet,ita uerifimiliter reſpondiſſet. Mantua in conſil. 319.num.4.

Teſtes de auditu faciunt pręſumptionem, adeo ut onus probandi transferatur in aduerſarium. Mantua in conſi. 221. nume.4.

Titulus uerus non pręſumitur. Mantua conſi.197. num.1.

Teſtator non præſumitur intellexiſſe de rebus futuris. Menochius conſi.30.nu.12.

Teſtator pręſumitur uelle ſe conformare cum diſpoſitione ſtatutaria.Menochius in conſilio 95.num.61.

Teſtator præſumitur uoluiſſe diſponere in caſu magis dubitabili,& neceſſario.conſil.30.nu. 9.per D.Menochium in j. uol. & conſil.81.nume.37.

Teſtator ſemper pręſumitur diſponere ad beneficium familiæ, & ad eius conſeruationē. Menochius conſi.30.nu.6.

Teſtator non pręſumitur uoluiſſe eligere uiam, qua ſua diſpoſitio ſubuertatur. Menochius conſi.95.num.108.

Teſtator præſumitur, quòd uelit hęredem ſuum facere debere, quòd ipſe teſtator, ſi uiueret facturus erat. Menoch. conſil. 33.num.22. in primo.

Teſtator

Teſtator præſumitur magis diligere filiam quàm neptem, & neptem magis quàm pronepotem, & ſic deinceps. Menochi.conſi.95.nu.28.in j. vol.

Teſtator in dubio nón præſumitur voluiſſe fruſtra diſponere. Dom.Menochius conſi.67.numero 130.

Teſtator non præſumitur in dubio cogitaſſe, vel voluiſſe, vt extranei præponerentur ſuo conſanguineo. Menochi. conſi.37. nume.135.

Teſtator, qui in primo teſtamento voluit bona in familia conſeruari, idem uoluiſſe in ſecundo præſumitur. Menochius in conſ.85.nu.17.

Teſtator non præſumitur uoluiſſe ſtatim ſe corrigere. Menochius conſi.105.nu.63. Nec uoluiſſe recedere ſtatim à prima diſpoſitione.ibi.nu.45.

Teſtator non præſumitur elegiſſe uiam, qua ſuum teſtamentum rumperetur. Menoch.cõſi.105.nu.7.

Teſtator præſumitur magis diligere iam natos liberos, quàm naſcituros. Menochi. conſil.1. nume.185.

Tutor diues & nobilis præſumitur rectè adminiſtraſſe, & ſine dolo & fraude. Menochius cõſi.22.nu.7.in j. vol.

Teſtatoris mens præſumpta ex diſpoſitis in teſtamento colligitur. Bero.in conſilio 119.numero 19. in ſecundo volumi.

Teſtator non præſumitur extraneum propriæ ſoboli præferre voluiſſe. Do. Octauia. Vulpellus.in tracta.de Pace q.54.numero 3.

Tractatus & ſolemnitates præſumuntur propter antiquitatẽ temporis interueniſſe. ut eſt communis opinio. Ferretus cõſi.249.nu.16.in 2.vol.

Teſtator non præſumitur plus dilexiſſe nepotes proprijs filiis. Rimin.Iun.conſi.37. nu.27.

Teſtator præſumitur minus grauare hæredem ſuum, quàm ſit poſſibile. Rimina. conſi.19. nu.44.

Teſtator præſumitur ſe uoluiſſe conformare cum conſuetudine patriæ. Rimi.Iun. conſil.88. nu.26.

Teſtator præſumitur ſe cõformare uoluiſſe cum Statuto.Rimi. Iun.conſi.47.nu.20.

Teſtator præſumitur grauare minus quàm ſit poſſibile perſonam dilectam. Burſat. conſil. 123.nu. 13. deciſio Peruſi. 23. nu.8.in prima parte.

Teſtes præſumuntur conteſtes. Burſa.conſi.33.nu.25.maxime ſi deut alias perſonas non nominatas in conteſtes. Idem cõſi.33.nu.19.

Teſtamentum præſumitur, uel donatio, ex teſtibus adhibitis uel forma ſeruata. Burſ. conſi. 33.nu.16.

Teſta-

Teſtator præſumitur diligere magis deſcendentes, quàm alios. Burſ.conſi.13.nu.56.

Teſtes præſumuntur conteſtes. Burſatus conſi.88.nume. 11. & nume.18.

Tituli deducti præſumpta probatio fit ſpacio decem annorum inter præſentes, & uiginti inter abſentes ex communi. Burſa.conſi 27.nu.6.

Titulus ſeruitutis præſumptiuæ probatur ex poſſesſione decẽnali inter præſentes, cum patientia & ſcientia Domini, ex quibus ſeruitus acquiritur ex communiori. Burſatus in conſi.87.nu.22.

Teſtamentum in dubio præſumitur ualere, niſi de uitio uiſibili conſtet. Bero.conſi.1.nu. 72.& 74.nu.2.

Teſtatores ſemper præſumuntur uelle conſeruari debere agnationes & familias. Bero.in conſi.188.nu.12.in j.uol.

Titulus facit præſumi bonam fidem. Bero.in conſi. 191. nu.4. in j.uol.& conſi.109.in j.

Titulus non præſumitur ex diuturnitate temporis, quando de magno præiudicio tractatur. Bero.in conſi.48.nu. 21. in 3.uolum.

Titulus tollit præſumptionẽ clãdeſtinæ poſſesſionis. Ber.in cõſi.56.nu.37.in 3.uol.

Titulus præſumitur, non autem iuſtificatur ex curſu temporis immemorabilis. Bero.in conſ. 144.nu.77.in 3.uol.

Tutor quando ex pecuniis pupilli acquiſiuiſſe, & locupletatus præſumitur, & quando non. Bero.in conſi.191.nu.59.in j. vol.

Talis quis eſſe præſumitur, qualis eſt eius patria. Item qualis fuit eius pater ſæpe, non tamẽ ſemper. Itẽ qualia uerba profert, & eius animus cenſetur fuiſſe, qualia uerba ſonant. Niſi propter excellentiam dignitatis, vel ſtatus, uel alias cõtrarium appareret. in repertorio Inquiſitorum. In uerbo Præſumptio.col.7.

Teſtis uoluntariè deponens non præſumitur amicus. Rebuffus in tracta.de teſtib.in gl.4.n.1. Tomo 3.

Teſtibus minans malam cauſam fouere præſumitur. Rebuffus in tract.de teſt.b.in glo.9.n.3. Tomo 3.pagi.400.

V

Voluiſſe quis non præſumitur, quod non dixit, ſi quidem illud expresſiſſet. Ferrettus in conſi. 369. in 2. uolu. num.5.

Viri literati habent pro ſe præſumptionem. Ioan.Andr.in ca. cum in iuuentute.col 3. circa med.uerſi.literarum. de præſumptio. Nam præſumitur ꝑ aliquo ratione dignitatis, uel lite-

literaturæ. Ancharanin d.c.cū in iuuentute nu.4.
Violenta præſumptio ſecundum Inno.dicitur illa,quæ ad ſententiam ſufficiat.Ioan.And. in c. tertio. de præſumptio. col.4. circa medium.uerſi.& in uia.
Vehementi aliqua præſumptione non debet quis, maximè de graui crimine condemnari.Ioan. And. ca. in literas colum. 1.circa prin.uer.literas. de præſumptio.Præpoſi.in c.is qui fidem.in uer. Circa materiam. in 2.col.de ſponſa.
Vſitatum non eſt ullo tempore efficax eſt præſumptio.Anta. in cap.1.de cleri. non reſiden. nume.3.
Variantes & contraria reſpondentes,præſumptio eſt contra eos. Ancha.in c.unico.ut eccle.bene.nu. 12.
Violenta præſumptio ſufficit ad condemnationem.Ancharan. in c.excommunicamus. §. qui autem nu. 5.de hæreti.
Vna præſumptio eliditur per aliam.Ancha in c.illud quoque. de præſump.nu.6.
Violenta præſumptio ex canone inducta.An ſufficiat in criminalibus ad condemnationem. Præpoſi. in cap. inferior. 21. diſtinctio.
Violenta præſumptio probationem inducit,ut ex ea poſsit ſententiari.Butri.in c.1.num.1.de præſumptio.Et ſufficit ad formandum ſententiam, & ſimplex adminiculat alias probationes.Butri.in ca.11.nu.6.qui matr.accu.poſſunt.
Violenta præſumptio non cauſat condemnationem ſi probatur contrarium Butri.in c.literas. nu.19.de præſumptio.
Violenta præſumptio parat iudicium,temeraria uero non, ſed uerisimilis inducit purgationem.Butri.in c.ſi quis.nu.7.de purga.cano.
Vehemens præſumptio in ciuili operatur,ut ex ea poſsit ſequi ſententia. Butri. in c. 3. nu.14. de ſucceſſio.ab inteſta.
Violenta præſumptio pro certitudine habetur,& aggrauat ꝑ ꝑbatem ad euidentiſsimas probationes.Butri.in c.3.nu.5. de presby.non baptiza.
Violenta probatione probatur carnalis copula Butri in c.literas.nu.1.de præſump.
Violenta niſi præſumptione quis poteſt de crimine damnari.Butri.in c.excommunicamus nu. 12.de hæreti.
Viſus extra domum cum gladio nudo ſanguinolento, & in illa domo reperitur vnus mortuus uel uulneratus. An præſumatur, ꝙ ille fuerit? Ana. in c.inſinuatum, in ſecunda colu.de ſimonia.
Verba nimis pinguia lata & generalia poſita in inſtrumento faciunt præſumi contra ipſum ſi in

Vehemens præſumptio non operatur, vt in criminalibus pro vera probatione habeatur, licet ſecùs in ciuilibus. Mazollus in conſi. 102. nu. 79.

Præſumptio veriſimilior præfertur. Mazollus conſi. 16. nu. 34.

Præſumptio eſt animi legislatoris ad veriſimile applicatio. Mazollus conſi. 16. nu. 35.

Præſumptio omnis & coniectura legalis eſt fundata in veriſimili. Mazollus conſi. 52. nu. 29.

Præſumptio fit de veriſimilibus, & non de nõ veriſimili. Mazol. cõſi. 110. n. 79. & conſi. 51. n. 40. conſi. 64. n. 13.

Voluiſſe quis præſumi, ꝙ non poteſt. Crotus conſi. 188. nu. 16.

Viuere quilibet præſumitur uſq; ad centum annos. Crottus in conſi. 188. nu. 37.

Præſumendum non eſt pro uili ꝑſona. D. Aſinius in eius practica in § 8. c. 1. nu. 14.

Præſumptiones euidentes & violentæ in criminalibus, an ſuffi ciunt ad condemnationem? Bertran. in conſi. 288. nume. 4. in 2. parte.

Veriſimilis præſumptio grauat illum, contra quem eſt præſumptio, ſecus ſi de non ueriſimili Vitalinus in clem. quia contingit nu. 49. de religioſis domi.

Præſumitur pro uenientibus ab inteſtato. D. Menochius de adipiſcen. poſſ. remedio 4. nu. 748.

Præſumitur viſus in eo, quod cõmuniter fiat inter quaſi omnes. Bal. in c præterea. nu. 11. de teſtibus cogen.

Venditio præſumitur, vel contractus emphyteuticus, ex comparatione quantitatis ad rem. Bal. in c. ſi proponente, num. 5. de reſcrip.

Viuere an præſumatur quis vſq, ad centum annos? Anton. Gabriel. lib. 1. Communium conclu. titul. de Præſumptionibus. concl. 16. & vltima.

Vehemens pſumptio ad condẽnationem ſufficit. D. Menoch. de arbi. iud. caſu 416. num. 14.

Velle quis non præſumitur, quod non loquitur. Mantua conſ. 69. nu. 3. in 2. uol.

Voluntas pręſumitur durare non mutato teſtamento. Mantua conſi. 150. nu. 5. in primo.

Ex repetitione uerborum præſumitur deliberata voluntas diſponentis. Mantua conſ. 10. nu. 27. & conſi. 243. nu. 8.

Quis non præſumitur uelle, niſi quod dicit. Mantua in conſi. 7. nu. 9. in j. vol. & conſi. 22. num. 14. eo. vol.

Verba repetita efficiunt, vt non præſumatur erratum. Mantua conſi. 300. nu. 17. in j. vol.

Voluntas teſtãtis talis præſumitur, qualis eſſe debet de iure, M. Mantua conſ. 7. nu. 25. & 115 nume. 5. & 134. nume. 3 & 176. num. 1. & 177. nu. 4. & conſi. 10. nu. 22. & conſi. 34. nu. 48. & cõſ. 58. nu.

58.nu.16.135.n.2.137.n.3.328. nu.4.in j.vol.
Voluntas Principis talis eſſe præſumitur, qualis de iure eſſe debet. Mantua conſi.1.nume.66. 130.nu.28.134.nu.4.in j.vol.
Voluntas defuncti præſumitur in dubio conformis iuris diſpoſitioni. Mantua conſi.64.num.5. 177.nu.5.in j.vol.
Voluntas iudicis talis præſumitur, qualis de iure eſſe debet. Mantua conſi.134.n.5. in j.vo.
Voluntas patris præſumitur irrationabilis, ſi non ſeruat ęqualitatem inter fratres. Mantua conſi.127.nu.15.in j.vol.
Voluntas ſemel poſita præſumitur durare. Mantua conſi.141. n.15.in j.vol. Fallit ut per Gargiare.patrocinio 21.nu. 1.
Valor monetæ diminutus præſumitur ex diminutione ipſius monetæ. Menoch.conſi.49.n.3.
Vaſallus, qui cum inimico domini amicitiam contraxit metu excuſatur ſi cum cauſa, ſecùs ſi ſine cauſa. & præſumit eiuſdē animi cum inimico domini Menochi.conſi. 102. nu. 10.
Voluntas melius probatur facto quã uerbis, & in animo retenta difficulter probari poſſet, & ob id comprobatur per cõiecturas & pręſumptiones, quę probatio hoc modo facta ueritas dicitur. Menochius conſi. 5.nu.17.in j.vol.
Voluntas teſtatoris non attenditur, cum uerba non patiuntur, etiam ſi ſit magna voluntatis præſumptio. Menochi. conſilio 97.nu.55.in j.vol.
Voluntas eadem præſumitur in duobus actibus eodem tempore factis. Menochi.cõſi.38.n.41
Valoris actus præſumptio cæteris eſt efficacior. Rimi. Iunior in conſi.71.conſi.71. nu. 22.
Voluntas hominis non præſumitur aliena à verbis. Riminald. iun conſi.19.nu.31. Nec præſumitur dicere quod mente non cogitauerit.ibi.nu.21.
Voluntas præſumitur talis, qualis eſſe debet. Rimi.conſi.5.nu. 204.
Vicinitas facit præſumit maiorē informationem, non tantum rei ualorem, niſi reddita cauſæ redditione in teſte. Burſatus conſi.70.nu.24.
Vxores præſumuntur in dubio acquiſiuiſſe de bonis uirorũ. deciſio Peruſi.12.nu 19. Amplia et in uidua.ibi.nu.20.
Vicinus pręſumitur ſcire facta uicini. Fallit quando uicinus fuiſſet abſens. Fallit etiam, quando uicini eſſent noui. deciſio Peruſi.103.nu.5.& nu.6. & 7.in ſecunda parte.
Velle quis non pręſumitur id, qđ non loquitur. Bero. in cõſi. 84. nu.52.in 2.vol.
Venditio ficta & ſimulata præſumitur, aliis cõcurrentibus præſumptionibus, ubicunque poſt

ueu-

uenditionem, ab ea infra modicum tẽpus receditur. Bero. in conſi. 170. nu. 10. in j. vol.

Venditio non p̃ſumitur ficta nec ſimulata ex eo, quod uenditor in poſſesſione remanſit, quando de fructibus emptori reſpondit, ibi. nu. 12. d. conſi. 170. in j. vol. Bero.

Veritas ſola, & non præſumptio attenditur in foro animæ, licet in foro contentioſo ſtetur præſumptioni iuris & de iure Bero. in conſi. 30. nu. 39. in 2. vol.

Voluntatis mutatio nõ pręſumitur, niſi probetur. Bero. in con ſi. 55. nu. 8. in 3. uol.

Violentiæ præſumptio ceſſat ex præſentia iudicis, & conſanguineorum. Beccius conſ. 50. nu. 34. in primo, & 59. nu. 15. & 16. in 3.

Violentiam facere nõ uidetur iudex, & pro facto ſuo præſumitur, niſi posſit de dolo ſuo argui. Bero. in conſi. 56. nu. 21. in 5 uolum.

Vſurarum præſumptio ceſſat in contractu ſimulatæ uenditionis, ex quo põt reſultare mutuum, & pignus præſumptũ. Bero. in cõſ. 209. n. 14. in 3. vol.

Vxoris eſſe in dubio præſumuntur ueſtes ad uſum mulieris deſtinatæ, & quibus uxor utitur. Bero. in conſil. 47. nume. 1. in j. volum.

Vxoris an & quando mariti in dubio præſumãtur eſſe bona, quę uxor posſidet, & quibus ipſa utitur. Bero. ibi. nu. 2.

Vxor unà cum marito uiuente iure familiaritatis bona illius posſidens, eo mortuo cõtinuãdo ex eodem titulo posſidere præſumitur. Bero. in conſ. 60. nu. 5. in 2. vol. Niſi pro dote retineat ſua.

Vſurarius contractus ad minus ex tribus præſumptionibus legitimis pręſumi põt, nec duæ tantum ſufficiunt. Bero. conſi. 166. nu. 3. in j. vol.

Vſurarius cõtractus ex quot præſumptionibus à canone nõ expresſis præſumatur, iudici eſt arbitrarium. ibi. nu. 5. & per totum illud conſilium, ubi plura de contractu vſurario præſumpta, ad quod recurras.

Vita pręterita pręſumitur de pręſenti. in Reper. Inquiſitorum. in uer. Præſumptio. col. 2. uerſ. Pręterita.

Viuere quis non pręſumitur de uento, l. fi. C. de alimentis pupillo pręſtandis.

Velle quis non præſumitur, quod de iure eſt imposſibile. Natta conſi. 643. nu. 6. in vlt. vol.

Vacante eccleſia pręſumũtur ad eſſe clerici idonei ad titulum uacantem, & de quibus posſit fieri electio, niſi cõtrarium ſit probatum. Vnde defuncto Epiſcopo, electio Epiſcopi ſpectat ad clerum & populum Ciuitatis, de conſenſu & uoluntate

Serenis. Principis, Hodie tñ Romani Pontifices reſeruarũt ſibi & Conſiſtorio Cardinaliũ prouiſiones Epiſcopatuum per uiam electiuam, ut in terminis conſuluit Io. Bap. Ferretus cõſi. 301. in 2. volu. per totum. Et Princeps aliqua ratione poteſt promotum ad Epiſcopatum in ſua Ciuitate opponere, & allegare eum ſuſpectum ratione patriæ unde, electus eſt oriundus, uel propter parentes & maiores ſuos, qui Principi fuerunt infeſti, uel alia ſimili cauſa, uel quòd ſit forenſis, ne ſecreta ſuæ Ciuitatis pandat, quia ſecurius eſt genitos in loco idoneos non poſtponi exteris & hoc eſt ualde honeſtum & fructuoſum cul ui diuino, ut quiſq; in patria ſua beneficetur, ne forenſis occupet ſtipendia geniti, cum non bonum ſit aſſumere panem filiorum & dare canibus, ut dicitur in Euangelio. Nam peregrini, & extranei non debent proponi ad excluſionem ciuium de loco in prouiſione facienda de Epiſcopo c. ne emeritis. c. nullus 61. diſt. ne plebs inuita Epiſcopum non optatum contemnat. & ne exterus Epiſcopus intret, ut vulp s, & regnet ut Leo. uidemus ſimile in Chriſto, qui ſolum de Iudæa elegit Apoſtolos, & plures etiã ex conſanguineis ſuis, quorũ ſtatum repreſentant Epiſcopi, qui ab ipſo poſt datum illis ſpiritum ſanctum, miſſi fuerũt per vniuerſum orbem ad prædicandum Euangelium, Matthæi cap. 21. ita conſuluit idẽ Ferrettus in conſilio 279. in ſecundo vol. per totum, quod nota. 1578.

F I N I S.

REPERTORIVM IVRIS PRAESVMPTIONVM ALPHABETICVM,

DOM. HIPPOLYTI BONACOSSAE, IVR. VTR. D. FERRAR.

Pars Secunda.

A

ACQVIRERE quis prçſumitur ex propria pecunia l.ſi defunctus C.arbi. tutelæ.Bertrand. conſi.293.num.4.in 3.

Aggreſſus, ſeu primò percuſſus ſemper prçſumitur repercutere ad ſui defenſionem, non ad uindictam,ſecundùm Bald. in l.2.C.de ſicariis.

Animus malus, an & quando prę ſumatur in pura rixa. Nouell. in tract. ad defenſam. nu.125. fol.62.

Animus, an coniecturis & præſumptionibus probetur. Nouellus in pract.fol.19.num.31. ubi quòd ſic.

Armatus ſtans cum offendente prçſumitur opem ferre. Brun. in trac.de indi.fol.20. num.38.

Actus in dubio præſumitur in caſu conceſſo, & non prohibito. Blancus de qq.num.358.& prę ſumitur ualiditas actus in dubio,

bio, ac ſtatur illi donec de contrario conſtet. Vantius de nullitate proceſſ. fol.74. nume.3. Roland. de lucro do. q.96.

Adulterium præſumitur commiſſum de uoluntate uiri. Follerius in practica cri. uer. item quòd fuit leno. num 6.

Animus occidendi præſumitur ex conſuetudine occidendi. Carrerius in prac. crim. nu.35.

Animus occidendi percutere, quando quis intelligatur, ſtaſta, uel baſtono percutiat quis in capite. Carrer. ibi. nu.30. & cui incumbat onus probandi, quòd animo occidendi fecerit, ibi. nume.44.

Aſsiſtere quis maleficio an præſumatur caſualiter, an ex propoſito. Carrerius num.53. fol.72. Aſsiſtere autem eſt cum aliis eſſe. glo. uer. aſsiſtere. l. ultima, C. de aduoca. diuer. iudi.

Animo malo perpetratū omne malum præſumitur. Iodocus in prac. crimi. tit. de iniuriis factorum, num.15.

Aduocati præſumuntur parum conſcienciati. Iaſ. in §. ſed iſta, nu.103 inſtitu. de actio.

Actum utiliter etiam, ſine mandato præſumitur, & eſt perinde ac ſi fuiſſet mandatum. Alciat. in rub. de iudi. num.67.

Actus duo ubi reperiuntur facti præſumitur illum præceſsiſſe, qui præcedere debuit. Alciat. de uerbo. ob. §. qui præſens, l. j.

Ad præſumptionem tunc eſt recurrendum, cum ueritas ſciri non poteſt, l. nummi. ff. de leg. 3. & l. antiqui. ff. ſi pars hæreditatur.

Agens ex præſumptione, uel conſuetudine, quę prętenditur cōtra ius commune, licet teneatur deducere actus in articulis ſuper quibus habent teſtes deponere, tamen ſecus eſt in interdicto uti poſsidens. Bellame. deciſ.461.

Acceptatio ex præſentia præſumitur, ſicut in pacto conſenſus. Alciat. in l.1. ff. de uerbor. obl. fol.244.

Artifex præſumitur uiuere ex artificio. glo. in l. ſi quis argentū, uer. quantum, C. de dona. & artifex commendat opus ſuum in l. j. ff. de in integrum reſtitutio mi.

Abſens præſumitur conſentire, quando cognouit & tacuit, & actus geſtus reſpicit eius commodum. Hierony. de Monte in trac. de finib. cap.73. nu.16.

Animus occidendi præſumitur in ferēte, quando percutit caput, & ſit percuſsio eo deteriori modo, quo fieri poteſt, etiā ſi inſtrumentum non ſit aptū ad occidendum. Boſsius de homicidio, nu.38.

Animus occidendi non præſumitur, etiam ſi percuſsio fiat in capite, niſi fieret circa cerebrū. Boſſ. de homic. nu.40.

Animus occidendi præſumitur in laruatis, qui baculo, uel ſacco lapidibus pleno aliquem percutiant. Boſsius de homicid. num.45.

Affinis præſumitur caſu, & culpa occiſus. Boſsius de homici. nu.48.

Adiuiſſe non præſumitur poſsidens res quaſdã hæreditarias nullius, aut parui precij. Tiraquellus de rebus exiguis, num. 50 licet aliàs ſic.

Acta perdita præſumuntur ſolẽniter facta. Tiraquellus de præſcrip. col.60.

Maiorem præſumptionem pro anima, quàm pro matre teſtatoris. Tiraquellus de priuilegiis piæ cauſę. priuilegio 69.

Actus, qui aliàs præſumitur prima fronte iniuſtus, ſi geſtus ſit a prouidis iuris & hõneſtis, iuſtus æſtimatur. Tiraquellus de pœnis, cau.51. nu.49.

Aduerſarius in lite præſumitur inimicus, niſi ille ſit ſummæ ſãctimoniæ. Tiraquel. de pœnis, ca.51.nu.155.

Actus præſumitur factus eo modo, quo minus gerens damnificatur. Beneuentus in trac. de annua præſtatione q.23. num. 2.in 1. parte.

Adulterium præſumitur potius commiſſum cauſa libidinis, quàm cauſa iniuriandi. Marſil. conſil.2.nume 4.

Præſumitur, quòd epiſcopus alienauerit bona eccleſiaſtica inutilia ipſi eccleſię, ut excludatur delictum, quando accuſatur. Marſil.d.conſi.2.num.5. vi de Corſe. in trac. de Minimis, num.6. tom.1.

Animus malè faciendi in delictis præſumitur. Marſil. conſi.4.nu. 2.& omne malè factum prauè præſumitur actum, ibi. num.3. quę præſumptio per aliam tollitur. Abb.in c.ſicut, de præſum ptio.nume.3. & malus animus colligitur ex his, quæ cõgerit Blancus in l.fina. ff.de quæſtio. verſ. & his adde.

Aggreſſor, ſemper præſumitur cõtra aggreſſorem. Marſil.conſil. 7.num.6. Nam iuris præſumptione criminis auctor interpretatur. Cæpola in conſil. 41. num.3. Cataldinus in conſ. inter crimi. per Ziletum 51. nu. 18.in 1.& lex præſumit, quòd quando quis inſultum facit in aliquem cum armis, quòd faciat animo occidendi. Paris de Puteo in tract. ſindica.§. tu qui uadis in birraria, to. 14. num.7. fol.139. colum.3. circa pr ncip. uide omnino Felyn.in c.ſicut, num.16. de præſumpt. & Ang.in l.lege Cornelia.§.diuus Adrianus.ff.ad l. Corn. de ſica.uide fuſiſſ. per Carterium in prac.cri.§.circa, nume. 140. fol.96.

Animus occidendi ex genere armorum præſumitur, uel non occiden-

occidendi. Marſil. d. conſil. 7. num.4.

Arma portantes præſumuntur habere malum animum. Marſil. in conſi.21. nu.16.

Aggreſſus ſemper prȩſumitur re percutere ad defenſionem. Marſil. conſi.25. numero 54. & prȩſumitur de bello & rixa cogitare. Blan. in prac. nume.73. car.50.

Aggreſſor præſumitur fuiſſe ille, qui mortuus eſt in rixa, quando concurrunt coniecturæ uerisimiles. Marſil. conſil.41. nu. 13. Item & iuuenis. Gramma. conſi.29. nu.18. item robuſtior. Grammatic. uoto 22. num.14. item ex uerbis prolatis. Blan. in prac. crimin. fol.149. nu.25.

Animus præſumitur ex conſuetudine. Marſil. conſi.51. nu.47.

Affinis non præſumitur, quòd uelit decipere & fraudare affinē ſuum. Marſil. in conſi.62. nu.9.

Animus occidendi non præſumitur, ſi quis percutit cum pomo enſis. Marſil. in conſ.67. nu.17.

Quando præſumptio eſt pro allegante aliquid, ipſe illud allegans releuatur ab onere probandi. Marſi. ſing. 451.

Agnitæ hȩreditatis quando ceſſat præſumptio, & quando incipiatur. Ang. conſil.317. nu.2.

Aditio hȩreditatis maternæ, an præſumatur facta per filiam per taciturnitatē patre poſsidente. Angel. conſil.318. num. 3. & quando præſumatur aditio. Alexan. in l. pro hȩrede. §. Papinianus, num.1. ff. de acq. hæredita.

Animus talis præſumitur, qualia uerba, aut facta ſunt. Romanus conſi.96. num.4. ubi circa iniuriam illatam conſuluit, ꝙ no. pro D. Ioan. Bapt. ſcholare Ferrariēſi, qui ſcire cupiebat, an mentita data per ſcholarē alio in ludo ſcachorum, ex eo, quòd alter ſibi dixerat, tu es filius presbyteri, & uerū erat, ſed natus fuit antequā pater eſſet presbyter ualeret, necne? Et reſpond. quòd ſic, quādo non fuiſſet data in ludo. Nam ut audiui a luſoribus famoſis illius ludi, licet quodam modo turpibus uerbis & conuitiis ſocium afficere. vide Ripam in cap. inter eccleſias, de reſcrip. ubi non tenet quia. eſt filius ſacerdotis ergo ſpurius & illegitimus. vide in terminis ſpurij. Emil. Ferrettū in conſi.19. num.5.

Aditio non prȩſumitur ex actu dubio, ex quo aditio & nō aditio reſultare poteſt. Roman. conſil. 153. nume. 2. ex longo tempore prȩſumitur aditio. Cepha. conſi.98. num.27.

Acceptata res prȩſumitur ex cauſa magis utili. Crauetta conſi. 24. num.13. in 1.

Actus ſequens factus, præſumptio eſt, quòd fit ſecundū cauſam

ſam

ſam precedentem. Crauetta in conſi.91.num.9. in 1.

Actus in dubio prȩſumitur factus ob cauſam neceſſariam potius quàm uoluntariam. Crauet.conſi.106. nu.8.

Præſumptio eſt,quòd quis acquiſieritde pecuniis propriis, ꝗ qualiter ꝓcedat.videibi.Crauetta in conſi.191.num.8.in 1. volum.

Acquiſiuiſſe tutor non prȩſumitur de bonispupilli.Aret.cōſi. 31.num.5. fallit ut per Ripam de don.conſi.4.nū.2.& 3.

Actum nullum nemo prȩſumitur uelle facere. Gratus reſpon. 47.num.15.in 1.lib.uel fruſtratorium, aut ſuperfluis uti remediis.Zaſ.conſi.14. num.28. in primo.

Actus præſumitur in dubio factus eo modo, quo communiter fieri ſolet. Gratus reſpon. 59.num.22. & ſecundum qualitatē perſonæ,ibi.nu.11. in 1.

Alienaturus nemo præſumitur. Gratus reſpon. 28.num.11. in ſecundo.

Acquirere in futurum quis prȩſumitur. Gratus reſpon. 111. num.14 in 2.

Aditio non prȩſumitur, niſi probetur. Gratus reſpon.146. nu. 9.in 2.

Armatus cum cultella ad latus, prȩſumitur habere malum animum.Rimin.conſi.14.num.10. rixandi.5.

Actus præſumitur factus ab eo, cuius commodum ad eum ſpectabat. Riminald. conſilio 21. num.14.

Auxiliari præſumitur armatus, niſi longe diſtaret ab occiſione.Riminald.conſ 45.nu.12.in 1.uolum.

Acquiſitio in dubio prȩſumitur facta nomine, & pecunia propria.Rimin.in conſi.130.num. 2.in 1.

Acquiſiuiſſe an quis præſumatur de ſe, uel de bonis alterius. Riminin.conſi.300.num.95.in ſecundo.

Acquiſiuiſſe tutor prȩſumitur ex bonis ſuis.Riminal.conſi.300. num.96. in ſecundo.

Animus præſumitur ex eo, quod quis poſtea facit.Rimin.conſi. 561.num.16. in 3.

Appellatio eſt magis fauorabilis, quàm ſententia, & pro ea magis præſumitur. Ferrettus conſi.51.num.23.

Appellatio præſumitur interpoſita infra x. dies, a die ſcientię, quando eſt lata ſententia contra abſentem non citatum, niſi aliter de ſcientia probetur. Ferrettus conſi.93.nume.5. in 1.uolum.

Adulterium non præſumitur, & hæc quidem eſt præſumptio iuris,& de iure, quę nō recipit probationem in contrarium. Alciat.conſi.13.lib.6. nume.2. etiam ſi parentes contradicerent

rent & confiterentur natũ ex adulterio, & maxime procederet, quando matris confeſsio non eſſet facta principaliter ad finem nocendi filio, ſed ad alium finem. ex quo confeſsio ad unum finem non nocet ad alium, ibi.vide omnino.

Actus præſumitur potius factus in furore, quàm interuallo dilucido. Alciat.conſi.139. num. 8 lib.9.

Actum aliquem faciens, præſumitur ſe ſubiicere ſtatuto de illo actu agenti. Boerius conſil.10.num.16.

Actus factus in dubio, præſumitur factus ab illo, qui erat obligatus, & nomine eius, & de eius mandato. Alba conſil. 11. num.5.

Animus deliberatus ad homicidium in dubio non præſumitur, exceptis duobus caſibus, latronum, & eorum, qui agros depopulantur. Alba in conſil. 46.num. 2. & animus deliberatus occidendi nõ preſumitur, quando quis prius nihil ex domo amouerat de bonis ſuis, & rebus. Alba in conſi.46.nu.9.

Actus quilibet in dubio præſumitur uerus, & non ſimulatus. Alba in conſi.47.nu. 23. & nu.27.

Actus preſumitur quandoque factus breui manu. Alba in conſi.97.nu.56.

Actus in dubio præſumitur potius proprio, qu m aduentitio iure fieri. Zaſ.conſil.4. nu. 14.in 1.

Animus malus non præſumitur in actu indifferenti. Zaſ. in cõſi.2.num.21.in 2.volum.

Alienare quis non præſumitur, niſi ius quod habet. Brunus conſi.23.num.4.

Agnatum præſumimus in gradu ſuccedendi, licet non probet ſe proximiorem. Neuizan. in conſi.33.num.1.

Aduocatos omnes præueniens accipere, preſumitur habere malum ius. Neuiza. conſil. 37. num.33.

Abſentia neceſſaria præſumitur, & hæc communis. Curt.iun. in l.j.ff.de offic.eius,num.69. Villabobos communi opin. 41. uerſi.Delegatus.

Actus quilibet preſumitur ſpontaneus, niſi coactio probetur. Neuizan. in conſi.46. num.32. & 36

Animus cognoſcitur ex qualitate actuum, ubi ex facto præſumitur animus. Neuizau.conſi. 50.nu.52.

Animus nocendi, & offendendi in dubio ſemper preſumitur in delictis. Cepola in conſi.29. num.4.

Animum occidendi preſumitur habere percutiens in capite. Grammat.conſi.29. nu. 20.

Animus occidendi non præſumitur, ubi percuſsio fit in loco, in quo uerſimiliter percuſsio factæ

facta non facit periculum. Grammat. conſi. 29. nu. 21.

Animo nocendi delicta præſumũtur principaliter perpetrata. uoto 2. nu. 5.

Amicitiæ reconciliatio præſumitur ex conuerſatione & colloquio ſubſequutis. Grammati. uoto 34 nu. 1.

Alimenta præſtaſſe præſumitur pręterito tempore, qui probat ea pręſtaſſe per triennium cõtinuum. Machellus patrocinio 29. num. 2.

Affectio maior præſumitur haberi ad uiuos, quã ad mortuos. Guid. Papa conſil 27. num. 5.

Agere in iudicio quis pręſumitur ſuper eo tantum, quod ſibi cõpetit. Guido Papa in conſi. 82. num. 5.

Adulterium, ut probetur ſufficit, ut teſtes teſtificentur ſuper his, quæ uiolentam inducunt pręſumptionem, & præſumptio adulterij oritur ex conuerſatione, & ſolitudine ſimul uagandi, ex loco, nuditate, ętate, ex eodem lecto tempore nocturno, ex auditu teſtiũ diſtantium tenui pariete, quãdo inuicem commiſcent, etiã ex prolatione oſculorum, & amplexus, quæ omnia ſimul iũcta probant adulterium. Ioſephus Fontanellus inter conſilia crimin. diuerſorum, conſil. 97. num. 31. & ſeq.

Auarus quilibet præſumitur, & maxime mulier. Bombinus in conſi. 12. nu. 64. quòd probat

Agere, pręſumitur contra eum, q differt agere, donec probatio rei deficiat. Mol. in conſil. 28. num. 27

Appellatum in dubio pręſumitur fuiſſe infra x. dies a die notitiæ ſententiæ, niſi contrariũ probetur. Crottus in conſil. 7. num. 14.

Amicum offendere quis dolo malo non pręſumitur, maximè & patronum. Martin. Lauden. in conſi. 58. ad fin.

Abſens pręſumitur ſcire, etiam id, de quo eſt publica fama. Barto. in l. is poteſt, in 6. col. ſuper uer. Nunc uideamus qualiter. ff. de acquir. hæred.

Abſentia an pręſumatur. Firma. in reperto.

Abſolutio nunquam pręſumitur commiſſa ad cautelam, niſi exprimatur. glo. in c. capitulum, uer. relaxetis, de reſcript. quã extollit Panor. ibi. ad fi. & in c. Apoſtolicæ, in fi. de except.

Actor pręſumitur uoluiſſe intentare actionem, quæ reſultabit ex probationibus faciendis. Alex. in §. Crhyſogonus, 7. col. ff. de uerb. oblig.

Actor an præſumatur cõſtitutus cauſa cognita. Bald. in l. ſi pręſes, in j. q. C. quomodo & quando Iudex, quòd ſic.

Aditio præſumitur ex eo, quòd tutor in inuentario dicit ſic:

Item res de hęreditate Titij. Bar.in l.gerit, penul.col.uerſi. iuxta quæro. ff.de acquir.hęre. Item ex uerbis narratiuis Titius hęres Seij conſtituit pro curatorē &c. Bart. in d.l.gerit 2. colum. item aditio ex non facto præſumitur. puta ſi debitor inſtitutus intra tempus non ſoluit, quia pręſumitur adire. Firma. uerſi. aditio, ubi fuſius. item aditio pręſumitur, ſi minor cum conſenſu curatoris agit contra debitores hereditarios. Paul. de Caſt. conſil. 212. in antiquis item aditio p̄ſumitur per actum factū a patre ſciente & patiente filio, ſi actus eſt talis, ꝙ arguat aditionem. Bart. in l.qui in alien. §.1. uerſi. quęro quid ſi appareat, ff. de acquirend. hęredit. item aditio in ſuis pręſumitur, nec eſt probanda, ſed in extraneis ſic. Firma. in uer. iſto.

Adminiſtrator reipublicæ pręſumitur ditatus ex pecuniis publicis, & ex officio ſuo quęſiuiſſe, quod póſt officium reperitur habere. Bal. in l.cum oportet, in prin. in 4. col. uerſi. quæro quid in adminiſtratore, C. de bonis, quę liber. & no. in l. facultas, C. de iure fiſci lib. 10. Firma. uerſic. adminiſtrato. & ibi remiſsiuè.

Adminiſtrator ſemper præſumitur facere animo adminiſtrandi, non animo donandi. Firma. uerſicu. iſto.

Alienatio facta poſt litem motam præſumitur malo animo, & in fraudem facta, uel dolo. Firma. hoc uerbo, item quando alienans poſtea poſsidet p ſuo, ideſt fructus percipit, & nemini reſpōdet. Firma. ibid. pag. 36. col. 1. & per Speculat. de dona. uer. item pone.

Alimenta pręſumuntur pręſtita uxori ab hæredibus uiri cum quibus commorata eſt, niſi probet, quòd habuit ab alio. Alexand. conſi. 3. parte tertia, per l.fin. C. ubi pupillus educa. debeat.

Alimenta in dubio pręſumuntur præſtita pupillo a tutore, niſi pupillus probet aliunde habuiſſe, l.fin. C. de alimen. pupillo pręſtandis. item præſumuntur pręſtita de bonis eius, cuius negocia geſta ſunt a negociorum geſtore non de bonis eius. Firma. uer. alimenta, pag. 37. columna ſecunda, ad fin. ubi fuſius.

Amicitia præſumitur inter omnes, non autem inimicitia. l. ſi quis teſtibus, & ibi Abb. in vltima colum. uer. no. quòd ille. C. de teſtibus. Quod eſt uerum in genere, non in ſpecie, quia tunc amicitia non præſumitur, ſed debet ſpecificari ſecundum Bal ibi.

Amicitia inducit pręſumptionē, quòd quis non habuerit ani-

mum occidendi. Cępol.in conſi.11.col.2.in fi.

Amicus præſumitur is,qui eligitur ad aliquod officium. l.amiciſsimos,in prin. & ibi Barto. ff.de excuſa.tuto.

Animal uenditum,ſi moriatur intra triduum poſt uenditionē moritur periculo uenditoris, qui debet precium reſtituere, & non periculo temporis.quia præſumitur mortuum ex ægritudine ueteri,non noua.& debet diſcoriari & intus inſpici, & ex celeritate mortis præſumitur uitium præceſsiſſe. Niſi uenditor probet contrarium, ideſt,quòd intra triduum poſt uenditionem cōmedit herbas uenenoſas,in quo ſtabitur dicto peritorum artis. vide omnino.Firma in ver.Animal pagi.41.col.2.

Animus furandi non præſumitur in tutore,niſi in redditione rationis aliquid ſupprimere deprehendatur.Firma ver. Animus, pag.41.col.1.

Animus præſumitur ex conſuetudine.Bal.l.Macedoniani, in fi. C.ad Macedo.

Animus recedendi de loco non præſumitur in eo, qui habet officinam, uel tabernam in loco aliàs ſic.Bar.in l.hæres abſens §.proinde,col.1.ff.de iudi.

Aīus donandi nō p̄ſumit̄ in adminiſtratore promittente, uel expēdente,ſed animus repetendi ſic.Firma in uer.animus.

Animus percutientis pręſumitur ex qualitate inſtrumenti,quo percurit.Firma.uerſic. animus p.41.col.2.

Animus ex reuerſione præſumitur.Firma.ibi.

Animus donandi præſumitur in adhibente coniunctam perſonam ad ſtipulandum . Firma. ibidem.

Animus donandi ſumptus alicui factos præſumitur ex qualitate ſumptuum.Firma.ibi.

Animus nocendi non præſumitur.Firma. ibi.& de iſto bono animo eſſe probandum dicit Bald.conſi.8.nu.2.in j. vol.

Animus deprędandi in reddente rationem, quomodo præſumatur? Firma.ibi.

Antiquitas facit omnia præſumi ſolenniter acta. Niſi ex inſpectione ſcripturæ defectus appareat.Firma. uerſic. Antiquitas.

Antiquitas præſumitur ſapientior.26.q.4.ſciēdum .Specula. de aduoca.§.nunc tractemus. uerſicu.Habito 84. diſtinctio. porrò.

Anuli ſubarratione præſumitur matrimonium cōtractum . gl. in c.fi.de ſpon. impub.& Dec. conſi.163.col.2.

Appellās pręſumitur habere malam cauſam.Bal.in addi. Specu.de appel.7.colum.uerſi.qui appellat.

Appel-

Appellatio intra decem dies prę ſumitur facta à die ſcientiæ. Ponta.in l. ſciendum.colu.12. ff.de uerb.obl.Rota deciſ.309. ſi poſſeſſor.in nouis.

Appellatio in dubio præſumitur rationabilis,& debet admitti. niſi conſtet cõtrarium.Firma. pag.49.col.1.

Appellationi præſumitur renun tiaſſe,qui in termino non reci pit apoſtolos. Car. in clem. 2. §.fi.in fi.de appellat. & in 3.q.

Appellatio tollit pręſumptionē ſententiæ.Firma pag.51.col.1. Alex.in conſ.117.n.4.in 7.uol.

Appellatio deſerta non præſumi tur.Pau.de Caſt.in l.1.ff.ſi quis cau.Firma.pagi.52 col.2.ad fi. Et per deſertionē appellatio- nis inducitur p̄ſumptus cõſen ſus appellãtis.Alcia. cõſ.lib.3.

Arbor præſumitur extendere ra dices p 15.pedes l.1.& ibi Bar. C. de aqueduc.lib.11.

Armatus p̄ſumitur habere malũ animum, niſi portet arma li gata.Bal.in c. 1.§. ſi quis ruſti- cus, de pace tenen.in uſib.feu do.& ibi per glo.& Alex.in l.1. ff.ad l.Iul. de ui pub.

Armatus ſtans propè delinquen tem pręſumitur eſſe de rixa, & dicitur opem præſtare male- ficio.Firma.uer.armatus.

Auctoritas non pręſumitur inter poſita.l.quęcunque.§.fi.de pu- blicia.Firma.uer.iſto.

Auctoritas tutoris pręſumitur ex decreto iudicis. Alexand. in l. ſciendum.col.9. de uerborum obligat.

Auctoritas pręſumitur de ſubſtã tia.Bal. in l.fi. §. neceſsitatem. 7.col.uerſi.item auctoritas. C. de bonis,quę libe.

Augmentum dotis an præſuma- tur de bonis uiri? Firma uer. iſto,pag.75.

Augmentum dotis præſumitur in fraudem factum, quãdo cre ditores ſunt marito,non aliàs. Firma.ibi.

Adoleſcẽs pręſumitur decipi in contrahendo matrimonio, ſi non adſunt preſentes aliqui eius conſanguinei, uel affines, uel amici.Alcia.conſi.5.nu.22. in primo.

Procurator ſi quid acquirit non præſumitur acquirere de bo- nis domini, pro quo procura- tionem geſſit. Alciat. conſil. 18.nu.1.in 1.lib.Similiter.

Adminiſtrator,ſi quid acquiſiuit poſt finitam adminiſtrationē non p̄ſumitur acquiſiuiſſe de bonis adminiſtratis,ſed de bo nis aliunde ex ſua induſtria quęſitis.Alcia.ibi.num. 2.& in bonis, quæ pręſumuntur em- pta de pecuniis eccleſiæ domi nium ipſorum incontinẽti ac- quiritur eccleſiæ per cõſequẽs rei uendi.ibi Alcia.nu.9.

Quoties præſumptio aliqua fauo rem alicuius reſpicit,non attẽ ditur,niſi quatenus ille eam al leget.

leget. Alcia. conſi. 7. nume. 2. in 2. lib.

Adulteriũ in dubio præſumitur. Alcia. conſi. 5 ... nu ... in 5. alleg. 35. q. 5. c. aliter. Quod non procedit ſecundum ipſum ſi concubinatus preſumeretur.

Attentata non reuocantur, quando conſumptio eſt contra appellantem. Alciat. conſilio 3. libro 6.

Affectionem maritalem lex præſumit faciliter in commercio mulieris liberæ. Alcia. conſ. 52. nu. 3. lib. vlt.

Affectionis paritas erga pares in gradu. Alciatus conſi. 62. nu 4. lib. ult.

Amoris non minus eſt præſumptio in nepte, quàm in filia. Alciat. conſi. 78. num. 7. lib. vlt.

Actus preſumitur potius factus in furore, quàm in interuallo lucido. Alcia. conſi. 139. num. 8. lib. ult.

Acquiſiuiſſe dolo quis non præſumitur. Portius conſi. 60.

Agere omnia ſapienter, & rectè preſumuntur inſigniti induſtria ſingulari ſemper in dubio. Angel. in l. j. ff. de offic. pre. pretorio, col. 2.

Amicus eſſe non præſumitur, qui enormiter lædit in arbitrãdo. Cepola in conſi. 14. nu. 5.

Alienaſſe præſumitur hæres res alienatas pro ſoluendis debitis, uel uſuris, uel incertis, vel malè ablatis, uel pro aliis legatis, quæ non debent ſibi imputari in legitimã & trebellianicam. Et præſumitur hæres in iſtis cauſis alienaſſe, ſi creditores, uel legatarii litem diutius non mouerunt, quia præſumptio eſt, quòd mouiſſent, ſi eis ſatisfactum non habuiſſent, quia non præſumitur quis uelle iactare ſuum. non eſt iſta præſumptio omnino concludens, ſed ueriſimilis, ſi aliud non appareat ſimile. Bal. conſ. 219. nu. 4. in ſecundo.

Aditio preſumitur ſolenniter facta. Bal. in conſil. 403. nume. 4. in 3.

Allodialia bona & libera omnia bona præſumuntur. Caſt. cõſi. 179. in 1. nu. 1. Alex. conſi. 139. nu. 1. in 3.

Abſens habet præſumptam cauſam ignorandi teſtamentum. Alexand. conſil. 20. nume. 18. in primo.

Actum quid ſit inter contrahentes, ex qualitate rei præſumitur. unde ſi uendo tibi librum pro decem florenis, hoc diſcernetur ex qualitate ualoris libri. Alex. in conſi. 26. nu. 6. & 7. & ibi etiam alia exempla tradit, in 4. vol.

Acquirẽs aliquid preſumitur acquirere de propria pecunia, non de cõmuni, niſi aliud appareat. Alexand. in conſi. 134. numero ſecundo, in quinto uolumine, etiam ſi negocia alterius

terius adminiſtraret. Anch. in conſi.31.nu.2.

Alimenta vxori præſtita à uiro præſumuntur pietatis cauſa. quādo fuiſſet infirma. nec ſecus, vide tamen Alexandrum in conſil.30.nu.10.in 6. colum. ubi declarat, quando hoc ſit uerum.

Allodij iure potius, quòd aliquis habeat terram quàm iure feudi. Alexan.conſi.87.nume.8.in 6.volum.

Alienatio facta ex titulo lucratiuo ſemper præſumitur ex cā uoluntaria. Alex.in conſi.168. in 6.vol.

Acquire quilibet præſumitur in futurum. Alex. conſi.212.n.28. in ſexto.

Actum quid ſit à cōtrahentibus ex qualitate rei præſumitur. Alex.in 6.n.5.

Actus præſumitur celebratus ſecundum, quòd conſuetum eſt fieri.nu.4.in 7.vol.

Acquiſita per epiſcopum an prę ſumātur acquiſita de bonis eccleſiæ. Alex.in conſi.116.nu.4. in 7.

Acquiſita per filium an præſumātur acquiſita ex bonis paternis. Alexan.in conſi.133.nu.5. in 7.vol.

Alienatio facta per emphyteutā ex diuturnitate temporis præſumitur facta de conſenſu domini. Deci.conſi.409.nu.11.

Acquirere quis nomine proprio præſumitur. Dec.in conſi.651. nume.3.

Animus per præſumptionem & coniecturas declaratur. Soci. conſi.28.nu.14.in j.uol.in Reperto.tract.uerbo animus.

Actus celebratus à prouidis & honeſtis perſonis præſumitur iuſtus. Soci.in conſi.164. nu.4. in ſecundo.

Actus præſumitur iuſtus & legitimè geſtus. Soc.conſi.268.nu.3. in ſecundo.

Aditio hæreditatis præſumitur ex poſſesſione præcedente titulo delationis hæreditatis. Corn.conſi 37.litera Q.& conſilio 147. litera F. volumine primo.

Aditio hæreditatis non præſumitur ex ſolutione facta creditori hæreditario, quia poteſt qs pro alio ſoluere,& ſic citra ius & nomen hæredis. Corne. cōſ. 100.per totum.

Actū facere incaſſum nemo præſumitur. Corneus in conſi.137 litera L.in 4.vol.

Actus uicinitas facit præſumere ita geſtum. Corneus in conſil. 283.litera B.in 4.

Aditio hęreditatis præſumitur facta ab illo, qui relinquit alteri partem hæreditatis ſibi delatæ, uel qui conſtituit procuratorem ad donandum. Corne. conſil.79. litera M, & ſeq. in 4. & per quos actus preſumatur aditio hæreditatis ponit pleniſſimè

niſsimè Iaſ.in conſi.112.nu.2. in 4.vol.vide omnino.

Acta omnia præſumuntur ſolemniter facta ex antiquitate temporis,& omnia neceſſaria interueniſſe.Calcan.conſilio 16. num.1.

Acquiſita per filium præſumuntur acquiſita de bonis paternis,niſi aliter appareat. Calcaneus conſi.20.nu.1.

Allodialis præſumitur omnis res libera magis quàm feudalis, & emphyteutica. uel alia ſeruitute affecta.Calcan. conſil.50. nume.2.

Abſentia ante ſolutionem præſumitur etiam tempore ſolutionis,maxime,vt quis à periurio excuſetur.Gozadi.in conſi.66. nume.6.

Actus debet interpretari, vt valeat, quæ præſumptio eſt aliis fortior.Gozadinus in conſ. 82. nume.6.

Alienationis prohibitio bonorũ extra familiam dicitur viciſſim fideicommiſſum inducere cum præſumatur facta vni cõtẽplatione alterius. Cur. Sen. conſi.45.nu.8.

Actus non præſumitur in dubio meticuloſus.præcipuè ſi corã iudice fuerit factus. Curt. Iun. in conſi.165.nu.4.in 2.

Actus vitioſus præſumitur doloſè factus Anchara.conſil. 173. nume.6.

Animus,de quo ſemel cõſtat per durare præſumitur. Anchar.in conſi 368.n.4.

Animus nocendi non præſumitur,quando datur opera rei licitæ.Rui.in conſi.74.in j. volu. nume.16.

Abſens & ignorans non præſumitur conſentire.maximè, ſi ad hoc non cogebatur.Rui.in cõſi.92 nu.9.in j.

Præſumptio ſemper eſt capienda,quòd actus ſit factus in(?) do licito,uel cum maiori delicto. Rui.in conſi 1.in 5.no. 3.

Actus in dubio pſumitur factus loco & tempore licitis. Rui.cõſi.16.nu.3.

Actus,vbi agitur de actu pro quo præſumitur ſi reperiatur factus,quando non pręſumantur omnia ſolenniter acta. Rui.cõſil.28.nu.20.in 4.

Actus non præſumitur pro validitate actus,etiam ex diuturnitate temporis, in quo pro ſolennitate requiritur ſcriptura.Ruin.conſil.49. nume. 9. in 4.volum.

Acquirere præſumitur ex bonis Eccleſiæ Epiſcopus, qui non habet patrimonium Rui.in cõ conſi.156.nu.1.in 4.

Aduocatus præſumitur dicta teſtium, de quibus notitiam habuit,retuliſſe parti.Rui.in conſi.164.nu 5.in 4.

Adita hæreditas non præſumitur per curſum ſex menſium. Pariſius conſi.50.nu.58.in j. vol.

Aquam occupare non eſt præſumendum quem in damnum & iniuriam vicinorum. Pariſius conſi. 12. nu. 10. in j. vol.

Actus non præſumitur fieri fruſtratoriè. Pariſius in conſ. 115. nu. 37. in 4. vol.

Appellatio in dubio non præſumitur deſerta. Pariſius in cõſ. 115. nu. 1. in i.

In dubio præſumendum eſt, diſpoſitionem fieri in actu, quo valet, & non eo, quo redditur inualida, & nulla. Pariſius con ſi. 21. nu. 52. in 3. vol. & iſta præſumptio validitatis actus, ſuperat omnes alias præſumptiones. Pariſius in conſi. 88. nu. 51. in 3. vol.

Actus unus præſumitur factus cõtemplatione alterius, quando eadem hora, momento, & incõtinenti omnia fuere geſta. Pariſius in conſi. 97. num. 24. in 3. volum.

Actus factus à Principe præſumitur factus de plenitudine poteſtatis, quando aliter non poteſt ualere. Pariſius conſil. 68. nu. 223. in 4.

Actus in dubio præſumitur factus, vt valeat. Pariſius ibidem nu. 224.

Abſentia non præſumitur iuſta neque excuſat. Pariſius conſilio 99. numero 13. & 14. in 4. volum.

Auxilium maleficio dediſſe non dicitur, qui fuit præſens tantũ armatus. uide omnino Pariſium in conſi. 164. nu. 12. in 4. volum.

Anihilare nemo præſumitur uelle ſe ipſum, & ſtatum ſuum. Soci. Iunior in conſil. 77. nu. 39. in j. volum.

Actus præſumi debet celebratus ſecundum modicum permiſſum, & licitum, vbicunque duplici modo interpretari poteſt, ut ſiniſtra ſuſpicio euitetur. Crottus in conſi. 41. nu. 15.

Animi conſilium non habere præſumitur quilibet laborans in extremis. Inter conſi. vlti. volun. conſilio 149. num. 55. vide omnino.

Actus præſumitur factus, ut ius diſponit. Cephal. conſil. 25. nu. 24. in j.

Animus malus non præſumitur, quia eſt facti. Cephal. conſi. 76. nu. 18. in j. volu. Immo bonus præſumitur ex qualitate bona & econtra, ibidem num. 32. & animus nõ ſufficit, vbi eſt opus facto. in Reperto. tracta. verbo animus non ſufficit.

Actus præſumitur geſtus iuxta conuentionem præcedentem. Cepha conſi. 77 num 43.

Adultus & adoleſcens præſumitur potius errare ſimplicitate quàm malitia. Cepha. in conſi. 164. nu. 10.

Actus in dubio præſumitur ualidus. Ceph. in conſi. 170. nu. 51. in ſecundo.

Auus

Auus præſumitur alere neptem animo donandi. Cepha. conſil. 280. numero 46. licet donatio non præſumatur. vt ibi, conſi. ipſo in 2. vol.

Animæ immemor non præſumitur. Imola conſi. 27. nu. 24. vide licet Portius Imolenſis.

Actus qui præſumitur iniuſtus, ſi fiat à prouido & honeſto viro non præſumitur iniuſtus. Selua in tract. de beneficio q. 23. nu. 42. parte 2.

Alienans ſimpliciter præſumitur in dubio iure proprio alienare. Fab. de Monte in tracta. de emptio. & uendi. in 6. q. principali nu. 8.

Animus donandi p̄ſumitur, quã do mulier eſt ita pauper, ꝙ nõ eſt ſpes in ſolutione dotis con feſſatæ. Campegius in trac. de dote 56. q. Tomo 10.

Appellare præſumitur, qui ad ſuperiorem iter aggreditur. Girlandus de relaxa. carcera. §. quæro primo nu. 12. Tomo 15.

Armãs ſe præſumitur de bello cogitare. Blancus de indi. numero 137.

Animus malus præſumitur ex eo quòd quis donauit, aut uendidit bona ſua ante delictũ. Itẽ qui ea aſportauit. Blancus in l. fi. ff. de quæſtionibus, nu. 87. & 88. Tomo 15.

Arbitrium præſumitur ritè latũ Caballinus Milleloquio 883. in 2. par.

Arbitrator quando præſumatur compromiſſum extra iudiciũ factum ipſo preſente acceptaſſe Lanfranc. in tracta. de arbitris, in prin. n. 18. To. 18. ubi dicit, ꝙ ſi compromiſſum fiat apud acta præſente illo, qui datur arbiter, uel arbitrator, dato, quòd in inſtrumento nõ dicatur compromiſſum factũ in talem præſentem & acceptantem. Tamen eo ipſo, ꝙ eſt preſens apud acta præſumitur acceptaſſe, & ex illa die currit tempus, licet adhuc nullus fuerit datus, uel porrectus libellus. Eodem modo preſumitur acceptaſſe, ſi compromiſſum eſt factum extra iudicium preſente tamen ipſo arbitro, uel arbitratore, ſi ipſe arbiter, uel arbitrator eſt coniuncta perſona, uel magna amicitia coniunctus, aliter non p̄ſumitur acceptaſſe.

Animus preſumendus eſt, qualis ex ꝓteſtatione colligitur. Aſinius in l. ſcriptus heres. §. Nec quis putet, num. 50. ff. de religioſis & ſumptibus funerum.

Agnati preſumuntur preferri extraneis. Capicius deciſio. 191. nume. 2.

Alienatio ex ſecundo decreto eſſe iniuſtè, uel iuſtè factam, probat ille, contra quem eſt preſumptio. Bartol. in l. qui iudicium. ff. de curatore bonis dã do nu. 1.

Arbor prçſumitur mittere radices per vigintiquinque pedes. Bartol. in l. 1. C. de aqueductibus, lib. 11

Annulus ſi datur in manu præſumitur donat o. Abb. in ca. tuæ nobis nume. 7. de deſponſa. im pub. ubi dicit in hoc etiam ſeruandam conſuetudinem loci.

Accuſator non repellitur tanquã inhabilis ab accuſato, quia ipſum in familiaritate approbauit, licet pauloante accuſam ipſum expulerit, quia prçſumitur feciſſe in fraudem. Abb. in c. nulli nu. 2. de accuſatio.

Archiepiſcopi prçſumuntur ſcire uacationes beneficiorum quç ſunt in prouincia, ex eo, quia debent tenere in prouincia perſonas, quç ſibi hoc referant. Abb. in c. ſicut olim. nu. 2. de accuſa.

Abortiuum prçſumitur in dubio fuiſſe cũ anima potius q̃ ſine. Abb. in c. ſicut nu. 7. de homici.

Actus, qui poteſt eſſe iuſtus & iniuſtus, ſi fuerit geſtus à uiris circunſpectis prçſumitur iuſtus, ideſt in caſu iuſto geſtus. Abb. in cap. niſi, nu. 3. de preb.

Actus geſtus ab habente duplicem poteſtatem præſumitur geſtus in dubio ea poteſtate, qua actus ſuſtinetur. Abb. in c. niſi, num. 4. de præbendis.

An præſumatur pro actis extraiudicialiter geſtis, uel per uiã iuriſdictionis. Abb. in cap j. de clericis peregrinis, num. 6.

Actus ſi eſt geſtus abſente domino, & ex poſt facto ſupueniat ſcientia domini, an præſumatur ratum habere. Abb. in ca. non ne, nume. 4. de præſumpt.

Allegans ignorantiã contra præſumptionem ſcientiæ ob uicinitatem, an admittatur. Abb. in c. quoſdam, de præſumpt.

Amicus quilibet prçſumitur. Sal. in l. ſi quis teſtibus, num. 2. C. de teſtibus.

Acquiſita an quis præſumatur per eum ex rebus alienis, propriis, uel ſuo labore. ponit Salicet. in l. cum oportet, C. de bonis quæ liber. uide omnino.

Animus donandi in quibus præſumatur Caſtr. in l. ſed ſi cũ. ff. ad Velle.

Acta oĩa p̃ſumantur legitimè, ſi aliqua dicta eſt uxor. Caſ. in l. cum fuerit, nu. 2. ff. de cond. & demonſtr.

Actus conſecutiuus ad cauſam præcedentem ex diutina poſſeſſione bene præſumitur. Iaſ. in l. qui in aliena, num. 46. ff. de acquiren. hæreditate.

Actus nullitas in dubio potius p̃ſumitur quàm grauamen de alio iure redimendo. Iaſ. in l. quoties in ſtipulationib. num. 3. ff. de uerb. oblig.

Allegatio præſumptionis non requiritur, quando proceditur ſummariè & de plano. Dec. in l. cum quid, n. 25. ff. ſi cer. pet.

Animus

Animus præſumitur fuiſſe talis a principio, qualis fuit exitus Angel.in l.item ſi filius §.proinde,num.1.ff.ad Macedon.

Anniculus præſumitur uiuere p 30.annos.Alexand. in l.hæreditatum,num.3. ff ad l. falc.ubi quanto tempore quis præſumatur uiuere,num.3.

Appellatio non præſumitur in ſcriptis facta,etiam ſi notarius dicat,niſi appareat. Ang. in l. ſciendum, nume.30. ff. de appella.recipien.

Arbiter,præſumitur in dubio p eo,qui arbitratus eſt,cuius arbitrio ſtatutum aliquid committit. Alexand. in conſil.70. col.2.num 5.in 2. vol.

Alienans meliora præſumitur facere in fraudem. Ang. in auth. ſed iam neceſſe, nume.8. C.de dona.ante nup.

Alienans ſiue diſtrahens bona ſua, deinde paulopoſt committit maleficiũ, pręſumitur feciſſe in fraudem fiſci.Angel. in d.auth. ſed iam neſſe, num. 9.C.de dona.ante nupt.

Animus diuidendi non præſumitur. Mod. in ſuo diuidui & indiuidui.part.2. num.399.400. & 403.

Actus præſumitur requirens impenſam factus de mandato eius, cuius intereſt, & hac ratione præſumitur pro mandato eius, qui ſoluit penſionem illi,qui erat in quaſi poſſeſsione percipiendi, etiam ſi nullo modo conſtet de mandato illius,qui dicitur penſionem debere. Caſsiodorus deciſio. 3. num.4.de procuratorib.

Abſolutus ſemel præſumitur iuſtè abſolutus. Beluiſius in pra cti.tit.de iniuriis, num.34. ſuper uerſi.quòd dicimus, fol.5.

Aggreſſor præſumitur ex uerbis prolatis. Blancus in prac. cri. fol.149.num.25.

Animus probatur pręſumptione uerbi,uel facti.Blanc.in pract. crim.num.69.fol.37.

Actus licet præſumatur præceſſiſſe,qui eſt prior in ordine, tamen ſi actus poſterior redderetur nullus, ad hoc ut ualeat pręſumitur actus poſterior pceſſiſſe.Dec in l.in contrahenda,num.8.ff.de reg.iur.

Antiquitas,præſumptio,quæ oritur ex antiquitate temporis recipit probationes in contrarium.Crauetta de antiquitate temporis, parte 3.nu. 15. ubi etiam dicit, quòd in antiquis ſufficiunt leuiores probationes per iuris præſumptiones, licet requirat lex plenam probationem.ibi.parte 1.nu.323. & antiquum quid dicatur, ut præſumatur ſolẽnitas extrinſeca in ſententia, aut actis iudicialibus, parte 2.nume.1. & num.2.& quid in actis extraiudicialibus, parte 3. numero 1. & illa præſumptio, quæ

oritur

oritur ex antiquitate temporis, tollitur per aliam præſumptionem, & antiqua ſententia habet iuris præſumptionē pro ſe, parte 2. num. 23. & parte 3. num. 16. antiquum tempus, quod dicatur, ut præſumatur notariatus, parte 3. nume. 20. antiquum tempus, quod dicatur, ut præſumatur citario in exemplatione inſtrumēti, parte 3. num. 22. antiquitas temporis, an ſuppleat plures defectus, aut unum tantum, puta ſi in exemplatione inſtrumenti plures ſolemnitates deficiant, an omnes præſumantur interueniſſe, propter antiquitatem temporis, parte 3. num. 25. Item antiquitas. precium præſumitur uerſum in utilitatem eccleſię propter antiquitatem temporis. Et facit antiquitas temporis pręſumi confirmationem Papæ. item antiquitas temporis facit pręſumi conſenſum epiſcopi neceſſarium in reſeruatione cenſus facta patrono, par. 3. num. 30. & antiquitas temporis inducit præſumptionem conſenſus domini in alienatione feudi, uel emphyteuſis, par. 3. nu. 33. item operatur antiquitas tēporis, quòd bonorum poſſeſsio præſumitur petita intra legitimum tempus, par. 3. nu. 38. uerſi. decimoſexto.

Alternatio præſumitur in dubio fieri inter æqualia, uel parum diſtantia. Neuizan. in ſylua nuptiali. lib. 1. num. 225.

Actus præſumptiuus potius, quā tacitus per coniecturas inducitur. Cæpola de ſimula. contractus, num. 550. fol. 550.

Amicus præſumitur patrocinari pro amico gratis. Tiraquellus de pœnis, cauſa 22. n. 78. Nam uerū eſt ſemper, quòd ubi pecunia interuenit, nihil officij, neque amicitiæ nomine poſſe pręſtari, ut in terminis dicit lex 1. in fi. ff. mandati, contraria inquit ibi Iuriſconſultus, porrò eſt officio merces. uide Alexand. in l. iuriſgentium. §. j. in prin. ff. de pactis, ubi dicit, quòd turpiter accipit amicus, qui aliqd recipit pro eo, quod gratis facere tenebatur, vide Corſum indaga. iur. lib. 2. cap. 5. in aduocatorum auaritiam anno.

Animus non pręſumitur, niſi probetur. Benintendius deciſione 70. num. 16.

Accuſatio epiſcoporum ſemper pręſumitur, quòd fiat ex odio, glo. in c. diaconi 93. diſtinctio. in fine.

Amicorum pręſentia excludit fraudis pręſumptionem, & metum. Tiraquell. de penis, cauſa 22. num. 50. & 52.

Animo mediandi & ſeparandi rixantes non animo offendendi quis fuiſſe in rixa pręſumitur. conſi.

conſi. 151.num. 18.

Acquiſita per unum ex fratrib. ſimul poſt mortem patris habitantibus, præſumuntur communia. fallit ut per Duennã regula 3.

Affinis non præſumitur ſcire facta ſui affinis. fallit, Duennas regu. 125. in 3. limit.

Acta iudicialia inducũt præſumptionem, ut contra eadem nõ poſsit probari contrariũ. Couarru. uariarum reſolut. cap. 1. lib. 1.

Actus, ubi ſimulatus pſumitur, ſic & in eo adhibitæ clauſulæ. Menochius de recuperan. poſſeſ. fol. 34. nume. 263. & actus præſumitur factus in executionem præcedentis cauſæ. ibidẽ pag. 31. num. 239.

Animus præſumitur fuiſſe talis a principio, qualis fuit exitus. Beneuentus in ſuo tracta. de annua præſtatione. q. 23. num. 3. in 1. parte. Et ex enormitate facti præſumitur cõſilium animi, glo. in l. j. ff. de except. doli cum ſimil. ut per Mar. de Lau. in conſi. 55. num. 5.

Alienata res an præſumatur in utilitatẽ eccleſiæ, ſi in inſtrumento alienationis illud dicatur. Guido Papa q. 151. nu. 1.

Animus ex qualitate perſonæ pſumitur, & iudicatur. Aero. q. 10. num. 5.

Alere frater tenetur ſororem, cui dos a patre fuit relicta antequam nubat, matre non exiſtente. Nec obſtat l. qui filium, ff. ubi pupillus educari debeat, ubi filio hærede uniuerſali inſtituto, & dote tantum filiæ relicta frater tanquam patris hæres ſorori interim, antequam nubat, alimenta præſtare tenetur, quia ille tex. debet intelligi, matre non exiſtente, quæ filiam alere poſsit. Si enim ipſa mater filiam aluit, non poteſt alimenta repetere a filio hærede inſtituto, nec a filia, quoniam ea pietatis cauſa, & materno amore, & ſic animo non repetendi præſtitiſſe præſumitur. Ita Beroius q. 11. nu. 4. & 5.

Acceptatio præſumitur infra mẽſem, ſi probetur præceſsiſſe uacationem. Bellamera deciſ. 349.

Agens tardè, uel accuſans præſumitur ſuſpectus, quòd eſt no. contra agentes contra filios expectata morte parentum ipſorum. uide omnino in apoſtil. ad conſi. Martini de Laude 52. num. 12 ad fin.

Actus in dubio præſumitur fieri, prout de iure fieri poteſt. Bertran. in conſi. 65. nu. 5. in 3. uol. lib. 1.

Auxilium eo ipſo, quòd conſtat cum armis cum percuſſore pſumit cõtra ius dediſſe, ſecundum Innoc. in capit. contumacia, de clerico percuſſore. Gui.

Papa, de præſumpt. num. 28. & deciſ. 437. Non præſumitur tamen in dubio, quòd commodans arma & his ſimilia, commodauerit eo animo, ut delicto opem ferret, nec præſumitur, quòd quis ſcienter aſſociatus ſit delinquentem ad delinquendum, ſed præſumitur caſu, & fortuito affuiſſe. Menoch. de arbitrio iudic. 2, caſu 349. num. 6.

Si ſit dubium ex uerbis inſtrumēti, an partes ſe compromiſerint in aliquem taquuam arbitrum, uel arbitratorem, præſumi debet, quòd tanquam in arbitratorem. no. Bal. in l. feudū, in tit. de lege Corradi. §. inter pares 3. col.

Aditio hæreditatis, an potius præſumatur quàm repudiatio, uel econtra. uide Bar. in l. gerit, ff. de acquirend. hered. & Bald. in l. cum antiquioribus, C. de iure delib. & plenius in l. ſi certis annis, C. de pactis.

Alienans omnia bona ſua præſumitur in fraudem creditorū facere l. omnem § Lucius. ff. q̄ in frau. Bar. l. poſt contractum circa princ. uerſi. ut plenè habeas. ff. de dona. & de illo, qui alienat in fraudem delicti. uide Ioan. Fab. inſtit. de actio. §. Item ſi quis in fraudem. ibid. quærunt Doctores.

Appellatum præſumitur intra x. dies, ſi fuerit appellatum non in ſcriptis, niſi conſtet de ſententia, ut dicit Ioan. Andr in nouella in capit. Romana, de appellat.

Abſens per longum tempus præſumitur ab initio habuiſſe animum non poſsidendi, ut dicit Henricus Boich in c querelā, de electio.

Appellare non licet ſecundo ab eodem grauamine, etiam intra x. dies, & ſi cōtrarium fiat, præſumitur renunciatum primæ appellationi & grauamini, ſecundum Innocen. in cap. ſolicitudine, de ſententia & rei iudica. ideo cauti aduocati, quando uolunt reformare eorum appellationes, ſubiungunt. Non deſiſtendo a prima appellatione, quæ proteſtatio in hoc operatur, ut per Guid. Pap. de præſump. num. 57. & in eius trac. de appella.

Affinitatis ratione præſumitur inter affines donatio. Barb. cō ſil. 16. in 2. Calc. conſi. 6.

Allegata præſumptione præſumitur titulus allegatus & bona fides, etiā ſi non dicatur. Gui. Papa de præſumpt. nu. 65.

Appellationi in dubio potius ſtatur quàm ſententiæ, quia præſumitur, quòd propter grauamen appellauerit. ita dicit Archid. poſt Gofred. in c. ſi a iudice, de appellatio. in 6.

Alienata in utilitatem eccleſiæ an præſumantur. ſi in inſtrumento

mento ueditionis ita dicatur. uide plenè per Guid. Pap. in deciſ.parla. q.151.

Per uериſimilem pręſumptionẽ poteſt Princeps, uel Præfectus prætorio aliquem releuare a deſertione appellationis,ſecũ dum Innocent. in c. ex literis, in fi.de reſti. in integrum.Gui. Pap.de præſumpt. num.76.& quęſt.184.

Acquiſita a matre tutrice liberorum tutela durante,an præſumantur acquiſita ex eorũ bonis, & quando teneatur ea filiis relaxare. Reſpond. Guid. Pap. de præſump. num.84 uide omnino.

Appellans dicens appello, nõ declarãdo ad quem iudicem appellet,ad quem appellaſſe pręſumatur. Gui. Pap. de pręſumptio.num.95.

Arma portans præſumitur habere malum animum. uide Gui. Pap.de præſumpt. nume.105. ubi de armis fuſius, & ubi remiſsiuè.

Allegans ſolutionem an pręſumatur debitor.vide plenè per Bar.in l x.ff de uerbor. obliga. & Ang.Are.in tract. de excep.

Alienaſſe in fraudem pręſumitur debitorẽ,ex quo ſcit ſe creditores habere, uel habituros & bona eis non ſufficere. Guido Pap. de pręſumpt. nume.112. ubi fuſius.

Acquiſita per alterum fratrum mortuo patre durante communione inter fratres, præſumuntur acquiſita de communi Spe de iudiciis. §.ſequitur. uidere de communibus iudiciis, quę ſunt tria uer. Quid ſi duo fratres.Alcia.de pręſump. regula 1.pręſump.25.

Appellare nolens intra decem dies à tempore latę ſententię pręſumitur eidem ſentẽtię acquieuiſſe. & hęc eſt mirabilis præſumptio. ut dicit glo. in l. ad ſolutio.C.de re iudic. item ille, qui pendente cauſa appellationis petit terminũ ad ſoluendum debitum, de quo agebatur, pręſumitur eius appellationi renuntiaſſe. ſecundum Inn.in c.ſolicitudinem,in uerſi.contra expen.de appella. & in c.quòd ad conſultationem. ſuper uer.recipiens,de ſenten. & re iudica.

Aggreſſor qui fuerit inter duos rixantes, & quis aggreſſus in dubio pręſumitur contra mortuum, ſi mors unius ſecuta eſt vel contra amplius uulneratũ. & pro altero l. ſcientiam. §. cũ ſacramenta.ff.ad l. aquil. uide omnino Alciatum de pręſum. regula 3.pręſump.39.uide omnino Herculanum. de cautione c.30. Menochius caſu 63. de arbi.iudi.

Acquirere quilibet pręſumitur uſque ad mortẽ l.ſi defunctus. C.arbi.tutelę.

Preſumitur contra accuſatum, ſi eius conſanguinei impediēt examinationem. Bal. in l. j. ult. col. uerſi. ulti. eſt argu. C. ſi qua cunque prędi. poteſta. per no. in cap. Abb. & in c. conſtitutus de teſtibus.

Animum occidendi non pręſumitur habuiſſe percutiendo alterum, niſi probetur contrariū. l. j. C. de ſicariis, quòd probatur ſi percutiat haſta, cum poterat percutere cum ferro, ut no. glo. in l. 1. §. diuus. ff. de ſica. & ibi no.

Animo iniuriandi pręſumitur aliquem dixiſſe uerba, quę uidentur iniurioſa, niſi probetur cōtrarium. l. ſi non conuicij. C. de iniuriis.

Agnoſcere & approbare iudiciū patris pręſumitur, qui ab hæredibus aliqua emit uel conduxit, uel ſimilia fecit. l. ſi ut proponas. §. j. ff. de inoffi. teſtamento. item præſumitur filiū agnoſcere, & comprobare patris iudicium, qui petenti legatum ex teſtamento paterno patrocinium præſtat. l. fi. ff. de inoffi. teſta.

Actum licito modo quis potius facere pręſumitur, & ut quis ita ſupinus nō ſit, ut id tentet, quod ſciat irritum eſſe, & ſibi maximè damnoſum. argum. l. cum deinde. ff. de proba. ſecundum Raphael. Fulgoſ. in conſi. 5. in ult. col. incip. Nauta quidam, ubi etiam per iſtam rationem quendam nautam, qui receſſerat non ſoluta gabella defendit.

Aſcendens pręſumitur uelle relinquere hæreditatem ſuam deſcendentibus. Alciat. de pręſumpt. regula 1. præſump. 8.

Auus pręſumitur dotare neptem contemplatione filii. Alciā. de præſumpt. regu. 1. præſump. 17.

Affectio pręſumitur in cōiunctis. Alciat. regul. 1. præſump. 20.

Alienatio facta per prelatum in conſanguineos pręſumitur nō eſſe facta in utilitatem eccleſiæ, ſed in utilitatem ipſorum conſanguineorum. Alciat. de pręſump. regul. j præſump. 29.

Antiquior pręſumitur melius ſcire ueritatem. Alciat. de pręſumpt. regul. 1. præſumpt. 45.

Actus ſequens pręſumitur factus in executionem tractatus pręcedentis. Alcia. reg. 2. pręſumptio. 24.

Actus ubi poteſt importare delictum graue & paruum, pręſumitur pro minori delicto. Alc. de pręſumpt. regu. 3. præſumptio 6.

Actus non præſumitur geſtus metu, ſed ſponte geſtus, Alcia. de pręſumpt. regu. 3 præſump. 7.

Actus ut potius ualeat in dubio pręſumptio capitur ſemper, quàm pereat. Alciat. de pręſumpt. regu. 3. pręſump. 34.

Pręſumitur ex duob. actibus eodem

dem die factis illũ præceſsiſſe, qui de iure præcedere debuit. Alciat. de præſump. reg. 3. præſumpt. 42. ubi etiam præſumptio non tollit, quin poſsit in contrarium probari, & allegari, nume. 1. & quando præſumptio ſit alleganda. Aretinus conſi. 110. num. 1. vide Rui. cõſ. 143. num. 22. vol. 5.

Præſumptio ſemper eſt capienda, quod actus ſit factus modo licito, uel cum minori delicto. Ruin. conſi. 1. num. 3. vol. 5.

Præſumptio pro ualiditate actus, eſt cæteris fortior & præferenda. Ruin. conſil. 72. num. 4. vol. 2. Gratus reſpon. 81. num. 13. in 1. & reſpon. 92. num. 7. volu. primo, & reſpon. 90. nume. 13. in ſecundo. Cephalus conſil. 294. num. 45. lib. 2.

Præſumptio, quæ oritur ex promiſsione exceſsiua affictus, eſt magis immediata ad uſuras, quàm modicitas precij in uenditione, & pactum de retrouẽdendo. Gratus reſpon. 11. nu. 19. volum. 2.

Præſumptio nõ eſt, quòd aliquis alienare uelit. Gratus reſpon. 18. num. 11. uolum. 2.

Præſumptio, quę habet iuuene formoſum iuuentum in domo pulchræ mulieris cenſeri adulterum, non procedit, quando muliere inſcia domum fuerit ingreſſus. Gratus reſp. 43. nu. 45. vol. 2.

Præſumptio eſt cõtra rixoſum, & ſimilia ſolitũ perpetrare, ac ſeniorem prius aggreſſum, & ſimilia ſolitum perpetrare, cũ dubium eſt quis aggreſſus fuerit. Gratus reſpon. 47. num. 14. volum. 2.

Præſumptio eſt, quòd quis acquiſierit de pecuniis propriis, qđ qualiter procedat. vide Crauettam conſi. 191. nu. 8.

Præſumptio eſt, quòd actus ſequens factus ſit ſecundum cauſam præcedentem. Craue. conſi. 91. nu. 9.

Præſumitur ille actus præceſsiſſe, qui debuit præcedere, quãdo eodem die, uel eadem hora reperiuntur plures actus celebrati. Ripa reſponſorum lib. 3 c. 5. nu. 2.

Actus præſumitur ſpontaneus. Neuiza. conſi. 46. nu. 42.

Præſumitur pro actu, quod ſit validus, & quod fuerit factus, ut fieri debuit. Neuiza. conſi. 66. nu. 56.

Animus præſumitur talis, qualia ſunt facta, vel verba. Gramma. deciſ. Neapo. 37. nu. 6.

Præſumitur pro uiris, qui ſunt maximæ auctoritatis & notæ integritatis, ac fidei. Alba conſi. 11. nu. 11.

Præſumptio oculti auxilii cõtra aſſociantẽ poſt delictum oritur, per quam cogitur aſſociãs probare contrarium. Rimi. inter conſi. crimi. 136. nu. 8.

Pręſumptio occulti auxilii ceſſat quando aſtans rixæ fuit tanquam mediator. Rim. Tertius ibi.nu.9.

Præſumitur quòd quiſque in dubio velit actum validum facere. Emilianus conſil. 39. nume.87.

Pręſumptio validitatis actus potentior eſt alia quacũque præſumptione. Emilianus conſi.62.nu.12 & conſi. 116.n.14. Dec.in l.in contrahenda n.6.ff. de reg.iur.

Præſumitur pro eis, quæ plerunque acciderunt. Zaſius conſil. 229.nu.37.in j.

Acquirere quilibet pręſumitur & ditari. Alcia.conſi.216 nu.8. lib.vlt.

Pręſumitur paritas affectionis erga pares in gradu. Alciatus cõſi.62.n.4 lib.9.

Non pręſumitur, ꝙ auus de ſuo dotauerit neptem diuitem. vide Alciatum in conſi.49. num. 10.lib.9.

Pręſumptio ex ſubſtantia rei preualet appellationi. Alcia.conſ. 68.lib.9.nu.8.

Præſumptiones introductæ in fauorẽ alicuius intelliguntur habere locum ita demum, ſi ipſe hoc alleget. Alcia. conſil.29. nu.23.lib.8.

Præſumitur contra eum, qui differt agere, donec probatio rei deficiat c.nullus, de præſump. Nam omnis, qui de iure confidit, non differt, nec vadit per mendicata ſuffragia, ſed feſtinat, vt ueritas inquiratur. ut ait Bald.in l.de crimine. C.de adult.& in c.licet cauſam.col. ult.de proba.

Pręſumptiones iuris non attenduntur, quoties animæ vtilitas ſuadet. Portius conſil. 30. num.12.

Præſumptio preualet ex duabus contrariis probationibus, quę facit ualere actum. Ceph. cõſi. 10.nu.4.in j.

Animus malus, cum ſit facti, non pręſumitur, ſed eſt probandus. Cephal.conſil.76.nu.18.in j.& ibi dicit, ꝙ amicitia & obſeruantia tollit pręſumptionẽ quòd quis uoluerit quempiã iniuriam alicui inferre.

Allegatio tacita præſumptionis ſufficit, quæ tamen veniat in neceſſariam antecedẽtiam ad deducta. Cephalus conſil. 133. nu.55.

Pręſumitur, quòd qui cępit bona ſua perperam adminiſtrare, omnia in futurum ſit diſſipaturus. Cepha.conſi.39.nu.27.

Affectionis naturalis præſumptio pręualet. Ceph.conſi.216 num.20.

Allegatio pręſumptionis, quando reſultat ex antiquitate tẽporis, poteſt omitti, & in allegationibus iuris poſtea deduci. vide omnino Cephalum in conſi.171.num.42.lib.2. vbi & alia

alia. Et an præſumptio reſultans ex facto partis debeat allegari? vide Bellonum, Suppu tationum lib. 2. cap. 6. Et eſt allegẽda pręſumptio in quibus dominium præſumitur, aliàs parti minime prodeſt. Crottus conſi. 34. num. 15. & etiam præſumptio poſt concluſionẽ in cauſa tempore diſputationis. vide Afflic. ſuper conſti. de matrimoniis publicè contrahendis n. 17. lib. 2. vide Rolan. conſ. 99. nu. 31. in 2.

Pręſumptio licet nõ ſit pro actis. Tamen fallit in ſententia antiqua, in qua omnia acta interueniſſe pręſumuntur. Roland. conſ. 99. nu. 13.

Præſumptio eſt iuris ſemper contra inuadentem & agredientẽ & criminis Auctorem. Nouellus in trac. cri ad defenſam, pagi. 15. nu. 13. Et contra illum q̨ primo ponit manus ad arma, & incipit proferre uerba contumelioſa, ibi. nu. 17. Maranta in practica in 6. par. ver. Cõfeſſio nu. 27. pag. 204.

Artifex pręſumitur uiuere ex artificio, glo. in l. ſi quis argentũ. uerſi. quantum. C. de donatio.

Si quis alloquatur Titium, & in breui ſpacio committat delictum, præſumitur de conſilio commiſiſſe. Dec. in l. conſilii in apoſtill. ſuper uer. in dubio de regu. iur.

Præſumitur cõtra deferentes arma, quod velint malè agere. Ripa de peſte nu 330. Bald. in feudis de pace tenenda §. ſi q̨s ruſticus. Iodocus de præſump. num. 23.

Præſumptio eſt pro antiquitate. Gui. PP. ſingu. 197. & pro actu antiquo Afflictus deciſ. Neap. 245. nu. 3.

Adulterij præſumptio oritur ex conuerſatione, ex ſolitudine ſimul vagandi, ex loco, nuditate, ætate, ex eodem lecto tempore nocturno, ex auditu teſtium diſtantium tenui pariete, quando inuicem commiſcebantur, etiam ex prolatione oſculorũ, & amplexus, quæ omnia ſimul iuncta probant adulterium. D. Ioſephus Fontanellus olim Prætor noſter Ferrariæ cõmendabiliſsimus & iuſtiſsimus inter conſi. crimi. conſi. 97. nu. 31. in 2. vol.

Præſumitur præſtaſſe alimenta p̃terito tempore, qui probat ea præſtaſſe per triennium cõtinuum. Machellus patrocinio 29. nu. 2.

Præſumptio non eſt elicienda ex actibus noſtris vltra quàm ipſi de neceſsitate inducant. Iaco. Venentus in tracta. de annua præſtatione q. 6. num. 8. in prima par.

Allegari non debet præſumptio per iudicem. deciſ. Neapo. per Afflictum 345. nu. 7.

Allegari non debet pręſumptio, quę

quæ ex curſu temporis nõ venit, vbi veritas patet. Affli. deciſ. Neapoli. 107. nu. 6.

Apparere ſatis dicitur, quod pręſumptiuè conſtat. Afflic. deciſ. Neapo. 12. nu. 24.

Actus vnicus vel plures præſumantur. Milleus in Reperto.

Pręſumi an debeat quilibet actus iudicialis factus in abſentem, uel præſentem. Milleus in Reperto.

Præſumi non debet pro actis extra iudicialibus per iudicem geſtis. vide omnino Milleum in Reperto. litera P.

Abbreuiatura preſumitur eſſe apud Notarium, nec præſumitur ab eo reſtituta partibus, niſi probetur. Bart. in l. ſi quis ex argenta. §. prætor, de eden. vbi & Alexander.

Vbi dubitatur de prioritate duorum actuũ ex incertitudine ne uterque uitietur, præſumimus pro benigniore. Alciat. de pręſumpt. regula tertia, præſumptio. 43.

Abeſſe quis præſumitur ex iniuſta cauſa, eo ipſo, quòd non ꝓbatur abeſſe ex iuſta cauſa. l ſi cum ſeruum. §. fin. ff de fideicõ miſſa. liber. in princ.

Accuſator autem ſi in termino ad quem reum citari fecerat non compareat, præſumitur abeſſe potius ex iniuſta, quàm iuſta cauſa. dicit Ioan. And. de dolo & contu. c. a lib. 6.

Abeſſe pręſumitur quis malitioſè, ubicunque tenetur ad aliquid agendum, & abeſt. dicit Innoc. de eo, qui mitti. in poſſ. cauſa rei ſer. ſi aduerſarius, exẽpla, ibid. uide.

Actus reiteratus interueniſſe pſumitur, ne teſtes periurij rea tu notentur. de teſti. c. cum tu fili. Specu. de teſte. §. iam de interroga. uer. quid ſi vnus.

Præſumitur eum in cuius arbitrium aliquid eſt collatum taliter arbitrari, quòd ſpeciali iuris diſpoſitioni eius arbitriũ non repugnet l. quanquam. ff. de ritu nup. l. 1. & no. ff. ſi quis cautio.

Anulos & claues aſsignatos cauſa cuſtodiæ aſsignari præſumi tur l. dominus horreorum. ff. loca. & no. ff. de leg. 2. l. cũ pater. §. pluribus. & facit 23. diſt. Hoſtiarius.

Agens aliquid in ſuo præſumitur ꝙ nocendi animo non facit l. fluminum. ff. de damno infec. in glo. pen. ꝙ verum, niſi prohibitus hoc faciat 23. q. 5. cũ homo. Facit l. 1. §. denique. ff. de aqua plu. arcen.

Appellationi renunciaſſe præſumitur appellans, ſi apoſtolos ſibi dari non petit intra terminum ab homine ſtatutum, uel à lege. Luc. de Pen. in l. quicunque. præſumpt. 116. C. de apochis pub.

Acta omnia legitimè præſumuntur

tur, ſi aliqua ducta eſt vt uxor. Caſt. in l. cum fuerit nu. 2. ff. de condi. & demon.

Actum approbare non præſumitur, qui ſolemnitatem, quæ in actu requiritur, non admittit. l. non codicillum. C. de teſtamen. Luc. de Penna in l. 1. C. de quęſto. lib. 12.

Agere iniquè non præſumitur, qui pręſente Iudice, aut quolibet alio legali & ciuili officio abſeruante aliquid exequitur. ut colligitur in auth. vt de fun. ſeu fu. poſt prin.

Accuſatus de adulterio præſumitur illud commiſiſſe, ſi tempore accuſationis conſanguinitatem obiecit, & nunc inuenitur nuptias cũ adultera contraxiſſe l. ſi qui. C. de adulter. vide omnino Luc. de Pen. in l. quemadmodum, præſumpt. C. de agrico. & cenſi. lib. 11.

Adulterium commiſiſſe præſumitur is, cui ter denuntiatũ eſt, ne cum alicuius uxore loquatur, inuentus poſtea cum ipſa loq, in auth. ut liceat matri, & auiæ. §. his quoque etiam, quæ eſt. C. de adulter. auth. ſi quis.

Appellans ante ſententiam cauſa fruſtratoriæ dilationis appellare præſumitur l. 2. C. de epiſco. audien.

Adulatio omnis præſumitur mala 40. diſt. ſunt nonnulli, & ſeq. & ex adulatione præſumitur ſequi malitia, ibid. & ff. de ſer. cor. l. 1. plura mala de adulatione. vide C. de ſilẽtia. in rub.

Actum omne praue actum, malè actum eſſe præſumitur l. ſi non conuitii. C. de iniuriis. Niſi pręſumatur aliud ex perſona. qualitas. n. facti pręſumitur ex perſona agentis 11. q. 3. abſit, & no. 5. q. 4. non omnis. vide Luc. de Penna omnino in d. l. quemadmodum. pręſump. 137. C. de agrico. & cenſi. lib. 11.

Affectione doloſa pſumitur moueri, qui committit officia lucroſa conſanguineis, uel coniunctis 89. diſt. decenter.

Animalium venaliciarii. i. uenditores præſumuntur potius ad lucrum, uel turpiter faciendũ proniores l. iuſtisſime. §. 1. in fi. ff. de ędil. edic.

Auarus non præſumitur ſapientiam diligere. C. de nõ nu. pec. l. profeſsio.

Auarus quilibet præſumatur. l. cum de indebito. ff. de proba. & no. ff. ſolu. mat l. quæ dotis.

Actum impetuosè pręſumitur, & non libera uoluntate, cuius actor cito pœnituit, puta intra triduum, extra de reg. cap ad noſtram.

Ancillam ſuſceptam in uxorem a domino præſumitur efferri & ſuperbe agere. §. iocundum, in auth. de nuptiis.

Animus impudicus præſumitur, cuius eſt oculus impudicus 23. q. 5. nec ſolo.

Accu-

Accuſator pſumitur, ut impleat accuſationis ſolemnia requiſitus, ſi non comparet, nec proſequitur, ſuæ cauſæ renunciare. l. ſi ea, C. qui accuſare non poſſunt, & de pac. l. poſtquam.

Auarus nullus præſumitur, quòd quęrat compoſſeſſorem, nullusque dominandi cupiditate inflatus, uel faſtu dominationis elatus deſideret habere cō ſortem. 23. q. 7. quòd autem.

Abbas preſumitur id, quod agit agere de conſenſu conuentus. no. Innocen. in c. ea. de his, quę fiunt à præla.

Agens præſumitur ſuo potius, q̃ alieno nomine agere. l. Iulianus, §. ſi ſeruum, de procura.

Arbiter quis pręſumitur electus, cuius ſententię ſtare ſub pœna promiſſum eſt, & econtra, ut iudex, ſi pœna non eſt adiecta. no. ff. de iudi. l. 1. per Inno. de arbit. c. innotuit.

Alienare præſumitur, qui rē ſuā permittit uſucapi. l. alienationis. ff. de uerb. ſign.

Affectio præſumitur in coniunctis. l. Aurelius, §. Titio. ij. ff. de liber. lega. & ff. mandat. l. cum ſeruus, ſecus in extraneis. l. petitus. §. 1. ff. de excuſa. tut.

Actum inutilem quis non pręſumitur facere uelle. Bertran. in conſi. 338. num. 4. uerſi. adiicio, in 3. vol. lib. 1.

Actum præſumitur a partibus, quod tacitè uenit de natura contractus. Iaſ. in l. cum quid' num. 4. in 1. lectura. ff. ſi certū petatur, an autem præſumatur pro actibus, qui geruntur per modum uoluntariæ iuriſdictionis. uide Abb. in c. in prę ſentia, num. 14. de renunciat.

An præſumi debeat pro actis extraiudicialiter geſtis, uel per uiam uoluntarię iuriſdictionis. uide Abb. in cap. 1. ubi Anton. num. 6. de cleri. pere.

Etiam ſi a lege inducatur præſumptio, & id, quod lex præſumit ſit notorium, allegari tamen ſemper debet, aliàs non ſuffragatur. Turzanus opinio. communi. 157.

Allegari neceſſe eſt ſemper, ubicunque aliquid eſt neceſſariū ad intentionem fundandam dato, quòd illud pręſumatur a iure, adeò, ut in dubio nō ſit neceſſe probari. Bald. conſil. 403. in 3. par. num. 6. Riminal. 430. num. 55. & nume. 56. uide Tiraquel. in tract. de pręſumptio. in glo. 2. pag. 12. uerſic. tu aduerte.

Adiuiſſe non præſumitur ſolemniter, ex quo quis adiuit. Bal. conſi. 403. in 3. par. num. 5.

Præſumitur pro arbitramento, ſicut pro ſententia iudicis. Bal. conſi. 340. in 1. parte, nume. 2. Item pręſumitur pro arbitro. Bal. conſi. 340. num. 4. in 1.

Adhibitus præſumitur adhibitus gratia adhibentis non gratia ſua,

ſua, nec præſumitur adhibens uelle iactare ſuum. Bal. conſil. 400.nume. ſecundo, in quinta parte.

Alienatio an præſumatur ſimulata ex eo, quòd alienans reperiatur poſsidere poſt alienationem.Bal.conſil.268. num.1. in 5.parte.

Præſumptio,quòd interpretatio debet fieri,ut actus ualeat,pręualet aliis.Dec.conſil.76.nu.3.

Præſumptio locum non habet, quando de ſalute animæ agitur,Anchar. in conſil.411. numero 5.

Annihilare uelle ſeipſum, & ſtatum ſuum nemo præſumitur. Socin.iun.conſi.77.nu.39.in 1.

Præſumptio licet releuet ab onere probandi.Tamen non releuat ab onere proponendi, & allegandi, cum quælibet iuris præſumptio debet articulari, licet non probari. Socin. iun. conſi.7.num.9.in 1.& conſi.77. num.21.

Alienare malo animo pręſumitur, qui ſubſtantia ſua, & bonis abutitur. Cacheranus deciſione Pedemontana 168. nu. 14. & 13. & qui male uerſatur circa ſubſtantiam ſuam dilapidare dicitur.Et ex magno exceſſu in alienādo pręſumitur fraus, ibi.nu.15.

Arbitrium, ideſt laudum in dubio præſumitur æquum.Vitalis in tracta.clauſularum, pag. 466.uerſi.Et quòd dictum eſt.

Acquirere ex aliena pecunia quādo quis præſumatur, uel non. Siluanus in conſi. 86.in 2.

Alimenta præſumuntur præſtita ab eo,qui tenebatur ea præſtare.l. fi.ubi Bald. & Salyc. ff. de alimen. pupillo pręſtan. Bart. in l.cum ſeruus,ff.de uerb. ob. Corn.in conſi.110.col.3. uolu. 1.& conſi.113.colum.2. uerſic. his tamen non ob.

Actus quilibet in dubio præſumitur uerus. & non ſimulatus, ut per Bar.in l. cum precibus. C. de probat. Abba. in conſil.97. num.23.

Arma ante pedes inuenta præſumuntur illius, cuius ſunt ante pedes. Menoch. de arbi. iudi. caſu 394 num.53.

Alimentatus præſumitur pupillus a tutore, niſi probet unde aliunde perceperit alimenta. l.fi.C.de alimē pupillo pręſta. ita & creditor præſumitur aluiſſe equum pignori ſibi datū. ita & apparitor pręſumitur aluiſſe carceratum. EcKius in trac.de iure ſiſtendi, capit.34. num.1.inter tracta. a ſsicurat. diuerſorum,pagi.428.

Actus, ut ualeat,p̄ſumitur prius præceſsiſſe quàm ſecus, plura ad rem Rolan. à Valle in conſil.61.num.24.& pluribus ſeq. in 3.uol.

Antecedenti prohibito,præſumitur prohibitum omne,per qđ

ad illud peruenitur. Anto. Gabriel. in ſuo communium concluſ. tit. de præſumptionib. concluſione 7.

Animus ita eſſe non præſumitur, quia eſt facti, niſi probetur. Benintend. deciſio. Bono. 70. num. 16.

Acquirere frater, uel quis alius præſumitur ſibi & ſuis hæred. in dubio, & non fratri. Bald. in conſi. 97. in 1. ubi bene.

Alienatio nunquam præſumitur, quoties unus & idẽ actus poteſt ſapere alienationẽ, & non alienationem. Bald. conſil. 116. num. 3. in primo.

Arbitratoribus iura partium nõ ſunt notoria, niſi conſtet, nec præſumũtur, idem in arbitris. Bald. in conſi. 142. col. 1. in fin. in 1. uo.

Adulter præſumitur, qui in fragranti crimine deprehenſus eſt malefactor. Bald. in conſil. 152. num. 5. in 1.

Arbiter habet pro ſe præſumptionem. Dyn. in conſi. incip. Tholomæus Manentis. Bal. conſil. 227. num. 5. in primo.

Arbitrator, qui enormiter lędit partem præſumitur ex animo & dolo feciſſe. Bald. in conſilio 380. in 1. vol.

Actus duo quando ſunt ſubordinati, de quibus in eodem inſtrumento fit mentio, præſumuntur facti congruo ordine. Bald. conſi. 170. num. 2. in 2.

Actus, qui poteſt duplici modo fieri, ſcilicet tanquam hęres, & tanquam non hęres, in dubio non pręſumitur, quis adire, ut no. ff. de condi. ob cauſam. l. 1. §. ſi parendi. Bald. conſ. 224. in 2. vol. & ibi quando quis dicatur adire hæreditatem.

Accuſatus, uel inquiſitus non ſtatim, quòd eſt accuſatus, uel inquiſitus ideò præſumitur culpabilis, niſi probetur, ut legitur, & no. in l. 3. C. ad l. Iul. maieſta. Bald. conſil. 410. in 2. uol. num. 1.

Allegare ſemper melius eſt illud, quod lex præſumit. Bal. conſil. 403. num. 6. in 3. uolum. uide omnino.

Affectio in dubio naturalis inducit præſumptionem. Bal. conſ. 406. num. 2. in 3.

Arbitraria habent pręſumptionem pro ſe. Nam & in arbitrariis pręſumitur pro iudice de eo, qui fuit. ordi. ſuſce. c. innotuit. Bald. conſil. 217. colum. 1. in 4.

Abbas præſumitur conſtituere procuratorem de conſenſu capituli, niſi contrarium probetur c. ea noſcitur, de ijs, quæ fiunt a prelatis ſine conſenſu capituli. Bal. in Margarita uer. 14. & an pręſumatur facere de conſenſu conuentus. Innocen. in c. ueniens, in ulti. colum. de pręſcrip. ubi quòd ſic.

Abeſſe quis ex malitia præſumitur,

tur, ſi dum obligatus ſtare in loco, ut beneficiatus, uel maritus non reperiatur. Felyn. in c. conſultationibus, circa princ. 1. col. de offi. deleg. plenè. Abbas in c. ſi aduerſarius, de eo, qui mitti. in poſſ. cauſa rei ſeruandæ, ubi, quando abſentia doloſa præſumatur.

Abbreuiatura præſumitur eſſe apud notarium, nec præſumitur ab ipſo reſtituta partibus, niſi probetur. Barto. in l. ſi quis ex argentariis, §. prætor, ubi & Alex. ff. de eden.

Abſens præſumitur condemnatus ex contumacia. l. j. & ibi Bald. in 3. no. C. de pericu. & commo. rei uendi. niſi ſit condemnatus ex liquidis iuris ꝓbationib. l. ij. & ibi tenet Bald. C. de contra. iud. tu uide Bart. in l. Papinia. §. meminiſſe, in 3. no. ff de inoffi. teſta.

Abſens in loco propinquiſſimo præſumitur ſcire ſententiam latam eſſe contra ſe a die præſentati tenoris ſententiæ ad domū ſuam, aliàs ſecus, aliàs non ſcilicet facta præſentatione prędicta. Etiam ſi prius fuit citatus ad ſententiam audiendam, ſecus, ſi fuit ſibi miſſa notificatio ꝑ publicum nunciū, licet tenor ſententiæ non fuit miſſus. Firmanus in uerſic. abſens in loco, fol 5.

Abſens præſumitur ſcire etiam id, de quo eſt publica fama. Bart. in l. is poteſt, in 6. col. ſuper uer. nunc uideamus, qualiter, de acquiren. hæred.

Abſentia in omni materia ſemper præſumitur. Firma. uerſic. abſentia.

Abſolutio nunquam præſumitur commiſſa ad cautelam, niſi exprimatur, glo. in c. capitulum, uerſi. relaxetis, de reſcrip. quā extollit Panor. in c. Apoſtolicę in fi. de excep.

Abſolutoria præſumitur lata, q̃a non probatum. Bar. in l duob. §. a fideiuſſore, ff. de iureiuran. item ex cauſa, de qua patet in actis. Bar. in l. Iulianus 16. col. uerſi quandoque. ff. de condi. indebi. & Alexand. in l. admonendi. 3. char. de iureiur. Firm. uer. abſolutoria.

Accuſator ꝑſumitur legitimus, niſi contra probetur. Bald. in addi. ad Speculato. de accuſa. uerſi. 1.

Acta an prę ſum ātur interueniſſe, ſi de eis ſit facta mentio in ſententia. Caſt. conſi. 3.

Acta præſumuntur iuſta ſicut & ſententia. Bal. in l. fi. in penult. col in fi. uerſic. quæro nunquid pro actis. C. de re iudi. Bar. in l. 2. qui. C. de ap.

Acta non præſumuntur præceſſiſſe, licet producatur ſententia. Bar. in l, illud. ff. de acquir. hæredit.

Acta omnia præſumitur index ui diſſe, & cognouiſſe. Bald. in l. fi.

C.de edicto diui Adria.tolleu. in 5.quæſt.

Actor præſumitur uoluiſſe in iudicium deducere ius ſibi competens,& non ius non competens, etiam ſi opus ſit uerba transplãtare & impropriare. Paul. de Caſtr.in l.2.§.uerbis, ff.ſi cer.pet.

Actor præſumitur ſcire qualitatem iudicij.Bal.in l.fi. C. de liti. paulo poſt prin. ſuper text. ibi acceſſerit.

Actor non probans prẹſumitur calumniari. Bald. in l generali 6.col.ubi diſtinguit. C. de epiſcop.& cler.

Actor præſumitur uoluiſſe intentare actionem, quæ reſultabit ex probationibus faciendis. Alexand.in §.Chryſogonus,7. col.de uerb.obl.

Actor prẹſumitur cõſtitutus cauſa cognita.Bald. in l. ſi præſes, in j.quæſt. C.quomodo & quãdo iudex.

Aditio non prẹſumitur ex implemento conditionis l.Antiſtus, & ibi Bal.de acquir. hær.

Aditio prẹſumitur, ex eo, quòd tutor in inuentario dicit ſic. item res de hẹreditate Titij. Bar.l.gerit,penul.col. ver. iux. hoc quæro,ff.de acquiren. hæred. item ex uerbis narratiuis Titius hæres hic conſtituit pro curatorem &c. Bartol.in dicta l.colum.2.

Aditio ex non facto præſumitur, putà ſi debitor inſtitutus intra tempus nõ ſoluit,quia præſumitur adire. Bar.d.l.gerit,in 9.col. uerſ. uenio ad quartum prin.Bertach. uer.aditio ex nõ facto,ubi fuſius.

Aditio fit & præſumitur,ſi minor cum conſenſu curatoris agit cõtra debitores hẹreditarios. Caſtr.in conſi.212.

Aditio præſumitur per actum factum a patre ſciente & patiente filio, ſi actus eſt talis, quòd arguat aditionem.Bartol. in l. qui in alie. §.1.uer. qro quid ſi appareat, ff de acqu.r. hæred.

Aditio præſumitur, non inducitur ex curſu longi temporis.l. qui in aliena.§.1. & ibi Bartol. in prin.ff de acquiren.hẹredit. Bald in l.2.de legiti. hære.& in l.j.26.oppo.C.qui admitti.

Aditio prẹſumitur ex comminatione filię facta fratri de petenda portione hẹreditatis, & ideo tranſit ad hẹredes petitio hẹreditatis tanquam aditę. Bar.in l.poſthumus,§.fin. ff. de inoffi.teſtamen. non tamen ſe clarè firmat.

Aditio in ſuis præſumitur,nec eſt probanda,ſed in extraneis ſic. Bertachi.in uerſi.aditio.

Aditio citius præſumitur in hẹreditate aſcendentium quàm aliorũ.Bal.in l.ſi matre,in prin. C.de ſuis & legiti.

Adminiſtrator Reipublicę præſumitur ditatus ẹx pecunijs publicis

blicis nõ ex officio ſuo q̃ſiuiſſe, quod poſt officiũ reperitur habere. Bal. in l. cum oportet. in prin. in 4. col. ver. quid in administ. C. de bonis quę liber. Bertachi uer. adminiſtrator Reipublicæ.

Adminiſtrator ſemper præſumitur facere animo adminiſtrandi, non animo donandi. Bertachi. uerſi. iſto.

Adultera ſemper p̃ſumitur adultera. Ang. in auth. de reſtitu. & ea, quæ parit. §. fin. col. 4.

Affinitas facit præſumi homicidium caſuale. glo. eſt in l. 1. C. de ſica. & Bal. in ſingul. uerſic. amicitia.

Alienatio in clericum præſumitur facta cauſa mutandi iudicij, & per eam conſtituitur durior aduerſarius, cum non poſſit clericus conueniri ſub iudice ſeculari, & ideo contra alienationem agitur ad intereſſe ex edicto de aliena. iud. mu. cauſa facta. Idem ſi ſit facta in perſonam, cũ qua deberet fieri cõpromiſſum. Bertach. uer. Alienatio in clericum.

Alienatio præſumitur in fraudẽ, quando alienans poſtea poſsidet pro ſuo. id eſt fructus percipit & nemini reſpondet. Etiam ſi rẽ precario poſsideat. niſi emptori reſpõdeat de fructibus, vel niſi reſeruauerit ſibi uenditor vſumfructum. Bertachinus verſiculo, Alienatio præſumitur.

Alimenta præſumuntur pręſtita vxori ab hęredib. viri, cum quibus commorata eſt. Niſi probet, ꝙ aliunde percepit l. fi. C. de alimen. pu. præſti. Alex. conſi. 3. in 3.

Item in dubio præſumuntur pręſtita pupillo à tutore, niſi pupillus aliter probet. Item præſumũtur p̃ſtita de bonis eius, cuius negocia ſunt geſta à negociorum geſtore, non de bonis eius. glo. & Bar. in l. Neſennius 1. col. ver. item no. ff. de nego. geſt.

Allodialis res pręſumitur & non feudalis, ſed libera. Firma. ver. libera & uer. Allodialis, & Brunus conſi. primo colum. prima, & conſil. ſecundo, colum. 1. & ſecunda.

Alluſio vocabuli facit præſumi ſignificatum vocabuli l. 1. & ibi Bar. ff. de fundo inſtruc. vbi dicitur inſtrumentum dici, eo ꝙ inſtruat cauſam. & Bar. in l. omnes populi. in 6. q. principali. ver. Item quòd prædictum. ff. de iuſti. & iure, & no. in l. 2. §. appellata, in prima oppoſiti. ff. ſi certum pet.

Amicitia eſt pręſumptio & coniectura in incertis, uidelicet, ꝙ teſtator ſenſerit de Titio amico potius quàm de alio Bar. in l. duo ſunt Titij in fi. ff. de teſta. tu. & Bal. in l. voluntatis, vlt. colum. ver. Item legatum. C. de fideicom-

deicommiſſis,dicit pręſumi re lictum factum amico & propter amicitia.

Amicitia pręſumitur inter omnes, non autem inimicitia.l.ſi quis teſtibus,& ibi Abb.in vltima colum.in ver.no.quòd il le.C.de teſtib.Quod eſt verum in genere & non in ſpecie, qa tunc amicitia non pręſumitur ſed debet ſpecificari ſecundū Bal.ibid.

Amicitia inducit pręſumptionē, quòd quis non habuerit animum occidendi.Cępol.in con ſi.2.in 2.col.in fi.

Amicus pręſumitur is, qui eligitur ad aliquod officium l.amiciſſimos.in prin.& ibi Bart.ff. de excu.tuto.

Animus ex facto pręſumitur,niſi cōtraria proteſtatio palam pręcedat.Firma. hoc uer.

Animus ex præludiis & pręfationibus pręſumitur. Caſt.conſil. 40.Alexan.conſ.146.colum. 5. in 5. vol.

Animus furandi non pręſumitur in tutore.Niſi in reditione rationis aliquid ſupprimere deprehendatur.Firma.ver.iſto.

Animus pręſumitur ex dictis extra iudicium parte abſente. Firma.ver.iſto. Et an & quando. animus maleuolus pręſumatur.Signorol.conſ.21.

Animus præſumitur ex conſuetudine.Bal.l. Macedoniani. in fi.C.ad Mace.

Animus recedendi de loco non præſumitur in eo, qui habet officinam,vel tabernam in loco aliàs ſic l.heres abſens.§.proinde in 1.col.ff. de iudi.

Animus repetendi ſumptus pro alio factos, quomodo probetur.Firma.ver.iſto.Et præſumitur ex qualitate expenſarum. ibidem.

Animus mercandi in futurū præſumitur in eo, qui de proximo dereliquit artem mercantiæ. Alex.in l ſemper §.negotiatio de iure immunitatis.

Animus donandi nō pręſumitur in adminiſtratore promittente, vel expendente, ſed animus repetendi ſic. Firma.in re perto.iſta litera.

Animus percutientis pręſumitur ex qualitate inſtrumenti, quo percuſit c.ſignificaſti.2.de homici.Non tamen ſecundū Firma.quòd intentio attenditur & non factum in illis, quæ ex animo dependent.Alex.in l. & §.licet.col.2.ff.ſolut. matri.vbi de illo, qui habebat animum vulnerandi, & occidit,& de illo,qui vnum offendit, & alium offendere volebat.& de ebrio & dormientibus delinquentibus. Adde, ꝙ prima & principalis intentio attenditur, & non, ꝙ ex poſt facto ſequitur. Vnde ſi permittitur bladū extrahi pro vſu, & ego extraho eo animo,demum muto ꝓ poſitum

poſitum & vendo, non incido in pœnam ſtatuti. Firma. vbi ſupra.

Animus ex reuerſione præſumitur. Niſi reuerſio fiat poſt quinquennium. Bal. in trac. de ſciſma, 19. col. l. naturalem. §. Pantonius. de acqui. re. do. Bart. in conſi. ſtatuto Ciui. Bono. & in l. ex eo. de teſta. mili. Firma. in reperto.

Animus donandi præſumitur in adhibente coniunctam perſonam ad ſtipulandum. Firma. ver. iſto.

Animus donandi ſumptus alicui factos præſumitur ex qualitate ſumptuũ. Firma. ver. iſto.

Animus nocendi nõ pręſumitur. Niſi ex comminatione; quòd ædificabit ad deſpectum vicini. Item niſi nullam ſentiat vtilitatem. Item niſi eſſet modica vtilitas & magnum damnũ vicino. Firma

Antiquitas facit omnia præſumi ſolemniter acta, niſi ex inſpectione ſcripturæ defectus appareat. Caſt. conſi. 48. Cuman. conſi. 158. in prin. 2. col. Areti. conſ. 31. Firma. ver. Antiquitas & ubi ſe remittit. vide in ver. ſolemnitas ubi contra iſtud.

Antiquior præſumitur ſapiẽtior. 26. q. 4. ſciendum. Specula. de aduocato. §. nunc tractemus. uer. habito 84. diſt. porro.

Annuli ſubarratione pręſumitur matrimonium contractũ. glo. in l. fi. de deſpon. impub. Dec. cõſi. 164. col. 2.

Appellans & non proſequens pſumitur habere iniuſtam cauſam. Cardin. in clem. conſtitutionem. §. ſanè 9. q. de electio. 2. q. 6. §. ſi uerò. Bal. in addi. Spec. de appellat. in 7. col. verſic. qui appellat.

Appellatio an pręſumatur in ſcriptis q̃ fuit in ſcriptis redacta. in Spec. de appella. in 3. col. §. an omnia, verſi. & notabiliter. ubi Bald. in addit. ver. an præſumatur, vbi dicit, ꝙ non.

Appellatio in dubio præſumitur rationabilis, & debet admitti niſi conſtet cõtrarium. Firma. uer. iſto.

Appellationi præſumitur renuntiaſſe, qui in termino nõ recipit apoſtolos. Car. in clem. 2. §. 1. in fi. de appel. & in 3. q.

Appellatio tollit præſumptionẽ ſententiæ. Firma. in reperto.

Arbor præſumitur extendere radices per 15. pedes l. 1. & ibi Bar. C. de aquæductu. lib. 11.

Argumenta dicuntur perſpicuę præſumptiones. Inno. in c. cũ in dioceſi, in glo. uerſi. argu. de vſu. & Bal. in Margarita uerbo argumentum.

Armatus præſumitur habere malum animum, niſi ea portet ligata. Firma. iſto uerſi.

Auctoritas preſumitur de ſubſtantia. Bald. l. fi. §. neceſſita. 7. col. uer. item auctoritas, C. de bonis

bonis quę liber.

Augmentum dotis prę ſumitur in fraudem factum, quãdo cre ditores ſunt marito non aliàs. Firman.uer.augmen. dotis.

Quoties unus & idem actus poteſt ſapere alienationẽ, & non alienationem nunquam prę ſumitur Alienatio. Bal.in conſil. 116.nu.3.in 1. colum.

Antiquitas temporis inducit prę ſumptionem, ꝙ omnia requiſi ta verè interuenerint, & omnis defectus ſolemnitatis purgatur propter temporis antiquitatem. Pariſius conſil. 104. nu.45.& ſeq.in 1.vol.

Actus fruſtatorius non præſumitur fieri.Pariſius conſ.113.nu. 37.in j.vol.

Actum quis approbare non præſumitur, quando non recipit, nec admittit ſolemnitatẽ ſub qua actus traditur, ut dicit Lu cas de Pen.in l.1.C. de queſt.li bro 12.de quo ſic Pariſius con ſi.19.nu.144.in 2.vol.

Alienatio in dubio præſumitur potius neceſſaria & legitima quàm voluntaria. Soci. conſil. 16.nu.16.in 3.vol.

Actus reiteratus præſumitur deliberatio, & quidem plena. Pariſius in conſi.61.num.35.in 2.volum.

Adulterium lex præſumit, dum ſolus cum ſola reperitur c. literis c.tertio loco, de proba.c. præterea, de teſtibus. Bald. in l.fin.C.de probatio.

Actum quis faciens publicè & palam non præſumitur dolo facere. Pariſius in conſi. 171.n. 16.in 4.vol.

Alienatio facta de re eccleſię ſer uata forma reſcripti ſummi Pontificis in dubio præſumitur facta in utilitatem eccleſiæ.Pariſius conſi.24.num. 5.in 4.uol. uide omnino totum con ſilium, ubi quando alienatio rei eccleſię dicatur facta in vti litatem eccleſiæ.

Aduocatus, qui facit pactum de quota litis præſumitur, quòd propter hoc malam cauſam etiam defendit. Alberic.in l. ſi quis aduocatorũ. C. de poſtulãdo. & de pacto de quota lite Bart.& alii,& Caſtr.pulcherrimè in l.ſumptus. ff. de pactis. & uide in ſumma Angelica. uer. aduocatus.

Actus geſtus à perſona prouida & honeſta præſumitur iuſtus & factus in caſu pos ſibili. Pari ſius conſi.41.nu.12.in 4.Tollitur autem pręſumptio iſta ex factis contrariis, ut ibi per eũ nume.13.

Annuli immisſio facta à præſente pręſenti inducit præſumptionem matrimonii, quando ꝑceſſit aliquis tractatus, aliàs ſecus.Pariſius conſi.55. nu. 44. in 4.uolum. quando autem nõ præcederet tractatus, tunc nul la inducit pręſumptio, ſed ſolum

lum pręſumitur facta quędam donatio, quæ non poteſt dici ſubarratio. ex qua non poteſt induci probatio contracti matrimonii, vt ibi dicit Pariſius latisſimè & in conſil.60.nu.48. eo.vol. & ibi quando præſumatur pro matrimonio.

Appellatum prius præſumitur, ſi eodem die appellatur, & obtinetur commisſio. Pariſius conſi.106.nu.17.in 4 uol.

Actus multiplicitas non præſumitur niſi probetur c. cum Ioannes heremita, vbi Moderni. de fide inſtrumen. Pariſius cōſi.136.nu.21.in 4.

Adulterium coniecturis & præſumptionibus probari poteſt. Pariſius conſi.137.ad fin. in 4. vol.nu.29.

Auxiliū quis p̄ſtitiſſe, uel p̄ſtare maleficio non p̄ſumitur in dibio. vide omnino Pariſium in conſi.152.in 4.volu.& conſilio 164.nu.12.eo.uol.& ibi per diſcurſum, ubi quando pręſumatur, quis aſtitiſſe ut auxiliaret etiam maleficio. uide omnino.

Alimenta præſtita per maritum uxori, ſequuta eius morte remiſſa & donata ipſi præſumuntur. Chacheranus deciſio. Pedemonta.132.nu.2.& ſeq.

Actus præſumitur in præteritū, & ſe refert ad præteritum ſui natura ſi habet dependentiam à veteri præſumpto, aut nō inferrur in præterito, & tunc nō præſumitur de præterito. Bal. in repeti.l. Barbarius, col. ante pe. in ult. lectura. ff. de oficio prætoris.

Accuſans de facto alieno excuſatur à præſumpta falſitate ratione publicæ famæ, vel ex eo, ꝙ audiuit à perſonis fide dignis, & honeſtis. Bal. in l. Athletas. §. Calumniator. ff. de iis, qui no. infamia.

Actum non præſumitur, ꝙ competat exceptio loco cuiuſdam pęnæ. Bal. in l. ſi de meis. col.2. ff. de arb.

Apothecam habens in loco non p̄ſumitur ſtatim diſceſſurus. Bal. in l. hęres, col.1. ff de iudiciis in addi.

Amicus. Melius de amico præſumitur. Bal. in l. ſi procura.3. colum. ff. de condi. indebiti.

Alienatio omnium, vel quaſi omnium bonorum p̄ſumitur fraudulenta quando tractatur de preiudicio tertij. Bal. in l. ſicut §. ſuperuacuum. ff. quibus modis pig. uel hypo. ſol.

Aditio filij præſumitur ex longa patientia patris Nam ſi pater patitur filium hæredita ē poſſidere, ex longa patientia præſumitur, ꝙ filius adiuit iuſſu patris. & ſic pręſumitur quaſi contractus. qui celebratur in aditione. Bal. in l. ſi certis annis. nu.12. C. de pactis.

Animus pręſumitur ex actibus

nam facto datur uoluntas intelligi. Bal. probat. in l. ſi aquã. C. de ſerui. & aqua, nu. 14.

Amicus. Sicut in fauoribus præſumitur pro amico, ita in odijs contra eum præſumitur quod offendit. Bal. in l hac conſultisſima. col. 2 nu 5. C. qui teſta. facere poſſunt.

Actor impetrans reſcriptum, & non probans præſumitur calũniari, & fortior eſt iſta pręſumptio quàm ſi expediretur coram ordinario. Bald. in l. non ignorat. nu. 2. C. de fruc. & lit. expenſis.

Actus in dubio præſumi debet potius cõtinuatus quàm aliàs de nouo factus. Crauet. in cõſ. 223. nu. 3. in 2.

Actum, quod in actis ſcriptum non reperitur, præſumitur nõ actũ. plura Herculanus in ſuo de Negatiu. nu. 176. & nu. 187. & ſeq. ubi ex actis proceſſus præſumitur ineſſe.

Amicus non præſumitur, qui nimis lędit in arbitrando. Cępola conſi. ciuili 34. nu. 5.

Amisſio pręſumitur ſimulata, ſi poſtea posſidere reperiatur. l. ſi nulla, ubi Saly. C. de pigno. ac. Bertachi in uer. Amisſio. in fi. in reperto.

Actus, quãdo apparet factus ſub duplici forma, præſumitur reiteratus. Gramma. conſi. ciuili 65 num 7.

Angarias ſoluens, uel collectas præſumitur ſemper ex timore potius quàm ex debito ſoluere. plura Grammati. conſi. ciuili 98. n. 17. & conſi. 147. Nec poteſt Princeps vaſallus onera & collectas inſuetas ponere aliter. &c. ut ibi.

Antiquitas habet pręſumptionẽ plurifariam. Grammat. conſil. ciuili 15. nu. 7.

Actus pręſumitur factus à furioſo tempore, quo non erat furioſus. Grammati. conſi. ciuili 129. nu. 23.

Alimenta pręterita filia petere non poteſt, quę fuit à matre alimentata, quia pręſumitur, quod mater ei donauerit. etiam quod proteſtata fuerit aliter. Grammaticus conſi. ciuili 146. n. 16. & hoc procedit, ſi dicta alimẽta ſibi non fuerint relicta, ubi tamen fuiſſent legata, ſecus eſt vt ibi per eum.

Animus & uoluntas factis datur intelligi, quia talis pręſumitur animus, qualia ſunt facta. Grãmaticus conſil. ciuili 150. numero 24.

Animus defuncti non præſumitur corruptus, nec corrumpi poteſt, ſecundum articulum. Grammaticus conſi. ciuili 158 num. 1.

Amicum interficiens, præſumitur homicidium caſuale, quia pręſumitur bene pro amico. plura Io. de Amicis conſil. 86. nu. 14. & ſeq.

Actum

Actum quid prçſumitur ex cauſa magis principali in dubio, in iudicanda cauſa actus, qui ex plurib. cauſis fieri potuit. Crauetta conſ. 202. nu. 13.

Annua præſtatio prçſumitur facta ex cauſa donationis, licet cauſa præcedens ſolum probetur relatiuè, aut enumeratiuè. Crauetta conſi. 226. nu. 3.

Abſens non prçſumitur clericus nec ius dicens, uel officialis, qui tenetur reſidere in loco. Crauetta conſi. 240. numero 3. in tertio.

Allegare debet illud, quod lex præſumit, etiam, quòd eſſet notorium. & iſta eſt communis opinio. Crauetta conſi. 258. nume. 23. in 2. vbi bene.

Animus pſumitur ex actuũ qualitate. Crauetta conſi. 261. n. 3. in ſecundo.

Actus preſumitur prçceſiſſe, ut valeat, qui in ordine literæ poſterius reperitur. puta, ſi in inſtrumento dicitur, quòd pater donauit filio, & quòd eum emancipauit, nam prçſumitur prius facta emancipatio, vt ualeat donatio. Crauetta in conſi. 278. nu. 2. uerſ. Septimo ubi res dubia eſſet. uol. 2.

Alienaſſe rem liberam quis præſumitur, ubi etiam liberã expreſsè non uendidiſſet. l. ex his prçdiis, ubi gloſſ. C. de euictio. Crauetta in conſil. 298. verſic. Etenim nemo dixerit.

Actus prçſumitur factus ab eo, qui illum tenebatur facere. l. cum ſeruus. cum ibi not. ff. de uerb. oblig.

Animus occidendi etiam in armato quandoque non præſumitur. Crauetta in conſil. 309. nu. 6. in uerſ. ſecundo etiam in armato. in 2. uol.

Aditio hereditatis non prçſumitur, niſi probetur, quia eſt qd facti. Crauetta in conſ. 312. nu. 3. col. 3. ad fi. in 2. uol.

Arma portans prçſumitur habere malum animum. Crauetta in conſi. 314. nu. 3.

Præſumptio ſumitur ex his, quæ apparent, non ex his, quç non apparent. Ideo poſſeſſio prçſumitur ſubſecuta ex titulo, de quo apparet. Et ea quç non apparent non prçſumuntur, ſed rebus ſic ſe habentibus iudicare eſt. Crauetta conſi. 319. nume. 13. uerſic. Decimonono in 2. uolum.

Abſens prçſumiẽ ignorare. Crauetta conſ. 319. in reſolutione dubiorum poſitorum poſt conſilia col. 1. in fi.

Animus & atrocitas maleficij pſumitur ex genere armorum. Merenda inter conſilia commun. diuerſorum 90. num. 15. Tomo 2.

Abſens à Ciuitate pſumiẽ ignorare edictum, ſiue proclama, & ideo non incurrit in pœnã, Roma. conſil. 59. deciſio. Pede-

demont.71. per totum. vbi de proclamate, quòd frumentum portetur ad Ciuitatem &c. & Roma d.conſi.59. quòd Forenſis exiſtens extra ciuitatem aut eius Comitatũ reuerti debeat. & quæ duo proclamata facta fuere Ferr. anno. 1571.

Anuli ſubar atio inducit pręſumptionem matrimonii. Natta conſ.250.nu.7. in 2.

Aditio hęreditatis pręſumitur facta per patrem de conſenſu filii infantis, & omnia ſolenniter eſſe acta. & maxime, quando pater tenuit dotem maternam per decennium poſt mortem matris infantis. Natta cõſi.74.nu.11.

B

Bona fides pręſumitur. l. fin. C. unde ui.

Bonus pręſumitur, qui uirtutib. ſe ingerit. Ioan. de Graſſis in ſummario. c. ex ſtudiis. de pręſumpti. Rodulphus in trac. de uſuris, num.4. Fallit, quando agitur de pręiudicio tertii. Gozadi. in conſi.66 nu.7.

Bonus quilibet pręſumitur, niſi probetur malus. nõ tamen ſic eſt in bona fide, quia ad hoc vt pręſumatur bona fides requiritur aliud probari. Requiritur autem in bona fide iuſtus titulus. uel, quòd probabilibus rationibus acquiſierit poſſeſſionem. uel, ꝙ longo tempore poſſederit. uide Guid. PP. de pręſump. nu.37. & ibi num.38. dicit, ꝙ ex titulo putatiuo pręſumitur bona fides, niſi aliqua pręſumptio in contrarium appareat. Et non pręſumitur bona fides, niſi in iudicio allegetur per partem. quia eſt facti & animi, ideo debet allegari antequam pręſumatur. Qualiter autem probetur mala fides illius, qui posſidet cum titulo, ponit Bar. in l. nunquam. ff. de uſuca. uide omnino Gui. PP. ibi. item bonus pręſumitur natus ex bona ꝓgenie. l. ſi ſeruus communis. §. qui mancipia. ff. de ędili. edicto. Et pręſumitur quis bonus omni tempore, qui ſemel fuit bonus. l. nõ omnes. §. à barbaris. ff. de re milita. Et ſic ex pręcedenti uita pręſumitur in pręſenti, ſiue in bonum, ſiue in malum. Bar. de pręſump. Item bonus pręſumitur, qui natus eſt de bona progenie. & econtra l. ſi ſeruus cõmunis. §. ſi mancipia. ff. de redibitoria. Præſumptiones autẽ bonitatis, & malitię ponit Albericus in l. omnimodo. nu. 3. C. de inoffi. teſta. vide omnino. & ad eum ſemper recurras vide etiam omnino. Alciat. de pręſump. regu.2. præſump.8. & regula 3. præſump.2.

Baptizatus non præſumitur quis niſi probetur. Alciat. de præſum-

ſumptio. reg. 2. præſumptio. 4.

Bono exitu perfici non præſumũtur, quæ malo ſunt inchoatà principio. Alciat. de præſump. regu. 1. præſum. 32.

Bona fides pręſumitur in poſsidente, niſi probetur cõtrariũ. Alciat. de præſumpt. regula 3. pręſumpt. 5. quando præſumatur bona fides. Menochius de recuperan. poſſeſsione, in 13. remed. num. 164.

Bonum præſumitur de uno quoque, niſi probetur contrarium ar. de pręſump. c. dudum. uide quod no. de fer. in or. fa.

Bonus præſumitur, qui deſcendit ex bona progenie. l. quid ſit fugitiuus. §. qui mancipia. ff. de edil. edic. l. ſi ſeruus cõis. §. qui mãcipia. ff. de edil. edicto.

Bonum & iuſtum aliquid pręſumitur, quod a bono factum eſſe probatur. 32. diſt. qui de mẽſa 9. q. 2. Lugdunenſis, & 12. q. 1. omnes, & ibi no.

Bona fides præſumitur, niſi probetur mala l. penul. de euictio. Luc. de Pen. in d. l. quicunque p̃ſump. 32. de apochis pub. li. x.

Bona fides præſumitur in eo, qui poſsidet auctoritate iudicis. Luc. de Pen. ubi ſupra pręſumptio. 33.

Bene agere quis præſumitur in ſenectute, qui bene egit in iuuentute c. cum in iuuentute, de præſumpt.

Bonum præſumitur de ijs, quib. ſunt integrę facultates, & pręde ceſſorum hæreditates incolumes. l. 2. in princ. C. de debi. ciui. lib. 10.

Bonum de eo non præſumitur, quem pater minus idoneum repurauit. l. pen. ff. de cura. fur. in fi. Nam & aliis uidetur talis eſſe infamis infamia facti. l. ea, quæ. C. de ijs, qui no. infa.

Bonum non pręſumitur de teſte, qui poſtquam eſt locutus cum partibus redit ad iudicem, ut dictum ſuum obſcurum declaret. no. in authen. de teſtibus. §. quoniam.

Bonum non pręſumitur de eo, q. ſemper, aut crebro de nummis loquitur. 16. quęſt. prima, ſi cupis.

Bonus uir non præſumitur morã agens in arbitrando, cum aliquid in ſuo arbitrio eſt collocatum. l. 1. ff. de leg. 2.

Bonum non præſumitur de prælato, qui neglectis bonis eccleſiæ, patrimonium ſuum induſtriis, & laboribus auxit 12. q. 4. quicunque.

Bonum non præſumitur imò dolus in patre, qui deprehenſam filiam in adulterio adulterum occidit, filiam uerò minimè l. nihil intereſt. ff. de adulter. in prin. & quod ibi no.

Bona fides nõ pręſumitur in eo, qui ſaluis ſuis exiſtentibus depoſitas res amiſit, cap. bona fides, depoſiti. vide, quòd no. ff. eo.

eo.ti.l.quod Nerua.in fi. & eſt ſimile in tutore, qui ſuam pecuniam bene collocauit, pupilli uerò dicit ſe bene collocare non potuiſſe. ff.de adminiſtra. tuto. l. ſecundum dignitatem. §.primo.

Bonus non præſumitur, quem pater in ſuo teſtamento prodigum nominauit.l.pen.in fin.ff. de curato.furio.

Bonns iudex præſumitur, qui nõ ſecundùm arbitrium & uoluntatem ſuam, ſed ſecundum leges & iura pronunciat, habetur.3.q.7.iudicet.

Bonum, uel malum an quis pręſumere debeat. vide Anton. in c.unico,num.7. de procura.

Bonæ uel malę fidei poſſeſſor utrum præſumatur quis.Bald. conſi.257.num.in 1.

Bona præſumuntur paraphernalia,& non dotalia. Bald.conſil. 69.num.2.in 5.parte.

Bona fides ex quibus præſumatur. Bald.conſi.480. nu.3.in 5.

Bonus,quòd quis pręſumatur,eſt præſumptio generalis. Soci.in conſi.15.num.15.in 1.præſumptio tamen eſt eum non eſſe bonum, qui illicitę rei operã dedit. Gratus reſpon.93.num. 17.in 1.vol.

Præſumitur pro eo, qui fuit longo tempore in pacifica poſſeſſione beneficij.Dec.conſil.117. num. 1.

Bona fides præſumitur per curſum 30.annorum. Ruin.conſil. 154.num.6.uol.4.

Pręſumptio, quæ inſurgit ex breuitate temporis,præfertur his duabus,ſcilicet.Mandatũ non præſumi,neque delictum.Gratus reſpon.110.num.15. vol.1.

Præſumitur pro bono,& præſumptio illa, ꝑ quam arguitur bonitas hominis,præfertur.idem in teſtibus, quia præferuntur, qui deponunt de bonitate alicuius. Crauetta in conſil. 75. num.21.

Bonus & honeſtus quis præſumitur ex honeſta ſubſequenti cõuerſatione,& ex antecedenti. Ripa reſponſorum lib.2.in interpreta.in c.eam, de reſcrip. num.40.

Præſumptio inducitur ex breuitate temporis. Caſſan.conſil. 25.num.3.

Bonum,uel malum de aliquo pręſumitur ex actibus præcedentibus, & ſequentibus. Giammat. deciſ.Neapo.34.num.62. §.Hinc autem nobis. ubi Ang. in authen. de monacis, coll. 1. Roma.conſi.225. Alcia.de præſumpt. regu. 2. pręſumptio.7. num.3.

Bonus præſumitur,qui per triennium perſeuerauit in bonis moribus.Maranta in Speculo, in 6.parte,uer.repulſa, nume. 3.in fi.pag.224. & per Dyn. in regula ſemel malus, & ibi in apoſtillis,de reg.iur.in 6.

In

In facto, quod ſe habet ad bonū & malū, magis de bono, quàm de malo præſumitur. l. merito, ff. pro ſocio l. Quintus Mutius, ff. de dona. inter uir. & uxo. ad l. ſi defunctus. C. ar. tu.

Bonus præſumitur, qui de bono genere natus eſt. bonus non eſt, qui malos non tolerat, bonus præſumitur, uel malus ratione patris, uel patriæ. Qui ſemel bonus ſemper præſumitur bonus, qui ſemel malus ſemper præſumitur malus. quilibet præſumitur bonus, niſi ꝓbetur malus. vide Axiomata Gribaldi, litera, Bonus. vide omnino, & an ſemper bonus præferatur malo. Dynus in regula ſemel malus, & ibi per apoſtillantes, & an ex unico actu quis iudicetur bonus, vel malus, ibi in addi.

Beneficium acceptatum prçſumi per expectantem cadere ſub gratia illius expectantis. Milleus in reperto.

Benemerita non præſumuntur. uide omnino Firma. in repert. hoc uerbo.

Bona tranſportata per conſanguineū clerici occultè de domo clerici ad domum ſuam ante propalationem mortis clerici, præſumuntur eſſe eccleſiæ. Firma. iſto uer. bona.

Bona mobilia præſumuntur eſſe territorij, in quo ſunt, & illi cui confiſcantur. tex. ſingu. ſecundum Bal. in c. 1. §. ſi uero, de pace tenen. & Alexand. in l. 1. ff. de requi. re. in conſil. etiam ſuo 17. in 1. parte.

Bona dotalia prçſumuntur, quæ uxor dedit marito ſimpliciter, ſed ea, quæ uxor ſibi retinet, nec dotalia, nec paraphernalia præſumuntur. Bal. in l. fi. in 1. col. uer. ſed nunquid præſumetur, C. de ſenten. quæ ſine certa quantita. profe.

Bona uxoris præſumuntur eſſe, quæ uxor poſsidet in iudicio poſſeſſorio. l. fi. C. quorum bo. ſed idem in petitorio, ſi ante matrimonium habuit poſſeſſionem illorum. Secus ſi poſt, quando quæſtio eſt cum uiro, uel eius hçrede, quia tunc prçſumūtur uiri, ſed ſi cum alio ꝓſumuntur uxoris. Bal. ſingu. in l. uxorem, penult. col. uer. utrū illud, quod poſsidet. C. de condi. inſer. uide Doct. in l. j. C. de priui. fiſci, in l. 2. C. ne uxor pro marito. & Bartol. in l. admo. de iniur. Firman. in repertor. uer. bona.

Bona fides præſumptiuè probatur per inſtrumentum de negatiua confectum. Bal. in l. fin. §. cum igitur, 6. colum. uer. itē in ſubſcriptione. C de iure delibe. ubi uide, & Firma. omnino, uer. bona fides. p. 91.

Bona fides præſumitur in eo, qui facit cum præſentia iudicis, uel propinquorum pupilli. Firma.

Firma.ubi ſupra.

Bona fides prçſumitur ex titulo. Firma.ibi.& ex longa poſſeſsio ne ſimul, quod eſt uerum ſi allegetur bona fides. Alexand. conſi.94.in 2.nu.7. Firma. ibi. item de poſſeſsione 30. annorum ſine titulo. Firma.ibi. itē præſumitur bona fides ex qualibet poſſeſsione, ſi aliud non appareat, & in dubio prçſumitur, niſi appareat antiquior poſſeſſor. Firma. ibi.item bona fides præſumitur ex auctoritate iudicis.Firma.ibi.item prçſumitur bona fides ex poſſeſsione pacifica titulata. itē bona fides præſumitur ex poſſeſsione a principio, niſi poſt mala fide fiat contrectatio. Firma. ibi. item bona fides ex pluribus præſumitur. Aret. in conſil. 103. item bona fides in præſcribente & poſſeſſore prçſumitur.Firma.ibi.fallit,quando ius commune eſt contra ipſum poſſeſſorem.ibi. item bona fides in prçſcribente debet allegari, & allegata præſumitur, ibi. & an bona fides in trāſigente præſumatur,& quādo. ibi. & præſumitur regulariter bona fides.item bona fides p̄ſumitur poſt longiſsimum tēpus.Firm. ibi. item bona fides non præſumitur in eo,qui contra iura mercatur. Firma. ibi. & an bona fides præſumatur in eo, ubi publicè notum eſt rem ad alium pertinere.Firm. ibi. uide omnino ſupradicta per eum latiſs.

Bonus prçſumitur natus ex bono patre, & quilibet prçſumitur bonus.Firman. uer.bonus.

Bonus uir,quando facit,prçſumitur in eo ſcientia,& bona conſcientia,ſed non prçſumitur facti ſcientia,& diſcuſsio,niſi cō ſtet ex actis.Bal.in l 1.in 1.col. in fi.uer.ſed nunquid per iudicem.C.de rerum permut. Firma.ubi ſupra.

Calumnia prçſumitur ſtatim, ꝙ accuſatio non probatur.Firm. uer.calumnia.

Calumnia non prçſumitur in actore probante,licet ſuccumbat.Bal.in l.alia,in fi. C.de ijs, quibus ut indignis.

Calumniari prçſumitur qui facit contra ius.l.ſi idem. §.1. ſecundum Bal.& Alexan. de iuriſdi.omnium iudi.

Cancellatio præſumitur facta in continenti, ſi eſt annexa ſcripturç aliàs non. Bald. in l. noſtram,C.de teſt.in 3.colum.ad fi.uer. ſed nūquid prçſumitur. Bal.in l. 1.in fin. ff. de his, quæ in teſta.delen.

Bona fides in dubio non prçſumitur, niſi conſtet de titulo. Alciat.in conſil. 55. numero 9. lib.6.

Bona fides prçſumitur ex titulo putatiuo, niſi aliqua alia prçſumptio in contrarium appareat.

reat.l.penul.C.de pręſcrip.lon gi temp.& ponit Ioan. a Graſſis in c.ſi diligenti,de pręſcrip. & iſta eſt pręſumptio iuris.Iodocus de pſump. in eius pra. ciuili,cap.178.ubi de probat. per pręſump.agit.num.35.

Bona fides non pręſumitur, niſi & in iudicio allegetur per par tem.§.alię.inſtitu. de actio. qa probatio bonæ fidei eſt facti & animi,ideo debet allegari antequa pręſumptio haberi poſſit, ſecundum Bald.in feudis. tit.ſi de feu.con.fue.cap.ſi quis per 30.item ius pręſumit ubique bonam fidem, niſi conſtet de contrario, & ſic deinceps. Iodocus, ubi ſupra, nume.35. Calcaneus in conſil.29. nu.18. & num.20.

Bona pręſumuntur paraphernalia.Bal.in conſi.69.lib.5. nu.2.

Bona fides pręſumitur ex titulo, & ex poſſeſsione pacifica iuncta cum titulo. Bald. in conſil. 480.in 5.nume.3.& ſpacio 30. annorum eius, qui poſſedit Alexand.conſi.151.nume.5.in 2.& ex diuturnitate tẽporis. Alexand.conſi.24.nu.18.& ex titulo.ibi.num.20.item præſumitur bona fides ex uſu,& qua ſi poſſeſsione iuris exigendi pedagia.Alexand.conſi.78.nu. 13.in 6.& ex longiſsima poſſeſsione.Socin. conſ.127.num. 7.in 1.

Bona,quæ ſunt reperta in hæreditate,præſumuntur de bonis patris teſtatoris fuiſſe. Socin. conſi.249.

Bona uxoris præſumuntur acquiſita ex bonis uiri, niſi aliunde probetur acquiſitio,ut ex ampla hæreditate ſibi relicta, uel aliter.Socin.conſil.249.nu.30.

Bona fides potius pręſumitur, quàm mala. Soci.conſi.38 nu. 5.in 2.uol.& bona fides cauſari poteſt nedum ex iuſtis ratio nibus uerum etiam ex iniuſtis & temerariis,ibi.nu.4.

Bona fides pręſumitur ex poſſeſſione 30.annorum.Corneus in conſil.172.litera N, in 3.volu.

Bona fides præſumitur ex longo tempore.Cor.conſi.239 litera B,in 4 an autem mala fides de functi præſumatur ex lapſu lõgiſsimi temporis,& tranſeat ad hæredes. Corneus in conſil. 277.litera G,& H,in 4. & præſumitur bona fides ex lapſu lõgiſsimi temporis. d.conſi.177. litera H,& inter bonam & ma lam fidem eſt dare medium. Corn.in conſi. 294. litera F, in 4.uolum.

Bona fides in præſcriptione ſeruitutum non præſumitur, niſi aliqua iuſta cauſa credendi ſit oſtenſa. & ſi credulitatem in oppoſitũ habuit, errauit in iure, & ſic pſcriptio impeditur. Calc.conſi.54.per totum.uide omnino,ubi etiam oſtendit, ꝙ meræ facultati non præſcribitur.

tur.Socin.conſil.63.nume.4.in l.uia publica. ff.de uia publica,& ibi Calcaneus pulcherrima alia no. digna pro ſeruitutum præſcriptione.

Bonum in dubio præſumitur, nõ malum.Pariſius conſil.167. nu. 5.uide omnino, in 4. vol.

Bulla ſolemniter publicata prçſumitur moribus utẽtium approbata, & contrarium dicẽs debet probare.Gozad.in conſi. 16.num. 16.& licet in uſu nõ eſſet recepta,ſi tamẽ in aliquo caſu contrarium non ſeruaretur.remaneret firma. Gozadi. in conſi.88. num.7. uide etiam Archiepiſcopum Flor. in eius ſumma,par. 1.titu.4. cap.5. de præſumptione, & ornatu mulierum.§.8.col.3. ad ſi.

Bonam fidem habere non prçſumitur,qui contra iura mercatur.Cur.iun. in conſi.165.num. 9.in 2.vol.

Bona aliqua immobilia in aliquo territorio ,quando non cõſtat ad quem ſpectant,in dubio p̃ſumitur eſſe domini, uel reipublicæ , in cuius terriaorio ſunt ſita. Cur.iun.in conſi. 184.

Bona fides ex titulo non præſumitur, quando titulus reſcindi potuit.Rui. conſi.105. nu.7.

Bona fides præſumitur ex curſu 40.annorum.Ruin.conſil.155. num.10.in 1.

Bona fides præſumitur , quando præſcribens ueriſimiliter eam potuit habere. item ex curſu 30.annorum.Rui.in conſil.34. num.10. & ſequen. in ſecundo uolum.

Bona fides præſumitur ex curſu longiſsimi temporis, immo ex curſu breuioris temporis, quã do de antiquiore poſſeſsione non conſtat. Rui.conſil. 12. nu. 5.in 4. uolu.

Bona fides non præſumitur ab initio in prçſcribenda ſeruitute,niſi ex curſu tãti temporis, cuius memoria non ſit in contrarium,quæ allegata prçſumitur etiam ,quòd poſſeſsio ſit contra ius.Ruin.in conſil.11. num.2.in 4.& ex curſu 30. annorũ præſumitur bona fides, etiam ſi non adſit titulus, ibi. nume.4.

Bona non extare præſumitur, & executione facta mandato iudicis. Pariſius in conſil.50. nu. 64.in 1.uol.

Bonus uir habet pro ſe prçſumptionem . nam pro bono uiro eſt prçſumendum . Pariſius in conſi.58.num.17.in 1.

Bonæ fidei allegatio in ſecundo matrimonio non prodeſt. Pariſius conſi. 57.num.2.& 3 in 4. uolum.

Bona fides regulariter prçſumitur in poſsidente,etiam ſi titulus non eſſet uerus,ſed putatiuus.Socin.iun.in conſi. 77.nu. 60 in 1.uol.

Bona fides iuris præſumptione dicitur

dicitur probari,ſi contrarium non probetur. Soci.iun.conſil. 127.num.19.in 2.

Bonus in dubio quilibet præſumitur, & uelle ſeruare fidem, & quando præſumptio poteſt trahi ad bonum,& malum tra hitur ad bonum in dubio.Mar ſil.conſi.21.num.2.& num. 13. Abb.in c.1. de ſcrutinio, num. 7.fuſius Fel. in ca.cum in iure, de offi.deleg.num.1.& ſeq. Tiraquel.de pręſcri. pag.7. & de pœnis, cauſa 51. nu.16.Nouel lus regula 173.num.1. Bernar. Diaz regula 64.& licet quis bo nus pręſumatur,non tamē pręſumitur omni exceptione ma ior.Benintendius deciſ.62.nu. 16.& quando agitur de preiudicio alterius quis bonus non præſumitur,ibi.num.19.& bo nus pater poteſt eſſe iudex in cauſa filij, ita etiam affinis, & conſanguineus. Io. de Amicis conſi.74. num.10. nu.7.& ſeq. uide omnino.

Bona fides pręſumitur in eo,qui aliquid facit ſecundum ius na turale.Crauetta in conſi.6.nu. 119.in 1. & an ſemper pręſumatur.Bal.in l.ſuper longi. nu. 11.C.de pręſcrip. longi tempo ris. x.uel xx. annor.

Bona fides pręſumitur per pręſcriptionem 30.uel 40. annor. Gratus reſpon. 125.num.2. in 1.uolum.Riminald. conſi.288. num.19.in ſecundo.

Bonus & diligens quis præſumitur,quòd tamen non procedit in his, quę ſonant in factum,& ad quę quis tenetur uigore cō tractus.Gratus reſpon.46.nu. 20.in 2.Salyc.in conſi.crimina li 31.per Ziletum,in j.lib.

Bona fama tollit pręſumptionem contrariam. Riminal.conſi.2. num.7.

Bona fides pręſumitur poſſeſsione 40.annorum.Riminal.conſ. 93.num.47.

Bona fides pſumitur, neq; opus eſt eam allegare, etiam in cor poralibus, & tanto magis in antiquis. Et bona fides pręſumitur apud omnes perſonas pręſcribentes eādem rem ſucceſsiuè, excepta prima perſo na. Abba.conſi.64. num.55 & nume.56.& ibi plura per totū de bona fide in præſcriptione. uide plura de bona fide præſumpta per Abb.in c.ſi diligēti,de præſcrip.

Bona præſumuntur eſſe illius, in cuius nomine ſunt deſcripta in ęſtimo & onera ſoluit. Ang. de Caſt.in conſi.68.num.9.per Zilet lib. 1. in crimin.

Bonus præſumitur natus ex bona progenie, & ex bonę famæ probatione tollitur delictum, & ex bona natione genitus bo nus præſumitur,& ex acta uita quis iudicari debet. Petr.Cale phatus inter conſil.crimin per Zilet.conſi.111.per totū. uide

quæſo,in 1. lib. & eſt pręſumptio naturæ, quòd bonus quis præſumatur. Rolan. conſil.96. num.9.in 2. Crauetta de antiqui.tempo. ubi te repert. uer. iſto ducit.

Copula carnalis præſumitur, cũ ſolus cum ſola reperitur.Laudenſis in conſi.61.num.16.

Bona fides ad hoc ut pręſumatur oportet,ut iuſtum titulum habeat, & quòd longo tempore fuerit in poſſeſsione,et prædictum longum tempus in arbitrio boni uiri,ſeu iudicis relinquitur.Bombinus in conſi.29. num.36.

Bona fides præſumitur in poſſeſſore, niſi cõtrarium probetur. Mod.Par. conſi.20. nu.1. item bona fides præſumitur interuentu conſanguineorum.ibid. num.5. itẽ præſumitur in poſſidente cum iuſto titulo, & ꝓbabili.Crottus conſi.47. num. 1.uide omnino Crauettam de antiquitate temporis, ubi te repertorium ducit, in uer.bona fides.

Bona uxoris in dubio præſumuntur paraphernalia non autem dotalia. Cephal.in conſil. 121. num.37. n 1.

Bona præsumuntur libera, ubi a priuatis poſsidentur. Cephal. conſi. 205.num.3. in 2.

Bona fides præſumitur in patrono præſentante. Portius conſi. 21.num.36.

Bona empta per pręlatum nil patrimonij habentem de bonis eccleſiæ empta præſumuntur. Pauinus in trac.de uiſitationibus.q.7.2. par.num. 27. titu.3.

Bonus quis præſumitur quando eſt promotus ad dignitatem, ſecus in promouendo. Dec. in c.Onus, num.7. de poſtulatio. pręlatorum.

Bonus præſumitur ex bona conuerſatione. no.Caſt.in l. eum qui. C.de epiſcopis & clericis, num.3.

Bona fides an præſumatur, uel fraus in hærede repudiante,& qualiter probetur fraus, & ad quem ſpectet probatio. Iaſ.in l.1.C.de indicta uiduitate tollenda, num.2.

Baptiſmus non præſumitur,ſi de uiuentis baptiſmo dubitetur. Afflic.ſuper conſtitutio.regni, de homic. clandeſtin.nu.68.

Beneficii qualitas præſumitur ex qualitate officij, unde beneficium, quod conceditur cuſtodi uidetur conceſſum cauſa cuſtodiæ,& uillico cauſa uillicationis. Bal.in §.ſi uerò,num.1. de ijs,qui feu. da. poſſ.in uſib. feudorum.

Bona fides præſumitur in tranſigente, ſi dubius erat litis euẽtus.Bal.ſuper feudis. § primo, de controuerſia inter uaſallũ, & alium de benefi.

Bona fides an in dubio pręſumatur, & ſi nullus titulus appareat.

reat. Fi. aquel. de præſcri. pagi.6. Viuius opi. communi ,4. parte 2. Et bona fides non præſumitur in ſtatuto eam requirente. ibi. pagi.9. Bona fides tamen præſumitur in notorio. ibi. pagi. 11.

Bona præſumuntur potius allodialia & libera quàm feudalia. Portius concluſi. 13. ubi & fallent. Viuius communi opinione 113. lib 1.

Bona fides præſumitur, etiam in nouo poſſeſſore, ſine titulo, quo ad tertiũ. Menochius de recupe. poſſ. pagi. 117. nu. 71. Fallit, ſi iuris preſumptio repugnat nu.72. ibi.

Bellum ſemper præſumitur iuſtè indictum à Papa, Imperatore Ortodoxo. & à Principibus ſuperiorem non recognoſcentibus. Ferretus de re militari, fol.29. nu. 9.

Bona fides præſumitur ex curſu temporis, cuius initii &c. Beneuentus de annua præſtatione q. 14. nu. 5. in 2. par.

Beneficium pſumitur infra taxã, ſi impetretur incertum. Bella mera conclu. 131.

Bona fides ex ſententia lata præſumitur. Couarru. in 4. decret. cap.8. §.1. ſecundæ partis n. 10. fol. 118.

Bona fides an litis conteſtatione ceſſet & mala fides præſumatur. Couarru. ubi ſupra nu. 8. Et bona fides in matrimonio præſumitur, etiam lite pendẽte, ibi. nu.5. & nu.4.

Bona fides non præſumitur in iuribus incorporalibus, & eſt neceſſe, ut aliquid probetur, ex quo præſumatur, & bona, vel mala fides probatur ex cõiecturis, uel indiciis. Pariſius. conſi. 112. nu.48. & 52. in j. vol.

Bona fides præſumitur nullo apparente etiam titulo ex temporis diuturnitate. Pariſius cõſi.32. nu. 18. in 3. Et licet ratione tituli præſumpti ex immemorabili tempore bona fides præſumatur, debet tamen allegari. Chacheranus. deciſio. Pedemonta. 116. nu. 13.

Bona fides præſumitur, ſi præcedat titulus uerus, uel putatiuus, etiam ex errore iniuſto. Chacheranus deciſione Pedemontana 160. nu.5. & ubi nõ eſt bona, neque mala fides tunc potius præſumitur bona fides quàm mala. ibid. num.8. Et quo ad fructuum acquiſitionem ſufficit bona fides, quæ ẽt cauſetur ex iniuſto titulo, & ex cauſis iniuſtis & temerariis licet quo ad præſcribendum ſit dubitabilis, tamen quo ad fructuum acquiſitionem indubitãter dicitur procedere. ibi nu.6. uide per totum. ubi probatur.

Breuitas temporis fraudem quãdoque præſumere facit. Siluanus in conſi. 101. nu. 9. & fuſiſſimè

ſimè. Tiraquel. de retrac. §. 1. in glo. 7. nu. 77. vide Pinellum.

Bulla Apoſtolica in forma curię confecta, pręſumitur quòd uera ſit, & ualeat. Soci. conſi. 12. incip. quando in pręſentiarum ver. quoniã principium inſtrumenti, circa princip. in prima parte.

Barataria quædam præſumitur, ſi quis mutuat pecuniam iudici. Bald. in conſil. 333. in 3. vol. col. 1. quia præſumitur eũ velle corrumpere.

Bona, uel mala fide aliquid pręſumitur factum ex magna, vel parua quantitate. Bald. in l. cũ ij. §. nihil autem, ſecunda col. ff. de tranſac.

Bonæ fidei dicitur, qui diu fuit in pacifica poſſesſione. Bal. in l. intra in addit. ſiue apoſtilla ff. de minorib. ſine titulo enim nõ præſumitur bona fides. Bald. in l. eum qui. §. pretor ait. ff. de publicia.

Bonam fidem agnoſcere voluiſſe præſumitur quis. argu. l. quĩtus. ff. mand. Bal. in l. cum fidẽ. C. de non numera. pecu. ſecunda colum.

Bonus quilibet p̃ſumitur ex bonis naturalibus principiis, q̃a qualia ſunt principia, talia p̃ſumuntur principiata, ſed natura eſt bona. & ideo præſumitur eſſe bonus, niſi offendiſſe probetur. Bal. in l. ſi in fraudẽ. nume. 9. C. ſi quis omiſſa cauſa teſta. vbi in repudiante dolus non pręſumitur.

Bannitus non præſumitur ſcire, quæ ſunt in Ciuitate. Idem ſi voluntariè abeſt. quia banna generalia Ciuitatis nõ ligant banni os, quia pręſumuntur ignorare. Bal. in l. tutor. §. plane. ff. de excuſ. tuto.

Bene iudicatum præſumitur in iure & in facto. Bal. in l. qui Romæ. §. duo fratres col. 7. ff. de verbo. obl.

Bona ante occupationem præſumuntur fuiſſe in nullius bonis. Crauetta in conſil. 293. in 2. nume. 1.

Beneficium præſumitur habere redditum ſaltim pro uita duorum. Redoanus in tract. de ſpoliis q. 15. n. 19.

bona pręſumuntur eſſe illius Caſtri, cui ſunt magis propinqua. Syluanus in conſi. 58. nu. 7.

bona, quæ non reperiuntur per alium occupata pręſumuntur domini. Syluanus in conſil. 58. nume. 7.

Bannitus potius occiſus cauſa odii pręſumitur, & liuore animi, quàm reipublicæ. ut in c. omnes 6. queſt. 1. Rubeus. l. nõ ſolum. §. morte, num. 647. ff. de noui operis nunc. Placa Epitome delictorum. c. 36. nu. 18.

Bellum non pręſumitur iuſtum. Oſtien. in c. ſicut, de iureiuran. quem ibi Abb. & Areti. in conſi. 14. in 5. col. referunt.

Bona

Bona fides non preſumitur in incorporalibus, niſi probetur. Rolan.à Valle in conſi.9.n.42. in tertio.

Bona in dubio acquiſita per filium preſumũtur acquiſita de bonis paternis. Rolan.à Valle in conſi.54.in 3.nu.12.

Bonus, uel malus preſumitur propter partem. Item ex conuerſatione, item ex magiſtro, quẽ quis habet bonum uel malum. Bal.iu conſi.95.nu.1. in j.vol.

Bona fides preſumitur ex antiquitate temporis. & præſumitur in bona fide ille, qui nõnullos preceſſores fuiſſe in poſſeſſione probat Inno. in c. cura de iure patro.Bal.in conſi.191. in j.vol.

Bannitus nemo preſumitur, de proba.c.ab ea parte.Bal.conſ. 283.nu.3.in j.vol.

Bona fides preſumitur in mercatore diu experimento confidato.l.argen.ff. commo. Bald. conſi.410. ad fin. nume. 10.in 2.volum.

Bona preſumuntur paraphernalia & non dotalia niſi uerè præcedat promisſio. Bal.conſi.69. nu.2.in 5.vol.

Bancherius communis non preſumitur quæſiuiſſe bona, quæ habet de pecuniis communis, ſed ex officio ſuo.Firma. verſi. Bancherius.

Bannitus præſumitur ignorare ea, quæ fiunt in Ciuitate propria, etiam banna generalia. Bar. in l. planè. in lectu. Nico. de Neapo.paulo poſt princ.ff. de excu.tuto.

Bona clerici preſumũtur eſſe eccleſiæ, niſi contrarium probetur.Firma.uer.bona.

Bona mobilia præſumuntur eſſe Territorii, in quo ſunt & illi, cui confiſcantur.tex. ſingu.ſecundum Bal.in c.1.§.ſi vero.de pace tenen.& Alexand.in l. 1. de requi.reis.& in conſi. 15. in prima par.

Bona dotalia præſumuntur, quæ uxor dedit marito ſimpliciter ſed ea, quę uxor ſibi retinet, nec dotalia, nec paraphernalia præſumũtnr.Bal.in l.fi.in 1. col.uer. ſed nunquid præſumetur. C.de ſenten quæ ſine certa quantita.profe.

Bona uxoris præſumuntur eſſe, quę uxor posſidet in iudicio poſſeſſorio & idem in petitorio. ſi ante matrimonium habuit poſſesſionem illorum. ſecùs ſi poſt, quando eſt cum uiro, uel eius hærede, quia tunc præſumuntur uiri, ſed ſi cum alio preſumuntur uxoris.Firma.uer.bona uxoris.

Bona patris eſſe præſumuntur, quæ filius in poteſtate habet, niſi contrarium probetur.l.2. & ibi Bal.C.de patria poteſta.

Bona profectitia in dubio eſſe p̃ſumuntur.i.à patre profecta, quæ filius habet.Licet filius ea

poſ-

poſſideat.Firma.uerſic. Bona profectitia.

Bona fides præſumptiuè probatur per inſtrumentum de negatiua confectum. Item bona fides præſumitur in eo, qui facit cum præſentia iudicis, uel propinquorum pupilli. Item præſumitur ex titulo l.pen. C. de præſcrip.long.tempo. Etiã ſi titulus eſt putatiuus & iniuſtus. Item præſumitur ex titulo & longa poſſeſsione. Item quo ad bonam fidem.Item prę ſumitur ex poſſeſsione 30.annorum ſine titulo licet contrarium aliqui teneant. Item præſumitur ex qualibet poſſeſsione,ſi aliud non appareat, ꝙ in dubio præſumitur, niſi appareat antiquior poſſeſſor. Item præſumitur ex auctoritate iudicis.Item præſumitur ex poſſeſsione pacifica titulata. Itẽ prę ſumitur bona fides ex poſſeſsione à principio, niſi poſt mala fide fiat rei contrectatio. Item bona fides præſumitur in præſcribente & poſſeſſore, ſecùs quando ius commune eſt contra poſſeſſorem. Itẽ bona fides in præſcribente debet allegari, & allegata præſumitur quod qualiter procedat, vide omnino per Firma. uerſ.bona fides præſumitur,p diſcurſum, ubi & omnia ſupra dicta habentur. & ibi dicitur, quòd bona fides regulariter præſumitur, & bona fides prę ſumitur in matre petente tutorem pupillo non idoneum, & bona fides præſumitur poſt longisſimum tempus, ſed nõ præſumitur in eo,qui cõtra iura mercatur. Et an bona fides præſumatur, ubi publicè notum eſt rem ad alium pertinere? ibidem. Item prẹſumitur bona fides ex longisſimi temporis præſcriptione,etiam ſi titulus deficeret.Pariſius conſil. 93.nu.26.in 3.vol.

Bonus quilibet præſumitur.l.merito.ff.pro ſocio. Item præſumitur bonus, qui ſtetit per triennium bonus. & ideo bonus non præſumitur dediſſe damnum,vbi aliàs præſumeretur.Firma. ver. Bonus prẹſumitur.vide omnino.

Bonus uir quando facit,præſumitur in eo ſcientia,& bona cõſcientia,ſed nõ prẹſumitur facti ſcientia,& diſcusſio,niſi cõſtet ex actis.Bal.in l.1.in 1.col. in fi.uerſ. ſed nunquid.C.de rerum permu.

Breuitas temporis facit prẹſumi eundem actum & ſtatum. Areti.conſi.83.col.5.

Bulſus equus præſumitur,quando duo teſtes probant eſſe bulſum.alii uerò duo probant nõ bulſum.Bal.no.in auth omnes in fi. C.communia de ſucceſſ. & melius per Alexandrum in conſi.148.in 2.parte.Vbi dicit

ſtandum

ſtandum potius iudicio Marcſchalcorum.

Bulla ſi narrat factum, tunc ceſſat præſumptio malę informationis. Pariſius conſil. 3. nu. 76. in 4. vol.

Baptizatus pręſumitur, qui chriſtianis parentibus natus, inter Chriſtianos eſt fideliter côuerſatus, donec euidentisſimis contrarium argumentis probatum fuerit. c. ſi nulla extât. de conſecra. diſt. 4.

Bona præſumuntur eſſe detentoris. Grammaticus conſi. ciuili 39. num. 15.

Bonus præſumitur natus ex bonis parentibus, & conditio perſonę excludit præſumptionem reſultantem ex indicijs. Ioan. de Amicis conſi. 28. nu. 14. vide omninò l. quòd ſi nolit. §. qui mancipia. ff. de ędil. edicto & ibi etiam per glo.

Bona fides non præſumitur, quãdo ſtatutum requirit bonam fidẽ. ſed debet probari, vt ſtatutum aliquid operetur. Cranetta conſi. 201. nu. 13.

C

Condemnatus pſumitur habere malam cauſam, gl. in l. Herennius. § fi. ff. de euic.

Ille, qui probat de uetuſtiori poſſeſſione uidetur habere iuſtã cauſam, & alius pręſumitur habere clandeſtinam. Gui. PP. in tract. de præſump. nu. 8.

Confesſio, ſeù diſpoſitio erronea non præſumitur; niſi error pbetur. no. Bal. in l. verba. C. de falſa cauſa. De modo probandi errorem, vide Bal. in l. errore. C. de teſtamen.

Culpabilis quis non præſumitur ratione familiaritatis. c. cũ ad ſedem, de reſtit. ſpolia. & not. Bal. in l. 1. C. de ſeruis fugitiuis

Clericus præſumitur in eccleſia ſua reſidere, & maritus cũ vxore ſua. Hinc eſt, quòd Doctor. dicunt, quòd contra ipſos ſufficit citatio ad domum, quia ſi ibi non reperiantur, pręſumuntur ſe malitiosè abſentaſſe. vide omnino Gui. PP. de pręſump nume. 35. & ibi de citatione ad domum, & quando quis habet plures domos.

Confesſio facta per teſtatorẽ in ſuo teſtamento non ualet, nec probat, niſi iurauerit, q̃a tunc nõ præſumitur immemor ſuæ ſalutis. Ita dicit Henri. de Bouenco in auth. ſacramenta puberũ. C. ſi aduer. uendi. in eius repeti. in materia cauſę formalis. in fi. de quo Gui. PP. de pręſump. nu. 36.

Conditionis ſuæ immemor quis non pręſumitur l. ſi quis procurationem. C. de decurio. & filiis eorum lib. 10.

Concepiſſe mulier ex alio præſumitur, quæ poſt mortem uiri per vndecim menſe peperit.

in auth. de reſtitu.& ea, parit. & uidetur probari in l.Gallus. in prin.ff. de libe. & poſthu.

Continui anni præſumuntur, ſi quis articulando dicat ſe poſſediſſe decem vel viginti annis.vt dicit Bart.in l. Celſus.ff. de vſuca.ver.ſi.Gui. PP. de pręſump.nu.43.

Carceratus frangens carceres habetur pro confeſſo delictum, quia pręſumitur crimen commiſiſſe, licet non conſtet eum commiſiſſe.& poteſt contra eũ procedi l.reos.ff.de cuſto.reo. & l.ſi.eo. titu. Gui. PP.de præſump.nu.56.

Compenſandi animo non præſumitur debitorẽ creditori ſuo legaſſe. Niſi debitor ita legando hoc declarauerit, & ſi non declarauerit,incũbit onus probandi,quoad animum compẽſandi illi,qui dicit l.creditorẽ. ubi Bar.ff.de leg.2.& l.Lucius. de lega.1. ſecundum Oldra.& uide quæ no.in l. ſi compenſandi.C.de hęre.inſti.

Clericus non præſumitur, qui non eſt literatus, ſed penitus illiteratus.Ioan. And.in c. ſi iudex laicus.de ſententia excõmu lib.6.

Confeſsio unius latronis ualet cõtra alium latronẽ ad pręſumptionẽ.Inn.in c. 1. de cõfeſsis.

Caucellare eſt per modum crucis pęnam ſuper ſcriptura ducere.Quid ſi ita cancellata reperitur particula libri rationum.An illud ſolutum præſumitur ſecundum Guid. PP. de pręſumpt.nu.97. quòd ſic,poteſt tamen probari contrariũ, & ibi Gui. alia, vide omnino. ubi etiam de inſtrumento cancellato penes debitorem.

Ceſsio ſimulata præſumitur,ſi nõ interuenit numeratio pecuniæ per diuerſas. ibi non ſolutarum pecuniarum:C.manda. iuncta glo.& l.ſeq.ibi uero cõtractu.Ex quo ſequitur, quòd non ſufficit, ſi in inſtrumento ceſsionis cedens confiteatur ſibi fuiſſe ſolutum, niſi re uera ſibi ſolutum probetur. Et hoc uerum quantum ad eum contra quem ceditur, ſed quantũ ad illum cedentem noceret illa confeſsio. ſecundum Iaco. de beluiſio in auth.de æquali. dotis §.1.ſed alii dicunt,quòd confeſsio in aliquo non pręiudicat cedenti. & eſt ratio in odium ceſsionis, quæ regulariter fit in potentiorem cauſa opprimendi aduerſarios. l. 1. C.ne liceat potentioribus.

Confeſsio inter certas perſonas. an pręiudicet aliis. Guid. PP. queſt.144.

Cauſa legitima ſemper pręſumitur in Principe.Gui.PP.de pręſump. nu.107.vide omnino.

Confeſsio delicti pręſumitur ſpõtanea, licet in actibus non dicatur, quòd ſponte confeſſus

ſus fuerit. Bal. & glo. ſingu. in l. ſed ſi quis. §. quæſitum. verſi. conuenire, ibi iniunctum. ff. ſi quis cautio.

Collectam quis ſoluiſſe non præſumitur, ſi in libro ſoluentium collectam non reperiatur deſcriptus ſoluiſſe. ita no. Bar. in l. cum quis. C. de re. credi. & iu reiurando.

Curia maleficiorum habet præſumptionem contra, & in dubio præſumitur contra curiã inquirentem, & pro delata l. non puto. ff. de iure fiſci.

Cognoſcens carnaliter ſponſam ſuam conditionalem ius præſumit eius purum conſenſum acceſſiſſe. Ideò ſtatuitur matrimonium ſeruandum in c. de illis de ſponſa. impub. & de condi. appoſi. c. per tuas. no. Specula. in tit. de præſump. c. vnico.

Nuncius non poteſt citare abſq; commisſione iudicis, uel mandato. l. fi. cum ibi not. per Cyn. Bar. & Bal. & Saly. C. de requir. reis, ſed ſi non appareat de cõmisſione iudicis. An præſumetur commisſio iudicis præceſſiſſe? & ſecundum Gui. PP. de præſump. nu. 128. ꝙ de conſuetudine præſumitur. licet nõ de iure. uide ipſum.

Conſuetum agi prę̃ſumitur in cõtractu. l. ſemper in ſtipulationibus. ubi Bartol. ff. de regul. iuris.

Præſumitur contra coniurantes, niſi coniuratio ſit ſpecialis cõtra diffamatos. Inno. in c. 1. de ſciſma. 1. col. ver. ſemper tamẽ præſumitur.

Præſumitur pro aliquo in eius beneficio conſeruando. l. Papinianus. §. meminiſſe. ff. de inoffic. teſtamento.

Præſumitur habere in corde, qđ ore expresſit, quia nemo prę̃ſumitur dicere niſi, quod mente cogitat. l. Labeo. §. idem Tubero. ff. de ſuppellectili lega. 22. q. 5. c. humanę & c. ſecundò requiris. de appellatio. & Corne. in conſil. 116. in tertio volum. in ult. colum. incipien. de ueneram.

Conuerſatio aſsidua & frequens prę̃ſumitur augere affectionẽ, etiam inter conſanguineos. Alciat. de præſumpt. regu. 1. præſump. 30.

Conſtantior uir præſumitur muliere. Alcia. de prę̃ſump. reg. 1. præſump. 47.

Curare res proprias quilibet prę̃ſumitur prius quàm alienas. Alcia. de præſump. regu. 1. prę̃ſump. 52.

Confinium mutatio non præſumitur, immo ubi olim fuere termini, ibi etiam nunc eſſe pſumuntur. Alcia. de præſump. regu. 2. prę̃ſump. 13.

Ciuitatis quis eſſe pſumitur in qua reperitur, niſi probetur alienigena. quia non præſumitur quis mutare locum.

Conduxiſſe fundum quis dicitur per certum tempus, ſi finito tempore perſeueret, præſumi tur reconduxiſſe. Alcia.de præ ſump.regu.2.præſump.17.

Corrigere nemo præſumitur ſeip ſum incontinenti. regula 2. præſump.18.de præſump.Alci. Grammatic.deciſ.56.nu.33.& deciſi.66.nu.4.

Præſumptio, quando eſt contra confitentem, tunc acceptari poteſt principalis confeſſio.& qualitas reprobari. Milleus fo lio 71.nu.38.

Præſumptio eſt contra qualitatē confitentis quid feciſſe pro alia cauſa indebita,uel illicita, Milleus fol.71.nu.39.

Contractus interuenſſe præſumi tur ex quo quis debitū eſt cōfeſſus.no.Rofred. in libello de actio.in fac.§.ex confeſſis.

Citatus præſumitur quis ex quo in iudicio inuenitur. de elec.c. bonæ 2.& no.Gui.in Specu. de reo.& And.de Iſer.in conſtitu. de exor.& præparato.in l. 1.

Confitens in ſcriptis præſumitur ex deliberatione mentis procedere 2.q.3. ſi quis iratus. ad quod 2.ad Coain.10. Epiſtolæ graues ſunt & fortes præſentia autem hominis infirma. & ſermo cōtemptibilis. vide om nino Luc. de Pen. in d. l. quicunque.C.de apochis pub.l b. 10.præſump.49.

Canonicus præſumitur ex quo apparet in ſtallo inter alios,& præbenda,& aliis.c.quem progenitores 20.q.j.& in poſſeſſio ne,ſeu perceptione aliorum iu rium.no. Archid. 100. diſtinct. contra morem. dum tamen ꝓ bet ſuam inſtitutionem,ut ibi no.Luc.de Pen.in d.l.quicunq; præſump.55.

Communi iure potius uti quàm furti conſilium inire præſumitur, qui utitur re communi l. merito.ff.pro ſocio.

Conſentire præſumitur, qui nominatus ad publica munera non appellat, C.de appellat. l. is qui,

Cauſa iuſta præſumitur in eo, q publico iure utens aliquid exequitur.l.iniuriarum.§.1.& ibi no.ff.de iniuriis.

Commercium emendi & uendēdi præſumitur inter plebeios facilius, quàm inter nobiliores, & honorum luce conſpicuos,& patrimonio ditiores l. 3.C.de commer.& mer.

Calumnias ceſſare in cauſis priuatorum præſumitur, ſi in fiſcalibus remouentur.l. iuſtas, C. de iure fiſci.

Contentio ex perſona alterius ſumi præſumitur bona fide.l. qui ſtipendia, C. de procura.

Conſuetum præſumitur interueniſſe in contractu l. ſi prius.§.j. uer.illa. ff. de aqua plu. arcen. & C. loca. l. circa l. quod ſi nolit, §.quia aſsidua,ff.de ędili edic.

Captus

Captus ab hoſtibus & reuerſus, præſumitur & fingitur ſemper in ciuitate fuiſſe, ff. de capti. & poſtlimi. reuer. §. ſi ab hoſtibus inſti. qui. mo. ius pa. po. ſol.

Contemplatione mei fieri præſumitur, quod cauſa mei commodi fit. l. ſi pupilli. §. 2. ff. de nego. geſt. & ibi no.

Conuerſatio aſsidua & frequens præſumitur augere affectionẽ inter conſanguineos, uel coniũctos. l. cum allegas. C. de caſtren. pecu.

Compenſare non præſumitur teſtator uelle, licet rem obligatam leget creditori ſuo. l. creditorem. ff. de leg. 2.

Circunuentus inſidiis non præſumitur, nec potentia comparatoris oppreſſus uenditor, comprobata coram iudice competenti neceſsitate rei uenditæ ſub auctorum fide uenditio facta eſt. l. 1. C. de pred. curia.

Colludere non præſumitur, qui ſuam, uel ſuorum iniuriarum accuſando proſequitur. l. 1. C. de fal. ff. de car. edic. l. 2. in fi. & no. in conſtitu. ſi damna clandeſtina.

Ceſsio non præſumitur ſimulata in caſibus, quos no. Innocẽ. de aliena. muta. cau. fac. capit. ex parte.

Conſentire non præſumitur is, in cuius præiudicium inducitur conſuetudo. Niſi manifeſto iudicio probetur, puta, quia inde precium recepit. no. Innoc. de conſuetu. in rub.

Coacta mulier non præſumatur, quæ per annum & dimidium a uiro cognita ſecum morata eſt. c. ad id, de ſponſa.

Corrigere quis non præſumitur, quod incontinẽti fecerat, probatur & no. in l. non ad ea. §. quod ſi purè. ff. de condi. & demon.

Collatorum uita præſumitur moueri, ſi ab eis ultra debita tributa extrinſecus aliquid exigatur. in auth. ut iudi. ſine quo quo ſuffra. § itaque deo, in fi.

Calumniari præſumitur, qui non probat. l. 1. C. de aduo. diuer. iudi. fallit in caſib. de quibus in tex. & glo. ff. de calomniato. l. 2.

Cauſam iniquam fouere præſumitur, q. teſtes aduerſarij corrumpit, uel probationes ſubtrahit c. intimauit, de teſtib. & ibi no. Innoc. c. peruenit. to. 3. q. 7. tria, propè fi. nam regulariter, qui falſitatem committit in cauſa perdit eã. l. in fraudem. §. quoties. ff. de iure fiſci, cum ibi no.

Cauſam malam fouiſſe emptor præſumitur, qui in cauſa mota contra eum de re empta ſuccumbit. no. ff. de euictio. l. Herennius in fi.

Communio præſumitur parere diſcordiam, & excitare. l. cum pater. §. dulciſsimis. ff. de lega. 2. cũ concor. l. 2. C. quãdo & quibus

bus quarta pars,& prꝗſumitur communio excitare cõtentiones. C. de donat. l. ſancimus. §. ſinantem in auro.

Cultus diuerſitas præſumitur inducere contentiones & ęmulationes. 90. diſt. perlatum.

Collectę potius ex timore prꝗſtari prꝗſumuntur, quàm ex debito, & ideo prꝗſcriptio in eis currere non uidetur, no. Inno. de prꝗſcrip. c. ſi diligenti.

Clericus prꝗſumitur ambitioſus, qui de epiſcopatu iugiter loquitur. 40. diſt. c. ult. ad fi.

Conuenticula omnis prꝗſumitur illicita, & omnis collectio turbę ad diſceptandum. de fide, C. de ſumma trinit. & fi. cath. l. 3 in prin.

Collegium omne præſumitur illicitum, niſi probetur licitum. l. 1 ff. de colle. ill. poſt princ. & l. 3. §. in ſuma.

Ceſſio prꝗſumitur ſimulata, ſi facta eſt paruo precio interueniente. item ſi partim inuenitur donatum partim uenditũ nomen debitorum. item ſi nõ reperitur nomen contractus ex quo ceſſio facta eſt, habetur & no. C. manda. l. per diuerſas. item ſi clam aliquid eſt datum. l. ſi. co. tit. item ſi fiat clerico contra laicum. no. in Specula. de ceſſio. actio. §. j. primo uerſi. ex proximè dictis., item prꝗſumitur ſimulata in aliis caſibus no. in d. §. j. & u. de no. per Innocen. extra de alie. iud. c. ex parte. item prꝗſumitur ſimulata ceſſio, ſi quis uendens confiteatur ſe precium recepiſſe, & obiiciatur, quòd non recepit, niſi receptum preciũ probétur, ſecundum Iacob. in auth de ęquali. do. §. 1.

Continens non prꝗſumitur is cuius paruula filia demõſtratur. a 8. diſt. priuſquam.

Clericus in dubio prꝗſumitur, q clericale defert habitum & tõſuram, c. ſi iudex, de ſententia excommunica. lib. 6. in habitu uero monacorum profeſſorũ, uel nouiciorum. uide, quod no. Innoc. extra de regula. ſi quis.

Conditionis eius prꝗſumitur, cuius geſta ducit l. item, §. ſi quis uirginem. ff. de iniuriis.

Cauſas, qui coniiciunt non facile ad culpam uenire præſumuntur, ſi ueritatem examinant, in authent. ut defunc. ſeu func. in princ.

Conduxiſſe de nouo prꝗſumitur, qui impleto tempore conductionis in recondućta remanſit. l. item queritur. §. qui impleto. ff. loca.

Conſtantior uir in bono propoſito muliere prꝗſumitur. §. mater, in auth. de nuptiis.

Ciuitates ditiores prꝗſumuntur, quòd plus diligant ſtatum illius, C. de prędiis curiæ l. 2. & de decurio. l. ad ſubeunda. idẽ prꝗſumitur in nobilioribus. in

authen.

authen.de defenſo.ciui.§.interim,& §.fi. Quod uerum intelligi de nobilioribus ex uirtute, ſecus autem, ſi ex alia terrena cauſa.argum.ex his,quę plene ſcripſit Lu.de Pen.in C. de decurio.milit.& de dignita. l.mulieres, ubi de uera nobilitate diſſeruit. vnde Gregorius 2. Dialogo. Nobilitas corporis ignobilitatem mentis in multis pręberc ſolet.

Correptus & ab omni ſorde purgatus præſumitur,qui per triẽniũ,ut uirtutis amator in honeſta conuerſatione permanſit.in auth. de mon.§.ſi uerò.

Compoſitio facilius oriatur præſumitur inter homines imperitos incerti certaminis l.ne in arbitris.§. ſin autem, C. de arbitris.

Capſæ apud te delatæ ſi eſſe probantur, etiam nunc eſſe præſumuntur,& quid de rebus in eis contentis.Caſtr.in conſil.296. num.4.in 1.ubi pro Buſſola.uide Imolam in conſi. 2. ſed contra Pariſius conſil.74.& 75. in 1.uol.Marſil.ſingu. in conſ.13. in 1.per totum.Fely.in ca.nonne.colum.3.ad fin.de præſumptio. Plotum in l.ſi quãdo, nu. 400.C.unde ui.Decium in l. 2. 2.lectura,num.12. ff ſi certum petatur. & Blancum in repet. in l.fin.ff.de queſtio.

Confeſsio eſt ualidior quàm pręſumptio iuris, & de iure. Dec. conſi.354. in 3. par.nume 2.

Conſilium datum ad malum an ex colloquio pręſumatur. Bal. conſi.382.nu. 1.in 5.

Culpa uel caſus in dubio an pſũmatur.Bald.conſi.491. num.2. in quarto.

Curſus cõmunis & pręſumptio eſt attendendus. Bald.conſilio 351.nu.4.in 5.

Credere quis præſumitur illud, quod natura dictat.Bal.conſil. 438.num.2.in 5.parte.

Pręſumitur aliquando pro citatione.Socin.conſ.158.num.11. in ſecundo.

Præſumptio ſufficiens ad condẽnationem eſt,quando aliqui uiſi ſunt rixari,& poſtea reperiatur unus uulneratus.Soci.conſil.53.num.10. in 3. uolu.

Præſumptio eſt magis pro conſilio alicuius collegij,quàm pro conſilio particulari.Dec.conſ. 615.num.4.

Præſumptiones, quę in ciuilibus admitterentur, in criminalibus non ſufficiunt ad condemnationem.Dec.conſ. 189.nu.3. Socin.iun. conſil.148. num.36. in 2.vol.

Confeſsio partis contraria tollit præſumptionem iuris, & de iure.Corn.conſi.235. litera C,& conſ.39.litera G,in 4.uide Dilectum de arte teſtandi, tit.de acquiren.uel repu.hęre.cautela 8.num.4.

Pręſumptio eſt cõtra cuſtodem, quòd

quòd rapuerit rem, quam cuſtodiebat, ſi non reperitur, ſiue reperiantur oſtia effracta. Angel. in l. ex diui, nu. 2. C. de loc. & conduc.

Præſumptio, quæ oritur ex chronicis, quòd talis eſt de tali agnatione, tollit aliam præſumptionem ortam ex probatione nõ concludenti, quòd talis ſit de tali agnatione. Socin. iun. conſil. 76. num. 66. in 1.

Præſumptio ex contumacia conſurgẽs loco probationis habetur. Imola conſi 35. num. 22.

Præſumptio legis, ſi ex coniectura ta mente teſtantis ceſſat, nõ dicitur contra, ſed ſecundum legem, quæ defuncti uoluntatẽ fouet. Ruin. conſi. 157. nume. 8. uolum. 2.

Cauſa præſumitur in principe circa ea, quæ ſunt de iure diuino, nec poteſt probari contrariũ. Ruin. in conſi. 148. numero 10. volum. 4.

Præſumptio, per quam partes uidentur ſe incontinenti correxiſſe eſt reiiciẽda. l. non ad ea, ff. de condi. & demon. Pariſius in conſi. 78. num. 16. in 3. volu.

Præſumptio, quæ aliàs cauſatur a communiter accidentibus tenet. Gratus reſpon. 66. nu. 34. uolum. 2.

Præſumptio non eſt, quòd ſine cauſa præſtet & tradat. Rimi. conſi. 292. num. 77.

Præſumptio eſt pro confeſsione eius, de cuius præiudicio agitur in fauorem eius, aduerſus quem agitur ex delicto, niſi oppoſitum qualitas facti oſtendat. Riminal. conſil. 33. num. 5.

Calumniæ præſumptio tollitur, quando quis offert incontinẽti probationem. Rimin. conſil. 404. nume. 13.

Præſumitur, quòd prima charitas incipit a ſeipſo. conſil. 6. Crauet. nu. 24. in 1. ubi fuſius.

Præſumptione non eſt opus in claris. Leonar. inter conſil. Bruni in conſi. 117. num. 228.

Conſenſus prælati & capituli præſumitur interueniſſe neceſſarius ad actum. Ripa reſpon. li. 2. cap. 28.

Conſenſus Papæ præſumitur neceſſarius ad ualiditatem actus interueniſſe ex curſu tanti tẽporis, cuius initij memoria nõ exiſtit. Ripa reſpon. lib. 2. cap. 22 nu. 10. & nu. 11.

Compromiſſum non præſumitur inter duos agnatos factũ metu ſtatuti, iubentis fieri compromiſſum, niſi appareat. Ripa reſponſorum. lib. 1. in ca. cũ M. Ferr. num. 181. de conſtitu.

Certior factus præſumitur ab eo, qui cõtulit beneficium, ſi erat amicus & familiaris. Ripa reſpon. lib. 1. c. 14. nu. 11.

Præſumitur contra clericum nõ facientem inuẽtarium. Neuiz. in conſi 92. nu. 28.

Conſenſus capituli præſumitur ob an-

ob antiquitatem. Capiccius deciſ. Neap. 16. num. 1.

Præſumitur pro aliquo, uel contra aliquem, etiam ex conuerſatione loci, ubi quis conuerſatur. Grammat. deciſ. Neapol. 34. num. 61.

Præſumendum non eſt, quòd qs bono conſilio contempto, malum ſibi, & pernicioſum uoluerit proponere. Albe. conſil. 46. numero. 8.

Præſumptio inſurgens ex facta confeſsione ceſſat, ubi conſtat de ueritate, & innocentia rei. Maria. Socin. inter conſi. crim. conſi. 78. num. 2.

Præſumptio, qñ fuerit cōtra confitentem, alterum ſine altero acceptari non poteſt. Zaſi. conſi. 221. num. 22.

Præſumendum non eſt, quod ab eo, quod fuit tacitè paulò ante cōceſſum, dicatur receſſum. Zaſi. conſi. 275. num. 6.

Credere in dubio præſumitur quis, quod uoce expreſsit. Bar. in l. neque profeſsio. num. 3. C. de teſta.

Quælibet leuis præſumptio ſufficit ad incipiēdum proceſſum, & ad deueniendum ad capturam. Alciat. conſi. 15. nume. 13. lib. 7.

Coniunctus præſumitur ſcire facta coniuncti. Alciat. conſi. 29. num. 18. lib. 8.

Non præſumitur inter partes actum fuiſſe, quòd creditor ſub uſuris accipiat ad dānum debitoris. Alciat. conſi. 51. nume. 9. libro 8.

Carnalis cognitio inter maſculū & fœminam conuerſantes iuuenes præſumitur. Martin. cōſ. 30. num 3. & conſil. 61. num. 16.

Cauſa deſcendere præſumitur, unde deſcendere debuit. Mar. conſi. 4. num. 7.

Præſumitur pro conſanguinitate. Cepha. conſi. 76. num. 15.

Præſumitur pro regula, & pro eo, quod contingit a communiter accidentibus. Cepha. conſi. 119. num. 8.

Contractus in dubio præſumitur legitimus, & illicitus. Burſatus conſi. 117. num. 4.

Conſenſus præſumitur ex diuturnitate temporis, ubi agitur de modico præiudicio, & is cōtra quem præſumitur fuerit ſciens & patiens. Cephal. conſil. 133. num. 126. lib. 1.

Præſumptio iuris eſt, quòd canonici magis ſciant conditionē eccleſiarum ſuarū, quàm alij. Rolan. conſi. 82. num. 31.

Cancellatus de banno præſumitur indebitè cancellatus, quādo non apparet cauſa cancellationis. Marſi. in §. aggredior, num. 6. in prac. crim.

Præſumptiones & indicia an ſufficiant ad condemnationem. uide Angel. in prac. cri. in uer fama publica, numero 22. uer. quæro.

Pręſumptio ex conſuetudine patrisfamilias inducitur. Blanc. in practica crimi. nu. 27. pagina 142.

Præſumptio inſurgit a communiter accidentibus. Dec. in l. 1. num. 14 ff. de regu. iur.

Contractus præſumitur talis eſſe, qualem uerborum proprietas demõſtrat. Ripa de peſte, num. 32.

Præſumptio pro eo fieri debet, q. in collegium receptus eſt. Pac. Scala, de conſi. ſapientis lib. j. cap. 22.

Præſumitur etiam pro citatione ad ſententiam audiendam. uide Milleum in repert. litera P.

Magis præſumitur pro conſilio unius collegij Doctorũ, quàm pro cõſiliis particulariũ. Abb. in cap. prudentiam, in 3. no. de offic. deleg. Decius conſil. 615. colum. 2. & Iaſ. conſil. 43. col. 2. lib. 3.

Canonici præſumuntur ſcire qualitates electi. Ideo eligentes indignum priuantur iure eligendi. Firma. uer. canonici.

Capella præſumitur facta ab eo, quem teſtator grauauit ad eã. Firma. uer. capella, & præſumitur facta & fundata auctoritate epiſcopi, ſi diu habuit ſigna eccleſiæ. Firma. ibi.

Caſtrum præſumitur perditum culpa Caſtellani. Firma. uer. caſtrum.

Caſtrum pręſumitur eſſe dedioceſi ciuitatis, cui ſubeſt. Bald. in l. nulli, 3. col. in fi. uer. deinde, C. de epiſcop. & cler.

Caſtri quæſtio, ſi uertatur, pręſumitur eſſe illius Ciuitatis, cui magis adiacet, niſi aliud oſtendatur. Firma. uer. Caſtri.

Cauſa finalis pręſumitur, quæ ſecundum iuris rationem debet eſſe finalis, uel quæ à teſtatore aſſignatur pro finali. Firma. uer. cauſa finalis. & præſumitur etiam aliter, ut ibi. Et cauſa in proœmio expreſſa pręſumitur finalis. Soci. in conſ. 273 in pręſenti. uer. pręterea dico, in 2. parte.

Cauſa impulſiua pręſumitur in dubio. Firma. uerſic. cauſa impulſiua.

Cecus ſemel nõ præſumitur ſemper cecus. ſecundum Barto. in l. 2. de bo. poſ. furio. infan. dela. Vnde cecus in pręterito non pręſumitur in pręſenti, cùm potuerit curari cecitas: ſecundum Bar. ibi.

Certificatio non pręſumitur, niſi probetur, quia eſt ſolennitas extrinſeca. Firma. uerſic. certificatio.

Ceſſio p̃ſumitur ſimulata ex cõfeſſione cedentis facta de precio recepto, niſi conſtet de uera ſolutione. Firma. uerſi. ceſſio. ubi etiam dicit, quòd ceſſio cum titulo pręſumpto à iure ualet. Et an pręſumatur ſimulata ex eo, quòd cedẽs confeſſus

feſſus eſt ſe recepiſſe precium. quod non recepit,& cōſtat nō recepiſſe. Alexand. conſi. 36. 2. parte,& ibi. An leſio poſsit allegari ſimulata per cedētem, qui iurauit, & an poſsit reſcindi ſi ſubeſt deceptio. Fulgoſ. conſi. 242. per totum. item prę ſumitur ſimulata, ſi pro parte uendatur & pro parte donetur eidem perſonæ, non ſi diuerſis ſecundum Bart. in l. per diuerſas, in 2. col. C. manda. uer. quæro quid ſi pro parte.

Citatio non præſumitur, niſi probetur, præſens tamen præſumitur citatus. Firman. uer. citatio.

Citatio ad domum præſumitur ueniſſe in notitiam citati. Firman. uer. citatio ad domum, pag. 123. poteſt tamen citatus iurare contrarium, ſcilicet ſibi innotuiſſe. ibi.

Citatus præſumitur, qui in iudicio reperitur, nec aliter eſt citandus, ſed bene in iudicio poteſt petere terminum ad deliberatè reſpondendum, immo ſine licentia recedere poteſt, niſi iudex eum moneat. Firman. uer. citatus preſumitur, pag. 127. col. 2. facia. 2.

Clauſula non obſtante, omiſſa in reſcripto principis, uel inferioris, qui habet poteſtatem reſcribendi cum tali clauſula facit præſumi illud emanatum ex importunitate, & contra mentem concedentis. Firma. in repertor. uer. clauſula non obſtante.

Clauſula ex certa ſcientia, facit ꝑſumi principem uelle, etiam ſi deficit clauſula non obſtante tali lege. Firman. uer. clauſula ex certa ſcientia.

Clauſula ex certa ſcientia, niſi apponatur, non pręſumitur Papa facere ex certa ſcientia. Firm. ubi ſupra.

Clauſula motu proprio facit prę ſumi principem uelle, quando eſt poſita in reſcripto, ſed omiſſa ſecus eſt. Firma. uer. clauſula motu proprio.

Clericus pręſumitur acquiſiuiſſe de bonis eccleſiæ. Firma. uerſ. clericus, pag. 148. col. 2. ad fi.

Collatio beneficij facta clam prę ſumitur ſimulata, & non ualet c. ut noſtrum, ut eccle. benefi. Cæpo. de ſimula. contract. ſimula. 20. præſumptione. Bal. in Marg. coll. uer fi. dicit ualere.

Colonus præſumitur ex ſolutione fructuū per 10. annos. Bart. in l. litibus. C. de agricol. & cēſi. li. 11. in 1. colum. uer. ex hac lite.

Condemnationes plures præſumuntur, quando quis in eadē ſententia pluries reperitur deſcriptus inter condemnatos, ideſt in pluribus libris, niſi cō ſtet de identitate facti per circunſtantias. Bal. l. noſtram. penult. colum. uer. in dubio. ta-

men prǽſumeretur. C. de teſta.

Condemnatus præſumitur condemnatus in cōtumacia, quia indefenſus, non quòd habeat cauſam iuſtam. Firm. uer. iſto pag. 175. col. 2.

Confeſsio tollit prǽſumptionem iuris & de iure. no in auth. ſed iam neceſſe, C. de donat. ante nup. quod eſt uerū, niſi in cauſa matrimonij, in qua, ſi mulier confitetur contra copulā, nihilominus prǽſumitur matrimonium copulatū. ca. ſuper eo. de eo, qui cogno. cōſangui. uxo. ſuæ. & Cæpola cautela 12. Firma. uer. confeſsio. pag. 82. col. 2.

Confeſsio in ultima uolūtate facta præſumitur in fraudem potius facta, quàm facta inter uiuos, ſcilicet quādo eſt facta ad commodum incapacis, puta ſpurij, vide omnino Firman. uer. iſto pag. 183. col. 2.

Confeſsio cum cauſa, an prǽſumatur, quòd cauſa interuenerit. Firma. hoc uer. pag. 187.

Confeſsio in iudicio facta non p̄ſumitur erronea. Dyn. in regula, quod ſemel, in 6. & Bald. in addi. Specul. de depoſito. uer. confeſsio facta.

Confeſſus habuiſſe rem, an præſumatur de præſenti habere. glo. & in uer. tuiſſe. Bald. tenet, quòd non, in l. ciuile, uer. quærit, glo. C. de fur. Firma. in repertorio, uer. iſto, pagina 191. facia 2. colum. ſecunda.

Coniunctus prǽſumitur ſcire ętatem cōiuncti. l. de tutela, & ibi glo. in uer. ignarum, & Doc. C. de in integr. reſtit. mino.

Coniunctus quando prǽſumatur ſcire facta coniuncti. Fely. in c. literis, in 2. colum. uer. 3 limi. in fi. de præſump.

Coniunctus præſumitur ſcire infirmitatem cōiuncti. l. octaui. ff. unde cognati.

Coniuncta perſona non prǽſumitur ſcire teſtamentum coniunctæ ante aditam hereditatem, ſed poſt ſic. Firm. uer. iſto, pagina 195. colum. 1. ad fin. Alex. conſi. 24. nume. 8. in 3.

Conſenſus præſumitur in conſanguineo recipiente literas a cōſanguineo, ſi non contradicit ſtatim, quia prǽſumitur ſe obligare ad cōtenta in literis. Firman. uer. conſenſus, pag. 197. facia 2. col. 2.

Conſenſus ſemper præſumitur de ſubſtantia actus, non conſilium. Firman. ubi ſupra.

Conſenſus prǽſumitur prǽceſsiſſe in præterito ex futuro, niſi medio tempore præſumatur tacita repudiatio, vel diſſenſus, uel ſit alteri ius quæſitum. Bal. in l. prima. colum. 14. uer. ſed quid ſi pater. C. qui admitti. & an prǽſumatur conſenſus. Alexand. poſt Bartol. in l. actor. rem ratam ha. & Feder. de Sen. con. 208.

Con-

Contractus præſumitur iuſtus. l. oleo, & ibi Doctor. C. de uſur. & Bal. in l. ſi ea pactione. C. eo. titulo.

Contractus correſpectiuus quandoque præſumitur unus ad alium incontinenti appoſitus. Firman. in repertor. uer. contractus, pagi. 210. facia 2. col. prima.

Contractus præſumitur tacito cõſenſu partium diſſolui, quãdo hinc inde pacta non ſeruantur. Caſt. conſi. 72. Firman. ubi ſupra.

Contractus in dubio præſumitur uerus, & non ſimulatus. Firma. iſto ver.

Contractus præſumitur ſimulatus, ſi notarius in inſtrumento uẽditionis dicat, quòd Titius uerè uendidit fundum Caio, & non ſimulatè. Firm. ubi ſupra. itẽ præſumitur ſimulatus primo, ſi ante uel tempore contractus fuit dictum, quòd eſſet pignus, licet fieret uenditio. Firma. ibi. item præſumitur ſimulatus, ſi ante contractũ uenditionis pręceſsit tractatus de mutuo, ut fieret uenditio, poſtea cum pacto de reuendendo ad certum tempus. Firma. ibi. item præſumitur ſimulatus, ſi patet, quòd quis primo quæſiuit mutuum ſuper certa re, & poſtea eam uendidit. Fir. ibi. item præſumitur ſimulatus, quando actum fuit, quòd emptor cogeretur locare uenditori rem uenditam & aliter non uenderet. item præſumitur contractus ſimulatus, ſi cõtinet læſionem circa precium. item præſumitur ſimulatus, quando eſt læſio in locatione circa penſionem. Firman. vbi ſupra. item præſumitur ſimulatus, quando eſt læſio in precio cum pacto de reuendẽdo. Firman. ibi. item præſumitur ſimulatus, ſi creditor mutuans recipiat aliquid ultra ſortem. item contractus ſimulatus pręſumitur, quando in pacto de retrouendendo eſt læſio aliqua in aliqua expenſa, quę ſpectaret ad emptorem, & redundaret contra uenditorem eundemque conductorem. item præſumitur ſimulatus, quando res pro parte uẽditur, prò parte donatur ſine cauſa donationis iuſta. item pręſumitur ſimulatus ex pactis & clauſulis inſolitis. item pręſumitur ſimulatus, quando pro domo vendita locata venditori pręſtatur penſio in frumento, uel oleo, & ſimili. Item contractus præſumitur ſimulatus, quando emptor locans noluit contractum uenditionis poſſe diſſolui, niſi uſq; ad certum tẽpus. Item contractus præſumitur ſimulatus, quando fuit dictum, quòd emptor teneretur retrouendere uẽditori vſque

que ad certum tempus. Item contractus præſumitur ſimulatus, quando uenditur fundus, & ibidem locatur uēditori in perpetuum & ſimpliciter apponitur pactum de retrouendendo uſque ad certum tempus. Firma. ubi ſupra. Item cōtractus præſumitur ſimulatus quando conuenit à principio, quòd quandocūque venditor reſtitueret pecuniam, emptor teneretur reſtituere rem. Item contractus præſumitur ſimulatus, quando pacta claudicāt. Item præſumitur ſimulatus, quando dixit uēditor ſe indigere. Item præſumitur ſimulatus quando uenditor noluit recipere uerum precium, ſed partem tantum, de qua dixit ſe indigere. Item contractus præſumitur ſimulatus, quando uenditor noluit uendere libere ꝑ uero precio & iuſto, ſed pro minori, cum pacto de reuendendo. Item ſimulatus præſumitur, quando res uendita locatur uenditori pro parua pēſione. Item præſumitur ſimulatus, quando res uenditur pro minori precio cum pacto de reuendendo pro eodem precio. Item præſumitur ſimulatus, quando emptor non curat rem uidere, quam emit cū pacto de reuendendo. Item contractus præſumitur ſimulatus & fraudulentus, quando quis uendit rem ſuam. Item pręſumitur ſimulatus, quando vēditio cum pacto de reuendendo fit clam & occultè. Itē quādo celebratur in loco, in quo conſueuit fieri fraus. Item præſumitur ſimulatus ex conſuetudine contrahentium. qui cōſueuerunt tales facere. Itē quādo continet pœnam adiectam dationi quantitatis, & eſt celebratus à ſolito fęnerari. Item quando cōtractus celebratur ab uſurario. Item quando paruum precium interuenit. Item quando uenditor remanſit in poſſesſione rei uenditæ. Item quando titulus eſt in perſona vnius, & traditio in perſona alterius. Item quando uenditio modico tempore durauit. Itē quando partes incidunt inſtrumentum & recedunt à contractu. Item ex affinitate, ſi cauſa alia accedat. Item quando obligatur uxor pro uiro, & nō uiri, quia ponitur in inſtrumēto nomen uxoris pro nomine uiri, & negocium pertinet ad uirum. Item quando poſt uenditionem precium clam reſtituitur. ſ. in ceſsione. Item ex nimiis cautelis. Item non iuratus præſumitur ſimulatus cōtractus. Item quando alter emit pro altero. Item probatur per coniecturas à tertio, qui ex eo læditur non à contrahente. Item pręſumitur ſimulatus

ex pacto de reuendendo, etiã ſi emptor lucratur fructus medij temporis ante moram. uide ſupra dicta omnia per Firma.uer.Contractus ſimulatus per totum. Et ubi abundantior cautela ibi euidentior fraus. uide omnino Mo. Par. conſi.31.nu.16.

Cõtractus uſurarius præſumitur ex infraſcriptis,de quibus Firmanus in repertorio,uer.contractus uſurarius. Si contrahens ſit ſolitus fenerari, & res ſit uendita pro minori precio. Item ex nimiis cautelis. Item ex preordinatis. Item quando uenditur res conſiſtens pondere,numero, uel mẽſura pluſ quam ualeat ad tempus,ſecus ſi uendatur fundus,uel domus & emptor fructat fundum, uel domũ. Item uenditio fructuũ in herba.i.ante tempus pro uili precio. Item ex conſuetudine contrahentis & ex aperta contractus iniquitate,& ex p̃ordinatione partium. Item ex quantitate fructuum immoderata reſpectu precii. Item ex pactis inſolitis.

Contractus tamẽ præſumitur iuſtus & non uſurarius l.oleo.ubi Dec.& Bal. C.de uſur.& l.ſi ea. eod.tit.

Contractus in fraudem præſumitur,quando prohibitus contrahere contrahit,& alter cum ea obligatur tanquam principalis, ſi utilitas,uel pecunia erat peruentura ad prohibitum cõtrahere l.ſed & Iulia. in princ. cum §.1.ad Macedo. l. quamuis.§.ſi cum eſſet.aliàs.l.nõ putet.§. ſi cum eſſet.ad Velleian. glo.in l.contra.ff. de legi. Alexander conſilio 53.in quarta parte.

Contractus fiſci ſemper pręſumitur poſterior ad alios contractus priuatorum, etiam eadẽ die celebratos.Bar.l.non puto. ff.de iure fiſci.

Contraxiſſe non præſumitur,qui ſtatim contradixit c.ad id,qđ de ſponſa.3.q.1. conſtat 12.q. 2.de nup.Alex de Neuo in conſil in hac cauſa.in fin.quod eſt ante conſiliũ 45.Alex.de Imo. in quarto.

Copia peritorum præſumitur eſſe in loco inſigni.Bart.in l.bonorum.ff.de bono. poſſ. & Bal. in l.iuris q.1.C.qui admitti,dicit eſſe locum inſignẽ, in quo eſt cauſarum ſtrepitus,& merum & miſtum imperium,etiã ſi ſit Caſtrum. & non Ciuitas. Firma.uerſ.Copia peritorum.

Copula carnalis in dubio præſumitur interueniſſe.Bal. in l.ſiue poſſidetis.2. col.in fi. uerſi. deinde reſtat uidere.C.dẽ proba.per c.ex liter s.de præſumptio.& copula carnalis per uiolentam præſumptionem probatur. Firma. in reperto.uerſ. Copula carnalis.

Creditor

Creditor præſumitur habere fidem de precio. Ioa. de Prato. poſt Bar.& Doct.in l.3. ff.de pigno.ac.Firma.in repert.

Creditor pręſumitur feciſſe expẽſas equo ſibi pignorato,& poteſt eas repetere.Firma, uerſi. creditor pagi.227.col. 2.circa principium.

Culpa præſumitur, niſi abeſſe ꝓbetur ex qualitate facti.l.ſi qs fundũ.§.Imperator.& ibi Bar. ff.loca.Firma.in reperto.

Culpa in incendio non pręſumitur contra habitantem cõſuetum eſſe uigilem, ſi alia indicia non appareant contra cũ. ſecundum Ange.& Alexandrũ in l.ſi quis §.fina. ff.de eden.& culpa in incendio præſumpta eſt leuisſima. Firmanus in reperto.uer.culpa in incendio.

Cuſtodiæ cauſa præſumitur ſi alia non præcedit. Bald. & Alexan.in l.Labeo.ff. de pactis.

Cuſtos præſumitur in culpa, niſi probet caſum.Firma. uer.Cuſtos præſumitur.

Contractus uſurarius quomodo præſumatur & quomodo præſumatur uſurarius. & ſimulatus cõtractus. Suſpicio ex quo cauſetur, & fraus unde præſumatur. Ancha.conſil.257. uide omnino.& no.ꝙ in dubio præſumitur potius contractus uſurarius,quàm non uſurarius.D. meus Alciat. in conſi.3.ad fin. lib.1.Tomo j.

Coniunctus præſumitur ſcire facta coniuncti, & quare, ponit Alcia.conſi.6.nu. 12.in j.

Copula pręſumitur potius ſequuta,ut confirmaretur matrimonium,quàm aliter Alcia.conſ. 13.nu.23 in 1.

Conſenſus præſumptus,ſeu confeſſio teſtatoris ligat hæredes l.ſi ſuperatus. ff. de pigno. l. ſi mater §. fi. ubi Bar.ff.de exce. rei iudica.& quod no.in l.cum quis.§.codicillis.ff de leg. 3.Alciat.conſi.53.ad fi.

Cenſum potius quàm canonem in dubio pręſumimus. Alciat. conſi. 107.nu.4.lib.5.

Citatio pręſumitur ex lapſu temporis decennalis, cum de contradictione appareat. Alciat. conſi. 12.num. 1. lib.6.

Cauſam ſcire pręſumitur, eo ipſo, quòd quis aliquid facit l.1. C. ſi certum petat. Philippus Francus inter conſi. ciuilia cõgeſta per Zilettum conſi. 116. num.18 in 1.vol.

Clericus amplectens mulierem præſumitur, quòd illud faciat uirtutis amore,& alicuius bonis cauſa. & ut ipſi benedictionẽ impartiatur, aut ut ipſam ad reſipiſcentiam per oſculũ uirtutis adhortetur c. abſit 2. quæſtio. 1.& in cap.in ſcripturis 99.diſtinct.ſed hęc quidem leuis & temeraria ac calua pręſumptio. Iodocus in praxi ciuili cap. 178.vbi de probatione

ne per præſumptionem agit. nume.8.

Cancellato chyrographo, aut tranſcriptione uitiato preſumitur debitor liberatus. l. ſi chyrographum. ff. de probat. & iſta dicitur uiolenta iuris pſumptio. Iodocus in practi. ciuili. c. 178. nu. 13.

Confeſsio iudicialis pſumitur, cp facta fuerit abſente parte. deciſio Tholoſan. queſtio. 351. & in addi. ibi.

Contumax pſumptus à die ſcientiæ intra decem dies appellãs auditur, uerus autem contumax minime. Rota deciſ. 364. nu. 2. in nouis.

Præſumptio non habet locum p ueritate cauſa rerum in appellatione extraiudiciali expreſſarum, ſed probandę ſunt. Rota deciſio. 344. nu. 3. in nouis.

Conſuetum illud quod fieri eſt conſuetum præſumitur. Afflictus deciſio. Neapoli. 58. numero 7.

Cauſa iuſta in reo non præſumitur. regu. cri. 81. nu. 1.

Præſumitur conſcius, ſe ſe examinans. Regu. crimi. 70. nu. 1.

Culpa præſumitur in foro conſcientiæ, ſed non in foro contentioſo. Regula crim. 69. nume. 1. & 4.

Collecta preſumitur præſtari potius ex timore quàm ex debito. Alcia. conſi. 19. nu. 15. lib. 5. allegat Lucam de Pennã ita dicentem. in l. hac lege. C. de aqueductu, lib. 11. & ſic habet initium uiolentum præſumptum.

Conceſsio præſumitur ex patiẽtia longi temporis. Alcia. conſ. 22. n. 15. lib. 1.

Quælibet leuis præſumptio ſufficit ad incipiendũ proceſſum, & ad deueniendum ad capturam l. 2. C. de exhiben. reis. uide omnino Alciat. in conſi. 15. nu. 13. lib. 7. ubi plene.

Cognitio teſtamenti in ſuis non præſumitur. Alcia. conſi 62. nume. 9. lib. 8.

Iura diſponentia ex præſumptionibus non obſeruantur in foro conſcientiæ. Alcia. conſ. 53. nu. 8. lib. vlt.

Conſilium animi non habere pſumitur quilibet laborans in extremis. Fabia. de Monte in conſi. ſuo inter conſ. diuerſorũ per Ziletum conſil. 49. nu. 55. in j. uol.

Concluſio in cauſa præſumitur eſſe facta intra tempora. Aſinius in praxi iudicia. §. 23. cap. 14.

Conſanguinei præſumuntur ſcire facta conſanguineorum. & coniunctorum. ut dicit Iſernia de feudis. titul. de natura ſucceſſ. feudo. circa fi. Iodocus de præſump. nu. 28.

Conſentire præſumitur mulier & filia, quæ nupta eſt contra uoluntatem ſuam, quando ipſa

pſa viro permiſit ſe cognoſci, & cum ipſo familiam alere in cipit. Iodocus in pract. ciuili, nu. 40. & iſta eſt præſumptio iu ris & de iure ſecundum. ipſum ibidem.

Clericus præſumitur fornicator & concubinarius, quando mu lierem ſuſpectam in ſua conti net domo. quia ex cohabitatione perſonarum ſuſpectarũ carnale commercium. ſuſpica tur c. literis de præſump.

Condemnatio ſequi nõ debet in criminalibus ex ſolis præſumptionibus, licet urgentisſimis, niſi reus fuerit ſponte cõ feſſus, uel legitimè conuictus uel probationes luce clariores. l. fina. ubi Doct. C. de proba. l. qui ſententia. C. de pœnis l. qui accuſare. C. de edend. l. 1. C. de confesſis. l. abſentem. de pœnis. capit. nos in quantum. & c. mulri 2. q. 1. Areti. conſ. 66. in prin. uol. 1. Item in criminali, etiam uiolenta præſumptio quæ in ciuili uim habet plenæ probationis, non ſufficit ad cõ demnandum c. afferte. & cap. quia uerisſimile, de præſump. l. fi. cum ibi no. C. de proba. Alexan. conſi. 15. uiſo proceſſu, in 3. fundamento vol. 1.

Cauſa quælibet etiam iniuſta, & fatua, uel credulitatis excuſat à dolo, & eius pœna. Tamen illa fatua, uel iniuſta cauſa nunquam in delinquente præſumitur, niſi uehementibus coniecturis, & præſumptionibus cõ probetur, uide Gribaldum in ſuis regulis criminalibus poſt communes opiniones pag. 164 licet quælibet.

Coniuncti cum quid conferũt cõ iunctis præſumitur fieri ex naturali affectu, magis quàm ob aliam cauſam ſecũdum Bal. in auth. ex teſt. col. 3. C. de collat.

Cenſus, vel redditus conſuetus præſtari canonicis, uel alicui eccleſiæ, pſumitur perpetuus, & non temporalis, vt in dubio nec temporalis quidem præſumatur, hoc eſt obligatiuus ad aliquid tempus in futurum. Mod. Par. conſi. 9. nu. 18.

Ceſſio in dubio non præſumitur. idem conſi. 27. nu. 21.

Clericum præſumptiuè probãt teſtes, ſi dicunt, quod uiderunt eũ publicè in habitu & tonſura, ſecus ſi non adiiciant publicè. uide Petrum Rauenna. in dictis ſuis notabilibus poſt Alphabe. fol. . . . & eſt dictũ Bal. in c. cum cauſam. de teſtibus.

Culpa non præſumitur, ubi actus poteſt eſſe ſeparatus à culpa. Ruinus conſi. 93. nume. 7. in 5. uolum.

Conſanguinei præſumuntur ſcire facta ſui conſanguinei de iure ſanguinis, & naturæ, non autem de factis extrinſecis. Cepola conſi. 47. nu. 5. Ruin. conſilio 174. nu. 2. in 1. Caſt. in con-

ſilio

filio 183.nume.2.in 2.vol. Alexand.in conſil.71.nume. 8.in primo vol.

Cauſa in Principe præſumitur, & hoc eſt ſpeciale in Principe. Cępola in conſil.66.nu. 12.ubi de legitimatione.

Conceptio certo tempore præſumpta ſupponit iuſtum initium & poſſibile ſecundũ naturam.& ſi non præſumeretur illud præſumeretur maleficiũ uel fornicarius coitus,& tunc illud præſumitur,quod iuſtum initium dat conceptioni. Bal. conſi.390.in 2.nu.1.

Commiſſio iudicis non præſumitur.Bal.conſil.374. in fine in 4. uolum.

Contractus uenditionis ex quibus coniecturis præſumatur pignoratitius & ſic factus in fraudem uſurarum.Bal.conſil. 311.in 5.vol.& idem Bal. in cõſi 361.eo.uol.Caſt. conſil. 312. in ſecundo.

Camera apoſtolica ſemper præſumitur idonea, & ſoluendo. Caſt.conſi.106.nu.2. in 1. & ibi quæ ſit camera apoſtolica.

Confeſsio mariti de dote recepta, ſi de numeratione aliter non cõſtet, præſumitur in fraudem donationis prohibitæ inter uirum & uxorem, & tale inſtrumentum non meretur executionem de iure communi. Caſt.conſi.86.in 2.

Cauſa præſumitur in Principe. Alex.conſi.1. in 1.nume.61.& 62.& in Papa cauſa iuſta præſumitur.Alex.in conſ. 224.n.7. in 6. vol.

Concesſio in dubio præſumitur facta ſecundum conſuetudinẽ concedentis.Alex. conſil. 107. nume. 3.

Coniunctus non præſumitur ſcire qualiter coniunctus ſuum teſtamentum fecerit.Alex.cõſi.121.nu.8.

Curatoris iudicialis datio an habeat pro ſe præſumptionem. Alex.conſil.86 nu. 9. in ſecundo, & an præſumatur,quod is cui datur ſit minor. ibi.

Calumnia pręſumpta ceſſat: in iudice.Alex.conſi.77 num. 15. & ſiniſtra ſuſpitio ibidem uolum.3.

Copula carnalis eſſe præſumitur quando uiſus eſt quis nudus cum nuda in eodem loco iacere in loco ſuſpecto, & alia. ut per Alexan.conſi.156.n. 18. in 4.uol.

Conpenſandi animum ubi alias ius præſumit.Fallit, ubi relinquitur aliquid ex cauſa expreſſa, uel diuerſa.Alex.in conſ. 7. nu.18.uol.6.

Coniunctus tanquam magis dilectus ad hæreditatem uocari præſumitur.Alex.in conſ.158. nu.11.in 6.

Conſobrinus præſumitur habere tantam charitatem ad filiũ conſobrini, quantam ad con-

ſobrinum. Alexan. conſil. 204. num. 1 . in 6. vol.

Clericus non præſumitur immemor ſalutis æternæ, nel rector. Alexan. in conſil. 116. nume. 4. in 7. vol.

Coniunctus præſumitur habere notitiam iuris coniunctorum. Decius conſi. 29 nu. 8.

Conſilium alicuius collegij habet maiorem præſumptionē, quàm unius Doctoris particularis. Dec. conſi 615. num. 4.

Citatio habet pro ſe præſumptionem. Socin. in conſi. 158. num. 11. in 2.

Cauſa an præſumatur in principe, quòd ſit iuſta, uide omnino Socin. conſi. 164. nume. 10. in 2. & in conſi. 273. num. 11. in ſecundo.

Clauſula non obſtante, & clauſula de plenitudine poteſtatis inducit præſumptionē, quòd princeps uoluerit ius quomodocunque alteri acquiſitum auferre, quando eſt proceſſum cum cauſæ cognitione, quo caſu præſumitur pro ueritate cōceſsionis propter clauſulam ex certa ſcientia, aliàs ſecus, & operatur in his, de quibus princeps habet cognitionem, aliàs ſecus. Socin. conſil. 164. num. 7. uide omnino ibi. in 2. vol. vbi bene.

Ciues præſumuntur habere uoluntatem conformem diſpoſitioni ſtatutorum. Socin. conſi. 35. num 6. in 2.

Conſenſus præſumitur ex ſcientia & patiētia longi temporis, in his, quæ ſunt parui præiudicij. Socin. conſi. 61. num. 6. in 3. uolum.

Cauſæ cognitio præſumitur interueniſſe in ſententia, quando iudex ritè & rectè proceſſit. Soci conſi. 46. num. 49. in 4. uolum.

Conſanguineus an præſumatur ſcire ea, quæ cōſiſtunt in facto ſuorum conſanguineorum. Corn. conſi. 147. litera M, & ſequen. in 2.

Culpa non præſumitur, niſi probetur. Corn. conſi. 194. in prin. volum. 2.

Cardinalis emens aliqua bona, an præſumatur emere ex pecuniis propriis acquiſitis ex officiis, an ex pecuniis beneficiorum, & an poſsint donari. Corneus conſi. 79. literā H, in 4.

Contra onera collectarum in dubio præſumitur. Corneus in cōſil. 194 litera H, in 4.

Conſenſus præſumitur ex tempore. Iaſ. in conſi. 89. num. 6. in 1. uol. Rimin. conſi. 409. num. 10. in 3. vol.

Cauſa præſumitur in principis reſcripto, quando motu proprio conceditur. Iaſ. in conſil. 105. num. 4 in 1. Gozad. conſil. 5. num. 19. 24. & 27. etiam contra ſubditos, ſine legitimet, ſiue diſpenſet, idem conſi. 6. nu. 34. ſe-

34. ſecus in priuato. idem ibi. nume.26.55.57. & 58. ſecus ſi ad inſtantiam partis. Gozadi. conſi.41.nume.13.

Cuſtos carceris prȩſumitur in culpa, ſi debitor incarceratus aufugit, & ideo tenetur ſoluere debitum. Iaſ. conſi. 27. in 3. per totum.

Confeſsio dotis facta conſtante matrimonio a marito non tenet, quia prȩſumitur donatio, quȩ eſt inter eos prohibita. Iaſ. conſi.31. in 3. per totum.

Contractus contra charitatem confecti, ut quis locupletetur cum iactura proximi prohibiti, & fraudulosi prȩſumendi ſunt. Calcan. conſ.85. num.16.

Caſus omiſſus non comprehenditur in fideicommiſſo, nec in eo prȩſumitur adeſſe tacita uoluntas. Gozad. conſil.4. numero 1.

Comites præſumūtur ſcire ſtatuta & conſuetudines ſuȩ ciuitatis. Gozad. conſi.6. num.46.

Conſenſus & uoluntas Domini prȩſumitur ex longo tēporis curſu ſi quis ueriſimiliter actū non exercuiſſet abſque Domini uoluntate. Gozadi. in conſi. 11 num.14.

Cauſa non prȩſumitur in comite legitimante, licet dicat in legitimatione cauſa cognita ꝓcedenti, matura inquiſitione, quia eius aſſertioni nō ſtatur. Gozadin. in conſi.25. num.5. in 1. & 29. nume. 55. in 2.

Caſus omiſſus a ſtatuto remanet in diſpoſitione iuris communis, nec in eo prȩſumitur adeſſe tacita uoluntas. Gozadi. in conſ.37. num.2.

Clauſula ex certa ſcientia non operatur contra prȩſumptam mentem principis, quia non intelligitur uelle alteri præiudicare. Gozadi. conſ.64. num.17. quia clauſula iuſta in principe prȩſumitur, licet nō exprimatur. ibi. num.9.

Clericus præſumitur reſidere in loco beneficij. Gozadin. in cōſil.66. num.6.

Cōiunctus præſumitur ſcire mortem coniuncti, & ei currit tempus adeundi. Gozadin. in conſil 68.

Cauſa iuſta non præſumitur in principe, quādo proceſsit uelo leuato, & nō citata parte, quādo de magno præiudicio partis tractatur. Gozadi. in conſil. 84. num.8.

Ciuis non eſt prȩſumendus ignorare ſtatuta ſuæ ciuitatis. Cur. ſen. conſi.27. num.33.

Conceſsio ſemper in dubio realis præſumitur. Ancha. in conſ. 327. num.3.

Cauſa iuſta in principe non præſumitur, quando uenit contra contractum ſuum. Ruin. in cōſil.7. num.19. in 1. uolum. & cōſil.91. num.4. & ſeq. in 1. item quando uenit contra ius gentium.

tium.Pariſius conſil.101. in 1. num.71.

Cenſus in dubio potius præſumitur,quàm emphyteuſis,&ideo tunc non ſoluens non cadit a iure ſuo.Ruin.conſ.42.num.7. in primo.

Contra contractum proprium, uel prędeceſſoris quis uelle uenire non præſumitur.Ruin.cõſil.46.nume.18. in 1.

Cauſa in dubio non pręſumitur finalis. Ruin.in conſil.66. in 1. num.12.

Commiſsio, ſeu mandatum ex diuturnitate tẽporis non præſumitur.Ruin.in conſil.69. nu. 11. in 1.

Coniunctus pręſumitur ignorare factum coniuncti abſentis. Ruin. conſil.123. nu.12. in 1.

Credere in dubio quis præſumitur, quod uoce expreſsit, etiã ſi pręſumptio eſſet in contrarium, & annullaretur actus. Ruin.conſi.63. nume.8.in 2.

Clam actus præſumitur factus, quando in eo debuit adhiberi auctoritas iudicis, & non fuit adhibita. Ruinus conſilio 60. num.20.

Citatio,de qua non conſtet,præſumitur precesſiſſe poſt tranſitum ſententię diffinitiuæ in rẽ iudicatam.Ruin. conſi.66. nu. 6.& citatio pręſumitur facta ad partis inſtantiam. Ruin. conſi.66.num.7.in 5.vol.

Citatio non pręſumitur a iudice commiſſa,niſi probetur. Ruin. conſil.nume.8. in 5.

Culpa non pręſumitur, ubi actus poteſt eſſe ab ea ſeparatus. Ruin.in conſi. 93. num.7. in 5. uolum.

Curatoris auctoritas interpoſita ſtatim poſt eius creationem non ualet, tanquam interpoſita ſine cauſę cognitione,quòd ſumitur propter tẽporis breuitatem. Ruin.conſi.95.nume. 4.in 5.

Criminoſus quando contra ſocios ſuos faciat indicium, aut pręſumptionem. Ruinus conſil. 146.num.8.in 5.ubi dicit,ꝙ ad hoc ut criminoſus contra ſocium faciat aliquã pręſumptionem, eſt neceſſarium, ꝙ contra illum ſocium nominatum ſit aliqua ſuſpicio, uel pręſumptio criminis,adeò, quòd ſine illa pręſumptione,dictum criminoſi nullam pręſumptionem faciat contra ſocium ab eo nominatum.

Ceſsio induci pręſumitur ex inſtrumenti traditione. Rui.conſil.162.num.11.in 5.

Creditor in dubio pręſumitur, ꝙ ab initio ignorauerit cauſam ſuſpicionis debitoris, cũ quo contraxit. Ruin. conſi.6. num. 10 in 4.

Conſtitutum non tollit pręſumptionem ſimulationis contractus.Rui.conſi.64.num.2. in 4.

Concedens non pręſumitur uelle

le derogare iuri tertij, ſi de illo non ſit facta mentio. Ruin. 93.num.9.in 4.

Conceſsio facta, in qua Princeps uenit contra factum propriũ, uel prędeceſſoris ſui, pręſumitur obtenta per importunitatem. Ruin.in conſi.98.num.22. in quarto.

Conſenſus pręſumptus ex temporis diuturnitate uerus & expreſſus conſenſus non dicitur, niſi etiam ſcientia interuenerit, cum diuturna patientia. Ruin.conſil.111.num.4. in 4.

Cauſa rationabilis in Papa pręſumitur. Ruinus in conſil.156. num.9.in 4.

Contractus pręſumitur in dubio uerus, & non fictus, nec uſurarius. Pariſius conſi.54.num.1.et talis pręſumitur contractus, qualis apparet ex facie inſtrumenti, ibi.num.2. in 1.volu.

Clauſulę appoſitę in inſtrumento ſimulato ſimulatę pręſumũtur. Pariſius in conſil.54.num. 34.& num.40.in 1.

Clauſulę appoſitę in executione præſumũtur appoſitæ acceſſoriè, & ad executionem, etiam iuratæ. Pariſius conſil.54.num. 37.& ibi de pluribus clauſulis.

Concluſio in cauſa præſumitur in dubio facta intra tempus. Pariſius in conſi.115.num.1.in primo.

Cauſa non præſumitur in legitimatione facta a Comite Palatino, nam illa debet exprimi, & debet eſſe ſpecialis, rationabilis, & conſonans iuri. Pariſ. in conſi.6.num.37.in 1.uolum.

Non eſt præſumendum contrahentes uoluiſſe auferre liberũ arbitrium teſtandi & diſponẽdi, & illud reſtringere. Pariſius conſil.12.num.33.in 3.uol. uide omnino pro fratre.

Contrahere quis præſumitur in dubio nomine proprio. Pariſius conſi.107. nu.2. in 3.

Correctio iuris communis non præſumitur facta in caſu non expreſſo. Pariſ.conſi.2.nu.72. in 4.uolum.

Cenſuarius in dubio præſumitur tenens & poſsidens rem alterius, & pro ea ſoluens uniformem annuam penſionem, magis quàm liuellarius, ſeu emphyteuta. Pariſius conſ.24. nu. 10.in 4.

Corrigere non præſumitur quis ſeipſum uelle incontinenti. Pariſius conſilio.27.nume.47. in 4.vol.

Coitus probatur ex præſumptionibus. Pariſius conſi.57.nume. 34.in 4.volum.

Clericus præſumitur ignorare ſtatuta laicorum. Socin. iun.in conſil. 1.nume.14.in 2.volum.

Confeſsio ſpontanea in iudicio præſumitur uera. Socin. iun.in conſi.39.num.18.in 2.

Cauſa in principe præſumitur, quando ipſe particulariter, & in

in ſpecie diſponit contra ius gentium. item quando uerisimilis imaginari poteſt. Socin. iun.in conſi.65.num.7. & ſeq.

Ceſsio præſumitur ſimulata, ſi ſit facta partim ex cauſa uenditionis & partim ex cauſa donationis. Socin.iu.in conſi.97. nu. 71.in 2. vol.

Coniunctus pręſumitur ſcire factum coniuncti ſucceſsiuum. Socin.iun.in conſi.172. num.6. in 2.uolum.

Conſilium præſumitur fuiſſe datum ei, ut aliquem interficiat, ſi incontinenti, ꝙ loquutus eſt ei, committat homicidiũ. Mar. conſi.30.num.15.

Confeſsio pręſumitur erronea ꝓbata perſuaſione aduerſarij. Marſil.conſil.32. num.27.

Conſenſus non præſumitur in actu præiudiciali, ſed potius diſſenſus. Marſil. in conſil. 51. num.38.

Præſumendum non eſt, quòd qs communiter delictum per ipſum committendum, cum aliquo, niſi ſit ſibi intimus & fidelisſimus amicus. Marſil.conſil. 74.num.15.

Clauſula puniens aliquem pręſumentem, non ligat hominem ſimplicem contrauenientem. Marſil.conſi.77. num.14.

Carceribus ſponte ſe reducens præſumitur innocens. Marſil. conſi.117.num.49.

Creditor inſtare pręſumitur, ubi decretum interpoſitum crediltur. Imola conſi.98.nu.10.

Cauſa iuſta non præſumitur in principe in his, in quibus ſine cauſa quid facere non poteſt. Crauet.conſi.5.num.5. in 1.

Culpa in dubio non præſumitur. immo ad uitandum culpę præſumptionem p̄ſumitur quisfeciſſe, qđ alius uerisimiliter faceret, & probari debet culpa certa & clara. Crauetta conſi. 8.nume.20. in 1.vide omnino, ubi de culpa plura, & quando uenit punienda culpa.

Coniunctus non præſumitur uoluiſſe coniuncto iniuriari, nec ſubditus principi, aut domino. Crauetta conſil.9. num.26. in primo.

Compenſandi animus non præſumitur in debitore ex cõtractu, uel quaſi. Crauetta in conſil.86.num.1.in 1. uol.

Clericatus eſt neceſſarius, ut qs beneficij ſit capax, nec ſufficit clericatus pręſumptus. Crauetta in conſi.134. & antiquitas non inducit pręſumptionem pro actu, quando uerè ꝓbatur de contrario, nec clericatus præſumitur ex eo, quòd probetur de ordinibus maioribus. ibi. Crauetta diſertè ac luculenter, quæ ad clericatum ſpectant.

Cauſa iuſta non pręſumitur in diſpenſante, quando conceditur ad importunitatem poſtulantium.

tium. Crauetta in conſil. 135. num. 44. in 1. uol.

Culpa in dubio non præſumitur. Crauetta in conſil. 151. nu. 18.

Contractus in dubio habet præſumptionem iuris pro ſe. Crauetta conſi. 156. num. 1. in 1.

Carceratus ſi aufugiat præſumitur fugiſſe culpa cuſtodis. Are. in conſi. 38. nume. 1. ubi dicit etiam, quòd ferrum, uenenũ & ſimilia nõ pręſumatur poſſe inferri in carcerem, niſi cum culpa & negligentia cuſtodis.

Conſenſus pręſumitur etiam in actibus præiudicialibus concurrentibus ſcientia & patientia longa. Gratus reſpon. 9. nu. 15. in primo.

Conditio nunquam præſumitur, etſi ſine ea actus non ualeret. Gratus conſi. 15. nu. 40. & conditio, uel perſona nunquã præſumuntur. ibi. nu. 39. in 1. uolu.

Confirmatio præſumitur potius facta ſecũdum naturam actus quàm ſecũdum accidens. Gratus reſpon. 62. nume. 2. in primo volum.

Cauſa illa præſumitur eſſe finalis, quæ reſpicit commodũ promittentis. Gratus conſi. 77. nu. 4. in 1. uolum.

Conditum in dubio præſumitur nomine proprio. Gratus reſp. 90. nu. 19.

Contrahens præſumitur eius, cũ quo contrahit, & rei de qua cõtrahitur, ſcire conditionem & qualitatem. Gratus conſil. 91. num. 29. in 1. vol. & regula, qui cum alio contrahit. ff. de regu. iur. ad damnum contrahentis pręfertur pręſumptioni ignorantiæ. Gratus reſpon. 91. nu. 31. in 1. vol.

Ceſsio non pręſumitur, ſi de ea non conſtet in proceſſu. Gratus reſpon. 117. nume. 5. in primo volu.

Correctio pręſumitur, ut ſuperfluitas euitetur. Gratus reſp. 21. nu. 6. in 2.

Cauſa ubi iuſta præſumitur, ſi in efficax exprimatur, actus uitiatur. Gratus reſpon. 29. num. 65. in 2.

Conſuetum præſumitur. Gratus reſpon. 95. num. 20. in 2. Rimi. conſi. 529. num. 7. in 3.

Culpa officialis non pręſumitur, quando fuiſſet ſolitus eſſe diligens in ſuo officio. Gratus reſpon. 100 nu 18. in 2. & per contrarium tollitur culpæ pręſumptio. ibi.

Clauſula codicillaris præſumitur in teſtamento appoſita de uoluntate teſtatoris, ſecundũ communem opinionem. Gratus reſpon. 112. num. 25. & præſumitur & a lege inducitur in teſtamento inter liberos. ibi. num. 28. quãuis a notario non inſcribatur, in 2. vol.

Cauſa pręſumitur in dubio per appoſitionem clauſularum. Rim. cõſi. 68. nu. 19. in 1 vol.

Communicare nolle quis præſumendus. Rimin. conſi. 75. num. 7. in primo.

Conceſsio præſumitur perpetua ex ſolutione tanti temporis. Rimin. conſi. 100. num. 9. & 25. in primo.

Cauſa allegata præſumitur contra illum, qui decennium qd ſoluit, quando non agitur de magno præiudicio Rimi. conſ. 108. nume. 10. in 1. uol.

Cauſa, & ſi in principe præſumatur, id tamen non procedit. ubicunque cauſæ cognitio præcedere debet. Rimi. conſi. 113. nu. 16. in 1.

Ciuis præſumitur habere notitiam ac intelligentiam ſtatuti ciuitatis. Rim. cōſ. 190. nu. 8.

Cohabitans præſumitur ſcire facta. Rimin. conſi. 262. num. 40. in 2. uolum.

Coniunctus præſumitur ſcire facta coniuncti. Rim. conſil. 300. num. 79.

Conſen ſus cōſanguineorum requiſitus in contractu mulieris præſumitur ex diuturnitate tēporis interceſsiſſe. Rimin. conſil. 343. num. 4. & 5. & 13. in ſecundo, & diuturnitas temporis capitur pro decennio, ibi. num. 6.

Calumniæ præſumptio tollitur, quando quis offert incontinēti probationem. Rimin. conſil. 404. nume. 13.

Calumniæ tollit præſumptionem conſanguinitas. Bertrand. in conſi. 200. in 5. uolum. num. 3. & ibi determinat, quòd neptis debet potius ali penes auiam, quàm patruum qui ambit.

Ceſsio præſumitur ſimulata, ſi precium eſt numeratum & in continenti reſtitutum. Rimin. conſi. 407. num. 8. in 3.

Cauſa præſumitur in principe agente de plenitudine poteſtatis. Rimin. conſi. 425. nume. 13. & princeps præſumitur agere de plenitudine poteſtatis ex clauſula motu proprio, ex certa ſcientia, & ſimilibus. ibi. nu. 19. & cauſa iuſta in dubio præſumitur in principe. maximè procedendo ex certa ſcientia, & de plenitudine poteſtatis, adeò ut contrarium probari non poſsit. Rimi. in conſi. 425. nu. 45. in 3. vol.

Compromiſſum præſumitur ex laudo antiquo. Riminal. conſil. 472. nu. 15 in 3. vol.

Calumniari præſumitur, qui non probauit. Rimin. conſi. 492. nu. 20. in primo.

Commiſſum a conſanguineo in fauorem meum, me ſciente & conſentiente præſumitur commiſſum. Rimi. conſi. 494. num. 2. in 3.

Cōdemnari nullus debet ex præſumptione, etiam uehementi. Ana. conſi. 17. num. 3.

Copula præſumpta, non facit trāſire ſponſalia in matrimoniū, quia

quia requiritur certa,& cōclu dēs probatio.Ferrettus in cōſ. 63.nu.9.
Communio bonorum præſumitur inter fratres, niſi contrarium probetur. Ferretus in cō ſi.120.nu.6.in 3.vol.
Ceſſio bonorum cauſa donationis facta præſumitur ſimulata. Butrius conſi.21.nu.1.
Contrahentes præſumuntur uel le, ꝙ conſuetudo uult. Caſſan. conſi.3.nu.12.
Conditio ex præſumptione legis grauem importat ſolemnitatem. Caſſane.conſilio 19.numc.21.
Caſtra ſequuntur deditionē Ciuitatis.& eſt legis pręſumptio. Alcia.conſi.4.lib.7.nu.4.
Contractus, ubi fictus, uel ſimulatus pręſumitur, in ſpecie id debet exprimi.Boerius conſi. 11.nu.8.
Non pręſumitur quis bono conſilio contempto, malum ſibi & perniciosum proponere, Alba in conſi.46.nu.8.
Cauſa unica diſpoſitionis extare in dubio non pręſumitur.Alba in conſilio 74 nu.11.
Ceſſio pręſumitur fraudulenta, ſi interuenit pecunia, cum qua intendat emere litem. Specul. titu.de ceſſione actionis. numero 10.uer.Item etiam pręſumitur fraudulenta.
Conſuetudo in dubio præſumitur, ꝙ ex iuſta cauſa proceſſerit.Bald.in l.de quibus verſic. ex prædictis apparet. An poſſit præſcribi.de legib.Bertran. conſi.57.nume.13.in 3.volum. libro 1.
Contractus præſumitur emphyteuticus, ſi locatio eſt perpetua, & penſio parua. Corſetus ſingu.uer. contractus.
Creditor præſumitur ſciuiſſe debitorem ſibi delegatum fuiſſe inopem,& ei imputandum eſt ſi eius conditionem non explorauit.Roland.á Valle de lucro dotis q.14.nu.9.& num 5. vide omnino.
Præſumptio pro eo fieri dēt, qui in collegium eſt receptus. Scala in ſuo de conſilio ſapientis. lib.1.c.21.
Confeſſio non eſt admittenda cō tra pręſumptionem conſenſus coniugalis, ex coitu deductā. Couarru.in 4.decreta. num.6. fol.9.
Credulitas informatur ex præſumptione.Et ideo,ubi quis interrogatur. An credit,uel nō? non eſt dandum tempus ei ad deliberādum,quia ex pręſumptione ſuam informat credulitatem.glo. credo in c.quoldā. de præſumptio.
Ciuis pręſumitur habere notitiā ſtatutorum ſuæ Ciuitatis.Pinotus iuuenis in addit. ad conſil. 39 Marti.Laudenſis nu.7.etiā ſi de eis non fuiſſet certioratus
Confeſſio dę recepto in dubio

præſumitur uera, & ex reali numeratione præſumitur præceſſiſſe confesſio. ſecundum Bald. in l. 2. de quo Martinus de Laude. in conſi. 50. nu. 15.

Confesſio procuratoris de recepto præſumitur uera, & dominus poteſt eam habere ratam, & agere contra eum. Marti. d. conſi. 50. nu. 16.

Concesſio rei emphyteuticæ præſumitur facta ſecundum conſuetudinem eccleſiæ. Alexan. conſi. 124. col. 2. uerſi. ſed prædicta, in 5. uol. Pariſi. conſi. 13. nu. 29. in 1. uol.

Collecta in dubio præſumitur p̄ſtari potius ex timore, quàm ex debito. & ſic habere præſumptum initium uiolentum. Lucas de Penna in l. hac lege nu. 5. C. de aquedu&u. lib. 11. de quo ſic Pariſius conſi. nu. 22 in 1. uol.

Contemplatione patris non debet præſumi relictum, ut ſibi acquiratur filio. ſi quidem demõſtratio nõ p̄ſumitur cauſa diſpoſitionis. l. demonſtratio falſa. ff. de condi. & demon. Cumanus conſi. 73. col. 3. ad fi. & quando quid dicatur factũ patris contemplatione. Bar. in l. ſed ſi plures. §. in arrogato. ff. de uulg. ubi & Pariſius in apoſtillis, & contemplatione alicuius fieri dicitur, eo ꝙ de ipſo fit commemoratio. Item quãdo ſcit gerens negotium ad aliũ pertinere. Firmanus verſi. Contemplatione.

Contractus præſumitur ſimulatus ex paucitate precii. Bal. cõſi. 325. in 3.

Confesſio facta præſumitur potius fuiſſe de bonis uiri quàm de bonis mulieris. l. etiam. C. de do. inter ui. & uxo. & l. quintus. ff. eo. Bald. conſi. 353. nu. 1. in 3. uol.

Cõcesſio ſuperioris præſumitur, quam ſufficit allegare. Bal. cõſi. 439. uerſi. ſed quo ad patientiam. in 3. uol.

Cauſa dotis præſumitur finalis l. ſi ego. in prin. de iure do. Bal. conſi. 145. nu. 7. in 4. uol.

Confesſio procuratoris in dubio præſumitur eſſe ſecundum ueritatem, ſi eſt ſuo tempore facta ſecundum naturam iudicii. ſecus ſi ex abrupto & ſponte, quia tunc non præſumitur uera. Bal. in l. non ſolum. ff. de procurato. col. 2. ad fi.

Eo ipſo, ꝙ quis confitetur detentus præſumitur non eſſe ſponte confeſſus. Bal. in l. qui in carcerem. ff. ꝙ metus cauſa.

Confesſio in dubio facta parte præſente p̄ſumitur acceptata. Pariſi. conſil. 75. col. 4. lib. 3. Niſi tendat in eius præiudiciũ. Ange no. in l. quæ dotis. ff. ſolu. matr. Herculanus de Negatiua nu. 1. pag. 154.

Contumax præſumitur in malitia donec ueniat. Follerius inter

ter conſi. diuerſorum per Zilettum conſil. 80. nume. 8. Tomo ſecundo.

Collegiati præſumuntur melius procurare facta collegii quàm extranei. Emilia. conſilio 42. nume. 5.

Colluſio non præſumitur. Emilianus conſi. 6. nu. 13.

Clauſula codicillaris pręſumitur non deliberatè poſita à teſtatore, ſed à Notario. Pariſius cõſil. 60. nu. 27. in 2. parte. Fallit, quando teſtamentum eſt ſcriptum manu teſtatoris, ut ibi.

Ciues in dubio præſumuntur habere uoluntatem conformem cum diſpoſitione ſtatuti. Pariſius conſil. 22. nume. 59. in ſecunda parte.

Confeſsio infirmi, & morti quaſi proximi, facit, ut quis non præſumatur contra ueritatem illam feciſſe, nec immemor ſalutis æternæ. Pariſius in conſil. 75. nu. 53. in 2. uol.

Contractus in dubio non præſumitur uſurarius. Strach. in tracta. de aſſecuratione. in pręfatione. nu. 32. fol. 21. uerſi. quæ ſententia.

Creditor in dubio pſumitur ſciuiſſe debitorem tempore contractus non fuiſſe idoneum. Pariſius conſi. 107. nume. 58. cum ſeq. & præcen. in 3. uolum. uide omnino.

Conſenſus præſumitur ad conſtituendum ius patronatus. Pariſius in conſi. 35. nu. 11. in 4. uol.

Conſenſus. ſ. ſuperioris.

Ceſsio, quando fit lite pendente, ex quo illa propter litis pendentiam pręſumitur fraudulẽter fieri, minor potentia requiritur in ceſsionario quàm aliàs requirebatur, ut probatur in c. 1. de alienatione iudicii mutandi cauſa facta. ubi Docto. maximè Collec. uolẽs, quòd ſi laicus cedet in clericum, non cenſeatur propterea ceſsiſſe in potentiorem, tamen ſecus eſt, ſi id fiat lite pendente. Pariſius in conſi. 96. num. 16. in 4. uolum.

Concubina non præſumitur ancilla, quia licet inter Dominũ & ancillã poſsit conſiſtere concubinatus, ad hoc tamen, ut ancilla dici poſsit concubina, neceſſe eſt, quòd dominus eã ſub nomine concubinæ retineat, caſus eſt no. utrunque ꝓbans in l. fina. C. communia de manu. uide Aretin. in terminis conſulentem in conſi. 48. nu. 1. & ſeq. & Bermõdum in ſuo. de concubinariis.

Communio præſumitur bonorũ inter fratres, niſi contrarium probetur. Ferrettus in conſil. 120. nu. 6.

Comitali dignitate inſignitus & decoratus Epiſcopus præſumitur ab imperatore, ueluti à dignitatum fonte habere. teſte Bal. tit. de feudo Marchię. uide

Cha-

Chacheranum deciſio. Pedemon. 30. nu. 7.

Ciuis nouellus præſumitur ignorare ſtatuta, ideò non punitur, ſi contrafaciat. Chacheranus deciſio. Pedem. 71. nu. 42.

Corrigere incontinenti contrahentes uelle ſe non præſumuntur. Chacheranus in deciſ. Pedemontana 86. nu. 16.

Cõtractus talis eſſe præſumitur, qualis per nomen appellatiuũ profertur. Soci. conſi. 165. nu. 5. Chacheranus deciſi. Pedemonta. 139. nu. 24.

Ceſſio in dubio pſumitur facta bona fide, & non cauſa uexandi aduerſarium, uel cauſa cõſtituendi aduerſarium duriorem, & qui malam fidem allegat, illam probare debet. Vitalis in tractatu clauſularum. titulo quando ceſſiones dicuntur ſimulatæ. pagi. 262. colum. pen. ad fi.

Cnofeſſio meticuloſè facta præſumitur à reo in carceribus detento, licet aliud non conſtet de terrore torturę, & poteſt reuocari. Syluanus plenè in conſi. 7. nu. 15. & ſeq.

Conſuetudo non præſumitur, niſi probetur, quia eſt facti. inter conſilia Syluani conſil. 57. nu. 37.

Creditor, ſi ſoluit aliquid ſuo debitori nihil dicens, non propterea præſumitur remiſiſſe ſuum creditum. Siluanus in cõſil. 86. nume. 17. in 2.

Conceſſio principalis in dubio præſumitur realis. Siluanus in conſi. 98. nu. 13. in 2.

Contractus talis eſſe præſumitur, qualis per nomen appellatiuum profertur. Bald. titulo qui ſucceſſ. dare tene. Soci. conſi. 165. nu. 5. etiam à partibus. Cacheranus deciſ. Pedemon. 139. nu. 23. & 24.

Copula carnalis quando præſumatur. Bertachinus in repert. uerſ. cõpula carnalis per totũ.

Conſanguineus præſumitur ſcire facta conſanguinei. ſed an hoc pcedat ſemper ponit Anto. Gabriel. Romanus. in ſuo Cõmunium conclu. tit. de Præſump. conclu. 6.

Cauſa pręſumitur in principe, ſi aufert ius alicui motu proprio, ſecùs ſi ad importunitatem petentium. Bertran. conſi. 5. nume. 46. in ſecundo uolu. parte 1.

Conſenſus præſumitur in cõſanguineo recipiente literas à cõſanguineo, ſi ſtatim non contradicit, quia præſumitur ſe obligare ad cõtenta in literis. Firma. uer. conſenſus.

Cõſenſus ſemper præſumitur de ſubſtantia actus non conſiliũ. Firma. uer. conſenſus.

Conſenſus pręſumitur præceſſiſſe in præterito ex futuro, niſi medio tempore præſumatur tacita repudiatio, uel diſſenſus.

ſus uel ſit alteri ius quæſitum. Bal.in l. i.col. 14.magna uerſi. ſed quid ſi pater. C.qui admitti. & an præſumatur cõſenſus. Alex.poſt Bart.in l.actor. rem ratam habe. & Federi. de Sen. conſi.208.

Conſilium præſumitur ex inimicitia; non autem mandatum, quod durius eſt & efficacius obligat quàm conſilium. Bald. in l. 1. colum.4.uerſi.& ſi erant pariter inimici. C. de ſeruis fugiti.

Conſiliarii pręſumuntur ſcire ea, quæ in conſiliis aguntur. Fir. uer.conſiliarii.

Contractus præſumitur ex patiẽtia. Caſt.conſi. 161.

Contractus cum decreto præſumitur in utilitatem. celebratus. Firma. uerſic. contractũs cum decreto.

Contractus pręſumitur ſolennis & in eo omnia eſſe acta ſolenniter. in Specula.de teſte. §. 1. uer.quid ergo.& de proba.uerſi.ſequitur, in §. 1.

Contractus præſumitur ſimulatus ex pluribus, de quibus ſeriatim Firmanus in uer. cõtractus ſimulatus. ubi plenè, & quomodo probetur ſimulatus & in dubio non præſumitur ſimulatus. ut ibi uide omnino. quia hic transplantare nolui eius labores.

Contractus ex quibus præſumatur uſurarius, & quando. Firm. uer.contractus uſurarius. ubi pleniſſimè.

Contractus in fraudem pręſumitur, quando prohibitus contrahere contrahit, & alter cũ eo obligatur tanquam principalis, ſi utilitas, uel pecunia erat peruentura ad prohibitũ contrahere. Firma. uer. Contractus in fraudem fiſci.

Congregationes hominum pręſumuntur factę ex mala cauſa Rolandus à Valle in conſi. 17. nu.29.in 3.uol.

Contrahens pręſumitur habere notum eum, cum quo contrahit l.ciuile. ubi Bal.ad fi. C. de fur.& l.qui cum alio. ff. de reg. iur. Firma. uer. contrahens nõ debet eſſe ignarus.

Contrahens pręſumitur contrahere de iure ſuo, non de alieno Bal. in l.in teſtamento.C. ad legem falcid.

Contumax pręſumitur in malitia donec ueniat. Bal.in Marg. uer.Contumax.

Contumax non pręſumitur bona fide obligare. Nec pręſumitur habere iuſtam cauſam. uide Firma.uer.iſto.

Copia peritorum preſumitur in loco inſigni, & eſt locus inſignis, in quo eſt cauſarum ſtrepitus. ut dicit Bald.in l. iuriſ. in 1. q. C. qui admitti. Firma. uer.copia peritorum.

Copula carnalis per uiolentam pręſumptionem probatur.Fe

ly.

ly. in c. literis in prin. de præſum. & quando copula carnalis præſumatur. Firma. uer. copula carnalis.

Credere quis dicitur, uel præſumitur id, quod uerbis exprimit. Bald. in l. ſi fundum. & ibi; Cy. C. de rei uēdica. & per Bal. in l. nō ſolum. §. morte in 2. ſpecie proteſtationis, de ope. noui nuncia.

Credere præſumitur quis etiam in foro conſcientiæ id, quod uerbis exprimit. Bal. in Margari. uer. Credulitas. uer. 2.

Criminoſus ſemel an præſumatur adhuc criminoſus. Specul. de teſte. §. 1. uer. Item, ꝙ olim.

Culpa debet probari per allegantem, quia nō præſumitur, ſiuè in committendo, ſiuè in omittendo. Niſi in his, q̄nō ſolent committi ſine culpa, ut incendium & furtum, in quibus præſumitur culpa, niſi probetur abeſſe per eum cōtra quē pręſumitur. probatur autem abeſſe, ſi probetur à quo proceſſit ignis; uel furtum, ut ab hoſtibus. Item uerum, niſi in cuſtode contra quē culpa pręſumitur, niſi probet caſum. Firma. uer. culpa debet. & culpa præſumitur in caſu l. 1. C. loca. ut ibi per Bal. & culpa in incendio præſumpta eſt leuiſsima. Firman. ubi ſupra. Et culpa in incendio non præſumitur contra habitantem conſuetum eſſe uigilem.

Calūmnia præſumitur ſtatim, ꝙ accuſatio non probatur. uide tamen Firma. iſto uer.

Calumnia non præſumitur in actore probante, licet ſuccumbat. Bal. in l. alia. C. de his, quibus ut indignis.

Calumniari præſumitur, qui facit contra ius. l. ſi idem. §. 1. ſecundum Bal. et Alexand. ff. de iuriſd. om. iu.

Calumnia rei pręſumpta non remouet ordinē procedendi datū à iure. Bal. in l. editā pe. col. uerſic. Item quando libellus. C. de eden.

Calumnia rei pręſumpta non remouet ordinē procedendi datum à iure. Bald. in l. non epiſtolis in 2. col. in princ. ſed hoc eſt inueſtigan. C. de proba.

Calumnia quibus caſibus nō pręſumatur. Firma hoc uer.

Calumniatus ſemel pręſumitur iterū uelle calumniari, in Specula. de accuſa. uerſic. Item, ꝙ eſt ſemel.

Cancellatio pręſumitur facta in continenti, ſi eſt annexa ſcripturę. alias non, Firma.

Canonici pręſumuntur ſcire qualitates electi, ideo eligentes indignum priuantur iure eligendi. Firma. uer. canonici.

Capella præſumitur fundata autoritate Epiſcopi, ſi diu habuit ſigna eccleſiæ. Firma. uerſic. capella.

Carceratus præſumitur ſoluere per metum. Cyn. in l. 2. C. quod metus cauſa. Bal. in l. falſus. penul. col. in fi. C. de fur.

Caſta præſumitur mulier, quæ in præteritum fuit caſta. Bal. in l. eum qui, in fin. C. de epiſco. & cleric.

Caſtrum præſumitur perditum culpa Caſtellani. Firma. Et præſumitur eſſe de diœceſi Ciuitatis, cui ſubeſt. ibi. Et caſtri quò ſi uertatur præſumitur eſſe illius Ciuitatis, cui magis adiacet, niſi aliud oſtendatur.

Cataſtum facit præſumi quē ſcire uires patrimonii ſui, & ualorem ſuorum bonorum. Bar. ſingu. in authen. ſed cum teſtator. in 2. col. in fi. uerſi. Item in Ciuitatibus. C. ad l. falci.

Clericus præſumitur ſcire iura. Brunus in tracta. de cesſione bonorum. quæſtio. 3. principali nu. 12.

Cauſa in principe pſumitur. Neuiza. inter conſ. Bruni. conſ. 12. col. 28.

Cauſa finalis præſumitur, quę ſecundum iuris rationem debet eſſe finalis, uel quæ à teſtatore asſignatur pro finali. Bal. l. eam quam. 2. col. uer. porro. C. de fideicōmiſſ. vide Firma. ver. cauſa finalis.

Cauſa impulſiua pſumitur in dubio. Firma. ibi.

Cęcus ſemel nō præſumitur ſemper cecus. ſecūdum Bar. in l. 2. de bon poſſ. furio. infan. dclatā vnde cecus in præterito non præſumitur cecus in pręſenti, cum potuerit curari cecitas. ſecundum Bar. ibi.

Certificatio non præſumitur, niſi probetur, quia eſt ſolennitas extrinſeca l. quęcunque. §. fina. ff. de publi. Firma. iſto uer.

Cesſio quando præſumatur ſimulata. Firma. uer. iſto. & ibi per diſcurſum.

Citatio non præſumitur, niſi probetur. ſecundum Bal. in tit. de pace iuram. fir. §. ad hoc. 8. col. uer. no. quòd qui dicit. in uſibus feudorum. Firma. uerſ. citatio. ubi etiam dicit, ꝙ præſens præſumitur citatus.

Citatio ad domū pręſumitur ueniſſe in notitiam citati, quod uerum fictè & pręſumptiuè. & ideo poſt decē dies poteſt appellare. Firma. uerſ. iſto.

Citationis commisſio præſumitur ex litteris ſigillatis ſigillo iudicis, quas portat Nuntius. Ioan. And. in c. quoniam contra, de probatio. Alias non, licet in actis cōſtet de citatione. uide tamen Firman. uerſic. iſto.

Citatus præſumitur, qui in iudicio reperitur, nec aliter citādus eſt, ſed bene in iudicio poteſt petere terminum ad deliberatè reſpondendum, immo ſine licentia recedere poteſt, niſi iudex eum moueat. Idem

ſi miſit nuntium. Firma. in reperto. uer. citatus.

Clauſula non obſtante omiſſa in reſcripto Principis, uel inferioris habēs poteſtatem reſcribendi cum tali clauſula facit præſumi illud emanatum ex importunitate, & contra mentem concedentis. Firma. uerſi. clauſula non obſtante.

Clauſula non obſtante tali lege in reſcriptis operatur, quòd Princeps præſumitur ſic uelle ut in reſcripto ſed eà omiſſa facit pręſumi Principem nolle ſicut clauſula motu proprio, uel ex certa ſcientia facit præſumi Principem uelle etiam ſi ſit omiſſa clauſula. Firma. uerſic. iſto.

Clauſula ex certa ſcientia facit p̄ſumi Principem uelle, etiam ſi deficit clauſula non obſtante tali l. Item facit pręſumi Principem uti poteſtate abſoluta. Firma iſta clauſula.

Clauſula ex certa ſcientia, niſi apponatur, non præſumitur Papa facere ex certa ſcientia. Firma. iſta clauſula.

Clauſula ex certa ſcientia nihil operatur in reſcriptis, niſi in his, de quibus Princeps præſumitur habere ſcientiam, ſicut ea, quæ conſiſtunt in iure, ſecus in his, quæ conſiſtunt in facto. ut commercia & conſuetudines locorum.

Clauſula motu proprio facit pręſumi Principem uelle, quando eſt poſita in reſcripto, ſed omiſſa ſecùs eſt. Firma. iſto uer.

Clauſula ſententialiter promulgata, facit præſumi ſententiam latam cum recitatione reſcripti & iudice pro tribunali ſedente. Firma. clauſula ſententialiter.

Clauſula confeſſus habuiſſe & recepiſſe, facit preſumi, quòd tūc habuerit, non ex interuallo temporis. ſed uide Firma. iſta clauſula fol. 139.

Clauſula non ualet, uel ualebit iure teſtamenti, facit pręſumi teſtatorem cogitaſſe de ruptura teſtamenti. Firma. uer. clauſula non ualet &c.

Clericus præſumitur acquiſiuiſſe de bonis eccleſiæ. Firma. uer ſi. clericus acquirit.

Cognitio cauſæ an pręſumatur. Firma. uer cognitio.

Collecta facit pręſumi prędium eſſe de Territorio, cui eſt ſoluta. Nam ſubiectio probatur p ſolutionem penſionis & collectarum. Firma. uer. collecta.

Conceſſio non præſumitur facta motu proprio, ſed ad poſtulationem alterius. ſi eſt facta ab homine, ſecus ſi à lege. Firma. uer. conceſſio.

Concluſio in cauſa an præſumatur innoteſcere iudici? Firma. uer. concluſio.

Concubina pręſumitur acquiſiuiſſe de bonis concubinarii. Firma.

Firma. hoc uerbo concubina.

Condemnatus in contumacia pſumitur condemnatus. quia indefenſus, non quòd habeat iuſtam cauſam. Et contumax nunquam præſumitur habere iuſtam cauſam. Firma. uer.cō demnatus.

Conditio preſumitur appoſita fauore legatarii. Bald. in l. preci bus.pen col.uer. dicamus con tra.C de impube.

Confeſsio tollit præſumptionē iuris & de iure. Niſi in cauſa matrimonii, in qua ſi confitetur contra copulam, nihilominus pręſumitur matrimonium copulatum. Firma.uer. confeſſio tollit præſump.

Confeſsio in ultima uoluntate facta præſumitur in fraudem potius quàm facta inter uiuos.ſ. quando eſt facta ad commodū incapacis, puta ſpurii. Non autem ſi fiat pro bannito, uel aliis. Et ſuſpitio legis remouet effectum confeſsionis. Firmanus uer.confeſsio teſtatoris.

Confeſsio erronea non præſumitur, ſi eſt facta in iudicio. Dyn. in regula quod ſemel. in 6. de regul.iur.Bal.in addi. Spec. de confeſsionibus, in 3.col.uerſic. confeſsio facta.

Confeſsio ficta & à lege præſumpta æquiualet confeſsioni uerè factę in iudicio & pręſente parte. Bal.in l.ſi tutor.de interdic. matrimo.inter pa.& tuto.

Confines mutati non præſumuntur ex diuturnitate temporis, niſi probetur. Bal.l. conuenticulam 7.col. uerſic. Ex his etiā infero.C. de epiſc.& cleri.l.in finalibus.ff fini.regun.

Confirmatio præſumitur utilis, quando iudex decernit eam eſſe utilem. Bal.in l.quæcunque. C.de bonis, quæ libe.

Coniunctus an præſumatur ſcire ætatem coniuncti. l. de tutela.& ibi glo uer.ignarum.& Docto.C.de in integrum reſti. minо.ubi ꝙ ſic.

Coniunctus, quando præſumatur ſcire facta coniuncti Fely. in c. literis in 2.col.uerſi. Limita, in fi.de præſump.

Coniunctus pręſumitur ſcire infirmitatem cōiuncti.l. octaui. ff.unde cognati.

Conſanguineus præſumitur ſcire de conſanguineo. Firm.uer. cōſanguineus.ubi fusè.

Contractum pręſumitur ex præcedenti cauſa, alia non apparēte. Soci.conſil. 16. nume. 5. in 3. uolum. ſi alia indicia non appareant contra eum. Firma.ibi.

Cuſtos pręſumitur in culpa, niſi probet ca um. Firma uer. cuſtos caſtri.

Caprarius debet probare amiſiſſe capras ſine culpa ſua & ſine dolo. Et non tenetur ſi ſine culpa ſuà à latronibus. ſubreptæ ſint capræ, quæ culpa in eo pręſumitur, ſed purgatur eo, ꝙ nō

probare contrarium. Firma. uer. caprarius, & ego pluries iudicaui in ciuitate Tergeſti. & abſolui plures caprarios, q̃ bus capræ ſubreptæ fuerunt a Martaloſsis, & Scochis.

Contractus talis eſſe præſumitur qualis ex facie inſtrumenti apparet, cui in dubio eſt ſtandũ. Pariſi. conſi. 53. nu. 6. in 1. uol.

Contractus ex quibus præſumatur ſimulatus. Par. conſi. 54. in 1. uolum.

Cuſtos in dubio præſumitur in dolo. Par cõſ. 74. n. 48. in 1. uól. ubi contra Buſſolam, & ibi eſt caſus Buſſolæ.

Cõtrahere inaniter q̃s uelle non præſumitur. l. non ſolum ff. de actio. & obliga. Pariſ. conſi. 82. num. 11. in 1. uol.

Cauſæ cognitio ex breuitate tẽporis præſumitur, quòd non interuenerit. Pariſ. in conſi. 99. num. 11. in 1, uol.

Confines. Illud, quod eſt intra confines præſumitur eſſe illius, cuius ſunt confines. Pariſius conſi. 104. num. 33. in 1. vol. uide omnino.

Cauſa in dubio in Comite Palatino legitimante non præſumitur, niſi exprimatur. Pariſ. conſil. 6. num. 37. in 1.

Coniectura teſtatoris debet præſumi, & capi ex aliqua diſpoſitione, & uerbo expreſſo in teſtamento, non autem extrinſecus. Pariſ. in conſil. 5. nu. 16. in tertio uolum.

Ceſsio præſumitur ſimulata ſemper in dubio. Iodocus in practica ciuili, titu. de actionibus cedendis alteri. fol. 80. nu. 9.

Clauſula de plenitudine poteſtatis & ex certa ſcientia facit, q̃ ceſſat præſumptio malæ informationis, & defectus intentionis, ſecundum Barto. in l. ſin. §. Idem quæſiit. ff. de cond. indebi Pariſius in conſil. 5. nu. 124. in quarto.

Confeſsio cum promiſsione de reſtituẽdo inducit ſaltem præſumptionem & tacitam donationem. Argum. l. campanus, ff de operis liber. Gui. Pap. cõſ. 203. num. 3.

Cauſa nunquã præſumitur, quando diſpenſatur contra ius diuinum. Pariſi. in conſ. 68. num. 225. in 4. vol.

Contractus in dubio præſumuntur innominati, & quomodo iſtud procedat, ponit Chacheranus deciſione Pedemontana 95. num. 7. uerſi. & ſi dicatur, & poſtea uide.

Conſenſus, quando eſt de ſubſtãtia alicuius actus, nunquã ex diuturnitate temporis præſumitur. Alexand. conſi. 50. num. 5. uol. 5 Chacheranus deciſione Pedemontana 276. ad finẽ.

Clarus etiam dicitur caſus per præſumptiones. Siluanus conſ. 111. nu. 25. in 2. quod probat.

Citatus ad domum præſumitur ſciuiſſe

ſciuiſſe citationem. Iaffredus deciſione 1.

Ceſsio facta clerico per laicum præſumitur in dubio ſimulata. Iaffredus deciſione 87. Ferretus conſ. 211. nu. 1.

Capella licet non poſsit conſtrui ſine conſenſu epiſcopi, ut no. Abb. in c. nobis. in princ. de iure patron. Tamen ex longo tẽpore ſi eſt in ea celebratum propter antiquitatem temporis conſenſus epiſcopi interueniſſe præſumitur. Sic enim ex diuturnitate temporis quis canonicè inſtitutus in beneficio præſumitur. Decius in cõſil. 135. num. 1. & ibi etiam, quã do ius patronatus probetur & quomodo, & Ferretus in conſil. 211. num. 2. & ſeq. & conſil. 212. vide omnino, ubi an poſſit præſcribi ius patronatus.

Contractus talis præſumitur eſſe, qualis per nomen appellatiuum profertur. Soci. in conſ. 165. num. 5. Chacheranus deciſ. Pedemon. 139. nume. 24.

Ceſsio præſumitur ſimulata iudicis arbitrio. Menochius de arbitrio iudicis, caſu 348.

Coniunctus non præſumitur aliquid dixiſſe gratia iniuriandi coniunctum. Rolan. a Valle in conſi. 11. num. 51. in 3. uol.

Confeſsio in dubio pręſumitur facta metu tormentorum. Rolan. a Valle in conſ. 17. num. 22. & ibi latius de hoc in 3. volu.

Ciui quis pręſumitur illius ciuitatis, in qua eſt. Boſs. in pract. criminali tit. de principe, num. 369. Fely. in c. quoniam, col. 2. in prin. de offi. ordin.

Pręſumptio inſurgens ex facta confeſsione ceſſat, ubi conſtat de ueritate, & innocentia rei. Socin. ſenior inter conſi. crim. diuerſorum per Zilettum 88. nume. 2.

Cauſa tunc pręſumitur, etiam in principe adeo, quòd non admittitur probatio in contrarium. Abb. in c. quæ in eccleſiarum, num. 14. de conſti. quando negocium eſt tale, ex quo cauſa rationabilis poteſt argui. Zaſ. in conſil. 10. nu. 13. in 2. nec præſumitur in diſueſtiẽte uaſallum. Cãpegius inter conſi. Bruni conſi. 2. num. 22. & pręſumitur cauſa iuſta, in principe, quando inducit. Barbat. in 10. q baſilica. 1. partis, num. 2. tomo 2. uide omnino. Pariſium conſ. 1. in 1. plura Crauetta in conſi. 241. ubi quãdo cauſa præſumatur, uel non in principe.

Cum in aliquos compromittitur ſimpliciter, & non exprimitur, an in arbitrum, uel arbitratorem, in dubio intelligitur factum, ut in arbitrum, cũ nemo præſumatur uelle iactare res ſuas. Zaſ. conſi. 11. num. 13. in 2.

Canonicus pſumitur ſcire mortem

tem ſui prælati, & ea, quę in ec clesia geruntur. Ripa in cap. eam te. de reſcrip. nu. 53.
Clericus non præſumitur, niſi ꝓbetur. Brun. in conſi. num. 9.
Citatus in dubio ꝓſumitur ignorare cauſam, quare citatur. inter conſi. Bruni in conſilio 114. num. 366.
Conſenſus pręſumitur per lapsũ 30. annorum. Neuiza. in conſi. 10. num. 18.
Creditor longo tempore tacens, præſumitur ſatisfactus. Neui. in conſi. 57. num. 7.
Comunctio ſanguinis facit præſum i donationem, & remiſsionem fideicommiſsi Neuizan. in conſi. 57. num. 13.
Calculatio rationum facit præſumi ſolutionem. Neuiza. conſil. 57. num. 15.
Clericus qui non facit inuentariũ habet præſumptionem cõtra. Neuiza. in conſi. 93. num. 28.
Comes non præſumitur habere poteſtatem legitimãdi in præiudicium legitimorum, quia ſi hoc faceret, eſſet unum pecus. Neuiza. in conſil 58. numero 9.
Contractus in dubio perfectus præſumitur, ex quo per notarium ſtipulatus fuerit. Cæpol. conſi. crimin. 22. num. 25.
Concubinatus, quando præſumatur. Gramma. uoto 3.
Conſuetudo inferendi iniuriam, licet probet contra aliquẽ delictum, ſaltem præſumptum. Hoc tamen habet locum, quãdo agitur ciuiliter, ſed non criminaliter. Grammat. uoto 11. num. 21.
Conceſsio feudi ob merita realis pręſumitur. Moronus de fide, par. 1. quæſt. 63. num. 1.
Confeſsio erronea inducit pręſumptionem. Machellus patrocinio 38. num. 8.
Cauſa pręſumitur deſcendere vnde deſcendere debuit. Laudenſis in conſil. 4. nume. 7.
Cognitio carnalis præſumitur inter maſculum & fœminam iuuenes conuerſantes. Laudẽ. in conſi. 30. nu. 3.
Ciuis præſumitur habere notitiam ſtatutorum ſuæ ciuitatis. Laudenſ. conſil. 38. nu. 7.
Clerici ſcire pręſumuntur. Bombinus in conſi. 6. nu. 33. & communis præſumptio ſufficit ad probandum clericatum. idem Bombi. conſil. 31. nume. 21.
Ceſsio non pręſumitur. Moder. Par. conſi. 27. nume. 21.
Conſenſus capituli ex longo tempore præſumitur. Mod. Par. in conſi. 44. num. 4.
Correctio non præſumitur in eadem diſpoſitione. Moder. Par. conſil. 52. nume. 30.
Quilibet pręſumitur magis uelle conſeruare id, quod a ſeipſo conſtitutum eſt, quàm quòd ab alijs. Crottus in conſi. 118. num. 17.

Con-

Contractus præſumitur, qualem uerborum proprietas denotat. Cepha. in conſi. 158. num. 9. in ſecundo.

Citatio non præſumitur ex diuturnitate temporis, quando ex inſpectione actorum poſſet colligi defectus citationis. Rolan. conſi. 11. num. 129.

Clericus non præſumitur criminis ſuſpectus. Portius conſilio 110. num. 4.

Clerici præſumuntur ex redditibus eccleſiarum acquirere. Portius in conſil. 126. nume. 2. fallit, ut ibi. num. 7.

Ceſsio ſimulata præſumitur de iure canonico, ſi clerico facta ſit, ſecus de iure ciuili. Zanneti. in trac. de diffe. inter ius canon. & ciuile. num. 213. to. 1.

Conſiliarij præſumuntur ſcire, quæ in communi, & in palatio aguntur. Rochus in trac. de cõſuetu. num. 580. tomo j.

Conſenſus ex taciturnitate an præſumatur. Ioan. de Selua in trac. de beneficio. q. 6. num. 48. tomo 4.

Cauſa iuſta præſumitur in Papa, niſi quando uenit contra uniuerſalem ſtatum eccleſię. Staphilus in trac. de gratiis, tit. de modis prouiſiuis, nume. 11.

Cauſa in dubio non debet præſumi rationabilis. Bellenzi. de charita. ſubſidio. q. 18. num. 2. & ſequen.

Confeſsio probat ueritatem numerationis pecunię, quia in re dubia pręſumitur, quòd pecunia interuenerit. l. Publia in fi. ff. depoſiti, & capit. per tuas, extra de proba.

Communitas pręſumitur legem facere ſine fraude. Rodolphus in trac. de uſur. s, in 3. particula prin. num. 71. to. 11. fol. 38.

Confeſsio rei in criminali cauſa uera præſumitur, & quòd ſit per eum ſponte facta & conſcientia perpetrati ſceleris, cum nemo præſumatur ita fatuus, ut in ſeipſum mentiatur. Gramma. deciſ. 48. num. 11.

Citatio pręſumitur in dubio facta ad poſtulationem partis. Capicius deciſ. 4. nu. 19.

Comparatio, ex genere comparationis præſumitur uoluntas teſtatoris, & quomodo. Bart. in l. ſed & ſi §. ſi libertis. ff. de iud.

Commodatum in dubio pręſumitur rogatu commodatarij. Bar. in l. ſi ut certo. §. interdũ, num. 3. ff. commoda.

Culpa in dubio non pręſumitur. Bar. in l. exceptione, num. 7. ff. de fideiuſſo. & mandatoribus.

Caſus fortuitus non pręſumitur, niſi probetur. Abb. in c. ſi uero, num. 8. de ſententia excom municat.

Collegium pręſumitur eccleſiaſticum, quando ſunt plures clerici, alias ſecus. Abb. in c. ex literis, num. 4. de conſtitu.

Certa ſcientia principis in reſcripto

pto quomodo p̄ſumatur. Abb. in c.nonnulli,num.8.de reſcri.

Clericus ordinatus ad maiores ordines a uiro multum prouido & honeſto, pręſumitur habere ordines inferiores, quia non pręſumitur illum ordinaſſe ad maiores, niſi fuerit informatus de minoribus. Abb. in c. niſi eſſent, nu.3. de præben' & dignita.

Citatio, quę poteſt eſſe iuſta & iniuſta pręſumitur iniuſta, niſi ſit facta uel commiſſa a iudice circunſpecto & honeſto. Abb. in d.c.niſi eſſent,num.3. de pręb.

Cenſus, ſi fuerit pręſtitus aliquo tempore reſpectu certę rei, nō per hoc illa res præſumitur, nec erit ſubdita. Abb. in c. in cauſa,de cau poſſ. & proprieta.nu.2.& 4.

Cohabitatio ſola maris & fœminæ non inducit præſumptionem in matrimonio. Abb.in c. illud,num.1. de præſumpt.

Cauſa in dubio p̄ſumitur. Abb. in cap.accedentes,nume.7. de præſcrip.

In populo ſemper pręſumitur eſſe aliquis, qui non habet ſinceram fidem, ſed corruptibilis ſit auro. Dec.in c.Oſius, nume. 6.de poſtula. prælato.

Calumnioſus præſumitur, qui nō probat. Fely.in c. cum fortius, num.4. de calumniatoribus.

Ceſsio ſine cauſa non tenet, ſi autem fiat coniunctæ perſonę ualet, & præſumitur cauſa. Albe. in l.dotem. §. 1. ff. de caſtrenſi peculio.

Contractus præſumitur ibi factus, ubi fieri debet ſolutio. Alberi.in qq.ad ſtatu q.8.lib.2.

Contumax præſumitur in malitia. Salyc. in l. iubemus, C. de iudiciis,num.1.

Et quis dicatur uerè contumax, uel fictus, aut pręſumptus. Sal. in l.properandum. C. eo. titu. ubi fuſiſsimè.

Confeſsio præſumpta inſurgens ex facto extradiciali, & ex cauſa famoſa infamat, & tantam uim habet, quantam, ſi abſque illo facto fuiſſet confeſsio facta in iudicio. Sal.in l.ſi tutor, C. de interdicto matrimo.

Caſus quidam ſunt, qui faciliter ſine culpa pręſumpta ueniūt, ut uis hoſtium, impetus aquarum, uis uentorum & tempeſtatum, & in illis oportet, ꝙ probetur præcedere culpam. Salycet.in l.ſicut,num.4. C.de pignoribus.

Confeſsio præſumitur facta animo donandi, quando ſit conſtante matrimonio, & renunciatur exceptioni non numeratæ dotis. Soci.in l.j. nu. 100, ff.ſolu.matri.

Confeſsio præſumitur in fraudē creditorum, quando quis eſt non ſoluendo. Soci. d.l.j.num. 108.ff.ſolu matr.

Ceſsio licet præſumatur ſimulata, niſi

tæ, niſi cauſa, ſiue titulus in inſtrumento apponatur, ſufficit tamen precium apponi. Spec. tit. de ceſsione. §. cõſequenter, num. 2. fol. 15. in 2. parte.

Commodatum pręſumitur factũ ad requiſitionem commodatarij, ſi aliud non appareat. Caſtr. in l. ſi ut certo. §. interdum. ff. commodati, num. 5.

Clericus pręſumitur, qui uadit in habitu clericali. Caſtr. in l. ex perſona, num. 4. C. de proba.

Ceſsio præſumitur inualida, quã do deficit titulus, ideſt cauſa habilis ad translationem dominij, uel quaſi in rebus incorporalibus. Caſtr. in l. per diuerſas, num. 9 C. mandati.

Ciuis, qui eſt abſens a ciuitate p̄ſumitur ignorare ea, de quib. tunc erat fama publica in ciuitate. Iaſ. in l. is poteſt, nu. 65. ff. de acquiren. hæred.

Ciuis exiſtens in exilio non præſumitur ſcire ea, quæ publicè fiunt in ciuitate, etiam ſi uolũtariè eſſet abſens. Iaſ. ibi. numero 66.

Ciuis, qui eſt in comitatu, uel in uilla præſumitur ignorare ea, quæ publicè fiunt in ciuitate. Iaſ. d. l. is poteſt, nu. 67. de acq. hæred it.

Ciuis nouus præſumitur ignorare ea, quæ fiunt in ciuitate. Iaſ. ibi. nu. 71.

Conſanguineus præſumitur ſcire facta conſanguinei, quo ad ætatem, ſecus, quo ad ea, quæ ſunt facti. Iaſ. in l. ſi auia, num. 2. C. de iure deli.

Ceſsione facta potentiori, uel clerico an dolus pręſumatur. Bal. in l. qui ſtipendia. nume. 3. de procura.

Concubina quæſiiſſe præſumitur ex bonis amaſij. uide Bal. in l. 1. num. 3. C. de natu. libe.

Copia teſtamenti non eſt edenda hæredi per legatariũ, quia ipſum habere præſumitur, & habenti o iginale non eſt danda copia. Angel. in l. ſi legatũ, num. 1. ff. de eden. de codicillis autem datur copia hæredi. fallit, ſi legatarius produxiſſet in iudicio teſtamentum, quia tũc datur copia, ibi.

Culpa, quę a lege præſumitur in inducendo eſt leuiſsima. Alex. l. prætor, § prætor ait, ff. de eden. num. 7.

Ceſsio in dubio an præſumatur facta in fraudem. Alexan. in l. qui ſtipendia, num. 2. C. de procurat. ubi eo ipſo, quòd fit clerico de iure canonico pręſumitur facta in fraudem. Iaſfredus deciſ. 87.

Clericus nemo præſumitur, etiã ſi incedat in habitu clericali, niſi probet de titulo. Alexan. in l. ſi prius, num. 38. ff. de nou. operis nunc. & an ex antiquitate temporis quis præſumatur clericus. Crauetta de antiquit. tempo. parte 3. num. 31.

Culpa, quis in dubio non præſumitur in culpa. Alexand. in l. ſtipulationum, §. & harum, nu. 17 ff. de uerbo. obliga.

Carceratus ſemel præſumitur cõtra eum, quòd ſit uitioſus. Angel. in l. ſi hominem. §. in ędilicijs, ff. de redhibito. num. 1.

Conſenſus in dubio non præſumitur, quando aliquid poteſt fieri cum conſenſu, & ſine. Angel. in l. uoluntate, nu. 3. ff. qui. mo. pignus, uel hypothe. ſol.

Capella pręſumitur in dubio cõſtructa ab eo, qui tenebatur eam conſtruere. Angel. in l. cũ ſeruus, num. 4. ff. de uerb. obli.

Ceſsio actionum ex paruitate precij ſimulata eſt & inualida. Angel. in l. per diuerſas, nume. 1. C. manda.

Contumax eſſe prçſumitur in dubio actor citatus non comparens. Angelus in l. properan. §. & ſi quidem, num. 6. C. de iud.

Conſenſus tacitus non præſumitur ex eo ſolum, quòd cauſa eſt lucratiua. Moder. Par. in l. j. §. ſi quis ſimpliciter, nume. 32. ff. de uerb. oblig.

Canonicus etiam ad mandatum Papæ non præſumitur receptus, niſi auctoritate ordinaria. Moder. Par. in l. 1. §. ſi quis ſimpliciter, num. 94. ff. de uerbor. oblig.

Clerici præſumuntur habere notitiam conſtitutionis contra concubinarios. Bermondus de concubinariis. tit. pręſentium, num. 1. fol. 158.

Condemnari ex indiciis & præſumptionibus poteſt hæreticus, ſimoniacus, & reus in crimine læſę maieſtatis. Clarus in pract i. §. fin. q. 20. uerſ. ſcias etiam.

Cenſuarius, qui per tres annos cõtinuos cenſum ſoluit, præſumitur, etiam ſuperiorum annorum cenſum ſoluiſſe. Mod. Pari. in conſue. lib 2. §. 62. nu. 41.

Conſtitutum præſumitur ſimulatum, ut contractus in quo apponitur. Tiraquel. in ſuo conſtitu. poſſeſſo. num. 2. 3. parte 8. limita. & ideò non operatur 9. limit. num. 2. & 3.

Chriſtianus in dubio præſumitur, qui in terris chriſtianorũ occiſus reperitur. Afflict. ſuper conſtitu. regni, de homicidio clandeſtino, num. 69. fol. 135.

Pro citante in dubio præſumendum eſt. Fran. Marcus in deciſ. Delphina. q. 383. nu. 1. in 1. lib.

Crimen omne præſumitur priuatum, niſi exprimatur publicũ. Fran. Marc. deciſ. Delphina. q. 768. num. 3. lib. 1.

Carceratus mortuus præſumitur in carcere culpa cuſtodis. Marſil. in prac. in §. diligenter, nume. 93.

Culpa præſumitur in eo, qui faciendo actum licitum modũ excesſit. Marſi. in prac. crim. §. quoniam, num. 67.

Con-

Condemnato ex præſumptionibus pœna minor imponitur. Blancus in prac. crim. car. 74. nume. 89. & poteſt appellare. Carrerius in prac. in prin. numero 54.

Conſcientia licet non curet prçſumptionem legum, debet tamen curare ueritatem. Alcia. in rub. de iureiuran. num. 61. & 62. ubi ſusè.

Correctio potius præſumitur, quàm ſuperfluitas. glo. fi. in c. quamquam, de uſu, in 6.

Contra maiorem nemo præſumat honorem, no. glo. in l. 3. ff. de alien. iudicij mu. cauſa fac.

In dubio prçſumitur, quòd principalis motus ſit ex conſilio, & quòd nõ fuiſſet aliàs facturus. Dec. in l. conſilij, nume. 9. ff. de reg. iur.

Clericus, qui amplexatur mulierem an præſumatur bene facere. Cagnolus in l. ſemper in dubiis. ff. de reg. iur. num. 5. ubi præſumitur illud facere cauſa benedicendi, ſi pro contrario non præſumatur, ex qualitate perſonarum, locorum &c.

Cautela nimia facit, ut præſumatur in malam partem. fuſius Cagnolus in l. quæ dubitationis, num. 5. ff. de reg. iur.

Collegium Doctorum habet maiorem præſumptionem pro ſe conſulẽdo, quàm unus doctor priuatus. Crauetta de antiquitate temp. par. j poſt nu. 233.

Conſenſus præſumitur interueniſſe ex longa poſſeſsione & diuturna illius patientia, cuius conſenſus requirebatur. Hieronym. de Monte in tract. de finibus, cap. 105. & in præiudicialibus conſenſus præſumitur cõcurrente ſcientia, & patientia longa. ibi.

Ciuis præſumitur morari in ciuitate ſua. Boſs. de rapinis, numero 26.

Conductio non facit ceſſare præſumptionem fraudis, immo illam auget. Tiraquel. conſtitu. poſſeſſo. parte 3. limi. 9. num. 3.

Cauſa prçſumptionis ceſſante ceſſat præſumptio. Tiraquellus ceſſante cauſa, parte prima, num. 200.

Cauſa quçlibet præſumitur impulſiua in gratiis & priuilegiis. Tiraquellus ceſſante cauſa, limit. 1. num. 14. & cauſa de prçterito prçſumitur impulſiua. limita. 1. nu. 26. & cauſa de futuro finalis præſumitur. limit. 1. num. 26. & cauſa a lege inſerta finalis præſumitur. limit. 1. num. 60. & cauſa, quç ex prooemio ſumitur finalis prçſumitur limit. 1. num. 64. niſi tamen natura ipſius cauſæ repugnaret. ibi. num. 66.

Citatio non prçſumitur ex lapſu temporis. Tiraquel. de præſcr. 63. pag.

Conſenſus præſumitur ex patiẽtia 10. annorum, ibi. fol. 27.

Cauſa præſumitur impulſiua, q̃ reſpicit commodum accipientis tantum. Aliud tamen ibi ſauore dotis. Tiraquellus de priuilegiis piæ cauſę, priuilegio vltimo.

Citatio in dubio prę ſumitur iniuſta, niſi a circunſpecto iudice decreta fuerit. Vantius de nullitate proceſſ. folio 180. numero 31.

Citatio prę ſumitur commiſſa, ubi conſtat de relatione nuncij, aſſerentis ſe iudicis mandato citaſſe, & hoc in cauſa ciuili & de cõſuetudine. Vantius de nullitate proceſſus. fol. 181. nu. 42. Ber. Diaz reg. 80.

Citatio poſtquam fuerit per nuncium relata præſumitur, quòd fuit ad inſtantiam partis decreta. Vantius de nullitate proceſſ. fol. 182. num. 45.

Citatus præſumitur, qui in iudicio reperitur, quando ab illo abeſſe conſueuit. Vantius de nullitat. proceſſ. fol. 177. num. 16. Iaffredus deciſ. 504.

Cõuerſantes inuicem præſumuntur ſcire conditionem & geſta Bal. in conſi. 95. nu. 7. in 1. uolu. ꝙ probat.

Cõceſſio ad uſum uel emphyteuſim non præſumitur coherere perſonę in dubio. Bal. conſilio 112. nu 2. in 1.

Compromiſſum, quando executum fuit, prę ſumitur præceſiſſe lõgisſimis temporibus pro eo fidem facientibus. Nam ex longinquitate temporis præſumitur pro uerbis enũciatiuis. Bal. conſi. 112. nu. 8. in 1. uol.

Conſenſus tacitus prę ſumitur ex actuum qualitate, & charitate fraterna. Bal. conſ. 120. nu. 3. in 1. uolum.

Clauſula in fine poſita, ſi non apparet uerè, uel pſumptiuè ad quæ uoluerit referre. Tunc nõ trahiť ad omnia. uide de hoc plenè Alberi. in l. ſi idem cum eodem. nu. 3. ff de iuriſd. omnium iudi. & ibi remisſiuè. & Bellonum in ſuis cõmunibus conclu. uer. clauſula.

Conceſsio præſumitur ex patientia 40. an. & diſuetudine 40. annorum populi. Bal. conſil. 216. nu. 3. in 1. uol.

Conſultor licet ſit electus de uoluntate partium. Tamen præſumitur electus tanquam iuris peritus. & ideo, ſi p imperitiã conſuluit, conſilio ſuo ſtandum non eſt. Bald. conſilio 227. nu. 5. in 1. uol.

Ceſsio inter coniunctas perſonas non præſumitur ſimulata. ut no. Dyn. in l. patrem. ff. quæ in frau. credito. de quo Bal. conſi. 237. in 1.

Conſilium uel colloquium præſumitur bonum, & maxime ſi cũ bono uiro ſit. uide plura per Bald. ad rem in conſi. 250. n. 1. in primo.

Confesſio licet præſumatur uera

& ſpontanea in maiore. Tamē ſecus in minore niſi ſit ueſtita ueſtimento præſumptionum, & indiciorum. q̃a minores nō ſunt conſtantis animi, neque firmitudinis, uide omnino Bal dum in conſ. 310. in primo uo. nume. 2. ubi etiam dicit, ꝙ minori eſt dandus curator in cri mine.

Cauſa in Principe præſumitur finalis, & uera, licet contineat uerba enunciatiua. Bal. conſil. 355. in 1. nu. 1. ex uerbis tamen generalibus nō p̄ſumitur Principem includere quempiā uoluiſſe. Bald. conſi. 400. nume. 3. in primo.

Cauſa prę ſumitur ex ſolutione cenſus. Bal. conſi. 379. in primo uolum.

Conceſsiſſe in dubio contra aliū non præſumitur, quòd contra ſe deberet dedignari conceſſum eſſe. Bald. conſi. 400. nu. 3. in j. lib.

Contra prę ſumptionem iuris & de iure probatur contrarium per confeſsionē. §. aliud, in authen. de æqualita. dot. Bald. cō ſi. 190. nu. 3. in 2.

Correctio legum in dubio non p̄ſumitur. Bald. conſil. 236. in 2. uolum.

Carceratus, qui ante contractū ſtetit in carcere, & etiam poſt, prę ſumitur, quòd in medio tempore non fuerit in libertate ſua. unde non oportet probari de hora & puncto confecti inſtrumenti, quòd tunc nō eſſet in libertate ſua. quia ex eis colligitur medium, ſicut dicimus in poſſesſione, & in omni actu, qui recipit continuationem. Bal. conſi. 247. in ſecundo uolum.

Contrahens cum tali tanquā tali prę ſumitur ſcire eius qualitatem l. qui cum alio. ff. de reg. iur. Bald. conſil. 260. nume. 3. in 2. uolum.

Ex confesſione prę ſumitur uera numeratio, ex quo nunquam fuit oppoſita exceptio non numeratę pecuniæ. Bal. conſ. 285. nu. 1. in 2.

Colluſio in dubio non præſumitur l fi. C. ad l. Iul. repetun. Bal. conſi. 396. in 2.

Conſilium malum nemo dare p̄ſumitur, ſed aut bonum, aut nullum. Bal. conſi. 410. nu. 8. in ſecundo uol.

Confeſſus ſe recepiſſe centū prę ſumitur uerum fateri, ꝙ uera interuenerit numeratio. & maxime, quando renuntiatū fuit exceptioni non numeratæ pecunię. Bal conſi. 41. nume. 1. in 3. uolum.

Clauſula motu proprio facit, ꝙ Papa prę ſumitur ritè feciſſe, quod fecit. Dec. conſi. 341. nume. 4. & ſeq. uide omnino, in 2. uolum. & facit, quòd in principe præſumitur iuſta cauſa, ut ibi. & facit ualere actum, etiā quòd

quòd interueniat ſupplicatio ibidem.

Conſilium fraudis ex illicitis prę ſumitur. Bal. conſilio 80.in 3. uolum.

Confesſio mandatarii, qui habet mandatum cum libera,poteſt confiteri, & confesſio eius in prę iudicium ipſius confitẽtis prę ſumitur uera, & ex ea tenetur Domino.Bal.conſi. 131.nume.1.in 3.

Contractus non præſumitur fęneratitius, cum non contrahatur ſaluo capitali.Bald. conſil. 134.col.fi.in 3.uol.

Citatio forenſis per præconẽ nõ ſufficit, quia non peruenit in notitiam citati ueram,vel prę ſumptam.& captioſam citationem lex non approbat. uide omnino Bal.in conſi. 154. nu.2. in 3.uol.

Caſtra in dubio prę ſumuntur eſſe Regis,quia eis cohæret iuriſdictio,ut in c.1.quæ ſint regalia.Bal.conſi.159.in 3.ad fin.

Commisſio iudicis non præſumitur,niſi de ea appareat.Bal.cõ ſi.212.nu.1 in 3.

Copula duplex eſt. ſecunda uocatur uſus matrimonii,& eſt duplex.ſ.uera & præſumpta.uide Bal.conſi.228.num.1.in 3. ubi fuſius.

Calumnioſe litem mouiſſe præſumitur, qui nihil probauit l.1. de aduo.diuer.iudi.& c. 1.in fi. de elec.lib.6.Bal.cõſi.250.in 3. num.2.

Conuerſatione præſumitur ſcientia.Bal.conſi.295.in 3. nu.2.

Contractus præſumitur fraudulẽtus ex pluribus.ut per Bald.in conſi.322.in 3. maxime ex pactis derogatoriis, & contra naturam contractus. uide omnino.

Copula poſita à lege prę ſumitur æqualia copulare, non autem contraria, ſicut eſt certum & incertum.Bal.in conſi. 383.nu. 3.in 4.uol.

Color quæſitus præſumitur contra legis interdictum.Bal.conſi.22.nu.1.in 5.uol.

Confesſio recepti prę ſumitur uera,quando eſt renunciatum exceptioni non numeratæ pecuniæ.Bal.conſi.173.in 5.uolu.

Cõtineri ſub regula quilibet præſumitur,niſi probetur contrarium.Bal.in l.mutus.§.cũ quæritur.ff.de procurato ubi etiã ſummat illum.§.quòd præſumptio de habilitate eſt præſumptio generalis.

Conſilium prę ſumitur bonum, ſi à bono uiro eſt datum. & econtra. Bald.conſil.402.in 5. uolum.

Clerici prę ſumũtur, qui incedũt in habitu & tonſura.Bald. in l. ſanctum ff.de rer.diuiſ.

Clandeſtinitas prę ſumi facit fraudem,& uitium animi. Bald. in l.Barbarius,col.1.in 2.lec.ff.de officio prę to. & in dubio prę ſumitur

mitur contra eum, qui in uere cundè petit, tamen ſi conceda tur licitè retinetur. Bald.ibid. col.2.ubi etiã dicit, quòd prę-ſumitur contra illum, qui ex mala conſcientia timet exire in publicum.

Citatus inuentus contumax, niſi dixerit nolo uenire, ſi ſit perſo na miſeratione digna, quæ prę-ſumitur potius imbecillitate quàm per contumaciam non parere, ſicut eſt minor, ruſti-cus, & mulier excuſatur. Bald. in l.1.§.eis qui.ff.de eden.

Caſus fortuitus non debet pro-bari, ſed culpa, qua non proba ta præſumitur caſus. unde præ ſumitur contra argentarium, ſi perdidit rationes, & idem in quolibet gerẽte officium. Bal. in l.prætor ait.§.prætor. col.1. ff.de edendo.

Contractus totus prę̨ſumitur ſo lennis ratione ultimæ clauſu-læ, & tabelliones bene in in-ſtrumentis ſequuntur formã. l.iuriſgent.§.quòd ferè. col.1. per Bal.ff.de pactis. ut dicant. Quæ oĩa & ſingula &c. & om-nia iura una pars alteri, & al-tera alteri &c Eſt.n.iſta clauſu ſula quaſi concluſio totius ne-gocii, ut ibi per Bal.

Calumnia prę̨ſumitur in nõ pro-bante. Bal.in l. Athletas. §. ca-lũniator.ff.de iis, qui nor. infa. col.2.ubi dicit, quòd præſum ptio legis facit plenam proba tionem, ſed præſumptio homi nis, ideſt unius teſtis non. & ꝙ quis calumnietur, ſi nõ pro bat eſt præſumptio hominis, quæ contraria amouetur præ-ſumptione.ibi Bal. & probans per unum teſtem, uel per fa-mam non prę̨ſumitur calum-niari. ibi.in addi. & poſt aper-turam teſtium quis non dici-tur calumniari Bal.in l.minor 25 an.ff.de mino.

Conuerſans cum inimicis meis prę̨ſumitur meus inimicus. Anan.conſi 7.nume. 16.ubi & Belogni.

Canon latæ ſententię nunquam in dubio prę̨ſumitur, niſi in ſen tentia excõmunicationis quę eſt medicinalis.Bal.in l.fi.ff.de capi.diminu.

Confines non prę̨ſumuntur mu-tati ſi ſunt antiqui, niſi probe tur, quia non prę̨ſumitur mu tatio terminorum.Bald.in l.in fi nalibus.ff.finium regun.

Conſtitutum non prę̨ſumitur, ſi intercesſit ſtipulatio uera, uel ficta.& circa idem cum princi pali, ſed fideiusſio, ſi uerò nu-dum pactum, tunc ut res ma-gis ualeat, prę̨ſumitur conſti-tutum.& ſic agi poterit ex nu do pacto. Bal.in l ſi uero.§.pla nè.ff.mandati, in fi.

Credere denuntiationibus alte-rius quis non tenetur, niſi ſit præſumptio pro denunciante, uel aliàs ius ſuum fundatum. Bal.

Bal.in l.mulier 2.col.ff.de lege commiſſoria.

Clericus ex quibus actibus præſumatur, uel canonicus. Bal.re miſsiuè licet in l.ea lege.in lectu.antiqua.ff.loca.

Cauſa mala præſumitur eo ipſo, quòd quis ſententiam contra ſe habet.Bald.in l. Herennius. ff.de euictio.& ideo non tenetur appellare, niſi habeat bonam cauſam, quia tenetur appellare,& proſequi. Nam ubi nõ appellatur,uidetur inuiſus iuri præſumptionis,quæ eſt ꝑ ſententia.ibi.in §.1.

Cautio habens cauſam indiſcretam, non ualet. Bald. in l.cum de indebito.§ ſin uerò. ubi fuſius,& in §.ſin autem cautio. uide omnino.

Ex qualitate cõiunctionis ceſſat præſumptio ſuſpicionis. Item una præſumptio aliam tollit. Bal.in l. non ſolum.§.1.ff.de ritu nuptia.

Contractus celebratus inter uirum & uxorem non præſumitur cauſa donationis factus,niſi hoc oſtendatur. Bald. in l. ꝗ autẽ ſpectat.§. ſi tibi maritus, ff. de donatio. inter uirum, & uxorem.

Coactio iudicis non præſumitur, ubi quis cogendus non eſt. immo præſumitur ſponte fieri, cum præſumatur pro iudice. Bald.in authenti.presbyteros. C.de epiſcopis & clericis.

Cauſa præſumitur in Principe.ſu ſisſimè Grammaticus conſi.ci uili 100.

Conditio in dubio nõ pſumitur, ſed cauſa.Bal.in l.cum quis, n. 19.C.de iuris & fac.igno.

Contractus innominatus in dubio præſumitur. Bal. in l.ſi paſcenda.C.de pactis.

Ceſsionis titulus ſi non contineretur in inſtrumento præſumeretur ſimulatio,& ſufficit titulus præſumptus. unde, quãdo fit inter coniunctas perſonas,quia præſumitur donatio, ualet ceſsio.Bald.in l.1. col.2. num.4.C.ne liceat potentioribus,quod intelliget ſecundũ ipſum ibi.nu.8.in ceſsione uoluntaria,ſecùs in neceſſaria.

Coniuncti & confederati præſumuntur eiuſdem intentionis. Bal.in l.liberi.C.de inoffi.teſta.

Cauſa in dubio finalis. Bal. in l.ſi repetendi,nu.3.C.de condi.ob cauſam,uide poſtea.

Cauſæ extrinſecæ non præſumuntur. Bal. in l.ſi interrogatione. C.de uſuris.

Contractus præſumitur ſimulatus,ſi quis poſt contractũ, cuius natura eſt alienare, poſtea reperitur posſidere. Bal.in l.1. nu.3.C.de dona. ante nup.

Concubina præſumitur quæſiiſſe de bonis amaſii.Bald. in l.1.C. de naturalibus liberis,nu.3.

Conſenſus ſemper præſumitur eſſe de ſubſtantia,ſed non conſilium.

ſilium.Bal.in l.cum non ſolum nu.16.C.de bonis,quæ liberis.

Cõtemplatione eius cui legatur, uel relinquitur, & non alterius cenſetur legatum uel relictũ propriè. Bald.in l.ſi quis in libertate. C.quibus ad libertatem proclamare non licet,nume.6.

Cautelæ abundantia non inducit pręſumptionẽ malæfidei. Bal. in l.non ex eo.ad fi. in addi. C. de euictio.

Cauſa decreti pręſumitur, ſi reperitur decretum interpoſitũ, & in inſtrumen to in quo reperitur decretum interpoſitum fit mentio ſolemnitatum.quia omnia prȩſumuntur ſolemniter acta. Bald. in l. prima. ff. de rebus eorum.in princ.col.2.

Clauſulæ inſolitæ inducunt fraudis pręſumptionem. Clauſulæ uerò conſuetæ non inducunt pręſumptionem fraudis. immo uidetur tacitè rogatus notarius, quòd eas ponat in inſtrumento, licet nõ ſit dictum expreſsè à partibus. Bal.in l.ſi quis ſub conditione.ad fi. ff.de condi.inſtitu.

Clericus à ſua eccleſia abſens, pręſumitur ex propoſito abeſſe.Imo.in c.fin.de eo,qui mitt. in poſſ.in tit.de beneficio. parte 4.q.5.col.2. Turzanus communi conclu.154.nu.3.

Clericus quando pręſumatur acquiſiuiſſe ex bonis eccleſiaſticis.uide in q.poſita poſt tract. Bellameræ, de Pluralitate beneficiorum,quæ fuit Federici de Senis.

Conſilium præſumitur ex breuitate temporis.Gramma.conſ. ciuili 115.nu.5.

Ceſsio facta ex qualibet cauſa nõ neceſſaria pręſumitur in dubio facta in fraudem præter in caſibus exceptuatis. Ioan. de Amicis in conſ.24.nu.23.

Cognita pſumitur uxor, quando uir & ipſa diu ſtãt ſimul ad habitandum & dormiendum, & creditur potius uiro, quòd ſit cognita quàm uxori. Ioan. de Amicis conſi.69.nu. 10.

Contractuum diuerſitas pręſumitur ex diuerſitate temporis.Ioan. de Amicis conſi. 114. nu.4.& ſeq.

Contractus in dubio potius præſumitur cenſualis quàm emphyteuticus.vt pęna locum nõ habeat ob cenſum non ſolutũ. Crauetta conſi.204. nu. 20.

Conuerſans in loco præſumitur cognoſcere pſonas ibi exiſtentes.Crauetta conſ.249.num.6. in ſecundo.

Confesſio mariti conſtãte matrimonio ſi in parte probetur uera, in totum præſumitur uera. Crauetta conſi.175.nu. 5.in 5. fundamento,lib.2.

Culpa nõ præſumitur l. exceptione. ubi Bartol. ff. de fideiuſſor. Monticulus in tracta. de inuenta-

uentario, nume. 176. fol. 103.

Cōmunis curſus rerum præſumptionem inducit. Crauetta cō ſi. 276. nume. 2. in 2.

Contractus in dubio præſumitur cenſualis non emphyteuticarius, ut ceſſet pena caducitatis ob ceſſationem ſolutionis. Crauetta conſi. 279. ad fi.

Clerici pſumuntur auari, & ideo, ubi agitur de ſolutione tēporalium fit interpretatio contra clericos, ut in eis ſolutum præſumatur, quia non eſt uerisimile, pro magna eorum auaritia, quod negligētiam in exigendo commiſerint. Crauetta conſi. 281. colum. 2. circa principium in 2 uolu. ubi fuſius de clericorum auaritia.

Clerici non præſumuntur auari circa nepotes & neptes. uide Neuizan. in Sylua poſt finem Syluæ. ubi Vagnonus in carminibus. Pontifices ſatagūt ſummi grandire nepotes. Crauetta conſi. 82. nume. 6 uerſi ſecundo reſpondeo. Sed iſtud fefellit in me. quia habui patruū apud Clementem VII. Paulum III. & Iulium III. Pontificum illorum prothomedicū, & magnum certè uirum ſcientia & facultatibus eccleſiaſticis & me egenum pertinaci & crudeli fantaſia me prorſus reliquit. licet clericus & Prothonotarius apoſtolicus exiſteret

Cauſa talis præſumitur, qualis p effectum ſolutionis demōſtratur. Et ideo, ſi apparet locatio ſine pēſione, præſumitur in dubio facta ſub ea penſione, quæ poſtea ſoluta ſit. Crauetta conſil. 294 uerſic. uigeſimoprimo, & ob id conceſſio præſumitur realis. ſi pro reali fuit obſeruata. ibi.

Conceſſio in dubio præſumitur ſecundum conceſſionem & cōſuetudinem concedentis. Alexander conſil. 107. nume. 1. in primo uol.

Coniunctio ſanguinis æqualis pſumptionem excludit Crauetta conſi. 297. colum. 2. nu. 2. in 2. uolum.

Culpa in dubio non præſumitur, ſed eſt probāda. & ideo ut culpa ceſſet præſumitur quis feciſſe in rebus alienis, quòd in ſuis ſolitus eſt facere. Similiter quilibet feciſſe præſumitur, quòd alias uerisimiliter faceret, ne alias culpa præſumatur. Crauetta conſil. 319. nume. 15. uerſic. Primo igitur ceſſat culpa. Item culpa ceſſare etiam leuiſſima præſumitur ab his, qui operam dāt rei licitę, niſi contrarium probetur. Crauetta. ibi nu. 17. & ibi de culpa fuſiſſimè in toto conſilio.

Cauſam iniuſtam ſe fouere præſumitur, quando ceſſante cauſa iuſta litigandi ab initio, ceſſat per l. prima, §. circa. ff. de

de excep. doli. Crauetta in cō ſi. 225.

Clauſula non obſtante contra ius commune facit præſumi Principem facere de plenitudine poteſtatis, & facit ualere reſcriptum contra teſtamentū. Bald. in l. ſi non ſpeciali. 2. col. uerſ. item dicit Oldra. C. de teſtamen. Redoanus in tract. de ſpoliis quæſt. 1. numero 47. ubi & alia.

Clericus quidquid acquirit non præſumitur acquirere ex bonis eccleſiæ. uel ex redditibus eccleſiæ & non negociationis. Redoanus in tract. de ſpoliis. q. 15. nu. 30.

Cuſtodes carcerum præſumuntur negligentes. Cataldi. inter conſil a per Zilettum conſ. 22. nu. 13. Tomo 2.

Confeſsio præſumitur facta parte abſente, cum eſt iudicialis. Merenda inter conſilia crimi. per Zilettum conſil. 91. nu. 33. Tomo 2.

Contractus in dubio præſumitur cenſualis potius quàm emphyteuticus. Natta conſi. 2.

Conceſsio talis præſumitur, qualis ſolutio fit. Natta conſi. 228. ad fi. in 1.

Contrahere quis præſumitur ſecundum naturam ipſius contractus, & ſecūdum diſpoſitionem iuris communis. Natta conſi. 615. num. 9. in 3.

Contraxiſſe quis præſumitur ex cauſa mercantiæ permiſſa in dubio l. fi. ubi no. C. ad Mace.

Cuſtos ſigilli habet pro ſe præſumptionem, ut non appoſuerit ſigillum, niſi prout officiū ſuum requirebat. ita Vitalinus in clemen. j. parte ultima, num. 48. de iureiuran. ubi etiā alia de appoſitione ſigilli, etiā de ſigillo Doctoris, & ſubſcriptione.

Cauſa iuſta præſumitur in principe. fuſius Bertran. conſi. 37. in num. 1. & ſequen. in 2. uolum. lib. 1. in antiquis.

Calumnia non præſumitur in tutore D. m. Cephal. conſil. 429. num. 39. & num. 87. maximè in matre tutrice, ibi. nu. 40. in 3. volum.

Calumniari præſumitur denuncians eo ipſo, quod nō probat eique probatio incumbit, q̃ non animo calumniandi hoc fecerit, c. fi. ubi Butrius, num. 4. de calumniatorib.

D

Dolus præſumitur in contrahente cū minore propter enormem læſionem. Bertran. conſi. 3, 7. num. 4. in 2. uolum. lib. 1. & in conſi. 293. num. 8. in 3. volum. eod. lib.

Quando mulier longo tempore adminiſtrauit bona mariti bāniti, adeò, quòd potuit ſibi ſatisfieri de dotibus ſuis, ſi no-

luit,ſi poſtea talis mulier uellet agere ad dotes, non auditur,quia prȩſumitur, quòd de illis ſibi ſatisfecerit.Mo der.in addi.ad Alexand.in l.uenditotores,ff.de uerb.oblig. Neuiz. eſt relator in conſi.59.nu.11.

Donatio facta in infirmitate prȩſumitur facta cauſa mortis ēt ſi non dicatur.Anton. de Butr. in ca. ex literis, extra de conſue.ſed Imola tenet cōtrariū. vide Gui.Pap. de præſumptio. num.11.

Et ſi quis dicat do, uel dono, in dubio prȩſumitur donatio inter uiuos, ſed ſi dicat relinquo, tunc præſumitur cauſa mortis.l.1.§.fi.ff.de tabu. exhi. & no.Dy.in l.1.C.de reuoc.do.

De dolo quis punitur etiam præſumpto, ſicut de uero. Ioann. Graſſ.in c.ſicut noxius, de prȩſumpt.& prȩſumitur in dubio fraus,& dolus in delictis. d.ca. quòd ſecus in contractibus. l. quoties,§.qui dolo.ff.de prob. cum ibi no. per glo. & doctor. prȩſumptio autem doli ceſſat, quando eſt iuratum. Bauer.in tracta.iuramenti 4.caſu.Firm. in reperto.

Dominium præſumitur ex poſſeſsione de præſenti. uide omnino Gui.Pap.de præſumptio. num.16. ubi quomodo probetur dominium.

Donatio, uel uenditio facta in fraudem prȩſumitur,ſi uenditor,uel donator pōſt inſtrumētum factum poſsidet res donatas,uel uenditas,ut no. Specu. de dona.§.1.uer.item pone aliquis,quid de eo, qui alienat in fraudem delicti.Guid. Pap. de præſumpt.num.20.

Donationem faciens pater filio tanquam benemerito, non ꝑſumuntur merita præceſsiſſe, niſi probentur per filium, ut no.in l.ſi donatione,C.de collatio.quod credit uerum Gui. Pap.ubi ſupra, nume.22. Niſi appareant coniecturæ talium meritorum,ut ibi dicunt doct. imò plus ibi dicit Bald. quòd ſuper probatione dictorum meritorum ſtatur iuramento patris donantis, uide Gui.Papæ,ubi ſupra,& deci.95.& 415.

Donatio præſumitur inter coniunctas perſonas,ut ff. de don. inter uirum & uxorē.l.ſeruus communis, & inter tales etiá facilius præſumitur remiſsio. in l.Procula.ff.de proba.

Donare quis præſumatur. Bar.in l.cum quis.ff.ſi cer. peta. ibi ꝓ huius declaratione.Iaſ.in conſi.296.in 2. fol.66. ubi tantum in modicis præſumitur donatio facta coniuncto, nec ſecus.

Dolus faciliter præſumitur, ubi eſt cauſa lucri, non autem ubi ceſſat.l.eleganter. §. fin. cum l. ſequen.ff.de dolo. Cȩpola cōſ. 57.num.12.

Dolus prȩſumitur & metus ceſſare,

ſare, quando aliquid fit pręſentibus parentibus & amicis l. transactione. C. de transac.

Dotem dediſſe uiro mulier omnium bonorũ pręſumitur, dote prius non constituta, quod eſt uerum ſi interueniat traditio, alias non, ideò etiam nomina debitorum, quę non tradũtur, ſed ceduntur; non præſũmuntur in dotem dari. Guid. Pap. de pręſumpt. num. 36. uide omnino.

Dolus pręſumitur a lege eo ipſo, quòd quis habet res ſuas ſaluas, & amiſit alienas. l. quod Nerua. ff. depoſiti. idem ſi in loco tutiori ponere potuit. l. vtique. ff. de damno infecto.

Dignus quis pręſumitur, niſi probetur indignus. l. ſeruus. ff. de manu teſtam.

Debitor pręſumitur liberatus, q̃ habet penes ſe inſtrumentum inciſum. l. qui chirographum, ff. de probatio. Bartol. de præſump. col. 2.

Dotem dans pręſumitur ſibi uelle proſpicere, ut ſibi reſtituatur, etiam in illum caſum, qui non fuit expreſſus, niſi contrarium probetur per mulierem. l. ſi extraneus, ff. de condi. cauſa da. & cau. non ſecu. Barto. de pręſump. col. 2.

Dotem ſibi reddi mulierem pręſumi ſtipulatam ubi extraneus dederat pro ea, niſi appareat extraneum ſtipulatum fuiſſe. C. de rei uxo. actio. l. 1 ff. ſolu. matri. l. quoties.

Dolus præſumitur ex aſſertione, quam quis facit, quæ non eſt uera l. ſi quis infirmauerit, ff. de dolo. item præſumitur dolus ex omiſsione illius actus, qui fieri debet & non fit. l. ſi procurator. §. dolo. ff. mandati. itẽ pſumitur dolus ſi fiat actus de p ſe prohibitus, niſi pbetur cõtra l. 1. l. ſi non conuitij. C. de iniuriis. item præſumitur dolus & fraus ex frequẽtia actuũ illicitorum. l. inciuile, C. de ſeruis fugiti. itẽm præſumitur dolus, ſi quis intricat peculiũ, uel rationem quàm reddere debet, uel ſi transferat in aliũ id, de quo ſuſpicabatur cõtra eum agi. Bar. in l. in ſumma. cũ prin. ff. de pecul. item præſumitur dolus ratione uicinitatis actuum, & ex multis ſimul iunctis dolus præſumitur, ſecundum gl. in l. dolus. C. de reſcind. uendit. & ex omiſsione eius, quod quis facere debebat dolus præſumitur, & qualiter præſumitur dolus. Hoſt. de iureiuran. §. quomodo, uer. Papa autem, item contra aliquem præſumitur ex eo, quòd facere conſueuit. Gui. Pap. de pręſump. nu. 50. uide omnino.

Diuiſio inter fratres pręſumitur ſi ſeparatim bona paterna tenent per x. annos. glo. in l. ſi minor, C. communi diui.

Dona-

Donatio omnium bonorum pręſentium & futurorum nihil retento, ualet, quia pręſumptio eſt, quòd lucretur & acquirat. argum. C. arbi. tutelæ. l. ſi defunctus, & ſic præſumptio eſt, quòd fuerit ſolutũ pro lucro.

De diſpenſatione ſuper iuramento fienda ratione doli, uel metus præſumpti, & de eorũ pręſumpta probatione. Gui. Pap. de præſump. num. 66.

Diuiſio pręſumitur facta de re cõmuni, quando quilibet partẽ ſuam poſſidet onus & commodum ſuſtinendo & percipiendo, ut no. per Paleo. tit. de rei uendi. quæ de conſuetudine approbatur, ibi. Sic debet intelligi, quòd ſi quilibet fundũ poſſideat &c.

Donatio inter coniuges nunquã pręſumitur in dubio, imò ſtatur inſtrumento cuiuslibet cõtractus initi inter eos, donec probetur donatio. per l. quòd autẽ, §. ſi maritus, ff. de don. inter uir. & uxor. & gloſ. in l. autẽ ff. eo. & per Bar. in l. quæ dotis, ff. ſolu. matr.

Dicens onus probandi habet, niſi pręſumptio faciat pro eo, idẽ in negante. Bart. in l. in illa. ff. de uerbo. oblig.

Damnum datum in agris præſumitur datũ a uicinis. no. Bart. in l. ſi i 2. §. mulieres. ff. de fundo inſtruc. lega.

Diſſigillans ſaccum præſumitur pecunias ibi repoſitas ſubtraxiſſe, ſecundum Innocen. in c. ſuper de eo, qui mi. in poſſ. cauſa rei ſeruan. adeo quòd contra eum iuratur iuxta formã. l. ſi quando, C. unde ui.

Donatio ſi fiat per extraneum filiofamilias, & in ipſa donatione nẽ fiat mentio de patria poteſtate, donatio ipſa cenſetur & præſumitur fuiſſe facta contẽplatione patris. Bart. in l. cum aliquis, C. de iure delibe. Gui. Pap. de præſump. nu. 109. ubi & alia.

Decretum in inſinuatione donationis appoſitum facit præſumi ipſam inſinuationem fuiſſe ſolemniter factam. ita dicit gl. in l. 1. C. de iure fiſci. lib. 10. & l. Imperatores. ff. de priuile. credito. & eſt ſpeciale fauore decreti, quòd omnes ſolemnitates etiam extrinſecę præſumũtur, interueniſſe in actu, ſecundum Angel. de Peru. in d. l. Imperatores.

Si iudex interponeret decretum in donatione, an pręſumatur facta inſinuatio, ubi de inſinuatione aliter non apparet. Reſpon. Bal. in conſ. in Chriſti nomine amen. ubi dicit, quòd ſi cauſę fuerint expoſitę coram iudice nominatim, uidelicet, quia pars iudici dicit, quòd donabat & donare intẽdebat. ita quòd iudici, quid agatur, & quid contrahatur innoteſcat.

ſcat.tūc per appoſitionem decreti dicitur inſinuatio donationis facta. C. de prediis curia.l.1.Gui.Pap. de præſumpt. nume.12.

In dubio præſumitur uerberationem proceſſiſſe ad defenſionem potius q̃ ad ultionē probatur in l.ſi ex plagis.§.ſi tabernarius.ff.ad leg.aquil.& ibi glo. Et hoc in actibus & uerberationibus pcedentibus uno contextu, quia præſumitur in dubio defenſionis gratia præceſſiſſe uerberationē potius q̃ ultionis: & uerberatum fuiſſe aggreſſum alium: ſecundum Iaco. cuius opinionem ſequitur Alberic.in l.1.C. unde ui.

Præſumitur pro declaratore.Specula.de empt.& uendi.§.nunc uidendum.§.hoc quoque.

Præſumitur pro decreto iudicis & pro aliis, quæ non requirūt figuram iudicii. Bal.in Specula.de ap.16.col.Alex. in l.ſciendum 7.col.de uerb.ob. Firma. uer. Decretum.

Defendere factū ſuum quis uelle præſumitur. Inno.in c.diuerſis.de cleri.cōiuga. paulo poſt medium.

Dominus quis pręſumitur in pręſenti ex pręterito. Specula. de loca.§.6.uer.66 circa med.

Donatio pręſumitur ratione proximitatis l.cenſualis. C. de dona.& de cap.l.liber captus. Alciat.pręſumptio.regu. prima, præſumptio.33. uide omnino.

Donatio præſumitur facta quòd fuerit ante matrimonium, nō facta tempore matrimonii.l. ſi res æſtimata.ff. de iure dotium.

Dignus pręſumitur niſi probetur indignus l.ſeruus.ff.de manu.te. Grybaldus plene Axiomate iſto, litera B. Bonus uidē omnino.

Diuiſio inter fratres præſumitur, quando ſtant ſeparatim: Videlicet unus ab altero per annos decem inter præſentes & uiginti inter abſentes, ut not. glo. in l.pen. C. communi diui.

Donata uxori per cōſanguineos mariti, præſumuntur donata contemplatione ipſius mariti, & ideo illi acquiruntur. Alcia. de præſumptio. regu.11. præſump.18.

Defenſionem non omiſſuri præſumuntur conſanguinei.Ibi. Alciat. præſumptio. regu.1.præſump.12.

Dominus qui fuit, etiam de præſenti præſumitur dominus Alciat. regula ſecunda, præſumptio.20.

Diues olim præſumitur etiā hodie diues, quia non præſumitur amiſiſſe dominium rerum ſuarum. Alcia. de præſump. regu.2.pręſump.27.

Damnificari ille præſumitur, qui ex uno contractu compelleretur agere cum pluribus, Alcia.

.cia.de præſumpt.regu.2.præſump.33.

Decretum præſumitur, quòd ex iuſta cauſa & uera cauſa, & ſolenniter fuerit interpoſitum. Alcia.de pręſump.regu. 3.pręſumptio.

Dei memoriam habentes pręſumuntur ad tutelas,& curas nō libenter accedere. Alciat.de præſumpt.regu.3.præſum.18.

Diſpoſitio quælibet uera pręſumitur.Alcia.de præſump.regula 3.pręſump.21.

Dolum non committere præſumitur, qui fraudem excludit. Alciat. de pręſumptio.regu.3. pręſump.28.

Delinquens non pręſumitur delinquere ſub ſpe immunitatis eccleſiæ, & propterea admitti tur per eccleſiam.Alcia. de p̄ſump.reg.3.pręſump.33.

Diligens homo pręſumitur, quę habet,ex ſuis operibus habere C.arbi.tute.l.ſi defunctus. uide quod no.Archi.12.q.1.manifeſta.

Dominus pręſumitur, qui utitur re ut dominus. no.ff.de condi. inſtit.l. quædam,ad quod facit l.Titia.ff.ſolu.mat.

Decretalis pręſumitur ex quo in uenitur inter alias decretales. no.19.diſt.in prin.

Dotata pręſumitur mulier coniugata, l.vltima.C.ad Velleia. uide pro ueritate Luc.de Pen. in l.quicunque. C. de apochis pub.lib.10. pręſump. 65.

Præſumitur, quòd mulier nō poſſit nubere ſiue dote l.fi.§ 1.in fi.§ ff quę in frau.credito.& de do.ex.l.apud.§.ſi mulier.& §.ſequenti.

Et pręſumitur uir poſt acceptionem uxoris ipſam repellere, ſi uiderit indotatā. Dotis enim datio eſt de ſolennitate matrimonii.Indigniſſimumq́ue eſt, ut posſit conſiſtere matrimonium ſine dote,immo qui ſine dote uxorem ducit, peccare cenſetur 3.q.3.Conſanguineorum.Luc.de Penna in d.l. quicunque. C.de apochis pub.lib. 10.pręſump.67.

Donare pręſumitur, qui res ſuas defendit eidem.in auth. ut eccle.ro. ca.ante in medio.ad qđ no.ff.de acqui.poſſ.l. permiſceri.§.1.

Debitor p̄ſumitur liberatus oſtēdens inſtrumentum debiti cācellatum.l. ſi chyrographum. ff.de proba. ceſſat hęc pręſumptio ob familiaritatem debitoris l.1.§.ſed ne furandi. de lati.liberta.tollen.

Donatio p̄ſumitur in multis caſibus no.ff.manda.l.ſi uero.§.in de Papinia..

Damnum ineſſe pręſumitur illi, qui cum uno contraxit, ſi in plures aduerſarios diſtinguatur.l.&ancillarum. ff. de pec. §.ultimo.

Auus dotans neptem præſumitur

tur illam filij ſui contemplatione dotare. ff. de colla.bono. l.dotem, aliàs lex dedit.

Præſumitur libentius inſtruere, & docere profeſſor, & magiſter, cui ſalaria exhibentur. C. de profeſſo. & medi.li.10.in fi.

Donarī præſumitur ſi affectione paterna motus in pupillum aliquid erogauit l.1.in fi.C.de nego.geſt.

Donare uelle præſumitur ſolus affinis affini, quòd dic, ut not. in l. ſi ſeruus communis, ff. de dona. inter uirum & uxor.

Donare uir uxori præſumitur cō cedens aliquid ad luendum ornamentū uxoris pignori obligatum.l.uxori.§.fi. ff.de dona. inter uir.& uxo.

Dos præſumitur filiò data penes quem eſt peculium.ff.ſolu.ma. l ſi cum dotem.§.planè.

Doctor antiquior præſumitur melius noſſe ueritatem, quàm ipſe iuuenis 76. diſt.ieiunium, 16.q.1.ſic uiue.& ibi de hoc no. & uide Luc.de Penna in l. 1. C. de conſulibus.lib.10.

Donare uelle præſumitur, qui ſcienter ędificauit in ſolo alieno.l.domum.C.de rei uend.de ædifi.priua.l.ſi is,& inſt. de rerum diuiſio.§.e diuerſo.

Dominium præſumitur ex poſſeſsione de pręſenti. Bertran. in conſi.65. nu.1. in tertio vol. lib.primo.

Pręſumitur quis ſemper debuiſſe durare, ſi plus uixiſſet in eo ſtatu, in quo moritur. Caſt.in l. ambiguitatem, nume. 6. C.de uſufruct.

Diues, uel idoneus facultatibus quis non pręſumitur, niſi probetur.l.non eſt neceſſe. ff.de pba.uide quod no. Archid.6.q. 5. accuſator. Luc. de Penna in l.vlt.C.qui nu. li.lib.10.

Dixiſſe quis nō pręſumitur, quod mente non cogitauit. l.3. ff.de ſuppell.lega.

Donare quis non præſumitur, uel pecunias ſuas iactare. l. cum de indebito. ff. de probat. niſi in caſibus no.ff.manda.l. ſi uero non remu. §. idem Papinia. & ad Velleia. l. ſed & ſi ego. in fi.Luc.de Penna in l. quicunq; C.de apochis pub. lib.10.

Donatio in dubio non præſumitur, niſi quando rei traditio fit ab eo, qui donare pręſumitur. §.ſi minus.inſti.de actio.

Dolum non præſumitur committere, qui fraudem excludit. l. cum pater. §. Titio.cum concor. ff.de leg. 2. item qui errat in iure.l.ſed ſi lege.§.ſcire in fi. ff.de peti.hæred. & no.in auth. de ritu nup.§.1.

Dolus non præſumitur in modicare committi. l. ſi oleū. ff.de dolo.ad fi. ut nō. de crimi.fal. cap.penul.

Dolus non præſumitur in certis perſonis, quæ dolum agere nō pſumūtur l.nō dēt. ff. de dolo.

Dominus nō præſumitur ad eas ſpecies pecuniæ ſoluendas ꝑpoſuiſſe, quæ ſolui non debuerant. l. ſi is cum, ad fi. ff. de ſolu. cum concor.

Dolium non præſumitur ſignatum ab emptore ſibi traditū. l. 1. §. ſi dolium. ff. de peticu. & commo. rei uendi.

Derelicta, pro derelicta an præſumatur res, quæ proiicitur, uel a qua poſsidens recedit. uide l. ſi finita. §. ſi quis metu. ff. de damno infec. l. qui leuandæ. ff. ad l. Rho. de iac. & inſtit. de rerum diui. §. vlti.

Deſcriptus in cataſtro æſtimi, in quo apparet de poſſeſsione mea tali, non præſumitur, ꝙ in ea habeam dominium. Bar. in l. ſi quis in ſuo. in fi. princ. ff. de acquir. poſſ. de quo Aret. in §. ſic itaque, num. 7. inſtitut. de actionibus.

Domeſticus præſumitur furari, quod in domo ſubtrahitur. 2. q. 7. ſæpe contigit.

Damnum datum præſumitur a uicinis. uide l. ſi ita. §. ult. ff. de fundo inſtruc. cum ſimi. ut per Luc. de Penna in l. quemadmodum, præſum. 70. C. de agricc. & cenſi. lib. 11.

Defendere ſe ex circunuentione præſumitur, qui ſe defendit ex tempore, in auth. de iis, qui ingre. ad appellan. §. uolumus.

Delictum fateri præſumitur, qui paciſcitur. l. quoniam. ff. de iis, qui no. infam.

Dominus horreorum in culpa p̄ſumitur, ſi aſportatæ ſunt res eis illæſis. l. dominus. ff. loca.

Detrahēs facultates ſuas ad hoc mole debitorum præſumitur. l. ſi quis C. de reſcind. uendi. uel neceſsitate rei familiaris procedere l. 1. C. de procura.

Debitor ſoluens præſumitur pro ſe potius quàm pro alio ſoluere. l. cum ex pluribus, uer. poſt hunc. ff. de ſolu.

Donatio facta a ſponſo ſponſæ præſumitur contemplatione matrimonij potius, quàm mera liberalitate fieri, no. C. de dona. ante nup l. cum ueterū.

Domicilium præſumitur habere, qui in alio loco ſtat per x. annos. l. 1. C. de incolis. l. x. ex quibus cauſis præſumatur mutatio domicilij. Bal. conſil. 393. in 1. num. 2. Pariſius conſi. 12. nu. 12. in 3. volum.

Defenſionem pupilli cognati & affines non omittere præſumūtur. ff. de ex qui. cau. in poſſ. eatur. §. 1. l. hæc autem.

Dari præſumitur, qui iubet dari de ſuo, ſeu quod in eius eſt adminiſtratione id iubere dari. l. non uidebitur. ff. de ſtatulibe. & l. ſtichum. §. ſi hæres, & l. ſi x.

Dilectio maior eſſe præſumitur, ubi plus donatur, de pę. diſtin. 3. ſepties, in fin. & econtra ei plus donari, qui plus diligitur. ff. de legatis primo. l. ſi ſeruus plu-

plurium. §. vltimo.

Data dilatione ad ſoluendum ta citè conueniſſe præſumitur, quòd interim pignus non uen datur.l.4.ff.de diſtrac. pignor.

Donatio præſumitur in ſcienter ſoluente indebitum.Iaſ. in l. ſi non ſortem. §. ſi quis falſo, nu. 2.ff.de condi.indebi.uerum ut excludatur iſthęc prę ſumptio, ſufficit alia quælibet præſumptio, etiam ſi capiendo illam actus foret inualidus & ineffica x.Iaſ.in l.prima. §. denique, numero 14. ff. ad Trebellian. & quando poteſt capi alia prę ſumptio quàm donationis nō præſumitur donandi animus l.ſi fundum per fideicommiſſum . vbi Iaſ.num. 19. ff.de leg. 1.& l.domos, §.ſumptus, num. 3.eod.titu.

Diuiſionis prohibitio præſumitur facta fauore filiorum.Bald. conſilio 144. in tertia parte in nouis.

Dolus præſumitur, ubicunq; eſt enormis læſio.Bal. conſi.55. in 3.parte,nume.6.

Decretum iudicis facit præſumi omnia ritè acta. Bald.conſilio 66.in 3.parte,num 4 limita.ut per Ruin. conſil.95. num.7. in quinto volum. & conſi.14.numero 18. volum. primo, & in conſilio 99. numero quarto, volum.4.

Donatio propter nuptias æquali quantitate dotis non præſumitur tradita uxori a marito. Bald. in conſil.223.in 4.parte, num. 1.

Doli præſumptionem uolens excludere alleget & probet iuſtam cauſam.Bal. conſil.34.in 5.parte nu.7.

Dolus in maleficiis quando præſumatur,uel non præſumatur. Bald. in conſi.157. in 5. parte, nume. 1.Riminal. in conſi.309. num.23.

Donare quis non pręſumitur ſuum, ſed potius lapſus errore ſoluiſſe. Bald.in conſil. 120. num. 1. in 5.

Donatio præſumitur , quando non apparet de aliqua cauſa. Bald. in conſil. 378.numero 7. in 5.

Dominus, uel poſſeſſor nemo pſumitur.Bald conſi. 79. in numero 4.

Decreta & conſenſus pręſumuntur interueniſſe & omnia ſolēniter acta.Bald.conſi.225.in 1. nume.3.& conſi.377.in primo nume 1.

Diuiſio an ex tempore cum poſſeſſione pręſumatur.Bal. conſi.396.num.4. in 1.& ſi ſteterāt per 10.ſeparati.Bal.conſi.418. nu.4.in j.

Dominus an præſumatur ex poſſeſſione.Bal.conſ.486.n.4.in j.

Donatio non pręſumitur in dubio in his, quę ſunt magni prę iudicii.Bal conſi. 102.nume.3. in ſecundo.

Dolus prẹſumitur in omni inuaſore & turbatore, nec titulus excuſat, niſi habeat poſſeſſionem. Bal.conſi.119.nume.4.in 2.parte.

Vbi decretum inuenitur appoſitum, an omnia prẹſumantur ſolenniter acta? Bal.conſ.184.num.2.in 2.Rimi.conſi.149.nu.5.& 7.

Debitum an prẹſumatur naturale? Bald.conſil.236.nume.2.in quinto.

De ui turbatiua & impulſiua, & an requiratur dolus, & quis prẹſumatur in dolo? Bal.conſi.82.nu.1.in 5.

Dos an præſumatur conſtituta. Bald.conſil.185.nume.primo, in 5.parte.

Delicti iteratio non præſumitur, niſi probetur. Bal.conſi.278.in 4.nu.2. Et in dubio præſumere debemus, ꝙ non fuerit delictum. Alexand.conſi.15.nu.7.in tertio.

Dicere nemo præſumitur, niſi quod mente cogitat. Corne.conſi.116.litera E.in 3.uol.

Debiti uel delictorum pluralitas an prẹſumatur, uel ſit probanda. Corne.conſi.233.litera D.in 3.uol.

Prẹſumptio dicitur facere probationem in his, quẹ ſunt difficilis probationis. Cur.Sen.conſi.55.nu.25.

Dolus præſumitur propter nimias cautelas & inſolitas clauſulas, quẹ potius cauillationes dici debent. Cur.Iun.conſ.178.nu.15.parte 2.

Doli præſumptio in eo ceſſare dicitur, qui ex præſumpto dolo nullum probatur emolumentum habuiſſe. Alexãdrinus cõſi.15.nu.3.

Doli & fraudis præſumptio poteſt induci per legem ciuilem. Rui.conſi.103.nu.4.& 8.vol.4.

Præſumptio magis eſt pro diſpoſitione, quæ in alterius diſpoſitionis præiudicium non tẽdit, quàm quæ ad hoc tendit. Rui.conſi.12.nu.2.uol.2.

Præſumptio illa capienda eſt, per quam maius delictum euitatur. Rui.conſi.122.nu.8.uol.4.& conſi.121.nu.30.uol.4.

Donationis præſumptio ceſſat, ubi alia coniectura locum habere poteſt. Rui.conſi.171.nu.7.uol.1.

Decretum ſuperioris facit præſumi ſolẽnitates, qñ interponitur in actu, uel poſt. ſecus, ſi p̃cedit. Ruin.conſi.86.nu.6.in 1.uol. Pariſius conſil.12.nu.12.in 2, Rolandus conſi.90.nu.42.in 1.& conſi.99.nu.25.

Dominum nõ eſſe duriorem præſumitur. Pariſius conſi.27.nu.89.& 90.

Præſumptio non eſt, quòd quis delinquere uelit, & ſua ac domini ſui iactare. Gratus reſpõſo 1.nu.45.uol.1.

Præſumptio per quam excluditur

tur

tur delictum tollit aliam per quam delictum induceretur. Gratus reſpon.42.nume.14. uolum.1.& reſpon.43.num.42. in ſecundo.

Diſſenſus præſumptio reſultat propter reuerentiam, quam habere dēt uxor marito. Gratus reſpon.54.nume.45. in 1. uolum.

Donationis præſumptionem inducit abſque dubio præſumptio remunerationis propter reciprocam donationem cum conſanguinitate. Gratus reſpon.94.nu.20.uol.1.& reſpō. 94.nu.18 uol.1.

Prǫſumitur pro Doctore, qui allegat conſuetudinem. Gratus reſpon.4.nu.30.uol.1.

Præſumptio quælibet,& cauſa ēt leuis excludit dolum. Gratus reſpon.30.nu 11.uol.2.

Diligentem eſſe in facto ſuo quēlibet eſt præſumptio. Gratus reſpon.70.nu.24.

Doli p̄ſumptio opponitur. ſ. ſubornationis, maiori petenti p̄ductionem teſtium poſt didicita teſtificata. Rimi.conſi.404. num.16.

Dacia fraudandi prǫſumptio ſurgit contra non ſeruātem iter & nauigium conſuetum. Rim. conſi.33.nu.44. limi. ubi fuerit metu hoſtium, uel alio impetu ibi.nu.45.

Donationis prǫſumptio eſt, ſi maritus emat fundum pro uxore & precium quod ſoluit, cōfeſſus ſit eſſe uxoris. Rimin.conſi. 198.nu.17

Præſumptio nō fit, quòd quis delinquenti præſtitit dolum. Rimi.conſi.13.nu.26.

Præſumptio eſt aliquando cōtra famulos & uicinos de damno dato,& furto commiſſo. Rimi. conſi.391.nu.27.

Præſumitur pro eo, quod delictū excuſat. Brunus conſ.27.nu.8. Crottus conſ.131.nu.12.

Pro iuſtitia decreti prǫſumitur, ſed non pro ſolemnitate. Neuiza.conſi.85.nu.39.

Præſumitur in dubio pro eo, qui delictum excuſat. Caſſane.cōſ. 58.nu.25.

Præſumitur quis ſcire, quæ domi ſuæ gerantur l. de tutela.C.de in integr.reſti.mino. iuxta illud Gellij. Aedibus in noſtris, quæ recta, aut praua gerantur. Do.m.Alcia.conſi.13.n.16. & ſeq.lib.2.Tomo j.

Deceſiſſe ſine liberis quiſque p̄ſumitur, niſi contrarium probetur. Capiccius deciſ. Neap. 159.nu.11.

Duæ præſumptiones quando cōcurrunt, quarum una eſt excluſiua delicti, alia incluſiua, ſemper attenditur excluſiua. Grāma.deciſio.Neapo.18.nu.5.

Dotatio conueniens præſumitur quam facit pater filiæ. Grammaticus deciſio. Neapoli. 57. num.38.

Præ-

Præſumptio delicti ex bonæ famę probatione, & conditione, ac uitę probatæ, & pacificæ re probatur. Petr. Calepha. inter conſi. crimi. conſi. 108. nu. 9. uide Tiraquel. de pęnis, cauſa 15 num. 2.

Delicto perpetrato præſumitur contra delinquentem. Emilia. conſi. 52. nu. 5.

Donatio quando pręſumatur. Alcia. conſi. 71. lib. 5. nu. 4. & quãdo non præſumatur num. 11. & nemo præſumitur donationẽ facere immoderatam. Alciat. conſi. 1. nu. 15. in lib. 8. & uide p eundem. conſi. 1. lib. 1. ubi quãdo pręſumatur, uel non pręſumatur donatio. uide omnino.

Donatoris præſumpta eſt mens, ut donet ipſi donatario, nõ autem hæredibus, niſi quatenus iam donatarius acceptauerit. Alcia. conſi. 120. nu. 19. lib. 8.

Dolus, uel ſtultus quis potius pręſumitur quàm donator. Marti. conſi. 59. nu. 11.

Præſumitur pro decreto iudicis interpoſito, quo ad ipſos contrahentes, non quoad tertiũ. Marti. conſi. 5. nu. 16. uide Rolã. conſi. 90, nume. 42. & conſi. 99. nume. 11. & 33. nume. 15 & cõſi. 99 nu. 27. & contrarium poteſt probari. Roland. conſi. 99. nume. 29. & conſi. 90. nu. 43.

Pręſumptio ſufficit deducta, & nõ probata. Cepha. conſil. 76. nume. 33. in 1.

Pręſumptio diuturnitatis temporis quando ceſſet. Ceph. cõſi. 171. nu. 6. in 2.

Doli pręſumptio ceſſat adhibitis omnibus ſolemnitatibus. Cephalus conſi. 261. nu. 7.

Pręſumptio ſubductionis adeſt ex immenſa donatione, uel in factis immoderatis, licet iuratum ſit. & maxime poſitis in iuuenili ætate, uel mulieribus. Crottus conſ. 120. nu. 30.

Præſumptio eſt magis pro diuitibus quàm pro pauperibus. Rolan. conſi. 19. nume. 28. in 1. Gribaldus Axiomate iſto tier. diues, diuitiæ. ubi etiam dicit, ꝙ diues ſemel, ſemper præſumitur diues l. ex perſona. ff. de probatio.

Dominus ſemel ſemper pręſumitur dominus l. ſiue poſſidetis. C. de probatio.

Præſumptio excluſiua doli mali ex conditione mercatoris accipitur. Stracha de mercatura parte 2. nu. 15.

Præſumptio, quæ eſt contra decoctores eos ad euidentiorem rerum demonſtrationem artat. non autem eſt iuris & de iure. Stracha in tracta. de decoctoribus, num. 7. & de præſumptione hac iuris & de iure. no. uide per Fely. in c. quanto, col. 2. de præſumptionibus ubi cur ſic dicta.

Pręſumitur in dolo, qui contra iura mercatur. niſi ſit ruſticus

Ripa.de peſte.nu.209.

Præſumitur quilibet perſeuerare in propoſito,nec quiſquã præſumitur dixiſſe, quod prius fa cere non præpoſuerit.Ripa de peſte.nu.323.

Preſumitur in dubio quẽ deceſſiſſe ſine liberis.Bellonus conſi.19.nu.3.

Preſumi ur factum ad defenſionem,ſi incontinenti fiat. Petr. Calepha.inter conſi.crimi.cõſi.88.nu.22.& conſi.90.nu.5.in 1.uolum.

Præſumptiones, quæ faciunt ceſſare dolum in homicidio, quę ſint? tradit Boſſius in tit.de inquiſitione.nu.114.

Præſumptiones an ſufficiant in his,quæ ſunt difficilis probanis,quãdo agitur ciuiliter. Boſſius titulo de partu ſuppoſito. nu.13.& 14.

Dolus, quando præſumatur in reo.Regula crimi. 83. nu. 9.

Delicta pręſumi non creduntur, Regu.crim.118.nu.3.& reg.69. nu.5.& 6.

Præſumitur non defenſionis cauſa peccatum.Regul.crimi.77. num.22.

Dolus pręſumitur ineſſe omni actui illicito & iniurioſo.Regula criminali 112.nu. 1.& reg.ſequen.nu.1.

Preſumitur quis delicto adfuiſſe caſu potius, quàm dolo. Reg. crimi.num.108.nume.1.4.& 5. Niſi &c.

Præſumitur delictum, deliberatione pręcedente,& quę. Regula crimi 107.nu.6.& 7.

Præſumitur diuiſio facta inter ſocios ex eo, quòd longo tẽpore. ſ. decennii retinuerunt & poſſederunt bona pro diuiſo.Millius in reperto.

Præſumi an debeat mulierem dediſſe uiro ſuo bona in dotem ex eo,quòd lõgo tempore paſſa ſit uirum illa administrare, ut dotalia & fructus annuatim conuertere in oneribus matrimonii. Millius in repertorio.

Debitor præſumitur per ſolutionem libertus, ſi habet penes ſe inſtrumentum obligationis incíſum, niſi ſit perſona domeſtica creditoris, quæ potuiſſet inſtrumentum ſurripere. Millius in reperto.

Damnum probatum facit preſumi fraudem,quæ aliàs nõ præſumeretur.Bartol.l.ſi tutor.C. de interdi.matri.inter tuto.& pupillam.

Damnum pręſumitur a uicino datum,ſicut & furtum. Bar.in l.ſi ita.ff de fundo inſtruc. quod eſt uerum,niſi uicinus ſit bonę famæ.ſecundum Bald. no.in l. prima.ad fi.C.loca.

Debitor ſoluere recuſans ad interpellationem creditoris, ſi poſtea ſpõte uelit ſoluere, præſumitur ſuſpectus, quòd uelit ſoluere pecuniam reprobam.

l.ſi

Detentator præſumitur poſſeſſor. Firma. in reperto. uer. iſto.

Diuturnitas temporis facit prę-ſumi conſenſum. Niſi agatur de graui præiudicio. plura uide congeſta per Firma. in uer. iſto. diuturnitas. uide omnino pagi. 278. facia 2. col. 1.

Diues præſumitur ignorare uerum precium bonorum ſuorū Bal. in l. 2. 6. q. C. de reſcin. uenditio.

Diues non præſumitur, niſi probetur l. fi. ff. de libe. agno. Firma. in reperto.

Diues non præſumitur ex præterito in pręſenti. Bar. in l. in confirmando. in prin. ff. de confir. tuto.

Diuitiæ faciunt præſumi pro diuite potius quàm pro paupere. Firma. in reperto.

Diuiſio præſumptiuè probatur. & diuiſio inter fratres præſumitur, ſi unus diu poſſedit altero ſciente & patiente. Item ſi ambo diu poſſederūt ꝓ diuiſo, ſi partes. ſ. poſſeſſæ diu pro diuiſis ſunt æquales, alias non. Firma. in reperto. uer. diuiſio. & diuiſio ritè facta præſumitur ex poſſeſſione diutina pro diuiſo. Bald. in conſilio diuiſio facta. & per glo. in l. pen. C. cōmuni diui.

Doctor præſumitur, qui diu fuit habitus, & reputatus pro doctore. Bal. in l. etiam. C. de appellatio.

Dolus pręſumptus quomodo differat, & quomodo cognoſcatur. Firma. in reperto.

Dolus præſumptus & lata culpa quomodo differāt. Firma u bi ſupra.

Dolus in præceptore non præſumitur. Bal. in l. teſtium, pen. colum. C. de teſtibus. per l. item quæritur. §. Iulia ff. locat. Item dolus pręſumitur ex uiolentia Item præſumitur in teſtibus. Item dolus pręſumitur in reddente ual. ſiam disſigillatam, quæ fuit poſita ſigillata. Item non præſumitur dolus regulariter. Itē dolus pręſumitur in eo, qui deſiit posſidere, niſi ꝓbet, ꝙ ſine dolo deſiit. Item dolus pręcedens pręſumitur perſeuerare etiam, quando non eſt coniunctus. Item dolus pręſumitur, ubi apparet lęſio enormis. Item dolus in arbitratore non p̄ſumitur, niſi ex qualitate facti aliter præſumi poſſit, &. quia in magna quantitate grauauerit partem. Firma. ibid. Item dolus pręſumitur propter clandeſtinitatem, & in factis occultis. Item dolus ex perſpicuis indiciis, & enormi lęſione præſumitur, & probatur. Item dolus præſumitur in poſſeſſore, qui deſiit posſidere poſt datum libellū, uel poſtquam actor dixit ſe daturum. Item dolus pręſumitur in eo, qui loquitur id, quod

moueat, nel mouere debet ne riſimiliter animum uulgi. Itē dolus præſumitur in abſente, qui tenetur aliquid facere & abeſt. Item in citato perſonaliter poſtea ſe abſentante. Itē in debitore obligato ad ſoluēdum certo loco & tempore, ſi ibi non ſit præſens. Item dolus præſumitur ſi inimicitia præceſſit delictum, vt incendium. Item dolus præſumitur in eo, qui non fecit id, ad quod ſcire debebat, uel ſciebat ſe teneri. Item in eo, qui dimittit ex teſtamento, & eligit uiam ſuccedendi ex ſubſtitutione. Item in eo, qui ſcit factum & facit contra ius maxime, quando agitur de acquirendo. Item dolus præſumitur in prohibitis, & in his, quę cadunt in delictū. Item dolus præſumitur in his, quæ ſunt de genere prohibitorum. Item dolus præſumitur ex nimia cautela, & dolus pręſumptus infamat. Dolus autē non præſumitur in homicidio commiſſo in perſonam cōſanguinei, uel affinis, uel patris, uel amici. Item dolus præſumitur contra quemlibet occupantem, etiam uacuam poſſeſſionem, niſi incontinenti probet eſſe dominum. Item dolus, uel culpa præſumitur in delicto ex qualitate inſtrumenti percuſſorii. Item dolus præſumitur ratione qualitatis perſonæ percutientis, & ex qualitate inſtrumenti, cum quo percutit. Item dolus præſumitur ex feſtinata morte, ſi aliud non apparet. ſ. qualitas inſtrumenti percuſſorii. Item dolus præſumitur in debitore transferente poſſeſſionem ſuam in alium. Item dolus præſumitur in litor. ſ. iuſtitias, uel paruæ gratiæ, non in magna. Item dolus præſumitur in renanciationibus mulierum, ſi aſſerant ſe læſas enormiter. Item dolus præſumitur in eo, qui non edit iudice mandante. Item dolus præſumitur in adulto maiore 18. annis. Itē dolus non præſumitur ubi eſt expreſſa præſentia conſanguineorum. Item dolus non pręſumitur, ubi interuenit decretum iudicis. Item dolus præſumitur in eo, qui dicit mendacium, ſi ſentiat lucrum, non aliter. Item dolus non præſumitur ex ſola falſa aſſertione alicuius. Item dolus præſumitur in arbitro, quādo nullam probationem recepit apud acta, etiam ſi ex forma compromiſſi non arctetur ad acta conficienda, quia intelligitur de actis iudiciorum non de probatoriis. Item dolus non præſumitur in arbi. qui laudauit ex conſilio ſapientis. Item dolus præſumitur in receptatore. Et per quos actus dolus præſuma-

matur. uide nos. in l. dolus. C. de reſcin. uendit. & hæc omnia ſupradicta ponit Firmanus in uer. Dolus præſumitur. ſummatim à me commodi legentiũ congeſta gratia.

Domeſticus præſumitur ſcire de domeſtico. l. conſenſu. §. ſuper ſeruis. C de repu. & Bald. in l. quicunque 1. colum. C. de ſeruis fugiti & domeſticus præſumitur de familia. Bal. l. conſentaneum in pen. glo. C. quomodo & quando. Alex. in l. pronũciatio. §. familiæ. ff. de uerbo. ſignificatio.

Dominus præſumitur ex annua fructuum perceptione. l. litib. C. de agricolis & cenſi. lib. 11. Firma. in reperto.

Donatio præſumitur, quando fit promisſio ſine cauſa, & ſtipulatio interuenit, non ſi pactũ, uel confesſio. Bal. in l. fina. C. ſi cer. peta. in fi.

Donatio præſumitur facta contẽplatione eius, cui fit. Bal. in l. 3 C. qui ad liberta. proclama. non licet.

Donatio non præſumitur facta præſenti ex uerbis inſtrumenti præſenti & recipienti. Firm. in reperto.

Donandi animus non præſumitur in emente pro alio, ſi ementi ſit traditio. ſecus, ſi ei pro quo eſt emptum. l. ſi filii. & ibi Bar. C. de donatio. inter uirum & uxorem.

Donatio præcedens facit præſumi aliam ſubſequentem. l. id quod §. ſi cui. & ibi Bart. ff. manda. & l. ſi uero non renume. §. idem Papiuianus & ibi Barto. eodem titu.

Donatio regulariter non præſumitur l. Campanus. ff. de operis libertorum. Fallit primo, niſi fiat à conſanguineo, etiã tacitè. ſ. non petẽdo à conſanguineo per longum tempus. ſecundo niſi ſit mutua & reciproca. tertio niſi fiat pauperi nobili, uel diuiti. quarto niſi fiat de modica quãtitate. quinto, niſi diu debitum non petatur. ſexto quãdo alius titulus nõ ſubeſt 7. rõne cõſuetudinis ut in iocalibus datis ſpõſę. 8. ſi datur ſine cauſa, & ſtipulatio interuenit, non ſi pactum, uel conuẽtio, uel cõfeſsio. 9. ſi quis ſciẽter ſoluat indebitũ, quo cauſu uidetur donare, ſecus, ſi per errorem. 10. ſi mater ſtipuletur pro filiis 11. ſi accedat in dante ratio ſanguinis cum curſu decennij. 12. ſi præcedant merita condigna. 13. ſi fiat a diuite, in quo ratione diuitiarũ datio præſumitur liberalitas, ſicut ratione dignitatis & nobilitatis. 14. ſi coniunctus contrahat nomine cõiuncti, quia uidetur donare ei, pro quo cõtrahit, quòd eſt uerum, niſi ſtipuletur de mandato eius. 15. ſi mãdo uolenti donare mihi,

quòd donet tibi; quia uideor donare tibi. item ſi pater dotans ſtipuletur reſtitui dotem filiæ. Item donatio facta præſumitur, & reſultat in filium ex ſtipulatione patris ſtipulantis ſibi in uno caſu, & filio in alio caſu. Item donatio facta con ſanguineo nõ præſumitur cauſa remunerationis l. Aquilius, ff. de dona. item donatio præſumitur in eo, qui ſcienter ſoluit ex falſo teſtamento, & in eo, qui tranſigit ſcienter ſuper falſo, & in eo, qui cauſam colo ratam apponit in promiſsione. Item donatio præſumitur quando dos ab extraneo promittitur, niſi is ſibi reddi ſtipuletur. Idem ſi matrimonium non ſequatur, quia non præſumitur donatio. Item uerum, etiam ſi promittitur pro muliere incerta. Donatum an præſumatur, ſi unus frater dotat de communi filiam, uel ſororē ſuam aliis fratribus ſcientib. & patientibus. Socin. conſil. 5. colum. 4. uer. circa ſecundam. in 4. uolum. Item donatio præſumitur inter uiuos, quando patit̃ alterũ ſtipulari ſibi dotē. Item donatio non præſumitur facta præſenti, licet inſtrumentum dicat præſenti & recipienti. Item donatio in dubio non præſumitur, quando poteſt capi alius ſenſus. unde ſi tu petis a me, quòd ego donē tibi talem rem, & ego reſpondeo, & dico, non tantum iſtud, ſed quicquid tibi placet, non intelligitur quòd tibi donauerim dictam rem per dictam reſponſionem, ut no. Bald. in ca. cum ueniſſent, circa fi. de inſt. & ſequitur Fely. in cap. cum in iuramento in 2. no. de homicidio. Item donatio non præſumitur ex depoſito facto per alium pro alio. Item donatio non præſumitur ex depoſito facto per uirum pro uxore, & econtra, nec per uerba reddes Titio, uel eius nomine depono, uel Titij ſunt. Item nec ex depoſito rei meę facto nomine alterius. Item donandi animus non præſumitur in emente pro alio, ſi ementi fit traditio, ſecus ſi tradatur ei pro quo eſt facta emptio. item donatio inter coniuges præſumitur, quando maritus conſumit bona uxore ſciente & patiente, aliàs non. item donatio ſequens præſumitur ex alia præcedenti. & an in dubio præſumatur donatio inter patrē, & filium. Item donatio an præſumatur, quãdo quis emit pro alio de pecunia ſua. Item donatio an præſumatur ex pacto, quòd ſi filia moriatur ſine filiis dos reuertatur ad dotantem. Oldrad. conſi. 132. ſupradicta omnia uide per Firman. uer. iſto. in reperto. pag. 292.

Do-

Donatio in fraudem an prçſumatur, quæ fit a marito ſorori uxoris ſuæ. Firman. in repert. Item donatio in fraudem facta præſumitur, quando donans retinet continuam poſſeſsionem, quòd eſt uerum, niſi ex alia cauſa remanſerit in poſſeſsione, uidelicet ex precario. Item non præſumitur donatio fictitia, ſi donans poſſideat precario nomine donatarij. Item donatio omnium bonorum præſumitur in fraudem facta. Itē donatio in fraudem facta præſumitur ex reſeruatione uſusfructus in re donata. Item ſi fiat coniunctę perſonæ alia cauſa non ſubſiſtente. Item ſi fructus percipiat, & domino de eis non reſpōdeat, donatario.ſ. Item donatio clam & occulta prçſumitur in fraudem. Item ſi paulo poſt ſequatur delictum. Item ſi fiat ſub conditione, ſi bona donantis contigerit confiſcari. Item donatio cauſa mortis per maritum facta uxori cum traditione, licet maritus ut adminiſtrator penes ſe retineat, non præſumitur in fraudem. Item donatio per patrem filio emancipato facta non præſumitur in fraudem. Item donatio facta in fraudem præſumitur inter uiuos. Item donatio facta per prælatum ſuo ꝓmotori, uel alteri benefactori præſumitur ſimulata & ſimoniaca. Item donationis fraudulentæ præſumptio an excludatur per iuramentum donatoris. vide Firman. in repertorio, uer. iſto. Item donatio omnium bonorum non præſumitur in fraudem, eo quòd donans remanet in poſſeſsione. Rota deciſio 131. in no. Item extra Rotam. aliàs deciſ. 486.

Donatio an prçſumatur inter patrem & filium in dubio. no. ff. de dona. l. ad eum. §. j. Bald. in l. filiæ cuius, & in l. filium, quē C. famil. erciſcun.

Donatio non præſumitur ex depoſito facto per uirum pro uxore, uel e contra. l. etiam ſi ubi Bald. C. de dona. inter uir. & uxorem.

Donatio non præſumitur ex emptione uiri facta nomine uxoris, ſi non fiat traditio uxori, aliàs ſic Firman. pag. 296.

Donatio inter coniuges non præſumitur ex uerbis reddes uxori hanc rem, uel depono pro uxore, uel hæc ſunt bona uxoris. glo. ſingu. Bald. & doct. & in l. etiam ſi, C. de dona. inter uirum & uxor.

Donatio inter coniuges prçſumitur, quando maritus cōſumit bona uxoris ea ſciente & patiente, aliàs non l. de his, ubi Bartol. C. de don. inter uirum & uxorem.

Donatio inter uiuos præſumitur,

tur, quando mulier patitur alterum ſtipulari ſibi dotem ſoluto matrimonio. Firman. in repertorio.

Donatio inter uiuos pręſumitur quæ fit inter aſcendentes, & deſcendentes. Bal. in l. 2. C. de iu. do.

Donatio inter uiuos pręſumitur, quando in ea fit mentio hæredum. Bal. in l. 2. C. de iure do. Alexand. conſi. 59. in 4. parte.

Donatio pręſumitur ꝓpter merita. fuſius Firma. in repertor.

Dos an præſumatur perueniſſe tota ad patrem, uel ad filium, pro parte ad utrunque, ſi per inſtrumentum conſtet ſolutũ eſſe patri, & filio, cuius eſt uxor. Firman. in reperto. uer. dos an præſumatur.

Dos data, uel promiſſa præſumitur animo compenſandi. l. vxorem, §. pater naturalis. & ibi Bartol. ff. de leg. 3. & Caſt. conſil. 120.

Dos, quando datur a marito pręſumitur ſimulata. Firman. in repertorio.

Dotis inſtrumentum præſumitur prius quàm inſtrumẽtum fiſci. Firman. in repertor.

Dotalia non præſumuntur bona filiæ tradita pro eius ſuſtentatione. l. 3. ubi Bald. C. ne uxor pro marito.

Dotata filia non præſumitur, niſi probetur. Firman. in repert. ubi dicit, uerum ſi apparet ꝓmiſſa, alias non præſumitur indotata, maximè ſi diu ſtetit cũ uiro, qui non præſumitur duxiſſe uxorem indotatam.

Dos a matre data pręſumitur donata, & non computatur in legitimam. gl. in l. 3. §. ſed utrũ, de minorib.

Dos pręſumitur conſtituta per metum, quando matrimoniũ fuit meticuloſum. Alcia. conſ. 5. num. 43. in 1.

Dolo quid agentes nullã habent pro ſe præſumptionem. Alcia. conſi. 26. nume. 15. in 1. volum.

Decimæ in dubio ſunt eccleſiaſticæ. Alc. conſi. 32. num. 4. in 1.

Donatio non præſumitur. Alcia. conſi. 33. num. 2. in 5. & minus

Donatio pręſumitur reſpectu ſocrus quàm reſpectu uxoris, ex quo cum ſocru non eſt tanta coniunctio, & donatio pręſumpta uariè eliditur. Alciat. in conſi. 71. num. 3. & 4. lib. 5. ui de omnino Menochium de arbitrio iudicis, caſu 88. lib. 1.

Donatio non pręſumitur a muliere, quia ſexus mulierum naturaliter eſt auarus. Alc. conſ. 118. num. 2. in 5. lib.

Nemo pręſumatur quicquam debere alteri, & tamen ſolutio inducit contrariam pręſumptionem adeo, ut qui ſolutum repetit, teneatur ipſe probare quod eſſet indebitum. Alciat. conſi. 16. num. 6. lib. 6.

Diſpoſitiones eorum, qui deponunt

nunc ſecundum præſumptionem legis præualent. Alciat. in conſi. 27. num. 13. lib. 6.

Delictum præſumitur in dubio potius fauore animæ, quàm ſecus, ſecus de iure. Gribal. reg. crimin. uer. ubicunque, poſt communem opinionem, pagina 171.

Dolus non præſumitur etiam in iurante falſum, niſi allegetur. Bertran. conſi. 340. nume. 7. in 2. uolum. lib. 1.

Donare non præſumitur quis uel ſe illi, cum quo litigat, Alciat. conſi. 51. num. 7. lib. 6. allegat. l. 3. C. de repu. hære.

Dominium præſumitur ex poſſeſsione. Alciat. conſi. 54. num. 6. lib. 6.

Diuiſio & inſolutum acceptio pſumitur inter partes, ex poſſeſsione longi temporis, idest per decem annos. Alciat. conſil. 81. lib. 6.

Dolus præſumptus nunquam cẽſetur remiſſus. Alciat. conſilio 84. num. 3. lib. 6. & dolus uerus & dolus præſumptus differunt & qualiter. Alex. conſ. 103. nu. 20. in 1. uolum. & dolus præſumpens qualiter in aliquo eſſe dicatur, & an ab eo excuſari poſſit. & quæ requirantur ad hoc ut quis in dolo eſſe præſumatur. Alexan. conſi. 79. num. 1. in 3. volum.

Donationem immoderatam facere nemo præſumitur. Alcia. conſi. 1. lib. 8. num. 15.

Donatio facilius præſumitur per ſanguinis coniunctionem. Alciat. conſi. 8. num. 3. Barbat. in conſi. 12. num. 7. uol. 1.

Dilapidare quis non præſumitur uelle ſuum. Alciat. in conſi. 97. num. 3. lib. 8.

Dotem lex præſumit eſſe de bonis dotantis tantum. Alciat. in conſi. 49. lib. 9. num. 19. licet nõ præſumatur, quòd auus de ſuo dotauerit neptem diuitem, & a patre dotatam ad cuius officium hoc pertinuerit. Alciat. ibi. num. 10.

Donatoris præſumpta eſt mens, ut donet ipſi donatario, non autem hæredibus, niſi quatenus iam donatarius acceptaner t. Alciat. in conſil. 119. nu. 19. lib. vlt.

Demẽtia & fatuitas teſtatoris non præſumitur, ſed potius bona & ſana mens debet præſumi. Alexander Tertius inter cõſilia diuerſorum per Ziletum. conſi. 164. nu. 4. uol. 1.

A dolo præſumpto, nemo niſi ex iuſtisſimis & neceſſariis cauſis excuſatur. l. tutor qui repertorium. ff. de adminiſt. tut. Bal. conſi. 312 in 2.

Depoſitum in dubio magis præſumitur, quia minus obligat. Mod. Par. conſi. 27. nu. 17. uide omnino.

Donari præſumuntur iocalia, quæ mittuntur à conſanguineis vi

ri uxori, & econtra. Petr. Rauen. in alphabeto. uer. iniuria. pagi. 69. col. 2. ad fi.

Damnum datum præſumitur à uicinis. Petr. Rauennas in ſuo Alphabeto. uer. uicinus.

Donatio, quæ fit uxori, præſumitur fieri in ſignum pudicitiæ. l. res uxoris. C. de dona. inter uirum & uxor.

Dominus præſumitur hodie, qui olim fuit dominus. Angel. in l. ſiue poſsidetis. in princip. C. de probatio.

Donatio non præſumitur, ubi dari poteſt aliunde coniectura. Cæpola conſi. 63. nu. 12.

Dolus manifeſtus dicitur, de quo præſumptiones ita claræ ſunt, ut iudex in claram fidem inducatur, & dolus præſumptus dicitur, quando præſumptiones non ſunt ita claræ, ſed aliqua indicia apparent. Bar. in trac. teſtimoniorum, num. 108.

Dominus nemo præſumitur, uel poſſeſſor, ubicunque hoc aſſerat, & dominii probatio eſt difficilis. Bal. conſi. 83. lib. 1.

Diuiſio an præſumatur ex tempore cum poſſeſsione. Bald. conſi. 396. in 1. parte num. 4.

Diuiſio præſumitur ex decennali poſſeſsione, quia facta relatione de patientia ad patientiam reſultat quædam permutatio, cui ineſt diuiſio. Bald. conſi. 437. num 4. in 1.

Dotare præſumitur pater in dubio de ſuo, non de patrimonio uxoris. Bal. conſi. 38. num. 3. in 2. parte, eſt tex. in l. fi. C. de dotis promiſsione.

Diuiſio præſumitur iuris errore facta, ſi quid fuit donatum, uel datum uni fratri, uel alteri. Bald. in conſilio 300. in ſecundo, nu. 4. & licet illud retinuerit frater, non nocet fratri longum ſilentium, quia in rebus, in quibus fuit error, fratres nõ habent titulum præſcriptionis longi tempori. x. vel xx. annorum, quòd probat ibi plenè Bald.

Dolus præſumitur, ubicunq; eſt enormis læſio. Bald. conſil. 55. in 3. num. 6. Caſtr. conſil. 122. num. 2. in 2. uel maxima læſio. Alex. conſi. 47. num. 20. in 1.

Dolus an & quando præſumatur in maleficiis, uel in portante, uel expendente, uel habente falſam monetam. Bald. conſil. 155. in 3.

Dotis uſuræ, acceſsiones, ſiue alimenta non petita uel petitæ, & longo tempore omiſſa petitio, præſumuntur remiſſæ. Bal. conſi. 474. in 3. uol.

Diſpoſitio ad pias cauſas non dicitur, quando conſanguineus donat, uel legat coniuncto, & dicit id ſe facere pro anima, uel cauſa pietatis, quia præſumitur, quod potius fecerit ꝓpter coniunctionem & ſanguinem. Alcia. conſi. 229. lib. 9.

Delinquere

Delinquere neminem uelle ius commune præſumit. Cæpola conſil.60.num.5.

Doctor legum præſumitur ſcire leges, & in eo non præſumitur iuris ignorantia. Bart.in conſi. 191.num.8.

Diſcretio naturalis præſumitur ineſſe cuilibet homini, alias homo non eſſet homo, ſed quædam beſtia, ut dicit glo.in authen.de Monacis, in princip. Bal.in conſi.176. nume.3. in 1. parte, uide omnino.

Doli præſumptionem excludere uolens alleget & probet iuſtã cauſam. Bald. in conſilio 34. num.7.

Donare quis non præſumitur ſuum, ſed potius lapſus errore ſoluiſſe. Bald.conſi.128. li.5.

Dos an præſumatur conſtituta. Bald.conſi.185.num.1. ubi dicit, quòd non l.mulier, ff.de iure dot.

Dominus loci quando quis præſumatur ex poſitione officialium. Caſt.in conſil.179. nu.4. in primo.

Dotes an præſumantur collatæ in communia ſocietatis. Caſt. conſi.204.in 2.num.6.

Dominium præſumitur ex poſſeſſione, quando poſſeſſio eſt de præſenti, & quomodo deducatur in iudicium. Caſt.in conſil. 334.in 2.num.2.

Dolus præſumitur ratione mendacij. Alex.conſil.41.nu. quarto, in tertio volum.

Donatio facilè præſumitur inter quos mutuus eſt amor. Alexã. conſi.63.num.14 in 4.

Debitor non præſumitur ſatisfeciſſe creditori, niſi probet l.1. C.de probatio. Alexand. conſ. 79.num.2.in 4.uol.

Dominus quis præſumitur ex poſſeſsione l.quidam in ſuo. ff.de condi. inſti. & aduocatus hoc debet allegare, alias præſumptio nihil faceret. Alexan.conſil.36.num.6.in 5.volum.

Decretum, præſumitur pro iudice, etiam in his, quæ ſunt uoluntariæ iuriſdictionis.

Decretum præſumitur interpoſitum ex iuſta cauſa. Alexand. conſi.80 num.8.in 5. uolu pro decreto tamen minorum non præſumitur, nec præſumitur pro decreto, in quo ſunt allegãdæ, & probandæ cauſæ iuſtæ & legitimæ. Pariſius conſi.98.num. 17.& num.21.in 1.uol.

Dominium, ubi præſumitur ex poſſeſsione, non ſufficit allegare & probare de poſſeſsione, niſi ponatur & allegetur dominium. Alexand.conſil.92. in 5.volum.num.2.

Diligentiam tantam in minore lex non præſumit. Alexand. conſi.119.num.11.in 6.uol.

Dolus non præſumitur, ſed potius iuris imperitia. Alexand. conſi.133.in 6.uolum.

Delictum potius præſumitur fa-

ctum fuiſſe in loco licito & tẽpore, quàm in alio loco uel tẽpore prohibito. Alexand.conſil.30.num. 8. & 9. in 7.volum.

Et pluralitas delictorũ & actuũ non præſumitur, ibi. num.11.

Dolus nõ præſumitur in his, quę non ſunt de genere prohibitorum. Alexand. in conſi.71. nu. 4. in 7.volum.

Delegatio non pręſumitur, niſi probetur. Alex.in conſ.71. nu. 7. in 7. vol.

Donatio non præſumitur, & debet manifeſtè probari. Decius in conſi.177. Iaſ.in conſil.160. in 4. nu. 3. ſed potius error in facto proprio pręſumitur. Cor. iun.conſi.56 in 1.

Datio in ſolutum facta cum decreto habet ꝓ ſe præſumptionem. Dec.in conſi.209.

Dolus præſumitur in tutore, ſi conuertit pecuniam pupilli in ſuam utilitatem. Socin.conſil. 166.num.10.

Dolus quando pręſumatur contra adminiſtratores. Soci.cõſ. 213.in 2.

Donatio an pręſumatur inter cõiunctas perſonas, quando aliquid plus conceditur. Socin.in conſi.25.num. 1. in 4 uol.

Donatio præſumitur facta inter uiuos, quando non appatet cõmemoratio mortis, etiã ſi fiat ab infirmo. Abb. in conſil. 41. num.4. & donatio non præſumitur etiam inter coniunctos. Corn. in conſil.111. in 2. uolu. litera X, item ex deſcriptione ęſtimi, uel ſolutione cenſus & collectarum.ibi. nu.3.

Diuiſio præſumitur facta, portiones ſeorſum poſsidendo. Cor. conſi.90. litera L, in 2. & ex longa poſſeſsione 20. annorum. Iaſ. in conſil.18. nume. 2. in 1. vol.& ex poſſeſsione ſeparata. x.annorum. Iaſ. in conſil. 171. in 4. num.2.

Dolus pręſumitur in eo, qui alienat bona reſtitutioni ſubiecta. Corneus conſi. 140. litera D. in 2. & dolus non præſumitur in dubio. Corn. in conſilio 177 litera X, in 2. & omne delictum prauè & dolosè præſumitur actum. Corne. in conſil. 205. litera M, in 2. & ex perſpicuis indiciis & ex enormi læſione præſumitur. Corn. d. conſilio 140.

Donatio in paruis magis de facili præſumitur. Corneus in cõſ. 227. litera N, in 2. ſecus in magnis, etiam inter coniunctos. Iaſ. conſi. 193. num.2. in 3.

Donatio præſumitur doloſa, quãdo eſt maioris partis bonorũ, uel omnium bonorum. Corn. in conſi. 127. litera V, in 2.

Dolus pręſumitur in eo, cui proteſtatum fuit. Corn. conſi. 205. litera B, & D, in 2. vol.

Doli pręſumptionem inducit tẽporis uicinitas. Corne. in cõſi. 245. litera M, in 2.

Dolus de facili præſumitur inter perſonas ſuſpectas. Corn. conſil. 82. litera A, in 5. & in quolibet illicito actu. Corn. conſil. 94. litera K, & in conſi. 260. litera B, in 3.

Delicta ex præſumptionibus & uiolentis coniecturis probantur. Corn. in conſi. 192. in 4. volum. litera B,

Donatio cauſa mortis, uel inter uiuos propter mentionē mortis pręſumitur. Iaſ. conſi. 5. nu. 2. in 3. & conſi. 6. eo. uolum.

Donatio pręſumitur inter ſcientem facta ex longo temporis curſu. Calcaneus in conſil. 23. num. 6. in Chriſti &c.

Dolus pręſumitur, ubi quis lęditur pro debito proprio, quia & errans non dicitur conſentire. Calcan. conſi. 25. num. 25.

Dominus quis præſumitur, etiã per poſſeſsionem recentem, alio in contrarium non probato. Calcan. conſi. 32. nume. 12.

Dolus & fraus præſumitur in argentario, qui tenet libras in locis inſolitis. Calcan. in conſil. 85. num. 13.

Dolus pręſumitur in laborante, ſi laboret poſt factam proteſtationem. Calcaneus conſilio 100. num. 3. ut ſcilicet non laboret, & uoluit laborare.

Dominus quis præſumitur ex ſola præſenti poſſeſsione, & ſufficit iſta probatio, ſi tale dominium deducatur ſtatim in iudicio & non ſolum probatur de poſſeſsione prę ſenti, ſed et de longiſsima & continua uſque in hodiernum diem. Calc. conſi. 100. num. 10. & ſeq.

Donatio & remuneratio pręſumitur facta ex pręcedenti donatione. Gozadin. in conſil. 9. num. 56.

Dolus uerus, uel præſumptus de futuro non poteſt remitti. Gozadin. in conſi. 18. num. 5. & an dolus præſumptus dicatur proprié dolus. Curtiun. in conſil. 144. num. 7. in 2. volum.

Prę ſumitur pro decreto iudicis dicentis autentico uiſo teſtamento. Gozad. conſi. 21. nu. 36.

Donatio prę ſumitur in coniunctam perſonã per illa uerba. Tolle pecuniam iſtam. Gozad. in conſi. 33. num. 4.

Donatio ex diuturnitate temporis non præſumitur inſinuata. Gozadin. in conſi. 73. num. 6.

Dolus præſumptus cenſetur remiſſus, quando teſtator reliquit totum illud, in quo tutor reperiretur debitor. Gozadi. in conſi. 93. num. 12.

Dolus parentum præſumendus uenit per inſufficientem filię dotationem, nec illi dotationi præſumenda eſt filia conſenſiſſe ſponte & uoluntarié. Gozadi. conſi. 28. num. 8.

Dolus prę ſumitur in renunciationibus mulierum, ubi enormiter leduntur. Gozadin. in

conſilio 43. numero 34.

Dolus nō probatur teſtibus, ſed præſumptiuè.Cur.Iun.in conſ. 51.nu.2.

Dolus præſumitur propter nimias cautelas & inſolitas clauſulas,quæ potius caulationes dici debent.Cur.iun. in conſil. 178.nu 15.in 2.

Dolus pręſumitur contra affirmantem aliquid pro certo ad ſui utilitatem, quando illud poſtea reperitur falſum.Ruin. conſi.29.nu.6.in 1.

Diuturnitas temporis facit præſumi poteſtatem gerētis actū. Rui.conſi 41.nu.4.in j.

Delegatio non præſumitur,quādo eſt facta ſub cōditione Rui. in conſil.68.nume.19.in primo uolum.

Decretum hēt pro ſe pręſumptionem & iudex etiam inter illos inter quos decretum interponitur.Rim. in conſi.69. nu.7.

Debitor preſumitur in dubio ſoluere pro obligatione pura & non in diem Rui.in conſi. 106. nu.7.in j.

Damnum pręſumitur datum ab inimicis locatoris & in eius iniuriam, quando in re conducta tantum illud intulerunt, etiam ſi odium proceſſerit ſine culpa locatoris. Ruinus in conſi.147.nume.2.

Ea, quę tollunt pręſumptionem donationis alimētorum in cāſibus, in quibus iure ſpeciali, eorum donatio præſumeretur illa etiam tollunt pręſumptionem donationis dotis. Ruinus conſi.171.nu.4.in 1.ubi de fratre loquitur. ubi etiā & quòd patruus dotans neptem ex fratre habentem patrem diuitē, non prēſumitur illum dotare animo donandi, ſed repetendi.Rui.in conſi.171.num.2.Et donare non prēſumitur dotās quando in libro rationum redigit, quod pro dote ſoluit. Ruin.in conſi.171. numero 11. in primo.

Donatio prēſumitur ratione affinitatis,ſi modicum ſit, quod datur.Ruin.in d.conſi.171.nu. 13. in j.

Debitum non prēſumitur idem, ſed diuerſum, ſi duo eiuſdem ſummę reperiantur inſtrumēta diuerſis temporibus facta. Rui.in conſil.176. nume.3. & ſummę prēſumuntur diuerſę, ſi reperiantur duę ſcripturę, etiam eodem tempore factę, ſed à diuerſis notariis.quando uterque contractus eſt eiuſdē ſpeciei, & ex eadem cauſa, ſecus ſi diuerſę. Idē de duobus ſententiis latis contra eundē. Idem, & in legatis in diuerſis ſcripturis, & teſtamento & codicillis. Ruin.conſi.176.nume. quarto, quinto, & ſeq. uide omnino in j.

Dos licet prēſumatur in dubio promitti à patre de proprio, ſecus

ſecus tamen ſi promittat computato omni eo, quod debet filię ex dote materna, & ex omni cauſa. quia tunc filię cōputabitur in dotem, quod ei debetur tāquam ex prędictis uerbis dicatur conſtare de animo patris. Rui. conſi. 200. n. 3. in j. uol.

Dolus & fraus in dubio non pręſumitur, quamuis alteri fiat preiudicium, quando quis diſponit de re ſua. Rui. in conſi. 213. nu. 10. in j. uol.

Dolus pręſumptus etiam de futuro, quando remitti poſſit. Rui. in conſ. 70. nu. 13. in 2.

Pro decreto non præſumitur ſi de minoris lęſione appareat. Rui. conſi. 95. nu. 7. uel ſi in inſtrumento non enuncietur, ꝙ cauſæ cognitio fuerit adhibita. ibidem numero ipſo, in 5. uolum.

Dolus non pſumitur in mendace qui nullum commodum ex tali conſequitur mendacio. Rui. conſi. 8. nu. 5 in 4.

Dominum nō eſſe duriorem pręſumi non debet. Pariſius in cōſi. 22. nume. 89. & 90. in primo uolum.

Dominium præſumēdum eſt rei fuiſſe illius contra quem executio fuit facta. Pariſius conſi. 42. nu. 43. in j. uol.

Dolus pręſumitur ex breuitate temporis. Marſil. conſilio 3. num. 14.

Doli pręſumptio eſt iuris & de iure, & contra eam non admittitur probatio. Pariſius in conſi. 49. nu. 3. & num. 53. in 1. uolum. & non præſumitur, niſi probetur. ibidem nu. 28. & eſt dolus uerus & præſumptus. ibidem nume. 30. & quando dolus non ſit uerus, ſed pręſumptus. ibi. nume. 31. & ibi plura de utroque dolo, & de differentia. Et ſtatutum præſumens dolum, qualiter intelligatur ibidem num. 33.

Datio in ſolutum, non præſumitur uſuraria, nec ſimulata propter modicitatē precii quādoque, ſed aliàs contra. Pariſius conſ. 54. nu. 8. in j. uol.

Donationem non feciſſe præſumitur pater, ſi de filiis cogitaſſet. Pariſius conſ. 73. nume. 4. Ratio autem præſumptæ uoluntatis paternæ, quòd reuocetur donatio natiuitate filiorum, quando & quo caſu procedat. ibi nu. 54.

Dolus pręſumptus a ſtatuto reſcindit liberationem, etiam factam per tranſactionem. Pariſius in conſ. 96. nu. 18. quę tranſactio ita non firmatur iuramento. ibi. nu. 19. & 21.

Domeſticis nota pręſumunt̄, quę domi geruntur. Pariſ. conſ. 119 nu. 18. in j. par.

Diſponentes non præſumuntur uoluiſſe facere actum inualidum & fruſtratorium. Pariſius conſ.

conſ. in 3. uol. nu. 136.

Debitum præſumitur durare, ſi non appareat fuiſſe ſolutum, ſeu ſatisfactum. Pariſ. conſ. 59. nu. 9. in 3.

Debitor ſuſpectus præſumitur, ſi dimiſit apothecam, quam tenebat, & exercebat. Pariſi. conſi. 99. nu. 18. in 3. ubi & alia ponit, per quę redditur ſuſpectus debitor.

Diues ſemel an præſumatur ſucceſſiuè diues. Pariſius conſil. 99. nu. 5 in 3. ubi dicit quod non. Et diuitiæ & idoneitas non probantur ex illa præſumptione, quod quis non iactat ſuum. ibid. nume. 59.

Delictū in dubio melius eſt præſumere, ut animæ conſulatur. Soci. Iunior conſi. 29. nu. 31. in 2. uolum.

Doctor pro doctore multū præſumitur. Soci. Iun. in conſil. 39. nu. 29. in 2.

Dolus ex præſumptionibus probatur, & dolus non præſumitur in impetrationibus reſcriptorum ad lites, ſecus in beneficialibus, uel gratiis. Soci. Iunior in conſi. 82. nu. 16. in 2.

Donatio ſponſę pręſumitur facta antequam fuerit ad domum uiri traducta. glo. in l. cum te. C. de donat. ante nup. Pariſius conſi. 86. nu. 14. in 3.

Donatio non præſumitur in muliere. Bert. and. in conſ. 59. nu. 8. in 2. uol. in antiquis.

Dolus pręſumitur in mercatore. qui dedit fideiuſſorem, qui in continenti arripuit fugā, nec ex tali datione fideiuſſoris liberatur. Marſil. conſi. 3. nu. 16.

Delictum factum à famulo præſumitur factum de uoluntate domini. Marſil. d. conſi. 3. num. 19. quòd maxime procedit, ubi ſubeſt aliquā præſumptio, quod fuerit factum mandante domino. Grammaticus conſil. 8. nume. 3.

Dolus non præſumitur in eo, qui faciendo actum licitum exceſſit modum. Marſil. conſil. 137. num. 24.

Debitum remittere præſumitur is, qui debitum ſibi non exigit. Ange. in conſi. 327. nu. 6.

Doli uehementem inducit præſumptionem ſolennitatis requiſitæ omiſſio in contractu minoris. Roman. conſilio 54. nume. 5.

Dolo facere non præſumitur ille, qui ſuo iure utitur. Roma con ſi. 68. nu. 8.

Dolus præſumitur ratione mendacii. Crauetta conſilio 2. numero 13.

Dolus non præſumitur, ſed probari debet indiciis perſpicuis, & alias perſpicacibus. Crauetta conſi. 8. nume. 1. Et non pręſumitur quis dolum committere in ſui odium, & damnum. ibi nume. 4. in 3. uolum. Et nō. quòd ſi dolus præſumitur à le

ge

ge & ſtatuto, non eſt neceſſe aliter d. dolum probare. Pariſ. conſi. 100. num. 68. in j. uolum. uide omnino.

Dolus & fraus præſumi non debet, quando doli, aut fraudis cauſa nulla uerifimiliter poteſt imaginari. Crauetta conſi. 8. nu. 19. in j.

Dolus præſumitur contra iudicē in iure errantem. Crauetta in conſ. 18. nu. 14. in j.

Doli præſumptio ceſſat ratione coniunctionis ſanguinis, & p̄ſumitur dolus ex nimia feſtinantia. ibi. nu. 21.

Dolus non præſumitur ex actu, ex quo commodum quis non ſenſit. ibi. nu. 21. Differentiam inter dolum præſumptum & uerum tradit poſt alios Pariſius in conſi. 49. in 1. uolum. uide omnino.

Delinquendi uoluntatis præſumptio ceſſat contra homines bonæ famę. Crauetta in conſi. 21. nu. 9 in 1. uol.

Dolus præſumptus contra eum, qui eodem inſtanti omnia fieri procurauit. Crauetta conſ. 36. in 1. nu. 5.

Dolus pręſumitur contra eum, qui aliquid facit, quod ſibi nō prodeſt & alteri nocet, licet illud faciat in re ſua propria. Crauetta conſi. 36. nume. 10. in primo.

Dominus habet pręſumptionem contra ſe, ſi tenet famulū malæ conditionis. Crauetta conſ. 36. nu. 13. in 1. uol.

Dolus præſumitur contra eum, qui id non facit, quod facere tenetur. Crauetta in conſilio 75. Item dolus præſumitur ex tarditate, quando quis diſtulit falſi accuſationem proponere. Item dolus præſumitur contra accuſatorem, qui id obiicit, quod ſibi non prodeſt, ſed alteri tantum nocet. ibi. nu. 6. 9. & 10.

Dolus non pręſumitur contra facientem id, quod cedit ad ſui damnum. Crauetta conſi. 18. in j. uol.

Diligentia in dubio pręſumitur non negligentia. Crauetta cōſi. 77. nu. 1.

Donatio non pręſumitur, ſed fatuitas potius, aut error, etiam in facto proprio. Crauetta d. conſ. 77. n. 4.

Donandi animus non præſumitur in fratre erga fratrem, niſi in alimentis. Crauetta conſ. 86 nu. 1. in 1.

Donandi animus non præſumitur in aſcendente erga deſcendentem in eo ad quod non tenetur, niſi expenſa ſit modica. Crauetta in conſi. 86. nume. 3. in primo.

Dolus pręſumitur contra eum, qui promiſſa non ſeruat, quatenus debet & poteſt. Crauet. in conſi. 100. nu. 9. in j.

Dolus præſumitur contra minorem

rem, mulierem, militem & ruſticum, quando occultè q̀d agunt. Crauetta in conſil. 115. num. 5.

Delictum probatur ex pluribus præſumptionibus, modo capitaliter non agatur. Crauetta conſi. 134. num. 39.

Dolus præſumitur contra adminiſtratorem aliquid facientẽ ad incommodum eius, cuius bona adminiſtrat. Crauetta conſi. 142. Item dolus pręſumitur contra eum qui rem alienam conſumit, & cõtra eum, qui cum iactura aliena lucrũ quærit. Item contra uitricũ, qui priuignos odio proſequi pręſumitur. Item dolus facilius præſumitur contra eum, q cõtrahit in domo alterius, & cum perſona domeſtica. Itẽ quando agitur confuſè & ſub inuolucro cauſa nõ expreſsa, cur ita fiat. Item præſumitur dolus in tutore alienante bona pupilli ſine cauſa. Item dolus arguitur contra nõ certiorantem alium de iuribus ſibi competentib. Item dolus arguitur ex lęſione enormi. item dolus arguitur ex propoſito, quando læſio eſt multum exceſsiua. Crauetta ubi ſupra, num. 17. & pluribus ſequent. in 1. uolum.

Dolus uerus grauior eſt dolo p̄ſumpto. Crauetta conſil. 146. num. 6. in 1.

Donatio pręſumitur tribus concurrentibus, imò duobus interſcientes. ideſt coniunctione ſanguinis & curſu longi tẽporis. Crauetta conſil. 159. nu. 4. item pręſumitur ratione cõiunctionis ſanguinis & dotis, quando frater ſcit filiam patris dotari de bonis communibus, & tacet, ibi. num. 4. uide omnino Alban. in conſi. 11. nu. 2. & num. 7. & nu. 8. & in conſil. 12. num. 11. ſcd cõ m

Dolus præſumitur ratione mendacij, & propter mendacium mulier & minor perdunt priuilegium. Crauetta conſil. 192. num. 13. in 1.

Dolus pręſumitur in eo, qui facit rem prohibitam. Crauetta in conſ. 193. num. 1. item præſumitur in tutore alienãte rem pupilli ſiue cauſa, ibi. nume. 2. item in eo, qui facit ſpreta denũciatione, aut ꝓhibitione ſibi facta. item in eo, qui id non facit, ad quod eſt obligatus, ibi. item in eo, qui tranſgreditur leges, & qui non ſeruat uoluntatem teſtatoris. item in eo, qui alienat bona ſubiecta reſtitutioni. ibi. nume. 5.

Donatio in dubio non pręſumitur eſſe inofficioſa re & conſilio. Aret. in conſil 47. nume. 3.

Declaratio poteſt habere locũ, ubi uerba nõ ſunt omnino clara, licet a iure aliquis intellectus talibus uerbis pręſumptiuè

ptiuè detur. Aret. in conſil. 83. num. 5.

Dolus præſumitur ex non confectione inuentarij. Fulgoſ. conſi. 24. num. 5.

Dolus ex magna læſione præſumitur in caſu quittationis, uel renunciationis bonorum paternorum præcipuè facte inter perſonas coniunctas. Rub. conſi. 12. num. 2.

Dolus præſumitur, quando aliquid fit inter perſonas contra here prohibitas, uel tempore prohibito. Gratus reſpon. 26. num. 21. in 1. uolum.

Diſſenſus præſumptio reſultat propter reuerentiam, quam debet habere uxor marito. Gratus reſpon. 54. num. 45. in 1. uolum.

Donatio præſumpta inter prohibitas perſonas, quando adeſt utrunque iuramentum, nō firmatur iuramento. Gratus reſpon. 55. num. 59. in 1.

Donatio præſumpta ualet ante matrimonium inter uirum & uxorem. Gratus reſponſ. 55. num. 60.

Dilapidatio non præſumitur. Gratus reſpon. 77. num. 5. in 1. uol.

Dolus præſumptus eſt ignorare, quod omnes intelligunt. Gratus Reſpon. 25. nume. 19. in 2. uolum.

Donatio præſumitur in fraudem ſecuto maleficio proximè. Riminald. conſil. 14 nume. 17.

Dolus præſumitur in eo, qui ſcit ſe debere facere aliquid, & nō facit, ubi poteſt. Riminal. conſil. 201. num. 28.

Donatio non præſumitur ſubſiſtēte alia præſumptione inter uirum & uxorem, ut actus magis ualeat, quàm pereat. Riminal. conſi. 216. num. 9. in 2.

Diuiſio præſumitur inter ſocios ex eo, quòd res olim communes ſeparatim poſsideant. Riminal. conſi. 300. num. 63. in 2.

Diuiſio præſumitur ex diuturnitate temporis. Riminal. conſi. 331. num. 19. in 2. uolu.

Doli præſumptio, ut non reſultet res præſumitur empta ante litem motam in iudicio petitionis hæreditatis. Rimin. in conſ. 356. num. 25. in 2.

Dolus præſumitur in eo, qui non fuit perſecutus, quod debuit. in conſi. Rimi. 391. num. 23.

Doli præſumptio, ſcilicet ſubornationis, opponitur maiori petenti productionem teſtium poſt didicita teſtificata. Rimi. conſi. 404. num. 16. in 3. uolu.

Donatio præſumpta quando p̄ſumatur, in l. ſi non remunerādi. §. unde Papinian. ff. manda. Riminald. in conſil. 432. num. 22. in 3.

Demens ſemel, præſumitur durare. Riminal. in conſi. 585. nu. 4. in 3.

In dubio ſemper præſumitur pro eo, qui delictum excuſat.

Chaſſan. in conſi. 58. num. 25.

Dominium in bonis, quæ præſumuntur empta de pecuniis eccleſię ipſorum incontinēti acquiritur eccleſiæ, per conſequens rei uendicatio. Alciat. conſi. 18 num. 9. in 1. uolum.

Decima in dubio pręſumitur eccleſiaſtica. Alciat. conſi. 32. nu. 4. in 1.

Dominus habet cõtra ſe præſumptionem, quādo quid e domo aliqua proiicitur, licet neſciatur, & præſumitur quemlibet ſcire, quæ domi ſuæ gerantur. Alciat. conſi. 13. num. 14. & 16. in ſecundo.

Delictum non pręſumitur, præſertim in perſona egregia, & ualde honorata. Alcia. in conſi. 5. num. 8.

Donatio minus præſumitur reſpectu ſocrus, quàm reſpectu uxoris, ex quo cum ſocru non eſt tanta coniunctio. Alciatus conſi. 71. num. 3. in 5. lib.

Debere alteri quicquam nemo p̄ſumitur, & tamen ſolutio inducit contrariam pręſumptionem, adeò ut is, qui ſolutum repetit, teneatur ipſe probare indebitum. Alciat. in conſi. 16. lib. 6.

Donatio non præſumitur in homine cauto. Alciat. conſil. 31. num. 8. lib. 8.

Dānum pati ſponte uelle nemo præſumitur. Emilia. in conſil. 62. num. 6.

Dotatio pręſumitur facta in fraudem fiſci. Emilia. in conſi. 141. nume. 1.

Diuiſio præſumitur ex poſſeſsione decem annorum facta ſeparatim. Alban. conſil. 11. num. 4. dummodo inter portiones nō ſit maxima inæqualitas, ibi.

Damnum præſumitur illatum ab inimicis. Alba in conſil. 56. num. 16.

Donatio potius præſumitur, quā feudum, præſertim cum ſit cō ceſſio per Principem. Alba in conſi. 64. nu. 64.

Delinquere nemo pręſumitur, niſi ex aliqua cauſa. Follerius inter conſi. crim. 138. num. 13.

Dolus præſumitur in non obuiāte delicto, cum poteſt. Foller. inter conſi. crimin. conſil. 140. num. 8.

Dolus non præſumitur in muliere in dubio. Oratius Lucius inter conſi. crim. conſi. 161. nu. 13. to. j.

Diuturnitas habet præſumptionem. Zaſ. conſi. j. num. 40. in 1. volum.

Diſponens non pręſumitur uelle facere contra conſuetudinem. Zaſ. conſi. 7. nu. 18. in j. vol.

Dolus eſt non prouidere ea, quæ prouideri debebant. Zaſ. conſi. 18. num. 6. in j.

Dolus pręſumitur propter clandeſtinitatem, & in factis occultis. Zaſ. d. conſi. 18. num. 8. in 1. uolu. & ibi alia de dolo, & ibi, quòd

quòd dolus ex enormiſsima læſione prǽſumitur, numé.16. & 17.

Dos & donatio propter nuptias ex diuturnitate temporis, & ex conſuetudine patriȩ præſumitur conſtituta. Zaſ. conſi.18. num.12. in j.

Delegationis poteſtas non præſumitur, niſi probetur. Zaſ. conſi.12. num.2. in 2. vol.

Dacium prǽſumitur indiƈtum auƈtoritate ſuperioris. Ripa de reſcri. in cap. ex prǽmiſsis, num. 20.

Decretum facit prǽſumi ſolemnitates interueniſſe, & præſumitur pro iuſtitia decreti, ſed nõ pro ſoluto. Neuizan. in conſil. 75. num. 4. & 5. & decretum præſumitur interpoſitum ſine cauſæ cognitione, quando non interuenit debitum temporis interuallum. Neuizan. iud. cõſ. 85. num. 4.

Data in ſolutum prǽſumuntur fraudulenter data, ſi pecunia, non bona ſolui debebat, & pro minori quantitate, quàm ualerent, ideo nulla, Capra conſil. 18. num. 25.

Donatio non ſemper prǽſumitur ſimulata, ex eo quia donans reperiatur poſt ipſam donationẽ tenere & poſsidere, ſed aliȩ circunſtantiȩ ſunt conſiderandæ. Capra in conſilio 143. num. 8.

Dolus præſumptus & culpa prǽſumpta alicuius loci præponderat culpȩ damnũ paſsi. Cæpola conſi. crimin. 18. num. 28.

Dolus in eo præſumitur, qui eſt futuræ rixȩ præparatio. Cæpola conſi. crim. 28. num. 8.

Deliƈti præſumptio tollitur ex prǽſumptione bonȩ famæ. Grãmaticus in conſi. 38. num. 17.

Deceſsiſſe ſine liberis quis præſumitur. Bellonus conſilio 19. num. 3.

Debitor ſoluens creditori prǽſumitur ſoluere, quòd apparet, & pro cauſa, quæ apparet, niſi alia doceatur per creditorem. l. j. & ij. ff. de ſolu. Rayner. conſil. 12. in 1. in crimi. per Zilett.

Dolus non præſumitur propter honeſtatem perſonæ, quia perſonæ honeſtas facit præſumi abeſſe dolum. gl. in l. fi. §. Seia, ff. de actio. & obliga. Luchi. de Curte inter conſi. crimin. per Zilettum conſi. 44. nu. 12. in j.

Deliƈtum non præſumitur, quoties aliqua alia cauſa ſubeſt. ſeu ſubeſſe poteſt. Maphæus inter conſi. crimin. diuerſorũ conſi. 50. lib. 2. per Zilettum, num. 2. per l. meritò, pro ſocio. deliƈtum autem præſumitur iniuſtè faƈtum, niſi contrariũ probetur. Cephal. in conſil. 25. num. 17. in j.

Defenſio, in dubio ſemper præſumitur faƈtum ad neceſſariam defenſionem ſi incontinenti fiat. Petrus Calephatus inter

conſi.crim.per Zilettum conſil.90.num. 5. in 2. lib. idem ſi uim ui repellat,ibi.

Doli præſumptio tollitur, quando aliquid fit gratia ſui iuris conſeruandi. Laudenſis conſil. 1.num.24.

Quibus in caſibus quid factũ cẽſeatur & præſumatur factum ad ſui defenſionem. puta homicidium, etiam,uel quid aliud.Et uim ui repellere ad defenſionem præſumitur, & q̃cquid reperitur factum contra primo euaginantem.& qui minus eſt uulneratus, & magis uulneratus, uel occiſus. & ubi fuit terror armorum, aut iactatio percusſionis, & qui in diſcrimine uitæ, & ubi erat ꝓbabilis dubitatio, & per dãtem operam rei licitæ, contra dantem operam rei illicitæ. Item ubi reperitur factum cõtra perſonam ſolitam eſſe homicidam & contra habentem malum nomen,uel cognomen. Laudenſis in conſi. 58.per totum.

Doctor iuris non præſumitur errare.Mod.Par.conſi.27.nu.32.

Nemo præſumitur dixiſſe id, qđ prius mente non cogitauit. Crottus in conſi.121.nume.8.

Dixiſſe nemo præſumitur id, qđ prius mente non cogitauit. Crottus in conſi.143.nu.12.

Diues quòd aliquando quis efficietur, præſumitur ſemper, & ꝙ in futurum bona acquiret. inter conſi.ulti. uolun.per Zilettum conſi.94.nu.3.

Diligere nemo præſumitur potius remotiorem in gradu, & ex aliorũ familia quàm matrẽ. inter conſi.vlti.uolun. per Ziletum 107.num.15.

Diſponere nemo præſumitur cõtra animi ſui uoluntatem.inter conſilia ulti. uolun. 133.nume. 12.

Dolus præſumitur ex alienatione omnium bonorum à minore & muliere facta ſine ſolemnitatibus à iure requiſitis. Itẽ ex enormi læſione & ſtatuti ſolennitatis omiſſione. Cephal. conſi.51.nume.6. & 8.in primo uolum.

Dolus præſumptus ratificationẽ in maiori ætate factam non reſcindit, immo nec uerus,ſi rei geſtę ratificans certior factus ſit. Cepha.conſil.51.nu.30.in 1. Et dolus uerus requiritur, nec ſufficit prçſumptus,ubi cõtractus fuit ratificatus, & ratificatio fuit geminata. ibi.nu. 32.Et dolus præſumptus uero æquiparatur, quo ad effectum reſcindendi actum.Cepha.cõſi.62.nu.19 in 1.& dolus præſumptus re ipſa dolo ex propoſito æquipollet, & propriè dicitur dolus ; ibidem nume.25.

Dominus præſumitur is, qui poſſidet, ubi aliud non apparet.

Ce-

Cephal.conſil.63.nume. 13.in j.uolum.

Donatio præſumitur ob ſanguinis coniunctionem, quæ aliàs non præſumeretur,& prȩſumitur facta ob ſanguinis coniunctionem,ubi nō cōſtat de cauſa.Cephal.conſi.90.n.22.& 23. in j.uol.

Dotis titulus non præſumitur,ēt ſi decennio maritus bona uxoris tenuerit, fructusque perceperit.Cephal.conſilio 121.nume.16.

Dolus præſumptus eſt, ſi tutor non confecit librum. Cephal. conſi.192.nume.49.in 2.

Datio inſolutum præſumitur ſimulata, quotieſcunque ipſarum rerum inſolutum datarū poſſesſio remanet penes debitorem.Cephalus conſ.198.nu. 12.in 2.

Delictum in dubio præſumitur leuius Cepha.conſi.206.nu.2. in ſecundo.

Dolus præſumitur in his, quæ naturaliter ſunt delicta.Ceph. conſi.230.num.3.& dolus etiā prȩſumitur in eo, quid nō adhibuit diligentiam,ad quā tenetur ratione officii.Cepha.cō ſil.230.nu.4.in 2.uol.

Dolus,doli præſumptio ceſſat adhibitis omnibus ſolemnitatibus.Cephalus in conſ. 261.nu. 7.in 2.

Dolus præſumitur contra tutorem omittentem ſcribere pecunias exactas. Rolandus conſi.49.nume.55.in 1.de dolo ēt præſumpto plura Bart. in l.qđ Nerua.ff.depoſi.

Doctores non præſumuntur ius, in quo uerſanť,ignorare.Portius in conſ.92.nu.84.

Diues magis prȩſumitur donare quàm pauper. Bonicon.de Nobilitate, parte quinta, nu.18. Tomo 5.

Domeſtici bona familiæ ſcire p̄ſumuntur.Bar.in tract. Excuſſionum pignorum, nume. 8. Tomo 18.

Donatio licet non præſumatur. Fallit tamen in nobilibus. fuſius Tiraquel.de nobilitate c. 37.nu.41.

Donatio an præſumatur, ſi quis dicat, tolle iſtam pecuniam. Capiccius deciſ.180. nu. 11.& 13.uel do tibi hanc pecuniam.

Dignus & innocens quis prȩſumitur ex fama.Barto.in l.Barbarius nume.22. ff. de offic. prætoris.

Qui ſcit factum, & facit contra ius, præſumitur in dolo.Bart. in l.propter ueneni. §. 1. ff. ad Syllania.

Dilatio in dubio præſumitur appoſita gratia debitoris.Barto. in l.eum, qui. ff. de annuis legatis.

Dotalia bona uxoris in dubio p̄ſumuntur. Siluanus in conſil. 95.nu.21.in 2.quòd probat,in 2.uolum.

Dolus

Dolus præſumitur in contractu, ubi plures ſunt cautelæ in inſtrumento. Bertr. in conſi. 126. nu. 10. in 3. uol.

Dominium eſſe conuentum prę ſumitur, ſi pos ſidet, & dominium, quando uenit incidenter, prę ſumitur ex poſſesſione. Bar. in l. apud Trebatiũ. ff. de aqua pluuia. §. 1. nu. 3.

Diuiſio præſumitur per poſſeſſionem fundorum diuiſim lon go tempore factam. Barto. in l. duæ filiæ. §. 2. ff. pro dote.

Diſpenſatio non præſumitur, niſi probetur. Abb. in c. fraterni tati, nu. 2. de ſciſmaticis.

Depoſitarius non præſumitur in dolo, ſi non ualens ſaluare om nes res ſaluauit ſuas, etiam ui liores & deſtituit depoſitas præcioſiores. Abb. in c. bona fi des, nu. 2. de depoſito.

Dignus quis non præſumitur ad aliquam dignitatem, niſi probetur. Abb. in cap. 1. nume. 6. de ſcrutinio. contra Alberi. in l. ſeruos. ff. de manu. teſtamento. ubi etiam quilibet præſumitur gratus, niſi probetur ingratus.

Diues quis in dubio non præſumitur, niſi ſemel diuitiæ fuerint probatæ. Abb. in cap. 1. de ſcrutinio.

Diuiſio inter fratres præſumitur facta, ſi poſſederint pro diuiſo ſpacio decem annorum. Abb. in c. in cauſa, num. 9. de cauſa poſſeſſ. & proprieta. Boerius quæſtio. 58. numero 2. & 3. par te prima.

Delinquẽs præſumitur fuiſſe mo tus ex conſilio aliàs non fuiſſe facturum. Fel. in c. ſicut dignũ. nu. 12. de homicid.

Donare non prę ſumitur ignorãs Alberi. in l. Barbarius n. 8. ff. de offic. prę to.

Dolus præſumitur maxime eo ipſo, quòd quis non exſoluit creditum, Alberi. in qq. ad ſta tu. q. 185. nu. 1. lib. j.

Doctor dicit quempiam ob cauſam donaſſe, reus, quòd ſimpli citer, pro quo namque prę ſumatur. Saly. in l. ſi prę ſidi. C. de don. ante nup. nu. 2.

Dolus præſumitur quotieſcunq; aliquid de genere prohibitorum committitur. l. ſi conuitii. C. de iniuriis. Et dolus præſumitur in eo, qui longo tempore aliquid differt, Boerius. q. 42. nume. 21. Fallit ubicunque ueriſimilitudo tolleret iſtam prę ſumptionem. nam ſi pater percutit filium, frater fratrẽ, ſocius ſocium in dubio nõ prę ſumitur feciſſe per dolum, & animo committendi delictum ut eſt glo. in l. j. de ſica. Conſideratur tamen genus armorũ, cum quo percutit, ut d. l. ita So ci. regu. 94.

Dolus uel culpa non præſumitur regulariter, niſi in furto, uel in cendio. Caſt. in l. ſi quis ex argenta.

genta.§.prætor. nume. 6. ff. de edendo.

Diſpoſitio in dubio præſumitur perpetua.Caſt.in l. ſufficit. nu. 3. ff. de cond.indeb.

Deperdita re, an præſumatur deperdita culpa ſui? Caſtr. in l. eum qui rem.§.1.numero 5.ff. commodati.uide omnino,ubi dicit nume. 3. quòd ſi conſtat eam rem ad recipientem per ueniſſe,prǽſumitur eam habere niſi probet, quòd perdidit.

Dolus præſumitur etiam in his, quæ cõmittuntur arbitrio iudicis, quando eſſet exceſſus indignus.Caſtr.in l. ſi fugitiui.C. de ſeruis fugiti.nu. 12.

Donatio fauore dotis non prǽſumitur.Iaſ.in l.quæ dotis. num. 24.ratione uiciſſitudinis. ff.ſolu.matr.

Donatio in dubio prǽſumitur inter uiuos. ibi. nume. 26. Bald. in l.ſi ſtipulatio, num. 3.C.de iure dot.

Diuturnitas temporis facit præſumi ſolemnitatem interceſſiſſe. Iaſ.in l.qui in aliena.ff.de acqui.hære.nume. 9. ex diuturnitate tamen temporis nõ prǽſumitur,quòd interuenerit auctoritas ſuperioris,nec prǽſentia conſanguineorum, quæ requiritur in contractibus mulierum ex forma ſtatuti, nec præſentia iudicis, uel auctoritas ſuperioris ibi.nu. 34.& ſeq. & uide Iaſ. in l.1. nu.19. ff. qui admitti. & ſequen. nume. ubi fusè.

Donatio prǽſumitur,ubi aliàs nõ præſumeretur ex coniunctione perſonarum, præſertim patris & filii. Iaſ. in l. qui in aliena.nume.53.ff.de acqui. hæredita.uide Ale.in l.quǽ dotis.ff. ſolu.matrimo.ubi de donatione fuſius.

Debitor non præſumitur legaſſe animo compenſandi cum debito principali, niſi exprimat. Iaſ.in l.creditor. C.de legatis.

Doli capax præſumitur proximus pubertati. §. in ſumma. ubi Angelus nu.2. inſti. de obliga.quæ ex delic. naſcuntur.

Donatio ſi fit per patrem filio, ut benemerito, an præſumantur benemerita prǽceſsiſſe. Bald.in l.ſi donatione.nu.4. C. de colla.

Dolus non prǽſumitur, niſi per indicia urgẽtia probetur. Alexan.in l.dolum.C de dolo. nu. 1. Et dolus manifeſtus in quo differat à dolo prǽſumpto,qui appellatur culpa latior. ibid. nume.4.

Donatio an prǽſumatur inter patrem & filium, ex traditione rei? Alex.in l.ſi donatione. C. de collatio.& donatio librorũ facta filio, an & quando præſumatur,ibi.nu.22 & 23.

Ditari quis præſumitur. Alex.in l.cum quo.nume.quinto. ff.ad leg.falci.

Dominus

Dominus an & quandò præſuma tur ſcire facta familię ſuę. Alexan. in l. in prouinciali. §. ſi qs ipſi prętori. num. 26. ubi etiam nu. 24. dicit, quòd familia quicquid facit pręſumitur facere conſenſu domini.

Donatio in dubio præſumitur ratione diuitiarum, amicitię, nobilitatis & affectionis ſimul iūctæ conſuetudinis & affinitatis & ſanguinis. Ange. in l. obligatione, num. 4. ff. de pigno. & hypoth.

Donatio non præſumitur, ſi ſponſus mittit rem ad ſponſam, ut ornatior ad uirum ueniat. Ange. in l. ſi. ut certum. §. interdū, nu. 1. ff. commod.

Dominus, qui uidet cauſam ſuā agi & non contradicit, præſumitur dediſſe mandatum. Caſſiodorus deciſione 3. de procurato.

Dationis in ſolutum contractus an fœneratitius modicitate p̄cii concurrente cum pacto de retrouendendo præſumatur? Caſſiodorus de uſuris deciſ. 2. nume. 1.

Damna præſumuntur data à uicinis malis, & non bonis. Blancus in prac. cri. nu. 47. fol. 129.

Delictum clam commiſſum præſumitur ſcienter factum. Blancus in prac. nu. 30. fol. 42.

Delinquere non præſumitur iure agere uolens. Blancus in prac. nume. 84. fol. 97.

Dominus præſumitur ignorare factum à ſeruo ſuo. Blancus in prac. cri. nu. 26. fol. 93.

Dominus præſumitur factum à ſuo procuratore ignorare. Blancus in prac. cri. nume. 26. fol. 93.

Dolus pręſumptus ex animo ꝓuenit. Milleus in practi. crimi. fol. 114. nu. 100. & dolus inimicitia præſumitur nu. 71. fol. 135 & dolus quilibet eſt præſumptus, & nullus manifeſtus. ibi. nu. 68. fol. 135. & dolus per indicia nō ita manifeſta pręſumptiuè inducitur, numero 69. fol. 135.

Donatio præſumpta an requirat traditionem. Iaſ. in §. ſi minus. nu. 8. inſti. de actio.

Dolus præſumitur, ſi in his, quæ diligentiam præcedentem requirant, ea adhibita nō ſit. Alcia. de uerb. oblig. fol. 643.

Dolus præſumitur contra eum, qui nō utitur remediis opportunis ad actum. Crauetta de antiquitate temporis parte 1. nu. 266.

Dos pręſumpta comprehenditur ſub ſtatuto de lucro dotis. Crauetta de antiq. tempo. parte 4. n. 122.

Dubium, in dubio pręſumitur qd factum prout ius commune diſponit. Crauetta de antiquitate temporis, & in dubio præſumere debemus, quod frequentius contingit, non, qđ rarò.

raro. Crauetta de antiq.temp. par.4.nu.228.

Emancipatio præſumitur, quando filius habitat ſeorſum à patre cum curſu decennii, uel uiginti annorum. Crauetta de antiquitate temporis, parte tertia, num.12. uerſi.ſed in contrarium.

Dominus prçſumitur ſcire eius confinia. Hier.de Mōte in ſuo. de Finib.cap.84.nu.1.

Dominium patris p̄ſumitur continuatum in filium. Bardus in tractā.de tempore utili uel cōtinuo.c.18.nu.1.

Dominium præſumitur ex poſſeſſione, quod intellige, ut Bar. docet in ſuo de tempore utili c.18.nu.3.

Diuiſio non prçſumitur, niſi probetur. Tiraquellus de præſcriptione, pag.37.

Diuiſio tamen præſumitur ex ſeparata bonorum communiū longo tempore poſſesſione. Tiraquell.de prçſcriptione, pag. 34. Item ex diuturnitate temporis præſumitur inter fratres facta diuiſio.ibi.pag.67.

Dominium ex poſſesſione præſumitur. Tiraquell.de præſcrip. pagi.10.

Donare nemo prçſumitur. Tiraquell.de prçſcr.pag. 32.

Donatio quęlibet præſumitur facta ob merita, non tamen cenſetur eſſe remuneratoria, niſi de eis appareat. Tiraq. C. de reuo.dona.l.ſi unquam.in glo. largitus n.66.& 67.

Donatio tacita & prçſumpta, an reuocetur. Tiraquel.in l.ſi unquam. C.de reuocan.donat.in glo. donatione largitus. & an pariat actionem ex pacto nudo, ibi. Et an transferat dominium in eccleſiam ſine traditione. ibi. Et an comprehendatur ſub ſtatuto prohibente cōfirmationem donationis inter uirum & uxorem. Et non ualet inter uirum & uxorem. ibi. nume. 135. & donationes præſumptę debent inſinuari. ibid.

Dolus prçſumptus ęquè facit ſtari iuramento in litem, ut uerus. Tiraquellus in l.ſi unquam in glo.donatione largitus, nume.134.

Dolus ex propoſito data enormi uel enormisſima leſione in cōtractu uenditionis per minorem, uel mulierem factę prçſumitur & arguitur. Turzanus cō muni opinione 159.

Dos prçſumpta dicitur uera, licet probata iuris prçſumptione. Rol.de Val. de lucro dotis. q.75.nu.25.

Dominus an quis p̄ſumatur bonorū, quę ſunt intra fines eius territorii & iuriſdictionis. Portius concl.12.lib.5.

Detinens prçſumitur poſſeſſor, ſed non dominus. communis eſt opinio. ſecundum Moder. de eo, quod intereſt nu. 198.

Dominium in antiquis etiam p præſumptiones ꝓbari poteſt. Berous q.90.nu.7.& per inſtrumenta.ibi.Item per indicia, p famam publicam, & probationem factam de poſſesſione, & etiam per libros & ſcripturas antiquas.Idem q.65 nu.6.& 8. & ſufficit ad dominium proban. allegare titulum & probare antiquam & longiſsimã poſſesſionem.ibi.nu.10.

Donatio p̃ſumitur facta in fraudẽ, uel ſimulata ex eo,ꝙ donator rem donatam poſſedit uſque ad mortem.Bellamera deciſ.716.

Dignus, quòd quis ſit in eccleſia præſumitur,& benigna eſt pręſumptio.gl.non credimus.cap. nullus 61.diſt.

Diuturnitas temporis. Licet mater non fuerit tutrix per iudicem decreta, tamen ſi adminiſtrauerit duobus annis, uel plus, cuius geſta longisſimo tempore tenuerint & effectũ habuerint, præſumitur ex tali temporis diuturnitate,quòd fuerit legitimè decreta tutrix, & ſic ſolemnitas extrinſeca p̃ſumitur ex tãti temporis diuturnitate. ſic & prælatus qui diu fuit in poſſesſione prælaturæ,præſumitur,ꝙ legitimè fuit inſtitutus.Sic & pręſumitur decretum interueniſſe ſuperioris in re minoris diu alienata ex temporis diuturnitate.Boerius deciſio.124.num.13.par.1. ubi, & de ſententia & cæteris quoque uide omnino.

Dominium præſumitur in odiũ delinquentis. Marti. Lauden. conſi.51.ad ſi.

Dolus præſumitur contra turbãtem per uim clam, uel palam, uel ſpoliantem.in apoſtil. Ploti Iunioris ad Conſilium Martini Laudenſis 51.

Donator ſi moriatur nõ facta reuocatione præſumitur in uoluntate perſeuerare. Bal.in l.3. C.de dona.inter uir.& uxo.

Donator licet poſt donationem posſideat nõ p̃ſumitur donatio fictitias ſi posſidet præcario nomine donatarii. Bar. in conſil.Martinus de Eugubio.

Dotata à patre præſumitur idoneè dotata.Grammatic.deciſ. 57.nu.38.allegat Caſt.in conſi. 108. ſuper primo quæſito. ubi cõcludit, ꝙ dotatio facta à patre ſemper præſumitur conuenięter dotata, allegat & alios ibi ad hoc Grammaticus.

Diſpoſitio teſtatoris ut ualeat præſumendum eſt in dubio fideicommiſſum cenſeri iniunctum primo hæredi,& non perſonis & filiis poſitis in conditione.Pariſius conſi. 75.nu.64. in 2.uol.

Depoſiti cauſa in dubio res tradita uidetur & pręſumitur.Decius in l. 2.in 2. lectura nu. 12. ff.ſi cert.petatur,

Do-

Dominus poſſidens præſumitur ad impediendam executionẽ, allegari tamẽ debet dominiũ. Siluanus in conſi.93. nume.10. in 2.uol.

Dos accepta à fratre præſumitur immiſſa in communi, ſicut frater immittebat alia bona. Soci.conſi.213.col.4.uerſi. tertia conclu. & uerſi. ſecunda ratio eſt.uolu.2.de quo Pariſius conſi.100.nu.19.in 2.uol.

Donatio præſumitur, quando fratres ſimul habitantes in eadẽ domo, & menſa, ſi plus fuit expenſum de fructibus, & redditibus in familia unius quàm alterius, quia in illo pluri præſumitur donatio.potius quàm animus repetendi.Soci.conſil. 40.col.1.& 2.uol.4. de quo Pariſius conſi.100.n.23. in 2.uol.

Donatio approbata ab Illuſt. D. Marchione, & ſigillo munita non præſumitur facta à mente capto. Et ualet omnino. Pariſius in conſil.88. nu.34.& ſeq. in 3.uolum.quod no. pro Do. Alexandro Fiaſco, pro donatione ſibi facta ab illo de Sale.

Ditari lex præſumit proceſſu tẽporis, & non effici pauperem. l.ſi defunctus.C.arbit. tutelæ.l. cura.§.deficientium.ff.de mune.& honor.ſed non tenet conſequentia, ideo habuit dictũ capitale, ergo in præſenti habet, quia potuit diſſipare, ludere, uel ſub uſuris habere.uel apothecam dimiſiſſe, & ſimilia.uide omnino Pariſium plura ad hoc cumulantem in conſi.99.nu.52.& ſeq.in 3. uolu.

Delinquere uelle, uel deliquiſſe quis non præſumitur.Pariſ.cõſi.51.nume.23.in 4.uol.

Dolus in dubio non præſumitur, & maxime quando interuenit auctoritas ſuperioris, & eius conſenſus, uide concor.plures per Pariſium conſil. 52. nu.27. & pluribus ſeq.in 4.Et licet dolus prima facie præſumatur in his, quæ ſunt de genere prohibitorum.l.1. ff ad l.Cornel. de ſica. Tamen ceſſat iſtud, quando ille actus communiter reputatur licitus.Pariſius d.conſi 52.nu.33.& 34.in 4.

Diligentia in dubio prǽſumitur. Siluanus in conſi.94.nume.17. in ſecundo.

Dolus in coniunctis non præſumitur.Placa Epitom. delictorum.cap.21.nu 34.pag.371.

Dolus præſumitur in prohibitis in genere.item præſumitur dolus, quando qualitas facti illũ præſumit. item dolus præſumitur ex immoderatè geſtis. & in caſu dubio dolus præſumitur.Pariſius conſi.78.nume. 16.in 4.uolum.

Dimiſſum non prǽſumitur, quòd mox eſt reaſſumptũ.l.uir mulieri, & quòd ibi Bartol.ff. de donat. inter uir.& uxor. Pariſ. conſi.130.num.7. in 4.

Dos præſumitur perueniſſe ad patrem, & non ad filium. Chacheranus deciſ. Pedemontana 44. num. 4. fallit, ut ibi per eun dem.

Dolus præſumitur, & ſubtractio nis præſumptio rerum pupilli in tutore, non faciente, uel nõ perficiente inuẽtarium de re bus exiſtentibus apud eum. Chacheranus deciſione Pedemontana 58. num. 22.

Dolus prȩſumitur in matre trãſeunte ad ſecunda uota, non petito tutore filiis & non confecto inuentario, ea exiſtente tutrice, nec reddita ratione, & reliqua nõ reſtituẽte, & eſt prȩſumptio doli, iuris & de iure. Chacheranus deciſ. Pedemontana 58. num. 33. & eſt liquidiſſima prȩſumptio, ut ibi. nu. 34.

Dãnum præſumitur illatum ab aduerſantib. & inimicis. Chacheranus deciſio. Pedemonta. 88. num. 21.

Donationis præſumptionem inducunt ſanguinis coniunctio, & diuturnitas, & taciturnitas longi temporis. Chacheranus deciſione Pedemontana. 132. num. 2. & ſeq. unde ſi maritus in uita nõ petiit alimenta prȩſtita uxori indotatȩ, hæredes nequeunt petere, quia præſumuntur donata &c. uide omnino per totum, ubi bene, qui ueritatem articuli diſtinguendo tradit. An & quando dicta alimenta cenſeantur donata uel ne.

Donatio præſumitur in fratre, uel alio extraneo dotante ſororem alicuius. Alcia. conſilio 46. 8. col. & Syluanus in conſi. 2. num. 19. & pluribus ſeq. in 1 uolum. ubi ambo conſuluerũt in eadem cauſa.

mominium prȩſumitur ex poſſeſſione. Siluanus in conſ. 86. nu. 3. in 2.

Donatio præſumitur inter coniũctos, & quãdo. Siluanus in conſi. 86.

Ditari quando præſumatur, & quando quis diues præſumatur. Siluanus in conſi. 86.

Damnum probatum facit præſumi fraudem quæ aliàs non præſumeretur. Bal. in l. ſi tutor. C. de interdic. matri. inter tuto. & pupill.

Damnum præſumitur datum à uicino, ſicut & furtum Barto. in l. ſi ita. ff. de fundo inſtruc. Niſi uicinus ſit bonæ famæ, ſecundum Bald. not. in l. 1. ad ſi C. loca.

Dare quis non præſumitur, niſi expreſsè dicatur. l. Nenſenniuſ. ubi Bar. ff. de excu.

Daciarii præſumuntur temerarii & extorquere ultra debitum. Cuma. conſi. 5. circa medium.

Datum contemplatione patris, quando præſumatur. Areti. in l. ſed ſi plures. §. in arrogato. in 1. colum. in 4. not. quæ lex legitur

gitur ſub l.ſi pater.eo.lib.ff.de uulga.& pupilla.

Debitor expendens præſumitur expendere de pecunia ſibi mutuata.. ita ꝙ mutuans præfe ratur in ea.firmat. uer. Debitor expendens.

Debitor An & quomodo præſumatur alienaſſe in fraudem Creditoris?Bar.in l.ſi quis cũ. ff.de his, quæ in frau.cre. & in §. Lucius l. omnes. eo. ti.

Debitor ſoluens præſumitur nihil debere recipere à creditore, cui ſoluit,ſi ſunt aliæ coniecturæ. aliàs ſecus, quia licet ſoluat.Tamen poteſt ab eo petere, quod ſib. debetur.Firm. in uer.Debitor ſoluens præſumitur.

Debita plura præſumuntur, ſi ꝓbatur per teſtem de promiſſione, & de numeratione alio tempore,uel confesſione,licet ſit eadem ſumma.Bar. in l.plane.§.1.in fin.ff.de lega.1. Item debitum præſumitur diuerſum, quando apparet obligatio unius & alterius.& ſic duorum in 10.& ſolutio unius de 10.Ioan.de Por.poſt Barto. in l.triticum de uer.ob.

Debita an,& quando plura præſumantur.uel eadem identitate quantitatis,quãdo cõſtant facta plura inſtrumenta diuerſis temporibus præſumuntur plura debita Firma.uerſi. Debita.

Debita ſatisfacta præſumuntur de pecunia ex uenditionibus redacta. bar.in l.fin.§.ſi præfatam.C.de iu. delibe.per l.uentri.§.fi.ff.de periui. credito.

Debitum præſumitur remiſſum debitori conſanguineo poſt lõgum tẽpus l.Procula,ubi Bart. ff.de proba. gloſſ.& Bartol. in l. libertis.§. primo, ff. de ali. lega.

Decimæ præſumuntur eſſe illius eccleſiæ, in cuius parochia ſunt,niſi probentur eſſe de parochia alterius. Firm.uer. decimę.

Decretum facit præſumi actum minorum ſolennem.Dec.conſi.212. in prin. Et præſumitur pro decerto iudicis.Dec.conſilio 212. columna quarta, & decretum præſumitur ambitioſum. Bald. in l. quęcunque. C. de bonis quę liber. Et decretum pręſumitur eſſe de ſubſtantia.Firma. uer.decretum.

Et decretum pręſumitur interpoſitum ex iuſta cauſa,& ſolemniter.Firma. Et non pręſumitur interpoſitum.ibi.Et decretum Iudicis comparatur pręſumptioni, nec pręſumitur extinctum,niſi probetur. Bal. in l.cum.te.C.de proba. vide Bal.in l.quęcunque.§. fi.ff.pub. Et decretum iudicis facit pręſumi omnia eſſe ſolenniter acta. Et quando iudex facit actum iudicialem, pręſumitur

tur ſolennitas, etiam extrinſeca propter auctoritatem iudicis. Item facit pręſumi auctoritatem Tutoris. Item uerum, ſi in cõtractu ſit interpoſitum, non ſi ante, quia tunc eſt pro licentia, & non facit pręſumi ſolennitates interponendas in futuro contractu. Et præſumitur ſolenne decretum, uide omnia in Firmano. uerſicu. Decretum.

Defenſio pręſumitur ſecundum affectionem defendentis erga defenſum. Et in dubio quando duo reperiuntur offenſi, uel percusſi, pręſumitur fuiſſe aggreſſor, qui conſueuit eſſe rixorior Item pręſumitur probato ꝙ prius fuit offenſus. & in dubiis pręſumitur cõtra ꝓuocãtem primò. Et in continenti percutiens percuſſorem pręſumitẽ feciſſe ad defenſam. Et ſi quis uim factam repellat repercutiendo, pręſumitur ad defenſam non ad uindictam feciſſe, ſi primus percuſſor uolebat iterum percutere, non alias, Idem, ſi non inſtaret, q̃a percutiens præſumitur habere animum iterum percutiẽdi. uide omnino Firmanum in repertor. uer. defenſio præſumitur, ubi plenè.

Delegatio pręſumitur facta ſub nomine proprio l. cuius bonis. de furio. Firma. uer delegatio.

Delegatio pręſumitur facta in loco ſolito. l. ſi locus. ff. de iud.

Delegatio ſuſpectis fieri non pręſumitur ex certa ſcientia. Sed ſi fiat notoriè ſuſpecto cũ clauſula omni recuſatione remota, uidetur tolli exceptio ſuſpicionis, & recuſari non poteſt. Firma. uer. delegatio.

Delegatio præſumitur ex ſententia, in qua tenor eius eſt inſertus, ſi antiqua eſt ſententia, nõ ſi de recenti opponatur. Firm. uer. delegatio.

Delinquere quis nõ præſumitur ex actu, niſi ex eo conſequatur fauorẽ. Firma. uer. delinquere.

Delictum non præſumitur, niſi probetur. Socin. in conſil. 202. in præſentia, circa principium 2. colum.

Delictum præſumitur factum tẽpore habili & idoneo. l. non ſolum. §. ſed ſi ut reprobari. ff. de oper. no. nun. non autem tempore prohibito, ut ſic in dubio non debeat tempore aggrauari, niſi probetur, ut ibi ꝑ Bart.

Denunciatio domi facta præſumitur ueniſſe in notitiam. glo. & Bart. in l. ſi tutor. C. de peri. tuto.

Detentator pręſumitur poſſeſſor. Firma. uer. detentator.

Dignus quilibet præſumitur, niſi appareat indignus l. ſeruos, de manu teſta. l. cum quidam, la ſeconda, & ibi Bart. Dyn. & Odofred. in Apoſtill. de leg. 2.

Diligens in uno an præſumatur dili-

diligẽs in alio. Bar. in l. 1. C. de his, qui a non do. manu. ſunt.
Diuturnitas temporis facit præſumi conſenſum. Firm. in uer. diuturnitas, niſi agatur de graui præiudicio. Item ſi conſtet de ſcientia eius, cuius auctoritas, uel conſenſus requiritur. Item facit prçſumi ſolemnitatem extrinſecam, item facit præſumi ratihabitionem, itẽ facit pſumi conſenſum ꝓpinquorũ requiſitum. Itẽ facit pſumi iuſtam cauſam in impoſitione cenſus, & ideo ualet libellus petõ cenſum olim iuſta cauſa impoſitum, licet cauſa non exprimatur. Item facit pſumi licentiam in contractu filij. Item facit præſumi prælati conſtitutionem uel electionem eſſe legitimè factam. itẽ facit præſumi omnia ſolemniter acta, ꝙ eſt uerum, niſi conſtet defectus ex inſpectione ſcripturæ. item quod notarius fuerit is, qui confecit inſtrumentum antiquum. item facit præſumi promiſsionem. Et an faciat præſumi titulum. item ſtipulationẽ & eius cauſam. item titulum conſtituti. item titulum in præſtatione annua. item exemptionem. itẽ emancipationem. item auctoritatem epiſcopi in fundatione eccleſiæ. uide omnia p Bertachi. uer. diuturnitas.
Diuturna patientia patris facit prçſumi cõſenſum eius, & aditionem, & agnitionem bonorum poſſeſsionis. Bal. in l. 2. C. de legiti. hære.
Diutina patientia tutoris facit pſumi aditionem pupilli ſolemnem. l. gerit, ubi Bart. in fin. ff. de acquir. hæred.
Diuturnitas poſſeſsionis facit pſumi inſinuationem donationis. Bal. in l. 2. C. de legi. hære.
Diuturnitas x. annorum non facit præſumi ſolemnitatem, quãdo agitur principaliter de damno tertij, quia requiritur diuturnitas 30. annorum. Firmian. iſto uer.
Diuturnitas etiam mille annorũ non facit præſumi mandatũ. Firman.
Diuturnitas poſſeſsionis pro diuiſo, an prçſumi faciat diuiſionem bonorum. Firma. uer. diuiſio, & uer. diuturnitas.
Diuerſitas non præſumitur. Bal. in l. in teſtamento. C. de teſtamento mili. in colum. 3.
Diues præſumitur ignorere uerum precium bonorum ſuorũ. Bal. in l. 2. 6. q. C. de reſcinden. uenditio. Firman. uerſiculo diues, & diues non præſumitur, niſi probetur, & diues nõ præſumitur ex prçterito in prçſenti, & diuitiæ faciunt præſumi pro diuite potius, quàm pro paupere. Firma. ubi ſupra.
Donatio in dubio præſumitur cauſa mortis ad cognoſcendũ dona-

donationem cauſa mortis, uel inter uiuos. Par.conſ.46.num. 28.in 4.uol.

Diuiſio inter fratres prçſumitur, ſi unus diu poſſedit altero ſciẽte & patiẽte. Item ſi ambo diu poſſederunt pro diuiſo, quòd eſt uerũ, ſi partes poſſeſſæ diu pro diuiſis ſunt æquales, aliàs non. item tunc fructus interim percepti non ueniunt in collationem. Firmanus in uer. diuiſio, & probatur diuiſio ſupradictis modis, etiam quòd non adſint inſtrumenta, ut doctores communiter loquuntur indiſtinctè non facientes differẽtiam, an ſint bona mobilia, uel immobilia, ut ibi dicit Firma. & diuiſio ritè facta prçſumitur ex poſſeſsione diutina pro diuiſo. Bal. in conſi. diuiſio facta, & per glo. in l. penult. C. communi diui.

Doctor præſumitur, qui diu fuit habitus & reputatus pro doctore. Bal. & Pet. de ſu. in l etiã, C. de appella.

Doctor intra octo annos prçſumitur lucrari ſumptus ſtudij. Ang. in l. quòd ſi arteficem. ff. de rei uendi.

Dolus præſumptus non dicitur lata culpa, ſed latior. Firma.

Dolus præſumitur in præſente non obuiante delicto, cum poteſt. Firma.

Dolus prçſumptus poteſt remitti tacitè. ſecundum Bal. Firm.

Dolus, etiam fictus & præſumptus infamat. Bal. in l. ſi tutor. C. de inter. matrimo. inter tu. & pup.

Dolus præſumptus à uero quomodo differat. Firmanus. & lata culpa. ibi.

Dolus ex quibus præſumitur. Firma. in uer. Dolus præſumitur. uide omnino, ubi plenisſimè, quando præſumatur dolus.

Domeſticus præſumitur eſſe de familia. Firman. uerſic. domeſticus.

Domeſticus præſumitur ſcire de domeſtico. Firma. ibi.

Domicilium mutari præſumitur ex eo, quòd quis recedit ex loco cum rebus. & præſumitur domicilium in loco originis, niſi probetur eſſe mutatum. Firma. uer. domicilium.

Dominum non prçſumitur renũciare ex lapſu temporis. Innocen. in c. accedens, de priui. & Bal. in Margari. uer. ſtatutum uerſic. 6.

Donatio non preſumitur in his, quç ſunt magni prçiudicij, ut plenè per Bart. in l. quæ dotis, ff. ſolut. matri. Bald. conſi. 102. in 2. num. 3.

ominium præſumitur in prçſenti ex prçterito. Firman. uerſicu. dominium prçſumitur.

Dominus prçſumitur quilibet poſſeſſor in iudicio diuiſionis. Angel. in l. & ideo, ff. de condic.

dic. furti. in fine.

Dominus præſumitur ex annua fructuum perceptione. Firma. uer. dominus.

Donatio præſumitur, quando fit promiſsio ſine cauſa, & ſtipulatio interuenit, non ſi pactum, uel cõfeſsio. Fir. uer. donatio.

Donatio præſumitur facta contemplatione eius, cui fit. & donatio non præſumitur facta præſenti ex uerbis inſtrumenti preſenti & recipienti &c. Fir. uer. donatio. item donandi animus non præſumitur in emẽte pro alio, ſi ementi fit traditio, ſecus ſi eo, pro quo eſt emptum. Firman. ibi. & donatio præſumitur in multis caſibus exceptuatis, de quib. per Firma. in uer. donatio præſumitur. uide omnino.

Donatio quando in fraudem præſumatur facta. Firman. in uer. donatio in fraudẽ. ubi diffuſè.

Donatio omnium bonorum non præſumitur in fraudem, eo, ꝙ donans remanet in poſſeſsione. Firm. uer. donatio omnium bonorum.

Donatio præſumitur facta filio emãcipato, ſi poſsidet viuo patre. Bal. in l. ſiue 1. colum. C. de de proba.

Donatio an in dubio præſumatur inter patrem & filium. no. ff de dona. in l. ad eum. §. j. Bal. in l. filiæ cuius, & in l. filium, C. famil. ercifcun.

Donatio non præſumitur ex depoſito facto per uirũ pro uxore, uel econtra l. etiam ſi, & ibi Bald. C. de donat. inter uirum & uxor.

Donatio non præſumitur ex emptione uiri facta nomine uxoris, ſi non fiat traditio uxori, aliàs ſic. Firma. uer. iſto.

Donatio inter coniuges non præſumitur ex uerbis, reddes uxori hanc rem, uel depono pro uxore, uel hęc ſunt bona uxoris, ibi. Firmanus.

Donatio præſumitur inter aſcẽdentes & deſcendentes. Caſtr. in l. 1. num. 2. C. ſi quis alteri, uel ſibi.

Donatio inter coniuges præſumitur, quando maritus conſumit bona uxoris ea ſciente & patiente, aliàs non l. de his, & ibi Bart. C. de donat. inter uirum & uxorem.

Donatio inter uiuos præſumitur, quando mulier patitur alterum ſtipulari ſibi dotem, niſi coniuncta ſit perſona mulieris.

Donatio inter uiuos præſumitur, quę fit inter aſcendentes, & deſcendentes. Bal. l. 2. C. de iu. dot.

Donatio præſumitur inter uiuos, quando in ea fit mentio hæredum. Bald. in l. 2. C. de iure do. Alexand. conſil. 59. in 4. parte.

Donatio cauſa mortis præſumitur,

tur,quando teſtator ſimpliciter tradit rem, quam legauit in teſtamento. Bald. in l. 2.C. de iu.do.

Donatio remuneratoria non pręſumitur,quę fit conſanguineo. l.Aquil.ff.de do.

Donatio præſumitur propter merita. Firma.

Donator ſi moriatur non facta reuocatione pręſumitur in uoluntate perſeuerare. Bald. in l. 3.C.de dona. inter uir. ex uxo.

Donator licet poſt donationem poſsideat,non pręſumitur donatio fictitia,ſi poſsideat precario nomine donatarii. Firman.

Dos an præſumatur perueniſſe tota ad patrem, uel ad filium; uel pro parte ad utrunque, ſi per inſtrumentum conſtet ſolutam eſſe patri & filio cuius uxor eſt. uide Firma.in uerſ. dos an pręſumatur.

Dos data, uel promiſſa præſumitur animo compenſandi. l.uxorem.§. pater naturalis, & ibi Bar.ff.de leg.3.Caſtr.cõſi.130.

Dos quando datur a marito pręſumitur ſimulata.Firma.vide.

Dotis inſtrumẽtum pręſumitur prius quàm inſtrumentum fiſci.Firmanus.

Dotalia non præſumuntur bona filiæ tradita pro eius ſuſtentatione.l.3.& ibi Bal. C.ne uxor pro mari.

Dotata filia non præſumitur,niſi probetur,quod uerum ſi apparet promiſſa,aliàs non præſumitur indotata, maximè, ſi diu ſtetit cum uiro, qui non præſumitur duxiſſe uxorem indotatam.Firma.uer. dotata filia.

Dos pro primo matrimonio data præſumitur in ſecundo matrimonio repetita; licet de ea non ſit facta mentio in contractu ſecundi mátrimonij. Etiã ſi dotata fuit pro primo matrimonio inualido, qa in eius ualidatione cenſetur repetita.Firma.uer.dos.

Dos filiæ data a patre in primo matrimonio debet ei dari, & in ſecundo non minor. Etiam pro matrimonio ſpirituali.ſ. ſi monaſterium ingrediatur, item uerum.ſ.eadem, uel tantundem. uide omnino Firma. uer.dos filiæ data.

Dos a matre data præſumitur donata,& nõ computatur in legitimã,glo.in l.3.§.ſed utrũ, ff.de mino.

Dans rem, quæ poſtea euincitur præſumitur, ſiue fingitur non dediſſe, imò uerè apparet eũ non rectè dediſſe, quia non dedit, ut oportuit, & per conſequens nũquam impleuit. Bal. in l.ſi pro fundo, num.2. col.2. uer.præterea,C.de tranſac.

Dominium probatur per locationem & probationem perceptionis pẽſionis ex tali poſſeſsione

ſeſſione præſumptiuè probatur dominium. Pariſius conſil. 104.nu.84.in 1.vol.

Dominium de præterito etiam præſumitur de præſenti. Pariſius conſi.104. numero 113.in 1.uolum.

Digilēs quilibet præſumitur ſcire, quæ ad ſuum ſpectat officium l.fi. ff. de alimen. & ciba. lega.& Rota deciſio.518.ſi dilligentiā, Moronus de fide, parte 2.q.24.num.18.Silnanus in conſi.94.nu.17.in 2.

Diſpenſatio in dubio non præſumitur cap.de multa, de præb. Pariſius conſi.61.nu.23. in 3.

Decretum propter tēporis breuitatem præſumitur dolo obtentum, & importunitate aduerſarii, & cōſequēter eſt nullū. Pariſius conſi.85.n.48 in 3. uol.& ibi per totum,de decreto nullo.

Donatio præſumitur ſimulata, ſi ſit renunciatum exceptioni non numeratæ & non habitæ dotis.Pariſius conſi.26.nume. 36.in 3.& ibi per totum de donatione inter uirum & uxorem ſimulatā, & nulla, & ibi quando eſt iurata, uide omnino quid iuris.

Doli præſumptio cōtra tutorē, & curatorem eſt non conficiēs inuentarium & eſt iuris & de iure.P. Aldobrandi.in glo. ad ſummam Rolandi fol. 206. colum.1.

Donatio prçſumitur, ſi alicuius nomine emitur, & ſibi traditur, ſecus ſi non ſit traditio, licet in inſtrumento nomen alterius ſit appoſitum. & contractus factus noīe alterius, pecunia tamē ſit emētis. Bartolus in l.ſi filii. & Salyc.in d.l. pulcherrimè.ff.de donatio. inter uirum, & uxo. uide omnino ambos ibidem. Poſſesſio enim multum facit ad faciendum precium ueritatis circa contractum.ut per Bal. in d.l. ſi filii.& Bal.in l.2. C.de repudianda hæredita. ubi quando præſumatur contractus ſimulatus, etiam per interpoſitam perſonam.

Debitum non prçſumitur,niſi ꝓbetur l negantes, C. de actio. & obliga. l.qui accuſare.C. de eden.l.inter. ff.communia prædio.Specula.de reſtit.ſpol.§.2. num.14.

Dolus quemadmodum præſumitur ineſſe in eo, qui errat in iure naturali,& indubitato, itaque prçſumitur eſſe in dolo, qui allegat errorem facti improbabilem. Iodocus in Enchiridio Parium. uel ſimilium in uer.Error improbabilis. Et dolum præſumptum allegans debet probare.Bald.conſi.19. n.1.in 5.

Delictum minus ex duobus delictis potius præſumitur, quām maius.Rolan.conſi.1. nu. 37.

Dolus,quibus in caſibus nō præſumitur.Rolan. a Valle conſil. 11.nume. 51. & plurib.ſeq. in 3.uolum.

Dolus in iudice præſumitur,quādo tranſgreditur leges. Rolandus a Valle in conſi. 12. nu. 10.in 3.

Dominus præſumitur posſidere nomine proprio & ſic tanquā dominus magis quàm alieno nomine.Rolan in conſ. 46.nu. 44.in 3.

Donationem præſumi facit regia nobilitas . Rol. a Valle in conſi. 50.nu.32.in 3. uol.

Dominus olim ſemper prǽſumitur dominus, niſi contrarium probetur l. ſiue posſidetis . C. de probatio.Bal.conſ.194.nu. 1.in primo.

Diſcretio naturalis præſumitur ineſſe cuilibet homini,alias homo non eſſet, ſed quædam beſtia.ut dicit gl.in auth.de Monacis .in prin.Bald.conſi.176. nu.3.in j. uol.

Dolus non præſumitur in inquiſitore,nec in iudice, nec odiū. ut per Bald.in conſil. 178. in 1. quia necesſitas officii non excuſat.& ibi de ſyndicatu iudicis.

Dominium prǽſumitur ex poſſeſſione in rebus, quæ uſu conſumuntur,uel conuertūtur. Bal. conſi.298.in j.nu.2.

Donare in dubio non præſumitur prælatus cōſanguineo,ſed mutuare. Bal.in conſi. 298.nu. 10 in 1 .uol.

Domeſtici p̄ſumuntur ſcire, quę in domo agimus . Bald.conſil. 392.nu. 1.in j.

Domicilium contraxiſſe præſumitur,ſi habitat quis per 10. annos,aliàs ſecus, niſi, ut per Bal.in conſi.393.nu.2.in j. uol. uide omnino.

Diuiſio præſumitur ex decennali poſſesſione facta pro diuiſo.Bal.in conſi.437.nume.4. in primo uol..

Decretum ubi eſt interpoſitum ritè prǽſumitur & rectè, Bald. conſi.475.nu.4.in j.

Donatio in dubio prǽſumitur inter uiuos l.Seia.ff. de donatio. cauſa mor.Bal.conſi.29. nu.1. in ſecundo.

Donatio non præſumitur, ſi magna fuit impenſa facta a fratre, aliàs ſecus. l. Neſennius. C.de nego.geſti. Bal. in conſi. 74 in 2.

Dominium prǽſumitur ex quaſi poſſesſione de præſenti. Bald. conſi, 286.ad finem,in ſecundo uolum .

Dotem promittendo extraneus lex præſumit donationem. §. extraneum . C. de rei uxoria actio.Baldus conſilio 59. nume. 1. in 3.uol. ubi contra Muſegoncellos.

Donator poſthumo nato prǽſumitur noluiſſe eccleſiæ donare.Bal.conſi.215.in 5.

Dona

Donatio in potiorem & pleniorem intellectũ præſumitur ex dignitate etiã donatarii. Bald. conſil. 107. in fine, in 2. uolu.
Dolus præſumitur in omni inuaſore & turbatore. Bal. in conſi. 119. nu. 4. in 2.
Dolus preſumitur in arbitro, qui enormiter lędit. Bal. conſ. 153. in ſecundo.
Decretum judicis ubi eſt appoſitum, ibi præſumitur ritè actũ. Bal. conſi. 66. nu. 51. in 3. uolum. & in dubio præſumitur decretũ in eam partem, quæ magis fouet contractum. ibi.
Dolus præſumitur in eo, qui occultat rationes, ſcripturas, & huiuſmodi. & poteſt deferri iuramentum contra eum ꝓ intereſſe. Bal. conſi. 80. in 3.
Dioceſanus p̃ſumitur ſcire qualitatem perſonę quam inueſti. l. qui cum alio. de reg. iur. Bal. conſi. 129. in fi. in 3. uol.
Dolus quando pſumatur in maleficiis, uel in portante, uel ex pendente, uel habente falſam monetam. Bal. conſi. 155. nu. 1. in 3. uol.
Dolus præſumitur ineſſe, in eo, q alieno nomine uẽdidit minus iuſto precio. uide omnino Bal. in conſi. 119. nu. 2. in 3. uol.
Donatio non præſumitur, quando actus eſt indifferens ad donationem & repudiationem. Bal. conſil. 372. in 3. uolu.
Donatio præſumitur eorum, quę dantur, uel mittuntur à conſanguineis, uel coniunctis uiri, & ideo debent remanere penes ſpõſam uiri. Bal. conſ. 427. nu. 1. in 3.
Domicilii mutandi animus probatur ex p̃ſumptionibus. Nã ſtatim cũ quis recedit ab uno loco cum rebus ſuis, & ſe tranſfert in alium locum, præſumitur habere animum transferendi domicilium. ut no. per Inno. in c. tertio. de renunc. Et hoc ex eo, quia quilibet homo præſumitur diligens ut l. liberi. & l. omnimodo. C. de inoffi. teſtam. & diligentium eſt rebus ſuis asſiſtere. & multo fortius rebus & familiæ. Item p̃ſumitur aĩus domicilii trãsferẽdi, ſi aliquis cohabitat decennio in uno loco adhuc ſi res ſuas non tranſtuliſſet. uide omnino Bal. conſi. 312. in 4. contra Foſſambrunum. Do. Antonium m. de Acciis Doctorem.
Detinens præſumitur posſidere. Bal. conſi. 10. in 5. uol. niſi contrarium probetur. ut ibi.
Dolus in eo, qui nouam poſſesſionem occupat, quam alias non posſideret l. cum quærebatur. C. unde ui. Bal. cõſ. 82. in 5. vol.
Dignitatis collatio præſumitur ex fama publica. Bal. in l. Barbarius. col. 6. ff. de off. preto.
Dignus præſumitur ex fama. Itẽ præſumitur innocens ex fama & illa, quæ fama ſciuntur, prę-

ſumuntur ab omnibus ſciri. Bald.in l.Barbarius,in 2. lectu. ad fi.ff.de off.præto.

Diues in præteritum præſumitur,& nunc & in futurum. Bal. in l.1.in 2. lectu. ff. qui ſatiſda. cogantur.

Donum præſumitur inter coniunctos, in parua quantitate, uel ſi præcedant merita,nam prçſumitur meritum de condi gno.Bald.in l.cum quid. col.2. ff.ſi cer.peta.

Dilatio arbitraria ſemper præſumiť moderatá,& iuſta.Bald. in repeti.l. iuſiuran. ff. de iure iur.fol.40 col. 2. ad fi.

Datum à meretrice præſumitur cauſa turpitudinis ex qualita te perſonarum. Bal.in l.idem. §.quoties.ff.de cond it. ob turpem cauſam.

Donatio inducit præſumptionē reciprocæ donationis, quia in dubio prçſumitur remuneratio.Bal. in l. ſi uerò.§.ſi filiofa. mandauero.ff.man dati.

Deceptus quis non prçſumitur. Bald.in l.ſicut re.§.creditor.ff. quibus mo.pig. uel hypo. ſol.

Donatio ex modo & genere prçſumitur utrum inter uirum & uxorem fuerit donatio. & in paruis prçſumitur,ſecus in ma gnis .quia præſumitur geſtor negociorum.Bal.in l.utrum.ff. de dona.inter uirum & uxo..

Decretum ubi inuenitur appoſitum,omnia præſumuntur ſolē niter acta.quando forma iuris eſt ſeruata. & Notarius de ea faciat mentionem. Bal. conſil. 184.nu.1.in 2.

Diuiſioni præſumptæ ſtandū eſt inter fratres, qui poſt minorē ętatē quinquennio & amplius ſteterunt de ea taciti. uide om nino Bald. in conſi. 282. in 2. uolu.ubi pro me. Nam ibi minor diuiſit bona cum fratribus ſine auctoritate curatoris uel iudicis, & factus maior per ſeuerauit uſq; ad ætatem maturam poſt 25. annos per quin quennium & amplius.

Decretum habet pro ſe præſumptionem.Bal.conſil.285.nu.1. in ſecundo.

Debitor non præſumitur iactare ſuum,& ideo preſumitur, ꝙ unum ſit creditū. & unum debitum,& non plura,niſi appareat de pluralitate. Bal.conſi. 344.in fi.in 2.uol.

Donare quis non prçſumitur. & maxime mulier, quæ non præſumitur diſcrepare à genere fœminino, quod eſt auariſſimum.Bald.conſi. 366.nume.4. in ſecundo.

Dolus in maleficiis, quæ iure naturali ſunt prohibita, ſemper prçſumimus deteriorē partē ideſt dolum adeſſe & non abeſſe.l.ſi non conuicii. C.de iniur. Bal.conſi.410 nu.3.in 2 uol.

Dos ſi apparet conſtituta in pecunia, aliæ res præſumuntur para-

paraphernales.Bal. conſi. 413. in 2.uol.nu.2.

Ditatus nemo præſumitur de bonis dominorum.Bal.conſ.450. in ſecundo.

Dolus præſumitur in iudice, qui non citauit, ſed ſpoliauit aliquem ſua poſſeſsione: & in tranſgreſſore legis præſumitur dolus & ſcientia.Bal.conſ. 35.nu.4.in 3.

Decretũ interpoſuiſſe Princeps non pſumitur, ne pater poſsit liberos ſuos hæredes conſtituere, quia non ualet tale reſcriptum.Bal.conſi.37.num.3. in 3.uolum.

Dolus præſumitur & calumnia in eo, qui propoſita & obiecta nihil probat.Crauetta conſi.262 nume.7.

Dolus præſumitur, ſi quis nõ ſoluit gabellam.ſecundum miſeriam noſtri temporis in toto Orbe.Bal.in l.leges ſacratisſimæ.C. de legibus,nu. 5.

Donatio facta ob merita, ſi merita non præcedant, non tenet, & debet de iſtis meritis cõſtare.quia niſi qualitas meritorũ apparet, nõ præſumuntur merita præceſſiſſe. Bal.in authentica unde ſi parens.C.de inoff. teſta.ubi etiam dicit,ꝙ quando eſt dubium, an ſit donatũ ut filio, uel ut extraneo, ꝙ in dubio præſumitur ut filio,quia efficacia merita non præſupponunt.Non enim merita debent eſſe perfunctoria.Sed arbitrio boni uiri tali renunciatione cõdignal.Illud.ff. de manu.uindicta.

Donandi animus non præſumitur in colono,inquilino uel emphyteuta, qui eſſe ſolum alienum ſciunt, quia habent cauſam à domino.Bal.in l. 2. C.de rei uendica.

Depoſitum magis præſumitur q̃ mutuum, quia expeditius eſt creditori habere actionem,& quia actio depoſiti eſt priuilegiata.Bal. in l.incendium. col. fi.C.ſi cer.pet.

Donatio præſumitur,quando interuenit ſtipulatio, & eſt ſpeciale in ſtipulatione propter eius ſolemnitatem, ſecùs in pacto & confesſione.in l.ſuper chirographi in fi. C. ſi cer pet. nec donatio præſumitur ex ſola patientia.Bal.in l.ſiue posſidetis,nu. 1.C.de proba.

Dominus quis præſumitur ex pretii numeratione,& uacua poſſeſsione.uide tamen Bal. in l.ſi ſcriptum.colum. 2. in prin. C. de probat.& ſemper expulſus præſumitur dominus odio expulſoris.Bal.in l.uis eius. C.de proba.num. 1.

Donatio non præſumitur,ubi cadit alia cõiectura, uel leuis occaſio, ſecus ſi alia non cadit coniectura. Bal. in l.ſi ex ſenatus. C. de incertis perſonis.

Dominium unicum præſumitur

&

& non plura ad inſtar contra-ctus. Item non prǽſumitur dominium ſuperueniſſe. quia cũ per prius res fuerit alterius, & non iſtius non præſumitur ab illo ueteri domino quã quam ignoto dominium receſſiſſe, quia dominia non uolant, aliàs in reali nunquã obſtaret exceptio rei iudicatæ. Bald. in l. 1. C. quando prouocare non eſt neceſſe.

Donatio in dubio prǽſumitur inter uiuos, etiam ſi fiat in articulo mortis. Bald. in l. cum de mortis. C. de dona. cauſa mor. uide tamen Bald. met in l. quæ dotis 2. col. ff. ſolu. mat.

Donatum magis præſumitur ſolutum indebitum. Herculanus in ſuo, de negatiua. nu. 114.

Dilationem ſecundam petens, præſumitur malitioſè petere. Benintendius in eius deciſio. Bono. 45. ad fi.

Deliberatio præſumitur, ubi actus reiteratur, & ubi interuenit ſecunda conſideratio, ibi præſumitur plena deliberatio Grammaticus conſilio ciuili 7. nume. 26. & ſeq. & conſi. 99. nume. 2.

Derogare de facili non præſumitur Princeps. Gramm. cõſi. ciuili 99.

Dolus matris tutricis præſumitur abeſſe ex interuentu conſilii, & matrimonii. Gram. conſi. ciuili 123. nu. 7.

Dolus & ſimplicitas præſumitur in contractu damnoſo, facto per minorem, etiam iurato. & pariter per ruſticum & mulierem. Grammaticus conſi. ciuil. 128. nu. 4.

Dolus ceſſat, quando interuenit iudicis prǽſentia. uide omnino Grammatic. conſil. ciuili. 131. nume. 11.

Decretum fieri debet cauſa cognita, aliàs non tenet. Grammaticus conſi. ciuili. 137. nu. 13. & pluribus ſeq.

Dos prǽſumitur data de bonis mulieris, & non extranei, quã do extraneus habet bona ipſius mulieris. Grammaticus cõſi. ciuili 143.

Defendere quilibet prǽſumitur uelle factum ſuum, & ſę ipſum, maximè criminoſum nõ propalare & damnare. Ioan. de Amicis conſi. 28. n. 24.

Dolum excludit quęlibet cauſa, etiam mediocris, etiam iniuſta, etiam fatua & beſtialis. Ioan. de Amicis conſilio 28. nume. 36.

Dotis inſtrumentum præſumitur in dubio prius confectum. Ioan. de Amicis in conſi. 136. nu. 12. & ſeq.

Dominus prǽſumitur, qui colligit fructus. Ioan. de Amicis in conſi. 149. n. 9.

Dominus terrarum prǽſumitur habere fundatam intentionẽ quo ad ea, quę ſunt intra fines

ſuos

ſuos, quo ad iuriſdictionem. Ioan.de Amicis in conſil. 149. nu. 11. ut ſic ſint feudalia, uel emphyteutica &c.

Diligens quis præſumitur in offi cio ſuo. Crauetta conſ. 240. nu. 3. in 2.

Dolus prçſumitur in eo, qui affir mat id, quod ignorat. Crauet-ta in conſi. 249. nu 6.

Donationis titulus ſolum præſu-mitur, quando aſcendens con trahit nomine deſcẽdentis nõ etiam econtra in fratre, ꝗ cõ-muniter uiuens, uel ſocius, ſi al ter acquirat aliquid, quia non uenit communicãdum niſi re-ſtituto precio ſibi a fratre. Cra uetta conſi. 252. col. 2. ad fin.

Dolus præſumitur in illo, qui e-mit à donatore poſt factã pro hibitionem ad mãdatũ Princi pis, & præſumitur in malafide quia doloſus præſumitur, qui iudicis mandatum transgredi tur, multo magis qui Principis iuſſum. Crauetta conſi. 261. nu. 6. ad fi. in 2. uol.

Delegationis mandatum nõ prç ſumitur, niſi de eo doceatur. c. cũ in iure. de off. dele. Crauet-ta conſi. 266. & opus eſt origi-nali reſcripto Principis. quia non creditur copię, ut ibi.

Debitorum pluralitas non præſu mitur. gl. eſt in l. triticum. ff. de uerb. obl. Crau. conſ. 267. nu. 4. uerſi. 3. & ultima, in 2. uol.

Diligentia præſumitur in iudice. & ideo inſtantia non prçſumi-tur perẽpta culpa iudicis, ſed partium. etiam, quòd ſit uni-uerſitas aliqua, quia in uniuer ſitate prçſumitur negligentia: quia quod commune eſt negli gitur. Crauetta conſi. 270. n. 6. in ſecundo.

Donatio inter uiuos præſumitur facta etiam ab infirmo in prç-ſentia notarii & trium teſtiũ. Crauetta conſi. 277. col. penul. uerſic. Tertio reſpondeo, in ſe-cundo uol.

Dolus præſumitur in tacente ue ritatẽ, ut extorqueat aliquid. Crauetta conſi. 282. nu. 7.

Dolus præſumitur contra eum, qui non certiorat alium de be neficio ſibi competente. Cra-uetta d. conſi. 282. nu. 7.

Dolus præſumitur in arbitris, ꝗ faciunt ratificari laudum ante quam illud legatur, & ſic taci-to eius tenore. Crauetta d. cõ ſi. 287. nu. 7.

Dolus præſumitur in tacente ue ritatem facti in reſcripti im-petratione. Crauetta d. conſi. 282. nu. 7.

Dolus & fraus præſumitur ſimi-liter in tacente uerum ad ſui commodum. & deceptionẽ al-terius. Crauetta d. conſil. 287. nu. 7. ubi etiam dicit, ꝙ om-ne malè factum prauè & dolo ſè præſumitur actum.

Dolus etiam ex mendacio & fal-ſa aſſertione præſumitur. Cra

uetta dicto conſilio 282. numero 7.

Dolus præſumitur ex malo effectu ſecuto. Crauetta d. conſil. 282. num. 7. quia cuius effectus malus eſt, quoque intẽtio mala præſumitur.

Dolus præſumitur in tutore extorquente quitationem ab olim pupillo, aſſerendo ſe cõputũ reddidiſſe & reliqua ſoluiſſe. Crauetta d. conſil. 282. numero 8.

Dolus arguitur etiam ex propoſito ex læſione enormisſima. Crauetta ibi.

Dolus præſumitur ex enormitate facti, & malo conſilio. Crauetta d. conſi. 282. nu. 8.

Dolus præſumitur ex immoderatè geſtis. Crauetta d. conſ. 282 nume. 8. etiam, quòd mulier uel minor fuerit certificatus de ualore rei, cui per minorẽ fuerit renunciatum. ut ibi.

Dolus etiam præſumitur ex qualitate perſonæ. Crauetta d. conſi. 282. nu. 8.

Doli præſumptio pſumitur, quãdo mulier renunciat ſine conſenſu propinquorum, cum doli præſumptio ceſſet eorũ præſentia. Crauetta d. conſil. 282. nume. 9.

Decimarum conceſsio ante Lateranenſe concilium præſumitur laicis conceſſa, ſi probetur laycum poſſediſſe decimas p tempus, cuius initii memoria non extat in contrarium. Crauetta conſi. 308. uerſ. Ad iſtud reſponde. in 2. uol. ex Iaſ. conſ. 156. col. 1. lib. 2.

Dolus præſumitur & arguitur contra eum, qui aliquid promittit ſciens ſe ſoluendo non eſſe. eadem ratione uidetur in dolo eſſe, qui ab alio id petit, qđ fieri, aut imposſibile, aut difficile ſit, quòd præſumatur dolus in eo, qui promittit illũ quod ſoluere non habet, nec poteſt. eſt tex. in l. pen. ff. de iure do. Crauetta in conſi. 310. ad fi. in 2. uol.

Dolus præſumitur contra eum, qui non utitur iuris remediis oportunis. l. ſi procuratorem. §. ſi ignorantes. ff. mandati, cũ ſimilibus. ut per Crauettã in conſi. 314. nu. 4. uerſi. Non ob. quod dicitur de inſolentia.

Diuiſio præſumitur inter fratres ex longo tempore bona diuiſim & ſeparatim habentia. Crauetta in conſi. 218. numi. 1. columi. 4.

Dolus non præſumitur in receptante perſonam, aut bona, quando recepta intra paucos dies illud propalauit. Bal. conſi. 250. in quæſtione. libro primo, col. 3. quod eſt repetitum in conſi. 372. lib. 5. de quo Crauetta in conſil. 319. nume. 10. libro 2.

Dolus ex receptione alicuius pſonæ, uel rei, quando ex tali recepta-

ceptatione commodum ad re ceptantem non peruenit. & nunquam præſumitur quis de linquere ex actu, quē facit, niſi quando delictum eſſet ei fauorabile, & non præſumitur quis dolo feciſſe, quod non cedit ad ſui commodum, uel incommodum. Crauetta in con ſi.319.nu.13.uer. Decimooctauo, in 2.uol.

Delictum non prēſumitur, niſi ſit factum, ex quo auferatur ſocio commoditas partis ſuæ, Barto.in l.ſi ſocius.ff.de furtis. Crauetta in conſil.319. nu. 19. uerſi.uigeſimoprimo.

Dolus præſumitur in actu inſolito. Crauetta in conſ.321.nu.3. in ſecundo.

Doctoris aſſertio ſuper conſuetudine inducit præſumptionē, cui ſtatur, donec contrarium probetur. Crauetta in conſil. 325.nu.1.in 2.

Donans eccleſię, præſumitur realis donatio. Natta conſil. 527. num.14.

Dolus præſumitur in eo, qui abutitur peritia ſua. argum. C. de munc. patrimo. l. profeſsio. & l.2.ff.quad quiſque iur. Tyndarus. in tracta. de teſtib. cap.5. num.17.

Dilationem petens præſumitur malitioſè petere. Benintēdius deciſ.45.in fi.

Donatio non præſumitur, & adi equitādam donationis prēſumptionem ſufficit quęlibet leuis occaſio. Natta conſil. 73. numero 9.

Doctor nouiſsimus non prēſumitur plus ſcire quām alii. Ange. in l.appellandi.de appella.

Datum a patre filio ſimpliciter præſumitur conceſſum in peculium à nunc præſumitur donatio. Caſus eſt in l. donationis.§.ſpecies. ff. de donatio. & Bai.in l.cū uirum.C.de fideicō miſsis, & in auth.ex teſtamēnto.nu.4.C.de collatio.

Doctorum atteſtationibus de cōſuetudine licet non credatur faciunt tamen prēſumptionē donec contrarium probetur. Menochius conſi.92.nu. 54.

Decedere quis præſumitur ſine filiis fauore fideicōmiſsi, nec onus habet fideicommiſſarius probare proximiorem deceſsiſſe abſque filiis, ſed ſufficit dicere ſe eſſe proximiorem ialis nuperrimè defuncti ſine filiis, & ideo eueniſſe caſum in perſonam ipſius d. fideicommiſsi Bertran.in conſi 2.num. 32.& ſeq.in ſecundo uol. parte prima.

Delinquēdi uſus de præſenti prēſumptionem delicti in eodem genere in tempus præteritum inducit l.ſi qui adulterii. C. de adulte. Bertran.conſi. 236. nu. 15.in 2.uol.lib.

Donatio cauſa mortis pſumitur in dubio, ubi fit mētio mortis.

tis.fallit, ſi fuit facta recipienti, & acceptanti pro ſe & ſuis hęredibus. Bertran. conſil.11. num.3.in 3.uolu.lib.1.

Donatio in dubio non præſumitur eſſe inofficioſa re & conſilio,ſed re tantum. Bertran.cōſil.vlti.num.4.in 3. uolum. lib, primo.

E

EMptio & uenditio pręſumitur in dubio, ubi fit mentio de precio ſemper. Bertrand. conſi.180.num.2.in 1.uol.lib.j.

Eccleſiaſtica bona præſumũtur ea quæ quis habet, ex quo habet eccleſiam, aliàs ſecus, an de his rectè teſtętur.Gui.Pap. de pręſump.num. 14.

Error ſi reperiatur in inſtrumento, utrum præſumatur error notarij,uel error partium. uide Gui.Pap de præſump.n.17.

Eccleſia non præſumitur habere patronum. Epiſcopus tamen in ea habet ius epiſcopale.Innocent.in cap. uenerabilis,de exceptio.

Electio conceſſa legatario in dubio præſumitur. l.Lucio, in gl. ff.de leg.2. quæ alibi non repe ritur,ut dicunt doctores.

Excommunicatus præſumitur, qui olim fuit excommunicatus.no.Cyn.in l.2.§. quòd obſeruari. C. de iuramen.calum. Guid.Pap.de pręſump. nu.31.

Electus eo ipſo, quòd eſt electus præſumitur melior aliis. 61. diſtinct.c.miramur, licet alibi dicatur, quòd non debet plus pręſumi pro aliquo, eo quòd habet dignitatem 8. quęſt. 1.c. illud.

Expenſas faciens pro aliquo pręſumitur,quod de ſuo fecerit,& non de alieno l. ſi uentri. §.fin. ff. de priuileg. credito. ſecundum Bald.

Infeudatio de nouo facta conſanguineo pſumitur facta in fraudem eccleſię per cap.quiſquis 12.q.2. ubi epiſcopus non poteſt donare de rebus eccleſię principibus, uel agnatis, ꝙ ſi per caliditatem factum fuerit donatio ſit irrita, ut dicit Archid.in c.non licet 12.q.2.turpe eſt alienare eccleſię. Et mortaliter peccat, qui res eccleſię uult conſumere in turpē uſum,uel conſanguineos ditare, ut eos diuites pręaliis faciant.Guid. Pap.de pręſumpt. num.72.

Edere quilibet tenetur inſtrumēta fiſco,etiam contra ſe facientia, & ſi recuſet pręſumitur ſubtraxiſſe.l.2.§.diuus.ff de iure fiſci,& ibi Bar.

Emphyteuta & uaſallus debent oſtendere domino fines fundi emphyteuticarij,uel rei feudalis, maximè ſi dominus iuſtè ignoret,quia forte ſucceſsit illi,qui dedit emphyteuſim, uel

in

in feudum, aliás pœna nolentis oſtendere eſt, quòd omnia coniuncta rei emphyteuticarię, uel feudalis, quę dicet dominus, præſumuntur emphyteuticaria, uel feudalia. Guid. Pap. de pręſump. num. 111. ubi latius.

Pręſumitur ſcripturam, & contractum pręceſsiſſe in emphyteuſi, ſi per 30. annos fundum poſſedit, & canonem ſoluit. Villalobos in ſuo communiũ opin. uer. emphyteu. in addit. poſt num. 47. ex Alberico, ut ibi per eum.

Pręſumitur pro excuſatione delicti. Firm. uer. excuſatio, uerſ. 28. Emilian. conſi. 45. num. 2. & conſi. 52. num. 13.

Pręſumitur patrem, uel matrem uoluiſſe reſtituere lucra filiis, uel alteri pro eis acquiſita, niſi ſpecialiter in alterum tranſponat. C. de ſecun. nup. in authen nunc autem.

Excommunicatus qui fuit, præſumitur etiam hodie excommunicatus. Alciat. de præſum ptio. regu. 2. præſump. 6.

Epiſcopus mutans epiſcopatum, & de minori ad maiorẽ eccleſiam tranſiens, præſumitur id facere ex ambitione & improbitate. Alciat. de præſumpt. reg. 2. præſump. 34.

Præſumitur pro electo ad aliqđ officium, quòd ſit dignus & ſufficiens. Alcia de præſumpt. reg. 4. præſumpt. 19.

Errans in iure licet, non præſumitur quis in dolo. Alciat. de præſumpt. reg. 3. præſump. 30.

Eligere uiam nemo præſumitur per quam iudicia ſua ſubuertuntur. Alciat. de pręſump. regu. 3 præſump. 35.

Emens rem aliquam, & poſsidẽs ex eo titulo poſsidere pręſumitur. l. 2. C. de acquiren. poſſ. Luc. de Pen. in l. quicunq;, pręſumpt. 23. de apochis pub. lib. 10. ubi fuſius.

Emancipatio ritè facta pręſumitur, niſi contra probetur. l. ab ea. §. 1. ff. de probat. uide quod no. Innocent. de cleri. per ſal. promo. c. innotuit.

Eccleſia pręſumitur indotata ſacro miniſterio defraudari, in authen. ut null. fabri. Orato. do. in prin.

Electores pręſumuntur ſcire cõditiones, & impedimenta electi. no. Innoc. in c. dudum. i. de electio.

Equum præſumitur ius l. 1. ff. de iuſt. & iure, & Philoſophus 5. Ethicorum, determinata quidẽ a lege poſitiua legalia ſunt, & unum quodque ipſorum iuſtum eſſe dicimus, poſtquam enim leges factæ ſunt, non de eis, ſed ſecundum eas iudicandum eſt 4. diſt. c. in iſtis.

Electus præſumitur ei per quem eligitur gratus fore. l. ult. prope fin. C. de ſumma Trini. quinimo

nimò cogente reuerentia eius uoluntatibus obedire. 8. quęſt. 2. illud.

Pręſumitur error iuris in ruſtico. l. fi. §. j. in fi. ff. de doli excep. in fi. & ibi no.

Emptor rem tradēs pręſumitur in dubio fidem de precio habere. l. ſi ſolutus, ad fi. ff. de ſol.

Epiſcopo relictum pręſumitur eccleſiæ contemplatione relictum c. requiſiſti, de teſta. Luc. de Pen. in l. quicunq;. C. de apo chis publ. libro 10. pręſumptio. 136.

Eccleſia omnis præſumitur ſita intra fines diœceſis epiſcopo fore ſubiecta. c. conſtitutus, de religio. domi. 16. q. 7. omnes baſilicæ. Non ſic in alio prælato, ut extra de offic. archid. c. vlt. & quod ibi no. in prin.

Eccleſia præſumitur eccleſiæ ſub iecta, ſi ei ſoluat cathedraticū. 10. q. 3. illud. 1. & 2.

Eccleſia præſumitur eccleſię ſub iecta, quę quartam ei præſtat. 10. q. 3. priſcis & c. ſeq.

Eccleſia præſumitur ſubiecta ei, cui pro uiſitatione conuiuium prębet. 10. quæſt. 3. illud magni.

Eccleſia præſumitur ſubiecta ei, cui ſuos conſignat infantes. x. q. 4. illud magni.

Eccleſia præſumitur ſubiecta ei, cuius ſententiam contra ſe ali quando latam obſeruauit, de reſti. ſpolia. c. olim 3.

Eccleſia præſumitur ſubiecta ei, cuius mortuos ſepeliuit. 13. q. 2. placuit, & uide c. 2. de reſtit. ſpoliat lib. 6.

Eligere quis non pręſumitur uiā, per quam impugnet iudicia ſua l. 3. ff. de teſta milita. Nam ſtultus eſt qui omiſſo, quod eſt facile, ad id, quod eſt difficile ſe pducit. §. cęterùm, inſti. qđ cum eo. Roman. conſil. 122. num. 1.

Eccleſia non præſumitur conſecrata, niſi probetur, imò præſumitur non conſecrata, de cō ſecrat. diſtin. 1. ſolemnitatem.

Eccleſia non pręſumitur locuple tata, ſeu pecuniam in eius utilitatem eſſe conuerſam ex de bito contracto per prælatum, uel aliàs eccleſiæ nomine, licet pręlatus hoc confiteatur, niſi probetur. uide fuſius Luc. de Pen. in l. unica. præſumpt. 38. C. de quæſto lib. 12.

Siniſtrum aliquid non præſumitur de ijs, qui in epiſcopali di gnitate ſunt poſiti. 11. quæſt. 3. cap. abſit.

Eccleſia non præſumitur aliquē contra ſe priuilegiaſſe. cap. cū inſtantia, de cenſi. & no. Ioan. Andr. de immu. eccle. c. inter.

Eccleſiaſticę res præſumuntur fa cilius lędi per coniunctos epiſcopi. no. 79. diſtin. cap. omnibus aliàs eſt ca. decenter, & 1. q. 3. peruenit 10. q. 2. epiſcopus, quam-

quamuis teneātur epiſcopi de bonis eccleſiæ propinquis alimenta præſtare, ut 86. diſtinc. non ſatis, & cap. cęterùm, de conuer.infide. cap.fin.

Exactores præſumuntur uexare prouinciales. C. de ſuſcepto.& archia.l.neminem. item præſumuntur fraudulenti, in auth. de litigioſis §. ad excludēdas, & de executo.in prin. & præſumitur malum de eis exactoribus, qui officium exactionis in eadem prouincia exequitur ultra annum d.l.neminem.

Error teſtatoris præſumitur in finibus, ff.de leg.3.l. patronus, §.Sempronio.

Epiſcopus, qui committit eccleſiaſtica officia coniunctis, potius fauore ſanguinis, uel perſonę id agere, quàm alia iuſta cauſa 80.diſt. decenter.

Prǽſumitur in electione zelus melior, ubi numerus maior eſt eligentium, c.ut eccle.noſtra, de elect.li.6.eo. tit. c.ſi quādo.

Eſtimari res in dubio præſumitur, uti faciat emptionem.l.cū fundus.ff.locati.& no.C.de iure do.l.ſi inter.

Edificia uetuſta præſumuntur, ꝙ de facili corruant, in authē.ut nullus fabricet. §.ſi autem non ſufficiat.

Exceptionem non numeratæ dotis intra decennium nō opponens, præſumitur uelle ſe ipſum, aut ſuos hęredes illam de proprio reſtituere, in authen. de tempo.non ſolu.pecu.§.fin. autem.uer.ubi.

Qui exhæredatur in teſtamento eſſe filius teſtatoris prǽſumitur, licet aliàs eum filium ſuū non eſſe in teſtamento dixerit, & hoc facit uerbi proprietas, q̄ in extraneū eſt inepta, ff.de inoffi.teſta.l.ſi inſtitutā, §.1.cum ibi no.

Edificaſſe quis præſumatur an dominus, an uerò alius. Bald. conſilio 311. in tertia parte, num.3.

Executiones factę per officialem, an reuocentur, ſeu renunciatio facta officiali ualeat, & an præſumatur meticuloſa. Bal. conſi.128.num.1. in 3.

Excuſatur quis ab expenſis litis propter prǽſumptionem ſcripturę Bal.conſi.163.nu.1. in 4.

Emptionis contractus ex quibus cauſis p̄ſumatur ſęneraticius. Bald.conſi.361.in 5 par. nu.3.

Errare potius in dubio quis in iure prǽſumitur, quàm donare. Ruin.conſi.127.num.16. vol.3.

Prǽſumptio, quòd ſolemnia interuenerint in alienatione rei eccleſię, non inducitur ſpacio x.annorum, ſed xxx. Ruinus in conſi.86.num. 5.uol.1. uide Cephal conſil.9.in 1. per totum. Nam factum prǽſumitur id, quod de iure erat faciendum. Crauetta conſil.22.nume.5.& 149.in 1.uolum.

Prǽſu-

Præſumitur conceſsio in emphyteuſim, quando longo tempore quis ſoluit ut emphyteuta, & pręſumitur conceſſa perpetuo ab eccleſia alteri eccleſię, ſecus in priuato. Ruin. conſil. 110.num.6.vol.

Emiſſe quis rem pręſumitur pecunia illa, quam conſtat ad eũ perueniſſe. Ruin.conſi.199.nu.1.uol.2.

Emulationis pręſumptio operatur, ut aliàs a iure permiſſa fieri prohibeantur. Gratus reſp. 113.num.23. uol.1. item operatur, ne quis domum ſuam altius eleuare poſsit. Gratus reſpon.13.num.24.volum.1. item operatur uenditionem, uel donationem factam de parte caſtri a fratre, qui ab alio fuit expulſus, non ualere. Gratus reſpon.113.num.27.uol.1.

Pręſumptiones admittũtur, ubi tractatur de aliquo excuſando. Riminal.conſi.11.num.35.

Præſumptio eſt contra eum, qui acta, aut inſtrumentum exhibere recuſat. Crauetta conſil. 172.num.6.

Edere nolentem inſtrumentum præſumptionem habet cõtra ſe. Crauetta conſil.112.nu.16.

Excommunicationis notitiã ꝗlibet habere præſumitur, quãdo eſt publica Ripa reſpon.li.3.cap.8.num.6.

Præſumuntur pro his, quæ fiunt extra iudicium inter eaſdem perſonas. Calderin.conſil.1. de præſumpt.num.1.

Præſumitur quòd quis non omittat exceptiones ſuas. Neuiza. conſi.44.num.2.

Error pręſumitur in facto alieno, & toleratur. Capra conſil.10. nume. 30. ſecus in facto proprio l.j. ubi Bald. C. de falſa cauſa adiec. l.ſi poſt diuiſionẽ. C.de iuris & fac.igno.

Præſumptio eſt optima, quę colligitur ab effectu ſubſecuto. Abba.in conſi.104 num.4.

Pręſumptio eſt pro ſecũda eccleſia circa poſſeſſa per monacũ ut ipſius ſint, non autem primi monaſterij. Alciat.conſil.j. nume.35.lib.j.

Emancipatus in dubio quis prę ſumitur per lapſum x. ſeu xx. annorum. Alcia. conſil.29.nu. 24.lib.8.

Præſumitur contra interrogatũ erubeſcentem. Martin. in conſil.30.num.2.

Pręſumitur ꝓ electo ad aliquod munus, & pro uiris literatis. Portius conſi.150.nume.14.

Pręſumendum eſt haudquaquã, quempiam illam uiam elegiſſe, per quam iudicia ſua ſubuertantur. Portius inconſil.11. num.28.

Præſumitur quis agere ad ſuum commodum, non autem ad alterius ęmulationem. Cephal. conſi.6 num.10.in 1.

Equum fuiſſe morboſum præſumitur

-mitur tempore uenditionis,ſi -infra triduum deceſſerit. Ripa in tracta. de peſte, nume. 184. dixi alias in meo tractatu de equo, cui adde & uide Firma. in repertorio, in uerſ. animal uenditum, ubi & alia.

Præſumptio eſt contra euaginatu tem enſem. Cæpola conſil. 28. num 9. in crimin.

Eccleſia præſumitur libera, & nõ patronata, niſi probetur patronata per confeſsionem, uel conſuetudinem præſentandi in ea per plures actus no. Abbas in c. querelam, de elec. ubi no. cum glo.

Eccleſia qualibet eſt & præſumitur libera, niſi probetur ſubiecta iuri patronatus. Innoc. in c. uenerabilis, de excep. Firm. hoc uerbo.

Error potius quàm malitia præſumitur in notario. Bertrand. conſi. 271. num. 6. in 3. volum. lib. primo.

Edificans non præſumitur facere animo nocendi uicino. glo. & Bartol. in l. fluminum. §. fin. ff. de damno infec. Firman. fuſius hoc uerſi. in reperto.

Eligens præſumitur ſcire qualitates electi. Innocen. in c. cum inter, de elec. Firma. in repertor. uer. eo.

Emancipatio nõn præſumitur. l. 2. & ibi Bal. C. de patria poteſtate, niſi allegetur & probetur curſus. 10. annorum, quib. ſtetit ſeorſum a patre, & negociatus, ſecundum Bal. in l. poſt mortem, de adop. & And. Barba. in conſi. clemẽtiſsimi Deï, quod eſt ultimum, in 3. parte conſi. Alexand. de Imo.

An emancipato præſumatur facta donatio a patre ex ſimplici datione. Bald. in auth. ex teſtamento. 4. & 6. col. C. de col.

Emendatus non præſumitur aliquis, niſi probetur eo modo, q ponitur in c. teſtimonium, de teſta. & per Ancharan. conſil. 30. item uerum, niſi poſt triennium, in auth. de mona. §. ſecũdo. Firmàn. uer. emendatus, & uer. ſemel.

Emphyteuſis præſumitur perpetua, ſi emphyteuta poſſedit 30. annis, etiam ſi non conſtat de forma conceſsionis. Firma. uer. iſto. pag. 14. facie 2. col. 2. circa prin. quod probat.

Emphyteuſis præſcripta præſumitur eſſe præſcripta in tertia & ultima generatione. Firma. in reperto. pag. 16. fac. 2. col. 2. circa prin.

Emphyteuta præſumitur, qui tenuit diu emphyteuſim & ſoluit canonem 40. annis. Firma. uer. emphyteuta præſumitur, fol. 16. fac. 2.

Emphyteuta præſumitur renouatus, qui per 40. annos ſoluit canonem, & poſſedit rem, licet inſtrumentum nõ habeat. Fir. ubi ſupra.

Emphyteuta præſumitur ſoluiſſe canonem omni tempore, ex eo, quòd probet ſe ſoluiſſe tribus annis proximè præcedentibus Firma in reperto.

Emphyteuta præſumitur uendere nomine proprio non domini. Bar. & Bald. in l. mater. in fi. C de rei uendica.

Emphyteuta præſumitur ex annua præſtatione canonis, licet amiſerit inſtrumentum emphyteuſis. Bald. in l. ſi certis. 5. col. C. de pac & in l. 1. in 4. col. C. de fideiuſſo.

Et præſumitur nedum pro emphyteuta, ſed etiam pro domino. Rui. conſi. 115. colum. ſi uolum. 5.

Eccleſia ędificata de fructibus eccleſiaſticis eſt ſubiicienda per Epiſcopum illi eccleſiæ, de cuius fructibus eſt conſtructa. 12. q. 2. Apoſtolicos, cum glo.

Eccleſia præſumitur libera & nō patronata, niſi probetur patronatus per confeſſionē, uel conſuetudinem præſentandi in ea per plures actus. no. Abbas in c. querelam. de electio. ubi no. glo. & ibi plenè per eū. & Firman. uer. Eccleſia, in duobus locis.

Edificans non prȩſumitur facere animo nocendi uicino. Firma. uer. Edifi.

Emancipatio non prȩſumitur. l. 2. ubi Bal. C. de pa. po. Niſi allegetur & probetur curſus 20. annorum, quibus ſtetit ſeorſum à patre & negociatus. ſecundùm Bal. in l. poſt mortem. de adop. Barba. conſi. ult. in 3. parte conſiliorum Alexandri.

Emancipato an præſumatur facta donatio à patre ex ſimplici datione. Bal. in auth. ex teſtamento. quarta & ſexta col. C. de collatio.

Emendatus non prȩſumitur aliquis, niſi probetur eo modo, qui ponitur in c. teſtimonium de teſtibus. Firma. uer. Emendatus. ubi fuſius.

Emphyteuſis ſimpliciter conceſſa Titio, intelligitur etiam ꝓ ſuis filiis & nepotibus, & prȩſumitur conceſſa in tertiam perſonam. ſ. pro ſe filiis & nepotibus. Firma. uer. Emphyteuſis.

Emphyteuta prȩſumitur, qui diu tenuit emphyteuſim, & ſoluit canonem 40. an. Firma. uerſic.

Emphyteuta prȩſumitur. & ꝓſumitur renouatus, qui per 40. an. ſoluit canonem & poſſedit rem, licet inſtrumentum non habeat. Et eo ipſo, quòd ſoluit per triennium proximè prȩſumitur ſoluiſſe canonem omni tempore. ibid. Niſi ſit facta unica ſolutio pro tribus annis. Item ſi fuit uera ſolutio ꝓ tres annos, non ficta per confeſſionem partis. Itē ſecus in obligato ex contractu, uel teſtamento ad annuam præſtationem. & idem eſt in ſimplici

ei colono, uel conductore, qa probando ſe ſoluiſſe tribus annis, ſufficit. Firmanus ibi.

Præſumitur ſemper in dubio pro eo, quod excuſat. Crauet. in cõſi. 244. nu. 5. in 2.

Emphyteuta præſumitur uendere nomine proprio non domini. Bar. & Bal. in l. mater. in fi C. de rei uend.

Emphyteuta præſumitur ex annua præſtatione canonis, licet amiſerit inſtrumenta emphyteuſis. Bal. in l. ſicut certis. 5. col. C de pac. & in l. 1. 4. col. C. de fideiuſſo.

Emptio ex quibus præſumatur, & ad eius probationem quæ requirantur. Soci. in conſi. 208 uiſis actis, uer. poſſunt deducere. in ſecunda parte. ubi bene.

Emptio præſumitur ſimulata, ſi fiat pro alio, & ei non fiat traditio, quo caſu ei non quæritur dominium, ſed emenoi. Firma.

Emẽs à fure an præſumatur ſciẽs vel ignorans. glo. & Bar. in l. in ciuilem. C. de furtis. Firma. in reperto.

Emptor præſumitur poſſidere ex titulo præambulo emptionis. Firma. ibi.

Emptor præſumitur emiſſe de pecunia, quæ ad eum peruenit ante emptionem. Bartol. in l. Imperator. §. fin. de leg. 2. & per l. fi. C. de pig.

Emptor uini præſumitur in ſe ſuſcepiſſe periculum, quia ſic eſt conſuetudo tabernariorum. Bal. in l. ſicut. C. de actio. empt.

Emens nomine ſuo & alterius pſumitur de ſuo pecuniam ſoluere uenditori pro precio Firma. Et quando quis præſumatur emere de propria pecunia Par. ſiue conſi. 80. in primo, uide omnino.

Emptor præſumitur emiſſe ratione dominii niſi expreſſe emat ratione poſſeſsionis. Firman.

Emens de ſua pecunia pro alio, an præſumatur donare. Doc. & Bar. in l. quæ dotis 4. col. ff. ſolut. matr.

Emens ſimpliciter præſumitur emiſſe pro mandatore, ſi probatur mandatum ad emendũ. Firma. uer. emens pro alio.

Emptori prius præſumitur facta traditio, cui conſtat factã eſſe, & præſumitur ei prius facta qui primus emit. Et præſumitur emptori primo facta traditio, cui conſtat factam eſſe, & præſumitur facta traditio, ſi precium prius ſoluerit, & ideo præfertur ſecundo. Firma.

Epiſcopi bona præſumuntur eſſe eccleſiæ, niſi contrarium pbetur. Firma. uer. Epiſcopi bona. Et Epiſcopus præſumitur poſsidere nomine eccleſiæ. ibi. Firman.

Epiſcopus præſumitur facere ſuo, non cum conſenſu capituli Firma. ibid.

Error quando præſumitur, etiam in notario. Firma. uerſic. error præſumitur,

Error communis quando præſumitur. Firma. in repertorio, iſto uerbo.

Etas præſumitur legitima tempore cõtractus. Firm. uer. ętas. Fallit ut ibi.

Et non præſumitur ætas minor ex præterito, ſed maior, ibi.

Exceptio etiam præſumptiuè poteſt concludere. Bart. in l. 2. de excep. ſed de neceſſitate debet cõcludere, ſicut actio. Bal. in l. eos. C. de uſur.

Excuſator delicti habet præſumptionem iuris pro excuſatione. Bald. in l. precibus. 7. col. C. de impube.

Expenſę magnę pręſumuntur factæ per filium ſtudentem. Bal. in authen. habita 4. col. C. ne fil. pro patre.

Expenſæ equo pignorato pręſumuntur factæ à creditore, qui equum habuit apud ſe, & ideo repetuntur per eum à debitore. Barto. in l. cum ſeruus. ff. de uerbo. oblig.

Expenſæ in fundo pręſumuntur factæ per poſſeſſorem fundi. Bar. in l. cum ſeruus. de uerbo. obligatio. & Firman. in uerſic. iſto.

Exemplum extractum ab originali facit qualem qualẽ pręſumptionem, immo & ſemiplenam probationem. quando allegatur originale deperditũ. Pariſius in conſi. 17. nume. 19. in 4. uol.

Emens frater unus ex fratribus fundum pro ſe & fratre ſuo, ſi in inſtrumento contineatur, quod uenditor fuit confeſſus habuiſſe & recepiſſe à dicto fratre, nec dicitur de pecunia communi, præſumitur de propria ipſius fratris ementis. Alexan. in conſi. 77. nu. 1. in 6. uol. uide per eundem in conſi. 37. in 4. repetito in conſi. 49. in primo & Emilia. in conſi. 78. num. 3. Socin. iunior in conſi. 24. nu. 2. in ſecundo.

Emens quando præſumatur in mala fide. Bal. in l. 2. C. de repudian. hęre. ubi bene.

Error potius quàm dolus præſumitur. Menochi. de arbit. iudicis, caſu 309. nu. 8.

Emphyteuſis pręſumitur perpetua, & non temporalis. Ang. in l. qui luminibus. ff. de prędiis ruſtico. prædio.

Extrauagans conſtitutio, quę nõ eſt publicè nota, non pręſumitur perueniſſe ad notitiã cuiuslibet. Iodocus in Enchiridio Parium, uel ſimilium. in uer. Error iuris dubius.

Emphyteuſis conceſſa cenſetur, ſecundum & pro ut eſt conſuetudo eccleſię. Rolandus à Valle in conſi. 79. nu. 68. in 3.

Error pręſumitur, ſaltem iuris, cum repetens tractat de damno

nō uitando, & natura negocii eſt aliqualiter confuſa. Bal.cō ſi.116.nu.1.in j.

Eſtimatio in dubio præſumitur uera, quę facit emptionē. Bal. in conſi.293.nu.2.in j.uol.

Edificatum pręſumitur Hoſpitale per eum, qui tenebatur ędificare. Bald.in conſi.377.nu.2. in j.uol.

Emphyteuticus contractus non pręſumitur, niſi ille, qui conceſſerit, reſeruauerit ſibi ius in re. Bal.in cōſi.379.in primo. nume.8.

Error pręſumitur in dubio, quod quis facit, quod facere non tenetur, niſi appareat de certa ſcientia. Bal.conſi.q 15. num.1. in 2.uol.

Error non præſumitur in facto proprio, & nemo præſumitur errare in facto proprio. l.ultima.ff.pro ſuo.l.quanquam, ad Velleia. Duobus tamen concordantibus, uidelicet, quòd certet de damno uitando, & ꝙ probet rem aliter ſe habere, etiam in facto proprio præſumitur error. Bal.conſil.221.in 3.uolum.

Exemptus nemo præſumitur, niſi probet. cum i us commune ſit contra eum. l. actor. C. de proba. Bal.conſi.263. in 2. uol.

Emphyteuſim accipere quis præſumitur uelle ad tertiam generationem. Bal.conſi.448.ad fi.in 3.

Expreſſum facit ceſſare pſumptū & tacitum l.fi. C de pactis con uentis. Bal.conſi.379.col.3.n.j. in 4.uolum.

Eſſe uerum non præſumitur, qđ non apparet. Bal.conſi.405.in 4.uolum.

Error non præſumitur, niſi probetur. Crauetta conſi 193.col. fi.uerſic. Nec obſtat, quòd per errórem &c. in 2.uol.

Emptor non pręſumitur dolo acquiſiuiſſe. Portius conſil. 60. nume.1.

Emendatus an præſumatur, ſi ꝑ tres annos continuos cum bonis conuerſetur, qui malę fuit uitæ. Nouellus in trac. ad defenſam. fol.53.nume.48. ubi, ꝙ ſic. Et emendatus præſumitur, qui poſt peccatum operatur bonum uiuens laudabiliter, cum poſſet peccare. Gribal. Axiomate iſto. Emendatus.

Exiens domū cum aliqua re ſub ueſte, an ſit ſufficiens pręſumptio furti contra ipſum? Nouellus in practi.nu.6.fol.49.

Eſtimatio in dubio facit pręſumi uenditionem. Franc.Mar. deciſio.Delphi.52.nu.2. in ſecunda parte fol.61.

Aequitas non ſcripta præfertur rigori ſcripto. ſi pro ea eſt pręſumptio. glo.pen.in c. ſuſcitata.de reſti.in integ. ſecundum Domini.in cap. diſciplina 45. diſtinctio.

Eſſe

Eſſe non præſumitur ex eo, quòd ſolum fuit c. in parochia. 16. q. 1 & l. partum C. de rei uendica. & l. penul. ff. de ſtatu homi. & l. ex eo. ff. de ędili edic.

Epiſcopus præſumitur in dubio acquirere eccleſiæ, uel de bonis ipſius eccleſiæ. Dy. in regula ratum. in fi. & ibi in addi. de regu. iur. in 6.

An emens rem uendi prohibitā ratione perſonæ, uel rei, etiā ignoranter præſumatur ſcire quo ad hoc, ut non poſſit uſucapere. Dy. regula. qui contra iura. & ibi in addi. de regu. iur. in ſexto.

Extenſio fit ad caſum præſumptum, etiam in exorbitantibus. Crauetta de antiq. temp. parte 4. nu. 122.

Equus illius eſſe præſumitur, cuius ſigno eſt ſignatus. Stracha de Mercatura in 2. parte prin. nu. 73. fol. 47.

Executio ſententiæ ſolēniter facta præſumitur ex diuturnitate temporis. Tiraquel. de præſcriptio. pagi. 6.

Eſſe ſemper præſumitur, quod in meo poſſe ſemel fuit. Afflict. deciſ. 13. nu. 1.

Emphyteuticus ſaltem contractus eſſe præſumitur in dubio. ſi quis tenuit & poſſedit domū, & apothecam annis quadraginta, & ultra & ſoluit annuam penſionem, etiam ſi ſit res eccleſiaſtica, & ex antiquitate temporis præſumitur Papę conſenſum interueniſſe. ita conſuluit Pariſius conſ. 85. per totum, in 4 uol.

Ex magnitudine cauſæ præſumitur electa induſtria perſonæ, & præſumitur bene factū, quod à bono uiro fit. Item præſumitur pro eo, quod fit à magiſtratu electo per Principem. & pręſumitur pro his, qui ſunt electi per principem. & quando quid fit à melioribus, tāto magis pro eo præſumitur, quod fit. Bald. in l. 1. §. his cunabulis. ff. de off. pręfec. præto.

Error pręſumitur probata ueritate in contrarium. quia hoc ipſo, quod probat rem aliter ſe habere, præſumitur erratū ſi error aliàs eſt tolerabilis. Bald. in l. Celſus. ff. de interro. actio.

Eſtimatio ex breuitate temporis non facit emptionem. Exēplum in locatore equorū, qui dat equos eſtimatos uide omnino Bald. in l. cum fundus. ff. locati.

Exhæredati liberi præſumuntur ingrati, niſi probent ſe gratos & proteſtatio patris præſumitur contra filium. quia ſententia patris inducit præſumptionem ingratitudinis, ſed iſtud eſt correctum, ut dicit Bal. in l. liberi. C. de inoffic. teſta. ubi etiam dicit, quòd magis præſumitur pro parētibus quàm

pro

pro liberis, quia naturale eſt, quòd pater magis diligat filiũ quàm filius patrem, & ita dicit Ariſtot.

Emptor non præſumitur fatuus, ſed potius ſcire, quod omnes ſcirent. Bal. in l. 1. num. 6. C. de ædil. actio.

Emphyteuſis præſumitur perpetua in priuato, ſecus in eccleſia. Bald. in l. j. num. 6. C. de iure emphyt.

Emptio præſumitur, ubicunque fit mentio precij, uel æſtimationis. Bal. in l. ex conuentione, C. de pactis l. cum dotem. C. de iure do. per Bal. non tamẽ niſi conſtet, de uer. emit uel uẽdidit, in Specula. de ex ſac. §. 2. uer. & no.

Emptio ex quibus præſumatur, & ad eius probationem quæ requirantur. Socin. conſi. 108. viſis actis, uerſi. 2. poſſunt deducere, cum uer. ſequen. uſque ad uer. ex quibus concluditur, in 2. parte.

Emptio præſumitur ſimulata, ſi fiat pro alio, & ei non fiat traditio, quo caſu ei non quæritur dominium, ſed ementi. Firman. in reperto.

Emptio non præſumitur facta pro eo, cuius pecunia eſt ſoluta in pecunia, ſi inſtrumentum cantat in perſonam alterius. Firm. ubi ſupra.

Emptio per interpoſitam perſonam facta præſumitur fraudu lẽta. l. ſi is cui bonis, & ibi Bar. ff. de acquir. hæred.

Emptio præſumitur facta de pecunia peruenta ad manus emẽtis. Bartol. in l. Imperator. §. fi. ad fi. ff. de leg. 2. & in l. fi. §. fi. C. ad Maced. per l. fi. C. de pigno.

Emptio præſumitur fieri nomine proprio in dubio. Bart. in d. l. Imperator, per l. magis, de ſolutio. Bartol. in l. ſi patruus. C. communia utriuſque iudi.

Emptor in dubio pſumitur emere ratione dominij, non ratione poſſeſsionis. Firm. iſto uer.

Emptor præſumitur in mala fide, ſi emit per colluſionem. glo. & doc. in. l. ſi diligenti, de præſcr.

Emens à prodigo, uel ab eo, cui bonis eſt interdictum præſumitur in mala fide, ſi ſciat uenditorem ſta. im conſumpturũ. Firman.

Emens à fure, an præſumatur ſciens, uel ignorans. gl. & Bart. in l. inciuilem. C. de furtis.

Emptor præſumitur intraſſe poſſeſsionem de licentia uenditoris, maximè ſi uenditor ſciuit, & non contradixit. Caſtr. in l. ſi ex ſtipulatione. ff. de acquir. hæredit.

Emptor præſumitur poſsidere ex titulo præambulo emptionis. Firman. fol. 20.

Emens rem alienam, an præſumatur ſciens, uel ignorans. Firm. in reperto.

Emptor præſumitur emiſſe de pecunia,

cunia,quę ad eum peruenit ante emptionem.Bartol. in l.Imperator.§.fin.ff.de leg.2. & l.fi. C.de pign.

Emptor uini pręſumitur in ſe ſuſcepiſſe periculum,quia ſic eſt conſuetudo tabernariorum. Bal.in l.ſicut,C.de actio.empt. Firman.

Emptor pręſumitur emiſſe ratione dominij,niſi expreſsè emat ratione poſſeſsionis. Firma.in reperto.fol.20.

Emes nomine ſuo & alterius præſumitur de ſuo pecuniam ſoluere uenditori pro precio.l.j. C.pro ſo.& per Bar. in l. Titiū, §.altero.ff.de adminiſt.tuto.& not.in l.ſi patruus,& ibi p Bal. C. communia utriuſque iudi. Ludouicus Roman. ſingu.uer. emens rem.

Emens ſimpliciter pręſumitur emiſſe pro mandatore, ſi probetur mandatum ad emendū. Firman.in reperto.

Emptori prius præſumitur facta traditio,cui conſtat factā eſſe, & præſumitur ei prius facta,q̨ prius emit.Firm. in repert.

Emptori primo præſumitur facta traditio, ſi precium prius ſoluerit,& ideo præfertur ſecundo.Firm.in reperto.

Emens rem ab alio pręterquam a fure præſumitur in bona fide. Bal. in rubr.de inueſtitura de re aliena facta.

Epiſcopi bona præſumuntur eſſe eccleſiæ.Firman.in reperto.

Epiſcopus præſumitur poſsidere nomine eccleſię.Innocen. in c. cum in officiis, de teſtamen.

Executio corporalis iuſtitiæ debet fieri publicè de die,& non de nocte, aliàs præſumeretur contra officiales. ita Guil. Benedi. in c.Raynutius,uer.mortuo itaque teſtatore, nu.107. de teſtamentis.

Epiſcopus pręſumitur facere ſuo non conſenſu capituli. Firma. in repertor.fol.32.

Error præſumitur, niſi ſcientia præſumitur, item error non præſumitur,niſi probetur per allegantem. item error non pręſumitur,probando rem aliter ſe habere,& debet allegari error, aliàs non præſumitur, nec cadit ſuper nō intentatis. error præſumitur in factis antiquis. item error præſumitur in notario potius quàm dolus,niſi conſtet dolus,maximè in notario, qui ſit perſona dignißima, uel aliter probetur dictum quàm ſit ſcriptum.itē error inſtrumenti præſumitur a notario in his, quę dependēt a notario,vt ſi eſt error in indictione. aliàs præſumitur a partibus, quando pertinet ad earum officium, & ſi eſt error in confinibus,uel in nomine. itē error pręſumitur in uenditione ꝑ minus dimidia iuſti precij,omnia ſupradicta Firman.

in

in repertor. item error pręſumitur in teſtatore relinquente filio putatiuo, & uitiat inſtitutionem, quo ad partē eius, qui non eſt filius, non quoad partem cohęredis, nec quo ad ſubſtitutionem. item error cōmunis præſumitur, antequam per ſententiam declaretur. itē error non pręſumitur, niſi conſtet expreſsim. Fir. ubi ſupra.

Aetas præſumitur legitima tempore contractus. item in eo qui comparet in iudicio, niſi ætas minor allegetur ad iuſtificationē alicuius actus, puta dationis tutelæ, quia minor præſumitur tunc. item niſi ex aſpectu appareat minor, quia tunc & minor pręſumitur, niſi probetur maior. Item ſi opponitur contra procuratorem, quòd eſt minor, pręſumitur maior, niſi opponens probet eſſe minorem. Firm. in repert.

Aetas non pręſumitur ex pręterito minor, ſed maior. Firm. in repertor.

Excommunicatus pręſumitur, q dicit ſe abſolutum. Bart. in authen. ſi dicatur, C. de teſtam. & in l. x. de uerborum obligat. & ibi doctor. & ſemel excommunicatus pręſumitur adhuc durare, niſi probetur abſolutus. Firman. in reperto. & præſumitur iuſtè abſolutus fauore animæ. Firman. ibi.

Expenſæ magnæ præſumuntur factæ per filium ſtudentem. Bal. in authen. habita. C. ne fil. pro patre.

Expendens pro alio præſumitur expendere de ſuo. Firman. hoc uerſic.

Expenſæ in fundo præſumuntur factæ per poſſeſſorem fundi. Bart. in l. cum ſeruus, de uerb. obl. Bal. in l. ſi. ff. de ali. pu. pręſtan. & in l. 1. C. de fructi. & lit. expen.

Eſſe res iſta nunc præſumitur hæredis, quæ fuit quandoque patris, uel contrario modo. Iſte Petrus nunc poſsidet hanc rē, quę prius fuit Ioannis, ergo Petrus præſumitur eſſe aut filius, aut hæres Ioannis. Iodocus in practica ciuili, titu. de probatione per præſumptionem, nume. 10. & ibi plura de præſumptionibus.

Ex perſonis & cauſis plura præſumuntur, de præſumpt. ca. cum in iuuentute, & l. fin. in fin. ff. de actio. & obliga.

Exceptiones propoſitas, dilatorias proponens exceptiones præſumitur a iudice, quòd faciat id ad calumniandum, & ad partem aduerſam uexandam, & moleſtandam. Iodoc. in pract. ciuili, cap. 178. de probatione per præſumptionem, num. 10. & hæc quidem probationem ſemiplenam facit præſumptio, cui eſt ſtandum, donec contrarium probatur, &

Pp iſta

iſta dicitur probabilis præſumptio.ut ibi Iodocum.

Error præſumitur in facto proprio, quando quis tractat de damno uitando. Petrus Rauennas in eius alphabeto aureo, in uer.Pax,fol.109.colum. 4.de probat.

Præſumuntur tractatus & aliæ ſolemnitates,quæ in rebus eccleſiæ alienandis requiruntur ꝓpter antiquitatem temporis interueniſſe, cõmunis eſt opinio,ſecundùm Dec. in conſilio 36.colum. antepen. uerſi. vlt. non ob.uol.1.

Expenſæ factæ in re communi p̃ſumuntur factæ ab illis,quibus neceſsitas incumbebat. Cæpola in conſi. 35.num.12.

Emens patruus cum nepte cohabitans, an præſumatur ex pecuniis pupillæ emiſſe,& an ipſi pupillæ nepti acquirat. Bald. conſi.87. in 1.

Error an præſumatur in notario, an in parte.Bald.in conſi. 263. num.7. in 1.

Error an in milite præſumatur, an ſcientia.Bald. d.conſil.263. num.5.in 1.

Emens rem ab alio,in dubio præſumitur emiſſe bona fide, niſi per coniecturas probetur aliud.Natta conſil.14.num. 10. in j.uol.

Emphyteuticus contractus præſumitur celebratus ex præſtatione canonis per ſpacium 40. annorum.Bald.in conſil.24.in quarto volum. uide omnino, ubi etiam dicit Bal. quòd ubi requiritur ſcriptura idem operatur temporis coniectura,C. de apochis publicis. l quicunque.quia præſumptiones legũ ſunt liquidiſsimæ ꝓbationes, ut no.C.de procurato.tutorũ. l.penult.

Expenſas non ſoluit litigans propter ſcripturæ præſumptionẽ. Bald.in conſil.166. in quarto, num.4.

Error præſumitur, ubi tractatur de damno probando rem aliter ſe habere.Bald.in conſil.1. in 5.volum.num.2.

Empta per uxorem an præſumatur empta res ex pecunia uiri. Bald.in conſi.67.num.primo, in 5.uolum.

Expenſas faciens præſumitur facere ex cauſa neceſſaria potius quàm ex cauſa de nouo acquirendi.Caſt.conſi.133.nu. 3.in ſecundo.

Error præſumitur in his, quæ dependent ex facto alterius, eo ipſo, quod apparet rem aliter ſe habere.Caſt.conſil.134.in 2. uol. num.2.

Error præſumitur potius in dubio magis quàm dolus. Alexã. in conſi.65.in 1.num.11.& magis quàm falſitas.etiam in notario.Alexan.conſil.70.nume. 10.in 1.plura ad rem Par. cõſ. 169.per totum, in 4.uol.

Error

Error iuris potius præſumitur in mulie,quàm malicia. Alexan. in conſil.103.nu.3. in 1.uolum.

Exceſſus inducit præſumptionẽ doli,uel fraudis.Alexan.in cõſil.86.num. 3. & maximè ſi eſt magnus exceſſus . conſil. 273. num.7.in 2.

Elegiſſe quis præſumitur uiam, quę magis confert ad ualidita tem actus.Corn.in conſi.74.litera E,in 2.vol.

Emptio annui redditus an pręſumatur in fraudem uſurarum , quando interuenit deceptio ultra dimidiam iuſti precij. Calcan.in conſ.85.num.10.ubi dicit,quòd communis eſt opinio,quòd ſic l.cum & fundum, de auct. empt.& uendit.

Emphyteuſis perpetua conceſſa præſumitur, quando quis ut emphyteuta ſoluit, quando ta men perpetuo concedi poteſt. Ruin.conſi.75.num.3. & præſumitur conceſsio in emphyteuſim, quando longo tempo re quis ſoluit ut emphyteuta, & præſumitur conceſſa perpe tuo ab eccleſia alteri eccleſiæ, ſecus in priuato. Ruin. conſil. 110. num.6.& in conſilio 160. num.1.

Error iuris non præſumitur, maximè quando quis potuit con ſulere peritos. Ruin.in conſil. 20.num.8.in 2. & quando error iuris non præſumatur. idẽ Ruin.conſi.101.nu.15.in 3.

Error iuris in muliere & minore præſumitur . Ruin. conſil.108. num.2.in 3.

Error iuris in dubio non præſumitur,ſed ſcientia.Ruin.conſi. 159.in 3.num.23.& conſi.162. num.23.in 3.

Emphyteuticos contractus quãdo præſumatur,uel cẽſuarius. Pariſius conſi.85.in 4. num. 1. & ſequen.

Emphyteuta ſi alienauerit ſuum poſt lapſum longi tẽporis præ ſumitur,quòd dominus tali alienationi conſenſerit . Socin. iun.in conſi.23.num.15. in 1.

Error non præſumitur in actu ge minato. Marſil. in conſil. 112. num.7.

Emptio & uenditio,quando præ ſumantur fieri cum dolo.Ang. in conſi.387.num.1.

Error iuris præſumitur in mulie ribus, & in maſculis minorib. Crauetta in conſil.142. nu.1. in aliis autem ſecus eſt . Rubeus in conſi.75.num.5.

Emptor ſemper pſumitur emiſſe bona fide,niſi per coniecturas probetur contrarium.Aret.in conſi.153.num.1.

Error tunc magis præſumitur, quando probatum eſt notorium eſſe bonæ famæ. Gratus reſpon.16.num.3.in 1.uol.

Extenſio in correctoriis, ubi non eſt expreſſa ratio , nec unica pręſumitur, non admittitur. Gratus reſpon.26.num.31.li.j.

Eſſe præſumitur, quòd de iure eſſe debet. Gratus reſpon.86. num.29.in 2.

Error in iudice non præſumitur, & quando habeat pro ſe præſumptionem. Rimin.conſi.54. num.5.& 7.

Error cõfinium non præſumitur, ſi tamen conſtat, non nocet. Riminal.conſi.94. nume.70.

Emphyteuta præſumitur, qui diu tenuit rem tanquam emphyteuta, & pro ea ſoluit debitũ canonem.Rimin.in conſi.227. num.4.in 2.

Emancipatio præſumitur, ſi filius lõgo tempore habitauit ſeorſum a patre.Rimin. conſi.292. num.82.in 2.

Error præſumitur in dubio, etiã in facto proprio. Rimin.conſi. 312.nume.3.in 2. Crauetta in conſi.260.num.6.ob temporis diuturnitatem, quòd probat.

Error non præſumitur. Portius in conſi.175.num.7.

Eccleſia habet præſumptionem in ſua Dioceſi.Rimi. in conſil. 530.nu.1.in 3.

Etas præſumitur habilis in quocunque contrahente, niſi contrarium probetur. Ferrettus in conſi.139.nu.1.in 1.

Excuſans delictum hẽt pro ſe præſumptionem.Emilianus conſi. 52.nu.13.

Elegiſſe in dubio præſumitur eã uiam, per quam illi magis ſit prouiſum. Zaſ. in conſil. 15. numero 55. in primo.

Ebrius nemo præſumitur, niſi ꝓbetur. Ripa C.de re.dona.l.fi. nume.80.fol.16.

Euaginans enſem habet contra ſe præſumptionem. Cepol. cõſilio 28.numero 9.in criminalibus.

Electa induſtria præſumitur in dubio, Mod.Par. conſil.27.nu. 24.& conſi.28.nu.14.

Ebrius tempore contractus quis non præſumitur. Plotus inter conſi.vlti.uolun.168.num.8. & teſtator præſumitur ſanæ mẽtis.& teſtator non præſumitur ebrius tempore teſtamẽti cõfecti, nec demens &c.ibi.

Emptio, quando præſumatur ex precii numeratione. Cephal. conſi.178.nu.12.in 2.

Exceptio nulla in dubio præſumitur uera, & excipiens præſumitur calumniari; ſi exceptionem non probet. Cephal. conſi.223.nu.13.in 2.

Eccleſia præſumitur eſſe libera. Roland.conſil.47.nume.10.in 1.uolum.

Emptor non præſumitur dolo acquiſiuiſſe.Portius conſil.60.nume.1.

Excepta quædam intelliguntur legis præſumptione. Stepha. de Federi.in trac.de interpreta.iuris, in 1.parte nu. 136.

Eccleſia præſumitur conceſſa alicui in perpetuum, non autem ad tempus, & dicenti contrarium

rium incumbit onus proban-
di, Abb.in c.ſi conſtiterit.nu.2
de accuſa.& inqu.ſi.

Errare præſumitur aliquis, quan
do non reſiſtit aliorum errori,
cum poſsit.Abb.in c.qui alios
de hæreticis nu.1.

Exemptio, ſiue immunitas non
prçſumitur, niſi probetur, qa
de iure communi quilibet eſt
ſubiectus.Abb.in cap. recepi-
mus.nu.4 de priuile.& exceſ-
ſibus nu.4.

Emptio præſumitur facta ex pe-
cunia illius, cuius nomine cã
tat inſtrumentum. Abb.in ca.
presbyter.de peculio clerico-
rum, nu.3.

Etas legitima præſumitur in cõ-
trahente etiam matrimoniũ.
Natta conſi.240.nume.1.in 2.

Exceptiones reijcere poteſt iu-
dex, ſi magna ſit præſumptio
calumniæ.Abb.in c.ſuper hoc
nu.32.de renun.

Eccleſia præſumitur ſubiecta Epi
ſcopo ex eo, quia dat ei ali-
quid epiſcopale. Abb. in cap.
in cauſa nu.5.de cauſa poſſ.&
proprieta.

Per exteriora præſumitur de in-
terioribus.Abb.in c. ex ſtudiis
nu.2 de præſump.

Emptor non prçſumitur malæ fi-
dei ob ſtipulationem duplicẽ
pro euictione.Saly. in l.non ex
eo.nu.1.C.de euictionib.

Erraſſe quis non prçſumitur, quã
do ex tali errore prçſumitur
fatuus.Caſt.in l.cum in libris.
C. de hçredibus inſtituendis
nume.4.

Si quis detinet rem tanquã em-
phyteuta, & pro ea ſoluit de-
bitum canonem, præſumitur
emphyteuta. Iaſon in l.qui in
aliena, num. 48. ff. de acquir.
hçredita.

Exceptio nõ præſumitur calum
niosè opponi, quando proba
tiones offeruntur incontinen-
ti, licet ad cautela iuramentũ
offeratur l.4.§.condemnatum
nu.13.ff.de re iudica.

Emptio prçſumitur, ubicunque
ſit mentio de precio ſemper.
Iaſ.in l.1.nu.23.C. de iure em
phyteutico.

Et no. quòd ubicunque præſum-
ptio ſcientiæ militat cõtra ali
quem, & ſolus error eum ex-
cuſare poteſt, niſi ipſe alleget
errorem & probet, debet pu-
niri. Bellonus in ſuis ſupputa-
tionibus.lib.x1. cap.6.ad finẽ,
ubi dicit ſe hoc multis uicibus
in Palatio allegaſſe.

Error præſumitur eo ipſo, quòd
aliud factum eſt quàm fuerit
dictum in prçfationibus.§. pre
terea.ubi Ang.nu.6.inſtitu.de
inutilibus ſtipulatio. & quan-
do præſumatur error. Bald.in
l.ſi poſt, nu.2. C.de iuris & fac.
ignoran.

Error non præſumitur, niſi corã
iudice probetur.Ange.in l.Ti-
tius.nu.4. ff.de libe. & poſth.&
debet

debet allegari & probari. Ange. in l. ſi adulterium §. inceſtū nu. 2. ff. de adulte.

Emptio ſimulata p̄ſumitur, quando uenditor ſtatim reſtituit p̄cium. Angę in l. qui ſic nu. 2. ff. dę ſolutio. & libe.

Expenſæ non præſumuntur factę per poſſeſſorem, niſi probetur. Ange. in l. in reſtituenda. n. 3. C. de peti. hęre.

Expreſſio falſa in gratioſis præſumitur doloſa. Caſſiodorus de præb. deciſ. 10 nu. 2.

Aetas idonea prȩſumitur, niſi cō trarium probetur. Viuius cōmuni opinione ei, & ibi plura circa ætatem.

Exhȩredatio præſumitur ea ratione facta, quòd filius erga patrem male ſe haberet. & turpiter & flagitioſè uiueret. l. ſi filiam. C. de libe. præteri. Bellonus ſupputationum libro 4. cap. 4. nu. 4.

Enſem primo euaginans præſumitur contra eum magis, & contra primo percutientem. Herculanus de cautione c. 27. nu. 18.

Eſtimatio rerum propter temporis propinquitatē uariata non præſumitur. Cagnol. in l. 2. nu. 233. uerſi. ſi uerò. C. de reſcin. uendi.

Emphyteuta præſumitur is, qui tenuit & poſſedit aliquam rē, & pro ea præſtitit debitum canonem. & hæc quidem eſt cōmunis opinio. ut latè per Pariſium in conſi. 23. nu. 3. & ſeq. in 4. uolum.

Emptum præſumitur ex pecunia uiri non mulieris, licet ſimul ſit facta acquiſitio per uirum & uxorem. Bal. conſi. 223. in quinto.

Error præſumptionem donationem donationis excludit. Bal. in l. liber homo. ff. de negoc. geſt.

Ex quaſi maleficio non ex uero tenetur ille, qui tenetur ex culpa pręſumpta. Bald. in l. debet exercitor. §. fi. ff. nautæ, caupo. ſtabula.

Empta res præſumitur de pecunia, quam quis tunc habebat ad manus. Bal. in l. uxor marito. ff. de donatio. inter uirum & uxorem.

Etatem præſumuntur ſcire coniuncti. Bald. in l. de tutela. ff. de in integrum reſti. mino. nu. 1.

Eſſe non dicitur, quod non reperitur, quia quod non reperitur pręſumitur non eſſe. Bald. in l. cum ita. §. ſpecies. ff. de lega. 2.

Edificans in dubio non præſumitur facere ad æmulationem. Cępola in ſuo de ſeruit. titulo de feneſtra, num. 2. colum. 2. ad finem.

Edificandi cōceſſio ad beneplacitum in dubio non præſumitur. Ang. in conſi. 1. nu. 7.

Eccleſia ſi opus habuit pecunia, precium redactum ex alienatione

tione rei eccleſiaſticæ prçſumitur conuerſum in utilitatẽ eccleſiæ.Crauetta plura in cõ ſi.237.col.3.circa prin.

Equalitatem uoluiſſe ſeruare patrem & matrẽ inter filios, eſt prçſumendum.Grammaticus conſi.ciuili 26.nu.5.

Eligere nemo præſumitur uiam, per quam conuentiones ſuæ ruant.Chacheranus decis. Pedemontana 76.nu.9.

Eſtimatio fundi dotalis prçſumitur ĩ dubio facta,ut faciat emptionem .Vitalis in tract.clauſularum, pagi.mihi 522.n.14.

Emptum ab uno ex fratribus prçſumitur ex eius propria & non fratrum pecunia, niſi cõtrariis coniecturis aliter præſumatur.Siluanus in conſi. 86. nu.2.uide poſtea.

Error in dubio prçſumitur,quando litigatur coram iudice incompetente. Niſi litiganti eſſet nota iuriſdictio ex uicinitate,uel fama in eo loco,ex q. bus prçſumitur ſciẽtia.Iaffredus deciſione 113.& 162.

Emens rem,& pecuniam ſoluens licet nomine alterius, ipſe tamen recipit poſſeſſionem, & poſſedit, prçſumitur nomen alterius ſimulatẽ appoſitum. Angelus in l.quamuis. per illũ textum. C.ſi quis alteri, uel ſibi,de quo ad rem Soci. conſil. 129. numero 12. in 4. ubi & alia ad propoſitum, quç uideantur omnino, ſi placet, & qui dicit nomen alterius in inſtrumento ſimulatẽ appoſitũ in cõtractu emptionis, debet probare. quia ſtatur inſtrumento,donec cõtrarium probetur.Ange. in l. cum te propria.in no.C.ſi quis alteri, uel ſibi.Et licet inſtrumẽtum emptionis confectum ſit nomine uxoris, prçſumitur facta emptio à uiro, ſi eius pecunia ſolutum eſt pretium, & uiro eſt tradita res, quia uidetur actũ inter partes, quòd ſolum nomen uxoris apponeretur,cum de utilitate poſſeſſionis & fructu nihil participauerit, nec in ſoluendo pretio ſe grauauerit,& ſi cum ad eam nec lucrũ nec damnum peruenerit,prçſumitur nuda miniſtra,& non commodum ſentiens, argu. nota. in l.mulierẽ ff. de dona. inter uir.& uxo.cum ſimi.uerba ſunt Bald.in l.multum. C.ſi quis alteri,uel ſibi,approbata per Saly. ibi.& relata per Soc. in d.conſi.129.nu.12.

In delictis ſemper prçſumitur pro eo,quod excuſat. Crauetta cõſi.275.nu.13.in 2.uol.

F

Fructus non prçſumũtur durare ultra triennium. Bertran.conſi.216.nu.ſecundo,in 3.vol.lib.1.

Filius

Filiusfamilias an prȩſumatur habere ex profectitia, uel aduentitia cauſa. Specula. in titu. de actore. §. 1. uer. quid ſi dubitetur. & no. glo. in l. cum oportet. C. de bonis, quæ libe.

Fatuus prȩſumitur, qui fatua loquitur. ff. de condi. inſti. l. cum quidam. & ibi Doct.

Fugȩ prȩſumptio non cadit in eo qui immobilia posſidet, etiã qui mobilia magna posſidet, quæ de facili occultari, uel moueri non poſſunt. Bar. in l. ſciendum. ff. qui ſatiſda. cogan.

Frequentia actuum, uel exercitium eorum, qui adhȩrent & conueniunt illi facto prȩſumptionem inducit de illo facto. 27. q. 1. cap. uidua.

Filius eadem perſona cum patre prȩſumitur. ſi eſt in poteſtate ita debet intelligi l. fi. C. de impube. & aliis ſubſtitu. Secus in emancipato. ut eſt gl. in l. 2. C. qui ȩta. uel poſſ. lib. 10. & in l. ſi mater. §. ſi quis hominem. ff. de excep. rei iudica.

Filius an prȩſumatur ſcire teſtamentum patris, & quid in extraneo hȩrede. Bart. in l. is poteſt, ff. de acquir. hȩr. & in l. qui Romȩ, §. duo fratres, ff. de uerbor. obliga.

Feudum conceſsit epiſcopus, uel aliam rem immobilem, ſi non conſtat cuius ſit, prȩſumitur eccleſiȩ fuiſſe. uide Guid. Pap. de prȩſumptio. nu. 33.

Facta, & ea quȩ in facto conſiſtũt non prȩſumuntur. l cum filio, ff de curato. furio. l. j. C. quȩ ſit longa conſuet. potiſsimum cũ ſit contra ius. l. quod nõ ratione, & l. quod contra, ff. de ll.

Fraus præſumitur ex modicitate precij. l. per diuerſas. C. mã. no. Cyn. in l. fin. C. plus ualere, quod agitur.

Furioſus quis perpetuo prȩſumitur. l. ambiguitatis. C. de uſuf.

Falſarius prȩſumitur, qui ſuſpecta ſcriptura utitur in iudicio, ut fides adhibeatur. l. iubemus, C. de proba.

Fraus prȩſumitur ex cauſis, de q̃bus per Bart. in l. poſt contractum, ff. de donat. & Dyn. in l. omnes. §. Lucius, ff. de his, quȩ in frau. credito. item quando quis in contractu, uel extra iudicium cõfitetur debere, qđ ab eo petitur, nec aliàs cõſtat de debito petito, niſi per ipſam confeſsionem, & tradit in ſolutum, uel obliget aliquam rem. l. j. §. ſi mutuam, in glo. ſuper uer. ſpopondit. ff. ſi quid in fraud. patro. Si tamen quis cõuentus iudicialiter & libello oblato confiteatur, quod petitur ſecus, ut no. per Bar in d. l. j. §. ſi mutuam, & quȩ ſit ratio, ipſe Bart. ponit. item prȩſumitur fraus ex modicitate precij, ſi res magni precij tradatur in ſolutum, uel cedatur ꝓ modico precio. l. per diuerſas,

iuncta

ſuncta gl. C. manda. item prę-ſumitur fraus, ſi fiat emptio, uel alius contractus per inter poſitam perſonam, argum. l. 2. C. de natu. liberis, & l. 3. eo. tit. & l. ſi is qui. ff. de acqui. uel re-pu. hęred. uide Plotum inter conſi. diuerſorum per Zilettũ conſi. 168. num. 22. & ſequenti bus in 1. Pręſumitur etiã fraus ex actu aliquo, ſi fiat inconti-nenti poſt cõtractum, uel actũ prohibitum. l. ſi uentri. §. fin. ff. de priui. credi. no. Bar. in l. ſi te paterna. C. de repu. uel abſti. hęre. & in l. dolum. C. de dolo. Pręſumitur etiam fraus, quan-do quis non pręſtat totam dili gentiam in alienis negotiis, ſi-cut in ſuis l. j. §. is quoque, ff. de actio. & obliga. l. hęredes. §. nõ tantum, ff. famil. erciſcũ. & l. quod nerua, ff. depoſiti, & ibi eſt tex. & ibi etiam no. Bar. in uer. alij moderni. item fraus pręſumi-tur in filio, quando ſe abſtinuit ab hęreditate paterna inueni-tur poſtea poſsidere de bonis paternis, nam quod incontinẽ ti fit, ante pręmachinatum pręſumitur, iuxta no. per Dyn. & docto. in d. l. poſt contractum. item pręſumitur fraus, ſi pater in teſtamento confiteatur ali-quid filio ſuo ſpurio, etiã ſub colore alicuius actus de ſe li-citi, præſumitur in fraudẽ fe-ciſſe, niſi ſpurius probet con-feſsionem eſſe ueram. tex. cum gl. in l. qui teſtamentum, ff. de probatio. ſed ſi pater emit a ſpurio, & confitetur precium ſibi fuiſſe ſolutum, ibi dicitur, quòd ualet confeſsio, ſed illa glo. reprehenditur per Bartol. poſt Iacob. de Aret. per l. Au-relio, §. 1. ff. de liber. lega. Item fraus præſumitur ex celeritate actuum. l. ſi uota. §. fin. ff. de pri uileg. credito. uide Bart. in l. eã dem. C. de fideicommiſs. itẽ ex cautelis in aliquo actu ap-poſitis fraus pręſumitur. no. in l. 1. ff. de condi. inſti.

Filius, uel filia non pręſumitur ſcire fideicommiſſum relictũ in teſtamento patris. ita dicit Bart. in l. qui Romę, § duo fra-tres, ff. de uerborum obligat. uerſi. quarto quęro.

Furtiua res reperitur in domo alicuius, an ille fur eſſe illius pręſumatur. uide Bal. & doc. in l. fi. ff. de hęre. inſti.

Fraus pręſumitur, ſi pater uẽdat filio naturali, uide tamen Gui. Pap. de pręſump. num. 79. ubi etiam dicit, quòd pater non poteſt donare, uel relinquere filio naturali, uel legitimo filij ſpurij, niſi filius eſſet emanci-patus.

Furto ſubtrahens inſtrumẽta ad uerſario pręſumitur habere malam cauſam. ita dicit Bart. in l. ſicut. C. de probatio. & in l. 2. §. 1. ff. de iure fiſci. idem de illo, qui ſubtrahit teſtes, uel eo

rum atteſtationes. Guid. Pap. de pręſump.nume.83.

Filius, qui eſt in quaſi poſſeſsione ſui iuris p̄ſumitur ſui iuris, & parti incumbit onus probādi contrarium. l.Titia,ſol.matrimo.licet contrarium uideatur in l. emancipatione, C. de fide inſtr.facit.l.moueor. ff. de ſeruis export.

Feudi recognitio ſimpliciter facta nulla cauſa adiecta præſumitur facta,& homagium inde ſecutum cenſetur præſtitum, ut dominus defendat recognoſcentem, ſecundùm Speculat. in tit.de feud.§. j.quinto quęritur,circa finem, & ita nō ob. l.cum de indebito. §. fin.ff. de probat.

Factum in re mea, nec apparet quis fecerit, pręſumitur factū fuiſſe ab illo, qui ex tali facto conſequitur utilitatem. argu. l.1.§.idem Labeo.ibi, cū enim uidetur factum habere.ff. ne q̃d in loco publico.

Feudalis res non dicitur, nec pręſumitur,niſi probetur,cum de iure multa ſunt allodialia. no. Hoſtien.in cap.nimis,extra de iureiuran.uide Alciat.in tract. præſump.regu.2.præſumpt.2.

Factū præſumitur id, quod prius erat faciendum, quando duo concurrunt l. qui duas, & ibi Flo.de ſeruitu. urba. prædio. l.illud,de acquiren.hæred.l.filius,de teſta.mili.

Factum pręſumitur eo nomine, quo teſtator iuſsit.Firman. in reperto.uer.præſumitur factū.

Præſumitur pro eo, quod facere conſueuit. Firman.uerſi.pręſumitur pro eo, quod facere.

Præſumi an debet tantum a me id,quod eſt factum a cōiuncto. Firman. uer.præſumi.

Fraus in contractu multis modis præſumitur. Firman.uerſi. fraus.

Famam bonam habere quis præſumitur. C. qui mili. non poſſunt. l. ſuper his. Bartol. de præſump.

Falſarius præſumitur, qui ſuſpecta ſcriptura utitur in iudicio, ut ei fidē apponat. l.iubemus. C.de probat.

Præſumitur fratrem uoluiſſe caſtrenſia bona retinere, relinquendo fratribus bona paganica, C.de re mili. aliàs,teſta. milit.l.j.

Præſumitur per naturalem effectum, quòd filius noluerit in totum patrem liberare,quem uult eſſe liberatū ab actione tutelæ. l.Aurelius.§. Titius ff. de lib.lega. licet ſublata ſit hodie talis quæſtio.Bart.de præſumptio.

Filium fuiſſe mariti præſumitur natum ex uxore in domo mariti,& ex eo in patria poteſtate exiſtente,& econtra. l. filiū, ff.de iis,qui ſunt ſui. Bartol in trac.pręſump. colum.1. ad fin.

Alciat.

Alciat.conſi.6.num.30. in 1.& præſumitur contra filium, ſi pater uel maritus fuit per x. menſes abſens d.l.filium. Bar. ibi. uide Luc. de Pen. in l.quicunque,pręſumptio. 177.C.de apochis publ.lib.10.

Filij res præſumitur, quæ fuit patris.l.ſiue poſsidetis. C.de probatio.

Furioſus perpetuo eſſe præſumitur, qui in furore eſt de pręſenti, l. ambiguitatem . C. de uſufructu.Alciat de præſump. regu.1.præſumpt.18.

Filiusfamilias quis pręſumitur, ex quo ſuus pater præſumitur uiuere centum annis.l.fi. C.de ſacroſanc. eccle. vide omnino Tho.Diplo. in apoſtil.ad Bart. de pręſumpt.

Filius relinquens liberationem ab actione tutelæ patri, præſumitur eum liberaſſe etiàm a ſolutione reliquorũ propter naturalem affectionem, licèt ſecus ſit in extraneis. Alciat. de præſumptio.regula 1. præſumpt.6.

Fornicatio inter conſanguineos non pręſumitur ex cohabitatione.reg.1.præſumpt.34.

Filios habens præſumitur magis diligere ciuitatem, & propterea debet præferri decurionibus non habentibus filios. Alciat. de præſumpt. reg. 1. pręſumpt.36.

Filius ex legitimo matrimonio natus pręſumitur in poteſtate patris. Alciat.de præſump. regula 2.præſump.2.

Fraus pręſumitur ex uarietate reſponſionis. Alciat.de pręſumptio.reg.2.pręſump.31.

Feudum in dubio pręſumitur antiquum, non autem nouum. Alciat.de præſumpt. regula 3. pręſumpt.28.

Furtiua res, licet in domo reperiatur alicuius, non tamen pręſumitur ille eſſe fur, niſi concurrentibus aliis coniecturis. Alciat. de pręſumpt. regu. 3. pręſumpt.29.

Pręſumitur in dubio cõtra fiſcũ. Alciat. de pręſumpt. regula 3. pręſumpt.41.

Filius pręſumitur eſſe in poteſtate patris, niſi probetur emancipatus. ff. de iis, qui ſunt ſui & inſtit. de empt. in princ. ſed hoc eſt uerum, niſi filius ſit in poſſeſsione libertatis. l.Titia, ff.ſolu.matr.

Fideiuſſor ſoluens præſumitur ſuo potius quàm nomine rei ſoluere. l. Papinia. ff. mandat. aliàs, inter cauſas.

Pręſumitur ſemper in populo aliquem eſſe fidem ſinceram nõ habentem, ſed potius auro corruptibilem. Dec.in c. Oſius, n. 6.de electio.

Familia p̃ſumitur id, quod agit de uoluntate domini agere, c. conſtitutis, extra teſtib. idem in ſeruo. l. quarta, ff. de mino.

Alcia. conſil.5.num.15.in 1.

Filios habens præſumitur magis diligere ciuitatem, quàm non habens, C.de decurio.l.in albo. l.1 ff.de albo ſcriben.

Factum ſuum quis melius ſcire præſumitur, quàm alius, nec debet quis alium cõſulere qualiter in facto ꝓprio ſe debeat habere. Specul.in titulo de poſitionibus.§.6.num.10.

Furtum non præſumitur in re cõmuni committi. l. merito. ff. pro ſocio.

Frater non præſumitur, quòd fratrem odiet, uel iniuſtè dicat aliquid contra eum, de præſumpt.c.literas.

Falſitas nõ præſumitur in literis meram iuſtitiam continentibus,& quæ poſſunt de facili impetrari, c.penult.de crimi. fal. Luc.de Penna in l.j. C.de quæſto.lib.12 præſump.61.

Fides uoluntaria non pręſumitur, ſed neceſſaria eius, qui in ęgritudine baptizatus fuit 58. diſt.c.unico.& quod ibi no.

Fraus præſumitur propter alienationem omnium bonorum.l. omnes.§.Lucius.ff.quę in frau. credi. item

Fraus præſumitur, ſi facta eſt alienatio in coniunctum.l.ſi inter. ff.de dona.inter uir.& uxor.c. 1. ut eccle.benefi.& qđ ibi no. in uer. inter carnalitatẽ. item

Fraus præſumitur, ſi alienatio fit clam.c.unico,ut eccle. benefi. ea enim quæ fiunt in occulto, & occultæ improbitatis probatione pleniſsima ſunt, ut legitur in 5. lib.hiſtorię tripartitę. item

Fraus pręſumitur propter alienationem omnium bonorum, ſupra.

Fraus pręſumitur ſi poſt alienationem & contractum de proximo fiat maleficiũ, quod qualiter intelligatur, uide ff.ſi qs teſta.liber. eſſe iuſſ. fue. l.1.§.& generaliter,& l.fin. item

Fraus pręſumitur, ſi alienator poſt commiſſum maleficium rem, quam diſtraxerat poſsidere inuenitur. l.ſicut.§.ſupuacuum. ff. quibus mo. pign.uel hypothe.ſol.

Fraus & dolus pręſumitur, ubicũque tenetur quis ad aliquid officij ratione,quod ſcit,uel ſcire debet ſe neceſſario adductu rum, ſi id omittit l. dolus. ff. manda.

Fraus pręſumitur,nam qui tenetur ad iudicium ire intra certum terminum, niſi probetur ſe iuſto impedimento detentum, præſumitur fraude non iuiſſe, cum alias regulariter, ꝙ fraudem allegat, eam probare debeat,ff.de proba.l. quoties, § qui dolo.

Fraus & dolus præſumitur in eo, ꝙ petit,quod reſtituere oportet. regu.dolo facit,de regulis iuris in 6.

Fraus

Fraus præſumitur & dolus. ſi hęres poſt motam ſibi cōtrouerſiam hæreditatis, legata ſine cautione de reſtituendis legatis euicta hęreditate pſoluat. l.dolo.ff.ad l.falcid.

Fraus & dolus pręſumitur in uēdicante rem, quam uendi mādauit l. ſeruum Titii.ff. mandati.

Fraus & dolus pręſumitur in eo, qui quærit lucrum ex aliena iactura.l.ſi quis mancipiis.in fi. ff.de inſtito.

Fraus & dolus præſumitur in eo, qui quod debet non reſtituit. l.ſi procurator.§ dolo.ff.mandati.

Fraus & dolus præſumitur in eo, qui agit ex ſtipulatione ſine cauſa concepta l.2.§.ſi quis.ff. de doli exceptio.de quo.C.de his,qui non imple.

Facere pręſumuntur homines id quod communiter fit. Bertrā. in conſi.266.nu.8. in 3. uolum. libro j.

Feciſſe rectè pręſumitur, quando quis facit aliquid, quod ex officio tenetur facere, prout & iudex. Turrecremata in capit, hoc etiam, nu. 2. ſecunda q.6.fol.88.

Fraus præſumitur & dolus. ubicunque petitio alicuius legitima exceptione elidi poteſt, ſi is in ea perſeueret l. 1.§. generaliter.ff. de doli excep.

Fraus & dolus præſumitur in omni eo,qui ſcienter contra æquitatem facit l.qui æquitatem, de doli excep.

Fraus & dolus præſumitur,ubicūque lex dat doli exceptionem Lucas de Penna, in l.quemadmodum.C.de agricol. & cenſi. lib.10.pręſump.16.

Fraus præſumitur in eo, qui ſe ſubtrahit, ne faciat, quod tenetur. C. de pact conuen. inter emp.l.ſi à te.

Fraus & dolus præſumitur in eo, qui conſtitutiones principum ignorare ſe dicit l. iubemus, ad fi.C.de teſtam.

Fraus præſumitur in legato relicto ſub nomine debiti ei, qui ex teſtamento capere nequit. l.qui teſtamentum. de proba. & hoc uerum quibuſcunq; verbis legetur, etiā cum iuramento.l.cum quis decedens.§.penul. cum ibi no.ff. de leg.3.

Fraus præſumitur facilius committi in ultima uoluntate quā in contractibus inter uiuos. ut no.in l.qui teſtamentum. ff.de probatio.

Fraus præſumitur in his, quæ aguntur clam.l.fi.ff de ritu nuptiarum.l.non exiſtimo. ff. de admin.tuto.l.pupillus.§. ſanè. ff.de aucto.tuto.ubi dicitur, ꝙ uidetur tutor emens rem pupillarem per interpoſitā perſonam agere mala fide.

Fraus,& dolus præſumitur in eo, qui magiſtratus imperio non ob-

obtemperat. l. non poteſt uideri dolo carere. ff. de reg. iur.

Fraus & dolus præſumitur in fideiuſſoribus, qui rem pignori obligatam emunt à creditore l. 1. C. de dolo. l. ſi fideiuſſor. §. Paulus. ff. mand.

Fraus præſumitur & dolus in hęrede, qui rem hæreditariã obligatam emit à creditore propter uinculum fraternitatis. l. fi. §. quatuor. ff. de leg. 2. Quod putat uerum Luc. de Penna in extraneis. ſecus in filio & coniunctis, argumen. ff. de priuil. credi. l. 1. de contrahen. empt. l. qui officii. de re militari l. milites. 2. reſpon. & uide. ff. communi diui. l. qui cohæredes. & quod ibi no. ita Lucas de Penna in l. quemadmodum. præſump. 24. C. de agrico. & cenſi. libro 11.

Fraus præſumitur, quoties quis contrahit uenditionem, cui ciuitatis ſuæ publica munera ſunt indicta. C. de reſcin. uen. l. ſi qui.

Fraus præſumitur adoptio facta contra fiſcum, ab eo, qui poſt reatum commiſſum, etiam ante accuſationem ſuam aliquẽ adoptauit. ff de bonis damno. l. fi. §. ex bonis.

Fraus pręſumitur in eo, qui debet edere, & in totum nõ edit, l. ubi exigitur. ff. de eden.

Fraus & dolus præſumitur commiſſus à procuratore poſt litẽ conteſtatam ab ipſo domino fore commiſſus, cum una perſona dicantur. not. ff. de doli exceptio. l. ſi procurator. in fi. uide plura per Pet. Rauenna. in ſuo Alphabeto. uer. Fraus.

Fraus præſumitur in eo, qui reuelat archa. 5. q. 5. qui ambulat.

Fraus præſumitur in eo, qui nõ iure datus eſt tutor in teſtamẽto, & adminiſtrationi ſe immiſcuit, & non faciens ſe à iudice confirmari adminiſtrationem deſerit l. qui. §. 1. & 2. ff. de admini. tuto.

Fraus præſumitur in eo, qui pro tutore ſe geſſit, & adminiſtrationẽ deſeruit, antequam pupilli certificaret agnatos. l. 1. in fi. ff. de eo, qui pro tuto.

Fraus præſumitur in curatore, q ſuo concuratori denegat adminiſtrationem communicare, uel alias non ex fide gerit. l. actus. ff. de adminiſtr. tuto. & uide l. licitatio. §. ſocii. ff. de publi.

Fraus præſumitur & dolus in eo, qui appellat extra iudicium, & appellationem nõ proſequitur intra annum. c. cum dilectus. de dolo & contuma. & notat Innocenc. in c. dilectus. de maio. & obe.

Feudi conceſſio ob merita realis eſſe præſumitur. Moronus de fide, treuga & pace. parte 1. q. 63. nu. 1.

Fraus præſumitur in minore 20. annis

annis, qui cum cauſam manu mittendi non haberet, alii ma numittẽdum dedit l. ſi quis. in fi. ff. qui & à quibus.

Fraus præſumitur, cum non capaci legatum relinquitur, & nomen legatarii non exprimitur, ſed dicit lego illi, quẽ ſcit aliquis, puta Titius. l. Lucius. §. ſi. ff. de legat. 1. & ibi no. uide Lucã de Penna in l. 1. C. de dela. lib. 11.

Fraus præſumitur, ſi teſtator relinquit aliquid nõ capaci mercedis ultra ſeruitia per legatarium præſtita. ff. de lega. 3. l. cũ quis decedens. §. Titia.

Fraus præſumitur in matre binuba, quæ dedit dotem ſecundo uiro, & poſtmodum illa diminuit, ut filius primi matrimonii ad portionem, quam ſtatuit lex hac edictali. C. de ſecun. nup. non conatur. Idem in matre, quæ fecit donationem propter nuptias, ut & poſtea illam diminuat, ut filius &c. in §. de augmentis in auth. de nuptiis. & ibi no.

Fraus præſumitur in legato relicto mulieri, etiam per militẽ in quam ſuſpitio cadere potuit, l. mulier. ff. de teſta. mili.

Fraus præſumitur, uel negligentia in eo, qui impetratis literis non utitur intra annum. c. 2. in fi. de reſcrip.

Fraus præſumitur in matre, quæ filio donauit, & poſtmodum contractis ſecundis nuptiis eãdem donationem prætextu ingratitudinis reuocare conatur. in auth. de nup. §. matre.

Fraus præſumitur in filio, cui pater debitorum nomina prælegauit, ſi poſt teſtamentum conditum geſſit negocia patris, & multos fecit ex paterna pecunia debitores, maioresque pecuniæ ſummas credidit quã pater fuerat conſuetus, l. nomen. §. filio. ff. de leg. 3.

Fraus, & dolus præſumitur in caſu. l. Iulianus. ff. ſi quis omiſſa cauſa teſta.

Falſum præſumitur id, quod actũ eſt debitis ſolemnitatibus prætermiſſis. l. nulli. C. de munera. circa med.

Falſum præſumitur inſtrumentũ uel charta, ſi arguatur ipſum de falſo, & is, qui dicitur habere illud, exhibere non uult, ſacramento, quòd illud amiſerit non præſtito l. cum quidam C. de fide inſtru. cum ibi no.

Falſum præſumitur reſcriptum, & per falſitatem elicitum contra ius obtentum c. 2. in fi. de reſcript.

Fornicari præſumitur quis inuentus ſolus cum ſola, ſecretis in locis, capitulo literis de præſumpt.

Fraus præſumitur in tutore, qui iudicẽ, aut miniſtros eius corrupit, ut tutela ſibi decerneretur. & hic uelut prædo punitur

tur. ff. de ſuſpect. tutor. l. 3. §. ſi datis.

Fur prꝫſumitur ingreſſus domũ. nocturno tempore cauſa necis inferendꝫ, & dominum cauſa interficiendi. l. ſi ut allegas. C. de ſicariis

Facilius quis præſumitur deprehendi in furto recenter commiſſo. C. de ſuſcepto. & archa. l neminem.

Fugitiuus ſeruus prꝫſumitur, qui ſciens conſeruum confugere illum ſequitur & non redit l. quis ſit fugiti. §. idem ait. ff. de ꝫdil. edic.

Fugitiuus prꝫſumitur, qui ligatus uinculis asſignatur. l. ſi tamen. §. ei qui. ff. de ꝫdil. edic.

Fraus aut dolus præſumitur ex uarietate reſponſionis de eccle. benefi. c. ut noſtrum.

Furioſus prꝫſumitur, qui uerba ad furioſos apta loquitur l. quidam. ff. de condi. inſti.

Furioſus ſemel præſumitur ſemper furioſus 3. q. 9. indicas. inde, qui dicit aliquem fuiſſe poſtea ſanæ mentis, illud habet neceſſe probare. de ſucceſſ. ab inteſta. c. cum dilectus. & not. Archi. de hꝫre. filii, l. b. 6.

Filius prꝫſumitur noluiſſe hꝫreditatem ſibi delatam per patrem acquiri, ſi eo ſciente & permittente diu pater hæreditatem poſſederit l. qui in aliena. poſt princ. ff. de acquir. hæredita. uide C. de petitio. hꝫre. l. ſi filius. & quod ibi no.

Familia prꝫſumitur id, quod agit de uoluntate domini agere. c. conſtitutus. de teſtibus.

Factum ſuum, quod quis fecit pſumitur, quòd iuſtè uel iniuſtè tueatur. no. Inno. de arbit. c. 2. & de cleri. c. cum diuerſis.

Filiusfamilias pſumitur ſibi mutuam pecuniam in cauſam caſtrenſis peculii conuertere. C. ad macedo. l. ſi.

Facere de ſuo promittens prꝫſumitur, qui promittit, aufert, uel pollicetur l. ultima. C. de dotis promiſſ.

Familiares habens inhoneſtos, pſumptionem habet contra ſe. Idem habẽs ſocios inhoneſtos Abb. in ca. nulli epiſcoporum. nu. 1. de accuſa.

Filius an prꝫſumatur ſcire teſtamentum patris. Bal. conſi. 295. in 3. parte. & conſil. 403. in 3. parte num. 2. & conſi. 392. in 1. nume. 1.

Filius an pſumatur filius ex eo, quia natus eſt in domo patris. Bal. conſil. 379. in tertia parte nume. 5.

Fuga carcerati an inducat præſumptionem contra magiſtratum. Bal. conſi. 32. in 5. & 32. in 3. par. nu 5.

Filius posſidendo paterna, an prꝫſumatur immiſtio, & ſic, quòd fiat hꝫres. conſi. Bal. conſi. 304. in 3. nu. 2.

Filius non præſumitur heres, niſi quo

quo ad incommoda. Bal. conſ. 303. in 3. parte n. 3. & an filius præſumatur hæres. Bal. conſil. 306. in 3. parte n. 2.

Feudum quomodo præſumatur antiquum. Bal. conſil. 310. in 3. par. nu. 5.

Filius præſumitur hæres, quo ad eſſentiam realem, non perſonalem. Bald. in conſil. 128. in 4. nume. 5.

Filia, quæ recipit legatum & poſſidet illud, quod aliàs eſſet cōmune omnium hæredum inſolidum, aut proprietatem, præſumitur ſcire teſtamentū. Bal. in conſi. 176. in 4. nu. 1.

Factum proprium non ſolum q̃s ſcire præſumitur, ſed eius circunſtantias. Bald. conſi. 446. in 5. nume. 5.

Fraus præſumitur ratione mortis propinquæ & imaginariæ. Bal. conſi. 322. in 1. par. nu. 4. & de fraude præſumenda. Bald. conſi. 456. nu. 1. in 5.

Fieri illud præſumitur, quod de iure fieri poteſt. Dec. conſ. 436. nume. 7.

Præſumitur propter antiquitatē temporis, ꝙ forma requiſita à ſtatuto interuenerit. Dec. conſi. 222. nu. 9. Et præſumitur ꝓ illo actu, qui in ſcripta forma factum reperitur. Dec. conſi. 218 nume. 1.

Fraudis præſumptiones ex quibus contractus uenditionis ꝓbatur ſimulatus non habet locum in datione in ſolutū. Dec. conſi. 209. nu 4.

Præſumptio non ſufficit loco ꝓbationis, quando aliquid traditur ꝑ forma. Gozadinus cōſi. 73. nu. 10.

Præſumptiones affirmatiuæ, ꝙ ſit filius, tolluntur per negatiuam. Pariſius conſi. 83. in ult.

Præſumptio eſt contra illum penes quem eſt res furtiua. Gratus reſpon. 1. nu 3. uol. 1.

Præſumptio non eſt, fratrem per ſonam remotam fratrib. pręferre uoluiſſe. Gratus reſpon. 228. nu. 11. uol. 1.

Præſumptiones & coniecturę ſufficiunt ad probandum in crimine falſi. Gratus reſpon. 59. uolum. 1.

Præſumptio eſt, quòd quilibet fecerit id, ad quod de iure tenebatur. Gratus reſpō. 27. nu. 22. uolum. 2.

Furti pręſumptio ceſſat in emente ex interuallo poſt commiſſum furtum. Rimin. conſi. 391. nu. 27. & conſi. 6. nu. 33.

Furti præſumptio contra habitantem m. uel ſolitum conuerſari, quando militet. Rimi. conſi. 6. nu. 34. & ſeq.

Fama bona tollit ꝑſumptiones. Rimi. conſi. 1. num. 7. Crauetta conſi. 2 1. num. 9. in 1. Rolandus conſi. 16. nu. 34. & conſi. 4 5. nu. 4. lib. 1. Marſil. in §. diligenter. nu. 197. in prac. crim. Riminaldus nouiſſimus inter con-

ſilio crimi.conſi.106. num.17.

Furti præſumptiones debent ꝓbari per duos teſtes.Rimi. conſi.6.nu. 11.

Factum ob cauſam, ob quam fieri poterat non ob cauſam impoſſibilem pręſumitur. Crau. conſ.83.nume.7.

Et pręſumitur quid factũ ob cauſam præcedentem. Crauetta conſi.106.nu.10.

Et præſumitur quid factum ob cauſam licitam, & potius ob cauſam coniunctionis ſanguinis quàm ob aliã cauſam. Crauetta conſi.18.nu.23. & conſi. 135.nu. 11.

Et præſumitur quid factum ob cauſam neceſſariam potius q̃ uoluntariam.Crauetta conſil. 135.nu.12.

Factum in dubio præſumitur ꝓ ut utilius eſt facienti.Crauetta conſi.106.nu.9.

Præſumptio eſt contra Dominũ tenentem famulum malæ conditionis, quòd etiam ipſe dominus ſimilis ſit uitæ.Crauetta conſi.35.nu.13.in 1. & dixi in meo tractatu.de ſeruis uel famulis. q.....

Facere nemo pręſumiť uelle id, quod non poterat. reſpon.lib. 2.Ripa 130.nu.8.de reſcriptis fol. 114.

Filius præſumitur ex eo, ꝙ habitus & tractatus fuit per longũ tempus pro filio.Capra conſi 2.nu.4.Et præſumptio pro filiatione inſurgit ex publica uoce & fama, non autem probatio.Capra conſi.2.nu.5.

Filius præſumitur geſta parentis imitari, tam in uitiis, quàm uirtutibus & eiuſdem affectionis, & uoluntatis eſſe, ſicut & pater fuit. Grammat.deci.18. num.1.& 2. & ideo filius natus ex patre partiali præſumitur partialis.ibi.nu.3.

Præſumptio iuris & de iure ſufficit ad conuincendum de crimine falſi.Io.Fran. Cauala.inter conſi.crimin.129.nu.32.

Pręſumptionem aliquã ſufficit quòd quis pro ſe habeat ad excuſandum eum a falſo, inter conſil.crimin.conſi.117.num. 4 in ult.tomo.

Fortior præſumptio tollit aliam minus fortem. Caſſan. in conſuetud.Burgund. fol.304.num. 5.Cephalus conſi.178.num.14. in ſecundo.

Fraudis præſumptio non inducitur ex ſola conſanguinitate. Bart.in l.ſi gener,num.1. ff. de ijs,quibus ut indignis.

Filius præſumitur mariti,& ꝙ natus ex coniugata ſit filius mariti hęc eſt legis præſumptio.Alciat.conſi.40.per totum lib.6. Item qui natus eſt in domo, nam præſumptio accipitur, quæ prodeſt filiis.Cæpha.conſil.48.num.18.

Facta non præſumuntur. Alciat. conſi.40.num.6.lib.6.

Fal-

Falſitatis præſumptio potius accipitur quàm donationis. Alc. conſi.6.num.21.lib.6.

Fideicommiſſi ignorantia præſumitur. Alciat. conſil.19. nu. 29. lib.9.

Fraudis pręſumptio coniectatur ex temporis celeritate multiplicitateq. contractuum. Port. conſi.22.num.27. item ex uariis accidentibus elici ſolent, & quæ ſint. Portius conſil.147. num.47. plura Vitalis in tractatu clauſularum, tit. de fraude, pag.266.

Feneſtras quis fuiſſe præſumitur ad ſuum commodum. Cephal. conſi.140.num.8.in 1.uol.

Fugæ pręſumptio ſola non ſufficit ad condemnationem de crimine raptus. Affli. ſuper cõſtitu. regni, titu. de raptorib. num.19 lib.1.

Feudum pręſumitur eſſe conceſſum ſecundum propriam naturam. Bald. ſuper feu. quid ſit inueſtitura. §. præterea, num.1.

Fur præſumitur qui ſolitus eſt furari. Marſil. in §. diligenter, numero 102.

Præſumptio inducta per fugam tollitur per iuramẽtum ipſius fugientis. Marſil. in §. diligenter, num.43. in prac. crimi.

Filia pręſumitur a patre, patruo, uel parentibus machinationibus ſeducta & minis etiã, quæ renunciauit bonis paternis, & maternis, & aliis quoque ſuis bonis, & legitimæ, ſi ſit enormiter læſa. uide omnino Bertran. in conſil. 293. per totum in 3. uol. lib.1.

Filiusfamilias, qui ex ſtatuto poteſt cõtrahere, ſi ſit mercator, ſi non conſtat, quòd contraxerit ut mercator, in dubio tamẽ præſumitur. Brunus in repertorio in uer. filius. lib.3. repetitio.

Falſum qui ſemel depoſuit, iterũ falſum deponere præſumitur. Blancus in prac. crim. pag.41. num.43. in trac. ad defenſam.

Factum pręſumitur, prout ius cõmune diſponit. Crauet. de antiquitate temporis, parte prima, num.200.

Præſumitur contra eum, qui fugit a loco delicti, & uadit per uias inſolitas, quòd ſit culpabilis. Ripa de peſte, num.313.

Forẽſis præſumitur habere ignorantiam ſtatutorum, niſi diu conuerſatus eſſet in illo loco, uel in locis circunuicinis ſibi notis, ubi eſſent ſimilia ſtatuta. Ripa de peſte, num.349.

Præſumitur ex duobus factis illud pręcedere, quod facit actũ ualere. Vantius de nullitate proceſſ. num.26. quid ſit nullitas, pag.8.

Præſumitur contra illum, penes quem res furtiua reperitur. Gui. Pap. ſingulari 9 9.

Fortiores præſumptiones attenduntur. Bellonus conſi. 10.n.4.

Fama bona tollit præſumptionẽ delicti. Gram. uoto 3. num. 28.

Furti conſciens præſumitur, apud quem res furtiua reperitur, ſi ſolitus ſit emere res furtiuas, & clam emerit, & tenetur rem ſine precio reſtituere, etiam ſi non adſit alia mala opinio de eo. Boſsius in prac. cri. tit. de indiciis, num. 61.

Præſumitur delictum factum a filio, uel famulo in re concernẽte patrem, uel dominum, & de eius commiſsione factum. Boſſius in tit. de manda. ad homic. num. 52.

Præſumptio, quo caſu ſufficiat ad fuſtigationem. Boſsius tit. de conuictis, num. 49.

Præſumptio ſufficit ad condemnationem in furto. Boſsius tit. de conuict. num. 51.

Præſumptiones multum ſunt inſpiciendæ in materia probandæ filiationis tit. de partu ſuppoſito, num. 12. & 30.

Fraus præſumitur non ſolum ex præcedẽtibus, ſed etiam ex ſequentibus & conſequutiuis. l. ſi qui. C. de adulter. Bald. conſil. 311. in 5. num. 14.

Falſitas non præſumitur fieri præſente presbytero parochiali, uel fieri quid, quod falſitatem conficiat. Bertrandus in conſi. 220. num. 7. in 2. uol.

Frater ſtipulãdo dotem reſtitui, in dubio præſumitur pro ſoro re ſtipulari, quia ad ipſam ſpectat. l. ignorantes. ff. de neg. geſtis. Bar. in conſi. 88. nume. 3. in 2. libro.

Filiatio qualiter præſumatur. Bal. in conſi. 123. in 1. par. uide omnino, ubi etiam contra Aſcanium, qui fuit inſtitutus hæres ab eius aſſerta auia materna, quæ putabat ipſum eſſe eius nepotem, & tamen contrarium erat uerius, uide omnino ad eum excludendum, nam error in filiatione teſtamentum reddit nullum, ut ibi probatur. Pariſius conſi. 9. in 1. uolum. per totum, ubi de filiatione ad ſaturitatem. Bal. conſil. 337. in 5.

Fraus quãdo præſumatur in hypotheca in priuata ſcriptura. Bald. in conſi. 198. in 1. num. 2.

Factum præſumitur ab eo, qui facere debeat. Bar. in l. cum ſeruus, ff. de uerb. oblig. Bald. cõſil. 378. num. 2. in 1. ubi hoſpitale præſumitur ædificatum ab eo, qui ædificare debebat.

Filius, qui alienauit aliquam rẽ præſumitur pro ſua legitima alienaſſe. Bal. in conſi. 219. nu. 2. in 2.

Filius an præſumatur ſcire teſtamentum paternum. Bald. conſil. 297. in 3. num. 3. & in conſil. 404. nu. 2. & 5. Ruin. conſi. 127. num. 16. ubi Ruin. dicit, quòd non, in 5. vol.

Filius nõ præſumitur hæres quo ad incommoda. Bald. in conſil. 306. nu. 3. in 3. uol.

Filius

Filius natus in domo pręſumitur filius, niſi probetur impoſsbilitas. Bal. in conſi. 379. lib. 3. nu. 3. Capra conſi. 3. nu. 2. & 3.

Filius præſumitur hæres quo ad ſententiam realem, non perſonalem. Bald. in conſi. 128. in 4. uolum.

Factum proprium quis ſcire pręſumitur, ſed etiam circunſtantias. Bal. in conſi. 346. lib. 5.

Fraus præſumitur ex eo, quòd qs eo die, quo acceptat compromiſſum etiam laudat. Caſtr. conſi. 68. lib. 1. num. 2. & fraus de facili præſumitur. Caſtellioneus. conſi. 31. num. 8. & nu. 11.

Filia, quę renunciauit bonis paternis & maternis, ex quibus coniecturis præſumatur enormiter lęſa a patre. Caſtr. conſi. 174. num 1. in 1.

Feudum ex quibus coniecturis pręſumatur habuiſſe originē ab uno ſtipite, de quo poſsidentes deſcendiſſe præſumantur. Caſt. conſi. 279. in 2.

Fides habita de precio in dubio præſumitur. Alexan. conſil. 92. num. 2. in 1.

Fideiuſſor non præſumitur idoneus facultatibus, niſi probetur. Alexand. conſi. 37. num. 5. in ſecundo.

Furioſi paſsiones pręſumuntur durare, donec contrarium probetur. Alexand. conſi. 86. in 2. num. 7.

Facere quiſque pręſumitur, ut ſibi proſit, non ut alteri inferat iniuriam. Alexand. in conſilio 194. num. 4. in 2. uol.

Fraudare nemo uelle præſumitur. Alexand. in conſil. 191. nu. 12. in 3.

Fraus ſicut præſumitur ex alienatione omnium bonorū, ita etiam ex alienatione maioris partis bonorum. Alexan. conſ. 108. num. 4. in 4.

Feudum præſumitur eſſe paternum propter antiquitatem poſſeſsionis. Alexand. conſil. 15. num. 6. in 5. uol. & præſumitur antiquū & alienabile. Alb. in conſi. 78. num. 17.

Feudi dominus non pręſumitur in dubio uelle pręiudicare tertio. Alexand. in conſi. 15. num. 9. in 5. vol.

Fratres habitantes ſimul uiuo patre, non præſumuntur ſocij, ſed pręſumuntur potius ſimul habitare contemplatione patris. Alexand. conſi. 138. nu. 4. in 5. vol.

Filius megis præſumitur ille, qui alimentatur ut filius, quàm ſi ut filius nominetur. Dec. conſ. 54. num. 2.

Fieri illud pſumitur, quod de iure fieri poteſt. Dec. conſi. 446. num. 7.

Feudum non præſumitur, niſi pbetur. Dec. conſi. 498. nu. 3.

Filius mariti pręſumitur adulterio non obſtante. Dec. in conſi. 576. nume. 10. & in conſil. 657.

quando

quando eſt natus in domo mariti ex muliere, quæ probatur commiſiſſe adulterium ibi, num.2.

Fatuus aliquo tempore,ut præſumatur poſtea fatuus,debet ꝓbari fatuus aliquo continuato tempore.Socin.conſi.42.num. 8.in 1.vol.

Fideiuſsio prȩſumitur facta illi, cuius intereſt, Socin. in conſil. 91.in 1.vol.num.3.

Filius in dubio prȩſumitur eſſe in poteſtate patris.Socin.conſil.23.num.12.in 4.

Fictio & præſumptio nõ poſſunt concurrere ſuper eadem re. Socin.conſi.40.num.6.in 4.

Fraudis pſumptio ceſſat ex qualitate iudicis & perſonarum. Abb.conſi.62.num.4. in 1.

Filius præſumitur ex quaſi poſſeſsione filiationis.Abb.conſi. 105. num.1.in 1.

Factum non præſumitur, niſi probetur.Cor.cõſ.181. lrã A, in 2.

Filiatio iuris præſumptione probatur Cor.cõſ.5.litera A,la 2. in 2.uol.

Filius præſumitur ignorare teſtamentum patris. Corn. conſil. 88.litera B,in 3. Neuizanus in conſi.31.num.17.

Filius an prȩſumatur ſui iuris nõ probata patris uita. Cor.conſ. 204.litera I, in 3. & præſumitur filius ſui iuris, niſi contrarium probetur.Corn.in conſi. 208.litera C,& ſeq.& litera ſi. eo.volum.

Filij bona quęſita an præſumantur aduentitia,uel profectitia, & cui incumbat onus probandi.Corn.conſi.247.per totum, volum.3.

Fraus præſumitur ex pactis inſolitis,Corne.in conſi. 23. per totum . Item ex nimia cautela. Idem in conſi. 217. Litera I,& & conſil. 304. litera M, eod. uol.3.

Furtum quando præſumatur factum culpa cuſtodientis. Corne.in conſi.28.Litera A, in 3.

Factorum qualitate præſumitur ſcientia.Corneus in conſi.128. Litera B, in 4.

Filia præſumitur competenter dotata,quando a patre dotatur.Iaſ.conſi. 231. in 2. uolum.

Feudalis res an libera præſumatur.Iaſ.conſi.235.nu.2.

Fraus præſumitur ex clauſulis inſolitis apponi in inſtrumento. Calcaneus in conſi.29.nu.7.

Fraus præſumitur ex inſtrumento dotis facto poſt cohabitationem uiri & mulieris.Calca. conſi.36.nu.2.

Fraus aut ſimulatio præſumi nõ poteſt, niſi probetur. Calcan. ibi nu.10.

Fraus prȩſumitur repudiatione bonorum facta paternæ hæreditatis,ſi dicta bona reperiantur penes repudiantem.Calcaneus in conſi.59.nu.3.

Fraus præſumitur inter coniun-

ſtas perſonas. l.non ſolum. ff. de ritu nup. Gozadi. in conſil. 1.num. 24.

Fama præſumptionem ſcientiæ facit. Gozad. conſil. 8. nu. 31.

Filius poteſt alienare prædium prælegatum ſibi, quod non excedit legitimam, quia ex præſumpta uoluntate teſtatoris in ipſo prædio poſsit legitimã ſibi detrahere. Bal. conſil. 328. in 5. uolum.

Feudum præſumitur, quando quis longiſsimo temporis curſu tã quam naſalius ſeruiuit, licet ab initio res fuerit libera. Gozadi. conſi. 9. num. 7. in

Feudatarius præſumitur, ſi poſt inueſtituram ſoluerit per 30. annos. Gozadin. in conſil. 11. num. 10.

Frater pro fratre actum gerens præſumitur facere eius mandato. Gozad. conſi. 11. nu. 15.

Filius præſumitur legitimus, licet ambo parentes negẽt. Gozad. in conſi. 12. & præſumptio eſt pro filio, ſi maritus confeſſus eſt etiam incidenter & propter aliud eum eſſe filium, licet poſtea in iudicio neget, ibi num. 7. & ibi plura de filiatione. vide omnino, & in conſil. 13. per totum, ubi pleniſs mè de filio & filiatione, & licet pater afferat eum baſtardum, & ab adultero ſit educatus, tamen filius præſumitur mariti, etiam ſi mulier fuiſſet in lupanari, ibi confugito, quando caſus eueniret ſuper filiatione & legitimatione.

Fraus uſurarum nõ præſumitur, ubi capi poteſt alia coniectura Gozadin. conſi. 55. nu. 13.

Fiſcus ſemper præſumitur eſſe ſoluendo. Ruin. conſi. 44. num. 8. in 1.

Factum a ſeruitore, uel familiari præſumitur factum de mandato domini, & quando. Ruin. in conſi. 59. num. 5. in 1.

Furor in dubio non præſumitur. Rui. conſi. 67. nu. 1. in 1.

Fraus poteſt præſumi ex uicinitate actuum cõtra illum, qui gerit actum, & in fauorẽ tertij, ſed ad fauorem eius, qui actũ geſsit, talis præſumptio locũ non habet. Ruinus conſil. 177. num. 15.

Forma præſumptiuè non adimpletur. Ruin. in conſil. 13. num. 12. in 2.

Furor de præterito modico tempore durans, non præſumitur in præſenti durare. Ruin. conſ. 8. nu. 3. in 3.

Falſitatis præſumptio reſultat, contra inſtrumentum notarij alias de falſo accuſati. Ruin. in conſi. 36. num. 4. in 4. vol.

Frater præſumitur modicam expenſam donare. Ruin. in conſi. 100. num. 5. in 4.

Feudum in dubio præſumitur hæreditarium. Pariſius conſi. 30. num. 9. in 1. parte.

Filius

Filius prȩſumitur ignorare factũ defuncti. Pariſius in conſil.63. num.22.in 1.uol.

Falſus in uno in reliquis præſumitur falſus. Pariſius conſil. 103. num.141.& 157.in 1.uol.

Furore, ſeu dementia alicuius ſemel probata inſurgit præſumptio, quòd ille perſeueret in furore & dementia. Pariſius in conſi.87. num. 12. in 3. uolum. Vaſquius de ſucceſsione, ubi de exemplari agit. lib.2.§.17. num.51.fol.106. colum.4. & in dubio actus geſtus a furioſo præſumitur geſtus tempore furoris, & non tempore ſanæ mentis, licet ille habuerit lucida interualla, & onus probandi incumbit alleganti contrarium. ibi. num.13. & ibi plura de furioſo.

Fraus prȩſumitur propter diſparitatem generis, & nobilitatis in matrimonio. Pariſius in cõſi.57.num.29.in 4.uol.

Falſarius in dubio nemo prȩſumitur. Socin.iun conſil.37.nu. 29.in 2. Marſi.conſi.51. nu.33.

Fama bona tollit præſumptionẽ malam. Soci.iun.in conſil.189. num.40.in 2.

Filius natus ex meretrice maritata prȩſumitur, quòd ſit natus ex marito. Marſil conſi.51. num.37.

Falſarius prȩſumitur ille, penes quem reperiuntur falſa inſtrumenta. Marſil. conſil.52. num. 35.& præſumitur contra illũ, qui falſo utitur inſtrumento, quod illud fieri fecit. ibi.n.37.

Furtum factum prȩſumitur factũ a uicinis, ſi ſint malæ famæ. aliàs ſecus. Marſil.in conſi.52. num.41.

Fraus præſumitur ex coniunctione perſonarum, inter quas fit donatio. Ang.conſi.48.num.2.

Factum quid prȩſumitur ob cauſam licitam, & potius ob cauſam coniunctionis ſanguinis, quàm ob aliam cauſam. Crauetta conſi. 18.nu.23.in 1.

Factum præſumitur in dubio ob cauſam neceſſariam. Crauetta conſi.22.num.5.

Factum quid præſumitur in executionem minarum prȩcedentium. Crauetta.conſi.36. num. 16. in 1.

Filiusfamilias an præſumatur negociatus & acquiſiuiſſe de bonis patris. Crauetta in conſil. 61.num.8. Emilianus conſi. 33. num. 5.& 6.ubi bene, quando filius acquiſierit ex bonis patris, uide omnino.

Falſitatis præſumptio ceſſat, quãdo quis uigore inſtrumenti, quod falſum allegatur, longo tempore ſtetit in poſſeſsione bonorum. Crauetta conſi. 65. num.11.in 1.

Falſitatis præſumptio ceſſat ex qualitate & bona fama teſtiũ inſtrumentariorum item ceſſat ex multitudine & numero teſtium,

teſtium,qui depoſuerũt. Crauetta conſi.65.num.11.in 1.
Falſitatis præſumptio ceſſat in re modica. Crauetta in conſil. 75.num.16.item ceſſat, quando ex ea nullum quis recipit commodum.ibi.num.17.item ceſſat in eo, quod fit coram multitudine,ibi.nu.19.
Factum quid præſumitur ob cauſam,ob quã fieri poterat, non ob cauſam impoſsibilem. Crauetta.in conſi.83. num.7. in 1. volum.
Fraus præſumitur in repudiatione hæreditatis, quando repudians remanet in poſſeſsione bonorũ hæreditariorum. Crauetta in conſi.100.nu.7. in 1.
Factum præſumitur in dubio ꝓut utilius eſt facienti. Crauet. in conſi.106.nu.9.in 1. & præſumitur quid factũ ob cauſam præcedentem.ibi.num.10.
Falſitas plenè probatur ex duabus præſumptionib. Crauetta conſi.134.nu.39.in 1.
Factum præſumitur quid ob cauſam & neceſsitatem præcedentem. Crauetta in conſil. 135. num.11.
Factum quid præſumitur ob cauſam neceſſariam potius quàm uoluntariam.Crauetta d.conſil.135.num.12.
Filius ſi poſsidet bona, quæ dicitur acquiſiuiſſe ex bonis patris, tunc præſumptio non eſt pro patre, uel pro hærede ipſius patris agente. Aret.conſil. 31.num.2.
Filio plus eſt fauendum, quàm matri ex præſumpta uoluntate defuncti. Aret.conſi.153.
Facta non præſumuntur,ſed aſſerenti probatio incumbit.cap. cum in iure,de offi.dele.l.quæcunque.§.fi. ff.de publicia.Zabarella conſi.145.num.7.
Filius præſumitur remiſiſſe fructus perceptos per matrem in bonis ſuis, dum eſſet bãnitus. Gratus reſpon.106.num.4.
Falſitas præſumitur in poſitionibus adeſſe, quando interuenit in eis manus alterius, quàm notarij. Gratus reſpon.34.nu. 10.ubi num.13.dicit.quòd falſitas in perſona malæ famæ præſumitur, ſicut econuerſo bona in bono.Item falſitas p̃ſumitur ab eo potius, cuius intereſt &c.
Furtum præſumitur perpetratũ culpa & mala cuſtodia eius, q illud allegat. Gratus reſpon. 95.num.3.in 2.
Familiaritatis iure potius quàm renunciationis ac remiſsionis cauſa factũ maximè inter fratres,& matrem,& filium,& huiuſmodi perſonas præſumitur. Gratus reſpon.102. nume. 52. in ſecundo.
Falſarius ille præſumitur, apud quem falſa reſcripta reperiuntur.Gratus reſpon.151.nu.4.
Furti præſumptiones debent ꝓbari

bari per duos teſtes. Riminal. conſi.6.num.11.

Furti præſumptio ceſſat in eméte ex interuallo poſt commiſſum furtum. Rimin. in conſi.6. num.33.

Furti præſumptio contra habitãtem, uel ſolitum conuerſari in domo, quando militet. Rimin. conſi.6.nu.34. in 1.

Fraus de facili prǽſumitur aduerſus creditores. Riminald. conſi.243.num.82. in 2.

Falſum præſumptum in uno capitulo non uitiat reliqua. Rim. con. 275.num.9. amplia, prout ibi.num.10. limita. ut ibi. num. 11. in 2.

Filius præſumitur habuiſſe ſcientiã ſimulationis adhibitæ per patrem in contractu. Rimi. in conſi.300.num.81.

Filius an præſumatur acquiſiuiſſe ex bonis paternis, uel de ſe. Rimin. conſi.300.num.94. in 2.

Filius præſumitur emancipatus ſi diu ſeorſum a patre uixit. Riminal. conſi.409.num.11. in 2.volum.

Filiæ præſumuntur conſentire, quando pater contrahit ſponſalia pro eis, & ſi non contradicunt, prǽſumuntur conſentire. Alciat. conſi.6.num.13. in 1.

Fideicommiſsi præſumitur ignorantia. Alciat. in conſi.119. nu. 29. lib.9.

Fraus probatur ex comminationibus prǽcedentibus. Alciat. conſi.149.nu.7.lib.9.

Non præſumitur quis uoluiſſe procedere de facto, quando iam cœperat uia iuris experiri, neque mutaſſe uoluntatem. Alb. conſi.46.num.7.

Fugiens cum enſe nudo in manibus, præſumitur occidiſſe eũ, qui reperitur occiſus. Alba in conſi.56.num.20.

Feneſtram quis facere in muro ſuo ad ǽmulationem uicini quando præſumitur. uide omnino Bertran. conſi.33. per totum, ubi etiam ponit poſitiones ſeu capitula prohibere uolentes. in 3.volum.

Fideicommiſſum non præſumitur quis uoluiſſe ſubuertere, uel fraudare, ſi habet filios, inter quos etiam eſt factum fideicommiſſum &c. Alba conſ. 97.num.38.

Falſitatis prǽſumptio ceſſat in inſtrumento facto coram multis. Bartol. in conſ.8. inter conſil. crimi. num.15. to.1.

Frater prǽſumitur ſcire facta fratris banniti, & coniuncti. Ang. inter conſil. crimi.70. num.34. tomo primo.

Falſitas prǽſumitur fabricata ad inſtantiam producentis, niſi nominet & probet auctorem. Gargiareus inter conſi. crimi. 126. num.89. Caualatius inter d. conſi. crimin. 129. num.5.

Nemo præſumitur contra factũ ſuum uenire uoluiſſe. Zaſ. in conſi.

conſil. 11. numero 13.
Famulus conſenſu domini actû feciſſe in dubio præſumitur. Zaſ. in conſi. 15. num. 139.
Fraudatur nemo præſumitur in officio ſuo, uel facere actum illicitum. Zaſius in conſi. 17. nu. 3. & num. 13. in 1. uol.
Fraudator ſemel, uel calumniator, in aliis etiam cauſis fraudare & calumniari præſumitur. Zaſ. in conſil. 18. num. 32. in primo.
Facere non præſumitur quis uoluiſſe, quod non poterat. Ripa in c. Ludouicus, de reſcriptis, num. 8.
Feudalia præſumuntur prædia, quando quis inueſtitur de pratis, gerbis aliter ipſis nõ ſpecificatis. Brunus conſi. 1 num. 3.
Frater præſumitur dotare ſororem. inter conſi. Bruni, num. 5. l. unica. §. accedit. C. de rei uxo. actio. Bal. conſi. 382. tamẽ ſi eadem die apparet inſtrumentum quietationis factæ ꝑ ſororem fratri præſumitur dotaſſe contemplatione illius quietationis, quia præcedentia declarant ſequentia.
Fraus præſumitur faciliter in perſonis prohibitis aliquid facere. Neuiza. in conſi. 33.
Fraus præſumitur de eo, quod tãtum fuit longo tempore occultum. Neuizan. in conſil 57. num. 9.
Fratres, qui ſteterunt longo tempore diuiſi, præſumuntur diuiſi. Neuizan. conſil. 57. num. 10.
Fur præſumitur, qui clam rem emerit. Cæpola conſil. crimin. 26. num. 14.
Frater & ſoror, qui palam in uno lecto dormiebant, non præſumuntur inceſtum committere. Crauetta conſi. 321. num. 2. Menochius de arbitr. iudicis caſu 144. num. 7. Craue. etiam in conſi. 321. per totum.
Filius natus ex pediſequa in domo domini, nõ præſumitur domini filius, quia eſſet indigna præſumptio, niſi probaretur, quòd fuiſſet eius concubina. Bertran. conſi. 147. per totum in 3. uol.
Fractura parietis, ſeu ianuæ, aut capſæ facit præſumi furtũ fuiſſe commiſſum reſpectu illius fracturæ. Grammat. conſil. 17. nu. 1.
Falſitas præſumitur ex diuerſitate, ſeu uarietate ſcripturarum & contrarietate. Grammati. conſi. 24. nu. 5.
Filius geſta parẽtis imitari. Grãmati. conſi. 31. nu. 4. & præſumitur eiuſdem factionis, ſicut pater fuit. & etiam ſi pater fuit partialis contra Principẽ, ita & præſumitur filius partialis, uel fidelis. Gramma. conſi. 35. nume. 5.
Famulus, ſeu famula dum reperitur in domo mortua, præſumitur à domino domus occiſus;

uel à domina, ſi dominus eſt abſens. Grammatic. uoto 23. nu. 3.

Furioſus præſumitur ille, quē pater furioſum eſſe reputauit. Machellus patrocinio 3. numero 6.

Furtum præſumitur factum culpa debentium cuſtodire rem furatam. Machell. patroci. 46. nume. 10.

Feudalia bona præſumūtur, quādo poſſidentur ut feudalia. & feudatarius quis non præſumitur, niſi probetur. Bellonus cōſi. 10. nu. 8. & 10. Cepha. conſil. 172 in 2.

Fraus abeſt & non p̄ſumitur propter modicam quantitatem, Luchi. de Curte inter conſil. cri. per Ziletum conſi. 44. n. 15 in 1. lib.

Furioſus, probato quòd quis fuerit in furore, ſi confeſſus fuit contenta in inquiſitione uera eſſe, præſumitur etiam tūc tēporis in furore perſtitiſſe. Frāciſcus de Ramponibus inter conſi. cri. diuerſorum per Ziletum conſi. 45. nu. 8. in 2. libro, uide omnino Boerium q. 23. n. 86. & 88. parte 1. ubi plura.

Furtum præſumitur ex retentione facta rei alienæ contra domini rei uoluntatem. Calepinus inter conſi. crimi. diuerſorum per Ziletum conſi. 51. nu. 9. in 2. libro §. gallinarum. inſt. de rerum diuiſio. & in l. alienū. C. de furtis. & ibi gl. in uer. donauerit. & l. qui re ſibi cōmodata. ff. de furtis. & §. furtū autem. inſti. de oblig. quæ ex quaſi delicto naſcuntur. vide Archiepiſcopum Flo. in eius ſumma. parte 2. titulo 1. cap 15. de ſpeciebus furti. §. 2. Ait enim S. Auguſtinus. Si inueniſti, & non reddiſti, rapuiſti, uide in Chatechiſmo moderno in præcepto Decalogi. Non furtum facies. fol. 491. ubi de uariis furtorum generibus agitur. Item furtum præſumitur commiſſum potius à familiaribus quàm ab extraneis. Pariſ. in tracta. Syndica. §. licet, tomo 14. fol. 161. colum. 2. ad fin. Item furtum pręſumit̄ factum culpa debentium cuſtodire rē furatam. Machellus patrocinio 46. nume. 10. & patrocinio 59. nu. 3.

Filii habitando in domo patris præſumuntur hæredes patris, & paternam hæreditatē acquiſiuiſſe. Bombinus con ſi. 18. nu. 7. & 27.

Feudum quando præſumatur hęreditarium, & feudum nō pręſumitur merè hæreditarium. Mod. Par. conſi. 50. numero 2. & 42.

Factum præſumitur quid eo nomine, quo iuſſus p̄ceſſit. Crottus conſi. 57. nu. 6.

Fraudis præſumptio ceſſat, ſi uēditor cōſtituit ſe emptoris nomine

mine poſsidere. & reſpondet emptori de fructibus. Crottus conſi. 141.

Fraus præſumeretur, ſi probaretur relicta per maritum fuiſſe prius relicta uxori, quòd poſtea de uoluntate uxoris maritus ea trâſtulit in côiunctum, aut ualde fidum & amicû uxoris. inter conſi. ultimarum uoluntatum, conſi. 168. num. 28.

Filius in dubio præſumitur naturalis, & non ſpurius. Brunus inter conſilia per Ziletum ulti. uolunta. 175. num. 63. uide omnino. Boſsius de coitu damnato nu. 77.

Filius talis præſumitur, qualis à patre fuit in ſuo teſtamẽto nominatus. Cephal. conſi. 48. nu. 13. & præſumptio accipitur, quæ filiis prodeſt. ibi. nu. 18. in 1. uol.

Filius an pręſumatur natus ante uel poſt contractum matrimonium. Cephalus conſi. 82. nu. 56. Et prędumitur legitimè natus fauore filiationis & matrimonii. ibid. nu. 59. Et filii præſumuntur legitimi, ubi conſtat de matrimonio uero, ſeù putatiuo. Et filius legitimus non præſumitur, niſi probetur matrimonium. legitimû. ibi nu 64.

Feneſtras quis in ſuo feciſſe præſumitur ad ſuum commodû. Cephal. in conſil. 130. nume. 8. in primo.

Fraus non prędumitur in eo, qui iuxta Aduocati conſilium facit. Cęphalus in conſi. 179. nu. 25.

Falſitatis præſumptio ceſſat in homine bonæ famæ. Cepha. cõſi. 230. nu. 18. in 2. & ibi alia, & quòd ut prędumatur falſitas, requirit interueniſſe magnû commodum, num. 19. Niſi malitiosè actû fuiſſet. Portius conſi. 95. nume. 11. & ibi plura de falſitate.

Feudum nõ prędumitur antiquû, quando dicens eſſe antiquum illud non poſsidet. Ceph. conſi. 272. nu. 131. in 2.

Facti euidentia tollit omnẽ prędumptionem contrariam. Rolan. conſi. 2. nû. 130.

Fideicommiſsi onus non facile prędumitur. Portius conſ. 137. nume. 17.

Filius illorum prędumitur, qui ut parentes illum habuerunt pro filio. Vbaldus de canonica. §. ſecundo principaliter, nume. 15. Tomo 4.

Filius prędumitur futurus ſimilis patri. Bonico. in tract. de Nobilitate, in quarta par. num. 2. Tomo 5.

Fraus prędumitur, ſi res donatas donator à donatario conduxiſſe reperiatur. Pet. Antibo. in tract. de Muneribus §. 4. nu. 72. Tomo 6.

Fraus præſumitur, ſi de creditorum remittentium non conſtet. Caccialu. in tracta. de

pactis

pactis 11.q.nu.2.

Fugitiuus non præſumitur, qui ſtatim ſponte ſua reuertitur. Grilandus de relaxa. carcera. §.quæro primo, Tomo 15.n.8. fol.130.

Filius iuris præſumptione eſt hæres patris. Tiraquellus de utroque retractu.§.1.in glo.9.nu.51 uide poſtea.

Fratres quando præſumantur ignorare fideicommiſſum.uel hæres, quę in teſtamento. Bar. in l. qui Romæ.§. duo fratres. nu.13.ff. de verbo.oblig.

Furtiuæ rei emptor ex indiciis, & pſumptionibus fuerit ſciēs, uel ignorans præſumitur. Bartol. in l.2. C.de furtis.

Filius an pſumatur diues ex bonis patris, uel aliunde. Bart.in l.cum oportet. nu.5. C. de bonis, quæ l b.

Bonus ille præſumitur, qui ter ſe bene habuit in aliquo exercitio. Bartol.in l.1. C. de athletis libro 10.

Filius non præſumitur nutritus in domo. Abb.in c.trāſmiſiſſe. qui filii ſint legitimi.nu.2.

Filius præſumitur hæres. Abb. in c.quòd nobis, qui filii ſint legitimi, num.3. Alex. in l. ſi cum dotem.§. transgrediamur. nu. 11.ff.ſolut.matri.

Falſitas quando præſumatur cōmiſſa per officialem Papæ, uel per impetrantem. Abb. in ca. ex conſcientia. numero quarto de crimine falſi.

Filius, qui non eſt induſtrioſus, nec apparet, unde aliunde quærere poterit, præſumitur de bonis patris quæſiiſſe, Bertr. in conſi 148.num.11.in 3. vol. libro 1.

Filius in dubio non præſumitur hæres patris, in c.1.nu.3. de ſolutionibus.

Falſum non præſumitur committi à magno uiro. Abb.in ca.te nobis, nume.2. de clericis peregrinis.

Filius ſi efficitur ſtudioſus præſumitur acquirere ex eius induſtria, & ex officio ſibi conceſſo aliàs ſecus. vide omnino Lucā de Pen.in l.7.ad fi.C. de iure fiſci, lib.10.

Filius non præſumitur eius à quo filius uocatur. Saly.in l. nō nudis.C.de proba.nu.1.

Fama publica præſumptionē inducit. Saly.in l.ſi tutor.C.de periculo tuto.ubi dicit tenendū hoc cordi.

Furtiua res nō præſumatur, quæ apud aliquem eſt reperta. Saly.in l.ciuile nu.5. C.de furtis. ubi inſpicitur qualitas perſonæ.

Factum in tempore licito præſumit in delictis. Iaſ.in l. ut vim. nu.8.ff.de iuſt.& iure.

Filius, qui per decem annos habitauit ſeorſum à patre, præſumitur ab eo emancipatus. Iaſ.in l. qui in aliena. numero 50.

50. ff.de acquirenda hęredita.

Filius emancipatus,qui renuit lõgo tempore aliquas res paternas,nec apparet quo iure,prȩſumit pater ei donaſſe. Iaſ.in d.l.qui in aliena nu.51. ff.de acqui.hęre.

Filius præſumitur inſtitutus cõtemplatione patris,quando facta fuit mentio de patre.Iaſ.in l.is qui §.1.nume.21.ff. de acq. hęredi.

Filius in dubio præſumitur legitimus & naturalis. Iaſ. in l. is qui putat.nume.20. ff.de acq. hęred.

Filius in dubio prȩſumitur exhæredatus bona mẽte. Iaſ.in l. ſi mater, nu.5.ff.de uulg.

Filius in dubio præſumitur in poteſtate,niſi probetur emancipatus.Iaſ.in l & ſi pepercerit. §.ſi ita teſtatus.n.13.ff.de libe. & poſthu.

Filius magis præſumitur, qui alimentatur,quã qui nominatur uerbo filius. Iaſ.in l. ſi poſthumus.§.ſi quis ita,nu.11.ff.de liberis & poſthu.

Facta nobilium prȩſumuntur nota. & ideo non toleratur ignorantia.Iaſ.in l. ſi res obligata. nu.42.ff.de leg.1.

Filius in dubio non præſumitur ſe immiſcuiſſe hęreditati paternæ, niſi creditores hoc probent.Iaſ.in l. ſi tibi. §. filio pater,nu.22.ff.de leg.1.

Feudum eſt quædã ſeruitus.ideo in dubio eſt prȩſumẽdum res allodialis.& ſic libera.Iaſ. in l. ſi prius.nume.41. ff. de operis no.nunc.

Filius ſuus prȩſumitur,& dicitur habere notitiam teſtamẽti patris, Dec.in l.cũ quid. §. quòd ſi ſtipulatus. ff. ſi certum peta. nume.10

Filius ſemper præſumitur eſſe in poteſtate patris, niſi contrarium probetur.Alexan. in l ſi emancipati,nu.3.C.de collat.

Furor non præſumitur, niſi probetur, & quilibet prȩſumitur ſanȩ mentis,adeò quòd transfertur onus probandi in aduerſarium. Alex. in l.ſi poteſt. ff.de acqui.hęre.

Familia quicquid facit prȩſumitur facere cõſenſu domini.Alexand.in l.in prouinciali.§.ſi qs ipſi prętori.num.24.ff.de noui operis nun.

Fictio aliud eſt quàm pſumptio, quia fictio eſt quando fingimus contra ueritatẽ, de qua certi ſumus, ſed prȩſumptio eſt quando prȩſumimus id,qđ eſt in dubio.Alexand.in l. ſi aliquam rem.nu. 19.ff. de acquir. poſſeſſ.

Famulus iudicis quis non præſumitur, ſi non defert ueſtes, & inſignia deferri ſolita. Ang.in l. Item apud.§. ſi quis uirgines. ff.de iniuriis.

Frater non præſumitur ſcire factum fratris ſui,licet præſumatur,

tur ſcire iura ſanguinis.Ange. in l.quoniam, num.1. C.de iure delibe.

Fornicatio præſumpta, dum tamen ſit grauis,& uiolenta, facit, quòd maritus poteſt dimittere uxoré.Bermondus de concubi.tit.de fornicatione in genere nu.15.fol.19.

Falſitas magis præſumitur in clã deſtinis.Capra conſ.45.nu.12. & facilius præſumitur in abſolutoriis,& ſic gratioſis. Capra ibi.nu.7.

Fœmina non præſumitur liberalis.Bertr.in conſi.141.nu. 5.& ſeq.in 2.uol.

Fraus prǽſumitur ex his, quę cito & incontinenti fiunt. Affli. ſuper conſtitut. regni, titu.de ſacramen. præſtan. à Campio. rub.36.fol.79. numero tertio, libro 2.

Fraus non prǽſumitur,nec ſimulatio in eo ꝙ alia uia obtineri poterat.Mod.Par.in conſu.feudo.§.23.nu.5.

Flumé, quod eſt in confino duarum Ciuitatum, uel Territoriorũ,utrique commune eſſe prǽſumitur,& cuilibet Ciuitati competit pro medietate. Franciſcus Marcus deciſic. Delphina.345. nume.3 & flumina pro limitibus in dubio præſumuntur. idem deciſio. 344.nu.8.& 343.nu.3.

Famnlus fugiens à domino prǽſumitur res ante fugam perditas furto ſubtraxiſſe Marſil.in Prac.§.diligenter,num.47. Prǽſumptio tamé induĉta per fugam tollitur per iuramentum ipſius fugientis, ibi.nume.43. vide omnino, quæ dicit Petr. Duenas reg.307 ubi tradit regulam cum fallentiis.

Fur præſumitur,qui eſt ſolitus furari.Marſil.in prac.§. diligẽter nu.102.quia ſemel malus &c. ibi.nu.100.

Fama mala alicuius de prǽterito facit eum malum prǽſumi in eodem genere mali.Brunus de indiciis,nu.57.fol.88.

Fuga,quando prǽſumptionem inducat.Brunus de indi.& torturã.nu.12.fol.12.& fol. 24. num. 11.& fol. 10.§. Circa tertium, ubi plenè.

Filius non prǽſumitur diſſimilis patri. Follerius in praĉi. cri. uer.Item quòd commiſit crimen leſę Maieſtatis,nu.28.iuxta illud.ſępe ſolet filius ſimilis eſſe patri.

Feudum prǽſumitur eſſe conceſſum ſecundum propriam naturam.Bal.ſuper feudis.§.prǽterea,numero 1. quid ſit inueſtitura.

Fiſcus ſemper præſumitur locuples, ſoluendo,& idoneus ſucceſſor l.fi.ff.de fun.do.

Filius ſpurius p̄ſumitur per fraudem habuiſſe quicquid penes eum reperitur. in prag. ſanc. fol.213.

Filius

Filius iuris pręſumptione ſuccedit. Tiraquel. in ſuo le mort ſayſit, par.7. declara.2. num.1. ubi plenè.

Factum non pręſumitur, niſi probetur. Crauetta de antiquitate tempor. parte prima, num. 66. & an præſumatur factum, quando quid communiter ſic fieri conſueuit. Crauetta ibi. par.4. num.230.

Feudum an præſumatur nouum, uel antiquum. Crauetta de antiquitate tempor. par.5. nu.4.

Fama præſumptionem uiolentã diminuit. Boſsius tit. de conuictis, num.39.

Furti præſumptio contra cauponem. Boſsius de mandato ad homicidium, num 61.

Falſitas inſtrumenti non præſumitur, ſi dicantur teſtes intellexiſſe minime, ſcilicet, quo ad conuincendum notarium de falſo, ſed potius præſumitur error. Boſsius de falſis, numero 10.

Feudalia an præſumuntur omnia bona, quando quis præſtitit ſeruitia uti uaſallus. Boſs. tit. de principe, nume. 241. & quomodo præſumatur res feudalis, ibi. num.137. & ibi alia, quando res uel caſtrum præſumatur feudale.

Fictio & præſumptio quomodo inter ſe differant. Tiraquel. cõſtitu. poſſeſſo. in 3. parte 5 lim.

Filia pręſumitur competenter dotata a patre. Tiraq. in l. ſi unquam, in prin. legis, nume. 36. ubi bene.

Fraus pręſumitur ex alienatione rei particularis, in qua totum, aut maior pars patrimonij conſiſtit, ſicuti & omnium bonorum, aut maioris partis, uel quotæ. Tiraquel. in l. ſi unquã, in glo. omnia, uel partem aliquam. C. de reuoc. dona. num. 4. & num. 12.

Filij non pręſumuntur ſcire contenta in teſtamento patris. Duenas reg. 125. ubi ponit regulam & fallentias.

Filius natus in domo patris pręſumitur eſſe mariti. Duenas regula 344. ubi ponit regulã, & fallentias.

Fraudare nemo præſumitur eos, qui ſciunt & conſentiunt. Turzanus in communibus opinionibus de regula.

Faciens bis, uel ſæpius quid, uidetur uelle, quòd contra id ius poſsit opponi, quia ubi ſecunda interuenit conſideratio, ibi eſſe pręſumitur plena deliberatio. Natta in conſilio 536. num 152.

Forenſis pręſumitur ignorare ſtatuta alterius loci diſponentia contra ius commune. Rolan. a Valle de lucro dotis, quæſt. 14. numero 4.

Filius pręſumitur ex marito natus, non autem ex adultero. Por. concluſ. 18. ubi ponit fall.

Tt Feu-

Feudum, quando præſumatur antiquum & hereditarium. Portius concluſ. 16. uerſ. quando in j. libro. & an præſumatur hereditarium, uel ex pacto & prouidentia. ibi. uer. an præſumatur. Viuius communi opinione 114. parte j.

Fraus non pſumitur in eo, qui donauit cõſanguineo & deliquit poſtea, niſi præter conſanguinitatem concurrant alia. Menochius de recuperan. poſſeſſ. fol.179.num.46.

Filius adulteræ præſumitur legitimus. Dilectus de arte teſtandi, tit. de his, qui non habẽt teſta.fac.cau.14.nume 16. Pariſ. conſi.12.& 13.in 2.

Furioſus ſemel præſumitur perſeuerare in illo furore. Vnde dicẽti incumbit probare, quòd habebat dilucida interualla. Crottus in trac. de teſtib. num. 110.fol.281.7.parte.

Filius in dubio natus de matrimonio præſumitur legitimus, & quòd matrimonium nõ fuit legitimum quis debet probare. Feder. de Senis conſil.215.

Filia non contradicens patri in ſponſalibus contrahendis præſumitur conſentire. Boerius in conſi.40 num.80.

Factum quid ſemper præſumitur tempore licito. Herculanus de cautione, cap. 37. nu. 10.

In factis non præſumitur affirmatiua, nec negatiua. Cagnolus in l. ſi emancipati, num. 79. C. de collatio.

Fraus quando non præſumatur. Pariſius in conſi.13.nume.56. & pluribus ſequentibus, in 1. volum.

Feudalia bona ſi reperiuntur in perſonis filiorum, qui receperunt uarias inueſtituras, tale feudum præſumitur paternũ. Pariſius in conſi.13.num.56.in 2.volum.

Filius ſi expendit pecuniam, & nõ apparet, quòd habeat proprium, præſumitur de pecunia paterna ex coniecturis. Socin. conſi.16.num 3.in 3.

Feudum ſemper præſumitur antiquum & paternum. Alexan. in eius diſputatione, incip. Sigiſmundus in reſponſionibus ad partes principalis dubii. fol.71.col 2.ad fi. lib. diſputationum.

Filiusfamilias, qui ex ſtatuto poteſt contrahere, ſi ſit artifex, intelligitur, quando contrahit occaſione artis tantum, & in dubio præſumitur contraxiſſe cauſa artis. Brunus in reper. in uer. filius.

Præſumptiones an ſufficiant in crimine falſi, quando agitur ciuiliter. Boſs. in practica criminali, tit. de partu ſuppoſito, num.32.& num.13.& 14. uide Portium concluſione 9. per totum.

Præſumi an debeat, quòd fiſcus ſit

ſit præſens, uel abſens, quãdo contra ipſum præſcribitur. Deci. Tholo.q.238.& in addi.

Præſumi an debeat unicum factum, quando eodem loco & tempore fuerunt duo inſtrumenta ſuper eadem re, & an præſumatur error, uel falſitas ſi plus in uno, quàm in alio cõtinetur. Millius in repertor.

Facere quis præſumitur nomine proprio, non alterius, & ideo alteri non quæritur ex illo actu, niſi geſtus eſſet nomine alterius. Alex.in l.ſolutum.§.per liberam, de pigno.actio.

Facta non præſumuntur. l.in bello.§.factę.ff.de poſtlimi. reuer. cum ſimilib.ut per Firman. iſta litera.

Facta non præſumuntur eſſe uera, niſi in ſcriptura apponatur tale uerbum, quod de neceſsitate includat factum, tunc lex bene præſumit. l. ſciendũ, & ibi per Iaſ.j.no. ff.de uerbo. obligation.

Factum ſuperioris, quod poterat referri ad ius, non præſumitur diſpẽſatiuum, cap.dudum, de decimis, & Bald.& l.bonorum C.qui admitti.

Factum prę ſumitur ab eo, uel nomine eius, qui facere debet. Bar.in d.l.cum ſeruus.& Bald. in l.pen.C.de condi.inſer. Firm. in reperto.

Falſitas inſtrumenti adeo non præſumitur, quòd potius pręſumatur uarietas loci, uel tẽporis pro eo ſaluando. Firma. in reperto.

Falſitas non præſumitur, ſi aliter ſcriptum reperiatur a notario quàm fuerit dictum a partib. niſi ex aliis circunſtantiis prę ſumatur. Firman.in reperto.

Falſitas, ut non præſumatur, fit interpretatio uerbi apti importare, uel non importare falſitatem, ut non importet. Firman.ibi.

Falſum præſumitur inſtrumentũ non ſolemne. Bart.in l.nulli, C. de nu.& actua.lib.12.

Familiaritas non facit præſumi mandatum. Bal.in l.j.4.colum, C.de ſeruis fugit.item nec culpam, nec ſuſpicionem criminis facit. Bald.ibi.

Familiaris ſi quid fecit, præſumitur de conſcientia domini factum, quando ex facto famuli immediate res peruenit ad dominum, ſecus, ſi peruenit alio modo. Firma.uer.familiaris.

Fœmina præſumitur eſſe prægnans, ſi habet lac. item intra tres menſes, aliàs non creditur ei. Firman. in reperto. ubi etiam obſtetricibus creditur in hoc.

Fœmina p̃ſumitur ignorare ius. Ang.in auth.de inceſtis nup §. j in fi.col.2.

Feudum pręſumitur perpetuũ, ſi non apparet de conceſsione limitata. Firman. in repert.

Fictio non cadit in ſtatutis, ſed bene præſumptio. uide omnino Firman. in reperto. uerſic. fictio.

Filiatio præſumitur legitima ex marito, etiam ſi conſtet, quòd uxor cum alio concubuerit. Firman. in repert. uer. filiatio, ubi plenè, etiam ſi natus ſit in proſtibulo, nō poſt x. menſes, ſed intra x. mēſes, quo mulier fugit a marito, ibi.

Filia præſumitur conſentire patri. Bal. in l. ſi fine, ad Velleian.

Filius præſumitur dominus rerū patris, uel matris. Bal. in l. j C. ad exhiben.

Filius an præſumatur hęres ex habitatione in domo patris. Fir. in repert. uer. filius hæres.

Filius præſumitur hæres ſtatim, quòd ſuſcipit iudicium hæreditarium. Firman. ibi.

Filius hæres non præſumitur ſcire geſta per patrem. l. qui in alterius. ff. de regu. iur. Bertachinus in repert. iſto uer. fol. 109.

Filius hæres, qui cępit ſoluere legata præſumitur ſcire tenorē teſtamenti. Pau. de Caſt. conſ. 10. Firman. ibi.

Filius an præſumatur acquiſiuiſſe ex re patris, uel ex communi, uel ex induſtria. Firman. fuſius in repertor. uer. filius acquirit. fol. 112. uide omnino, & in ſequen. uerſi.

Fines agri non præſumuntur mutati, niſi conſtet. l. in finalib. & ibi Bal. ff. fini. regun.

Forma non ſeruata non præſumitur utilitas minoris, uel eccleſiæ in contractu. Bal. in l. quęcunque, C. de bonis quæ liber. & Bar. in l. 1. C. de ſolu. & libera. de ciui. lib. 11.

Fornicatio præſumitur ex facilitate delinquendi, puta contra eū, qui ſub ſpecie famulæ retinet alienam uxorem. Bald. in l. fi. C. ſi man. ita fue. alien. uc. proſt tuatur. Firman.

Fornicatio præſumitur, quando duæ perſonę ſuſpectæ in loco ſecreto ſępius inueniuntur ſolæ. Specula. de proba. §. 2. uerſ. uiolenta, uel de præſumpt. §. 2. uer. uiolētia, quòd uerum eſt, ſi eſſent ſexus diſparis, & locus ſit ſolitarius. c. tertio loco, & ibi Abb. de præſumptio. Firman.

Frater emens an præſumatur emiſſe de pecunia dotali, uel de communi. Angel. in conſil. incip. Bartholomęus

Frater præſumitur emiſſe nomine proprio, licet de pecunia communi, quòd ſi nō apparet cuius fuerit pecunia, pręſumitur propria, niſi ex coniecturis illud conſtet. Firman. in uerſi. frater, uide omnino.

Frater emens præſumitur emiſſe de pecunia communi, & tenetur communicare fratri ſocio. Firman. ubi ſupra.

Fraudis ratione præſumptæ quādoque

doque quis cõpellitur iurare.

Fraus,non præſumitur, ſi licẽtia ſit petita. Firman. in repert.

Fraus ex plurib. præſumitur, primo in donatione, ſi donator percipit fructus ex re donata. item ex actuum celeritate, & ex nimia liberalitate. itẽ ubicunque minor apparet læſus. item in emptione facta per interpoſitam perſonam, niſi fiat palam & bona fide.item pręſumitur fraus in filio repudiante,& poſtea emente per interpoſitam perſonam. Item præſumitur fraus, ſi filius baſtardus emit ab eo,cui pater uendidit.item prę‍ſumitur, ſi mutuum fit cũ pacto, ꝙ reſtituatur ei,quem Titius declarabit & Titius declaret filium mutuantis.item prǫſumitur,cum conſtet de damno, & non aliter.item ex nimiis cautelis.itẽ ex clauſulis inſolitis. item ex qualitate pſonæ, ſi eſt ſolitus fenerari.item ex petitione clãdeſtina.item pręſumitur fraus de facili inter coniunctas perſonas.item in donatione, quę fit coniunctę perſonę, ſi fit facta in præiudicium tertij. itẽ in hęrede repudiãte, ſi poſtea poſsideat poſt repudiationẽ. item præſumitur in patre alienante in præiudicium filiorũ, quando peruenit ad eam ętatem, in qua filios habere non poteſt. item quando facit, ut priuet ſucceſsione eum, qui deberet de iure ſuccedere.itẽ ſi alienat titulo lucratiuo. itẽ ſi alienat titulo oneroſo pro modico precio, quod tamen uerum eſt, niſi ob cauſam neceſſariam fiat alienatio. item quoties eſt iuris communis præſumptio, toties pręſumitur fraus.item ſi fiat alienatio omnium bonorum ex titulo lucratiuo,uel de maiori parte bonorum,uel etiam ſi particulariter nominatim de omnib. reb. item ſi bona patris ſunt apud ſpurium. item ſi fiat omnium bonorum etiam coniunctę perſonę. Idem ſi fiat clam. item ſi poſt alienationem alienans reperitur in poſſeſsione. Niſi in donatione omnium bonorum. item ſi detur in dotem filiæ extranei, ergo non ſi proprię. item pſumitur fraus, ſi quis cito poſt condemnationem dat bona ſua in ſolutum ad mandatum alterius iudicis,nam tunc excluditur a beneficio læſionis. item ex paruitate precij,uel penſionis. itẽ ſi fiat ceſsio alteri, qui cedat prohibito, uel ſi fiat procuratori cum pacto non reddendi rationem, in quem per ſtatutum ceſsio perhibetur.item ſi fiat a debitore ſciente ſe inopem,& habere multum ęs alienum,ſupradicta omnia ponit Bertachinus in repert. uer.

fraus

fraus præſumitur. quę fuſius probat.

Fuga facit pręſumi fugientem eſſe bannitum, quādo ſunt duo Titii,& unus eſt bannitus, ſed ignoratur quis eorum ſit bannitus. & licet fuga aliquā pręſumptionē faceret contra aliquem, tollitur iuramento fugientis. Firma in reper.

Fugitiuus præſumitur, qui repertus eſt in crimine c. ut famæ. de ſententia excommu. Item qui accuſatus eſt de crimine. Firma. in reperto.

Furor non præſumitur, niſi probetur. Firma. in reperto. Item furor ex præterito non præſumitur in præſenti, niſi probetur cum præſumatur ceſſaſſe. ibi. fuſius, & ibi quando furor pręſumatur durare.

Furtum non præſumitur contra perſonam honeſtam ex poſſeſſione rei furtiuæ. Nec contra aliam, niſi eſſet conſueta emere res furtiuas. Firman. in reperto.

Furtum præſumitur factum à uicinis. Niſi ſint bonæ famæ. Firma ibi.

Factum ob cauſam neceſſariam quid eſſe pręſumitur. præſumitur enim factum, quod de iure erat faciendum. Crauetta conſil. 22. nume. 5. & 149. num. 12. in 1. uolu. & ita in emphyteuſi conceſſa tradit Cęphalus conſi. 9. nu. 16. in 1. vol.

Filiæ pręſumuntur ſcire, quando pater contrahit ſponſalia pro ejs, & ſi non contradicunt, pręſumuntur conſentire. Alcia. cōſi. 6. nu. 13. in 1.

Fraus præſumitur ex coniunctione perſonarum, quando quis non poteſt relinquere marito aut filiis mariti, relinquit uxori ſuæ matri filiorum. Alciat. conſi. 7. lib. 2. ſed tollitur fraus ex aliis coniecturis. Alc. conſi. 144. nu. 9. in 5.

Fraus præſumitur per interpoſitionem perſonæ, ubi probetur interpoſitio, & de re prohibita agatur. Alcia. conſ. 7. lib. 2 nume. 8.

Filius pręſumitur ſi ſit inſtitutus quando conſtat illum eſſe filiū illegitimum teſtatoris. Alc. cōſi. 51. nu. 3. lib. 5.

Facta non præſumuntur, niſi probentur. Alcia. conſi. 51. num. 7. lib. 5.

Filius ad hoc ut præſumatur eſſe in poteſtate. & legitimus pendet ex matrimonio. inſt. de patria poteſta. in prin. l. item in poteſtate. ff. de his, qui ſunt ſui &c. Alcia. conſil. 53. num. 2. in quinto.

Contra delinquentem facilius p̄ſumitur fraus q̄ cōtra adeuntem, & aliàs facientem actum licitum. Alcia. conſ. 94. nu. 9. in 5. libro.

Facere quis in ſuo nemo præſumitur cauſa nocendi uicino.

faſ.in l.ex hoc iure col. 2. ff.de iuſti.& iure.

Fraus præſumitur ex actu clam geſto.& clam geſtum dicitur illud, quod taliter eſt factum, ut ad eius, cuius intereſt notitiam, non peruenit. Alcia. cõ ſi, 69. nu. 12.& ſeq. lib. 8.

Propter coniunctionem lex non præſumit fraudem interueni re, quia uinculum ſanguinis in firmat talem coniecturam. Al cia. conſi. 115. nu. 3. lib. 8.

In fideicommiſſis præſumptiones, & coniecturæ uoluntatis dummodo ſint probabiles, ſuf ficiunt. Alciat. conſi. 36. nu. 25. lib. vltimo.

Fraus in non conſueto fœnerari, maxime in alio cõtractu quã mutui non præſumitur. Roſellus inter conſil. diuerſorũ per Ziletum conſi. 141. nu. 9.

Falſarius quis eſſe præſumitur, ꝙ ſemel ſcriptura ſuſpecta in iudicio eſt uſus l. iubemus. C. de proba.

Filii à iure præſumuntur eſſe uiri & uxor. s, quãdo uir ille & mu lier ſimul alentes familiam co habitant. Iodocus in prac. ciui uili cap. 78. nu. 42.

Fideiuſſor ille præſumitur, qui ꝓ mitti: ſoluere id, quod ab a lio debetur. Ruin. conſil. 99. in 5. uol.

Præſumptio ſumitur ab eo, quod frequentius fieri ſolet, ſi appa reat, alioquin de minori pre cio ſumitur. l. ſemper in ſtipu lationibus. l. ſemper in obſcu ris. ff. de regu. iur. Mod. Par. con ſi. 10. nu. 10.

Filius in dubio præſumitur natu ralis & non ſpurius quoties, pater in teſtamento ipſum na turalem nominat. & onus pro bandi contrarium in aliũ trãſ fertur. Alciat. conſil. 58. ad fin. ultimo uol.

Fur an ille præſumatur, in cuius domo reperitur res furtiua, vi de Petrum Rauenn. in ſuo Al phabeto aureo. uer. fama. & ait Ba. in l. ſi. ff. de hęre. inſti. ꝙ aut eſt bonæ famæ, aut non.

Furioſus ſemel ſemper præſumi tur furioſus. Pet. Rauennas in ſuo Alphabeto, uerſicu. furor. Curti. iun. in conſi. 151. nu. 7. in 2. uolu.

Factum pręſumitur factum à per ſona illa, quæ illud factum te nebatur facere. Pet. Rauennas in ſuo Alphabeto, uerſi. facere. in fine.

Frater præſumitur amicabilior ſibi quàm fratri, cum quo non habitat. Bart. in tract. de duobus fratribus, nu. 37. fol. 121.

Falſarius an coniecturis ſeu præ ſumptionibus? Cur. ſen. conſi. 55. Iaſ. conſi. 153. ubi in eadem cauſa contrarium conſuluit.

Filii non præſumuntur in condi tione poſiti, quando teſtator hæredem inſtituit in uita tan tum & duntaxat. Ruin conſi lio

lio tertio, numero 26. in 2.

Fratres non præſumuntur ſocii omnium bonorum, ex ſola nõ diuiſione. Bal.conſi.451.nu.2. in tertio.

Fraus admiſſa pſumitur in contractu ſimili pignori, ſi cũ uſurario contrahitur. Bald. conſil. 464. in 1.nu.4.

Filius præſumitur hæres, quo ad ſententiam realem, non autẽ perſonalem. Bal. in conſil. 128. nu.4 in 4.uol.

Fideicommiſſ. pro fideicommiſſo prçſumitur, quo ad ordinẽ mortalitatis. l. ex facto. §. ſi q̃s rogatus. ff. ad Treb. Bal. conſi. 216. in 4.uol.

Filia præſumitur dotata de bonis patris. Bald. conſi. 479. in 4. nume. 2.

Furtum prçſumitur factum contra eum, qui habet introitum ad horreum conductum fractum & ruptum poſtea. Bald. conſi. 152. in 5.uol.

Filius non præſumitur meus, niſi probaretur, quòd mater eſſet mea concubina. Bal. in l. filiũ. ff. de iis, qui ſunt ſui. colum. 2. & ibi dicit, quòd pater & mater ſi dicant, quòd puer eorũ filius ſit ſpurius, non creditur eis, niſi cum ratione loquantur. qđ no. pro D. Alc. Albergeto Doctore noſtro.

Filius legitimus probatur, ubi p cedit matrimonium, & cohabitatio uiri, & uxoris, & hoc p batur per uicinos. Bald. in l. filium. ff. de iis, qui ſunt ſui 7. colum. 2.

Factum non præſumitur in iudicio, ſi non reperitur ſcriptum. Dominic. de S. Gemini. in cap. qui neſciunt, colum. prima. diſtin. 4.

Filius prçſumitur eſſe illius factionis, cuius erat pater. Bart. in tract. de guelphis & gebellinis. nu. 13.

Fama inducit præſumptionẽ ueritatis & exiſtentiæ. Igitur laudati homines & famoſi in ſciẽtia ſunt maioris auctoritatis q̃ alii l. prouidendum. in fi. C. de poſtulan. Petr. Rauennas in ſuo Alphabeto aureo. in nota bilibus, fol. 185. col. 3. ad fi.

Feudum in dubio præſumitur hçreditarium. Mod. Par. conſ. 50. num. 2.

Filius qui detinuit hæreditatem per decem annos, præſumuntur omnia ſolenniter acta. Petr. Rauẽnas in Alphabeto uer. Pax. fol. 108. col. 3. ad fi.

Filius in dubio præſumitur in poteſtate. Caſſanc. in conſue. Burgun. fol. 213. num. 1. & ſemper præſumitur filiusfamilias uſque ad centum annos, donec aliter conſtare poſſit quòd pater non uiuat. ibi. nu. 3.

Filius talis præſumitur qualis pater. plura Grammatic. in conſilio 31. nu. 4. in cri.

Fideicommiſſum non præſumitur

tur, niſi probetur, quia eſt facti. Cępha.conſi.68.nu.27.

Fideicommiſſum ut habeat locum, præſumitur quòd ſubſtitutus ſuperuixerit poſt mortē hęredis grauati. Plotus inter conſi. diuerſorum in ultimis volũtatibus per Ziletum conſil.168.nu.18.

Falſitas in dubio non eſt præſumenda. Cępola in conſi. 38.nu.13.in ciuilibus conſi.

Fraus teſtatoris an præſumatur propter coniunctionem perſonæ? Bar.in conſil. 194. num.1. ubi dicit, quòd hoc ſolum quo ad pręſumptionem non ſufficit. ubi etiam dicit Bart. quòd fraus teſtatoris non præſumitur, ſi reliquit oĩa bona uxori, rogans eam, ut reſtituat, quibus ſibi uidebitur, & ipſa non poteſt eligere ſpurium.

Fundus dotalis præſumitur poſſeſſus à marito poſt mortem uxoris & filiorum infantium iure hęreditario. Bar.cõſ. 212. nume.3.

Facere quis in dubio præſumitur eo modo, quò licitè poteſt l.merito.ff.pro ſocio.Bar.conſi.212.nume.4.& in dubio præſumendum eſt, quòd quis habeat animum faciendi, quod in delictum non cadit Bart.q.10.nu.4.

Fratres ſimul habitantes, ſi negociantur, non præſumuntur ſocii.Bar.in tract.de duobus fratribus.nume.21. & ibi quando præſumantur ſocii.in ſeq. Bal. conſi.451.in 3.lib.nu.2.

Filii legitimi & naturales ex legitimo matrimonio uero, uel præſumpto nati dicuntur.Bar. in tracta ſucceſsionis ab inteſtato nu.1.

Filius in dubio præſumitur mariti, etiam quòd modo aliter dicat.Bertran.conſi.221.nu.1.in 2.vol. in antiquis.

Filius in dubio pręſumitur eſſe in poteſtate patris. Bertran.conſi.4.nu.8.in 2.vol. ſecundę partis.in antiquis.

Filius præſumitur natus ex marito, quantumcunque uxor cum alio adulteretur. Anto. Gabr. in ſuo Communium concluſ.tit.de pręſump.conclu.14 ubi ampliat, & limitat, etiam ꝙ non neget.Bald.conſi.34. in 1.volum.

Facere quis præſumitur illud, qđ communiter fit, ut ff. de proba.l.ſi pactum, col.2.Bal.inl. ſecunda, col.pen.nu.25.C.de reſcin.uendi.

Fideicommiſſum tacitum & iuri contrarium de reſtituẽdo non capaci non præſumitur iniunctũ, niſi probetur. Bal.in conſ. 91.nu.1.in 1.vol.

Fraus pręſumitur propter immēſitatem donationis. Bal.conſi. 113.nu.1.in 1.vol.

Fraus præſumitur ex uarietate contractus. l. ab Anaſtaſio. C.

Vu manda.

mãda.Item præſumitur fraus. ex ſucceſsiuis cautelis l.6.ff.de condi.inſtitu.in glo.& Bald.in conſi.125.in j.

Filius ex eo, quia fuit inſtitutus, vt filius in primo teſtamento, præſumitur filius,& legitimus filius.Bal.in conſil.134. nu.1.in primo uol ubi pro Do.Alexã-dro de Alberghetis legum Doctore & D. Iulio Syluestro Iu. Vtr. Doct.Ferrarienſ.& aliàs filius non præſumitur in patris poteſtate. Aſca Clementinus de patria poteſtate.ca.5. nu.77.fol.46.

Filius, qui tempore patris detinebat & habebat quoddã ire & agere poſt mortem patris plenè prçſumitur poſsidere,& & immediatè.Bal.conſ.141.colum.2.nu.6.in j.

Fraus ẽt præſumitur, quoties debitor ante hypothecam alienat bona.Bal.conſi. 149.in 1.

Filius habitando domum paternam pſumitur ſe immiſcere hæreditati paternæ,niſi ſubſit alia ratio poſsidendi. Bal.conſi.207.nu.2.in 1.uol. ubi etiam dicit,quòd quis pſumitur poſſidere ex titulo præcedenti.

Fraus præſumitur propter legis interdictum. Item propter pſonas ſuſpectas.Bal.conſ. 298. in primo.

Filius mortuo patre dicens certum fundum ſibi fuiſſe à patre donatum, eo quia per decennium uiuo patre, & patiente eum poſſedit, de fructibus pro libito uoluntatis diſponendo, hoc modo præſumitur, & probatur donatio.Iaſ. in l. qui in aliena.ff.de acquirenda hęreditа.nu.48. Redoanus de rebus eccle.non alienand. pagi.228. num.22.

Feudum eſt quędã ſeruitus prærter naturam rerum, quę aliqũ fuerunt liberę & hodie præſumuntur.Bal conſi.351.nu.7.in 1.volum.

Fugitiuus præſumitur in dolo. l. impuberibus. ff. de ſuſpectis. tuto.Bal.conſi.432.in 1.

Facere quis præſumitur nomine illius, qui prius ſibi mãdatum fecit.Bald.in conſi.61.nu.3.in ſecundo vol.

Fama conſonans prçſumitur uera, & addit credibilitatem dicto teſtis, & eſt quoddam ueſtimentum eius & calefacit ipſum dictum, ut aliquid pariat ultra quàm pareret, ſi eſſet p ſe nudum. Bal.conſi.123.in 2.

Fructus lucrari non debet propter dolum præſumptum.Baldus conſi.344.nu.1.in 2.

Fructus reſtituere hęres mariti tenetur uxori ex rebus paraphernalibus per uirum perceptis,cum præſumantur percepti contra eius uoluntatẽ. Bal. conſi.367.n.6.in 2.

Fama bona multum prodeſt homini ad excludendas prçſumptiones

ptiones delictorum. & maxime enormium. quia bona fama eſt quędam lex, quæ oſtendit hominis qualitatem. Bal. conſil.410.colum.2.nume.5. in 2.uolum.

Facta talia eſſe præſumũtur, quales ſunt homines. l. fina. ff. de actio.& oblig. Bal. conſ.77. nu. 3. in 3. uol.

Feudalia præſumuntur. quę ſunt de Territorii Imperii. Bal. conſi.121. nu.10. in 3. vol.

Facta ſua malè facere quis non præſumitur, uel ad inopiam uergere, niſi probetur per rei euidentiam, uel iudicia manifeſta, uel ſit ualde clamoſa vox in populo, quę habeatur pro quodam notorio, vel per diſcurſores datos ad inquirendum de facultatibus, & relationem ipſorum legitimè factam. vide omnino Bal. in conſi.122. nu.3. in 3. vol.

Feudum præſumitur antiquum, eo, quòd à multis retro genitoribus fuit ſic proceſſum, & ſic nominatum, quia antiquitas præſtat cauſam præſcribẽdi, & præſumendi. Bald. conſil. 310. nu. 5. in 3. uol.

Facere quis præſumitur nomine proprio, non alterius, & ideo alteri non quæritur ex illo actu, niſi geſtus eſſet nomine alterius. Alex. in l. ſolutum. § liberam, de pigno. actio.

Factum non præſumitur, niſi probetur. Corneus conſ.181. in 2. & Firma. ver. factum.

Factum pręſumitur ab eo, uel nomine eius, qui facere debet. Firman.

Factum pręſumitur eo nomine, quo teſtator iuſſit. Firma.

Falſitas, quando non præſumatur. Firma. iſto verſ. vel præſumatur. ibi.

Fama publica facit pręſumi ſciẽtiam. Firman. verſic. Fama publica.

Fœmina pręſumitur pręgnans, ſi habet lac, & præſumitur paritura tres filios. Firmanus. ver. Fœmina.

Fœmina præſumitur ignorare. Iaſon Ang. in auth. de inceſtis nupt. §. 1. in fi.

Feudum pręſumitur perpetuum ſi non apparet de tempore cõceſſionis. Firma. ver. Feudum.

Fictio & pręſumptio differunt. quia fictio non cadit in ſtatutis, ſed præſumptio ſic. Firm. uerſi. filio.

Filiatio pręſumptione iuris probatur. Corn. conſil. 39. uerſi. 2. tractatus, in 1. par.

Filiatio præſumitur legitima ex marito, etiam ſi conſtet, quòd uxor cum alio concubuerit. Etiam ſi eſſet natus in proſtibulo. Firman. uer. filiatio.

Filiatio non probatur ex eo, ꝙ quis appellatur filius in teſtamento, ſed tunc præſumitur, niſi contrarium probetur, quã-

do eſt in quaſi poſſeſsione. Firman verſi.filiatio.

Filia nupta non prçſumitur dotata,niſi conſtet. Bald. in auth. res, quæ 2. col. C. communia de lega.

Filius prçſumitur dominus rerũ patris,uel matris.Bal.in l.1.C. ad exhibeu.

Filio præſumitur uelle prouidere pater.Firman.

Filius legitimus præſumitur eſſe ſub poteſtate patris. Bar. in l. Titia,ff ſolu.matr. niſi in poſſeſsioue ſit ſui iuris, ut in glo. Firman.

Filius non præſumitur eſſe emancipatus,niſi doceatur.l.2.& ibi Bald.C.de patr.poteſta. Firm. & filius in poteſtate patris eſt, & eſſe prçſumitur, niſi ſui iuris eſſe probetur.Firman.uerſ. filius in poteſtate.

Filius ex concubina poſtea maritata an prçſumatur ex concubinario,an ex marito. Bald.in l.ſi matre. C. de ſuis & legiti.

Filius non præſumitur hæres patris,niſi probetur, plura Firm. uer.filius hæres, & an præſumatur hæres ex cohabitatioue in domo patris,ibi.

Filius hæres non prçſumitur ſcire geſta per patrem,l.qui in alterius. ff.de reg.iu. Firma.uer. filius hçres patris.

Filius an præſumatur acquiſiuiſſe ex re patris, uel ex communi,uel ex induſtria.uide omnino. Firma. uerſ.filius acquirit, fol.112.par.2.ubi plura.

Fines agri non prçſumuntur mutati,niſi conſtet. l in finalib.& ibi Bald. ff.fi.regun.

Fornicatio prçſumitur, quando duę perſonæ ſuſpectæ in loco ſecreto ſæpius inueniuntur ſolę,ſi eſſent ſexus diſparis, & locus ſit ſolitarius. Firman. uer. fornicatio.

Frater habitans cum fratre præſumitur amicitior ei,cum quo habitat, quàm alteri fratri cũ quo non habitat.Firman.

Frater ſocius emens præſumitur emiſſe de pecunia communi, niſi emat pro ſe tantum.l.ſi paārus, C. communia utriuſque iudic.

Frater prçſumitur repudiaſſe hæreditatem patris patiẽdo diu hæreditatis partem ſuam eſſe apud fratrem.Firman.ubi hoc limitat.

Fraus quando præſumatur,ponit Firmanus in uer.fraus,ibi confugito,ubi plenè.

Fuga ſi facit præſumptionem cõtra aliquẽ, illa fuga tollitur iuramento fugientis.Firma. uer. fuga in ſingula. fol. 131. in 2. parte,col.2.

Furor prçſumitur durare triennio,ſed alius morbus anno durare præſumitur. Firman.uer. furor, & præſumitur furioſus perſeuerare in furore. Pariſius conſil.87.nume.12. in 3.ubi & alia

alia circa contractus furioſi.

Furtum pręſumitur commiſſum ab eo, apud quem reperitur res furtiua, ſi ſit homo malæ famæ, & uitę. Niſi doceat a quo habuerit. Firma. uerſ. furtum. & præſumitur factum culpa patientis illud, ibi, & præſumitur factum a cuſtodibus rei, a quibus eſt inchoandum ad torturam, ibi. & per Imolā conſi. 2. col. 2.

Filiatio ſpuria præſumptiuè probatur rebus & factis, & per uериſimilia & communiter accidentia. Pariſius conſi. 10. num. 60. in 2. uolum. & per totum, ubi limitatur l. filiū, ff. de iis, qui ſunt ſui &c. & ibi probatur, quando filius ſpurius adulteri filius eſſe poſsit, & dicatur.

Fideicommiſſum per teſtatorem factum ſemper præſumitur illud feciſſe, ſecundum conſuetudinem loci & patrię, eſto ꝙ de ea nihil ſit dictum. Pariſius in conſi. 7. num. 41. in 3.

Fideicommiſſum & diſpoſitio teſtatoris in dubio ut ualeat, p̄ſumendum eſt, fuiſſe iniunctū primis hæredibus, & non perſonis filiorum, poſitorum in conditione, communis eſt concluſio, de qua Pariſius conſil. 42. num. 11. in 3.

Filius ex quibus præſumatur filius talis uxorati. Pariſius cōſil. 64. per totum, in 3. uolum.

Fideicommiſſa facta præſumuntur ex qualitate rei. Pariſius conſil. 66 num. 28. in 3. uol.

Forma pręſumitur ſubſtantialis, ſecundùm Bal. in l. comparationes, in 3. q. in fi. C. de fide inſtru. Pariſius in conſi. 66. num. 113. in 3.

Fraus & malus animus præſumitur ex alienatione omniū bonorum. Pariſius conſi. 72. num. 68. in 3. vol.

Fatuus quis non pręſumitur. Pariſius conſil. 88. in 3. uide per eum, ubi etiam ſapientes quādoque fatua loquuntur, nec ob id fatui dicuntur. ibi. n. 42.

Fraus & dolus quando præſumatur in emptione. Bal. in l. 2. C. de repudian. hęred.

Fraus, in fraudibus pręſumēdis uel non recurrendum eſt ad diſcretionem uirorum ſenſum habentium. Nā ex nimia cautela præſumitur fraus conſiderata qualitate perſonarum. Bal. conſilio 336. in tertio, numero 3.

Fœmina pręſumitur ignorare ius, ut dicit glo. uer. ſciens, in authen. de inceſtis nup. §. 1. & per Aret. in l. ſciendum, col. 8. in fi ff. de uerb. oblig. Pariſius conſil. 68. nume. 179. in quarto uolum.

Furtum pręſumitur factum culpa eius, qui tenetur de cuſtodia. uide omnino Pariſium in conſi. 156. num. 4. in 4. volum.

&

& uide totum conſil. in materia furti.

Facere quis non prǽſumitur, ut alteri noceat, uel damnum det. Cacheranus deciſ. 17. numero 6.

Feudum antiquum prǽſumitur. Cacheranus deciſ. Pedemontana 23. num. 7.

Feudatarius non debet mitti in poſſeſsionem rei feudalis, quã do alius habet prǽſumptionẽ iuris communis pro ſe. Cacheranus deciſione Pedemontana 23. num. 19.

Factum non præſumitur aliquid fuiſſe, quando eſt fundamentũ intentionis alicuius. Cacheranus deciſione Pedemontana 51. num. 1.

Filios ante habens, non tamen tempore mortis prǽſumitur habere. Cacheranus deciſione Pedemontana 108. num. 2.

Fraus prǽſumitur ex eo, quòd ſolennitates in alienationibus, ſeu locationibus rerum publicarum requiſitę non fuerunt, legeque prohibente fuerint mercatę. item ſi per interpoſitam perſonam fuerunt conducti precio rei publicę, puta dacia, uel gabellę. item prǽſumitur fraus ex eo, quòd precium tempore deliberationis non fuit realiter ſolutum, prout requirebatur. Cacheranus deciſione Pedemontana 109. num. 9. & nu. ſeq.

Falſitas inſtrumenti ex quibus prǽſumitur. Cacheranus deciſione Pedemontana 117. per totum, uide omnino, ubi etiã, quãdo prǽſumatur pro inſtrumento, & quando non.

Fęudum ſimpliciter conceſſum prǽſumitur hęreditarium. Cacheranus deciſ. Pedemontana 161. nu. 5. per regulam l. ſi pactum, ff. de probatio. uide tamen poſtea contrariũ per eundem. Et prǽſumitur cõceſſum pro ſe & liberis, & ſic ex pacto, & prouidentia concedentis, & non hęreditarium, ibid. nu. 12.

Forma ſubſtãtialis in dubio prǽſumitur. Cacheran. deciſione Pedemontana 165. num. 15.

Fraus prǽſumitur ex magno exceſſu in alienando, id quod aliis eſt reſtituendum præſertim filiis. Cacheranus deciſione Pedemontana 180. num. 7.

Fraus etiam præſumitur & mala fides tã in emptore, quàm in uenditore, ſi fuit facta uenditio & emptio non ſeruatis ſeruandis. Cacheranus deciſione Pedemontana 180. num. 10.

Filiorum noua agnatione, mutatam teſtatoris uoluntatem lex præſumit. Paleotus de Nothis ſpuriiſque filiis capit. 29. num. 3.

Feudalia bona eſſe prǽſumuntur inueſtientis. Syluanus in conſil. 58. num. 7. & qualitas poſſeſsionis prǽdiorum præſumi

tur

tur eſſe talis in filio, qualis in patre acquirente.

Feudalia non dicuntur, quę in regiſtro feudali non ſunt regiſtrata. Syluanus in conſil. 58. num. 11. in 2.

Feudalia omnia præſumuntur, quãdo totum, uel maior pars eſt feudalis. Syluanus conſil. 60. num. 2. vide omnino in 2.

Factum præſumitur, qđ frequenter fit. Syluanus in conſil. 68. num. 8. in 2. volum.

Factum præſumitur ex cauſa p̃ambula. Syluanus in conſi. 81. num. 28. in 2. ꝙ probat.

Fraus præſumitur ob temporis breuitatem, ac actuum uicinitatem. Syluanus in conſi. 101. num. 9. in 2. volum. ꝙ no. contra Strozonum.

Furioſus ſemel ſemper præſumitur furioſus. Placa epitom. de lictorum, cap. 29. maximè numero 8.

Filius quidquid habet præſumitur ad patrem pertinere, niſi probetur contrarium. Merzar. epitom. de fideicommiſs. q. 58. uerſi. quando, pag. 66.

Falſarius aliquis non præſumitur. Menochius caſu 315. numero 9.

Filius præſumitur, ſi eſt natus in domo uicinis ſcientibus. l. filium, ff. de ijs, qui ſunt ſui &c. etiam ꝙ mater ſit adultera. l. miles, §. de functo, ff. de adulte. Bald. conſi. 379. in 3.

Filius præſumitur geſta parentis imitari, & tam in uitiis, quàm in uirtutibus, & præſumitur etiã eiuſdemmet affectionis, & uoluntatis fuiſſe, ſicut, & pater fuit. Grammaticus deciſ. 18. num. 1. & 2.

Filius non præſumitur ſcire fideicommiſſum in teſtamento. Guid. Pap. conſi. 6. nu. 6.

Fornicatio præſumitur, ſi frequẽter inuenitur ſolus cum ſola, nudus cum nuda, loco ſuſpecto, & perſonis exiſtentibus ſuſpectis, c. literis, de præſumpt. Tancretus de ordine iudiciario, tit. de probationib. pagina 161. in prin.

Falſo utens in facto proprio ſciẽter uti p̃ſumitur, quod ſecus, quia ignoranter, in facto alieno præſumitur. Menochius de arbitrio iudicis, caſu 316. nu. 9. & 10.

Factum proprium nedum quis ſcire præſumitur, ſed etiã eius circunſtantias. Petr. Santerna de aſſecurationib. parte quinta, num. 3. inter tractatus diuerſorum, pagina 479.

Feudum antiquum eſſe, uel non quando præſumatur. Menoc. de arbitrio iudicis, caſu 191.

Filius pręſumitur talis, qualis erat pater. plura Rolan. a Valle in conſil. primo, num. 4. in 3. volum.

Fideicommiſſum non præſumitur, niſi probetur. Rolandus a

Valle

Valle in conſi 46. in princ.

Feudalia præſumuntur, quæ ſunt intra fines territorij. & Rolan. a Valle in conſi. 46. in 3. ubi & alia no.

Feudalis res nō præſumitur, immo libera plenè. Rol. d. conſil. 46. in 3. uide omnino.

Feudum antiquum præſumitur. Rolan. in conſil. 57. num. 18. in 3. uol. uide tamen.

Filius ſi quid alienat abſque conſenſu patris, ſi emptor diu tenuit rem alienatam patre patiente, præſumitur licentiam patris preceſsiſſe, licet de ea non conſtet. Rolan. a Valle in conſi. 97. num. 9. in tertio, vide omnino.

Fornicatio præſumitur ex cohabitatione maſculi & fœminæ potius quàm matrimonium. Secus tamen reſpectu filiorū, ut ipſi dicantur legitimi, quia præſumitur matrimonium. Roland. a Valle in conſil. 94. nu. 21. in 3. vol.

Feudatarius habet præſumptionem pro ſe c. 1. de conſuetu. recti feudi. Bald. conſil. 351. in primo, num. 1.

Facultas aliquid agendi, nec modus præſumitur, niſi doceatur. Natta in conſil. 12. num. 5. in primo.

Filius, qui ꝑ 20. annos uixit ſeorſum a patre habitando, & negociando præſumitur emanci patus, vide Bald. in l. poſt mortem, ad fin. ff. de adop.

Filius præſumptiuè legitimus ꝓbatur per inſtrumentum emācipationis. Bal. in l. non poteſt, ff de adop.

Fraus & malicia præſumitur in non comparente in termino. Bal. in l. nam ita diuus, colum. fi. ff. de adop.

Facta ſua qs facit fidelius quàm aliena, & ita præſumit lex. Bal. in l. non ſolum. §. eſt & alius, in fi. ff. de procurato.

Fraus præſumitur, ſi titulus fuit acquiſitus lite mota, uel ſi fuit acquiſitus a uiolento, uel clandeſtino inuaſore. Bal. in l. quia etiam, in addi. ff. de aliena. iud. muta n. cauſa fac. col. 2.

Fugitiuus non præſumitur, qui eſt bonæ famæ. Bald. in l. ſi a bonę fidei, ff. de rei uendic.

Furtum præſumitur, quòd fiat ex mala cuſtodia, & iſta præſumptio transfert onus probandi in alium. Bal. in l. cum duobus, §. ſi in coeunda, in lectura antiqua, ff. pro ſocio, & uide in ſequen. §.

Filius præſumitur in fraudem abſtinuiſſe, ſi poſtea reperitur omnia bona poſsidere, ſecus ſi partem. Bald. in l. cum eiuſdē, in lec. antiqua. ff. de ædil. edic.

Facta non præſumuntur. Bald. in l. mulier bona, ff. de iure do.

Factum præſumitur, quod fieri conſueuit. Bald. in l. incendiū, ad fin. C. ſi cer. petatur, & ideo

dominium

dominium ut ſolet præſumitur translatum.

Filia præſumitur conſentire patri, quia præſumitur ad eius utilitatem propter affectum paternum. Bald. in l. Senatus, num.4.C.ad Velleia.

Fraus prȩſumitur ex ceſsione facta mala fide, & ſub quadam ſimulatione cauſa uexandi reum, & dicitur litis redemptor, & prȩſumitur ſimulatio fraudis. Bal.in l. per diuerſas, num.1. C.manda.nam ſi prȩſumitur eſſe litis redemptor, ergo præſumitur ceſsio facta mala fide. vide omnino, ꝙ no.contra Muſegoncellos pro me.

Filius prȩſumitur, ꝙ ex pecuniis paternis, & hȩreditariis aliq̃d ſecum portauerit, cum ante eius aduentum illius mortuo patre cum cȩteris fratribus ſe immiſcuerit, & ex illis prȩſumuntur habuiſſe principium niſi aliud probetur. l. filiæ licet, C.de colla. ubi pecunia cẽſetur profecta ex bonis paternis, niſi oſtendatur aduẽtitia, uel caſtrenſis.ita Bertran.cõſi. 39.num.17.in 2.uol.

Filius domum habitando paternam immiſcuiſſe ſe hæreditati præſumitur. Idem accipiendo fructus. Bal.in l.1. C.de repudianda, uel abſtinen.hȩredi. & uide in ſeq.lectura.

Fratres poſt mortem patris, qui remanſerunt in communione, quãdo præſumuntur ſocij omnium bonorum, & ſi quid acquirunt, acquirant ſocietati, & alia bona, uide per Bal.in l.cũ oportet, num.9. C.de bon. quȩ libe. uide omnino, & ibi ſi q̃s pro maiori parte eorũ acquiſiuit, ꝙ etiam cenſeatur in minori acquirere ſocietati &c.

Filiationis probatio triplex eſt, neceſſaria, probabilis & præſumptiua, neceſſaria probatio concludit quo ad mortẽ, quia certa, probabilis, quo ad patrem, quia natus ex uxore in domo uicinis ſcientibus l.filiũ ff.de ijs, qui ſunt ſui, & iſta probatio probabilis eſt maior, quàm probatio præſumptiua & honeſta coniectura inhoneſtam prȩſumptionem fauore innocentis prolis excludit.

Prȩſumptiua uerò probatur filiatio per actus ext inſecos, ut, quia pater uocabat eum filium ſuum, uel mater & alij cõſanguinei. vide Bal.in l.prius, num.52.C.qui accuſ.non poſſunt, & uide in l non ignorat, C.qui accuſa.non poſſunt, ubi etiã dicit, quòd probatur prȩſumptiuè filiatio, quia mater lactabat, nutriebat, & tractabat in omnib. uerbis & factis, tanquam filium.

Famuli omnes præſumuntur fugitiui. Bar. quem nõ ſequitur Bal.in l.in his rebus. §. nam is 2.col ad prin. ff. ſoluto matrimonio,

monio, ſed dicit Bald. quòd omnes famuli non ſunt fugitiui, ſed fures.

Facere quilibet poteſt in ſuo quicquid placet, dummodo non faciat animo nocendi aliis. in dubio nõ præſumitur habere animum nocendi, ſi ſibi notabiliter prodeſt. Bald. in l. 1. §. idem ait, ff. de aqua plu. arcen.

Falſitas non præſumitur in dubio, ſed potius ignorantia, & qualitas perſonæ falſitatis pręſumptionem refellit. Aſinius inter conſi. crimi. diuerſorum. conſi. 113. tomo 2. per Zilet.

Filius licet patris ſui hæres ſit, tamen nunquam præſumitur ęius hæreditatem adiuiſſe, niſi probetur. Herculanus de negatiua, num. 269. pag. 188.

Facta non præſumuntur, niſi probentur. Iaſ. in l. ſi emancipati. C. de colla.

Filius magis ille præſumitur, qui alimentatur ut filius, quàm ſi filius nominetur. Gozadin. in conſi. 13. num. 34.

Falſitas non eſt pręſumenda, ſed potius uarietas loci, & temporis, ut ſaluetur inſtrumentum. Grammaticus conſi. ciuili 65. num. 13.

Fraus maximè regulariter inter coniunctos præſumitur, ut colligit Bar. in l. poſt cõtractum, ff. de dona. Grammat. conſ. ciuili 127. num. 3.

Falſus in uno præſumitur falſus in reliquis. Grammatic conſi. ciuili 141. in fine.

Feudales res & fructus pro maiori parte per hoc præſumitur eſſe feudales. Grammaticus conſi. ciuili 151. num. 3.

Fugere non præſumitur ſcholaris, qui commiſit delictum in ciuitate ſtudij, & petens domum, quia præſumitur, quòd iuerit cauſa componendi res ſuas, & uiſitandi amicos & cõſanguineos. Io. de Amicis, conſil. 70. num. 18.

Fraus præſumitur in eo, qui meliores res alienat, multo magis in eo, qui magnas res alienat. Ioan. de Amicis conſi. 31. num. 5.

Filius quidquid facit occaſione patris, & eo ſciente, præſumitur factum de eius uoluntate, ut eſt cõmunis opinio, de qua Cur. ſen. conſi. 41. num. 7. quē refert & ſequitur Iulius Clarus q. crimin. 86. uerſi. ſecundo infertur, uerſi. ſcias tamen.

Furtum in dubio a cuſtodibus factum præſumitur. Io. de Amicis in conſi. 60. nu. 4.

Filius præſumitur hæres patris, quando agit, ſecus ſi conuenitur. Io. de Amicis conſi. 61. nu. 4 & ſeq. uide omnino.

Fallitus præſumitur ſi infra breue tempus rupit & decoxit. Natta conſi. 341 num. 4.

Feneſtra in muro ꝓprio, ex qua proſpiciatur in hortum, uel in aream

aream uicini non poteſt fieri ad æmulationem, ſed ad utilitatem propriã ſic, & in dubio non præſumitur fieri animo nocendi uicino. Firmanus in reperto. in uer. feneſtrã, uerſi. ultimo.

Furtum ſemper præſumitur factum contra uoluntatem patroni. Papias in forma inquiſitionis, uerſic. prçter & contra uoluntatem, num. 1.

Filius nullus præſumitur remanſiſſe poſt mortem patris, ſi iudex miſit exploratores in uicinia referentes ſe inueſtigaſſe, & iuueniſſe, ꝙ nullus filius remanſit, & exploratores referant ſe diligenter exploraſſe & inueſtigaſſe & non potuiſſe certiores fieri, nam prçſumitur pro allegante liberos non ſuperextaſſe. ita Alexand. cõſil. 39. num. 2. in 1. vol. qd' no. cõtra I.C. Bartholomæũ Menolium de Monte Seſtino ſubdito Pedemontano.

Fiſcus ubique eſſe præſumitur ſemper, & ubique præſens. Redoanus de ſpoli. q. 14. nu. 66.

Fatuitas in dubio magis præſumitur quàm donatio. Ioan. de Amicis conſi. 62. nu. 15.

Facere quis artem fabri in domo ſua, quæ eſt pars inferior domus cũ aliquo, qui habeat partem ſuperiorem, non præſumitur in dubio ad iniuriam. Ioan. de Amicis conſi. 104. nu. tertio, & per totum.

Frater præſumitur habere affectionem ad cauſam ſui fratris, ut ſcilicet uincat. Io. de Amicis in conſi. 145. nn. 21. & ſeq.

Feciſſe quis præſumitur illud eo modo, quo tenebatur ex forma actionis. Crauetta conſil. 231. num. 14.

Filiusfamilias præſumitur acquiſiuiſſe ex pecuniis patris, quãdo emit nomine proprio, & eſt pauper. Crauetta conſi. 243. nu. 7. ad fin. in 2.

Facere uelle quis non præſumitur, quod eſt prohibitum, & impoſsibile de iure. Crauetta conſi. 245. num. 12. in 2. uolu.

Forenſis præſumitur ſcire ſtatutum loci, in quo contrahit ex longa conuerſatione. Crauetta conſi. 249. num. 5.

Fideicommiſſarius præſumitur ſcire fideicommiſſum, & quomodo, ponit Crauetta in conſil. 255.

Filius in dubio prçſumitur ignorare codicillos. Crauetta conſil. 257. num. 2. in 2.

Frequentans locum præſumitur ſcire facta loci, & quæ ibi fiũt. Alexand. conſil. 81. col. 2. poſt med. lib. 4. de quo Crauetta conſi. 271. nu. 8. in 2.

Contra fiſcum quod non eſt expreſsè ſancitum, ſuperſtitioſis non eſt inuentionibus fiſcalium præſumendum. Crauet. Conſi. 280. colum. fin. in princ.

in 2.volum.& ibi Crauetta inſurgit contra fiſcum,& contra commiſſarium fiſcalem, dici poteſt, legem pone mihi Domine,ut in ſimili dicit Bal.cõſil.340 pręmitto, in fi.lib.3. & fiſcus eſt ſicut lien,quo tumeſcente, neceſſe eſt, ut reliqua reipublicæ membra ſicut corporis humani marceſcant & putreſcant, & contabeſcant, ob id dicere ſolebat,quòd iuuat cernere ęrarium ſilens, & quietum, quod dictum refert & commendat Plinius in Panegirico. vide omnino Crauettam ibi.

Facere quis non pręſumitur, per quod in periuriũ incidit Crauetta conſi.282.nu.4 in 2.

G

GEnerare præſumitur habilis no. Bar.tex. in l.filium, ff.de iis,qui ſunt. Martin.Lauden.in conſil.31.nu. 5.quando ſcilicet eſt potens. Pariſius cõſil.26.nu.16.in 2.uol. uide poſtea,ubi ipſe Pariſius facit conſilium ſuper potentia generãdi,tam in mare, quàm in fœmina.

Præſumitur in dubio pro grato & non pro ingrato in his, quæ ſunt honoris, ſed in his, quę ſunt oneris præſumitur pro ingrato.l.Lucius, §.Lucius, ff.de leg.1.& dicit Bald. in l.uoluntas,C.de fideicommiſsis.

Generaliter pręſumitur, quod olim fuit, idem & hodie eſſe, unde præſumitur rem, quę olim extitit,etiam hodie extare,niſi probetur amiſſa. Alcia. regula 2.pręſump.25. de præſumptio.

Gratus præſumitur, niſi probetur ingratus.l. omnimodo,C. de inoffi.te.& unuſquiſq; pręſumitur perſona grata & fida. Cephal.conſi.133.nn.43.lib.1.

Grauare partem iudex præſumitur,qui breuem terminum in citatione ſtatuit,ca.1.de d.la. facit,quòd no.de conſti. ca.ex literis,& C. de decurio. l.quãuis,in fi.ubi Luc.de Penna.

Gratia non præſumitur, & ideo pręſumitur,quòd quis habeat aliquid iure ſuo, nõ de gratia, niſi in caſu.Abb.in c.bonæ memoriæ 2.num.19.de poſtulat. prælato.

Genealogiam ſuam quis ſcire p̄ſumitur, & ignorantiam allegans non auditur. c. uidetur, nume.3. qui matri.accuſa.per Abb.

Generales præſumptiones non pręferuntur magis ſpecialib. ſed bene econtra. Gratus reſpon.118. nu. 21. uol.1. Gratus reſpon. 11.nu.37.uol.2.reſpon. 8.nu.8.eo.uol.reſpon.2.nu.67. reſpon.43.num.41. reſpon.60. nu.14.eo.uol.

Præſumptio non eſt, quòd quis ſine

ſine urgēti cauſa ſemetipſum imoderatè grauare uelit. Gratus reſpon.30.nu.8.uol.1.

Gradum non eſt dare in præſum ptionibus. Neuizan.conſil.81. num.24.

Gabellam fraudare præſumuntur portantes merces per alienas uias quàm publicas l. pen. ff. de iuriſd. omnium iudicum. Pet. Rauennas in ſuo Alphabeto aureo, in uer. Gabella.

Grauida mulier pręſumitur à marito ſuo cum quo habitat. Alexand. conſi.157. nume. tertio, in 5. uolum.

Geſtum nomine alterius nō præſumitur à me ratū haberi. Gratus reſpon.90.in 3.nu.19.

Grata & ſide præſumitur unaquæque perſona. Cephal. in cō ſi.133.nu.43.in 1.

Præſumitur, q̄ aliquis habeat aliquid iure ſuo, non de gratia, niſi in caſu, quia gratia non præſumitur, niſi probetur. Abbas in c. bonæ, nu.19. de poſtula. prælato.

Gloſſa in dubio pręſumitur tenere illam opinionem, quam in fine ponit, Iaſ. in l.1. §. & poſt operis, nu.12. ff. de operis noui nunc.

Gubernatio mala p̄ſumptio eſt, vt uulneratus non ſit ex vulnere mortuus. Blancus in pract. fol.137.nu.3.

Geſundium facit præſumi cauſam finalē. Tiraquellus in ſuo ceſſante cauſa. Limita.1. nume.79.

Grauatus, qui patitur fideicommiſſarium poſſidere, præſumitur præſtitiſſe illam patientiā ad effectum reſtitutionis faciēdæ. Pariſius in conſil.53.n.112. in 3. uol.

Gabellas fraudare licet de iure communi, etiam in foro animæ & conſcientiæ, ubi nō cauſa mercaturæ, & negociationis, ſed pro uſu ſuo, & familiæ tantum emuntur ac portantur, & uehuntur, & conſuetudo contraria non tenet, Apoſtilla ad conſ. Marti. Lauden. 39. nume.8. limita, ubi ex cauſa gabella, pedagiu, uel collecta imponeretur. lim.2. niſi ex longa conſuetudine hoc fieret, quia eſt præſumendum ſi ex more antiquo hoc faciunt, cuius nōn eſt memoria in contrarium, quòd hęc fecerint fauore publico, pro ſubueniēdis neceſſitatibus publicis. ibid. nume.9.

Grauatus quis præſumitur reſtituere poſt mortem in dubio. Pariſius in conſi.81.num.6.in 2.volum.

Grauatus quando patitur fideicommiſſarium poſſidere, in dubio præſumitur præſtitiſſe illam patientiam ad effectum reſtitutionis faciendæ. Pariſius conſi.53. nume.112.in 3. volumine.

Gratiam

Gratiam poteſt facere Princeps de plenitudine Poteſtatis, et nemine citato ſi ex cauſa facit, quæ præſumitur ex clauſula ex certa ſcientia. Firma. uer. gratiam.

Gabellam non ſoluens ad portã præſumitur uelle fraudare gabellam. uide omnino Roland. à Valle in conſil. 42. nu. 14. & per totum conſi. in 3. uol. ubi, quando quis excuſatur à ſolutione gabellæ.

Gerens ſe pro hærede tranſmittit hęreditatem, niſi adſint in contrarium præſumptiones. Bal. conſil. 142. nume. 2. in 3.

Grauatus facilius præſumitur ille, qui habet facultatem rei p̄ſtandæ, quàm ille, qui non habet, ſed oportet eàm redimere. Bal. in l. vnum ex familia. §. ſi rem. ff. de lega. 2.

Gabellam fraudare præſumitur, qui incedit per uiam non directam, ſed inſolitam. Bertran. conſi. 316. nu. 8. in 2. volu. lib. 1. in antiquis. Item qui facit cõtrà generalem conſuetudinẽ item, qui non ſoluit gabellam ad portam præſumitur uelle fraudare gabellam. Niſi eſſet inſolita gabella. Brunus in reperto. ſuo, in uer. dolus. vide omnino lib. 3. repetitionum.

H

Habitãs non pręſumitur hãbere animum recedendi, ſi habet in loco tabernam uel officinã, uel domum, aliàs ſic. Bar. in l. hęres. §. perinde. & ibi. no. ff. de iudi.

Habitus facit p̄ſumptionẽ. Bald. in l. direc. C. de manu. teſtamẽto. & Alexand. in l. item apud. §. ſi quis uirginem. de iniuriis.

Hęres ſuus non præſumitur, uel extraneus ſcire tenorem codicillorum. Firm. ver. hęres ſuus, & hæres ante aditionem non præſumitur ſcire teſtamentũ, et ſi eſt cõiuncta perſonã. ſed poſt aditam ſic. ibidem. Item hęres præſumitur habere teſtamentum apud ſe. Et an hæres pręſumatur immiſcuiſſe ſe hæreditati, uel abſtinuiſſe? ibi. Item hæres ſuus & neceſſarius non pręſumitur ſcire tenorẽ teſtamentarium, quoniam poteſt adire etiam clauſo teſtamento, non extraneus, qui nõ poſſit adire, niſi teſtamento aperto, præſumitur ſcire tenorem, quòd uerum, niſi fuerit abſens. & hodie hęres etiam ſuus præſumitur ſcire tenorẽ teſtamẽti, cum hodie non ſtat in ſcriptis, & maxime ſi hęres incepit ſoluere legata. uide tamen Firman. verſi. hæres ſuus.

Hæres grauatus præſumitur duplici præſtatione l. vxorem. §. 1. ubi Bar. ff. de leg. 3.

Hęres uſurarii non præſumitur habere librum rationum teſtatoris

toris.Niſi,ut per Firman.verſic.iſto.

Hæres non faciens inuentarium præſumitur adire hęreditatē lucroſam, & tenetur ultra uires hęreditarias. Non tamen perdit legitimam.Firma.uerſ. hęres adit hęreditatem.Et pſumitur adire ex non facto, ut quia heres debitor ſuccedat creditori, & non ſoluat aliis. Item quia non compenſet, ca ſu quo pęna incurritur.

Hęres non conficiens inuentariū præſumitur ſubtraxiſſe de bonis hęreditatis. Firmanus uer. hęres inuentarium. vide plura per Caſſan.in conſuetu.Burgun.§.6.rub.6.nu.9.fol. 221. & eſt præſumptio iſta iuris &c. ut ibidem.

Hęreticus præſumitur de præſenti,qui fuit olim,ſed de pręſenti non pręſumitur in futurum. Firman.

Homo pręſumitur ſcire ius.Ang. in auth.de inceſtis nupt.§.1.in fi.col.2.

Hoſpitale pręſumitur cōſtructū cum auctoritate Epiſcopi, ſi in eo Miſſæ celebratæ ſunt. Archi de cōſecra diſt.1. nemo.

Hęreticus quis præſumptione ēt uehementi non accuſatur, vel inquiritur, nec ex leui & modica præſumptione poteſt damnari plura ad rem Pariſius in conſilio 2.nume.99. & per diſcurſum. in 2.uol. Nec hæreticus eſt, qui comedit carnes propter ſanitatem in die veneris & ſabbathi, & in quadrageſima, nec qui in quadrageſima non ieiunat, nec qui audit miſſam iuſto impedimento detentus,nec qui ſpatiatur in eccleſia.Pariſius conſi.160.numi. 67.& pluribus ſeq.in 4.

Hęres qui ex conſtituto poſſidet defuncto teſtatore, ſi petat ſe manuteneri in poſſeſſione,nō ſibi in aliquo præiudicat, & urbanius hoc agendo,& auctoritate propria accipiendo poſſeſſionem non ſibi præiudicat ſed præſumitur hoc facere pro ſua defenſione vide omnino Pariſiū in conſil.vlt.in vlt. vol. per totum.

Hypothecæ res ſpecialiter ſuppoſita præſumitur ſufficere pro ſatisfactione debiti. Chacheranus deciſio. Pedemon. 159. nume.2.

Hæreditatem adiuiſſe quis præſumitur, allegari tamen debet.Siluanus conſil.93. 10.nu.

Homo præſumitur,animal rationale,& amicus ipſius rationis l.filius.ff.de condit.inſti. Bald. conſi 343.in prin.vol.1.

Habilis quilibet præſumitur.Bal conſi.334.nume.3. in ſecundo uolum.

Hæres præſumitur habere ſcripturas.Bal.conſ.310.nu.10.in 3.uolu.

Hæres præſumitur ſcire, quæ fecit

cit defunctus. ſed debet intelligi de extraneo, qui aliàs nõ poterat ſuccedere, niſi per teſtamentum, uel probabiliter dubitare. An filius eo ipſo, ꝙ filius hęres eſt ſecundum Apoſtolum. Bal. conſi. 403. nume. 5. in 3. uolu. Et filius abſens non præſumitur ſcire teſtamentũ. quia ex diſtantia loci præſumitur ignorantia, & ex uicinitate ſcientia. Bal. conſi. 404. nu. 2 in 3. & . facta non præſumitur ſcire filius. & habita ſcientia inſtitutionis præſumitur ſcire cętera eiſdem tabulis contenta. ibi, quia totum debet edi hæredi. & no. ꝙ hęres pręſumitur ſcire ſcripturam teſtamẽti. Fallit, ſi eſt hęres abſens. & uerum eſt, quòd uoluntarius hęres præſumitur ſcire ſcripturam teſtamenti poſt aditam hęreditatem, neceſſarius uerò hęres nõ præſumitur ſcire eam, niſi poſtquam ſe immiſcuit in bonis, ut l. eius qui in prouincia. ff. ſi certum petatur. Bal. in l. & ſi poſt tres, fol. mihi 124. columna quarta. circa princ.

Habilitas pręſumitur. Nã quando conſtat de facto pręſumitur, quòd potuerit de iure fieri, nec pręſumitur inhabilitas niſi probetur. Bald. in l. ab ea parte. ff. de proba. unde ille, q eſt in quaſi poſſesſione iuriſdictionis tanquam ordinarius p̃ſumitur ordinarius, niſi cõtrarium probetur, ut ibi. Et quotieſcunque actus habet debitam formã, ibi pręſumitur habilitas in perſona. Bald. in l. cũ minorem C. de proba. nu. 1.

Habitus, in quo habitu quis repe ritur talis eſſe pręſumitur. Bal. in l. non ignorat. C. qui accuſa. non poſſunt; num. 3. & qualitas pręſumitur in eſſe quæ ineſt generi ſingulorum, niſi cõtrarium probetur. ut quòd aliquis ſit popularis. Nam hoc pręſumitur, niſi ſit Magnas & probetur.

Hoſpitale pręſumitur erectũ auctoritate Epiſcopi. Beniatendius deciſ. Bono. 13. ubi plura etiam de Hoſpitali.

Homicidium in pręrorio, uel eccleſia factum pręſumptio eſt, ꝙ eo acceſſerit homicida ad homicidium committendum ex magna cauſa & deliberatè. Follerius in prac. Cano. titulo auditiſque aduocatis, nu. 51.

Hęres poſt aditam hęreditatem p̃ſumitur indiſtinctè ſcire omnia contenta in teſtamento. Bertrandus conſi. 155. nu. 2. in 3. uolu.

Habilis quilibet pręſumitur. l. ab ea parte. de probatio. Firma. uerſi. pręſumitur idoneus. & in uer. perſona, cap. fi. extra de pręſump. l. huiuſmodi. §. legatum. ubi Iaſ. ff. de leg. j. Alcia. conſi. 30. nu. 16. in 2. Rim. con-

ſilio

ſi.486.nu.8.in 3.

Habilis quilibet ad generandum preſumitur,niſi probetur inhabilis.Alcia.regula prima, pręſump.41.

Pręſumptio eſt contra ſuſpicatũ de homicidio, qui ſe iactauerat, quòd occiderat, aut occidi fecerat defunctum, & ad id potens erat. Milleus fol. 118. num.28.

Hauſtum quis legare p̃ſumitur cum quis legat iter ad fontem Litem ſi.§.fi.ff. de ſerui. ruſtic. prędio.

Hęredi ſuo prouidere pręſumitur, qui pro ſe aliquid paciſcitur l.ſi pactum. ff.de probat.l. ſi tibi 10.§.ſi pactus.de pact.& quod ibi no.& ff.de arbit.l.dic proferre.§.1. & de pign. actio. l.ſi neceſſarias. ubi vide concordan.

Hæredem inſtituens, uel aliquid legans filiofamilias ſub conditione, ſi emancipatur à patre etiam rogare patrem, ut filio hæreditatem, aut legatum reſtituat l.quamuis.C.de fideicõ miſsis.

Hæres ſemel ſemper præſumitur heres l.& ſi ſine §. ſed & ꝑ Papinia.cum concordan. ff.de mino.

Non præſumitur quis ſubtrahẽs ex hæreditate malo animo inde ſubtrahere. l.aduerſus. C. fami.erciſcun.

Præſumitur per uiolentiam tractus ab hæreticis, ſi ultra mẽſem ſteterit, non tractus per uiolentiam 1. q.1. conſtat. & no. 18.diſt.peruenit.

Hęres adiens hęreditatem,cuius partem cohęres repudiauerat ſe uelle omnibus oneribus implicare præſumitur l. ſi duo.ff. de acqui. hęre.

Hæres ſcriptus aliquid agendo, ut hęres,uelle eſſe hęres p̃ſumitur l.ſi duo. ff. de acquiren. hæred.in princi. de quo ibi latius Dy.

An quis præſumatur tenere non tanquam hæres, & tanquã de re, de qua fit mentio in teſtamento. Bald. conſi.79.nu 6.in prima parte.

Hoſpitale edificatum per quem præſumatur ędificatum. Bal. conſil.378.nu.11.in 1.par.

Hęres quis eſſe præſumitur poſſidendo bona mobilia, uel immobilia.Bal.conſi.85.nume.1. in 2.parte.

Præſumptiones non excuſant hęredem, quando expreſsè conſtat illum fraudulenter res aliquas in inuentario non appoſuiſſe. Gratus reſp. 12.nu.38. in 2.uol.

Præſumitur in dubio, quòd in hęreditate tantum remaneat quantum ſufficiat pro ſatisfactione legatorum factorum. Capra conſi.18.nu.23.

Præſumptio iuris & de iure admitti etiam probationem in

contrarium propter honeſtatem alicuius perſonę. Alba cõſi.95. nu.9.

Præſumptio, ꝙ quis habet, quæ iam habebat, non procedit in rebus mobilibus pſertim mercimoniis, quæ facilè perduntur. Alcia.conſi.90.lib.5.

Præſumptiones, quibus homicidium, uel uulnus causa defenſionis prçſumatur factũ. Marti.laudẽ conſi.58. & ibi apoſtill. & præſumptio mala contra homicidam protinus exoritur l. 1.C.ad l.Corne.de ſica. Zannetinus in l.ut vim. nume. 33. in prima parte, ff. de iuſtitia & iure.

Habere de præſenti præſumitur qui habuit in præterito. Firm. in reper.uer.habere.

Habitus facit præſumptionem. Bald l.direc.C.de manu.teſta. Alex.l.item apud.§.ſi quis uirginem.ff.de iniuriis.

Lex prçſumit quem hçredem ab inteſtato. & quare? uide per Alcia.conſi.62.nu. 8.lib.8.

Hçres præſumitur habere ſcientiam ſtatuti ſuæ originis. Plotus inter conſil. diuerſorum. conſi. 168.nu.46.uolum. 1. per Zidetum.

Hçres an prçſumatur habere ſcripturas defuncti. Bal.in conſi. 310.lib.3.nu. 10.

Hæres non præſumitur, qui ex uerbis non exprimit. Bar.in l. Neſennius.ff.de excuſatio. tuto.& in l.Labeo. ff.de ſuppellectili lega.

Hçres præſumitur habere teſtamentum apud ſe. Firman. in reperto.

Hæres ſuus an præſumatur immiſcuiſſe ſe hçreditati, uel abſtinuiſſe. Firm in reper.

Hæres ſuus & neceſſarius nõ prçſumitur ſcire tenorem teſtamentarium: quoniã poteſt adire, etiam clauſo teſtamento, non extraneus, qui cum non poſſit adire, niſi teſtamẽto aperto, præſumitur ſcire tenorem. Firma.in reper.

Hçres ſuus non præſumitur, uel extraneus ſcire tenorem codicillorum. Firma.ubi ſupra.

Hæres ante aditionem non præſumitur ſcire teſtamentum, ẽt ſi eſt coniuncta pſona, ſed poſt aditam ſic. Firma.ibi.

Hçres uſurarii non prçſumitur habere librum teſtatoris. Firma.in reper.

Hæres præſumitur adire ex non facto, ut qa hçres debitor ſuccedat creditori, & non ſoluat aliis. Item quia non compenſet, caſu quo pœna incurrit. Bar.in l.gerit 10. colum. ff. de acqui.hære.

Hçres bibens uinum & comedẽs frumentum hæreditatis & negans præſumitur adiuiſſe. & repudiare non poteſt. & tenetur inſolidum creditoribus & legatariis. Ange.in l.ſi quis dederit

derit. §. prætor. ff. de acquir. hæredi.

Homicidium quando præſumatur caſuale. Fely. in cap. fin. de homicidio.

Hoſpitale præſumitur conſtructum cum auctoritate Epiſcopi, ſi in eo miſſę celebratę ſunt Archidia. de conſecrat. diſt. 1. nemo. plura Fel. in c. de quarta. de præſcrip.

Præſumptio, quod quis habeat, q̃ iam habebat, non procedit in rebus mobilibus pręſertim in mercimoniis, quæ facilè perduntur. Alciat. conſil. 90. nu. 2. in 5. lib.

Hæredem non conficientem inuentarium lex præſumit res hæreditarias furto abſtuliſſe. Alcia. conſi. 29 nu. 6. lib. ult.

Hæreticus ille pręſumitur, penes quem libri hæreſis reperiuntur. Marſilius conſilio 52. numero 34.

Hæreticus præſumitur præcipuè de iure canonico, aut ſaltem hæreſeos, uel hæreticarũ opinionum ſtudioſus, qui hæreticorum libros apud ſe in ædibus ſeruat, & eos publicè, uel iactitat, uel de iis gloriatur, uel illorum contenta fauorabiliter prædicat, uel qui redolet hæreſim. Quę adde propter eos, qui ipſorum libros habere curant, ut uel cõtra eos ſcribant, uel ſimpliciter eos legãt tantum, ut cognoſcant, & uideant quid afferant, quibus argumentis & ſcripturis innitantur, non ut imitentur, aut ſe ſeduci permittant, ſed ut eos confutent. ita Iodocus in eius practica ciuili. cap. 178. nu. 43. Menochius de arbitrio iud. caſu 374. nu. 12.

Habitus non facit monacum, ſed bene in dubio facit hominem præſumi talem qualem habitus & inſignia demõſtrãt. Angel. in l. ſed & ſi hac l. §. 1. ff. de in ius uocan.

Hæreditatem adire pręſumitur, qui aliqnid facit, quod à domino talium rerum expectatur. ut colere prædia, locare ea. l. pro hærede. & l. gerit. ff. de iure delibe. Niſi contrarium probetur l. Iulianus ait §. ſi ſeruũ. & l ſi quis extraneus. §. interdum. ff. de acqui. hæredi. & an præſumatur aditio hęreditatis, eo quia filius creauit procuratorem ad mouendas hęreditarias actiones. Bal. conſil. 200. in 1.

Hæres ſuus pręſumitur ignorare contenta in teſtamento. Soci. in conſi. 75. nu. 15. in 1.

Hæres non præſumitur ſcire, ꝙ ſit inſtitutus hæres. Socin. conſil. 163. numero 11. in ſecundo volum.

Hæredes præſumuntur ſcire contenta in teſtamento. Soc. conſ. 4. nu. 4. in 4.

Honeſtum poſſibile potius pręſumitur

ſumitur, quàm poſſibile inhoneſtum. Barba. in conſi. 27. nu. 13. in 1. uol.

Hæres præſumitur eadem perſona cum defuncto. Corn. conſi. 112. litera R. in 2.

Habitus facit præſumere quem eſſe, qualis eſt habitus. Abb. in c. ſi uerò, nu. 2. & 6. de ſententia excommunic. & in c. in audientia, nu. 7. eo. tit.

Hæres an præſumatur habere notitiam contentorum in teſtamento, uel legatarius qui poſſidet rem ſibi relictam. Cor. cõſi. 121. litera M. uol. 2. & in conſil. 28. litera I, in 3. & quando dicatur ſcire contenta in teſtamento hæres. Gozadi. conſ. 98. nu. 22.

Hæreditas adita quandoque præſumitur ex poſſesſione mariti. Corneus in conſ. 176. litera H. in ſecundo.

Homo non præſumitur uiuere ultra centum annos. Corne. in conſi. 208. litera E in 3. & conſi. 243. litera C. ubi hominis uita quantum præſumatur durare, uol. 3.

Hæres præſumitur ſcire contenta in teſtamento, quãdo teſtamentum fuiſſet regiſtratum. Gozadi. in conſi. 98. nu. 22.

Hæres præſumitur ignorare ea, quæ ex inſpectione teſtamenti non apparent. Rui. conſ. 10. nu. 15. in 3.

Hæres emptoris præſumitur in bona fide, & licitè præſcribit. Pariſius in conſi. 64. nu. 81. in j.

Hæres quando præſumatur habere ſcientiam teſtamenti. Pariſius conſ. 72. & ex quibus. ibi per totum. uol. 1. uide omnino ubi plura.

Habilia reliqua præſumũtur, quã do de uno dubitatur. Pariſius conſi. 30. nu. 1.

Hæredibus ſuis præſumitur quiſque in ſua portione proſpicere. Soci. iunior in conſi. 72. n. 29 in 1. uol.

Hæres ſuus non præſumitur habere notitiam teſtamenti primi, niſi probetur. Socin. iun. in conſi. 118. num. 30. in 1. uol.

Hoſpitale præſumitur aucto ita te epiſcopi conſtructum, ſi ibi diuina celebrantur. Felyn. in conſi. 2. num. 22.

Hæres ſuus præſumitur habere ſcientiam teſtamenti poſt immiſsionem in nuncupatiuis, ſecus in ſcriptis. Gratus reſpon. 65. num. 33. in 2. uol.

Hæres præſumitur habuiſſe ignorantiam ſocietatis defuncti. Rimin. conſi. 300. num. 75. fallit, ut ibi. num. 76.

Hæres in dubio non præſumitur ignorare facta defuncti, quod proprio iuramento probari poteſt. Riminal. in conſi. 528. num. 17. in 3. uolum.

Homicidium præſumitur commiſſum ab inimico. Alba conſil. 56. num. 14.

Hæres

Hæres ſuus prǫſumitur ignorare contenta in teſtamento. Bar. in l.cætera.§.ſed ſi ſeparauit,ff. de leg j.

Honeſtas perſonæ multum operatur ad excludendam præſumptionem calumniæ & doli.Zaſ.conſi.2.num.36.& in dubio quilibet honeſtè ſe gerere & uerſari præſumitur, ibi.nu. 19.& actus celebratus a prouidis & honeſtis,etiam ſi primo aſpectu uideretur iniuſtus, tamen prǫſumitur inſtus propter perſonarum honeſtatem.Zaſ.ibi.num.22. vide omnino,ubi plura.

Homo in dubio ſemper præſumitur eſſe bonæ & laudatǫ opinionis.Zaſ.d.conſi.2. num.37. in ſecundo.

Habitans in domo præſumitur ſcire, & habere notitiam de his,quǫ in domo fiunt. Capra in conſi.135.num.3.

De homicidio facto præſumitur cōtra dominū domus. Grām. conſi.53.num.1.& 2.

Hæres præſumitur ignorare codicillos, ſecus teſtamentum. Bellonus conſi.67. num.8.

Honorem ſuum timere præſumitur natus ex honorata parentela.Bombi.in conſi.16.nume. 30. & nobilis homo præſumitur in dubio ſuum honorem timere,& uerecundiam habere de iniuria ſibi illata. Bombinus in conſi.19.num. 25.

Hæres in dubio non præſumitur duplici onere grauari. Crott. in conſi.67.num.42.

Homicidium præſumitur per illum,in cuius domo perpetratum.Cæphal.conſil.206.nu.23. in 2.volum.

Hoſpitale quando eſt in forma eccleſiæ, uel eſt ibi altare, & campanile prǫſumitur, ꝙ conſenſu Epiſcopi ſit fabricatū & fundatum. Ioan. de Selua, de Beneficio q.6.nume.44.& 45. tomo 4.

Hæreticus præſumitur, qui ſuſtinet excommunicationem multo tempore. Abb. in cap.ab excommunicato,num.21.de reſcriptis.

Hoſpitalia prǫſumuntur religioſa in dubio,quando habent cāpanile cum campana,& ibi publicè celebratur quotidie. Abb.in c.ſopitæ.num.5.de cēſibus & exactionibus.

Hæres extraneus prǫſumitur, & debet habere notitiam teſtamenti illius, cuius intereſt. Dec.in l. cum quid. §.quòd ſi ſtipu.ff.ſi cer. petatur, num.9. ſi autem hǫres ſit abſens prǫſumitur ignorare teſtamentum, ibi num. 10.

Item hæres ſuus prǫſumitur ſcire contenta in teſtamento. §. cui autem, ubi Ange. num.2. inſtitu.de hǫre.quæ ab inteſta. deſe.

Hǫres an prǫſumatur ſcire fidei-com-

commiſſum & alia contenta in teſtamento. Alexand. in l.qui Romæ.§.duo fratres,nume.53. ff.de uerborum obliga.

Hęreticus præſumitur ille, apud quem reperiuntur libri hæreſis.Marſil.in prac.in §.diligenter,num.92. Nouellus in practica criminali,fol.88. nu.12.

Homicidium non præſumitur pē ſatè, niſi qualitas penſamenti pręſumatur. Blan.in qq.nu.54.

Homicidio quis pręſumitur aſtare, uel ire cum homicida fortuitò, non ſcienter niſi aliç coniecturç ſint in contrarium. Boſsius de homicidio,nu.25.

Hęres præſumitur ignorare iura eius,cui ſucceſsit.Tiraquellus de præſcrip.pag.114.

Habitans decennio, præſumitur ibi conſtituiſſe domicilium. Duenás regula 172.ubi regula,& limita.

Heres præſumitur deceſsiſſe ſine filiis. Angelus in l. ex facto.§. ſi quis autem ſuſcepit, ff. ad Trebellia.ubi parti aduerſę incumbit probatio, ꝙ hæres cū filiis deceſſerit.

Hæreticus relapſus, pręſumitur eum non uerè reuerti.Squillacenſis in tracta.de fide catholica,cap.27 ad finem,to.3.

Contra Bartolomæum de Argenta doctorem artiſtam quianno 1570.fuit igne crematus,in medio foro Ferr.qa erat relapſus, & erat maximus iratus.

Hæres ex ſtatuto, quòd poſſeſsio defuncti continuetur in hęredem,præſumitur poſsidere,& pro teſte pręſumitur. Bald.in conſi.454.in 1.uol. uide omnino pro noſtro ſtatuto.

Habitans ſolus cum muliere pręſumitur contra eum, ꝙ ipſe interfecerit, cum & fugam arripuerit.l.dominus horreorum, ff.locati,§.ſi uerò & quidam,in auth de exhibendis reis. Bald. conſi.254.in 2. uol.

Hæres præſumitur poſt aditam hęreditatem ſcire facta defuncti.Gram.conſ.ciuili.115. nu.6.

Homicida præſumitur homicidiū feciſſe dolo & propoſito. Anton. Gomes in ſuo, de homicidio,num. 17. tomo 3.

I

INſtrumenta probat omnia cōtenta in eo, & inſtrumentum quando dicit ſponte. ita præſumitur, & præſumptio pro inſtrumento.non procedit ante concluſionem in cauſa.Neuiz. in conſi.46. num.11. & ſeq. & & conſi.57. num.1. & pluribus ſequen.ubi plenè de inſtrumēto.uide tamen Martin.Laudē. in conſi.27.nu.3.

Inſultans præſumitur interfeciſſe cauſa ſinę defenſionis. Neuiz. conſi. 92.num.3.Grammaticus.conſi.29.num.13. & ſeq.

Iudex,ubi habet præſumptiones

uel aliquas coniecturas, per quas inducitur ad opinionē, uel ſuſpicionem, ꝙ res ita ſit, prout dicitur, poteſt ex hoc ſolo iuramentum ſuppletorium deferre. Grammatic. conſi. 27. num. 16.

Inuentarium conficiens in mala fide præſumitur, ſi iuris ſolennitates omiſerit. Gui. Pap cōſil. 42. num. 7.

Iudex pręſumitur ratione delicti commiſsi uoluiſſe condemnare reum, & ſic eo quia ita deliquerat, quàm ratione contumaciæ, & ſeparatim a delicto. Maclauellus inter conſil. crim. per Zilet. conſi. 68. nu. 8. in 2.

Ignorantia præſumitur in deſcēdente. Laudenſis conſi. 7. nu. 6.

Ignorātia, quę pręſumitur in ruſtico excuſat a ſtatuto. Laudē. conſi. 8. num. 6.

Ignorantia ex abſentia præſumitur. Crottus conſi. 21. num. 2.

Ius patronatus, an præſumatur fundatum conſenſu epiſcopi ex lapſu lōgi temporis. Crottus in conſi. 46. nu. 12. & nu. 15.

Ignorantia præſumitur in ſuccedente in loco alterius. Crott. in conſi. 65. num. 11.

Inueſtitus præſumitur, qui tanquam emphyteuta diu ſoluit. Cepha. conſi 9. num. 17. in 1.

Ignorantia præſumitur in fœmina & minore. Cepha. conſi. 34. num. 39. in 1.

Incendium non præſumitur, niſi ex culpa leuisſima. Cepha. cōſi. 67. nu. 29. in 1. uolum.

Iudex præſumitur diligenter cōſideraſſe ſcripturas. Cepha. cōſ. 89. num. 3. in 1.

Iudex præſumitur iudicaſſe cum cauſæ cognitione. Cephalus conſi. 213. num. 21. in 2.

Innouans habet pręſumptionem conſi. 173. num 2. in 2. uol.

Iudex debet moueri, nō ex leui, ſed ex urgenti alia cauſa, & præſumptione. Herculanus de negatiua, num. 138.

Ignorantia non pręſumitur in his, quę quis indagare tenetur, ut no. in cap. cum olim. de teſtibus.

Ignorantia præſumitur, quando contrahentes ſunt diuerſarū prouinciarum. Lupus in trac. de matrimonio in 2. par. prin. num. 23. to. 10.

Inimicus ſemper præſumitur inimicus. Paris de ſindica. §. mandauit, num. 16. to. 13. fol. 167.

Innocens præſumitur, cuius nocentia non probatur. Grilandus in trac. de relaxa. carce. §. iuxta pręte quæro nume. 2. tomo 15.

Iuuenis cum puella repertus, uel de domo eius exiens, ſuppoſuiſſe præſumitur. Grilandus de relaxa. carcera. §. quęro 1. fol. 132. tomo 15.

Iudæus coiens cum chriſtiana habet contra ſe fraudis pręſumptionem. Grilandus de pœnis omniſa.

omniſa.coitus q. 12.num.10.

Ignorantia præſumitur, ubi ſciē tia non probatur, niſi in eo, qđ eſt publicè notum, & publicè ſcitur. Grammat.deciſ.;6. nu. 16.& ignorantia iuris non præ ſumitur, cum quilibet iura ſci re præſumatur maximè in per ſona diligētiſsima & literata. Grammat. deciſ.79. nu.7. nec in prudente & diſcreto præſu mitur ignorātia ad effectum, ut lucretur fructus.ibi.num.8. Nec quādo eſt de longinquo, niſi factum ſit graue, quia tūc poteſt allegari ignorantia. Grammat.deciſ.103.num.34.

Ignorantia prçſumitur in hæredi bus,& neceſſariis contentorū in inſtrumento, ſecus in extra neis.Bar.l.eius, qui, num.29. ff. ſi certum petatur, licet contē ta in codicillis extraneus ſci re non præſumatur, ibi.nu.2.

Ignorantia facti præſumitur in pupillo & minore.Bart.in l. 2. num.4.ff.ad S C.Macedonia.

Iurans aliquid prçſumitur habe re animum ſeruandi iuramen tum.Bart.in l. poſtliminij §. & ideo, ff.de captiuis, & poſtlimi. reuer.

Inquiſitus ex officio non poteſt producere probationes ſuper bona fama, ſed ſi eſt inquiſitus ad inſtantiam alterius poteſt, quia non ita p̄ſumitur contra iudicem, ſicut contra partem. Abb. in c.qualiter & quando, numero 17. de accuſat.

Ius patronatus non præſumitur quis habere, niſi ꝓbetur. Paul. de Citadinis in tra.de iure pa trona.§.ſecunda cauſa, num.7. fol.269.tomo 4.& no.ꝙ prçſen tatio facta de aliquo curato, uel de rectore capellæ per ui- rum & uxorem ſimul eſt nulla. Innoc.in c.fi.de conceſsio. prę bendæ. Et eo magis, quando uxor non dedit marito in do- tem ius patronatus. Pala.Ru- uios in c.per ueſtras. §. 43. nu. primo, de donat. inter uirum, & uxorem.

Idoneus prçſumitur quilibet ad utendum iure proprio, uel cō muni, niſi propter inhabil. Bal. in rubrica, C. qui accuſa. non poſſunt.

Ignorantia non prçſumitur affe ctata. Car.in clement. 1.8.q.de conſanguin.& affi.

Ignorātia iuris non prçſumitur, & ideo debet allegari & pro- bari. Firma.& an excuſet a do- lo præſumpto, ibi. & an præſu matur ignorantia in contracti bus palam, matrimonium illi- citum, ibi.

Ignorare ius non prçſumitur. l.le ges ſacra, & l.fi. C. de legibus.

Ignorantia iuris excuſat a dolo præſumpto in ſtatuto de tur- bata poſſeſsione. Firma.

Ignorantia facti præſumitur. fal- lit, ut per Firma. iſto uerſi ubi fuſiſsime. Et regulariter nō p̄ ſumitur,

ſumitur, ubi requiritur diligens inquiſitio, niſi conſtet de diligenti inquiſitione. Firma. uer. ignorantia facti.

Immunitas præſumitur poſt x. annos, quibus non ſint ſolutæ collectę. Barbat. conſi. ultimo, inter conſi. Alexand. in quarta parte.

Immunitas præſumitur conceſſa rebus non perſonæ, niſi aliud agatur. Bar. in l. forma. §. quanquam, de cenſibus.

Imperator an prȩſumatur uelle uti plenitudine poteſtatis. Caſtr. conſi. 280. Firman. uerſi. Princeps.

Imperium merum prȩſumitur præſcriptum ab italicis de ſcientia principis. Bal. in l. 2. in fi. C. quæ ſit longa conſue.

Incendium non fit, nec fieri prȩſumitur ſine culpa inhabitantis. Firman uer. iſto. fallit ſi habitans ſit ſolitus eſſe uigil. qa non præſumitur in culpa, ibi. & prȩſumitur doloſum ſi prȩceſsit inimicitia, ibi.

Impetrans non præſumitur acceptare beneficium. Cardin. in clemen. 1. 8. no. de conceſ. pb.

Indicium & præſumptio, quo modo differant. Bal. poſt glo. in l. excuſentur, ff. de excuſa. tuto.

Iudicium graue ęquiparatur pſumptioni iuris. Cyn. in l. metum. C. de dolo. Bald. in l. non hoc C. unde cogna.

Induſtria pſonæ præſumitur electa ex magnitudine dignitatis perſonę & pōderis rei. Firman. uer. iſto.

Infirmus prȩſumitur facere actū ultimæ uoluntatis, non inter uiuos. Firman. iſto uer. & infirmitas præſumitur durare per x. ann. ibi. Et infirmus non prȩſumitur ſcire etiam id, de quo eſt publica fama in ciuitate, ſicut nec abſens, ibi. Et infirmitatis prȩſumptio tollitur per actum incompatibilem, ut per coitum cū uxore, c. tenor, & ibi Doc. de re iudic.

Ingratitudo non præſumitur, ſed debet probari liquidè, & non per iuramentum in ſupplemētum probationis. Firman.

Inimicitia præſumitur in præſenti ex præterito, niſi contrariū appareat, directò, uel per obliquum. Firman. iſto uer. & præſumitur durare uſque ad quartum gradum excluſiuè, ibi. & facit præſumi conſilium non mandatum, ut prȩſumatur minus malum, perquod quis mitius punitur, ibid. & inimicus prȩſumitur, qui eſt amicus inimici, quia paria ſunt eſſe inimicum, uel inimici amicum, ibi. & inimicus dicitur, quem de domo expello, ibi. Et inimicus prȩſumitur, etiam qui nō uult alloqui, uel ſalutare, ibi. & inimicus prȩſumitur teſtis, qui in criminali cauſa uult iterum ſponte teſtificari, ibi. itē

inimicus ſtatim, ꝙ deponit pręſumitur ob inimicitiam deponere.item inimicus pręſumitur, qui accuſat & cum inimico cohabitat,uel conuerſatur,ibi.item inimicus pręſumitur, etiam qui contra me detulit teſtimonium in cauſa, ibi.

Inſinuatio non pręſumitur facta etiam ex diuturnitate temporis.Bald.in l.2.de legiti. hęre.

Iuſtrumentum pro ſe habet pręſumptionem. l. cum precibus, C.de proba. Firman.uerſ.iſto. niſi ſit raſum,uel productum a perſona ſuſpecta.

Inſtrumentum pręſumitur loqui de actibus continuatis, & eodem loco & tempore factis, & ualidis actibus, quia non pręſumitur fieri de inualidis propter peritiam notarij. Bal. in l. iuriſgen.§.quòd ferè,ff.de pac. firma.

Inſtrumenti falſitas non pręſumitur,ſed potius diuerſitas loci, & temporis.Firman.

Inimicus pręſumitur,qui non ſalutat, quem ſolitus eſt ſalutare.Abb.in cap.olim, num.6.de iniuriis.

Ignorantia pręſumitur ex coniecturis.Abb.in c. cum illorum, num.15. de ſententia excommunicatio.

Iuriſdictio in dubio pręſumitur conceſſa ordinaria non delegata. Abb.in cap.relatum,nu. num.5.de offic.delegati.

Idoneitas extrinſeca an pręſumatur, & ſi non pręſumatur, cui incumbit onus illam probandi.Abb.in c.dudum, num. 6.de pręſumptio.

Infirmitatis pręſumptio tollitur per exercitium actus non compatibilis cũ infirmitate. Abb. in c.tenor,num.2.& 3. de ſententia & re iudic.

Inueſtitura alicuius beneficij p̃ſumitur facta in pręſentia iudicis.Abb.in cap.tenor, num. 11.de ſententia & re iudic.

Irregularitas non eſt pręſumenda in foro contentioſo, merè contentioſo.Fel.in c. ad audiẽtiam, nu.1. de homicidio, ubi plenè.

Iudex poteſt procedere ex pręſumptione uiolenta, etiam ſi per partem non probetur.Felyn.in cap.affertę, de pręſumptionibus.

Inimicus quis pręſumitur,ſi dixerit non diligo talem.Alberi.in l.ſi inimicitię,num.2.ff.de his. quibus ut indignis.

Ignorantia iuris pręſumitur in ruſticis. Albe.in auth.ſacramẽta puberum,nu.3. C. ſi aduerſ. uendi.

Ignorantia in facto proprio non pręſumitur,nec excuſat l. fi.ff. pro ſocio. fallit multipliciter, ut per Socin. regula 175. ubi plenè.

Iuramentum in dubio pręſumitur in rem, & non perſonale.

Iaſ.

Iaſ.in l.creditore,num.1.ff.de in litem iurando.

Immixtio tacita, uel expreſſa, quę reſultat ratione ſuitatis, non debet nepotem excludere de iure prętorio. Iaſ. in l. ſi quis filium.§.1.nume.16.ff.de acquiren.hęred.

Inſultatus pręſumitur, qui rixā aufugit,& fugit.Blanc.in prac. crim in.fol.149.num.21.

Ignorantia iuris non pręſumitur in Doctore. Socinus iunior in conſi.69.num.48.in 1.uolum.

Ignorantia quando pręſumatur, & non pręſumatur in facto ꝓprio. Iaſ. in l. ſi res obligata, nu.35.ff.de leg.1. in facto alieno pręſumitur,ibi.& ignorantia non pręſumitur in factis illicitis,ibi.nu.43.

Ignorantia non pręſumitur in clerico, nec excuſatur ꝓpter iuris ignorantiam.Iaſ. in l.miles,num.13.ff.de re iudicata.

Ignorantia pręſumitur in dubio in eo,qui litigat coram iudice incompetenti. Dec. in l. ſi per errorem,num.10. ff. de iuriſd. omnium iudic.

Iuratum an pręſumatur, niſi probetur. Bald.in l.ne in arbitris, num.12.C.de arbitris.

Iuramentum non pręſumitur eſſe delatum & incontinenti p̄ſtitum, licet appareat iuratū eſſe. Alexand.in l.ait prętor,§. iureiuran.num.1.ff.de iureiur.

Ignorantia non pręſumitur in facto proprio, niſi eſſet factū de antiquo, uel niſi factum proprium eſſet obligatorium alteri,uel niſi factum eſſet notabile,uel graue. Alexand. in l.peregri.num.2.ff.de acquir.poſſ.

Inceſtuoſi non pręſumuntur cōſtantes in fide, ſed a communione chriſtianorum repelluntur. Bermondus de concubi. tit.de inceſtu,nu.7. fol.77.

Pręſumptio, ꝙ hæredes, qui non fecerunt inuentarium,præſumuntur ſubtraxiſſe, nō habet locum,niſi reſpectu creditorū & legatariorum,non autem inter eoſdem hęredes, niſi fortè unus ſolus adminiſtraſſet. Moder.Pariſ.ſuper conſue. feu. li. 1.§.16.num.14.

Iudex non præſumitur dolo inquirere, nec per calumniam. Marſi.in prac.§.conſtante,numero 98.

Inſtrumento falſo utens præſumitur illud fabricaſſe, uel illud falſum fieri, niſi probetur oppoſitum.Marſil.in prac.in §. diligenter,num.94.Boſs.in ti. de falſis,nu.126.

Innocentia probatur præſumptionibus.Marſil.in prac. in §. ultima quæſt. num.15.

Inſtitutus, præſumitur in dubio magis pro inſtituto,quàm pro ſubſtituto. Bal. in l. ſi quis ſeruum.§.certam.ff.de leg.2.

Informatio propinquorum a iudice ſumpta, facit qualēqualē

præſumptiouem contra accu ſatum. Blancus in pract.cri. in prin.nu.13.

Iura ſemper præſumitur contra inuadentem, & contra inferentem uiolentiam. Nouellus in tracta. ad defenſam.fol. 60.nume.21.& 105.num.28.& contra auctorem rixæ incepto rem.fol.75.nu.56.

Iudex per præſumptiones procedens, ſuam debet ualde temperare ſententiam. Brunus de iudiciis nu 14.fol.25.

Iudex in dubio officiũ ſuum geſſiſſe præſumitur. Brunus de indiciis,nu.21.fol.46. & iudex non præſumitur ignorare iura, & ea, quę ad ſuum ſpectãt officium, ibi.fol.46.nu.22.& in dubio iudex non præſumitur excesſiſſe modũ torturæ. ibi. fol.84.nu.21.

Iniurians quando prçſumatur facere animo iniuriandi. Vitalinus de maleficiis tit. de iniuriis, num.44.& iniurians præſumitur facere animo iniuriãdi, quia omne malũ prauè prç ſumitur actum.ibi nu.450.

Iudex præſumitur ſolicitare cura ſua,& non odio aduerſarii. Milleus in pract.crimi.num.6. fol.33.

Iteratio autem in facto non præſum tur, niſi probetur l deni que ff.ex quibus cau. maio. & l conſil.o. de curato.furioſo.

Iudex præſumitur exceptionem ex cauſa reiec iſſe, quamuis eã non exprimat. Alciat.in rubr. de iureiuran.nu.94.

Iuramentum præſumitur ſemp eſſe bonæ fidei, quæ in eo debet exuberare.cum principaliter ſiat Deo. Alc.in rub. de iureiuran.nu.14.

Inimicus nemo præſumitur, qui non ſalutat me. Dec. in l.conſilii §.ſocii mei.ff.de regu. iur.& in apoſtillis, ideo, non poteſt eſſe teſtis contra me. Crottus de teſtibus,num.15.fol.204.& ibi nu.110.

Inueſtitura præſumitur ex antiquitate temporis. Crauet. de antiquitate temporis,par.3. num.33.

Iudex in dubio præſumitur iudicaſſe ex imperitia, & non ex dolo. Boſsius de officialibus corruptis nu. 19.& ibi nu.21. dicit, ꝙ iudex, qui in procedendo non ſeruat ſeruanda, ꝑſumitur in dolo.

Inſinuatio donationis non præſumitur ex temporis diuturnitate, nec præſentia duorum cõſanguineorum. Tiraq. de præſcriptio.pag.65.

Iactare ſuum nemo præſumitur. Tiraquellus de prçſcriptio.pagina 57.

Ignorantia licet præſumatur, allegari tamen debet. Tiraq. de prçſcrip.pagi.9.

Impenſa præſumitur facta parte mandante. Tiraquell. de præſcrip.

ſcrip.pag.59.

Iuramentum non pręſumitur p̄ſtitum a teſte, niſi diuturnitate temporis. Tiraquel. de præſcrip.48.pag.

Iudex nemo pręſumitur. Vantius de nullitate proceſſ. fol. 74.nu.13. & maxime quando ſententia tranſiuit in rem iudicatam. & contrarium dicēs debet probare fol.76.num.21.

Iudex in dubio præſumitur ſecutus probationes, quæ in actis reperiuntur, &, ꝙ potius fundauerit ſe ſuper ueris quàm ſuper falſis. Vantius de nullita.proceſſ.fol.236.nu.133.

Iudex ex præſumptionibus & iudiciis quantumcunque uiolētis & urgentibus non procedit ad condemnationem pœnę corporalis. Tiraquellus de pęnis, cauſa 27.n.2.10.11.141. & 149. uide omnino Viuium. communi opinione 56.lib.2.

Ex quibus autem præſumptionibus moueri poſſit iudex ad ferendam ſententiam, ponit Cāpegius de teſtibus, regula 398 & not. quòd cum non propria ſed præſumptiua & ficta ſit victoria, & confesſio, mitior debet eſſe iudex, quando proceditur ex præſumptionibus in non condemnando uictum in expenſis. ut tenet Bal. in authen. generali. C. de epiſco. & cleri. & idem, quando quis eſt contumax. Iulius Ferrettus in trac. de duello, nu.50.

Infamatus non præſumitur bonus, & debet infamiam purgare. Duenas regula 75. in 3. fallent.

Inimicus uerus, uel præſumptus repellitur à teſtimonio, etiam ſi neget ſe inimicum, dummodo cauſæ inimicitiæ adſint. Machellus patrocinio 46. nu. 6. & inimicus præſumitur, qui in cauſa criminali ſponte teſtificatur contra aliquem. Machellus patrocinio 46.nu.7.

Ius competens alicui, infra certū tempus, ſi patitur illud tēpus labi, præſumitur illi iuri renuntiaſſe. Bouius de ſtatutaria p̄ſcriptione. in gl. 19.n.72. unde ſi quis non fuit proſecutus litem infra tempus, cauſa habetur pro finita, & pręſumitur lis habita pro derelicta. Beníntendius deciſ.76.nu.7.

Inſtrumentum pręſumitur ſuſpectum ex renuntiationibus inſolitis. Et præſumitur dolus propter nimias cautelas & inſolitas clauſulas, quæ potius cauillationes dici debent. Firman. uerſiculo inſtrumentum falſum.

Inſtrumentum præſumitur falſum, uel eſt ſuſpectum de falſo, ſi non eſt ſolenne. Firma. ubi ſupra.

Inuentarii omisſio ab hærede facit eum pręſumi adire hęreditatem lucroſam & teneri ultra

tra

tra uires. Firma. & non conficies inuentarium præſumitur ſurripuiſſe bona hęreditaria. ibi. & ibi etiam tradit formã inuentarii, uide omnino.

Inueſtitura prędumitur poſt annum. unde ſi quis ultra annũ posſidet & ſeruitia domino pręſtitit & iuret ſe inueſtitum præſumitur inueſtitura. Firm. uerſi. iſto.

Iudex non prędumitur iudicaturus contra ius propter commodum aliquod in c. & ſi quęſtiones. de ſimonia. Alexand. in l. de iure. ad municipales. & Firman. uerſic. iudex dicitur. in fin.

Iudex prędumitur motus ex illis actis, quę concludunt ſententiam. Cor. in conſi. 46. litera C, in 4. par.

Iudex prędumitur malè iudicaſſe per dolum, non per ignorantiam, quãdo qualitas facti nulla poteſt palliatione uelari, cũ præſumitur. Firman. uerſi. iudex fol. 210. colum. 2. in 2. par. num. 49.

Iudex competens prędumitur, quando proceſsit contra pręſentes uſque ad lit. conteſt. incluſiuè, niſi contrarium probetur. ſecus ſi contra contumaces. Firma. uer. iudex.

Iudex prędumitur malè iudicaſſe per ignorantiam. Firm. uerſ. iudex punitur. ad fi. nu. 163.

Iuramentum prędumitur pręſtitum ſolenniter & manuactis ſcripturis. Firm. ver. iſto.

Iuramentum non præſumitur pſtitum ad delationem, ſed ſpõte, niſi conſtet. Firma. uer. iuramentum quando & ubi. numero 13.

Iuramentum conſcientiæ nõ debet dari ei, qui habet contra ſe præſumptionem. Firma. uer ſic. iſto.

Iactare ſuum nemo uelle præſumitur. Pariſius conſ. 8. in 4. n. 1. & ſeq.

Iuramenti ſeruandi animus præſumitur in iurante. Firma. Niſi contrarium appareat. Bart. in l. poſtliminii. §. fina. ff. de captiuis.

Ius patronatus præſumitur eſſe eius, qui eſt in quaſi poſſesſione præſentandi, quia fecit plures præſentationes. Firman. & non præſumitur ius patronatus, niſi probetur, non per præſcriptionem, ſed per plurimas præſentationes, & curſum temporis, ex quibus illud prędumitur. ibi.

Iudex, quando procedit non ſeruato debito ordine præſumitur in dolo, & mala fide. Firman. uerſ. iudex, fol. 229. col. 2. nu. 100.

Ornatus quis incedere non debet diebus deuotis tempore pasſionis. Nam ornatio habitus eſt ſignum feſtiuitatis & gaudii, & ex hoc præſumitur

quòd

ꝙ iudæi dictis dieb. ornatius incedentes uilipendent Chriſtianos, quia per extrinſeca interiora probantur l. non codicillum.C.de codicillis.

Hinc dicit Seneca. quòd indecens habitus exterîor malæ compoſitæ mẽtis eſt nuncius. ponit Petr. de Anchar. in cap. in nonnullis in 4.no.de iudeis. Firmanus uer.ornatus.

Iudex qui celeriter tulit ſententiam non præſumitur informatus de meritis cauſę. Pariſius cõſi.79.ubi refert,ꝙ hinc inde ſunt opiniones, cõis. ſ.magis cõis. Limitat tamen ut per eũ ibi.in 1. uol. uide omnino. ut ſcias quando ſententia teneat

Inueſtitura pręſumitur, quando pręcedit cauſa,& patientia auctoris habetur pro inueſtitura ſolenni. & hęc quidem eſt præſumptio iuris,quę pro ſcriptura debet haberi. uide omnino Bald.in conſ.l. incip. Columbinus 116.numero 2.in 1. uolum.

Iniuriandi animo & damnificandi quis non præſumitur feciſſe. Immo in dubio unuſquiſque p̃ſumitur hoc facere principaliter propter ſe, & nõ ad iniuriam. Pariſius conſil. 112. nume.11.in 1.uol.

Ignorantia præſumitur in facto alieno l.fi.ff. pro ſuo. & maximè quando quis ſuccedit in ius alterius l.qui in alterius.ff. de reg.iur. & contrarium dicẽti incumbit onus probãdi. Pariſius conſi. 65. in fi.uol.3.Dynus plenè in regula ignorantia,de regu.iur.in 6.ubi & domi. Cagnacinus, & quãdo q̃s præſumatur ſciens, uel ignorans? ibi.

Iuramentũ non p̃ſumitur præſtitũ à teſte. Crot.in tract.de teſtib.in 7.parte nu. 15. Fallit in antiquis, Campegius Regula 366.de teſtibus. Crottus ibi.

In dubio quis præſumitur uti iure ſuo.l.merito. ff.pro ſocio.

Inſtrumentum ubi longo tempore fuit obſeruatum, & iuxta illius tenorẽ quis poſſedit, ceſſat præſumptio falſi, & omnia pręſumuntur fuiſſe concluſa in eo, prout reperitur poſſeſſio cõformis inſtrumento. Apoſtillan.ad conſ.Martini de Lau de 52.nu.5.

Iudex alternatiuè loquens inducit præſumptionem,quòd cognitionem cauſę minime habuerit. Ange.in conſil. 94. pro parte negatiua. col.2. de quo Pariſius conſi.24.nu. 14. in 2.

Incendium,quando pręſumatur factum culpa inhabitantium, uel ne.Pariſius in conſi.87. per totum in 4.uol. uide omnino. & ibi ſemper recurre.

Inquiſitio pręſumitur facta pręcedente diffamatione. quia aliter fieri nequit. Pariſius in cõſi.88.nu.8.in 4.uol.

Iniuria

Iniuria præſumitur facta animo iniuriandi. Pariſius conſi.149. Niſi quando actus geritur à iudice, quia tunc in dubio propter iuriſdictionem præſumitur geſtus abſque animo iniuriandi, quod ſecus eſt in priuato. Pariſius ibi.nume.23.in 4. uol. vide omnino contra illum, q. dixit cuidam, filium presbyteri, cum tamen natus eſſet ante quam pater eſſet effectus preſbyter.

Ignorantia in muliere præſumitur. Fallit, ſi potuit conſulere peritiores. Bal.conſ.295.col.2. in 3.uol.

Ignorantia præſumitur, quoties priuilegium Principis ad iniuriam traheretur. Bald. conſil. 359.nu.7.in 3.volu.& maxime facti.Bal.conſi.440.col.2.ad fi. in 3.vol.

Ignem feciſſe præſumuntur, qui ſoliti ſunt ignem facere. & ab his debet ueritas ſumi. Bald. conſ.342.in 3.

Inimicitia capitalis ex coniecturis & præſumptionibus probatur. & inde quis præſumitur animum ſuum mutare uerſus inimicū, quin ſumat de eo uindictam. Bal. conſi.41.nu.4.in 5.uolum.

Ignorantia & dubitatio prę́ſumitur in iſtis mulieribus ruſticis Chacheranus deciſione Pedemontana 54.nume.11. quę prę́ſumũtur ignorare. ut ipſe probat ibidem.

Ignorantia eorum, quæ publicè fiunt in exiſtente in loco non præſumitur. plura Chacheranus in deciſio. Pedemonta. 71.num.1.& ſeq. ubi fuſius de ignorantia. Bal.in l.ſi tutor.ff. de periculo tutor. & quando proſit & quando noceat, etiã in proclamatibus.

Iuramentum in ſupplementum probationis ſemiplenæ nõ defertur ei, qui habet præſumptionem iuris contra ſe. Chachera.deciſio.71.nu.3. Niſi eſſet prę́ſumptio iuris contra aſſerentem. uide poſtea.

Inuentarium attento decreto p̃ſumitur rectè factum. Chacheranus deciſi.Pedemon.vltima num.11.

Inimicus præſumitur, qui eſt inimicis amicus. Chacheranus in eius diſputatione poſt deciſiones Pedemontanas, nu.13. col.2.in fi.& ſeq.

Iudicare præſumitur per imperitiam, qui relinquit opinionẽ communem bene fundatam. Curt. conſi.49.col. 20. de quo ita Syluanus in conſi.3. nu.52. in 1.uol.

Impenſa facta in dubio præſumitur à poſſeſſore. Bart. in l.cum ſeruus.ff.de uerbo. obligatio. Syluanus in conſi.60. num.16. in ſecundo.

Inſtrumenti partem uidens, totum uidiſſe præſumitur. l.non eſt

eſt ferendus.ff.de tranſac. Alba in conſi.69.nu.8.

Interpellatio, uel requiſitio facienda ex ſtatuto. Ne apothecæ locari, uel uendi poſſint nō requiſitis conductoribus, præſumitur interceſſiſſe in dubio etiam extra iudicialis. Dec.l. ꝗ te nume.43.in 2.lectura.ff.ſi certum petatur. Fely.in c.licet Hely.col.3.de Symonia num.5.Marſilius in l.patre.nu.43. ff.de qq.

Iudex in dubio præſumitur, ꝙ ſit arbitratus tanquam bonus uir. Menochius de arbitrio iudicis.q.9 ſu.14.lib.1.

In his, quæ occultè fiunt præſumitur ignorantia ſiue iuſta, ſiue iniuſta.Bal.conſi.9. num.3. in tertio.

Ignorantia præſumitur ex coniecturis, uel ſcientia,& in dubio requiritur, ut recurratur ad iuramentum delinquentis. Alba in conſi.9.num.36.& 43. Chacheranus. deciſione Pedemontana 71 nu.46. Concurrētibus maxime aliis coniecturis & præſumptionibus. & ibi latius.

Inimicitia præſumitur ex minis capitalibus.Vital s. in tracta. clauſularum pagi.444.num.9.

Inſultator non præſumitur ſcholaris & aggreſſor, ſed alius cū quo ſit rixa. Scodobi in auth. habita. ſuper uerſi. ſine cauſa pagi.120.numero ſecundo,C. ne filius pro patre.

Iacent ſimul perſonæ ſuſpectæ ergo præſumitur coitus interueniſſe c.literis,de præſumpt. Tancredus de ordine iudiciario tit.ipſo,de præſumptionibus,in prin.

Iuris ignorantia non præſumitur in prudente & diſcreto,ad effectum, ut lucretur fructus. Grammaticus deciſione Neapolita.79.nume.8.

Iuriſdictio in dubio potius ordinaria quàm delegata præſumitur.Docto.in l.1.ff.de offic. eius.& Menochius de arbitrio iud. q.91.nu.5.lib.1

Identitas nō pręſumitur,& ideo debet probari,quoties eſt fundamentum intentionis alicuius. Roland. à Valle in conſil. 46. numero 27.& ſequen. in 3 uolum.

Ius quis ſcire pſumitur, ex quo ſcit teſtamentum primū. Bal. conſi.46.nu.2.in j.

Inimicitia grauis præſumit̄ continuata, & non depoſita,præſumitur enim ex præterito in præſenti in his,quæ habent radicem odii capitalis.unde ſemel inimicus ſemper præſumitur inimicus, niſi probetur reconciliatio,licet inimicitiæ ex leuibus cauſis non pręſumantur durare, quia non habent originem nec fundamentum, cum procedunt ex animi leuitate. Baldus in conſilio

lio 176.nume.tertio in primo.

Inuentarium hęres nón conficiẽs præſumitur bona ſubtraxiſſe. & hęc eſt præſumptio iuris & de iure cõtra quã non admittitur probatio in contrarium. Bal.in conſ.250.col.fi.in j.

Inueſtitus quis non p̃ſumitur de re aliena, & de parte alterius. Bal.conſi.301.nu.12.in j.

Iuramentum poteſt deferri ei,ꝗ habet præſumptionem pro ſe in modicis ſummis.Bal. conſi. 304 nu.3 in j.vol.

Iudex nõ præſumitur immemor ſalutis æternæ l.fin.C. ad l.Iul. repetundarum. Bal.conſ.310. nu.3.in j. vol.

Inuentarium habet præſumptionem per ſe. & pro inuentario ipſo præſumitur.Bal.in conſi. 376.in 1.

Inuiſibile præſumitur tale, quale pro uiſibile figuratur in omne.Bald.conſilio 398. nume.3. in primo.

Ignorantia præſumitur in occulto, niſi probetur certificatio. Bal.conſi.402.in j.

Incertitudo ibi nulla eſt,ubi lex præſumit,uel diffinit. Bal.conſi.448.nu 4.in 1.vol.ubi dicit, quòd ſi eſt dubium, quòd qs ſit naturalis,uel ſpurius,quòd poteſt hęres inſtitui.

Inſtrumentum quale eſt in forma,tale præſumitur in materia.Bal.conſi.456.nu.1.in 1.uolum. & præſumitur uerum & ſolenne in forma. & etiam in cauſa.Bald. in conſi.179.nu.3. in ſecundo.

Intentio præſumpta contrahentium pro expreſſa haberi debet.Bald.in conſi.200.nu.6.in 2.uolum.

Inſtrumenta antiqua probãt opinionem hominum communẽ, quæ præſumitur eſſe uera.Bal. conſi.276.nu.1.in 2.uol.

Inuentarium non conficiens pręſumitur machinaſſe, & ſubtraxiſſe de bonis adminiſtratis. niſi eſſet mulier,minor, uel ruſticus.Bald conſi.403.in ſecundo, nu.2.

Inſtrumentum habet tres præſumptiones, quòd ſit uerum, quòd ſit ſolenne, & ꝙ ſit contractus de mandato contrahẽtium.Bald.conſi.39. num.1.in 3.Bald.conſi.21. colum.2.in 4. uolu. uide etiam Herculanũ, de Negatiua nu.172.

Infamia infamat, niſi habeat originem à præſumptionibus.qa nec eſt ſufficiens ad torturam Bal.conſi.77.nu.1.in 3.uolum. & infamia falſa in parte præſumitur & in toto. Bald. conſil. 78.nu.3.in 3.l. ſi ex falſis. C.de tranſact.

Inſtrumentum debiti cancellatum producens debitor non præſumitur liberatus, niſi cũ hoc præſumatur inſtrumentũ redditum per creditorem.uide omnino Bal.conſ.83. in 3.

Intentio talis præſumitur, qualis eſſe debet. Bal. conſ. *396.* in fi. in 3.

Iura prȩſumuntur perpetua non temporalia. Bald. conſi. 24. nu. 2. in 4.

Inquiſitionē facere ſemper bono animo prȩſumitur iudex. Bald. conſ. 246. nu. 2. in 4.

Inſtrumentum, no. quòd magis prȩſumitur pro inſtrumento quàm pro teſtibus in his, quæ iuris ſunt, propter præſumptā peritiam tabellionis. Bald. in l. 1. ſecunda colum. ff. de eden. in princ.

Iuramentum ex parte recipientis præſumitur reale ex parte iurantis perſonale. Bald in l. iuriſgentium §. pactorū quędam, in fi. ff. de pactis.

Inſtrumentum. No. quòd contra ſolemnitatem præſumptā in inſtrumento admittitur ꝓbatio. Bal. in l. iuriſgen. §. quod fere, col. 1. ff. de pact.

Iuramentum excuſat à calumnia præſumpta, non à manifeſta. item excuſat à temeritate præſumpta. non approbata. Bald. in l. ait pretor. §. ſed & ſi. col. 2. ff. de iureiu.

Iure ſuo facere quis præſumitur & eſt notabilis præſumptio, & admittitur etiam ad liberationem, non autem admittere tur ad condemnationem. & in dubio quis præſumitur poſſidere pro ſuo, quando habet titulum. Bal. in l. merito. ff. pro ſocio. & ibi dicit, quòd præſumitur quid factū tempore licito potius quàm illicito.

Interuallum modicum non inducit diuerſitatem actuum, ſed præſumptionem identitatis. Bal. in l. plerique. ff. de ritu nuptiarum.

Idoneus nemo præſumitur. Herculanus de Negati. nu. 296.

Induſtria perſonæ prȩſumitur electa. Monteleo. in practi. arbitra. pag. 509. nu. 27.

Ignorantia præſumitur, eo ipſo, q̀ probatur indebitum ſolutū quando quis tractat de damno uitando, etiam in proprio facto ignorantia præſumitur. Bal. in l. cum de indebito. ff. de probatio.

Inſtrumentum præſumitur uerum, ſed quomodo, ponit Bal. in l. fi. ff. de fide inſtr. ad quem ſemper eſt recurren.

Indignatio animi, nec diuortiū, nec iurgium præſumitur inter coniuges ex habitationibus ſeparatis coniugum. Bal. in l. cū hic ſtatus. §. ſi mulier. ff. de diuortiis.

Ius humanum eſt fundatum ſuper præſumptione. Bald. in l. cum quis, nu. 14. C. de iur. & fac. igno.

Iudicis prȩſentia inducit magnā præſumptionem pro his, quæ coram eo aguntur. Præſumitur enim omnis dolus & me-

tus abeſſe, ubi inuenitur, ꝙ iudex decretum interpoſuit. Bald. in l. ex conuentione, col. 2. in prin. C. de pactis, & quando iudicis aſſertioni circa ſolennitates credatur. Hercula. de negatiua, num. 180. & ſeq.

Iuſſus patris præſumitur fuiſſe, quando filius pro hærede ſe geſsit. uide omnino Bald. in l. ſi filiusfam. C. de peti. hęredi.

Imago depicta Virginis Mariæ poſt mortem teſtatoris præſumitur depicta de mandato hęredis, uel legatarij. Bald. in l. ꝙ plerunque. ff. de alimentis pupillo pręſtandis.

Induſtrioſus quilibet eſſe pręſumitur, & quilibet præſumitur poſſe ditari, & ideo filiusfamilias, non præſumuntur acquiſita ex bonis patris, quando eſſet emancipatus. Bal. in l. ſi defunctus. C. arbi. tutelæ.

Inſtrumentum, ex publico inſtrumento duæ oriuntur præſumptiones. ſ. ueritatis & ſolēnitatis, in eo deſcriptæ, uel p̄ſumptę. Bald. in l. j. num. 15. C. de teſtamen. & non pręſumitur pro inſtrumento, niſi faciat mentionem de qualitate neceſſa. Bal. in l. j. nu 4. C. de ſent. ex breuiculo recitandis.

Inſufficiens quilibet pręſumitur quo ad facultatem. Bal. in l. 1. §. ſi magiſtratus, in princ. ff. de rebus eorū, qui tutela uel cur.

In inſtrumento ſi inuenitur plus, uel minus quàm partes dictauerint, pręſumitur hoc per errorem eſſe ſcriptum a tabellione. Bal. in l. quoties uolens, §. ſed ſi non in corpore, col. 1. ff. de hære. inſti.

Inſtrumentum quis portans, aſſerens ſe illum, de quo in inſtrumento fit mentio, pręſumitur eſſe ille, de quo ibi fit mentio, argum. l. ſi qua per calumniam, C. de epiſcop. & cle. & ibi Bar. Cy. & Sal. ad hoc d. l. inducunt, & facit glo. ſingu. in l. fi. C. de pac. conuen.

Inſtrumentum debiti repertum penes debitorem, an pręſumatur liberatus. uide omnino. Guid. Pap. de præſump. nu. 22.

Inſtrumenta duo reperta in eadem charta, prius ſcriptū pręſumitur prius factum & receptum. Bartol. l. j. C. de nouo. C. compo.

Inſtrumentum, quod notarius tradit parti, non præſumitur originale, ſed præſumitur penes notarium remanſiſſe. Bar. in l. ſi quis ex argentariis. §. fi. circa fi. ff. de eden.

Ignorare præſumitur ualorem rei ſuę, ſeu facultatum ſuarū. l. quiſquis. C. de reſcin. uendi.

Inſolita fraudem præſumunt. ita dicit Bald. in l. quæ ſub conditione. ff. de condi. indebit. alle. l. ſi quis ſub conditione. ff. de condi. inſti.

Inimicus præſumptus poteſt a teſti-

teſtimonio repelli,c.1.& 2. de re iudica.uide Bart.in l.2.C.ſi contra ius,uel utilita.pub.

Inimicitia inter litigantes pręſumitur,in c.idem cum quis,extra de reſtit.ſpoliator. quod facit pro repellendo aliquem a teſtimonio, uide tamen Specula.in tit.de teſt.§.1.uerſi.itē primo, quod habet cauſam.

Inſtrumentum ſuſpectum pręſumitur,ſi ſit diuerſa litera ſcriptum.in authen. de trien.& ſemiſs.§.j.

Iuramento ſtatur eius in his, quæ dependent ex animo, niſi in contrarium ſit pręſumptio. Guid.Pap.de præſump.nu.38.

Inimicus præſumitur,qui differt ſalutare aliquem 63. diſtinct. cap. cum Adrianus, & eſt gl.in l.ad hoc C.de appella.

Inuitus præſumitur,niſi probetur uolens feciſſe, qui omnia bona ſua alienauit.l.omnes.§. Lucius, & §. qui omnia. ff.quæ in frau.credito.

Inuentarium non conficiens hęres præſumitur res hæreditarias ſubtraxiſſe, in authen.de hære.& falci.§.ſcimus.

Iuriſdictionem habere dicitur, eo ipſo, quòd quis habet caſtrum. Guid. Pap. in tract. de præſumpt.num.58.

Ignorantia præſumitur ex facto de longinquo,uel ex facto antiquo, uel ex facto intricato, uel implicito, ut dicit Bartol. in l.ſi res.§ j.in prin.ff.de leg.j. Guid.Pap.de præſumpt. num. 60.ubi dicit, ꝙ iſtud facit ad materiam uerborum derogatoriorum in primo teſtamento.ita ꝙ,ſi illa uerba derogatoria ſint multum implicita,teſtator ſecundo teſtando præſumitur illa oblitus fuiſſe, & ualebit ſecundum teſtamentum.Guid.Pap.deciſ.127.

Iuriſdictionis eſſe res præſumitur,cuius eſt,territorium, niſi contrarium oſtendatur. Gui. Pap.de præſump. num.8. vide tamen ipſum.

Inimicitiæ præteritæ, uel minæ præteritę an ſufficiant, ut quis debeat condemnari ex earum præſumptione, uide omnino Gui. Pap.de præſumpt. nu.86. vbi dicit,ꝙ tales minæ, uel inimicitię præcedentes inducūt præſumptionē ad torturā. uide omnino, ubi contra Verrarinum.

Inteſtatus quis deceſsiſſe præſumitur. uide Guid.Pap.de pręſumpt.num.96.

Inſtrumentū debiti tradens pręſumitur conceſsiſſe licentiam debitum exigendi, uide item Gui. Pap. de pręſumptio. numero 104.

Inuentarium exhibens hęres in iudicio, & dicens alia non eſſe bona hæreditaria & in hæreditate,præſumitur ita eſſe, donec creditores & legatarij alia

lia bona eſſe probauerint.l.ſcimus,§.licentia. C.de iure delibe.ubi no.Bart.Gui. Pap.quęſ. 142. in fi.

Iudex habet præſumptionẽ pro ſe,ꝙ intellige in maiore iudidice, ſecus in minore, & hoc eſt uerum, quando eſt diſcretus, aliàs ſecus. Gui. Pap.de pręſump. num.107.& quando præſumatur pro iudice.Anch. conſi.69.num.4.Cephal. conſi. 57.nume. 20. in primo, magis quàm pro priuato. Crottus in conſi.133.num.3.158.nu.12.

Intricatio quam quis facit in aliquo actu,facit pręſumi dolũ. Bar.in l.in ſumma. in princ.ff. de pecu. & ibi tex. loquitur de uerbo intricare.

Iuris ignorantia in dubio pręſumitur potius, quàm dolus, l. ſed & lege.§.Scię,ff.de pet.hęr. & ibi no.

Præſumitur pro inſtrumento authentico, niſi contra probetur l.cum precibus, C. de probat. uel niſi eſſet alia ſuſpició propter raſuram l.iubemus, & ibi glo.eo.uel propter perſonam producẽtis, qui aliàs eſt aſſuetus facere.l.ſi quis ex argentariis.§.1.ff.de eden.Barto.in l.j. C.de iuram.calum. Firman. in repertor. uer præſumitur pro inſtrumento.Rui.conſi.62.nu. 4.uolum.4. Ioan. de Amicis in conſi.13. num.1. & ſequen. ſecus pro ſcriptura priuata, ut ibi, qua nõ pręſumitur pro ea.

Imperator in dubio præſumitur dominus directus eorum, quæ ipſe poſsidet. donec contrarium probetur. Ita dicit Petr. Iacob.tit. de rei uendi. directi dominij.

Præſumendum eſt de mente iudicis, ꝙ nihil intendit iniquè facere,quia hoc iurat l.fi.C.ad l.Iul.repe.& iudex pręſumitur facere cognita ueritate, quod iuris eſt, & quando procedit ſeruato debito ordine in procedendo,aliàs ſecus,quia pręſumitur in dolo, & mala fide, quod dicit perpetuo no. Firm. uer.pręſumitur pro iudice.uide omnino Alciat.de præſumptio.regula 3.pręſumpt.9.

Idoneus quis pręſumitur ad ſimplicia beneficia, niſi contra ꝓbetur.Abb. antiquus in c. dudum, de præſump.

Iudex pręſumitur rectè officium ſuum exercuiſſe. c. in præſentia, de renunciatio. c. cum inter, de re iudi.c.bonæ,de elec. gl.in cap.quoniam contra, de probatio.

Idoneus quilibet præſumitur,niſi contrarium probetur. Spec. de proba.§.1.uer. ſequitur uidere c. dudum,extra de præſumptio.Bar.de præſumpt.

Ignorantia præſumitur niſi probetur ſcientia l uerius, ff. de proba.Bartol.in tract.de præſumpt.fallit in cõiuncto,in his,

quæ

quę ueriſimiliter ſolent ſcire coniuncti. Alciat. conſil. 13. nu. 27. in 1. Alexand. conſ. 20. nu. 9. in quarto.

Indignus officio prędumitur, niſi ordinatus fuerit inuitus, C. de epiſcopis & cleri. l. ſi quęquã.

Inuitus prędumitur, niſi probetur uolens ſe feciſſe, quia omnia ſua bona alienauit l. Lucius. §. quę omnia. ff. de his, quę in frau. credi. l. inuitum, ff. de ſer.

Incendium factum culpa inhabitantis præſumitur. l. 3. ff. de offic. præfec. urb. Bald. conſil. 149. in 2.

Incontinens ille prędumitur, cuius pater fuit incontinens. Alciat. de prędum. reg. 1. prędumptio. 24.

Ignorantia prędumitur in minore. Alciat. de prędumpt. regula 1. prędumpt. 42.

Impubes non prędumitur ad aliquas operas, niſi ſit hiſtrio, uel nomenclator. Alciat. de præſumpt. regu. 1. prędumpt. 46.

Inimicus prędumitur etiam hodie, qui olim fuit inimicus. reg. 2. prędumpt. 11.

Innouare uolens prędumitur cõtra eum, quia nouitates plerũque pariunt diſcordiam. Alc. de prędumptio. regu. ſecunda, prędumpt. 30.

Iniuriam remittens prędumitur in perpetuum remittere non ad tempus. Alciat. de præſumptio. regu. 36.

Idoneus quilibet præſumitur. Alciat. de præſumpt. regula 3. prędumpt. 3.

Præſumitur pro iuramento, ꝙ aliquis non iuret, niſi ueritatem. Alciat. de præſumpt. regula 3. prędump. 16.

Præſumitur pro inuentario. Alc. de præſumpt. regu. 3. prędumptio. 20.

Prędumitur pro iudice inquirente. Milleus fol. 37. num. 65.

Præſumptio eſt contra illum, qui intrauit domum, & ex ea exiuit cum gladio ſanguinolẽto, quòd uulnerauit mulierẽ acclamantem, & uulneratam. Milleus fol. 119. num. 49.

Ignorare quis prędumitur ualetudinem coniuncti ſui l. 4. ff. unde cogna.

Ignorantia prędumitur, ubi ſcientia non probatur. l. uerius. ff. de probat. regu. prędumitur, de regu. iur. in 6.

Innocens a peccato quilibet prędumitur, C. de eden. l. qui accuſare, & ff. de pęn. l. abſentem. a

Innocens quilibet prędumitur & dolo & culpa, l. dolum. de dolo, & ff. de pigno. ac. l. ſi creditor.

Iudicantes prędumuntur potius deferre potentibus, quàm iuſtitiam petentibus miniſtrare, in auth. ut omnes obe. iudi. ꝓuin. §. nec latet nos.

Idoneus iudex prędumitur ciuditus

tus in iure habens cauſarum experientiam & ſcientiam rei. in authen.de iudi.poſt prin. & C.de iudi.l.certi.

Inueniri facilius præſumitur,qđ a pluribus quęritur.l.fin. C.de fideicommiſs.

Infantiam iudex remittere præſumitur,cum in ſententia pœnam ex cauſa remittit.l.& ſi ſeuerior, C. ex quibus cau. infa. irro.

Innocens preſumitur quęrere, ut abſoluatur, & econtra nocens ſubterfugere iudicium,c. nullus, extra de pręſumpt.

Iudicium qui refugit,pręſumitur de ſua cauſa diffiſus 11.q. 1. chriſtianis, & tanquam calumniator puniendus eſt. in auth. quomodo oportet Epiſcopos. §.oportet autem,uerſi.ſi tamẽ is.Hoc proſequere, ut no.Archid.c.cum olim, de hęre.li.6. in glo.qui iudicium. Talis autem dicitur fruſtrator l. liberto.§ fin ff.de neg.geſt.

Pręſumitur quis nimis eſſe tepidus in petendo ſententiam de ſuo iure diffiſus,probatur.43. diſtinct.in mendaciis, & no. in ſpecula.de peti. ſentent. uerſi. item nota, ſed de hoc nihil in d.c.in mandatis, ſed in c.chriſtianis in fi.11.q.1.

pſumitur per inſtrumento, & ſtatur ei,donec contrariũ probetur. l.iuriſgen. §. quòd ferè, ff.de pac.& l.rationes,C.de ꝓbac.& inſti.de inuti.ſtipu.§. itẽ uerborum. plura Alciat.conſi. 27.per totum l.b.8.

Iuſtum præſumitur eſſe, quod pro iuſto eſt hactenus obſeruatum,§.ult.in authen. de nauti. uſuris.

Ignorare non præſumitur, quod publicè factum eſt, c. cum in tua,qui ma.accuſa. poſſunt.

Ignorare quis non præſumitur, qđ publicè inter uicinos fiũt. c.paratus 33 q.1.

Ignorare quis poſſe non præſumitur ſententiam proprii ſacerdotis 12.q.2. qui ex humanis.

Illectus non præſumitur proximus pubertati, & qui abſque probatione profeſsi ſunt ad hoc ex deliberatione mentis proceſsiſſe.no. Inno. c. ad noſtram, de regula.

Iudex non præſumitur nolle audire uolentem coram ſe litigare.l.j. C. de offic. iudi.

Iudex non præſumitur contra factum ſuum pronunciare. not. Inno.de reſcript.præſenta.ad quod.C.de arbitr.l.ne in arbitris,& quod no. Inno. de arbi. cap.2.

Inſolita non præſumuntur. l. ſi quando,C.de inoffi. teſt.C.de conſu.l.fin.c.2. quæ ſit inueſti. & ibi per Iſer. imò difficilius præſumuntur ea, in quibus aliquod impedimentum accidere poteſt,patet ex his,quę no. Innocen.

Innocen. de conuer. coniuga. c.ex parte 2.

Iuſtum non præſumitur, ſed adulatorium id, quod a principio inualidum poſtea contemplatione potentioris cõfirmatur. 16.diſtinct.ſane,iu fi.

Iudex non præſumitur diligere, ſed potius odio habere litigatorem, qui appellauit ab eo, Ita quòd ſi ſuper alia cauſa coram eo conueniatur ipſum;poterit recuſare,de appella.cap. ad hæc.1.ſecus de iure ciuili.l. una.ff.apud eum, a quo appel.

Iudex non præſumitur, quòd aliquid fecerit fraudulenter,licet eius ſententia retractetur, de priuileg.capit.cum olim.2. pen.& ibi no.

Iudex non præſumitur, quòd aliquid ſine cauſæ cognitione faciat. c. Abbate, de uerborum ſignificatio.

Infidelis Deo præſumitur infidelis hominibus 2.q.7. nõ poteſt.

Incontinens præſumitur, cuius pater incontinens fuit. Nam crimina parẽtum in filiis metimur.55.diſ. per totum.& no. Io.Andr. in regula ſemel malus.lib.6.

Incontinentes barbari pręſumũtur. in auth. neque mi. neque fœder. in princ.

Inuidia pręſumitur naſci faciliter inter fratres,C.de bo. quæ libe l.cum oportet. 1.reſpon. & no. C.de leg.l.cum alienam.

Inuidia præſumitur inter aduocatos,C.de aduoc. diuer. iudi. l.ſi quis,in fin.

Inimicus pręſumitur quis ex lite mota,de reſtitut. ſpoliat.item cum quis.

Inimicus pręſumitur,qui nõ obedit prælato ſuo.50. diſt. ſi quis diaconus.

Inimicus præſumitur eius, quem ſalutare non uult, de offic. deleg.cum ſuper,& no.63.diſtin. cum Adrianus.

Inuito domino præſumitur res ſubtrahi l.qui uas. §.uetare, ff. de furtis. Hæc autem pręſumptio ceſſat in caſu, quando q̃s utitur re cõmuni l. merito. ff. pro ſocio. item quando tutor malè utitur pecunia pupillari.Nam tunc propter adminiſtrationem ſibi cõmiſſam non tam uidetur ipſam pecuniam inuito domino contrectare, quàm aliàs ꝑfidè agere. l.tres tutores,ff.de adminiſtra.tuto. poſt prin.

Inimicus præſumitur mentiri facilius contra ſuum inimicum l.j.§.quæſtioni.ff.de qq.

Indulgentiis præſumuntur crimina ſubleuari 25.q. 4. eſt iuſta,& C.de coar. l.ſi apparitor. Luc.de Pen.in d. l.quemadmodum C.de apochis publi.præſumpt.121.

Impunitas in criminalibus præſumitur ſolatia excitare.l.quã uis prouiſum, C. de decurio.

Temeritas præſumitur ſequi ex iracundia 2. q.3. ſi quis iratus.
Inimicitia præſumitur, quoties iudex criminalis iniurioſe ſe geſsit contra fratrem inquiſitum. Cacher. deciſio. Pedemõtana 15. num. 5.
Inuitus egiſſe præſumitur, qui coactus renunciauit beneficio & iurauit non repetere. no. Innocen. de elec. c. eccl. ueſtra. in princ.
Indignus præſumitur ad prælaturam, qui malè electus eſt ad illam 1. q. 1. nõ eſt, cum ibi no.
Ius, uel portionem, quam habet teſtator in re, præſumitur illud legare. ff. de leg. j. l. ſi domi nus. §. fi. & no. eo. ti. l. ſi ex toto.
Innocens præſumitur, quẽ pauci accuſant. c. cum in iuuentute, de præſumptio. ad idem. ff. de adulter. l. ſi adulterium. §. ince ſtum, ibi, & facilius ſi reum ne mo poſtulauit.
Infans præſumitur ineptus ad operas, uel ineptus niſi fiat hiſtrio, uel mimiculator. l. fi. ff. de li. cau. l. arboribus, §. de illo. ff. de uſufruct.
Inſtrumentum aliquod tempore litis conteſtatæ, qui habuit p̃ſumitur illud etiam nunc habere. l. cum quidam, C. de fide inſtrumentorum, in glo. quia p ræſumitur.
Ius ſtare non poſſe præſumitur poſtquam eſt conditum, ſi nõ ſit aliquis in iureperitus, qui illud per interpretationem ſuam producat in melius. l. 2. §. poſt originem. ff. de origi. iur.
Iniuriatus remittens iniuriam in extremis præſumitur in p̃petuum remittere, aliàs non perfectè penitens diceretur, ut no. inſti. de iniuriis. §. ult.
Inſtrumentum habet duas præſumptiones, primã, quòd ſit uerum 2. ꝙ ſit ſolemne. Iaſ. l. iuriſgen. §. ꝙ ferè, num. 2. ff. de pactis. Bald. conſil. 39. in tertia parte, & conſi. 21. num. 2. in 4. Grammatic. deciſ. Neapolitana 45. num. 10.
Præſumptio triplex in inſtrumẽto publico cõcurrit. Soci. iun. conſi. 189. nu. 14. in 2.
Infirmitatis præſumptio tollitur per exercitium actus non cõpatibilis cum infirmitate, c. tenor, num. 2. & 3. per Abb. de re iudica.
Interiora cognoſcuntur per exteriora. Abb. in cap. ex ſtudiis, num. 1. de præſumpt. an pactũ de retrouendendo faciat præſumi inſtrumentum uenditionis ſimulatum. Bald. conſil. 39. in 3. parte, num. 5.
Præſumitur contra innouantem. Cepha. conſi. 273. num. 2.
Præſumptio eſt pro ordinaria iuriſdictione, & ſi negatur probanda non, quòd ſecus eſt pro delegata. Rolan. conſi. 7. num. 48. & 39. num. 24. lib. 1.
Præſumitur pro iudice in eius arbitrio

bitrio cõmiſsis.I aſ.in §. in bonæ fidei.inſti.de actio.num.52.

A iuuene & cupido credatur reddita uirgo. no.glo. ff. manda.l. ſi uerò non remunerandi. §. ſi adoleſcentes.

Ius commune præſumitur in dubio,non priuilegium. l.quamquam.C.de teſtamen. militar.

Inimicus præſumitur, qui non ſalutat. Deci. in l.conſilij.§.ſocij mei, in Apoſtil.in uerſi. in dubio.ff.de regu.iur.

In tereſſe præſumitur eſſe difficilis probationis. Plotus in l. ſi quando,num.149.uerſi. ſeptimo amplia.C.unde ui.

Iudicis uoluntas præſumitur talis, qualis eſſe debet. Ripa de peſte num.25.l.pen. ff. de iuſt. & iure.

Præſumitur contra eum, qui ingreditur, uel egreditur aliter, quàm per portam.Ripa de peſte,num.312.

Præſumitur falſum inſtrumentũ ſcriptum aliena manu. Ripa de peſte,num.501.

Infirmus præſumitur mortuus culpa propria non medici.Ripa de peſte, num.118. & præſumitur ex cauſa & radice præcedentis infirmitatis recidiuaſſe,qui illico recidiuauit.Ripa de peſte,num.183.niſi liberatus fuerit reuerſus ad uomitum,ibi.num.188.

Præſumitur quis habere ſcientiã eorum,quę continentur in inſtrumento penes ſe reperto. Guid.Pap.ſingu.950.

Præſumptionibus quando ſolũ proceditur iudex multum debet ſententiam reparare. Cepo.conſil.34. num.39.in crimi.

Præſumptio ſemper eſt pro inſtrumento.inter conſi.crimin. conſi.73.num.5.in 1.uolum.

Pręſumptio eſt pro inuentario. Portius concl.23.deciſ. Neapolit.per Afflic.324.nume.14.

Non præſumitur pro iudice, qui aliquid agit,quòd ad ſuum nõ pertinet officium Dom.Alcia. de præſumptio.regula 3. præſump.9.num.27.& 28.

Pręſumit lex omne malum de inimico.Machellus patrocinio 46.num.4.

Præſumitur ignorantia, niſi &c. regul. crim.98.num.4.

Pręſumitur iudicis ſæuitia mortuus, qui in tormentis deceſſit.regula crimin.41.num.1.

Præſumi non debet pro iuriſdictione iudicis delegati ante ſententiam.uide omnino Milleum in repertorio ſuo, litera præſumi.

Idoneus quilibet pręſumitur p̃terquam ad facultates. Bart.l. 5.§.1.num.5. ff.qui ſatiſda.cogan.quæ incipit,ſi uerò.

Inſtrumentum curæ cum decreto iudicis facit quem præſumi minorem, quod intellige, ut per Benintendium deciſ. Bonon.82.num.2.

Ignorare prçſumitur quis ea,quę ruri aguntur,etiam in re propria,& per ſuos l. Titius. §.Lucius. ff. de libe. & poſthum.& & ibi no. Bald. Angel. Imo.& Moder.& hoc ſi eſt factum dę recenti.Ruin.conſi.5.num.11. in quarto.

Inſtrumentum oſtendens præſumitur penes ſe poſtea habere,niſi probet amiſsioné. Crauetta conſi.112.num.17.in 1.

Inſtrumenti falſitas non præſumitur, ſed potius diuerſitas loci & temporis. Firma in repertorio.

Inſtrumentum prçſumitur ſuſpectum ex renunciationibus inſolitis,& prçſumitur dolus,ꝑpter nimias cautelas & inſolitas clauſulas, quæ potius cauillationes dici debent. Bald. in cap.quia uerìſimile, de prçſumptio.Firman.uerſi. iſto.fol. 195.col.2.item præſumitur falſum,uel ſuſpectum de falſo, ſi non eſt ſolemne, uel ſi eſt litera noua, uel in charta raſa, uel antiqua. Firman.uer.iſto.

Inſtrumentum prçſumitur uerū, niſi reprobetur. Firman. iſto uer.fol.197.col.2.

Inueſtitura præſumitur poſt annum,& ſi quis ultra annum domino ſeruit & poſsidet, & iuret ſe inueſtitum præſumitur inueſtitura. Firman. in repertorio,uer.inueſtitura.

Iudex iudicans præſumitur uidiſſe & legiſſe omnia acta.Bal. in l.edicto.C.de edic.diui Adr. tollen.& Phil.in cap. ex parte, de appella.

Iudex prçſumitur motus ex illis actis,quæ concludunt ſententiam,Corn. conſi.46. litera C, in quarto.

Inimicus ſemel ſemper prçſumitur inimicus.Bal. conſi.176. in 1.parte,num.3.

Inſtrumentum ſimulatum, an ꝓſumi faciat poſſeſsio longo tēpore poſt contractum per uenditorem. Bal.conſi.438.num.j. in 5.

Inſtrumentum receptū per maritum uxoris nomine, an prçſumatur receptum ad finem, ut quæratur vxori titulus & dominium.Bald.conſi.407.nu. 11. in 1.

Inſtrumenta duo reperiuntur eodē modo confecta,quod prius prçſumatur,& quod poſterius. Bal.conſi.274. in ſecunda parte,num.2.

Inſtrumentum prçſumitur uerū, & ſolemne in forma, & etiam in cauſa.Bal.conſi.179.num.3. in 2.parte.Riminal.conſil. 101. num.2. & 414.num.1. & Rimi. conſil.209.nume.23. Etiam,ꝙ notarius exprimat id, quod ꝑcipit ſenſu corporeo. Rimin. in conſi.209.num.38.& 24.nu. 14.Roland.conſi.89. nu.1. in 1.

Identitatis præſumptio ceſſat, ſi poſt temporis longitudinem

ſecunda fiat ſolutio. Riminal. conſi. 35. uum. 13.

Pręſumptio pro inuentario eſt pro quolibet publico inſtrumento. Rimin. conſi. 221.

Præſumitur pro inſtrumento publico de iure, & illud dicitur probatio probata, realis, & euidens, euidentiſsima, manifeſta, liquida, patens, certa, indubitata & notoria. Alexand. ſtrat. inter conſi. crim. 117. numero 15. Emilian. conſil. 7. nu. 8. Cephal. conſi. 152. nume. 28. in 2. Et dicitur & reputatur eius tenor. Crauetta de antiq. temporis, parte 1. nume. 86. & dicitur præſumptio inſtrumẽtalis, uide plenè per Tiraquel. in l. ſi unquam, uer. donatione largitus, num. 133. & ſeq. C. de reuocandis donationib.

Item præſumitur pro inſtrumento ſæpius producto in iudicio, cuius occaſione, plures actus & ſententię latæ ſint, ibi. n. 18.

Præſumptio adaptanda eſt ad id, quod iuſtum eſt. Emilian. conſ. 79. num. 12. & debet eſſe præſumptio iuſta & uериſimilis, idem conſi. 119. nu. 20. & 136. num. 6.

Pręſumptio ab inſolitis nulla ſumitur. Zaſ. conſi. 229. num. 37. in primo.

Pręſumptio iuri repugnans non recipitur. Zaſ. conſi. 355. in 2. num. 35.

Iudex procedens ex pręſumptione debet multum temperare ſententiam ſuam, ut modicè, uel rarò pœnam inferat. Milleus in reper.

Identitas factorum præſumitur ex interuentu earundem perſonarum eodem loco, & tempore & teſtibus. Firma. in uer. identitas.

Idoneus præſumitur quilibet ad utendum iure proprio, uel cõmuni, niſi propter inhabili. Baldus in rubr. C. qui accuſa. non poſſunt.

Idoneus quilibet præſumitur, niſi quo ad facultates. Firm. in repert. uer. Idone.

Ignorans præſumitur contradicere actui celebrato, etiam a coniuncta perſona. Firm. in reper. uer. ignorans.

Ignorare quis præſumitur uires hæreditatis alienæ. gl. & Bald. in l. qui nondum. ff. de hæred. uendi.

Ignorans pręſumitur quilibet, niſi probetur ſciens. Specula. de inue. §. 2. Firm.

Ignorans præſumitur abſens, niſi contrarium probetur. Specula. titulo de furtis, uerſiculo ceterum.

Ignorantia non pręſumitur affectata. Card. in clem. 1. de conſangui. & affi. q. 8.

Ignorantia quando præſumatur Specul. tit. de compe. iud. adi. §. 1. uerſicu. ſed nunquid. & ibi. quando præſumatur ſcientia,

Igno-

Ignorantia in contractibus prę-ſumitur palam matrimonium illicitum contrahentibus l. fi. de ritu nup. item in muliere & minore, & in pœnitēte ſtatim. Bar. in l. ſi adulterium cum inceſtū. §. fratres. de adulte.

Ignorantia facti præſumitur, niſi probetur ſcientia. ut, quòd fuerit denūtiatum domi, & idem quando eſt notorium. item niſi in uicinia ſit fama publica. item fama publica, niſi in infirmo, nec abſens. item uerum in facto alieno, non in proprio, & tunc error debet allegari. itē niſi interfuiſſet negocio. item niſi de eo, quod fit publicè. quia quis pręſumitur ſcire, qđ publicè fit. q a qđ fit publicè ꝓſumitur in notitiam deuenire ciuibus. item niſi factum fuerit iudicialiter indagatum. itē niſi in legante rem alienam. item niſi teneatur ſcire, quia ſcire & ſcire debere ſunt paria. & ſibi imputet, q ſcire potuit. item, niſi pcunctauerit. l. nō eſt ferendus de tūc. item niſi ſit hęres, uel ſucceſſor. In hęrede enim pręſumitur ignorātia. item niſi in facto conſanguinei, uel domeſtici. uel amici, uel uicini. item niſi fuerit oſtenſum inſtrumentum debiti, uel data copia, uel lectum. item niſi in pupillo & minore. item ignorantia præſumitur, quòd res ſua ſit obligata per procuratorem ſuum generalē item præſumitur ignorantia in litigatore, quòd ignorāter litigauit coram iudice incompetenti, ſi eſt imperitus & ruſticus. Aliàs ſecus, tunc pręſumitur ſciēter litigaſſe. Ignorantia facti antiqui excuſat ēt in facto proprio. item & quando quis eſt in puncto mortis. Item & quando quis eſt multis negociis occupatus. item & in magno diuite, uel in eo, qui poſſidet in remota regione, quia non pręſumitur ſcire uires & facultates ſuas. itē & in facto proprio, quando agitur de dāno euitando. ut quādo quis ſoluit indebitum, pręſumitur ignoranter ſoluiſſe, unde etiam repetit non probata ignorantia, quæ tunc ꝓſumitur. & prædicta uera, niſi in notoriis facti proprii, qa pręſumitur, & nō excuſat ignorantia. item. niſi poſt diuturnitatem temporis, ex qua cauſatur obliuio. item ignorātia regulariter non præſumitur, ubi requiritur diligens inquiſitio, niſi conſtet de diligenti inquiſitione. ſupradicta omnia ponit fuſiùs Firman. in repert. uer. iſto.

Impetrans non pręſumitur acceptare beneficium. Cardina. in clem. 1. 8. no. de conceſſ. præb.

Infirmus ꝓſumitur facere actū ultimæ uoluntatis, non inter uiuos

uiuos. ut ſic donatio per infirmum in dubio dicatur cauſa mortis. Firma. in repert. uer. infirmus.

Infirmus non prçſumitur ſcire etiam id, de quo eſt publica fama in ciuitate, ſicut nec abſens. Bartol. in l. is poteſt. 4. colum. ff. de acqui. hçredi. Firma. uer. infirmus.

Infirmitatis præſumptio tollitur per actum incompatibilem, vt per coitum cum uxore c. tenor. & ibi Doct. de re iudi.

Iudex, qui malè iudicauit prçſumitur potius per ignorantiã quàm per dolum. Bal. in l. obſeruare. §. proficiſci. col. antepen. ff. de offic. proconſulis, in prima lectura.

Ingratitudo non prçſumitur, ſed probari debet liquidè, non autem per iuramentum in ſupplementum probationis. Bal. in l. fi. C. de ſecun. nup. Bart. in l. liberi. C. de inoffi. teſta. & in l. omnimodo. eo. tit. Firm. uer. ingratitudo.

Inimicitia prçſumitur durare uſque ad quartum gradum excluſiuè. Firma. uer. inimicitia

Inimicitia facit prçſumi conſilium non mandatum, ut præſumatur minus malũ, per quod quis mitius puuitur. Bald. in l. 1. 4. col. C. de ſeruis fugiti.

Inimicus prçſumitur, qui eſt amicus inimici. Firm. uer. iſto.

Inimicus eccleſiæ præſumitur, qui communicat cum eius inimico. l. liberi. C. de inoffic. teſt. Card. in clem. j. §. fi. de iureiur.

Inimicus prçſumitur is, quem de domo expello. l. Lucius Titius, & ibi Bal. de leg. 3. Alexan. in l. teſtibus, de teſtibus.

Inimicus præſumitur teſtis, qui in criminali cauſa uult iterum ſponte teſtificari. fuſius Firmanus iſto uer. ubi dicit, idem in eo, qui pluries ſe offert in cauſa criminali teſtificaturum. Idem ſi ſemel tantum.

Inimicus ſtatim, quòd deponit præſumitur ob inimicitiã deponere. Bar. in l. 1. C. ſi propter inimici. crea. fac. ſit. lib. 10.

Inimicus præſumitur, qui accuſat, & cum inimico cohabitat, uel conuerſatur, quòd intellige de cohabitatione continua. Firma. iſto uer.

Inimicus præſumitur, qui cõtra me tulit teſtimonium in cauſa Specula. de teſte, §. 1. uer. itẽ ꝙ in alia.

Inſtrumentum habet pro ſe prçſumptionem. l. cum precibus, C. de proba. l. ſi poſt diuiſionẽ, C. de iuris & fa. igno. niſi ſit raſum, uel productum a perſona ſuſpecta. Bar. in l. 1. C. de iura. calum. & Innoc. in c. 1. de fide inſtrument. Firman. uer. inſtrumentum.

Inſtrumenta eodem tempore facta præſumuntur, quando conſtat in eis de loco & teſtibus eiuſdem.

eiuſdem.Firman. i ſo uerſi.

Inſtrumentum præſumitur ſolenne & uerum.Bald.in l.1.§.ſi inſtrumentum,de notis feud.

Inſtrumentum loqui præſumitur de actibus continuatis eodem loco & tempore factis & de actibus ualidis,quia non p̄ſumitur fieri de iuualidis. Bal. in l. iuriſgent.§. quòd ferè, de pac.

Iuramentum an faciat præſumi iurantem eſſe maiorem. Bald. conſi.66.in 3.parte.

Ignē qui præſumantur feciſſe,& a quibus ueritas ſit extorquēda.Bald.in conſi.442.in 3.par. num.2.

Inquiſitionis genus eſt,quòd ſemper præſumitur, quòd faciat bono animo.Bal.conſi.246. in 4.parte,num.5.

Prǽſumptio ſufficit ad formandū inquiſitiouem,ſed non ad condemnationem,maximè in criminalibus,& quando ſit proceden.ad inquiſitionem & capturam contra aliquem.Dec.conſil.189.nu.14.

Præſumitur pro iudice, etiam in his,quæ ſunt uoluntariæ iuriſdictionis. Alexand. conſil.80. num.volum.5.

Iactare ſuum nolle quis præſumitur.Socin.iun.conſi.56. nu.10. in 1.l.cum de indebito, ff. de probatio.

Inuaſorem uiolentum rei excuſat prǽſumptio iuris, quam qs habet in re,a pœna & a dolo. Marſil.ſingu.161.uiolentiis.

Iuramentum in ſupplementum probationis nunquam ex uno teſte defertur,ubi eſt prǽſumptio contra probantem.Marſ. ſingu.451.

Indicium ad torturam faciunt prǽſumptiones,ſi ſunt tales,ꝙ poſſunt, ſecus ſi ſunt leues, ꝙ nihil operentur. Marſil. ſingu. 451.in fi.

Indicia uel prǽſumptiones ſufficiunt,quando agitur de præiudicio poſſeſſionis tantū. Aret. conſi.66.num.10.

Prǽſumptio non cadit ſuper impoſsibili,nec fictio.Ruin.conſ. 69.num.10.vol.1. Gratus reſp. 43.num.49.in 2.

Præſumptio,quæ eſt,quòd iudex attribuerit ſolemnitatem,admittit probationem in cōtrarium, quę ſit per inſpectionē actorum,& proceſſus.Ruin. in conſi.66.num.3.uol.5.

Prǽſumptio ſit pro iudice & eius decreto inter illos, inter quos decretum interponitur. Ruin. conſi.69.num.7.volum.1. & in conſi.217.num.4. eod. uolum. Campegius conſi.11.inter cōſil.Bruni,num.13.

Ignorantia particularis conſuetudinis loci prǽſumitur. Ruin. conſi.74.nu.10. vol.1.

Iactandi ſuum prǽſumptio non cadit in perſona diligenti.Pariſius in conſi.82.num.73. in 1. volum.

uolum. uide omnino. Gratus reſpon.89. num.25. & reſpon. 128.num.10.in 1.vol. Et uti nõ præſumitur quis iactare ſuũ. ita nec approbare actum alte rius,quo medianie ſuum iactã ret. Gratus reſpon.90. nu.21. volum.1.Rimin. conſi.432.nu, 21. idem quòd iura ſua iactare nemo præſumitur. Portius conſi.125.num.11. Ceph. cõſi. 28.num.6.in 1.

Inueſtitus pręſumitur præſens, quando dicitur & te per noſtrum annullum inueſtimus. in deciſ.Neapol.299.fallitur.

Ignorantia regulariter præſumitur. fallit in coniunctis in his, quæ uerïſimiliter ſolent ſcire coniuncti.Alciat.conſi.13.nu, 27.in 1.uolum.

Ignorantia pręſumitur,ubi ſciẽtia non probatur, niſi in eo, quod eſt publicè notum,& publicè ſcitur. Grammat. deciſ. Neapolit.36.num.16.Iodocus in prac. ciuili, cap.178. ubi de probatione per præſumptionem agit,num.16.

Immemor nemo præſumitur ſalutis æternæ, dum laborat in extremis. Grammatic. deciſ. Neapolit.56.num.14.Cephal. conſi.101.nume.7. in 1.Marſil. in prac.crimin. §. reſtat, nu.2. Alciatus conſi.148.num.5.lib. vltimo.

Magis eſt pronunciandum pro innocẽtia & abſolutione, quàm pro delicto & excuſatione. Alciat.conſi.55.nume.18. in 9.

Iactare ſuum non præſumitur. Alciat.conſi.55.nu.22. lib. vlt.

Pręſumendum non eſt iudicem uelle tollere beneficium a lege indultum.Martinus conſil. 16.num.7.

Præſumitur pro iuſtrumento antiquo lapſis 100.annis,quod factum fuerit ab habentibus au ctoritatẽ illud faciendi. Mart. conſi.45.nu.5.& ſeq.& ibi Plotus in addi.Port.conſil.66. nu. 5. Niſi quatenus contradicat notarius.Alciat. conſi.8. num. 2.in 5.

Ignorantia in deſcendente pręſumitur. Martinus conſil. 7. num. 6.

Pręſumptio eſt, quemlibet iuris communis diſpoſitioni inhęre re uoluiſſe. Port.conſil.11. numero 32.

Præſumitur pro iudice.Port.cõſil.66.num.5. & maximè ſupremo 91.num.2.& 21.declara,ut per Rolandum a Val. in conſi. 6.num.35. nume.3.lib.2. inter conſi.crimin.conſi.53. num.7. in primo.

Pręſumitur de intentione contrahentium,quod eſt de inten tione iuris. Cephalus conſil. 25.num.20.

Iudex pręſumitur malè iudicaſſe per dolum, non per ignorãtiam, quando qualitas facti nulla poteſt palliatione uelari.

 ri.

ri. Firman. iſto uerſi.

Iudex reuocans interlocutoriã præſumitur circunuentus. itẽ & in ipſa reuocatione præſumitur circũuentus, niſi faciat mentionem de prima. Firma. in reperto.

Iudex præſumitur negligens, & tenetur. Firman. in repertorio fol. 211.

Iudex prçſumitur male iudicaſſe per ignorantiam, niſi qualitas facti nulla poſſet palliatione uelari. Firman. iſto uerſicu. fol. 230.

Iuramentum facit prçſumi certiorationem. Alexan. in l. ſcienddum, colum. 13. de uerborum oblgat. per cap. ex reſcripto, de iureiuran. & Alexan. conſil. 27. 1. parte.

Iurans præſumitur habere animum ſeruandi iuramentum, niſi cõtrarium probetur. Bar. in l. poſtliminij. § fi. ff. de captiuis, c ad audiẽtiam, de prçſcrip. ubi & Doct.

Ius patronatus ex fundatione prçſumitur per conſuetudinẽ præſentandi pluribus uicibus iteratam. Alciat. conſil. 37. nu. 2. in 1. lib.

In nocens ſemper quis præſumit, quia lex pro innocentia ſemper præſumit. capit. eſtote, de reg. iur. Alciat. conſi. 6. li. 5. num. 13. & conſil. 148. nume. 4. lib. vlt. per totum conſilium.

Iudex eſt legis miniſter, & ideo ex actu facto per iudicem non uidetur præſumendus metus, & lex non prçſumit iudicem quicquam acturum per uim. Alciat. conſi. 25. num. 11. & ſeq. lib. 6.

Incontinenti factum quid non prçſumitur, niſi probetur, unde ſi teſtes dicant interrogationem prçceſſiſſe, & ſecutam reſponſionem non probant ſtipulationem, quia non prçſumitur incontinenti geſtum. Alc. conſi. 32. nu. 7. lib. 8.

Inuentarium non conficiens, lex contra eum prçſumit. Alciat. conſi 48. lib. vlti.

Magis prçſumendum eſt pro innocẽtia ex abſolutione, quàm pro delicto ex accuſatione. Alciat. conſi. 55. num. 18. quia ſemper eſt præſumendum in meliorem partem, ibi nume. 19. & ideo metus non prçſumitur niſi probetur, ibi. num. 20.

Inſtrumentum prçſumitur tale, quale apparet in ſui figura. Bal. c. 1. in prin. de feu. dato in uicem legis commiſſo niſi falſum uel ſuſpectum de falſo redditur. Abb. in conſi. 99. numero primo.

Idoneus quilibet eſſe præſumitur, niſi de inidionitate monſtretur, c fi. de præſumpt.

In dubio præſumitur contra inſultantem, quòd prior ad arma uenit, & prior percuſſerit. Gribald. regula crimin uer. in dubio

dubio poſt communes opiniones.pag.163. item in dubio ſemel pcuſſus, uel inſultatus præſumitur ſemper durante rixa repercutere ad defenſionem, ne ab aduerſario offendatur, ibi.

Induſtria perſonæ in dubio electa præſumitur. Moder. Pari. conſi.27.num.24.vide.

Ignorare quis non præſumitur, quæ nota erant in ciuitate, c. quoſdam c.quãto.de præſumptio. Moder. Pari. d.conſil.27. num.33.

Iactare nemo præſumitur ſuum. l.cum de indebito, de probat. Præſertim ille, qui uenit ad emendum & acquirendum l.ſi uoluntate. C. de reſcinden. emptio. & uendi. Moder. Par. conſi.30.num.14.

Inimicus præſumitur, qui de eo malam famam ſeminat.l.ſi inimicitiæ ff.de ijs, quibus ut indignis. Petr. Rauennas in ſuo alphabeto, uer.iniuria, pagina 70.col.2.

Inueſtitura præſumitur, ſi quis per 30.annos poſſederit, quòd eſt uerum in uoluntaria inueſtitura, neceſſaria autem minori tempore præſumitur. Felyn.conſi.28.num.12.

Iniuria facta filio præſumitur, ꝙ & facta fuerit patri. Grammaticus deciſ.Neapol.23.nu.4. & 48.nu.14. ubi & econtra, facta patri præſumitur facta filio.

Inimicus ſemper præſumitur inimicus, niſi probetur reconciliatio.Bald.in conſi.176.num. 3.quando inimicitia oritur ex graui cauſa, ſecus ſi ex leui, ibi.in 1.parte.Anchar.conſilio 146.num.4.

Inſtrumentum præſumitur uerũ & ſolemne. Bal. in conſil. 179. num.3.in 2. & uide per eundẽ in conſi.39 ubi dicit, quòd ex inſtrumento tres præſumptiones oriuntur, ſcilicet quòd ſit uerum, quod ſit ſolemne, & ꝙ ſit contractũ de mandato cõtrahentium, quòd probat ibi. in 3.parte, Caſtr.conſi.161. in 2.nu.1.& hoc ſi habet ſua eſſentialia. Riminal.conſi 492.num. 4.& ſequen. in tertio.

Iurans ſuper contractu an præſumatur adultus, uel pupillus. Bal.in conſ.66.num.5.in 3.vbi bene.

Ignem feciſſe quis præſumatur. Bal.in conſi.442.in 3.

Inquiſitionis genus eſt, ꝙ ſemp iudex præſumatur facere bono animo. Bal.in conſi.246.nu. 2.in 4.uol.

Iuramenti delatio a iud ce facta eſſe præſumitur in captura ſuſpicionis de fuga Bald.conſil. 347.num.5 in 4.volum.

Iactare ſuum nemo præſumitur. Alexand.conſi.42.num.6.in 1. Ancharan.conſi.7.num. 5. l.cũ de indebito, ff.de proba.

Ignis imiſſus, quando præſumatur

tur ab inhabitantibus, ſeu cō-uerſantibus in domo. Alexan. conſi. 50. in 1. ubi & culpa leuiſsima præſumitur interueniſſe in incendio, niſi aliter ꝓbetur, ibi. nu. 9. ubi & alia circa incendium.

Ignorantia præſumitur in quocunque ſuccedente in ius alterius. Alexand. conſi. 71. num. 7. in primo.

Iuramento ignorantis, qui ex ꝓſumptione ſcire præſumitur an ſtandum ſit. Alexan. d. conſil. 71. num. 2. in 1.

Ignorantia præſumitur in facto alieno. Alexand. conſi. 172. numero 9. in 2.

Ignorare quis non præſumitur ea, de quib. eſt fama publica. Alexand. in conſ. 187. num. 11. & 12. in 2.

Iurans non præſumitur immemor ſalutis æternæ. Alexand. conſi. 18. num. 6. in 3.

Iudex debet preſumere, ꝙ uerba teſtis non debent cauilloſè interpretari, ſed debēt adaptari ad hoc ut conueniant, an id quod dixit teſtis ſe ſcire. Alexand. conſi. 43. num. 29. in quarto.

Ignorantia non præſumitur in facto proprio. Alex. in conſi. 44. num. 7. in 4.

Iudex habet præſumptionem ꝓ ſe, etiam in his, quæ ſunt uoluntariæ iuriſdictionis. Alexā. conſi. 80. num. 5. in 5.

Iudicē iuſte feciſſe præſumitur. Alexand. in conſi. 240. num. 4. in 6. vol.

Inſtitutui ritè in beneficio fuiſſe præſumitur, qui diu fuit in poſſeſsiōne bonorum. Dec. conſi. 409. num. 10.

Imperator non pręſumitur alteri præiudicare uelle. Dec. conſil. 544. num. 34.

Inſtrumenta publica faciunt ꝓſumptionem de ueritate & ſolemnitate. Soci. conſi. 12. nu. 25. in 1.

Iuramentum in litem defertur, ubi concurrunt dolus præſumptus & difficultas. Socin. conſi. 73. num. 7. in 1. uolum.

Iudex an præſumatur adhibuiſſe cauſæ cognitionem. Socin. in conſil. 244. num. 8. in 2.

Ignorantia præſumitur in facto proprio ob multitudinem negociorum. Socin. in conſi. 260. num. 3. in 2. uol.

Ignorantia in facto proprio in damnis euitandis excuſat. Socin. conſi. 263. num. 11. in 2.

Ignorare præſumitur dominus factum procuratoris. Socin. in conſi. 263. num. 12. in 2.

Inſtitutus in teſtamento pręſumitur ſcire hæreditatem ex teſtamento tanquam conſanguineus teſtatoris. Socin. conſil. 97 num. 3. in 4.

Ignorantia præſumitur in facto alieno. Corn. in conſi. 25. litera T, in ſecundo, & ignorantia

non

non præſumitur in notorio.

Inſtitutio præſumitur ex re certa relicta pro legitima. Corn. in conſi.35.litera P,in 2.

An identitas præſumatur ex idẽtitate uocabuli & confinium pertinentium. Corn. in conſi. 215.litera G,in 3.uol.

Ignorantia actuum præſumitur ubi eſt enormis læſio.Corne. conſilio 140. litera E, in tertio,item pręſumitur ignorantia collegij renouati, idem Corn.in conſi.156.litera A,eo. volum. & uniuerſitas renouata pręſumitur ignorare. d.cõſil.156.

Ignorantia etiam in facto proprio præſumitur in antiquis. Corn.in conſi.155.litera B, in tertio.

Inſtrumentum defuncti an pręſumatur perueniſſe ad hæredẽ. Corneus in conſi.72. litera G, in 4.uolum.

Iudex præſumitur motus ex illis actis,quæ concludunt ad ſententiam.Corn.in conſil.46.litera C, in ſecundo.

Iudex quis nã præſumatur. Corneus in conſil. 278. litera F, in quarto.

Iuris ignorantia an pręſumatur, & quando proſit.Corn. conſil. 263.litera F,& G,in 4.uol.

Incendium an præſumatur cõmiſſum ab habitantibus. Iaſ. in conſi. 117.num.2. in 1. uolu. Gozadi. pleniſsimè in conſil. 63.per totum. uide omnino.

Iudicandum eſt in dubio pro teſtamento,& ſequenda eſt opinio unius Doctoris contra cõmunem, ut dicit Iaſ.in conſil. 112.num.1.in 4.uolu.& vlt.& conſi.155.num.7.& ibi de com muni opinione aliqua dicit, in 4.volum,

Iudex pręſumere habet non tãtum extraneis probationib. ſed etiam ex coniecturis qualitate perſonæ conſiderata. Calcan.conſi.20.num.11.

Inſtrumentum tale pręſumitur, quale apparet in prima ſui forma.Calc.in conſil.27. nu.1.

Inuaſor nouus præſumitur, ſi cõſtat alicui de poſſeſsione antiquiori & alteri de noua.Cal. conſi.32.num.1.

Iudex ex ſola præſumptione iudicare non ualens, ex plurib. tamen poteſt.Calcan.in conſi. 64.num.11.

Inteſtatus quis pręſumitur deceſsiſſe ex cõmuni opinione, quæ concordat cum ueritate. Calcaneus conſi.92.num.6.

Iudex iudicans per pręſumptiones debet ualde ſuam ſententiam temperare, ut tardius ad pœnam inſligendam, uel condemnationem faciendam procedere. Calcan. in conſil. 100. num.19.

Ignorantia pręſumitur in multiplicibus & implicitis & etiam impropriis.Cal.cõſ.124. nu.5.

Iudex

Index habet pro ſe pręſumptionem, & eius aſſertioni ſtatur. Calcan.conſi.2.nume.10.ſecus in priuato.

Ignorantia pręſumitur in perſona ſucceſſoris. ideo datur reſtitutio in integrum. Gozadi. in conſi.46.num.10.

Iurans præſumitur uoluntariè & deliberatè iurare, aut certioratus aliquid facere. Curtius ſenior in conſi.43.num.12.

Index iudicans contra communem præſumitur imperitus. Alexan.conſi.95.colum.ſecunda, in ſecundo. Curt. ſen. conſ. 49.num.45.ad fi.

Immemor ſalutis ęternę nemo pręſumitur. Ancharan. in cõſi. 211.num.3.

Iuris præſumptio, qua mulier ducta ad domum cognita pręſumitur, quando elidatur. Ancharan.in conſil.211.num.1.

Ignorantia præſumitur, etiam ſi quis per edictum citetur. Ancharan.in conſi.372.num.6.

Iure familiaritatis admiſſus quis potius pręſumitur, quàm per iuris ſui renunciationem. Rui. conſi.34.num.13.in 1.

Iudex habet pręſumptionē pro ſe, non tamen faciens regulariter illicitum, niſi caſum licitum exprimat. Ruin.conſil.41. num.16.in 1.

Ignorantia particularis conſuetudinis loci pręſumitur. Ruin. conſ.74.

Iuris ignorantia pręſumpta non prodeſt mulieri, niſi in proceſſu reperiatur allegata. Ruin. conſi.79.in 2.num.9.

Ignorantia non pręſumitur, ubi de lucro tractatur. Ruinus in conſil.26.nume.31. etiam non pręſumitur ignorãtia iuris ſtatutarij, niſi probetur, ibi.num. 30. & ex quibus præſumatur ignorantia, ibi.nu.21.in 3.uol.

Inueſtiens non pręſumitur, quòd ſentiat de ſpurio. Ruin.conſil. 105.num.12.in 3.

Ignorantia in dubio pręſumitur in hęrede, etiam eytraneo ante aditam hęreditatem. Rui.in conſi.150 num.5.in 3.

Ignorantia in cõiuncto & affine in dubio pręſumitur, quo ad contenta in teſtamento. Ruin. conſi.23.num.28.in 5.

Identitas rerum in dubio nõ pręſumitur, ſecus actuum. Rui.in conſi.65.nu.3.in 5.& nume.10.

Ignorare quis præſumitur, quę ruri aguntur, etiam per ſuos. Ruin.in conſi.5.num.11.in 4.

Ignorantia præſumitur ſtante enormiſſima læſione renunciãtis. Pariſius in conſi.20. nume. 98.in 1.uolum. licet adſint in inſtrumento clauſulę pręgnantes renũciationis, de quib.ibi.

Ignorantia nõ pręſumitur in cõtractibus perpetuis & importantibus, ut eſt matrimoniũ, & etiam in facto longinquo. Pariſius conſi.57.nu.23.in 4.

Ius

Ius patronatus in dubio cēſetur eccleſiaſticum. Pariſius conſil. 128. num. 3. in 4.

Iniuria præſumitur facta animo iniuriādi, niſi aliud probetur. Pariſius in conſi. 149. num. 19. in quarto.

Iudicis geſta præſumuntur geri ſine iniuria, ſecus quando geruntur a priuato. Pariſius in d. conſi. 149. num. 23. in 4. uol.

Ignorantia præſumitur, quando agitur de iure, quod in ſe dubium eſt eo, quòd pendeat a ſubtili interpretatione, & opinionum uarietate. Soci. iun. in conſi. 116. num. 82. in 1. uol.

Iura quis ſcire præſumitur Soci. iun. conſ. 121. nu. 26. in 2.

Inſultatus præſumitur facere ad ſuam defenſionem.

Iuramento aſſerētis ſtatur in dependentibus ab animo, niſi præſumptio iuris ſit contra eū. Marſil. conſi. 9. nu. 36.

Præſumitur, quando dictum eſt verbum iniurioſum, quòd dictum ſit potius animo ius ſuū conſeruandi, quàm iniuriandi. Marſi. conſi. 51. nu. 35.

Inimicus ingrediens in domum inimici, ingredi præſumitur potius animo offendendi, quā cauſa libidinis. Marſi. conſ. 83. nume. 7.

Iurans non præſumitur ſe aſtringere ad id, quod ignorat. Fed. de Sen. in conſi. 199. nu. 2.

Ignorantia non præſumitur in facto proprio, etiam data longinquitate temporis, quando factum eſt notabile. Crauetta conſi. 6. nu. 26. in j.

Inimicitia non præſumitur, niſi probetur. Crauet. conſ. 8. nu. 8. in primo.

Inimicus præſumitur teſtis, qui teſtimonium contra aliquem depoſuit in cauſa criminali. Crauetta in conſi. 36. nu 3.

Inſtrumentum ædere nolens præſumitur contra eum. Crauetta in conſi. 112. nu. 16.

Ignorantia iuris præſumitur in minore Crauetta cōſil. 192. n. 5. etiā ꝓ tractet de lucro perdendo in 1. vol.

Identitas contractuum præſumitur, quando fiunt eodem tempore, eodem loco, & coram eiſdem teſtibus. Crauetta cōſi. 98 nu. 2. & probatur probata aliqua qualitate, quæ concordet. & identitas delicti ꝓbatur ex identitate temporis & loci. ibi. item identitas corporis præſumitur ex conformitate nominum. item identitas rei præſumitur non obſtāte diuerſitate cōfinium, quando tales confines poſſunt uni rei conuenire. item identitas contractus præſumitur, quando exprimitur eadem cauſa, licet ſit ſumma diuerſa. itē identitas probari debet ab eo, qui ſe fundat in ea. Crauetta ubi ſupra ubi plenè, & luculenter

in-

Inſultatus prius percuſſiſſe in dubio præſumitur. Aretin. conſi.34.nume.2.ubi de inſultante bene.

Iactare ſuum nemo præſumitur, nec approbare actum alterius quo mediante ſuum iactaret. Gratus reſpon.90. num.21. in 1.volum.

Idoneus morũ quis præſumitur non facultatum. Grat.reſp.14. nu.10.in 2.

Ignorantia in dubio præſumitur facti alterius, etiam procuratoris. Riminald.conſi.33.n.5.5 in primo.

Iniuria præſupponit dolum. Riminal.conſi.54.nu.3. in primo volumine.

Inuentarium. pro inuentario p̃ſumitur, & pro quolibet alio inſtrumento. Rimi.conſil.222. num.10.

Identitas facilius præſumitur ex cõiecturis & probatur. Riminald. conſil.254. nume. 11. in 2.volum.

Iuramentum facit, ut quis præſumatur ſcitè & deliberatè accedere ad actum. Rimi.conſil. 300.nu.82.in 2.

Indicia & prẹſumptiones indubitatæ ſufficiunt ad ferendã ſententiam, non ſolum in cauſa ciuili, ſed etiam in cauſa criminali. Rimin.conſi. 360.nu.5. in 2.uol.

Inſtitutio canonica præſumitur ex antiquitate. Rimi. in conſi. 330.nu.11.in 3.vol.

Interpellatio præſumitur ex diuturnitate temporis & poſſeſſione rerum. Rimi.in cõſi.409. nu.3.in 3.vol.

Impetratio beneficij prẹſumitur in dubio ꝙ præceſſerit mortẽ beneficiati. Ferrettus conſil. 52.nu.10.in 1.

Iudicem quicquam acturum per uim lex non præſumit. Alcia. conſi.26.nu.13.in 6.

Inuentarium non conficientem lex præſumit hẹredem res hæreditarias furto abſtuliſſe. Alcia.conſi.29.nu.6.in lib.9.

Magis eſt præſumendum pro innocẽtia ex abſolutione, quàm pro delicto ex accuſatione. Alcia.conſi.55.nu.18.lib.9.

Ignorantia præſumitur in eo, q̃ nouus eſt ſucceſſor alterius. Alba in conſ.3.nu.15.

Ex inimicitia, quæ prẹcedebat cum interfecto, uel præſumebatur, non debet præſumi animus deliberatus occidendi. Alba in conſi.46.

Ignorantia non ſemper præſumitur, niſi plenẹ de ea doceatur. Caualatius inter conſilia criminalia 129.nu.7. Tomo 1.

Ab inſolitis nulla ſumitur præſumptio. Zaſ.conſi.18.nu. 13. in j.

Immemor ſnemo prẹumitur ſalutis æternæ, & prẹſumitur habere bonam conſcientiam q̃ ſtatim eſt moriturus. Grammati-

mati conſil. ciuili 29. nume. 6. & ſequen.

Inſultatus & prouocatus ſemper præſumitur facere ad ſui defenſionem. Bologni. conſil. 37. nume. 4. & ad hoc ſufficit conſtare ſe inſultatum. & ratio, quare non præſumitur cõtra prouocatum, licet aliquid fecerit, eſt, quia inſultatus, ſeù ad iniuriam prouocatus quicquid facit, calore iracundiæ facere uidetur, & propterea ſibi non imputatur. & in dubio ille præſumitur aggreſſor, qui fortior & robuſtior eſt. & ille præſumitur aggreſſor & inſultator, qui rixoſus eſt, & ſolitus & conſuetus rixam committere. & inſultus & aggreſſura non prẹſumitur in eo, qui eſt pacificus & bonus. & ex armis præſumitur animus occidendi, uel non. Blancus in prac. crimi. fol. 148. uide omnino.

Inimicus præſumitur damnum dediſſe ſuo inimico. & occidiſſe inimicum repertũ mortuum, ex qua præſumptione poteſt ad torturam perueniri. & præſumptio & ſuſpicio ꝓbabilis ſufficit ad inquiren. & vicinus præſumitur damnum dediſſe vicino, quando eſt ſuſpectus, uel malus adeo, ꝙ torqueri poteſt. Io. de Amicis conſi. 51. nu. 5. & ſeq.

Iuramentum ſuppletorium nun quam defertur ei, contra quẽ ſemiplenè probantem eſt aliqua præſumptio. Io. de Amic. conſi. 71. nu. 16.

Inſtrumentum producens præſumitur de eo habere ſcientiã & notitiam. Crauetta in conſi. 201. nume. 31. ubi & alia ad rem.

Ignorantia non præſumitur in facto notabili. Crauetta conſi. 225. nu. 8. in ſecundo, licet in facto proprio quandoque toleretur. non tamen, quando eſt factum notabile, Crauetta conſi. 271. nume. 8. uerſi. 4. arguitur.

Ignorantia præſumitur in abſente. Crauetta conſil. 226. nu. 7. in ſecundo.

Iurans habet prẹſumptionem ꝓ ſe, ꝙ noluerit cõtrauenire iuramento. Crauetta conſi. 234. nu. 1. in 2.

Ignorantia ex multitudine rerũ, & ex breuitate, ſeu modicitate præſumitur ſcientia. nam ut idem operatur propoſitũ in propoſitum, idem & oppoſitum in oppoſito. Craue. cõſi. 249. nu. 6.

Iudicis prẹſentia facit ceſſare dolum, uel metum. Crauetta in conſi. 253. nu. 4. quia ceſſat prẹſumptio metus ex ſola iudicis præſentia. Idẽ ſi Principis adſit præſentia ex maioritate rationis. vt ibi.

Iudex quando reiicit exceptio-

nes præſumitur pro eo, quòd iuſtè faciat. Crauetta cõſ.253 nume 7.

Impedimentum, quia eſt facti non præſumitur. Ctauet. con ſi.272.n.10.in 2.uol.

Iudex qui torſit reum habet pro ſe præſumptionem, quòd bene torſerit.Crauet.conſi.287. col.pen.ad fi.in 2.uol.

Intentio diſponentis præſumitur eſſe talis, qualis demonſtratur ex communi curſu, & ſecundum communiter accidentia. Crauetta conſil. 289. nume.3. uerſiculo nec obſtat, quòd immo.

Inſtrumento falſo utens præſumitur illud fieri feciſſe, niſi nominet, aut oſtẽdat auctorem. Crauetta in conſi.315. in prin ci.uol.2.ſed ibi nu.2. reprobat hoc dictum.

Inſignia eccleſię habẽtes domus, uel quid aliud, præſumuntur de dominio eccleſiæ. Redoanus in tracta.de ſpoliis q. ult. nu.94.

Inceſtus nõ præſumitur inter fratrem & ſororem. Crauetta cõ ſi.321.nũ. 2. qui palam in uno lecto dormiebant, ſecus ſi clã. refert Menochius de arbitrio iudicis caſu 244.nume.7. Con uerſatio enim filiæ cum patre ſororis cum fratre aliquid ſiniſtri ſuſpicare non permittit. l.eum qui.uerſic.in iis enim ni hil ſęui criminis &c. C.de epi. & cleri.c.pen.de cohabi. cleri. Abb.in c.1.eod.tit. uide Mandoſiũ in prac. de ſignatu. gratiæ. in uet.licentiæ, uerſi.Ego utranque cauſarum.fol.65.facie 2.ubi refert diuum Auguſtinum dicentem. quæ cum ſorore mea non ſunt, ſorores meæ non ſunt, cap.legitur 81. diſtinct.

Inſtrumenti amiſſio non præſumitur, niſi probetur.quia Notarius tenetur ad eius cuſtodiam. ideo debet probari. & non præſumitur res eſſe, quæ diligenti inquiſitione facta nõ reperitur. Natta conſi. 166.n. 12.in 1.uol.

Iactationes non præſumuntur à iure, niſi a mala cauſa. c. ſuper hoc de renunciatio. Bertrand. conſi.292.nume.9.in 3.uolum. par.prima.

L.

Legitimandi facultas in dubio pręſumitur cõceſſa abſque præiudicio alterius. Rui. conſi.66.nu.7.in 3. vol.

Locupletari quis præſumitur tẽporis curſu. Pariſius conſil. 99. nu.52.& ſeq.in 3.

Loquutum benè fuiſſe in dubio pręſumendum eſt, & non malè. Pariſius in conſi.169.nu.71. in 4.uol.

Lex pſumit optima ratione fundatum id, quod duplici ſenten tia

tia fuerit firmatum. & eſt præſumptio iuris & de iure, contra quam non admittitur probatio in contrarium, ideo prohibetur appellatio. Soci. iun. in conſi. 17. nu. 17. in 1.

Lex præſumit minorem 14. ann. debilis intellectus, & ideo diſponit non poſſe teſtari. & hęc pręſumptio eſt iuris & de iure Soci. iun. in conſi. 18. nume. 18. in j. uol.

Leges ſcire quilibet præſumitur. Socin. iun. in conſi. 44. nume. 7. in primo.

Lex præſumit in dubio contrahētem cum procuratore, procuratorio nomine habere animū obligandi procuratorē & dominum. Socin. iun. in conſi. 27. num. 12. in 2.

Liber rationum ſemper pręſumitur ſcriptus mandante eo, cuius ſcribi intererat. Rom. conſil. 398. num. 2.

Libertas præſumitur, aut probatur ex inſpectione regiſtri, in quo non appareat de aliqua regiſtratione bonorum, nec ſolutione onerum. Crauetta in conſi. 111. num. 13.

Libera præſumitur res de iure communi, niſi probetur ſeruitus. Crauetta in conſi. 112. nu. 14. vide Alciat. conſil. 35. num. 14. & nu. 26. in 9. lib. & conſilio 43. num. 20. & 21. eo. uolum.

Lęſio ubi eſt enormis, an præſumatur quis ignoraſſe valorem bonorum. Crauetta in conſil. 192. num. 5. in 1. uol.

Lex facilius præſumit in ſua diſpoſitione, quàm in diſpoſitione hominis. Aret. in conſil. 50. num. 4.

Laudum pręſumitur, quòd in dubio confirmabitur. Gratus reſpon. 30. num. 21. in 1.

Legatum præſumitur, quamuis nullo modo fuerit factum, ut grauamen iniunctum a teſtatore ualeat. Gratus reſpon. 81. num. 3. in 2. vol.

Laudū, præſumptio eſt in dubio pro laudo, pro iuſtitia, & rectitudine. Rimi. conſi. 309. num. 17. in 2. Butrius in conſilio 32. num. 2.

Laudi præſumptio tollitur pendente reductione ad arbitriū boni uiri, & præſumitur pro laudo maximè, quando arbitratores eſſent prouidi & honeſti uiri. Rimin. conſi. 158. nu. 14. in 1. & nu. 13. & 15.

Licentia præſumitur ex diuturnitate temporis. Rimin. conſi. 434. nu. 2.

Præſumitur pro literis expeditis in cancellaria Apoſtolica, ꝙ narratiua ſupplicantis ſit uera. Ferretus conſil. 15. num. 5. in primo.

Lex præſumitur pro primo dicto, & quòd ſecundum emanauerit ad ſubornationē partis. Alciat. in conſil. 20. nume. 15. in 2.

Lex magis præſumit pro filiis, quàm pro monaſterio. Alciat. conſi. 157. nu. 3. lib. 9.

Lex præſumit contra hæredem non conficientem inuentariũ, & ſe intromittit. Zaſ. conſi. 5. num. 11. in 1.

Liberatio præſumitur facta ſpe futuræ promiſsionis, quæ incõtinenti ſubſequuta fuit, quæ incontinenti fiunt, ineſſe cenſentur. Ripa in l. fin. num. 116. de donatio.

Loqui non præſumitur quis, ꝙ non mente agitauerit. Neuiz. conſi. 50. num. 43.

Legatarius pręſumitur magis dilectus a teſtatore, quàm hęres uniuerſalis. Crottus conſ. 108. num. 10. l. ſi quis eum, circa finem. ff. de conditionibus & demonſtration.

Lęſio non præſumitur, niſi probetur. Cepha. conſil. 2. nume. 137. in primo.

Licentia Domini præſumitur interueniſſe in alienatione emphyteuſis, & feudi ex temporis antiquitate. Cepha. conſil. 47. num. 7. in 1.

Licentia teſtandi ex temporis antiquitate præſumitur. Cephal. d. conſi. 47. num. 8. in j.

Legatarius quiſque pręſumitur capax, niſi probetur oppoſitũ. Cephalus in conſi. 48. numero 2. in primo.

Libellus ſaltem pręſumptiuè cõcludere debet. Rochus in trac. de conſuetudine, num. 559. tomo 1, ut ſupra, qui olim fuit dominus &c. niſi alia præſumptio tollat illam præſumptionem. Lanfr. de Oriano in trac. de petito. num. 12.

Libellus talis præſumitur, qualis eſt ſententia. Ioan. Lecirier in tractat. de primogenitura, q. 11. primi libri, num. 6. to. 7.

Lex præſumptionem non colligit, per quam quis ad infamiã ducitur. Roſell. de legitimatione, tit. de matrimonio præſumpto. num. 9. tomo x.

Legis præſumptio non adaptatur ad infirmandum, ſed potius ad confirman. Dec. in l. in contrahenda, num. 5. ff. de reg. iuris.

Locus inſignis, in loco inſigni pręſumuntur eſſe medici & procuratores, & aduocati, non autem factores. Bar. in l. idemq. erit, num. 3. ff. pro ſocio.

Literæ Apoſtolicę falſę præſumũtur contra uel præter ſtilum curiæ. Abb. in ca. quàm graui, num. 2. de crimin. falſi.

Locatio præſumitur renouata tranſacto anno. Abb. in cap. in cauſa, num. 9. de cauſa poſſ. & proprieta.

Legitimus in dubio quis præſumitur. Alberi. in l. infamibus portæ. ff. de regul. iur. nume. 3. ſed quid ſi non conſtat quem natum ex legitimo matrimonio, uel nõ, an tunc præſumatur

tur legitimus. vide Galiaulam in rub. ff. de uerborum obliga. colum. 35.

Lex in dubio nunquam pręſumitur priuare, niſi mediante iudicis miniſterio. Iaſ. in l. rem, quæ, num. 37. ff. de acquirenda poſſeſsione.

Lex, quando præſumit ſuper certo dicitur eſſe pręſumptio iuris & de iure, contra quam nō admittitur probatio in contrarium. Iaſ. in l. a diuo Pio, §. ſi pignora, num. 5. ff. de re iud.

Laudum, quando petitur reduci ad arbitrium boni uiri, talis petitio tollit præſumptionem laudi. Alexand. in l. ſciendum, num. 24. ff. de uerbo. obli.

Laudum arbitratoris præſumitur iuſtum, etiam ſi petatur reduci ad arbitrium boni uiri, quando fuit data poteſtas arbitratori producendi in ſcriptis, & ſine ſcriptis. Alexand. in l. ſciendum, nume. 25. ff. de uerbor. oblig.

Locupletior reus nō pręſumitur. Moder. Par. in l. j. in prin. num. 34. ff. de uerb. oblig.

Loca adiacentia præſumuntur eſſe de iuriſdictione ciuitatis cuius territorio magis adiacent. Franc. Mar. deciſ. Delphina. 353. num. 3. parte 2.

Lite finita an pręſumatur durare inimicitia. Blancus de qq. num. 133.

Libertas mera pręſumitur ex duplici præſtatione, uel triplici. Bald. ſuper feudis, §. ſi uerò, quid ſit inueſtitura.

Libellus, ubi eſt ineptus, ſententia non habet præſumptionem pro ſe. Crauetta de antiquitate tempor. parte ſecunda, num. 30.

Licentia Papę præſumitur interueniſſe in teſtamento Cardinalis propter antiquitatem temporis. Crauetta de antiquit. tempor. parte 3. num. 30. uerſi. 7.

Litis renunciatio an præſumatur fieri cauſa donationis, an deſperatione iurium, an execratione litium. Tiraq. in l. ſi unquam, in uerſi. donatione largitus, nu. 154. & plurib. ſeq.

Licet laudum ex breuitate temporis præſumatur nullum. fallit, niſi latum fuerit parte præſente, & non reclamante. Soc. conſi. 121. num. 4. in 3. uolum. uide Pariſium conſi. 24. nume. 153. in 2.

Legans creditori præſumitur legare animo compenſandi. Bouius de ſtatutaria præſcriptione, in glo. 21. num. 41.

Lęſio an pręſumatur in minore adeunte hęreditatem, uel in omiſsione inuentarij. Gui. Pa. deciſ. 141. num. 1.

Ex loco præſumi contra aliquē. glo. domo 27. quęſt. 1. cap. nec aliqua.

Licentia præſumitur præceſsiſſe ex

ex diuturna patientia patris, qui licentiam præſtare debuerit filio contrahenti ex forma ſtatuti.Bal.in l.ſi filius, in fi.C. de peti.hæred.& quod no.Angel.in l.qui in aliena. §.j. ff. de acquiren.hæred.& Firma. uer. licentia, & ibi ter per diſcurſum, quando patris licentia præſumatur.

Ligatus potius debet præſumi, quàm ſolutus propter periculum animę. Calcaneus in conſi.75.num.56.per c.iuuenis,de ſponſalibus.

Liber hominis mortui legalis & boni facit præſumptionem, & talem, quę cum aliis adminiculis ueriſimiliter probat, & ſcriptura priuata alicuius uiri legalis inducit pręſumptionem. Pariſius in conſil.104. nu. 77.& 78 in 1.uolum.

Laudum habet pręſumptionem pro ſe,maximè latum pręſentibus & non contradicentib. Pariſius conſi.24. num.133.in 2.uide poſtea ibi.

Loquutus bene in dubio quis pſumitur de fide, & non malè. Pariſius in conſil.169.num.71. in quarto.

Lac facit preſumi fœminam eſſe pręgnantem.Bal.in rubr.C.de probat.

Laicus quis in dubio pręſumitur & non clericus.Dec. conſil.25. colum.2.

Laici pręſumuntur habere odio clericos. 1.q.7. laicus. Firman. uer. laici.

Legatus de latere pręſumitur nô aliter iudicare, quàm Papa. Firman.

Legatum pręſumitur factum alicui ob amicitiam, & ideo legatum pręſumitur factum amico & ei,qui magis meritus eſt. Bal.l.uoluntas. C.de fideicommiſsis.

Legatum pręſumitur factum cõtemplatione eiu,,cui fit, & nô alterius, niſi ſit factum ſacerdoti rectori eccleſię,quia præſumitur factum, ſecus ſi nô ſit rector.item niſi ſit factum ſeruo, quia intuitu domini factũ præſumitur.Et factum conſanguineo pręſumitur factum intuitu ſanguinis. item factum miniſtris reipublicę uidetur factum reipublicę.Firman. uerſ. legatum præſumitur. fol.5.

Legatum præſumitur pro alimẽtis ex qualitate rei legatæ. itẽ ſi fiat pauperi, ſed non diuiti. Fiman. uerſi. legatum pro alimentis.

Legatarius præſumitur eſſe ille, qui producit teſtamentum,de quo cantat inſtrumentum teſtamenti productum, niſi hæres probet etiam alterũ eiuſdem nominis.Firman. uer. legatarius.

Lex non pręſumitur ſe incontinenti corrigere, & ideo debet interpretari, ut contrarietas

eui-

euitetur. l. penul. ubi & Bald. C.per quas perſo.no.acqui.

Liberatio præſumitur ſolemnis, de qua apparet inſtrumentū. Bal.l.ſi inter,C.de ſolu.

Liberatio an præſumatur, ſi inſtrumentum debiti cancellatum reperitur apud debitorē. Firmanus, uer.liberatio, & ibi dicit,quòd facit aliqualem p̄ſumptionem ſecundum qualitatem perſonarū.uide ibi plenè quando liberatio debitoris præſumatur, & ibi dicit, ꝙ liberatio præſumitur facta debitori,ubi creditor fecit quietationem. Et liberatio præſumitur, ſi redditur inſtrumentum cancellatum, licet protho collum non ſit cancellatū. Bald.in in l.noſtram, pen. col. C.de teſtamen. vide Firman. vbi & alia.

Licentia prę ſumitur eſſe de ſubſtantia. Bald.in l.fina. §.neceſſitate.7.col.C.de cadu. tollen.

Licentia præſumitur præceſsiſſe ex diuturnitate patientię patris,qui licentiam præſtare debuerit filio contrahenti ex forma ſtatuti.Firman.uerſi.licentia,nūm.77.

Lis prę ſumitur cōteſtata animo cōteſtandi, ſi uerba ſunt apta ad eam.Fiman.uerſi. litis conteſtatio.

Literę quibus quis appellatur frater & ſoror non probant fraternitatem, quia re uera non eſt,ſed faciunt præſumptionē, niſi contrarium probetur.Fir. uer.literæ.

Literæ non probant præſumptiuè poſſeſsionem in rebus corporalibus.Bal. l.non epiſtolis, C.de probat.

Locatio præſumitur ex ſolutione penſionis annuæ.Caſt.cōſi. 99.ubi dicit uerum, etiā ſi ſolutio ſit facta ſimpliciter.

Locatio an præſumitur, quando conſanguineus habitat domū conſanguinei propter caſum. Ioan.Andr.in addi. ad Specul. de locato, §. poſtquam , uerſi. porrò.

Locator præſumitur dominus rei.Bald.in l.non ab re,C.unde ui,per l.litibus,C.unde ui, per l.litibus. C.de agrico. & cenſi. lib.11.

Ludens præſumitur dilapidare bona,& dicitur malè uti ſubſtantia ſua. Bal.in auth. quod locum,in fi.C.de coll.

Locatio contractus tacitè reſultans non cenſetur contractus emphyteuticus , ſed ſimplex locatio,quæ in prædiis ruſticis pręſumitur de anno in annum non in perpetuum.l .item quęritur. §. qui impleta. ff. locati. Bal.in conſi.116.num.2. in fin. in 1.uolum.

Laborator præſumitur habere notitiam ualoris fundi, quem laborat. Pariſius in conſi. 128. num.37.in 1. uolu.

Li-

Libellus præſumptiuè poteſt cõcludere. Calcan. conſil. 77. nu. 14. uerſicu. pro iſta ſententia facit.

Liberalitas pręſumitur in rege. Guid. Pap. de pręſump. num. 3. tomo 13. tractatuũ, & ibi etiã dicit, quòd illa, quæ non poſſunt expediri abſque licentia Principis præſumũtur impoſſibilia, ut no. Bartol. in l. conſtat, in princ. ff. de leg. 1.

Libellus an præſumptiuè conclu dere ſufficiat. Bar. in l. cum q̧s, ibi ex hoc puto, ff. ſi cer. petat. uide Petrum Rauenna. in alpha. uer. rei uendicatio. col. 2.

Loqui quis non pręſumitur in ge nerali ſermone, uel actu, uel diſponere contra illos de ſuo genere, uel ſanguine. Ita dicit Bald. in l. 1. circa medium, ff. de ſtatu homi.

Legatur eccleſiæ, & dubitatur ſi eccleſiæ, uel ſacerdoti ſit lega tum, cui præſumatur in dubio relictum. vide per Guid. Pap. de pręſumptio. nume. 68. quid ſi legauerit eccleſię, nec dixerit cui eccleſię, ibi. num. 69.

Laicus effectus clericus facto delicto, an præſumatur id feciſſe dolo, & ad quem iudicem laicum, uel clericum ſpectet criminis cognitio. Guid. Pap. de præſump. nu. 91.

Legatum ubi annuatim relinqui tur pauperibus præſumitur, ꝙ pro alimentis, ut no. Bart. in l. cum qui. §. 1. ff. de uerborum obligatio.

Libellum non ſufficit concludere præſumptiuè. Bartol. l. cum quid. ff. ſi cert. peta.

Licere omnia pręſumuntur, niſi reperiantur prohibita. Specul. de proba. §. 1. uer. ſequitur, circa med.

Ligatus potius quàm ſolutus q̧s præſumitur, ubi eſt dubium, quòd animæ pręiudicium affe ratur. in additio. ad Bartol. de præſumptio.

Legans quicquam rectori alicuius eccleſię affini ſuo, præſumi tur legaſſe contemplatione ip ſius, non autem contemplatio ne eccleſiæ. Alciat. de pręſumptio. regu. 1. pręſumpt 28.

Libido in ſenectute minui pręſu mitur. Alci. de pręſump. reg. 1. pręſumpt. 53.

Libris & rationibus defuncti ma ior fides adhibetur, quàm libris & ſcripturę uiuentium, quia animus defuncti non ita corruptus p̄ſumitur, nec corrumpi poteſt. uide Guid. Pap. deciſ. Delphina. 441. ubi quan do liber mercatoris probet. uide Beroiumq. 65. nu. 7. & uide etiam Soc in conſi. 161. nu. 3. in 1. deciſ. Tholoſona 496. Boerius deciſ. 105. nume. 5. in 1. parte.

Pręſumitur pro laudo, ſeu ſenten tia arbitri. Alciat. de pręſumptio. regula 3. præſumpt. 12.

Bald.

Bal.conſi.2.in 3.parte, num.5. in nouis. Iaſ.conſi.12.in 1.limi ut per Iaſ.conſi 88.in 1.

Liberum præſumitur omne prædium, niſi probetur ſeruum. C. de ſerui.l.altius, argum. ff. de fideicommiſſar. liber. l. ſi eum ſeruum.

Licere omnia de iure præſumuntur, niſi probentur non licere l.necnon.ff.ex quibus cau. ma. & de proba.l.ab ea parte.

Laicus quis præſumitur, ex quo laicus naſcitur, niſi probetur clericus ordinatus 2.q.1.legū. & no.Io.And.in regula ſcienti. de regu.iur. in 6.

Legatū ademiſſe præſumitur teſtator donans rem quam legauerat l.rem legatam.ff.de adimen.lega.& l.cum ſeruus.Si autē alienauerit diſtingue, vtrū neceſſitate rei familiaris, uel non.ff.de leg.3.l. fideicommiſſa.§.ſi rem.& inſtitut. de legat. §.ſi rem.

Leges ſcire uir præſumitur. in auth. de inceſtis nup.§.1.

Non præſumitur ex generalibus uerbis fideicommiſſi directis in filium, cui & portio hæreditatis data eſt adeptum legatū ei, cui nihil aliud in teſtamento relictum eſt l.uxorem.§.Feliciſſimo.ff.de leg.3.

Latitare fraudandi cauſa nō pręſumitur, qui ſi iudiciū acciperet, abſolui deberet l.eo tpe.ff. de pecu.in prin. dic ut ibi.

Laboribus inanibus quis non p̄ſumitur ſe fatigare.no.Inno.c. nonnulli, de reſcrip.Nam cum labor eſt in damno, uel in darno, mortalis creſcit ægeſtas. Nam nemo debet manducare labores noſtros, cum diligentia & opera alicuius damnoſa eſſe ſibi non debeat l. ſi.ubi gl. C.de allu.& palu.& in §. ne autē labor in auth. de iud. col. 6. ꝙ no. ꝓ donis doct.labor.n.ſine fructu eſſe nō debet optat enim pręmia quiſque labor 7. q.1. & Can. charitatem 12.q.1.

Litigioſus p̄ſumitur animos Principum ſibi adulando conciliare, quamquam detrahendo fratribus ſuis notam ingerat, & quòd ſeminare diſcordiā nunquam ceſſet 46.diſt.ecce.

Libellum reperiens famoſum, illumque non corrūpit, aut conſumpſit, ſed uim eius manifeſtat, præſumitur eum conſcripſiſſe l.unica. C. de famoſis libellis.

Loquens faciliter præſumitur ad pauca reſpicere 2.q.1. Deus omnipotens.6.q.1.quęro,& 50. diſtinct. ponderet, & Ariſto. 1.de generatione.

Malus prælatus præſumitur timere bonum ſubiectum. C.de pala.ſacro.largi.l.priſco, lib.12.

Ludo noxio præſumuntur crimina ſequi & damna, cap.primo. de præſump.

Legatum præſumitur adeptum, ſi inter

ſi inter teſtatorem & legatarium graues interuenerunt inimicitię, ſecus ſi leues. non ſic in hęreditate, quæ non ita leuiter adimitur l. 3. §. fina. ff. de adim. lega. & quod ibi no. & l. ex parte.

Legatum pręſumitur relictum ciuibus .i. adminiſtratoribus Ciuitatis ipſi Ciuitati eſſe relictũ l. 2. ff. de reb. dub. ubi no.

Legatum peculium præſumitur adeptum filiæ, ſi poſt teſtamentum factum debitorem teſtator exegit l. filio, in princ. & in fi. ff. de adim. lega.

Liberatione debitori in teſtamẽto relicta præſumitur potius ex cauſa fideicommiſſi, quàm aliter debitor liberatus. C. de donat. l. ſi donatio. & not. C. de falſa cauſa l. 1.

Præſumitur ꝑ laudo, niſi pẽdeat reclamatio. Abbas in ca. quoniam contra, num. 29. de probat. Anto. in cap. in præſentia. nume. 13. de renunciatio. Rimin. conſi. 158. num. 14. & 15. & conſi. 309. nu. 17. Rim. conſi. 58. nume. 13.

Legatum factum uxori diuiti an præſumatur factum pro alimẽtis. Bald. conſil. 255. in 2. parte nume. 2.

Longi temporis præſumptio non iuuat in poſſesſione. Soc. conſi. 11. nu. 7. in 3. vol.

Præſumptio legis. cum acutisſimi, non habet locum, quando apparet, quòd teſtator uoluit conſeruare lineam maſculinã. Soci. in conſi. 14. nu. 7. in 3. uol. Et non militat, niſi deſcendentibus exiſtentibus. Soci. conſi. 94. nu. 12. in 4.

Præſumptio l. merito, ff. pro ſocio. poteſt allegari ab eo, qui dicit ſe dolo feciſſe. Soci. conſi. 13. nu. 27. in 4. & habet locum ad abſoluen. non condemnandum. Soci. in conſ. 57. nu. 17. eo. uolum. 4. Et ceſſat d. præſumptio ſequuto delicto. Rui. conſi. 6. nu. 4. uol. 5. & l. iſta merito. & eius præſumptio procedit in reo, ut abſoluatur, non in actore ad fundandam eius intentionem. Crauetta conſil. 57 nu. 6. & conſ. 132. nu. 18

Præſumptio ſemper debet fieri pro eo, quod leuius & minus eſt l. ſemper in obſcuris. de reg. iur. cum multis ſimilibus. de quibus ꝑ Modernos in tractatu de uſuris nu. 212. Et quãdo præſumptionis cauſa ſit ſufficiens ad probationẽ, & quando non, ponit Oldradus in tractatu de probatio. in princip. nume. 18.

Præſumptio eſt urgens legitimatos uoluiſſe excludere teſtatorem, quando requiſiuit legitimè natos. & iam aderant naturales, qui de facili poterant legitimari. Gratus reſpon. 29. nu 47. uol. 2.

Pręſumptiones duæ ſufficiunt ad demon-

demonſtrandum ſub uerbo li beris in conditione poſitis fœminam non comprehendi. Gratus reſpon.11. numero 44. uolum.2.

Præſumptio quæ pro aliquo eſt, operatur, quòd leuiores pro eo ſufficiunt probationes. Crauetta conſi.75.nu.12.in 1.

Præſumptio.ubi eſt contra aliquem fortiores in eo requiruntur probationes, immò apertisſimæ, & tales teſtes, de quibus non fit aliqua uerifimilis dubitatio, quòd debeat deierare. Crauetta conſi.75.num. 12.in j.

Præſumptio an posſit oriri, uel haberi pro aſſertis in Laudo. Butrius conſi. 32. nu. 2. vbi dicit quòd ſic.

Præſumitur ꝓ libertate. Caſſane. in conſi.54.nu.1.

Præſumptiones plures, quòd ſint neceſſariæ in legato annuo. Bar.in l. de pupillo. §. ſi pluribus, nume. 2. ff. de operis nou. nunciat.

Præſumptio eſt contra non legitimum. Gome. de annali poſſ. q. 58. litera E.

Præſumptio nulla ſiniſtra eſt habenda contra eum, ad quem nil lucrari ſpectat. Cephal.con ſi.76.nu.48.

Præſumptio non minus eſt pro legato quã pro iudice. Crottus in conſi.134 & 158.nu. 12.

Laicus quilibet præſumitur, & cõtrarium aſſerenti incumbit onus probandi. Bellonus conſil. 57.nu.6.

Præſumptio an posſit libellũ ualidare Rota deciſ.6. nume. 2. in nouis.

Præſumitur pro laudo arbitri & arbitratoris, quòd iuſtè latũ ſit. Niſi pendeat cauſa reductionis. Milleus in reperto.

Ligare ſe ipſum nemo præſumitur in dubio.l.ſi peculium.§.ſicut autem.§.fin.ff.loca. cum ſimi. vt per Crauettam de antiquitate temporis, parte 3. nu. 224.pagi.340.

Laici præſumuntur habere odio clericos 2.q.7.laicus.& c.clerici. Firm.uer.iſto.

Legatum præſumitur factum alicui ob amicitiam, & ideo legatum præſumitur factũ amico, & ei qui magis meritus eſt. Bald.in l.uoluntatis.C.de fidei commisſis.

Legatum præſumitur factum contẽplatione eius, cui fit & non alterius. Niſi ſit factum ſacerdoti Rectori Eccleſiæ, ſed factum conſanguineo præſumitur factum intuitu ſanguinis. uide Bertachi.uer.legatum.

Liber præſumitur quilibet ab ortu, niſi probetur contrarium. Firma.iſto uer.

Liberatio præſumitur ſolennis, de qua apparet inſtrumentũ. Bal.l.ſi inter.C.de ſolut.

Liberatio præſumitur, ſi inſtru-

mentum reperitur cancellatū apud creditorem, non ſi apud debitorem, licet tunc faciat aliqualem præſumptionem, ſecundum qualitatem perſonarum. uide tamen Firma. uerſic. liberatio, ubi fuſius. & ibi an liberatio præſumatur facta debitori in omnibus, ubi creditor fecit quietationem.

Lis conteſtata præſumitur animo conteſtandi, ſi uerba ſunt apta ad eam. Firma. in repert. uerſi. lis.

Literæ, in quibus quis appellatur frater, uel ſoror non probant fraternitatem, uel ſororitatē, quia reuera nō eſt, ſed faciunt prẹſumptionem, niſi in contrarium probetur. Firma. in reperto. uer. literæ.

Literæ non probat præſumptiuè poſſeſſionem in rebus corporalibus. Bald. in l. non epiſtolis. C. de proba.

Locupletior in dubio an præſumatur, niſi appareat. Firma. in reperto. uer. iſto.

Lucrum præſumitur licitum in dubio. Bal. in l. cum oportet. in prin. C. de bonis, quæ lib.

Lex præſumitur pro primo dicto & quòd ſecundum emanauerit ad ſubornationem partis. Alciat. conſi. 20. nu. 13. in 2.

Libera eſſe præſumimus bona ſemper, & nulli uinculo fideicommisſi, uel alii ſubiecta. Alcia. conſi. 35. num. 26. lib. ult. & conſi. 36. nu. 1.

Liberationis præſumptionē non inducit ſolus temporis curſus. l. libertis. §. 1. ff. de alimen. & ci ba. lega. uide conſilium 99. nu. 13. inter conſi. Ziletti ciuilia.

Librum rationum non conficiēs habet prẹſumptionem contra, ſicut contra non conficientem inuentarium. Francus in conſi. 116. nu. 25. inter conſi. ciuilia Zilettí j. uol.

Loquella iuuenis cum amaſio inducit malam prẹſumptionem. quando non eſt intellecta per circunſtantes. iuxta quod in ſimili no. in l. ſi ita fidei. ff. de iure fiſci. Anto. de Pratoueteri. inter conſi. Ziletti diuerſorum Doctorum 136. num. 38. ubi fuſius. uol. 1.

Loqui non deliberatè præſumitur moriens, ſed mortis cogitatione turbatus. Anto. Fran. de Doctoribus inter conſi. diuerſorum conſiliorum, conſil. 158. nume. 37. volum. primo, per Zilettum.

Loquentes inuicem iuuenis & puella & colludentes de illicito ſe reddunt ſuſpecti, & quidem hęc læuis & temeraria dicitur præſumptio. Iodocus in prac. ciui. cap. 178. nume. 8. de probatione per præſumptionem.

Litem mouiſſe bono animo quis prẹſumitur. Petrus Rauennas in eius alphabeto, uer. expenſa.

ſa.fol.40. col. 2. uide omnino. quia etiam ibi ponit quando quis poteſt condemnari, uel non in expenſis.

Ludi cauſa fieri præſumitur, quãdo quis facit, quando ludit, ſicut facit, quando docet prçſumitur cauſa docendi. Bar.cõſ. 104.num.4.

Locus præſumitur appoſitus in inſtrumento propter coniunctionem cauſæ. Bald in conſi. 208.in 1.parte.

Legatum an prçſumatur ex tempore. Bald. conſi.396.nume.3. in primo.

Legatum pro alimentis non prçſumitur mulieri habenti magnam dotem. Bald.conſil.205. in 2.num.2.

Laudum arbitratoris præſumitur ritè & rectè latum. Bald.in conſi.8.num.6.in 3.parte. Pendente tamen reductionis petitione pro laudo non prçſumitur. Iaſ.conſi.88.num.3.in prima parte.

Libera præſumitur omnis res, niſi probetur ſeruitus eidem impoſita. Alexand.conſil.108. nume.4. in 2. uel eſſet fama in contrarium. Gozadin.in conſ. 50.num.8.& num.24. & procedit in dubio, aliàs ſecus, ibi. nume. 27. Rolandus in conſil. 32.in 3.

Litigans, ſi non eſt peritus, prçſumitur litigare per errorem coram incõpetenti iudice. Alex. conſi.183. num.8. in 2. uolum.

Laborans terras præſumitur habere notitiam de illorum redditibus. Alexand. in conſil. 1. num.14.in 6.volum.

Locus in forma eccleſiæ, ubi publicè celebratur, præſumitur conſtructus cum licẽtia & auctoritate epiſcopi. Alexand.in conſi.101.num.3.volum.7. Federi.de Senis in conſi.106. Fel. in conſi.2. num.22. & aliàs reſpondi per Meliſluo.

Legatum ſimpliciter factum ſpurio, nulla facta mẽtione de alimentis non præſumitur factũ pro alimentis, ſi de alimentis non eſt facta mentio. Benintendius deciſ. Bono.22.nu.15.

Literę præſumuntur conceſſæ ad poſtulationem, & non motu proprio. Alexan. in conſi.161. num.5.in 7.uolum.

Lucrum in dubio non præſumitur quæſitum ex pecuniis, uel bonis domini, uel fiſci. Dec.in conſi.6.num.2.

Laicus quis in dubio eſſe præſumitur. Dec.conſi.125.num.6.

Lucrari in dubio quis præſumitur. Socin.conſi.24.nu.41.in 1.

Legatum præſumitur perpetuũ attenta qualitate perſonarũ lagatarij. Socin.in conſi.48.nu. 3.in 3.uolum.

Legans præſumitur cogitare de hęrede in genere, non tamẽ de filiis, quos tunc non habet. Socin.in conſilio 93. numero 20.

in quarto uolum.

Laudum eſt quædam tranſactio, quæ prima fronte præſumitur iuſta & æqua. Abb. in conſilio 64.num.3.in 1.

Læſio quando eſt enormis præſumitur dolo aduerſarij. Cor. in conſi.161.litera I,in 3.vol.

Ligatus potius quàm ſolutus pſumitur quis,ubi adeſt periculum animæ. Calcan. in conſil. 26.num.21.

Lex præſſimit quem uelle ſoluere creditori, ne moram incurrat,quæ eſt delictum. Gozadi. in conſi.66.num.6.

Literę præſumuntur falſæ, quando exeunt de cancellaria Papę uel Imperatoris præter ſolitũ ſtilum, & nihil eſt eis credendum. Curt. iun. in conſil. 188. num.17.

Literæ iudicis continentes aliqd contra ueterem morem conſuetum,ſeu ſtilum præſumũtur erroneę,nec eſt eis aliquid credendum.Cur.iun.in conſ.178. num.16.in 2.

Locatio præſumitur ex annua præſtatione penſionis. Rui.in conſi.73.in 1.num.8.

Locupletior quis non præſumitur effectus, qui ſit bonæ fidei poſſeſſor & teneatur ad fructus in dubio. Ruin.conſi.204. num.15.in 1.uol.

Legatum quando præſumatur reale,uel perſonale. Ruinus in conſi.25.num.19.in 2.

Legatum in dubio præſumitur ab ultimo, ante autem a primo inſtituto relictum, etiam ſi ultimus ad illud non fuerit admiſſus, ſed potuit admitti. Ruin.in conſi.83.num.7.in 2.

Lex ex quo eſt publicè nota præſumitur, quòd quis de ea habeat notitiam.Pariſius conſil. 49.num.4.ubi num.2.dicit, ꝙ habentes notitiam legis, etiã ante publicationem ligantur, & hæc quidem eſt magis communis opinio, ut per Pariſiũ, ubi ſupra, in 4.uol.

Legitimus quiſque præſumitur. Paleotus de Nothis & ſpuriis, cap.20.

Legiſſe, & uidiſſe inſtrumentum præſumitur,quod habet penes ſe. Siluanus in conſi.70.nu.12. in ſecundo.

Libellus ſufficit, quòd præſumptiuè concludat, ut dicit glo. in l.omnes, §.Lucius, ff.de his, quæ in frau.credit.de qua Bal. conſi.468.in 2.vol.

Libris domeſticis licet fides ad hiberi nõ debeat l.ex amplo. C. de proba. Bart.in l.admonendi, ff. de iureiur. debet tamen iudex induci ad credendum dictis libris, quando mortuus in uita fuerit homo legalis & bonus, unde ſtante legalitate in uita,& ſequuta morte tales libri faciunt talem præſumptionem, ita, quòd cum aliis adminiculis, & ueriſimilitudinibu

probat,

probat, ut eſt textus in l.ratio nes.C.de probat. quem ad hoc ponderat Bal.in d. l.admonen di,& tenent Anton.& Abb. in cap.2.de fide inſtrum. imò ait Bal.met in l.unica, in 4.col.C. de cõfeſsis, quòd tali libro ſta ri poterit, & ponit Bald.in ca. iurauit,in 3.col. C. de probat. & ita per ſupradicta & alia cõ ſuluit Socin.ſenior conſil. 151. num.3.in primo uolum.

Iuſta cauſa litigandi in actore nõ præſumitur,niſi ex actis colligatur,quia actor debet delibe rare nõ ſolum,quod petit, ſed quòd poſsit probare, argum. §.cum autem,ff.de eden.Bald. conſi.146.num.ſecundo, ad fi. in tertio.

Ex loquendi conſuetudine ueritas præſumitur.l.1.§.1.ff.de flu minibus.Bald.conſi.161.num. 3.in 3.uol.& non loquens uelle non præſumitur. Bald. in l.2.§. ſinautem ad deficientis. C.de cadu.tollen.ubi bene.

Lucrum filij unde præſumatur. Bald.conſi.444.in 3.num.1.

Lex nõ præſumit ſuper raris, ſed ſuper communiter accidenti bus,ſeu contingentibus,& lex non præſumit, quòd aliquis ui uat ultra centum annos,item non præſumit, quòd nupta ſit meretrix, item non pręſumit, quòd mulier pariat xj. menſe. item non pręſumit lex, quòd Imperator uendat uiridariũ ſuum, prout fecit hoc anno. 1570. Cardinalis de Ferraria. Bal.in l.iura.ff.de ll.

Libellus debet concludere, ſaltẽ pſumptiuè. l.omnis.§.Lucius, ff.de his, quę in frau. credito. Bal.in l.ſi quis id quod, in addi.in princ.ff.de iuriſdict.omnium iudi.

Legalior in dubio præſumitur dominus quàm procurator. Bald. in l.ſeruum,in addi.ff.de procurator.col.2.

Læſio pręſumitur ex facilitate. Bal.in l.ſingularia.ff.ſi cer.pet. fol.19.col.2.

Liberalitas quęlibet in aliũ collata pręſumitur ob meritum. Ita & donatio. uide omnino Bal.in l.nec adiecit, ff.pro ſoc.

Liberalitas pręſumitur in diuidẽ te debitum ſponte,ſed ubi diuidit ex neceſsitate ſecus. Bal.in l.ſi creditores,col.2.nu. 5.C.de pactis.

Liberalitas etiam pręſumitur ratione diuitiarum, ſicut ratione dignitatis nobilitas. Bal.in rubr.C.ad Velleia.

Literæ gratię de facili pręſumuntur falſę, quia de facili nõ poſſunt haberi.Rebuff.in prac.benefi.tit. de reſcriptis gratię & iuſtitię.fol.83.num.24.ubi etiã dicit, quòd de re modica non pręſumitur, ꝙ doloſè agatur.

Lex ubi aliquid pręſumit, dicitur ibi adeſſe euidens uoluntatis probatio. Syluanus in con-

fil.

ſil.24.num.10.in 1.uolu. quod probat.

Libellus procedit, ſi prrſumptiuè concludat. Iaffredus deciſione 296.

Locupletior quis factus præſumitur, niſi appareat contrarium. Angel. in conſil.160. Domina Catherina.Felyn.in c.de quarta,num.31. in 2.reſtrictione, vide in contrarium per Menochium de recuperan. poſſeſs. fol.171.num.586.

Literas racipiens,omnia in eis cõtenta approbare præſumitur. Anton.Gabri. in ſuo communium concluſ. tit.de præſumptio.concluſ.2. uide omnino.

Liber an præſumatur uerus, uerificatis pluribus partitis ipſius,Anton. Gabr.in ſuo communium concluſ.titu. de præſumptio.concluſ.quinta.

Legitimus, uel illegitimus an qs præſumatur,& quis debeat ꝓbare.Fed.de Sen.conſi.215.

Locatio præſumitur ſimplex,quę in præteritum eſt conſumata, ſed in futurum non eſt inchoata,nec conſumanda.Bal. conſil.116.num.4.in 1.uol.

Liberatio præſumitur generalis. Bal.conſi.112.num.4. in 2.vol.

Legatum nõ præſumitur pro alimentis mulieri habenti magnam dotem. Bald. in conſil. 255.in 2.num.2.

Loqui ſcire quis præſumitur, & quod loquitur. Bal.conſi.462. in ſecundo volum.

Lęſa non præſumitur puella propter præſentiam & cõſenſum conſanguineorum.Bal. in conſil.331.num.2.in 3.uolum.vide omnino.

Libera quęlibet res pręſumitur, niſi probetur affecta,uel obligata.Bal.in authen.ſicut,C.de ſacroſan.eccleſ.

Lex in dubio præſumitur moribus utentium approbata.Benintendius deciſ.Bono.13.nu. 9.ubi etiam, quando non ſit moribus utentium approbata.vide omnino.

Legens ſententiam,ſeu aliquam ſcripturam in aliqua parte ipſius,& non in totum præſumitur totius habere notitiam. Grammat. conſilio ciuili 123. nume.2.

Liber mercatoris pręſumitur uerus, cum aliquæ particulæ in eodem libro contentæ & notabilis quantitatis uerificentur,quia corroborant librum in aliis partitis. Grammaticus conſi. ciuili 58. nume. 2. ſicut quando in una eſt falſus, præſumitur, & falſus in cæteris. ibi.nume.3. ut idem operetur propoſitũ in propoſito, quod oppoſitum in oppoſito l.ſi cõtra,ff.de uulga. cum ſimilib.ut ibi per eum.

Laudum latum præſumitur ob eam cauſam, ob quam ferri debet.Crau. conſi.202. nũ.18.

Lex

Lex in dubio non præſumitur aliquid de nouo inducere, ſed potius confirmare. Crauetta conſil. 223. nu. 14.

Liber rationum præſumitur uerus in aliis particellis, ſi in aliquibus particellis cõtinet ueritatem. Crauetta conſil. 258. num. 17. in 2. uol.

Lucrari præſumitur quilibet de proprio, non etiam de alieno. l. ſi defunctus. C. arbit. tutelæ. Crauetta conſi. 260. num. 7.

Lacerans ſcripturam præſumitur laceraſſe ſuam ſcripturã. Dec. inter conſi. criminal. per Zilettum conſi. 102. & lacerãs priuilegium uel ſcripturam alicuius, contra eum iuratur in litem, & punitur arbitrio iudicis, ut ibi.

Lex magis præſumit ſeruitutẽ, quàm dominium, quia minus uertitur præiudicium. Bald. in conſi. 233. in fin. in 1. uol.

Liberalis in neceſsitatibus nemo præſumitur. Bertran. conſil. 236. num. 12. in 2. vol. lib. 1.

Libri aliqua partita uera, uel q̃ uerificari aliis poſsit, præſumuntur, & aliæ partitæ ueræ, prout ſi aliqua ſit falſa, & aliæ præſumuntur falſę. Bertrand. in conſi. 298. num. 11. in 2. vol. lib. primo.

Laicus quilibet præſumitur non clericus. Bertran. in conſi. 307. num. 7. in 2. vol.

M

Malum non præſumitur de correctione diligentis. 23. q. 4. c. 1.

Metus non præſumitur illatus a paruo in magnum, no. 30. q. 2. Lotharius, uide plura per Herculanum, de cautione, cap. 1. ubi etiam dicit, num. 17. quòd metus præſumitur ex coniecturis.

Metus non præſumitur, niſi quãdo probatur metus, aut uerba præceſsiſſe, no. Inno. in c. cauſam matrimonij, de offi. dele.

Metum non interueniſſe non pręſumitur, cum aliquid amicis interuentibus actum eſt. l. trãſactione. C de tranſact.

Militaris diſciplina non præſumitur offendi, ſi miles ſuis ſupereſt negociis. l. qui ſtipẽdia, de procura. & inſti. de excep. §. penult. & ibi no.

Mulier non præſumitur donare de facili l. Neſennius, ff. de negoc. geſt. in fi. & no. ff. de petit. hæred. l. ſed ſi lege, § ꝙ autem.

Matrimonium non pręſumitur, niſi probetur. Imò præſumitur fornicatio. 30. q. 5. aliter, ut de Luc. de Pen. in l. j. præſumptio. 82. de quæſto. lib. 12. ubi fuſius. Bar. in conſi. 42. num. 2. in primo.

Mala fides non pręſumitur in eo, qui factum alterius ignorauit. l. qui balneũ. ff. qui po. in pi. ha.

Mala fides præſumitur in eo,qui poſt denunciationem ſibi factam rem aliquam comparauit l.ſi fundum, C.de rei uend. cũ concor.ibi no. vide & alios caſus.ff.de uerbo.ſignifi. l.bonę fidei.in glo. ulti.

Mala fides præſumitur quoties fideiuſſor omittit appellationem,ſi eſt condemnatus.l.ſi ꝓ ea,ad ſi.C.manda.

Meretrix præſumitur, quæ dedit ſe pluribus quàm duobus,ca. uidua 24.diſt.

Mulier mala prçſumitur,& de ea malum præſumitur ,quæ mercimoniis publicè præeſt, & de aliis,quæ habentur, C.de inceſtis nupt.l.humilem.

Malum præſumitur de eo, qui mulierem , etiam ſibi coniunctam inhoneſtè tangit 34.diſt. quorundam,cum ibi no.

Minor præſumitur, quòd animo decipiendi dixerit ſe maiorē, C. ſi minor ma. ſe dixe.l. 2.& no.eo.tit.l 3.

Mulier prçſumitur ex uiri ſeductionibus faciliter decipi,& ꝓpria negligere iura. in auth.ut Immo.ante nup. dona.§.1.

Mulier omnis regulariter prçſumitur ob infirmitatem naturæ de facili circunſcribi.in authen.de ęqual. do.§.his conſequens, uer.inde uolumus.

Minor præſumitur menciri facilius infra 14. annos l. ex libero.§.j.ff.de quæſtio.

Malignitas prçſumitur in eo,qui litem inſtituit, eamque uſque ad finem proſequi detrectat. §.omne,in auth.de litigioſis.

Malus homo præſumitur in malum bona conuertere,& in electis ponere maculam. 2.q.7. capit.1.

Prçſumitur qui maleficum reum ob eius crimina occultàns oppreſſerit illum,aut ne facinoroſis ſocios prodat in publicum , aut tanquam inimicum ſuum ex odio peremiſſe.l. fin. C.de male & mathe.

Mortuus prçſumitur negligentia cuſtodis.l.fi.C.de decurio.

Mortua animalia præſumuntur ex defectu paſtoris & cuſtodis negligentia periiſſe.no.Innoc. de regu. iur. cap. quamuis,ad quod.ff.ad Sillan. l.1. in princ. Luc.de Penna ſuſiſs.in l. fin. C. de litto.& iti.cuſtodiē. in rub.

Mulier 2. nubens prçſumitur nō ſolum bona , ſed etiam uitam filiorum dare ſecundo marito.l.lex quæ.C.de admini. tut. ſimiliter binubus liberos primi matrimonij malè tractare præſumitur ac nouercalibus deliramentis , inſtigationibusve corrumpi. l.non enim ff.de inoffic teſta.

Mortem teſtatoris affectare prę ſumitur hęres, & ſi fit extraneus etiam ſibi parare periculum l. cum pater. §. mando.ff. de leg.2.

Malus

Malus præſumitur, qui malos ſequitur & imitatur, & econtra bonus, q bonos. l. ędiles. §. hoc autem, ff. de ędil. edic. & uide, q no. ff. nau. cau. l. 3. in princip. & facit. C. de malefi. & mathe. l. 2. neque enim incorruptus manere poteſt, qui corruptis ſociatur. 23. q. 4. quiſquis; & q communicat ſuperbo induet ſuperbiam, eccleſ. 13. & malus præſumitur, qui cum malis cõuerſatur. l. ſi plures. §. ſi pares. ff. de adminiſtra. tuto. Iodocus de prę ſumpt. num. 23.

Malus præſumitur, qui deſcendit ex mala progenie, vel natione; & econtra bonus, qui deſcendit ex bona, ff. de ędil. edic. l. q ſi nolit. §. mancipia. uide Iodocum in practi. ciuili, cap. 178. num. 21. ubi de proba. per prę ſumptionem agit.

Malus etiam præſumitur, qui in loco vbi sũt mali homines natus eſt. 98. diſt. Afroſ. & ibi no.

Malus etiam pręſumitur, qui malè habuit in minori, etiam in maiori ſe malè ſimiliter habiturum, & econtra, qui benè. no. in auth. de mona. §. ſi quis autem.

Malè gubernari præſumitur ea, quę correptione opus habent, & negliguntur 18. diſtinctio. peruenit.

Malum præſumitur de clerico, qui frequentat conſortia mulierum. 81. diſt. clericus.

Malus pręſumitur corrumpere uicinum ſuum, de pœni. diſt. 1. §. ſed & continuo.

Malum præſumitur de popularibus, C. de paga. l. Chriſtianos.

Malum pręſumitur de pauperibus, quibus non eſt uictus, & uita ſufficiens: in authent. de defenſo. ciu. poſt princip. ſcilicet, quòd ad officium ſint inhabiles, ut ibi. & in authent. de iudi. §. is qui cauſas, & ff. de mune. & honor. l. honor. §. de honoribus, C. de decurio. l. ad ſubeunda, ubi Luc. de Penna.

Malè agens odit lucem, & ita lucem odire pręſumitur. 18. q. 2. pernicioſam.

Male inchoata principio pręſumuntur non bono exitu peragi. 1. q. 1. principalis.

Præſumitur id, quod ſtatim & ab initio agitur, q ſine malicia & machinatione proceſſerit. ecõtra malum de eo, quod ex interuallo actum eſt. in authẽ. de ęquali. do. §. ſin autem nulli ad hoc. ff. de carbo. edic. l. 3. & uide, quod legitur, & not. extra ut eccle. bene. vt noſtrum. inſt. qui manu. non poſſunt. §. ultimo. & 69. diſt. hoc ad nos. ad fi. ar. contra. ff. quarum rerum actio. l. 1. §. onerandæ.

Matri præſumitur filius ingratus quæ ad ſecunda uota trãſiuit, non ipſius uoluntate, ſed ob ſecundas nuptias per matrẽ con

tractas id agere tribus culpis grauibus duntaxat exceptis. in auth.de nup.§.mater.

Malus præſumitur magiſter, cuius diſcipulus malus eſt, aut ignorans. 24.q.1.cum beatisſimus.& q.3.quid autem.

Malus prælatus præſumitur, cuius ſubditi ſunt mali. 86. diſt. ca.1.& 2.q.7.qui nec.& diſ.18. peruenit.

Mulierum genus auarisſimũ præſumitur.l.ſi ſtipulata. ff.de dona.inter virum & uxo.

Mala membra præſumuntur quorum caput eſt malum 37.diſt. §.ultimo.& no. Inno. de accuſa.c.dilectus.

Mulier oblita præſumitur prioris mariti nubendo ſecundo. in auth.de nup.§.non tamen.

Miles captus præſumitur ob fatuitatem, qui in ſuis negociis piger aut ſegnis eſt,no.& probatur in l.non omnes.§.à barbaris.ff.de re mili.

Mentis incompoſitio, uel compoſitio ex inceſſu corporis pſumitur.41.diſt.in fi.

Mala fides præſumitur in eo, qui petit illud, quod certum eſt teſtatorem ad eum noluiſſe peruenire.l.quidam. ff. de hæredi. inſtit.

Mulier præſumitur corrupta cõtra quam de confabulatione, amplexibus, aut oſculo conſtat 27.q.1.nec aliqua 32.q.1. dixit dominus.

Mutuatam pecuniam eſſe præſumitur in refectionem nauis in ipſam refectionẽ conuerſam, ſi refectione tunc nauis indigebat l.1.in prin.ff.de exercito.

Mãdatum procuratoriũ interueniſſe præſumitur ei, cui munimenta ad cauſam pertinentia ſunt asſignata.vt no. ff.de pac. conuen.l.fi.de off. dele. c. corã. in prin.& in Specula.in titu.de ſatiſda.§.uiſo.uer. ſed qualiter & hæc uera, ſi is, qui oſtendit inſtrumenta eſt coniuncta perſona.ſecundum Pet.ut no. Cy. C.de procura.l.maritus. Quid autem ſi oſtendit ſigillum, uide Luc.de Pen.in l.1.C.de curioſis & ſtationari.lib.12.

Mori prius præſumitur paruus q̃ magnus l.inter,in princi. ff.de pac.dota.l.ſi poſſeſſor.§.1.ff.de religio.

Mori pſumitur regulariter prius qui prius eſt natus l. hæreditatum compuᴛa.ff.ad l.falc.& de fideicommiſſa. liber. l. is, qui ex cauſa.

Mulier præſumitur pronior ad intercedendum quàm ad donandum l.4.ff.ad Velleia.

Qui promittit aliquid, quod in menſura continetur, ad communem mẽſuram id uelle præſtare præſumitur.Luc.de Penna in l. Princeps,præſump.99. C.de Principibus agentium. libro 12.

Vbi præſumitur etiam, qui iubet hę-

hæredes ſuos aliquid ſub menſura præſtare, id præſtari ſub ea menſura, quæ ipſe præſtabat no.Innoc. hos duos caſus no.de cenſibus c. ex parte.

Malæfidei præſumptio accipi nõ debet.Iaſ.l. poſſideri. §.ſi ſeruus quem, num.2. ff.de acqui. poſſeſſ.

Matrimonium clandeſtinum non habet pro ſe præſumptionem. Abb.in c.1.nume.1.de clandeſti.deſponſa.uide Zabarel.con ſilio.uel Bar. bene inter conſil. Zaba.conſi.38.col.1.in medio.

Matrimonium ut ſit ualidum prę ſumitur.Abb.c. tenor. num.4. de iudi.

Magis dilectus præſumitur primo nominatus.Abb.in c.Nicolao, nu.1.de appel.

Motus proprius non præſumitur Bal.conſil.383.in tertia parte, nume.7.

Mortuus pater filio quando præ ſumatur. Bald.conſi. 145. in 5. nume.1.& 176.in 4.uol.

Malè uti ſubſtantia quis non præ ſumitur,niſi ut per Bal. conſi. 122.in 3.par.n.3.

Metus an præſumatur. Bal conſi. 441.nu.5.in 5.parte.

Mortuus an præſumatur is, de quo fama eſt.& cum ſit mẽtio in inſtrumento productionis quondam.Bal.conſi.407. nu.9. in primo.

Merces deperditę an præſumantur emptę de pecunia ſocietatis, & ſi non, qualiter probetur, conſi.Bald.493.in quarto, nume.4.

Mutuum præſumitur, niſi qualitas præcedentium uerborum aliud deſignet. Bal. conſil.429. nu.12.in 5.parte.

Mala fides pręſumpta iuris fictione non impedit præſcriptionẽ etiam de iure canonico. Bald. conſi.224.nume.2. in 2. parte.

Mandatum non præſumitur, niſi probetur.Bal.conſi.473. nu.5. in 5.parte etiam per mille annorum ſpacium, ſeu lapſum non præſumitur mãdatum. Alciatus conſilio 4. nume. 17. in 4.libro.

Mulier pręſumitur acquirere de pecunia uiri.quomodo hoc intelligitur.Bal.conſi.66. num. 2.in 5.parte.

Mortuus nemo naſci præſumitur.Bal.conſi.69.nume.2. in 5. parte.

Mortis ſcientia etiam in perſona quæ præſumitur ſcire articulanda eſt.Bald.conſil. 31. nu.3. in ſecundo.

Mortuus præſumitur eſſe filius abſens per 20.annos Bal.in cõ ſil.90.nume.2. in 2.parte. Crauetta conſil. 127. nume. 17. in 1.uolum.

Mentis omnis præſumptio teſtatoris recipit probationem in contrarium.Soci. conſi. 37.nu. 2.in 3.

Præſumptio circa media oritur in-

in extremitatibus ex pręſenti. Socin. conſil. 16. numero 7. in 3. uolum.

Minæ faciunt præſumptionem, quando ſunt factæ in ſpecie. & ſecutum ſit delictum. Dec. conſi. 189. nu. 14.

Mandati præſumptio non cadit ſine ſcientia & patientia. Alex. conſi. 36. nu. 2.

Mortuus an præſumatur intrans bellum, ſi non eſt uſus exire. Corn. conſi. 204. litera B, & D. in 3. uol.

Mala fides præſumitur potius quam ignorantia. Corne. conſil. 265. litera L, in 3.

Mulier ducta ad domum præſumitur cognita, limi. ut per Ancha. in conſi. 209. nu. 1.

Mala præſumptio per bonam famam tollitur. Soci. iun. conſil. 189. nu. 13. in 2.

Medii præſumptio oritur ex terminis. Ruin. conſil. 56. nume. 7. uolum. 1.

Malæ fidei præſumptio ceſſat, & bonæ inducitur ſpacio longiſſimi temporis, præſertim concurrente titulo, licet nullo & iniuſto, maxime confirmato. Ruin. conſi. 41. nume. 25. & 29. uolum. 1. & præſumptio malã fidem abeſſe differt ab illa bonam fidem adeſſe, quia eſt dare medium. Rui. conſi. 41. uolu. 1. nu. 30.

Præſumptio fit contra mercatores ſolitos recipere & facere cambia illicita. Pariſi. conſi. 91. nu. 25. in 1. parte.

Præſumptio eſt, neminem mendicare uelle, & ore tremente cibũ quæritare, ſi aliter uiuere poſſit. Gratus reſpon. 14. n. 8. uolu. 1.

Præſumptio iuris adeſt pro muliere, quæ negat matrimoniũ fuiſſe contractum. Gratus reſpon. 2. nu. 43. uol. 2.

Præſumptio, quòd ita teſtator uoluit contra matrem non admittitur. Riminald. conſil. 38. nume. 22.

Præſumitur, qui male ſe geſſit, ſe peius gerere in futurum. Ioa. Iaco. de Leonard. inter conſil. Bruni, conſi. 114. nu. 72.

Præſumitur quilibet ſcire mortẽ ſui Prælati, & quæ in eccleſia ſua aguntur. Ripa reſpon. lib. 2 interpreta. in cap. cam te. de reſcript. num. 53.

Metu, uel ſpõte quis pręſumatur actum facere ſciens ſe poſſe compelli. Ripa in c. cum M, de conſtitu. num. 180.

Mortem aſſeuerans ante ueriſimilem noticiam eſſe conſcius alicuius conſpirationis. Ripa reſpon. lib. 1. cap. 16. num. 5.

Malæ fidei præſumptio non poteſt allegari poſt 30. annos. Caſtaneus in conſi. 16. num. 5. Caſſa. in deciſ. fol. 350. nume. 9. Et hoc, ubi ſolum præſumitur mala fides, ſecus ubi appa ret de uera mala fide, ibi. n. 10.

Fallit

Fallit in eo, qui intentat hęreditatis petitionem. C.de iure delibe.l.licet.& de peti. hęreditat.l.hęreditatis. cum ibi etiam no. Nepos de Mõte Albano in ſuo fugitiuo. articu.25. nu.24. Tomo 13.

Præſumptio eſt uerisimilis, quòd potius ſecuta ſit copula, ut cõfirmaretur matrimonium q̃ ſecus Alcia.conſi.13.lib.1.nu.23. ubi etiam dicit, ꝙ copula, ſi ſequatur ſponſalia, præſumitur ſecuta in executione matrimonii. & ibi etiam dicit, quòd delinquens ſimul præſumitur in eodem genere delicti deliquiſſe. & ꝙ quis præſumitur perſeuerare in eadem intentione, in qua prius fuit, niſi expreſſe contrarium probetur. ibi. nu. 7. & debet interpretatio in dubio fieri pro matrimonio. ibid. nu. 15. & non præſumitur uoluntas mutata. ibi. nu. 21.

Maior quis pręſumitur, niſi minor probetur, no. glo. in cap. in præſentia, de proba. An ille, q̃ contrahit cum minore præſumatur eum ſciuiſſe minorem. tradit Bald. in l.fin. C.ſi aduer. credito.

Meum quid eſſe pręſumitur ratione uicinitatis. no. Bart. in l. ideo, ff. de acquir. rerum domi. uide Areti. in l. ſed & ſi de ſua, colum.5. ff. de acqui hęre.

Mortuus pręſumitur prius infans in naufragio quàm mater. ff. de pactis dota.l. inter ſocerum & de rebus dub.l.ſi mulier. Iodocus de pręſump.nu.25.

Licet pręſumatur prius mortuus pater, uel mater, quàm filius inſpecto ordine naturæ. Fallit quando filius eſſet impubes mortuus. Maran. in procœmio ſuæ practicæ, num.15. fol. 7. Iodocus in practi ciuili. cap. 178.nu.25. ſed ſi pater & filius ambo ſint uiribus pares, etiã ambo pariter mortui eſſe præſumuntur. l. ſi ij, qui inuicem. ff. de dona. cau. mortis. ita glo. in d.l. inter ſocerum. Marſil. in §. diligenter, nume.100. in practi. crimi. Similiter prius mortuus filius non pręſumitur in bello quàm pater. ſed pater, ff. de rebus dub. l. qui duos. §. cum in bello. & ibi etiam dicit Barto. ꝙ filius non dicitur ſuperuixiſſe, qui ſimul cũ patre deceſsit. & plus etiam ibi dicit Barto. quòd ille, qui dixit aliquem deceſsiſſe ſine liberis habet ſuam intentionem fundatam de iure communi, quia licet quis habuerit liberos ante eius mortem, non præſumitur habere tempore ſuæ mortis. l. ſpadonem. §. qui abſolutum. ff. de excuſatio. tuto. uide tamen Bar. in l. numerum. ff. de rebus dub. ubi dicit, quòd ubi eſt dubiũ quem prędeceſſiſſe, melior eſt conditio poſsidentis, ita ꝙ ille, qui petit, debet probare talem

talem prædeceſsiſſe, ſi faciat pro intentione agentis. item præſumitur uxoré primo mortuam cum perit ſimul cum marito.l.qui duos.§.inuitus,ff. de reb.dub.

Marito tamen & uxore ſimul morietib. in naui, licet ne ſreuaẽ quis primo fuerit mortuus, tamẽ iudicatur in fauorem poſſidentis res hæreditarias. vide Syluanum poſt Bar. in conſil. 27.num.7.uide infra.

Semel malus in eodẽ genere mali ſemper pręſumitur malus.l. cui.§.hiſdem.ff.de accuſa.Bar. in l non ſolum.§.ſi plures,ff.de noui operis nunc.& in c. ſcribat,extra de pręſumptio.Bar. de præſump. & qui cum malis conuerſatur malus præſumitur, & ſufficit quem probare cum malis couerſari, ut malus præſumatur,& ut ſuſpectus re pellatur l. ſi plures.§. ſi pares, ff.de adminiſtrat.tuto. Alciat. de præſumpt.reg.2. præſump. 7.uide Milleum in eius prac. crimin.fol.24.nu.2.

Mortuus pręſumitur teſtator eo ipſo, quòd eius teſtamentum groſſatum iudicialiter exhibetur,ut dicit Bar.in l. edicto,C. de edi. di. Adr.tollen.ubi etiã dicit, quòd ex quo hęres, qui uult uti beneficio d. l. exhibet inſtrumentum,quòd debet admitti in poſſeſsionem abſque eo, quòd probetur teſtator mortuus,cũ pręſumatur mortuus.

Mente præſumitur cogitaſſe, qđ ore expreſsit.l.quod labeo. ff. de ſuppelléct.lega.

Minor eo ipſo,quòd fideiubet, pſumitur deceptus, ut dicit gl. ſingularis,in l.ait prætor. §.nõ ſolum. ff. de mino.

Mandatum factum ex modico interuallo pręſumitur ex uerbis ante ea dictum,& hoc no. pro homicidio,quòd ſi locutus ſui tecum tacitẽ, & ſubito occidi ſti hominem, præſumptio eſt, quòd mandauerim. glo. eſt in l.ſi uentri.§.ſi.ff.de priui. credi.

Mala fides pręſumitur, quando quis emit per interpoſitam pſonam.item quando clam. itẽ quando omnia bona ſua uendidit,ſiue una uenditione,ſiue diuerſis.uide Bart. in l.poſt cõ tractum. ff. de donat. item ex modicitate precij.item quando res eſt pro parte uendita, & pro parte donata. item quã do non interuenit precium, ſed clam redditum fuiſſe probatur, quia non dicitur interueniſſe, quod non permanſit, ut per Bald. in l.2. C. de repu. hęredi. uide omnino ipſum Bal.ibi.item præſumitur malã fidem habere ille, qui mercatur contra iura, ſicut emptor rei eccleſię, uel rei minoris ſine auctoritate ſuperioris, uel curatoris. ita, quòd non poſſunt

ſunt tales præſcribere, ut plenè per Dyn. in c. qui contra iura, de regu. iur. in 6. & præſumitur mala fides, ubi ſolemnitas debita non ſeruatur. ita dicit glo. in l. 1. ſuper uer. malæ fidei, C. de fide inſtru. & iure haſtæ. lib. 10. & ponit Bart. in l. cum plures, §. qui bona fide, ff. de admini. tutor. & ex mala fide ſemper adeſſe præſumitur dolus. Guid. Pap. de præſumptio. num. 44. & ſeq.

Matrimonium præſumitur, ſi minor annis moretur cum alio, cum quo contraxit uſque intra legitimam ętatem 27. q. 2. c. priuſquam, ſecus ſi ſeorſum 30. q. 2. c. ubi.

Præſumptio debet eſſe pro matrimonio. Emilianus conſilio 119. num. 21. quando eſt factũ in facie eccleſię, aliàs ſecus, ut ibi plenè.

Mater ea non præſumitur ſi non diligit filium, 2. q. 6. cap. ſi quis putauerit, quod intelligendũ eſt, ſi dubitetur, cuius eſſet filius. Guid. Pap. de præſumpt. num. 53. tomo 13. uide Alciat. de præſumpt. num. 54.

Mortuus in ſtrata publica repertus præſumitur occiſus ab illo, qui multum frequentabat d. ſtratam, & talis poteſt torqueri, ſi eſt malus. Guid. Pap. de præſumpt. nu. 55. poſt Ang. de Maleſ. in uer. fama publica, quid ſi ſiut quinque in una domo, & aliquis reperitur interfectus, an ab aliis quatuor præſumatur interfectus. Gui. ibi. & Angel. ibi.

Mortuus reperitur incarceratus in carcere, & ignoratur quomodo, & a quo, an pręſumatur contra commẽtarienſem. reſpon. quòd ſic, niſi ipſe aliter probet, quòd nõ dolo, uel culpa ſua ſit mortuus. glo. ſingularis in l. cum res. §. ſi ſpecies, ff. de leg. 2. Angel. de Maleſi. in uerſi fama publica.

Minor præſumitur ignorare. no. glo. in l. quis patrem. uer. proinde. ff. ad ſenatuſconſul. Macedonian.

Mẽtis ſanę quilibet pręſumitur, niſi probetur contrarium l. nõ codicillũ, C. de codicillis, quæ præſumptio naturæ transfert onus probandi contrarium in aduerſarium, ut ibi.

Metus præſumitur inter ſubditũ & dominum, ſecundùm Inno. in c. ſi diligenti, de præſcript. Guid. Pap. q. 407. circa mediũ. ibi. ratio quia.

Minor adeundo hæreditatem an præſumatur læſus, ut reſtituatur in integrum aduerſus aditionem hæreditatis, uel ſi debeat probare hęreditatẽ oneroſam, uel ſi ſufficiat, quòd minor probet credita eſſe in hæreditate, uide plenè Guid. Pap. q. 145. & ſeq.

Minori ſufficit probare aduerſus

ſus tutorem præſumptam læſionem,ſecundùm Bald.in l.fi. C.ſi aduer.uendi.

Mala fides etiam præſumitur,eo ipſo,quòd quis emit rem alienam ſciens eam eſſe obligatã, adeò quòd non eſt neceſſe diſcuti prius principalem debitorem,ita dicit. Hoſtienſis in ſumma tit.de pig.§.quæ actio.

Menſæ epiſcopi bona, quæ tenet Epiſcopus præſumuntur, niſi contrarium probetur. Guid. Pap.q.154.

Minor præſumitur leſus in odiũ fœnerantis.l.1.C.ſi aduer.credito.& ſufficit quem probare per coniecturas, quòd ſit minor,ut dicit Bal. in d.l.Lucius, ff.de exercito.

Minor reſtituitur propter dolũ, uel inſidias tutoris, ſiue ſit dolus uerus,ſiue prçſumptus.l.fi. & ibi Bald.C.ſi aduer.uendi.

Maleficium perpetraſſe an præſumatur qui egreſſus fuit e domo cum enſe euaginato. reſp. Guid.Pap.poſt alios, de præſumptio.num.82.

Maritus uolens caſtigare uxorẽ, eam percutit de uno baculo, ſic,quòd ſanguinare fecit. An abſque denunciatore poſsit inqueſtari.reſp. Gui Pap.de prçſump.num.91. quòd nõ, quia non debet præſumi,quòd doloſè, uel animo iniuriandi eã ſic percuſſerit,conſiderato, q̃ ſunt coniuncti, & ſocij diuinæ & humanæ domus.Nec obſtat l.j. C.de emenda. propinquorum, quia intelligitur, ubi cũ enormitate fit caſtigatio animo doloſo, q doloſus animus prçſumitur ex atrocitate vulneris,§.atrox. inſti. de iniuriis.

Maritus nomine uxoris aliquid acquirit & ſoluit, an uideatur donare.reſp.Guid.Pap.de præſump num.92. quòd ex nobilitate uiri & diuitiis eiuſdẽ ac modicitate pecuniæ præſumitur donatio. Aliàs non, & hoc propter prohibitionem donationis inter uir.& uxor. & ipſe maritus,uel eius hæredes pecunias repetere poterunt, de hæredibus tamen eſt aduertẽdum ſecundum ipſum, quia ſi maritus nõ reuocet, ſeu ſuper hoc querelet in eius uita, donatio confirmatur morte mariti, ideo hçredes non poterũt repetere.

Maritus,qui iocalia per eum data uxori poſtea impignoret, an præſumatur donationem iocalium reuocaſſe. uide Bart. in l.ſi maritus 2. C. de don.inter uir.& uxo.

Minor in dubio præſumitur læſus eo ipſo, quòd permittit labi tempus ad appellandum. vide omnino Gui.Pap.de prçſump.num.100.

Minor, qui non appellauit intra x.dies, an præſumatur læſus. Bart.l.fin.C.in quibus ca.in integ.

leg.reſti.non eſt neceſſaria.

Metus non præſumitur, interue niſſe in contractu facto coram parentibus & amicis, iuxta l. tranſactio.C.de tranſac. & ibi Saly. Marſil. ſingul.417. ubi & alia.

Matrimonium non præſumitur fuiſſe contractum per exhibitionem inſtrumenti dotalis, maximè in alterius præiudicium.ita no. Innoc. in c. illud de præſump. uide omnino Bertachinum in uer. matrimoniũ præſumitur,uel probatur,ubi fuſius,& ibi contra ſer Bartholomæum de Milliario, quia ꝓmiſsio dotis matrimonium non probat.

Præſumitur quis habilis ad matrimonium contrahendũ & procreandum filios, niſi contrarium probetur l. filium, ubi & Barto.ff.de iis, qui ſunt ſui, in principio.

Miles præſumitur,quòd non accipiat pecuniam mutuo, niſi in caſtrenſibus negociis, ut C.ad Macedo.l.fi. & eſt præſumptio iuris & de iure, contra quam non admittitur probatio in contrariam. Bar.de præſump.

Mater præſumitur primo mortua cum ipſa periit ſimul cum filio pubere, aliàs pupillo. Bartol.de præſump.col.2. & præſumitur, quòd ſi pupillus habet ſubſtitutum, & non apparet quis primo ſit mortuus,an teſtator uel pupillus,in dubio pſumitur primo mortuus teſtator,quàm pupillus fauore ſubſtitutionis. item præſumitur quis mortuus in pupillari ętate,& non in adulta, quia in dubio præſumitur pro ſubſtituto fauore ſubſtitutionis. uide in Apoſtil ad Bartol. de præſumptio.de pluribus mortuis,quis pſumatur primo mortuus,uidere remiſsiuè licet ꝑ Thomã Diplouatat.j in d.apoſtil. ad Bartol.in tracta.de præſumpt. ubi plura,& Bar. in conſi. 179. Martinus.

Mala fides potius præſumitur in dubio, quàm ignorantia, arg. l.quemadmodum,C.de agric. & cenſi.li.11. & quomodo procedat,uide Corn.conſi.265.in 3.uol.incip. in hac uidetur,ultcolum.

Metu contraxiſſe nõ præſumitur, qui contraxit interuenientibus affinibus & cõſanguineis. Alciat.regu. præſumpt. 1. præſumpt.20.

Maritus, cui uxor tradidit inſtrumenta,præſumitur eſſe procurator uxoris ſuę. Alcia.de præſumpt.regu.1.præſump. 33.

Maritus præſumitur habitare cũ uxore ſua,ſicut clericus in eccleſia ſua reſidere. Alciat. reg. 1.præſump.35.

Mori citius præſumitur ſenex, ꝙ iuuenis, unde aliter dicitur turbari ordo naturę.Alciat.de

præſumpt. reg. 1. præſump. 43.
Mortuis duobus ſimul, præſumitur eum, qui debilior eſt, prius deceſsiſſe. Alcia. de præſumpt. regul. 1. præſumpt. 49.
Matrimonium non præſumitur ex cohabitatione. Alciat. de præſumpt. regu. 2. præſump. 5.
Morboſus etiam hodie præſumitur, qui olim aliqua ægritudine laborauit. Alciatus de præſumpt. reg. 2. præſump. 19.
Media præſumuntur probatis extremis. Alciat. de præſumpt. reg. 2. præſumpt. 22.
Præſumitur pro matricula. Alcia. de præſump. regula 3. præſumptio. 17.
Militare quis præſumitur ex pecunia patris uel affinium. Alc. de præſump. reg. 3. præſum. 25.
Matrimonium in dubio præſumitur inter duos ingenuos ſimul conuerſantes. Alciat. de præſump. reg. 3. præſump. 38.
Mendax habet præſumptionem contra, Milleus. fol. 119. nu. 42.
Præſumitur eſſe de menſa res, quam epiſcopus poſsidet. c. ut ſuper, de rebus eccleſ. non alienan.
Matrimonium interueniſſe præſumitur, ubi quis confitetur naturales filios eſſe filios ſuos, non adiecto, quòd naturales. uide fuſius per Luc. de Pen. in l. quicunque in 14. præſumpt. lib. 10.
Maior præſumitur quis, niſi probetur minor. l. Labeo. ff. de arbitr. Luc. de Pen. de apochis publ. l. quicunque, præſumpt. 35. lib. 10. ubi fuſius.
Minor de facili circunſcribi præſumitur. l. 1. ff. de mino.
Mulier præſumitur de facili decipi, in authen. de æquali. do. §. plurimum. Igitur præſumitur læſa contrahens mutuum cum fœneratione, niſi probetur locupletior facta l. 1. C. ſi aduer. credi. & ibi no.
Monialis præſumitur ex quo inuenitur inter alias moniales. ar. 20. q. 1. quem progenitores, & no. 19. diſt. in prin.
Mater præſumitur dans dotem pro filia uelle donare, ſicut quis extraneus, l. Idemq. §. & Papinia. ff. mau. §. in præſenti, C. de rei uxoriæ actio.
Matrimonium publicè contrahens erraſſe & ignoraſſe gradum conſanguinitatis præſumitur, & ideo uenit excuſandus. l. ſi. ff. de ritu nuptiarum, & no. ff. de adulte. l. ſi adulterium, §. inceſtum autem.
Mori citius in alimentis præſumitur ſenex, quàm iuuenis l. hæreditatum, ff. ad l. falcid. & de fideicommiſſa. lib. l. ſi cui, ſecus in uſufructu. d. l. hæreditatū. 13. q. 2. illud, cum ibi no.
Mulier præſumitur ignorare legem. Regu. præſumitur, ff. de regu. iur. in 6. & no. in authen. de inceſt. nup. §. 1.

Mater præſumitur, quæ non permittit filium uulnerari, c. affer te, de præſumpt. Innoc. in cap. Michael. de filiis presby.

Mutatione locorum pręſumitur mutari mentis affectum. 81. diſt. ualet.

Militare pręſumitur ex pecuniis patris, aut cognati ſui. C. de pigno. l. ult.

Merces præſumitur promiſſa, eo ipſo, quòd mancipium imponitur, nauta probatur, ff. ad l. Rhod. de iac. l. ſi uehenda. in principio.

Minorem locupletatum pręſumi ſoluta pecunia pro re minoris uendita ſi in uenditione ipſa debitæ ſolennitates ſunt ſeruatę, C. de prædiis mino. l. ſi prędium, & no. eo. ti. l. prędiorum, ſecundum unam opi.

Malæ fidei ſemper præſumitur, qui ſemel fuit malę fidei, C. de præſcrip. longi temp. quę proliber. l. 1. in fi. & ibi no.

Memor hodie præſumitur eius, quod quis olim ſciuit, in l. Lucius Titius, num. 6. per Pau. de Caſt. ff. de leg. 2.

Malum de facili non eſt præſumẽdum de aliquo in ſenio, qui in iuuentute bene uixit. c. cum in iuuentute, de præſumptio. 34. diſt. fraternitatis. imò de ſenectute multa bona præſumuntur, de quibus Lucas de Penna in l. 1. C. de conſulib. lib. 10.

Mala fides nõ pręſumitur in his, quæ palam aguntur. C. de con trahen. empt. l. cum ipſe. ff. de iure fiſci. l. non intelligitur. §. ſi quis palam.

Mala fides non pręſumitur in eũ, q rẽ a domino emit, niſi aliàs ſit & bonis interdictum a iudice, uel a lege. l. ſi quis cum ſciret, ff. pro empto.

Minor nõ pręſumitur lęſus, ideo quia minor niſi probetur. l. nã & poſtea. ff. dę iureiuran. l. ꝙ ſi minor. §. non ſemper. ff. de mi.

Minorem pupillum non eſſe locupletatum pręſumi, pecunia ſoluta tutori pro uenditione rei pupillaris niſi per emptorem probetur l. prædiorum, C. de præd. mino. & qđ ibi no.

Malus licet ſemper præſumatur malus, pręſumptionem tamẽ non faceret uerberatio, aliàs contra aliquem facta, in cauſa homicidij. Grammat. deciſio. Neapol. 25. nu. 7. uide Gribal. Axiomate, Malus.

Nemo ita fatuus præſumitur eſſe, quòd in ſe mentiatur, ſi maximè confiteatur aliquod delictum, cum cõfeſsio in delictis facta præſumatur uera, & ſpõte facta, & conſcientia perpetrati ſceleris. Gramma. deciſ. Neap. 36. nu. 64. & ſeq. & deciſ. 48. num. 11.

Mẽtis ſanę pręſumitur unuſquiſque, ſanique iudicij, & facere, uel non facere, quæ quilibet homo ſani iudicij faceret, uel non

non faceret. Alba.conſilio 46. num.4.

Præſumptio eſt maxima contra repertum in mendacio.Bar.in l.qui ſine, numero tertio,ff.de quæſtio.

Prę́ſumptio, quòd matrimoniũ interuenerit, eſt prę́ſumptio iuris, & de iure.Barto. in §.ad hoc,num.2.in authen.ut liceat matri & auię.

Minor,qui ſemel fuit, non prę́ſumitur hodie minor. nã in his, quę curſu temporis mutãtur, non prę́ſumitur de prę́terito in futurum. Bart.in l.de ętate, num.13.ff.de minor.

Meum præſumitur, quod fuit meum, uel auctoris mei. Bart. l.ſiue poſsidetis,nume.1. C.de probat.

Metus non prę́ſumitur, niſi probetur. Alciat.conſil.55.nume. 20.lib.9. & ideo debet probari per allegantem per probatione luce clam & meridiana clariores.Rolandus conſil. 83. num.37.

Prę́ſumptio eſt contra eum, qui ſuccubuit, quod malam cauſam haberet,& quòd iuſtè ſuccubuerit.Alcio.conſi.44. num. 61.lib.9.

Mutare uoluntatem nemo prę́ſumitur, quomodo intelligatur.Alciat.in conſi.13. num.21. lib.1. ſcilicet rebns ſic ſtantib. ut ibi.

Prę́ſumptio eſt pro his,qui in muneribus alicuius functione deliguntur. Portius in conſil.22. num.3.

Mulier præſumitur ex alio concepiſſe,quæ poſt mortem mariti per 11 menſes peperit, ut in authen. de reſtit. & ea, quæ parit §.mulier,& uidetur probari in l.Gallus,in princ. ff. de liber.& poſthu.

Præſumptio eſt pro uiris morũ probitate & ſcientia literarũ præditis.Portius conſil.91.nu. 5. & hæc quidem præſumptio mediocris non eſt. idem in conſi.206.num.13.

Malum ſemper præſumitur de malo uiro. Cephal.in conſilio 164. nume.14. Ripa de peſte, num.326.

Malæ fidei præſumptio ceſſat in præſcriptione 30. annorum. Ceph conſi.240.num.17.

Mandati ad occidendũ præſumptio an oriatur ex eo, quòd dominus iniuriatus loquutus ſit famulo in aurem,uel ei dixerit.Vade & non reuertaris &c. uide Iulium Clarum in pract. crimin. ubi de mandato agit, & ego aliàs ſcripſi in meo de ſeruis uel famulis tractatu.

Præſumitur monaſterium monialium fore pauperius, quàm ſit monaſterium monacorũ. Ripa de peſte, nu.388.

Mulier præſumitur ſeducta à uiro,cui commiſcetur.Corſus in daga.iuris lib. 3.cap.17. nu.3.

Præ-

Præſumitur pro mandato Principis. Machel.patrocinio 5. numero 4.

Præſumptio quando inducat malam fidem. Boerius deciſ. 211. nu.18.par.1.

Præſumptio mandati ſine ſcientia & patientia domini non cadit. Afflict.deciſ. Neapoli. 308. nume.9.

Metus tormentorum non præſumitur.regu.crimi.49.nu.6.

Metus non præſumitur in criminalibus ex carcere.regu.crim. 55.nu.4.

Præſumitur contra mandatariũ. reg.cri.109.nu 8.

Metus præſumitur in ciuilibus ex carcere. regula criminali 55. nume.5.

Mala fides præſumitur in habente iuris præſumptionem contra ſe.Areti.conſil.132.num.4. Bombinus conſi.29.Alexandr. conſi.97.

Malafides præſumitur,quando q̃s contra iura mercatur.& ſic ex titulo improbato a lege. item ex denuntiatione,ne emat. itẽ ſi procurauit habere titulum. item ex fama publica, ꝙ erat aliena. item ex confesſione,ꝙ ſciebat rem eſſe alienam.item ſtatim, quòd incipit ſcire rem à ſe poſſeſſam eſſe alienã. item in occupante præſumitur mala fides uſque ad 30. annos tantum.item ex omisſione ſolennitatis.item in emente ab executore, niſi probet per famam uel coniecturas, quòd uenditor erat executor. item in eo, qui mittit falcem in meſſem alienam.item in eo, qui facit cõtra legem. item ex nimiis cautelis. item ex priuilegio contra priuilegiatum quo ad præſcriptionem, & potius præſumitur mala fides quàm ignorantia. & mala fides præſumitur in poſſeſſore ſeruitutis,niſi posſideat ex titulo.vel niſi ex coniecturis probetur bona fides, ut per famam, uel ſigna ſeruitutis. uel quia fuerit in lõga quaſi conſuetudine. & quãdo præſumatur mala fides in emptore. & malafides præſumitur poſt litem conteſtatam quo ad fructus,ſcilicet præſumptione iuris & de iure,& in poſſeſſore.& ex eo, quòd res non eſt ſua. quia ſcire debuit eſſe alienam. item ex eo, quòd q̃s prætendit poſſesſionem in re aliena, quam ſcit alienam,uel ſcire debuit.quia non posſidet cogitatione Domini item præſumitur mala fides ex fuga, & in eo, qui posſidet iure non aſſiſtente, nec reſiſtente, etiam ex teſtamento inualido. item in factis contra leges, quas q̃libet ſcire præſumitur item in ſuccumbente per primam ſententiam, & ideo contra eũ poteſt fieri ſequeſtrum. uide omnia ſupradicta per Firma. in reperto.

per. iſto uer. Mala fides præſu mitur,ubi fuſius.

Mandatum præſumitur per oſtẽſionem ſigilli factum à non perſona domeſtica.quia domeſtica potuiſſet uerisimiliter ſurripere illud.& ex ſolo ſigillo ſine oſtentione ſcripturæ mandatũ non præſumitur . Firman. iſto uer.ubi etiam dicit, ꝙ mandati ſolennitas non præſumitur, etiam poſt mille annos.

Mandatum non præſumitur reuocatum ex lapſu longi temporis,niſi cauſa ſupueniat, no. in l.ſi Cornelius, de ſolu.ſecun dum docto.& Paul.de Caſtr. in l.cũ precario . ff. de pcario.

Mutatio non præſumitur. Alciat. conſi.102.nu.5.lib.5.

Mens teſtatoris præſumitur eſſe conformis iuri cõmuni l.ſi duo in fi.ff.de acqui.hęredi. Neuiz. fuſius in conſi.2. nu.4.item ſtatuto & conſuetudini,ibi fuſiſſimè.

Maritus præſumitur dominus ꝓpter pręeminentiam,niſi uxor probet res eſſe ſuas,etiam per ſcripturam priuatam,ex quali tate uero rerum quando præſumitur domina, etiam ſi non probet ſe dominam , ut ſi ſunt ueſtes muliebres.Socin. conſil. 40.in pręſenti.uerſ.ex quibus. cum uer.ſeq.in 1.par.Firma.in reper.uer.maritus.

Matrimonii præſumptio fit . ut p Specula.de præſump. §. neceſſaria.& per Soci.conſ.39.uerſ. circa ſecundum dubium in 1. & per Bertachi.in reper. uerſi. matrimonium. Nam matrimonium præſumitur ex eo, quòd quis domi retinet mulierẽ honeſtè natam , non uilem , uel ſeruam. & inſtrumentum ſolum non probat matrimoniũ præſumptiuè . & præſumitur matrimonium contractum ꝑ uerba de pręſenti ex immisſione annuli in eccleſia , uel in domo præſentibus pluribus teſtibus facta , aliàs præſumitur ꝑ uerba de futuro . item præſumitur matrimonium poſt copulam pręſumptione iuris & de iure, etiam ſi mulier confiteatur contrarium . quia contra pręſumptionem iuris & de iure non admittitur probatio in contrarium, etiam per confesſionem partis c.ſuper eo.de eo,qui cogno.conſan.uxo. ſuę, aliàs, ſic no.in auth.ſed iam neceſſe.C.de dona.ante nupt.Cępola cautela 22. item matrimonium præſumptiuè contrahitur per ſponſalia de futuro ſubſecuta copula carnali , nec admittitur probatio in contrarium.gl.in c. ueniẽs ad nos. de ſponſa.Firm.ibi.

Matrimonium an præſumatur cõſumatum per minorem cohabitantem cum ea , cum qua contraxit matrimonium.Caſt. conſi.270.Firm.

Ma-

Matrimonium habet pro ſe præſumptionem iuris, quando eſt contractum in facie eccleſiæ, niſi contrarium probetur. Specula.de ſponſa.§.5.

Mens mala præſumitur ex actib. exterioribus.clem.ex iui.§.hinc eſt, per Card.de uerbo. ſigñ.& de pręſump.c.1.

Mens teſtatoris præſumpta facit præſumptionem factam in v-num caſum extendi ad alium l.fin.& ibi Docto.& Alex.C.de poſthu here.iuſti.

Maior quis pręſumitur, niſi probetur minor.glo.in c.in pręſentia,de proba.

Metus principis in dubio ſemp præſumitur fuiſſe talis, qualis de iure eſſe licet.Firmá. fuſius in reper.uer.mens principis.

Mercator pręſumitur ſcripſiſſe in libro ſuo rationem de mandato debitoris, cum quo contraxit.Firma.uer.mercator.

Meretrix præſumitur, de cuius domo ſcholaris eſt uiſus exire.Cy.& Bal.in l.neque natales C.de proba.item ſi conſueuit intrare nunc unam domũ, nũc aliam.Ange.in l.ſi qua illuſtris C.ad officia.Firma. in uerſic. meretrix.

Meretrix coniugata preſumitur parere filium ex uiro, etiam ſi publicè meretricatur. l.miles. §.defuncto. ff.de adulte. Rom. ſing.meretrix.

Merita præcedentia faciunt præſumi donationem.Firma.uerſ. merita.

Metum qui ſimulat præſumitur conſentire, c.conſenſus.i.per Firma.

Metus non pręſumitur in uxore contrahente cum viro,niſi probetur de minis, uel uerberib. nec ex ſola dignitate.Firman. uerſ.metus.item metus præſumitur in ſolutione debiti facta à carcerato.metus non præſumitur, ubi interuenit decretũ principis,iudicis.uel preſentia coniunctorum.Firm. ibi.

Metus an pręſumatur accedere uenditioni, quæ fiat poſt proteſtationem factam, ꝙ metu uendat.Firma.ibi.

Metus facit reſcindi contractum inter medicum & infirmum, q. præſumitur, & ideo officio iudicis reſcinditur contractus. Bar.l.inter poſitas. C.de tranſac.l. medicus,de uariis cognitionibus,Firma.

Metus præſumitur in contractu facto ex interuallo. Bar.in l.interpoſitas.ad fi.C. de tranſact.

Metus iuſtus probatur etiam ex pręſumptionibus. Firma. uerſic.iſto.

Miles præſumitur citius errare quàm delictum committere. l.penult.C.de iis quæ in teſta. aſcri.& Alex.conſi. 104.

Minæ faciunt præſumi mandatũ. Bal.l.1.C.de ſeruis fugiti. Alex in l.1.C.de his,quib. ut indig.

Minæ non præſumuntur in obligatione filii facta pro patre in contractu.Bal.in l.filiusfam.C. de fideiuſſ.

Minor an quis præſumntur.Firm. uer.iſto.

Minor excuſatur a dolo præſumpto.glo.& quod no.in l.ubi exigitur.ff.de Eden.

Minor pręſumitur leſus ex multuo, ſibi facto a creditore uſurario.& cum fenore, non autē ſine fenore.& promittendo dicitur ledi minor.Firman. uerſi. minor.

Minor non præſumitur iuraſſe in contractu.gl.in l. ſclendum. ff. de uerb.obl.

Minor iurans non contrauenire, an præſumatur ſcire beneficiũ reſtitutionis in integrum, ſibi competens, ut illi renunciare tacitè uideatur.Firma.uer. minor iurat.

Minor iurans non præſumitur læſus ex iuramento ſibi pręſtito, uel a ſe delato, niſi habeat teſtes.fuſius Firma.

Minor iurans non pręſumitur periurus, nec poteſt probari periurus.no.in l.qui iuraſſe.& in l.alias.ff.de iureiuran.Firman. in reperto.

Mortuus quis præſumitur poſt centum annos, prius non.Firma.uer.iſto.

Mortuus quis ex uulneribus præſumatur. Firma.uer. mortuus.

Mortuus an præſumatur penituiſſe in articulo mortis. Firm.uer ſi.pęnitentia.

Mulier non pręſumitar in dolo.l. ubi in prin.ff.de eden. Bal. in l. fi.in 3.q.C.de iure delib.

Mulier luxurioſa pręſumitur prodiga, in tantum, ꝙ non admittitur probatio in contrarium. Fely.in cap.paſtoralis 3.columna, de iudi.

Mulier ſoluens pro alio non præſumitur donare ei, ſed eius negocia gerere, niſi ſit conſanguinea, uel ualde diues.Bal. in l.1.C.ad Velleia.

Mutionis ſalma eſſe non pręſumitur, ſed aliena.Bal.no.in l. 3. C. de nauti ſeno.

Contra Mercatores ſolitos recipere & facere cambia illicita pręſumitur.Pariſi.conſ. 91.nu. 25.in 1.uol.

Maritus uiuere pręſumitur donec de morte ipſius conſtet, etiam in dubio, & id uſque ad 100.annos.l.fi.C.de ſacroſan. eccle.Iodocus in prac. ciuili. cap. 178. nu.17.ubi de probat. per præſump.agit.

Si reperitur. ꝙ mercator in libris ſuis ſcripſerit rationē ad me pertinentem. pręſumitur ſcripſiſſe ad petitionem mei, cuius intereſt. ita Cal.in l.2.C. de eden.de quo Rui.conſi. 117. nu.8.in 5.uol.

Mercator, quãdo tenet pecuniã alicuius, in dubio pręſumitur lucratus, niſi infra annum proteſtetur

teſtetur de contrario. ita Ioã. de Platea in l.neminẽ,C.de ſucceſſ.& Archid.lib.10.de quo deciſ.Delphin.888. nume.3.& inquit Bar.in d.l.neminem,ꝙ quando aliquis tradit pecuniam in manib.alicuius mercatoris ad honeſtum lucrum, ſeu ad medietatem lucri & dãni, ꝙ quis non poterit petere rationem reddere de lucro ante finem anni,& ſimiliter, quãdo peteretur adminiſtratio totius lucri illius negociationis,ſecus ſi peteretur reddi cõputum alicuius particularis capituli dictę negociationis, uide omnino d.deciſio.Delph. per Mar.& ſocius debet reddere rationem mercantię omni anno,ut eſt text.in l. ſi quis, C.de naufragiis,ut per Barto. ibi de quo Corſet.facit ſing.in uer.mercator.

Actus approbatorij alicuius negocij per metum contracti in continenti ſequentes pręſumuntur etiam ipſi per metum interueniſſe. Alciat. in conſil. 6.nu.45.in 1.lib.

Ad reſolutionẽ matrimonij non ſufficiunt pręſumptiones, ſed teſtes omni exceptione maiores.Alciat.conſ.5.num.56.

Matrimonium pręſumitur facilius contractum propter ęqualitatem, ad quod probandum admittuntur conſanguinei, & etiam mater. Alciat. conſil. 5. numero 63.in primo.

Matrimonium contrahere nemo pręſumitur per metum,pręter tim ubi adeſt ęqualitas.Alcia. conſi.5.num.74.in 1.

Metus non præſumitur,niſi probetur.Alciat.conſi.5. num.76. in 1.lib.

Matrimonium eſt facti, unde nõ pręſumitur D.m.Alciat.conſi. 9.num.19.in 1.lib. niſi quis cõtraxerit cum quadam de futuro, & poſtea eam cognouerit. ius certè pręſumit inter huiuſmodi uerũ eſſe matrimoniũ. Iodocus in prac.ciui. cap.178. de proba.per pręſumpt. num. 38.ubi latius.

Metus reuerent alis non præſumitur, niſi minæ probentur. Alciat.conſi.36.nu.8. in 5.

Matrimonium non præſumitur, niſi probetur,quia eſt facti, & facta non præſumuntur.Alcia. conſi.53.num.1.in 5.

Maritus quamuis recipiat fructus ex fundo uxoris præſumitur potius recepiſſe iure cuiuſdam familiaritatis propter præeminentiam, quàm iure dominij.Alciat. conſi.66.nu.3. in 5.uol.

Lex pręſumit aduerſus muliones, quòd ſint fures, & conueniant cum furibus. Alci.conſi. 133 nu.9.in 5.lib.

Metũ facilius præſumi facit qualitas perſonarum etiam fragilitas mulierum. Alciat. conſil. 1.nu.

1.num.23.lib.8.

Nec dolus, nec metus, nec mala fides præſumitur, niſi quatenus ex perſpicuis coniecturis probatur. Alciat.conſi.1.num. 51. lib. 8. & quando in renunciatione adeſt iuramentum, & poſtea dicta renunciatio ratificetur, præſumitur ratificata potius timore iuramẽti, quàm libero conſenſu. Alciat.conſil. 1.num.50.lib.8.

Mater non præſumitur dediſſe alimenta filijs animo donandi illis, quando adeſt pater, ex quo principaliter ad patrem pertinebat. Alciat. conſil. 46. nu.3.lib.8.

Metus eliditur ex plurib. de quibus Alciat.conſi.71. nu.6. lib. 8.& conſi.55. ubi plura de metu uide omnino.

Mẽtis ſanæ quilibet præſumitur. Plotus inter conſi.diuerſo.cõſil.168.num.7.in 1.uolum. per Zilettum.

Mulier egregia forma induta honoratior, quàm par ſit, præſumitur, uel quòd furto ſubtraxerit ea ueſtimenta, uel quòd mechia ſibi comparauerit, & concubinatu, & hæc quidem eſt leuis præſumptio, ut per Iodocum cap.178. de probatione per præſumptionem, nu.8.

Metum inferre iudex non præſumitur, quia pro eo præſumitur. Bertran.conſi.316.num.4. in 2.uolum.lib.1.

Per præſumptionem minarum quis condemnandus non eſt de homicidio, de quo neſcitur a quo actum ſit. Abb. in c.literas, num.3. de præſumptio.

Mala fides præſumpta non impedit preſcriptionem. Abb. in c. illud, num.20. de præſcript. de mala fide quãdo preſumatur. Abb. fuſius in c.ſi diligenti, de preſcrip. uide Crauet. de antiqui.tempo.uerſi. mala fides, in repertorio.

Memor quis eſſe preſumitur eorum, que fecit in teſtamento. Albericus in l. filio, nu.1. ff. de rebus dubiis.

Malitię preſumptio an tollatur per pœnitentiam. Albe. fuſius in l.omnimodo, C. de inoffic. teſtamento.

Malum preſumitur de pauperib. quibus non eſt uictus, & uita ſufficiens, in authent. de defenſo.ciui.poſt princ. Luc. de Penna in l.7.ad fin. C. de iure fiſci, lib.10.

Malè preſumitur contra officiales, qui ad aliquid agendum procedunt abſque principis iuſsione, & preſumuntur inſolentes, & iudices procaces, & cuſtodes carceris preſumuntur faciliter corrumpi, & ut captiuis non exhibeant alimenta, & executores iudiciorum preſumuntur pertinaces, auari & proterui, ſic & publicani temerarij ad illicitas factiones,

nes,& generaliter prçſumuntur officiales plura mala ſcire & committere, quàm alij, itē iudicantes prçſumuntur potius deferre petentibus quàm iuſtitiam miniſtrare petentib. in authen.ut omnes obe. iudici prouinciç, §. nec latet nos.

Metus iuſtus prçſumitur, ſi graue damnum in propriis rebus timetur. Salycet. in l.interpoſitas, num. 5.C.de tranſac.& metus non prçſumitur in tranſactione, niſi probetur. idē Saly. in l.tranſactionem eo. tit.prçſentia tamen amicorum metus prçſumptionem tollit, ibi. num.2.

Minor non prçſumitur, qui olim minor fuiſſe probatur. Saly. in l.cum te,num.2. C.de probat.

Mulier prçſumitur potius decepta a uiro, quando cum eo facit aliquid prohibitum, quàm quòd uideatur dolo feciſſe. Caſt. in l.ſi tutor, ff. de lega.2. num. 2.

Mulier & minor non prçſumuntur certificati de beneficiis ſuis ſpecialiter, niſi appareat. Bald.in conſi.4.nu.1. in 1.ut legitur. & no.in l.ſciendum.ff.de uerb.oblig.

Mulier prçſumitur eſſe in mala fide conſtante matrimonio in donatione, ideo non poteſt facere fructus ſuos. Iaſ. in l. ſi is qui pro emptore, de uſucapio. num.112.

Minor non præſumitur eſſe ſufficiens in adminiſtratione bonorum.§.item maior, ubi Ang. Inſti.de excuſa.tuto. num.1.

Mandatum quomodo probetur, & quando præſumatur,& quo modo probetur eius reuocatio.Alexand.in l.1.nume.9. C. de procurato.

Mendax in dubio non præſumitur eſſe in dolo, niſi mendaciū redundet ad utilitatem ſuam. Alexand. in l. dolum, nu. 3. C. dolo malo.

Mandatum ſolemne non præſumitur tempore, etiam mille annorum præteritorum. Alex. in l.ſciendum, nume.20. ff.de uerborum obligat. uide omnino Cagnol. in regu. uelle non creditur, num.18.ff.de reg. iur. & omnino Tiraquellū in ſuo de præſcrip.pag.59.

Mulier ſi renunciauit Velleiano propter hoc non præſumitur certiorata de beneficio Velleiani Alexand. in l.ſcien.nu.29. ff.de uerb. oblig. & an mulier prçſumatur, uel probetur renunciaſſe Velleiano de ipſo prius certiorata, ſi notarius atteſtetur eam certioraſſe, & an notario in hoc ſit creden. ibi.num.33.

Minor præſumitur ignorare beneficium ſibi a iure cōceſſum. Alexand.d. l.ſciendum, nu.35. ff.de uerbo.obl.

Mortuus an & quando quis prçſuma

ſumatur ex uulnere, uel morbo præcedente. Alexand. in l. ſi quis cum aliter, nume. 25. ff. de uerbor. oblig.

Mortuus præſumitur interfectus, ſi non apparet. Ang. in l. & ſi certus. §. ſi unus, num. 1. ff. ad Syllanian.

Mandatũ & compromiſſum pręſumuntur in laudo ualde antiquo præceſsiſſe. Caſsiodorus deciſ. 3. nu. 2. & etiam ſi cũ ſententia eſſet productus pro ceſſus, in quo deficeret mãdatum, præſumitur in antiquis, uel antiquiſsimis ratihabitio, aut ſcientia, uel patientia domini, uel ſimile præſumptum mandatum, ibi. nu. 6. de procuratoribus.

Mors præſumitur, quòd impetrationem præceſſerit, etiam ſi eadem die facta reperiatur. Caſsiodorus deciſ. 21. num. 1. de prębendis.

Mandatum non præſumitur, niſi probetur, etiam ſi delictum committatur per famulum, uel amicum. Bal conſil. 98. nu. 7. in 1.

Mali mores parentum inducunt pręſumptionem contra filios. Afflictus in conſti. in tit. de pœna mulierum iniuſtè conquerentium, num. 7. lib. 1. fol. 112. ubi etiam dicit ideo cauendũ, ne quis accipiat uxorem uitioſam imparem ſibi, ne alienę fortè ſordidæ ſtirpes ſplendidis ſeu ingenuis natalibus audeant ſubrogari.

Mortuus repertus in ſtrata præſumitur mortuus ab eo, penes cuius oſtium reperitur, uel ab illo, qui frequentabat illam ſtratam. Marſil. in prac. crim. in §. diligenter, num. 107. & ibi nume. 114. quòd præſumptio eſt minus, quàm indicium, & quòd præſumptiones perſpicuæ faciunt argumẽtum, & ꝙ præſumptio delicti tollitur ꝓbatione bonæ famæ, ibi. numero 197.

Memor ſalutis ęternæ quilibet præſumitur. Marſil. in prac. §. reſtat. num. 2.

Mortuus in carcere in dubio pręſumitur mortuus a cuſtodib. Marſil. in pract. in §. attingam, num. 51.

Malus animus in prohibitis præſumitur. Blancus in prac. fol. 55. n. 130. & malus præſumitur natus ex malis parentibus, uel mala progenie. ibi. nu. 37. fol. 128. & malus ſemel &c. ibi. nu. 14. fol. 160.

Minans habet contra ſe præſumptionem. Blancus in pract. nu. 46. fol. 129.

Maritus reperiens uxorẽ in actu adulterij, & tacens præſumitur leno. Follc. in prac. crimin. uer. item quòd fuit leno, num. 11. 12. & 13. Ferra. cautela 14. num. 6.

Mortuus infra quantum tempus præſu-

præſumitur mortuus ex uulnere. Carrerius in prac. crimi. §. circa, nu. 324. ubi quid ſi conualuit & poſtea eſt mortuus, & quid ſi poſt triduum ſurrexit, & incedit cum baculo.

Mandatum an præſumatur ex ſcientia & patientia domini, quādo quis comparet, ut procurator domino ſciente & patiente. Crauetta de antiquit. tempor. par. 1. nu. 227. & mandatum pręſumitur quādo dominus comparet in cauſa cū aliquo tanquam procuratore, quem dominus afferit ſuum procuratorem, ibi. par. 1. nu. 228. uide plura in repertorio ibi. ubi ponit ampliationes & fallentias, & quòd mandatum de cuſtodiendo pręſumitur ex antiqui. tempor. & ſoluens pēſionem pro alio præſumitur ſoluere de mandato domini, & præſumitur concurrente patientia, aut quaſi poſſeſsione longi temporis, & mandatum Vicarij Epiſcopi præſumitur, ſi non negetur, ibi parte 2. nu. 38. & cōcurrentibus indiciis, aut coniecturis præſumitur mandatum, ibi. parte ſecunda, num. 39.

Maritus lucratur dotem, etiam præſumptam, ſtante ſtatuto de lucro dotis. Crauetta de antiquita. tempor. parte quarta, num. 122.

Mulier an præſumatur dare omnia bona ſua in dotem. Craue. de antiquita. tempor. parte 4. num. 221.

Mortuus an præſumatur deceſſiſſe ex malo regimine, uel ex uulnere. Boſsius de homicid. num. 115.

Mandatum ad homicidium non præſumitur, etiam ſi famulus meus, uel filius, uel conſanguineus occidat inimicum meū. Boſsius de mandato, num. 51. & num. 39. & ibi. nu. 53. quòd conſilium in dubio præſumitur potius quàm mandatum, quando dixit dominus famulo in aure &c. & inimici erant pariter famulus & dominus cum interfecto.

Mulier peccare facile in corpus ſuum pręſumitur, ſi ſit paupercula. item, quæ mercimoniis præeſt, & quæ matrem habuit incontinentem. Boſsius de pluribus uiolentiis.

Metus probatio quando præſumptio eſt è in contrarium fit per tres idoneos teſtes, uel duos omnino excellentes. Boſsius de pluribus uiolentiis, nu. 86. & ibi. nu. 89. dicit, quòd metus nō pręſumitur in loco, ubi eſt princeps, ubi etiā nec dolus, ibi. nume. 90. item metus aut dolus non præſumitur in pręſentia iudicis, nec in præſentia propinquorum, nec ubi cadit copia honeſtarum perſonarū, & ibi. num. 105. An præſumatur

tur metus in contractibus factis cum detentis.

Mortis ſcientia etiam in perſona, quę præſumitur ſcire articulanda, eſt. Bal. conſi. 31. in 2.

Mala fides poſsidendi pręſumitur durare, etiã in eo poſſeſſore, qui effectus eſt furioſus. Bartdus de tempore utili, cap. 18. num. 19.

Malum de malo homine præſumitur, ibi num. 11.

Malus ſemel præſumitur malus & c. uide omnino Bardum de tempore utili, num. 11. c. 17.

Multum præſumitur pro factis antiquis. Tiraquellus de præſcrip. pag. 49.

Mandatum quãdo præſumatur. Tiraquellus de pręſcript. pag. 58. & ex longo temporis ſpacio pręſumitur. ibi. pagi. 56.

Mandatum præſumitur tacitè in eo, qui utilia geſsit, & fecit ea, quæ uerisimile eſt dominũ facturum fuiſſe, & talia idem dominus cogi poteſt rata haberi. Vantius de nullitate proceſs. fol. 264. num. 100.

Mandatum ex diuturnitate temporis præſumitur ſecundùm aliquos, & qualiter ſit hoc intelligendum. Vantius de nullitatibus proceſſ. fol. 263. nu. 92.

Mercatores pręſumuntur fidei probatę. Tiraquellus de pœnis cauſa 51. num. 140.

Mulier pręſumitur ſeducta a uiro, cui commiſcetur. Corſus in daga. iuris, lib. 3. cap. 17. l. 1. C. de raptu uirgi.

Minor præſumitur ignorare ius ſuum. Tiraquellus in l. ſi unquam, in princ. legis, num. 98.

Merita faciunt præſumi donationem. Tiraquel. in l. ſi unquam, in glo. donatione largitus, nu. 45. item faciunt præſumi remiſsionem iniuriarum, ibi. nu. 46. item faciunt præſumi potius donationem inter uiuos, quàm cauſa mortis. ibi. nu. 47.

Mandati ſolennitas non præſumitur ex diuturnitate temporis. Ber. Diaz regu. 451. & ibi ponit fallen.

Mandatum non præſumitur etiã per mille annos. Portius concluſio. 29. ubi ponit fallen. lib. 2. Afflict. deciſ. 368. nu[illegible]c. 9. & 345. num. 8.

Mitius eſt agendum cum conuicto ex præſumptionib. quàm ex confeſsione. Ferretus de duello, num. 25. & quis pręſumptionibus nõn eſt damnandus ſed magis abſoluendus, ſi probatio eſt dubia. Ferrettus ibi. fol. 136. num. 184.

Mala fides præſumpta 30. annis purgatur & extinguitur. Viuius communi opin 167. parte ſecunda.

Minor pręſumitur, qui curatorẽ habet. Iaffredus deciſ. 699.

Malę fidei pręſumitur, qui emit a procuratore, de cuius mandato non conſtat. Boerius q. 281.

q.181.nume. 16. par. ſecunda.

Mulier quando præſumatur de ſuo,& non ex bonis mariti acquirere.Boerius q. 61. nu. 2. & 3.& quid ipſa ad hoc probare teneatur.ibi.parte 1.

Magis præſumitur pro illo, qui plura ſtipendia habet in eccleſia, quia is gradus antecedit, quem labor prolixior, & ſtipē dia longiora fecerunt anteire. glo. ſtipendia. ca. ſi officia 59. diſtinctio.

Melior aliis præſumitur, eo ipſo, quòd quis eſt electus. glo. pro laboribus.c. miramur 61. diſt.

Matrimonium,quando præſumatur.Marti.Lauden.in conſi.30. per totum.

Mulieri luxurioſe uiuenti bonis interdici poteſt, quia ſi eſt prodiga corporis,multomagis p̄ſumitur, ꝙ erit prodiga bonorum.l.& mulieri, quæ luxurioſè uiuit bonis interdici poteſt ff.de curatore furio. Ferratius cautela 6.Plotus iunior in addi.ad cōſilium Martini de Laude 55.nu.9.

Mortuus præſumitur ex uulnere, ſi cito eſt mortuus. Bald.conſi. 499.par.vlt.

Medicus habet pro ſe præſumptionem. Caſſaneus in conſil. 48.nu. 1.

Matrimonium contractus cū cōcubina exiſtēs in articulo mortis,ut filii nati legitimentur ad excludendum ſubſtitutum, nō tenet ad hoc, ut ſubſtitutus excludatur, quia præſumitur in fraudem ipſius factum. Pariſi. conſi. 3.nu.56.in 1.uol.ubi & alia. & ponit,quòd dictum matrimonium, ubi de fraude aliter non conſtet,quod teneat. nu.68.uide omnino.

Morti proximus, quando quid agere in fraudem præſumatur, uel non agere.Pariſius d. conſ. 13.in 1.nu.56.& pluribus ſeq.

Mala fides in cauſa ardua prout eſt feudum eccleſiaſticum,præſumitur, etiam continuata in quoſcunque ſucceſſores. Pariſius conſi.27.nu.125.in j.

Mortuus in domo præſumitur occiſus ab illis,qui habitant in domo.Dyn.in l. 1. §. ſi quis in uilla.ff.ad Sylla.per illum text. ubi & Roma.& Moder. dicentes poſſe ex hoc procedi ad torturam.non autem ad condemnationem.Folle.in prac.crim. tit.auditisq;, nu.45.

Minor factus maior & ratificans contractum,qui à ſtatuto abſque ſolemnitatibus doloſus p̄ſumebatur,de tali dolo p̄ſumpto p̄ſumitur ipſe minor non eſſe ignarus,ſed ſciens. & ideo ualet contractus ita confirmatus.Pariſius in conſi.49 nu.52. in 1.uol.

Mortuus quis non præſumitur in pupillari ætate. Pariſius conſi. 36.in fin.in 2. & qui dicit aliter probare debet.

Maſculinitatis expreſsio per teſtatorem facta in teſtamento præſumitur ad conſeruationẽ bonorum in familia & agnatione, cum per maſculos illa conſeruetur. Pariſi.conſil.72. nume.23.in 3.& ibi nume. 22. dicit, quòd præſumitur teſtator magis dilexiſſe filios ſuos, ex proprio ſtipite & nepotes, quàm ſecus.

Matrimonium clam contrahens cum aliqua, quæ uel erat iam marito copulata,uel aliter, prę ſumatur occultum, uel non ualidum.Pariſius cõſi.57.in 4.ubi & contra Druſilianam.

Mutus & ſurdus a natura præſumitur non habere intellectum & ideo non poſsit matrimoniũ tontrahere, nec teſtari. Si tamen aliter cõſtat,ſecus eſt.Pariſius conſi.63.per totum in 4. uolum.

Metus ex coniecturis & præſumptionibus probatur, & maxime uxoris, in quam conſueuit uir inſeuire, & facit uenditionem alicuius rei dotalis. Pariſius conſi.139.in 4.uolum.

Mulier in dubio præſumitur bonæ,& honeſtæ uitæ, & non deflorata. tamen non procedit, quando indicia, coniecturæ & præſumptiones eſſent in contrarium.Pariſius in conſi. 160. nu.28.in 4. & uide totum conſilium.

Mutatio uoluntatis non præſumitur, niſi in contrarium ſe habeat teſtatoris diſpoſitio.Chacheranus deciſi.Pedemon.50. nume.13.

Mater præſumitur prius mortua quàm filius. Chacheranus deciſione Pedemonta.108. nu.3. & ſeq.& l. ſi mulier cum filio. ff. de rebus dubiis.cum ſim.vt ibi Chacheranus.

Milites præſumũtur ignorare iura,& earum ſcrupuloſitates & apices.Bald.conſi.263. num.4. in primo.

Matrimonium non præſumitur, niſi probetur. Grammaticus conſi.ciuili 141.

Motu proprio concedere nunquã præſumitur Princeps, ſed ad poſtulationem.niſi præcedant benemerita.Grammati. conſi. ciuili 99. nu. 23.& conſil. 100. nume. 52.

Mandatum non præſumitur ex diuturnitate temporis. ſuſius Chacheranus deciſ.Pedemon. 175.nu.4.

Mens talis eſſe prę ſumitur, qualẽ uerba demonſtrant l.Labeo.in fi.ff.de ſuppellectili lega.l.Seiæ de tuto.& curato.& ideò dicẽs alicui baſtardum iniuriarum actione tenetur, cum mens ipſius prę ſumatur, eũ iniuria afficere.Paleotus de Nothis ſpuriisque filiis,cap.63.num. 9.q. not. contra Scholaſticum,qui dixit in ludo conſocio,tu es filius ſacerdotis, qui licet pater

ter eſſet ſacerdos, non tamen poterat dicere filius es ſacerdotis. cum filius alicuius, qui poſtea ſe clericum fecit, non dicatur filius ſacerdotis. ut ꝓbat Firmanus in reperto. uerſic. Filius ſacerdotis. & uerſic. ſacerdos.

Minor præſumitur, qui habet curatorem, niſi maior doceatur. uel niſi ex aſpectu maior oſtenderetur. Iaffredus deciſ. 199.

Metu factus præſumitur, quotieſcunque actus fit continens enormem læſionem, & ſit inter perſonas, inter quas præſumitur reuerentia. Alba in conſil. 100. nu. 4.

Mala fides & ſcientia probatur rei alienæ, eo quòd probatur, quòd talis coram aliquibus dixit ſe rem illam ſcire alienam, quia præſumitur illud in mente habuiſſe. Alex. conſi. 187. nu. 13. in 2. uol.

Mala fides præſumitur in eo, qui emit abſque ſolennitatibus requiſitis. Rolan. a Valle in conſi. 41. ad fi. in 3. uol.

Matrimonium contrahentes prohibitum palam & publicè præſumitur bona fide, & ſic per errorem contrahere. Rol. a Valle in conſil. 93. nu. 23. in 3. & ibi conſuluit etiam, quòd matrimonium contractum corã duobus teſtibus ſecretis, & de eo confectum inſtrumentum per notarium, dicitur clam factũ. & ideo filii inde orti ſunt illegitimi, & inſucceſſibiles, quod bene nota.

Mulier quicquid conſtante matrimonio quæſiuerit, ob turpem ſuſpicionem euitandam, de bonis mariti quæſiuiſſe præſumitur. amplia & limita, ut per Anto. Gabriel. in cõmunibus conclu. tit. de præſumpt. concl. 10. fol. 58.

Mulier præſumitur ignorare iura Rninus in conſi. 190. num. 11. in primo vol.

Maſculi in dubio pſumuntur magis dilecti a teſtatore, quàm fœminæ. Ruinus in conſil. 109. in 2. nume. 5.

Mens tacita, ſeù præſumpta teſtatoris tunc eſt attendenda, quando uerba ſaltem impropriè poſſunt menti deſeruire. Rui. conſi. 156. nu. 2. in 2.

Mulier a uiro ſeducta in dubio pſumitur. Ruin. conſi. 189. nu. 9. in 2. l. 1. C. de rapto. uirgi Grãma. uoto 4 nu. 25.

Miſtum in dubio præſumitur magis participare de ſimplici magis fauorabili. Rui. conſi. 15. nume. 23. eo. tit.

Metus reuerentialis præſumitur, licet non cõſtet præceſſiſſe minas, quando conſtat de graui læſione, maximè ſi læſa ſit puella, & minor & c. Ruinus in conſil. 60. nu. 19. in 3. & metus præſumitur, cum res magna pro modica eſt data in puella minore.

ibi.nu.21.uide plura ad hoc p Albam in conſi.77. p totũ. ubi de metu ad ſaturitatem uſq;.

Minor faciens actum ex iniuſta cauſa, præſumitur illud facere ex ſimplicitate & fragilitate. Ruinus conſi.60. nume. 25. in tertio.

Minus dilecti præſumuntur excluſi, ſi magis dilecti excluduntur. & quomodo. Rui. in conſ. 138. nu.8. in 3.

Mentiri non præſumitur, qui in mortis conſtitutus eſt articulo. Rui. conſi. 120. nu. 2. in 5.

Mater in dubio filiæ præſumitur donare noluiſſe. Rui. conſi. 160. nu. 13. in 5. uol.

Mala fides cauſata ex litis conteſtatione dicitur præſumpta, q̃ hæredi nõ nocet, licet uera noceret. & quid ſit in ficta. Rui. conſi. 118. nu. 6. in 4. uol.

Metus reuerentialis præſumitur in fratre, ſicut etiam in patre & marito. Ruin. in conſi. 140. nu. 10. in 4. uol. Non præſumitur tamen metus reuerentialis niſi minæ probentur. Alcia. conſi. 36. nu. 8. in 5. uol. uide tamen Albam. d. conſ. 77.

Maior 25. annorum præſumitur ignorare actum eſſe nullum, niſi ſit iuriſperitus Rui. in conſi. 141. nu. 8. in 4.

Mala fides defuncti præſumpta & cauſata ab errore iuris non nocet hęredi uolenti præſcribere. Pariſius conſi. 23, nu. 214. in 1. parte. & ſucceſſores alicuius, qui fuit in mala fide, poſſunt inchoare præſcriptionem ex perſona ſua propria. ibid. nu. 210. uide plura de mala fide præſumpta. per Bertachin. uer. iſto.

Mala fides præſumitur in cauſa ardua, & feudali, & in occupatione, etiam quo ad ſucceſſores. Pariſius conſi. 27. nume. 125. & conſi. 29. nu. 25. & ſequen. eod. uolumi.

Maritus pręſumitur perſeuerare in donatione per eum facta. Pariſius conſi. 128. nume. 38. in primo uolum.

Maritus præſumitur carnaliter cognoſcere uxorem cohabitãtem. Pariſi. in conſi. 9. nume. 4. in primo.

Mens præſumpta teſtatoris eſt potius dilexiſſe ſuos quàm extraneos. Pariſius in conſi. 41. nu. 48. in 1.

Mater non pręſumitur odio uelle proſequi filium. Pariſius conſi. 69. in tertio uolum. nume. 43. fol. 95.

Matrimonium primum præſumitur, ſi illa uxor prima fuit tranſducta ad domum tanquã uxor nam per tacitum conſenſum præſumitur, quòd uerba præceſſerint de præſenti. Pariſius conſi. 57. nu. 6. in 4. & matrimonium primũ pręſumitur ex cohabitatione ſimultanea, & ex fama loci. ibi. nu. 7.

Metus

Metus præſumitur, quando remittitur, uel fit aliquid, quod non eſt ueriſimile. Pariſius in conſi.58.nu 67.in 4.

Mulier habet omnem præſumptionem, quòd nolit damnũ mariti. Pariſius conſi. 87.n.16. in 4.uol.

Metus præſumitur, quando remittitur, vel vẽditur, quod nõ eſt veriſimile. Pariſius in conſ. 139 nu.19.in 4.vol.

Mortuus repertus in puteo præſumitur, quòd ſe non præcipitauerit. & ideo poteſt ſepeliri in cimiterio, uel eccleſia. Soci. iun.in conſi.51.nume.1.& 2.in primo vol.

Malafides præſumpta, ex quo q̀s rem vacantem accepit, non nocet ſucceſſoribus, quin ex eorum perſona poſſint præſcribere. Soci.iunior in conſil. 76.nu.99

Metus præſumptio ceſſat, etiam quando interuenerint minę. quando contractus eſt coram conſanguineis geſtus. Soci.iunior in conſi.67.nu.4. in 2.

Matrimonium præſumitur, ſi Senator honeſtam & liberã mulierem in domo retinuerit, & cum ea longo tempore cõuerſatus fuerit.

Magiſter percutiens diſcipulum p̃ſumitur ex cauſa correctionis. Firma.in repertor. uerſi. magiſter, ubi docet capitulare ſuper hoc.

Maior an præſumatur is, qui fuit minor. Firma. ver. maior.

Mala fides pręſumitur ex quàm pluribus. de qu ibus Firmanus in uer. malafides præſumitur ubi fuſiſſimè.

Maleficium præſumitur factum tempore, quo licuit, ut non puniatur, non autem tempore prohibito, quando utroq; tempore potuit cõmitti. Barto.in l.non ſolum.§. ſed ut reprobari.ff. de operis no.nunc. & ibi etiam uide, quid de loco.

Mandatum præſumitur in eo apud quem inſtrumenta cauſæ reperiuntur. Firman.uerſicul. Mandatum qualiter fiat, nu. 19.item & per oſtenſionem ſigilli factam à perſona non domeſtica, ſecus ſi domeſtica q̃ ueriſimile potuerit ſurripere. Firma.ibidem, & non pręſumitur ex ſolius ſigilli ſine ſcriptura oſtenſione.ibi.

Mandatum præſumitur ex minis, Firma.

Mandati ſolennitas an præſumatur ex diuturnitate temporis. Firma.ibi.

Mandatum, & uoluntas pręſumitur ex conſuetudine. l. Titianus.ff.quod cum eo.Bal.in l. 1. C.de exercito. Firma.ibi.

Mandatum præſumitur in eo, qui impetrat literas ſine alicuius contradictione. Firma. ibidem.

Manda-

Mandatum non præſumitur reuocatum ex lapſu longi temporis, niſi cauſa ſuperueniat. Firma.ver.iſto.

Maritus præſumitur dominus ꝑpter præeminētiam, niſi vxor probet res eſſe ſuas, etiã per ſcripturam priuatam Ex qua litate verò rerum quandoque præſumitur domina, etiam ſi non probet ſe dominam, vt ſi ſunt ueſtes muliebres. Firma. verſicul.maritus adminiſtrat. num. 13.

Maritus prȩſumitur habuiſſe totum precium rei venditæ, licet in inſtrumento maritus & vxor ſimul vendiderint, & conſeſſi fuerint precium recepiſſe. Firman.ver. maritus aliena re.nu.7.

Maſculus preſumitur primo natus quàm fȩmina, quando ex uno vtero ſimul naſcũtur duo filii ſ.mas& femella.Firm.uer. maſculus.

Matriculatus prȩſumitur exercere artem, in qua eſt matriculatus.Bald.in rubri. C. de exercitoria.

Matrimonium prȩſumptũ qualiter fiat. Specul. de prȩſump. verſi.neceſſaria..

Matrimoniũ an præſumatur conſumatum per minorem cohabitantem.Caſt.in conſi. 270.

Matrimonii probatio, uel præſumpto fit modis, de quibus ꝑ Firma.in reperto.verſi.matrimonii probatio. & matrimonium fuiſſe legitimum, uel præſumptiuum quibus modis probetur, & quibus non. Firma.ibi.vide omnino, vbi plures caſus, quibus præſumitur matrimonium.

Medio tempore prȩſumitur poſſeſsio ex extremitate temporum.Firma.uerſic. medio tempore.

Mendacium prȩſumitur dolo dictum, ſi ex eo ſentiat commodum is, qui mendacium dixit l.eleganter. §. idem Pompon. & ibi Bar.ff.de dolo.

Mens Principis in dubio præſumitur fuiſſe talis, qualis de iure eſſe debet, fuſius Firmanus ver.mens.

Mens ſana præſumitur in teſtatore, niſi contrarium probetur.Firma.uerſi. mens ſana.

Mercator præſumitur ſcripſiſſe in libro ſuo rationem de mandato debitoris, cum quo contraxit.Firma.verſ.mercator.

Meretrix prȩſumitur, de cuius domo ſcholaris eſt viſus exire. item ſi conſueuit intrare nunc vnam domum, nunc aliam.Firma.ver.meretrix.

Metus quando præſumatur.vide plenè Firma.verſi. metus non præſumitur.& Vitalem in tractа.clauſularum. vbi plenisſimè de metu plurium perſonarum.

Min iſter præſumitur, qui ſtipulatur

latur pro alio l.cum quis.§.nu ptura.ff.de leg.3.

Memor non præſumitur ex præterito in præſenti.Specula.de actio.ſeu peti.§.2.verſic.quid ergo.

Minor an excuſetur à dolo præſumpto.glo.quod non in l.vbi exigitur.ff.de eden.

Minor præſumitur læſus ex mutuo ſibi facto à creditore vſurario & cum fenore, non autẽ ſine fenore l.1.& ibi Barto.C ſi aduer.credit.

Minor iuraſſe non pręſumitur in contractu.l.ſciẽdum, ff.de uerbo.obli.Firm.

Minor iurans non contrauenire. an pręſumatur ſcire beneficiũ reſtitutionis in integrum ſibi competens, vt illi videatur tacitè renuntiare. Firma.uerſic. minor iurat. & minor iurans non præſumitur læſus ex iuramẽto ſibi præſtito, vel à ſe delato.item nec ex eo, quòd non appellauit, niſi probet appellationem fuiſſe ſibi vtilem. item niſi renũciet appellationi poſt ſententiam, ſecus ſi ante, niſi conſtet, quòd fouerit iuſtam cauſam. itẽ nec præſumitur læſus, & ideo non reſtituitur, ſi intra terminum non probauit, niſi probet ſe habuiſſe probationes. Firman. verſ.minor iurat.

Minor iurans non præſumitur periurus, nec poteſt probari periurus, no.in l.qui iuraſſe.& in l.aliàs.ff. de iureiur.Firma. vbi ſupra.

Minor iurans præſumitur deieraſſe, ſi apparet contrarium eius, quod iurauit. Barto.in l. qui iuraſſe.in prin. de iureiur. Secus in pupillo, qui non præſumitur periurus, etiam ſi cõtrarium eius, quod iurauit, appareat, quòd præſumitur oblitus.ibidem.

Mora contra hæredem præſumitur, ſed nõ in clandeſtinis. Firma.uer.mora.

Mortuus præſumitur, qui non reperitur. Bar. l. & ſi percuſſor. §.fin.ff.ad Sylla.aliàs in l. & ſi certus.§.ſi vnus.

Mortuus ex vulneribus non curatis an p̃ſumatur mortuus ex vulnerib. mortalibus. Bal. in c.1.5.col.quibus mo. feud. amittatur.

Mors licet plenè non probetur per vnum teſtem, tamen præſumitur, licet aliàs vita pręſumatur.Firma.

Moriens an ſemper pręſumatur verum dicere. Firma.

Mortuus præſumitur quis poſt centum annos, non ante, niſi allegetur uiuere, & probetur ſemel fuiſſe viuum. Firma.

An mortuus quis ex vulneribus pręſumatur. Firmanus ſufiſſimè.

Mortuus an præſumatur pęnituiſſe

fuiſſe in articulo mortis. Fir.

Mulier non præſumitur in dolo. l. ubi, in prin. ff. de eden. Bal. in l. fi. 3. q. C. de iure delibe.

Mulier præſumitur ſterilis poſt l. annos. Niſi probetur fertilis, & peperiſſe poſt ab eo, qui allegat fertilem, licet rarò contingat. Firmanus uer. mulier.

Mulier præſumitur habere animum ſobolis procreandæ l. 2. & ibi Bar. C. de indicta uiduitate tollenda.

Mulier prægnans præſumitur, ut intra tres menſes poſt mortẽ mariti. niſi ſit ſenex, uel ſterilis. Bal. in l. decreto. C. de infa.

Mulier prægnans, quando moritur, lex præſumit partum ſuperuiuere. Firma. uerſi. mulier prægnans, in fine.

Mulier præſumitur obligata ex quadam ſimplicitate, etiam ſi iuret, & ideo non obligatur, ſed debet eius iuramentum tanquam captatorium relaxari per epiſcopum. Bald. in rub. C. de rerum permuta.

Mutuum an præſumatur ex ſimplici datione, uel numeratione pecuniæ. Firma. uer. iſto.

Mutuum ſtudenti præſumitur uerſum in cauſam ſtudij. Firman. ibi.

Mutuum præſumitur uerſum in emptiones nuper factas. Bart. in l. fi. C. ad Velleian. per l. 1. in prin. C. de pigno. & in l. Imperator. §. fi. de leg. 2.

Mutuans præſumitur dominus pecuniæ mutuatæ. ſecundum Flor. in l. ſicuti. §. ſi quæratur. ff. ſi ſerui. uendi. per l. nam & ſi fur. ff. ſi cer. peta. Firma.

Mulier quidquid acquirit conſtãte matrimonio, uel poſtea facta uidua præſumitur acquirere ex bonis uiri. Niſi contrarium doceat, & probet. Pariſ. in conſi. 62. per totum. volu. 1. uide omnino pro Domino Currerio.

Mandatum principis non præſumitur conceſſum ad damnum tertij, ſed per importunitatẽ. Nec præſumitur Papa & Princeps, uti plenitudine poteſtatis. Pariſius conſil. 82 nu. 57. & 58. in 1. vol. etiam quòd adſint clauſulæ prægnantes, ut ibi.

Mutatio uoluntatis non præſumitur, ſed perſeuerantia, & ideo donatio non reuocatur per confeſsionem teſtamenti, in quo adſit clauſula caſſans, &c. Pariſius conſi. 128. num. 39. in 1. uolum. Cacheranus deciſ. 169. num. 11.

Mutare autem uoluntatem ſuã teſtator non præſumitur, ſine aliqua cauſa. Pariſius conſi. 61. num. 44. in ſecundo.

Metus non præſumitur in muliere, quando contrahit cum patre. Pariſius conſi. 26. num. 65. in tertio.

Mortuus in dubio præſumitur potius prius filius impubes, quàm

quàm mater l. cum mulier. ff. de rebus dub. Corn. conſi. 196. per totum, in 1. ubi quando p̄ſumatur prius mortuus an pater, uel filius. vide omnino, etiã tempore peſtis.

Matrimonium inter cohabitantes, ut uir, & uxor de iure ciuili præſumitur, de iure canonico ſecus. Zannet. in tracta. de diffe. inter ius cano. & ciuile, num. 271. tomo 1.

Monialis præſumitur, quæ inter moniales reperitur. Maluitius in trac. de canoniza. ſanctorũ, in ult. dubio, nu. 35. to. 3.

Maritus nobilis prǽſumitur donare ea, quæ uxori concesſit. Bonicon. in trac. de nobilitate par. 5. num. 22. tomo 5.

Metum inferre non præſumitur iudex. Pariſ. in trac. ſyndica. §. an ſi, tomo 14. fol. 104. num. 3. colum. 4. reus tamen qui aufugit propter nimiam iudicis ſeuitiam non habet præſumptionem criminis contra ſe. Idem Pariſ. ubi ſupra, §. ſubiicio, num. 8. fol. 111. col. 3. ad fi. & malum ſemper prǽſumitur de malo iudice. Grilandus de relaxa. carcera. §. quæro primo, num. 11. tomo 15.

Mandatum præſumitur acceptũ propter iudicij auctoritatem, ubi quis conſtituit procuratorem apud acta præſentem. Lãfranc. in trac. de arbitris, in prin. num. 19. tomo 18.

Maſculus præſumitur prior natus, quàm fœmina. Tiraquell. in tract. de iure primogeniorum, in 7. & 8. opinione 17. q. num. 1. & ſeq. & in ſuo de legibus connubialibus in l. 1. numero 58.

Meretrix præſumitur, quæ uagari ſolet. Tiraquellus de legib. connubialibus in x. l. connubialem, num. 34.

Mulier prǽſumitur uiri ſeductionibus decipi. Caſſaneus in cõſuetud. Burgundiæ, titulo des droictz § 4. uer. ne peult. num. 11. fol. 142.

Mala fides prǽſumpta quomodo intelligatur. Capicius decif. 86. num. 9. & purgatur ſpacio 30. annorum ibi nu. 10. & mala fides præſumitur in eo, qui procurat habere nouos titulos confirmationis. ibi. nu. 12.

Minor aduerſus dolum præſumptum quomodo ſaluatur. Bar. in l. ubi exigitur. ff. de eden.

Cum plures ſimul moriuntur, alter alteri ſuperuixiſſe non prǽſumitur. Bar. in l. quod de pariter, num. 1. ff. de rebus dubiis.

Magnanimus quis præſumitur ex magnitudine ǽdificiorum. Bar. in l. 2. C. de prædiis, & omnibus rebus nauiculariorum. lib. 10. nu. 5. fol. 35.

Matrimonium præſumptum habet tantam uim, quantam uerum, unde, quòd diſpoſitum eſt in caſu uero habet locum

in præſumpto. Abb.in cap.ueniens,num.6.de ſponſa.& ma.

Mortuus quis non præſumitur, licet habita diligenti inquiſitione ignoratur, ubi ſit. Abb. in capit. in præſentia,num.4. de ſponſalibus.

Mulier ſi contrahat matrimoniũ ueriſimilis p̃ſumptio de morte mariti eam excuſat. Abb.in c.in præſentia,num. 4. de ſponſalibus & matri.

Matrimonium non præſumitur, etiã probata cohabitatione, cohabitatio tamen per longũ tempus cum aliis adminiculis facit præſumptionem pro matrimonio. Abb.in c. conſultationi,num.5.de ſponſalibus & matrimo.& pręſumptum matrimonium tenet, licet ſecundum uerum matrimonium ſuperueniat.Abb.in c.is qui, nu. 3.de ſponſa. & matri.

Matrimonium ſi non eſt conſumatum præſumitur impedimentum pręceſsiſſe,& illo probato ſeparatur matrimoniũ. Abb.in c.liberę,num.3. de frigidis,& maleſi.

Minor ſemper præſumitur deceptus. Abb. in cap. cum cauſa, num 13.de emptione,& uend.

Metus non præſumitur in muliere ex pręſentia mariti.Abb.in cap.cauſam, nu.5. de offic delega. & an præſumatur durare metus, ſi poſtea appareat aliquid uoluntariè factũ.Abb. in c.ad audientiam, num. 3.de his,quæ ui metusve cauſa ſiũt. Cacheranus deciſione Pedemontana 179. uide omnino.

Mercator uilis non præſumitur habere res precioſas,idem de paupere.Abb.in c.ſuper eo.de his, quę ui metusve cauſa.

Mandatum præſumitur, quoties quis agit nomine alicuius ipſo pręſente & non contradicẽte.Abb.in c.cæterùm,num. 11. de iudiciis.

Minatus fuit quidam percutere aliquem, & ille reperitur percuſſus & ignoratur a quo, an pręſumatur, quòd fuerit ille, qui minatus eſt.Abb.in c. ſcribam,de præſumptio.

Matrimonium an pręſumatur, ſi probatur,quòd maritus dederit annulum mulieri. Abb. in c.illud.num.12.de præſumptio.& ſi probetur, quod antum mulier portat annulum, an præſumatur matrimoniũ. ibi num.13. & ibi num.3. nam ſignum ęquiuocum ad plura non probat, nec pręſumptionem facit pro altero tantum.

Monacus,qui profeſſus eſt, de ui ac uiolentia ſuorum parentũ conqueritur, dicendo, quòd monaſterium cõtra animi ſui uoluntatem ingreſſus ſit,præſump io uehemens eſt in contrarium. Nam ob id, quòd cõfitetur ſe eſſe profeſſum, ius p̃ſumit, quòd omnia ſint acta

ac

ac celebrata per ipſius conſenſum, donec aliqua in contrarium probatio proferatur. vide no.glo.pro hac pręſump. materia in l.1s qui fidē, in uer. contra pręſumptionem, extra de ſponſalibus & matrimo.

Morituri citius pręſumuntur parētes uelut antiquiores, quām filij.l.hęreditatum. ff.ad l.falcidiam.l.qui duos, §.cum in bello, & §.fi.de rebus dub.

Mortuus ex uulnere, quādo quis pręſumatur.Bart. in tracta. de percuſsionibus, num.1.

Mulier an pręſumatur omnia bona ſua dare in dotem.Alexan. in conſi. 144.num.1. in 6.& ibi etiam dicit nume.8. quòd uir non præſumitur conſumere fructus bonorum mulieris ipſius mulieris uolun:ate, quia genus mulierum eſt auariſsimum. Alexand. in conſil. 142. num.2.in 6.uolum.

Moram committere uelle nemo pręſumitur. Alexan.conſi.194. num.6.in 6.uolum.

Motus principis non præſumitur, quando non eſt inſerta in literis clauſula ex motu proprio.Alexan.in conſil. 112. nu. 2.in 7.uol.

Mortuus præſumitur ille, qui nō reperi ur.Dec. conſ.652. numero tertio.Herculan. in ſuo, de negatiua, num.290. ubi modum probandi mortem pluri fariam probat.

Media talia pręſumuntur, qualia probantur pręcedentia & ſequentia Socin. conſi.73.num. 22.in 1.uol.

Metus, quando præſumatur extortus, quando filia contrahit, cum patre. Socin. conſil. 263. num.6. in 2.

Metu tormentorum pręſumitur facta confeſsio incontinenti poſt tormenta.Soci. conſ.263. num.10.in 2.

Mala fides præſumitur in factis cōtra leges, quas quilibet ſcire pręſumitur. Corn. in conſi. 237.litera B, in 2.vol.

Metus ſemel illatus præſumitur durare.Corn. conſil.41. litera L, & ſeq.in 2.

Mala fides pręſumitur in nouo poſſeſſore. Corn. in conſi.172. litera O, in 3.vol.

Mulier non præſumitur dare in dotem bona ſua. Cor.in conſ. 127.litera B, in 4.volum.

Mala fides potius præſumitur quàm error. Cor. in conſil.70. in 4.litera H

Malafidæi allegatio præſumpta tollitur curſu 30. annorū. Iaſ. conſi.72.num.2.

Metus ſemel illatus pręſumitur ſemper durare.Goz di.in cōſ. 9.num.18.

Mandatum non pręſumitur etiā per mille annos.Gozad.in cōſ. 11.num.5.

Mandatum ex coniecturis præſumitur, licet ſola diuturnitas

temporis hoc non inducat. Gozadin.conſi.11.nu.13.

Mandatum licet ex longo temporis curſu non præſumatur, preſumitur tamen ratificatio. Gozadi.conſi.11. num.16.

Mandatum nunquam præſumitur ex longiſsimo temporis curſu, niſi agatur de modico præiudicio.Gozadin. in conſi. 96.num.11.

Mandatum præſumitur,quando apparet de productione, ſeu lis eſt conteſtata cum procuratore. Gozadin. in conſil.96. ibi.nu.15.

Mulier maritata preſumitur potius dotata,quàm non, & potius de bonis patris & fratris uel fratrum, quàm aliorum. Cur.ſen.conſi.34.num.3.

Mens teſtatoris præſumitur eſſe talis, qualis eſt legis diſpoſitio.Cur.ſen.in conſil.75.nu 6.

Matrimonium in dubio non præſumitur putatiuum, ſed uerũ. Cur.iun.in conſi.64.num.17.

Mori ſubito nemo præſumitur, niſi peſtis tam ualida probetur.Ancha.conſi.388.num.10. Soci.iun.conſi 89.num. 1.in 2. uolum.& matrimonium præſumitur ex cohabitatione per decennium,quando ſemel ſe maritum & uxorem confeſsi ſunt & de hoc erat fama in uicinia. Socin.iunior in conſil.89. nu.5. in ſecundo.

Metus præſumitur inſtare in detento, licet permittatur ire p curiam.Marſilius in conſil. 48. nume.28.& terror ſemper præſumitur in fieri ab officiali. ibi. nume.27.& metu tormentorũ in dubio confeſsio facta præſumitur.ibid.nume.29. & metus durare præſumitur, quouſque durat eadem torquendi poteſtas.Marſilius conſi.52. nu.5.

Malè,qui ſe geſsit,præſumitur ſe peius gerere in futurum.Marſilius in conſi.51.nu.2.

Mortuus carceratus repertus preſumitur cõtra cuſtodem.Marſil.conſi.52.nume.36.

Maritus præſumitur procurator conſtitutus ab uxore, ſi penes ipſum reperitur inſtrumentũ nominũ debitoris uxoris.Marſil.conſi.52.num.39.

Memor ſalutis eternæ quilibet preſumitur.Marſil.conſil.109. num.31.

Metus præſumptio ceſſat ex præſentia iudicis.item metus præſumptio ceſſat ex præſentia mariti aut amicorum.itẽ metus præſumptio ceſſat in his, quæ fiunt ex interuallo. itẽ metus preſumptio ceſſat, ubi de metu proteſtatus quis nõ fuit. item metus non præſumitur in actu geminato, aut reiterato.Crauetta conſ.113.nu. 2.& ſeq.in 1. uol.item metus non preſumitur,niſi probetur.item metus non preſumitur in officiale contra non ſubditum.itẽ

metus

metus &c.Crauetta conſ.115. nume.13.in 1.& indicia & præſumptiones ſufficiunt ad proban. metum. Gratus reſpon. 38.nu.25.in 2.

Malafides præſumitur in eo, qui ſcit, uel ſcire debet rem ad alium pertinere. Crauetta conſil.116.nu. 6. & qui ſit in bona uel mala fide.ibi.

Malafides præſumitur contra eũ qui contrahit contra diſpoſitionem iuris.Crauetta in conſi.142.nu.12.

Mala fides grauior eſt mala fide prçſumpta. Crauetta in conſ. 146.nu 6.

Mercator præſumitur habere pecuniam paratam. Crauetta in conſi.191.nu.8.

Matrimonium prçſumptionibus probatur. unde plura in conſi. Bartholo.Camerarii inter cõſil. Zabarellæ, ubi de præſumptionibus agit. fol.mihi. 119. ubi plura, & Ferrettum in conſi.49.nu.10.in.1.uol.

Mendicare uelle nemo præſumitur,& ore tremente cibũ quçritare, ſi aliter uiuere posſit. Gratus reſpon.93.num.8.in 1. uol.a communiter accidentibus,ad nota.in l.certi condictio.§.quoniam.ff.ſi cert.peta. unde illud Euangelicum. Fodere non ualeo, mendicare erubeſco.

Præſumitur pro matrimonio. Gratus reſp. n.2. in 2.nu.6.

Præſumitur minor,cui fuit decretus curator.149. nu.4. in 1.

Malafides præſumitur in ſciente rem alienam. Riminal. conſil 431.num.15.in 3.

Mandatum procuratorium, etiã cum damno tertij præſumitur ex diuturnitate temporis 30.uel 40.anno.Ferrettus cõſ. 142.num.10.in 1.

Medicus, pro medico præſumendum eſt,nec ei imputatur euẽtus mortalitatis, ideo non debet promittere.Caſſan.conſil. 48.num.1.

Matrimonium prçſumitur, quando ſponſa eſt traducta ad domum uiri potẽtis ad coitum. Bocrius conſi.44.num.20.

Mala mens ex effectu malo ſolet præſumi,& omne malè actum p̃ſumitur prauo animo actũ. Alba conſi.97. num.9.

Malum & damnum illatum ſemper malo animo factum eſſe prçſumitur. Zaſ.conſil.9.nu.6.

Meliora in dubio præſumuntur. Zaſ.conſi.2.num.20. in 2.

Mater uidua non prçſumitur habere malũ animum ad filios. Zaſ.in conſi.18. num.37. in ſecundo uolum.

Metu ſtatuti factum prçſumitur, ſi quid fiat.quod requirat ſtatutum, uel ad id poterat ille cogi facere.Ripa in c. cum M. Ferra. de conſtitu. nume. 180. ubi plura.

Mortem aſſeuerans præſumitur

ante

ante uериſimilem notitiam, eſſe conſcius alicuius conſpirationis. Ripa de legibus, conſil. 16. num. 3.

Miles præſumitur in conflictu intuliſſe uiolentas manus in hoſtes. Ripa in conſil. 34 num. 1. de reſcriptis.

Metus, quomodo probetur, quia dependet ab animo. Neuizan. conſi. 46. num. 17. & metus nõ præſumitur in præſentia nota bilium perſonarum, uel loco inſigni, uel coram affinibus, uel quãdo ciuiliter agitur. ibi. num. 20. & 21. & metus extorti iuramenti non præſumitur purgatus, & ſi in inſtrumento dicatur ſponte, & ex certa ſciẽtia, contractum fuiſſe. ibi. numero 22.

Mens præſumitur conformis naturæ actus, qui geritur. Neuizan. in conſil. 49. num. 26.

Maritus, qui longo tempore aluit uxorem, præſumitur habuiſſe dotem. Neuizan. conſil. 57. num. 8.

Mulier quæ longo tempore administrauit bona mariti abſentis, præſumitur ſibi ſatisfeciſſe de dotibus. Neuizan. in conſi. 57. num. 11.

Mercator in dubio præſumitur lucrari. Neuizan. in conſil. 77. num. 25.

Motu proprio quid factum non præſumitur, niſi nominatim in reſcripto dicatur. Caſtellioneus in conſi. 8. num. 30.

Metus præſumitur durare, ubi durat eadem torquendi poteſtas in officiale. Grammatic. in conſi. 40. num. 14.

Præſumitur pro mandato principis. Machellus patrocinio 5. num. 4.

Maritus ſciens ſe non eſſe ſoluẽdo, uel uidens ſe futurum eſſe non ſoluendo, præſumitur cõfiteri dotem in fraudem eius creditorum, nedum anteriorum, ſed & futurorum. Machellus patrocinio 56 nu. 9.

Mulier non præſumitur uelle iactare ſuum. Bellonus in conſi. 65. num. 6.

Matrimonium nõ probatur per prę ſumptiones, nec præſumptionibus leuibus eſt prę ſumẽdum pro matrimonio, nec matrimonium probatur per cohabitationem uiri, & mulieris in eodem lecto, & mẽſa, ſed potius fornicatio. Bellonus conſi 88. num. 14. 16. & 17.

Mulier præſumitur meretrix ex præſumptione uiolenta. Ioſephus Fontanella inter conſil. crim. per Ziletum conſil. 97. num. 35. lib. 2.

Matrimonium ex quibus præſumatur contractum & conſumatum, ubi ſponſalia præceſſerunt Laudenſis conſi. 30. nu. 1. & ibi. Matrimonium præſumitur ex confeſsione, uel quaſi poſſeſsione, & matrimoniũ

præſum-

præſumptum eſt, ſi poſt matrimonium ſequatur copula. itē matrimonium ex ſolo oſculo, uel tentando, quando præſumatur. item matrimonij ſauore in dubio præſumitur pro actore. Item matrimonium, ubi reperitur factum in dubio præſumitur factum etiam ſeruatis ſolemnitatibus concilij Tridentini, ibidem.

Matrimonium præſumitur metu factum, ubi ad plura loca puella fuit translata, & ubi puella pluries fuit proteſtata. Laudenſis conſil. 31. nume. 21. & 23.

Matrimonium præſumptum nō admittit probationem in contrarium. Laudenſis in conſil. 61. num. 17.

Magis dilecta præſumitur minus grauata. Moder. Pariſi. conſil. 5. num. 1. & prædilecta non minus præſumitur plus grauata, uel prohibita. Moder. Pariſi. in conſi. 6. num. 7.

Minus quod eſt in dubio præſumitur. Moder. Pariſi. conſil. 9. nu. 22. 23. & 27.

Mater præſumitur magis diligere filiam quam ſe ipſam. inter conſi. ulti. uolunta. per Zilettum conſil. 158. nu. 34 quod eſt Anton. Fran. de Doctorib.

Minus dilectum non præſumitur quis præferre magis dilecto. Cephal. conſi. 62. num. 50. in 1. volum.

Matrimonium præſumitur fraudulentum, quod ſine pompa, ac numero, ſaltem quinque teſtium contractum non eſt. Cephal. conſi. 82. nu. 27. in 1. uol. Roland. a Valle conſi. 93. in 3. ubi contra ſer Iacom.

Matrimonium non præſumitur, quādo eſt maxima diſparitas inter marem & fœminam. Cephal. conſi. 82. num. 63. in 1.

Moriens non præſumitur mentiri. Cepha. conſi. 86. nu. 18. in 1.

Minor præſumitur ſimplex, & ignarus, fallaciis ſubiectus potius, quàm ut ipſe decipere ſciat. Cephal. conſil. 109. num. 14. in 1.

Mater præſumitur melius ſcire ætatem filiæ, quàm ipſa filia. Cephal. in conſi. 142. nume. 57. in 1. uolum.

Malum de malo uiro ſemper præſumitur. Cepha. conſi. 164. nu. 14. in 2.

Metus præſumptio tollitur ex præſentia iudicis. Ceph. conſi. 210. nu. 83. in 2.

Maritus præſumitur ſcire conditionem adiectam legato. Rolandus conſil. 56. num. 24. in 2.

Mutatio præſumitur in his, quæ uariantur tempore. Rolandus in conſi. 67. num. 17. in 2. uol.

Mulier non præſumitur dare omnia bona ſua in dotem. Port. in conſi. 82. num. 7 & 9.

Mendacium præſumendum non eſt. Fortu. in trac. de ultimo fine

ne iuris, num. 477. tomo primo, in princ.

Metiri debitor non præſumitur, qui pecuniam ad manum ſe non habere dicit. Bald.conſil. 318. in princ.

Mandatum nunquam præſumitur ex temporis diuturnitate, ſecus in conſenſu pro forma requiſito Ruin.conſi.41. num. 19. in 1.

Malæ fidei præſumptio ceſſat, & bonę fidei inducitur ſpacio lõgiſsimi temporis, præſertim concurrente titulo, licet nullo & iniuſto maximè confirmato. Ruin. conſil. 41. nume. 25. & 29 in 2. item præſumptio malam fidem abeſſe differt ab illa bonam fidem adeſſe, quia eſt dare medium. Ruin. conſil. 41. num. 30. in 1.

Metus præſumitur, ſi contrahẽs cum tiranno enormiter læſus inueniatur, etiam ſi ſit renunciatũ exceptioni metus. Ruin. in conſi. 105. num. 2.

Metus pręſumitur purgatus per taciturnitatem longi temporis, ſcilicet, quo ad tertiũ poſſeſſorem. Ruin. conſi. 105. nu. 9.

Mala fides poſsidentis pro hęrede dicitur eſſe pręſumpta. Nu. Cacheranus deciſ. Pedemontana 56. num. 10.

Mens talis eſſe pręſumitur, qualis eſt legis. Cacheranus deciſione Pedemontana 160. num. 5. col. 1. ad fi.

Maleficiis uiam aperire quis non debet. Cacheranus deciſione Pedemontana 170. num. 7.

Mala fides quibus caſibus pręſumitur. Menochius de arbitr. iudi. caſu 225.

Male fidei pręſumitur, qui uendit tanquam procurator, ſi nõ couſtet de mandato. Rolan. a Valle in conſi. 6. num. 41. in 3. uolum.

Mala fides pręſumitur, ſi diſtrahitur id, quod non debet diſtrahi. Bal. conſi. 75. in princ.

Memoriam quis tenere præſumitur eorum, quę facit l. magnã, C. de contrahen. & commitẽ. ſtipula. Bald. conſil. 110. col. 2. num. 1. in primo uolu.

Mutatum non pręſumitur quid, niſi probetur. Bald. conſi. 401. in primo.

Mortuus præſumitur is, de quo eſt fama, ac etiam ſit mentio in inſtrumento cum aduerbio quondam. Bald. conſil. 407. nu. 9. in primo uol. idem in eo, de cuius uita nunquam fuit ſcitũ iam unt 20. anni & ultra. Bal. conſi. 90. in 2.

Mortuus non præſumitur, niſi probaretur ſaltem per plura indicia. Bal. in conſi. 170. num. 3. in 2.

Mutuum in dubio pręſumitur quis potius uelle contrahere, quàm donare. Bald. conſi. 236. num. 4. uerſus finem, colum. 2. in 2. uolum.

Mutatum

Mutatum non præſumitur, niſi probetur. Bal. conſi. 9. nume. 2. in tertio.

Matrimonia ex generali conſuetudine non contrahuntur ſine dote, ergo dos conſtituta præſumitur, quòd ad arbitrium boni uiri eſt referendum. Bal. conſi. 111. in 4. uol.

Mulier præſumitur acquirere ex bonis uiri. Bald. conſi. 66. in 5. uolum. & conſi. ſeq.

Mortuus nemo naſci præſumitur. Bald. conſi. 69. in 5. num. 4. in 5. uol.

Mandatum non præſumitur ad delictum, etiam ſi delictum committatur per famulum, uel amicum. Bald. conſil. 383. num. 5. in 5.

Memor quis præſumitur eorum, quæ facit. Bal. in conſi. 505. nu. 2. in 5. vol.

Minor poteſt in integrum reſtitui aduerſus dolum præſumptum. Bal. in l. inter minores, ff. de in integrum reſti. mino. col. 2. circa princ.

Matrimonium præſumitur, licet non conſtet interueniſſe matrimonialia uerba, dummodo interueniant matrimonialia facta, puta honor maritalis, & pſonæ ſint æquales, inter quas honeſtum cadat matrimoniũ. Nam matrimonium inhoneſtum non præſumitur, quia ſi quis furtiuè accedit præſumitur concubina. Bal. in l. in liberæ. ff. de ritu nuptiarum.

Metus, aliud eſt metum præſumere, qui regulariter non præſumitur, aliud præſumere metum non interueniſſe, quod & regulariter non præſumitur, aliud eſt nihil præſumere. Bal. in l. tranſactionem, nume. 1. C. de tranſac. illud quod eſt facti præſumitur ex contumacia, id eſt concubitus, ſed non quod iuris eſt, ideſt matrimonium. Bal. in l. ita demum, colum. 2. num. 7. C. de procurato.

Mandatum ad delictum non præſumitur, niſi probetur. Bal. cõſi. 98. num. 7. in 1. uol.

Mors præſumitur illata tædio uitę, cum cauſa non præceſsit. Menochius de arbitrio iudicis. caſu 284. nu. 17. ut hoc anno fecit quidam Magiſter literarius nomine Thyreſia Romandiolę hic Ferr. 1571. inſeuiente rubeſto terremotu, mẽſe Aprili, qui ſe proiecit in puteum, & ſuffocatus eſt nocturno tempore.

Mala fides præſumitur cõtra reũ, qui in ſecunda inſtantia reportat ſententiam contra, & ideo cõdemnatur in expenſis. Bal. conſi. 24. in 3.

Metus præſumitur factus, ubi metus, uel uerbera præceſſerant. Bal. conſi. 26. num. 2. in 3. uol.

Maritus in dubio non præſumitur uelle priuilegiare uxorem in bonis ſuis. Bald. conſil.

ſil. 51. in tertio uolum. num. 2.

Metus iniuſtus non præſumitur, ubi cauſa eſt iuſta. Bal. conſil. 127. num. 1. in 3. uol.

Mulier pręſumitur bona ſua taci tè uiro ſuo in dotem dare. Bal. conſi. 276. in 3. uol. num. 4.

Metus præſumitur, qui eſt in tor mentis, qui timet crudelitatē, nel capitalem inimicitiam ho minis potentis & arbitrio iu- dicis cōmittitur, & etiam præ- ſumitur metus in eo, qui eſt ita arctatus, quòd non poteſt fugere, & præſumitur compul ſus & terroribus imminenti- bus, & nemo, qui in poteſtate hoſtium eſt præſumitur ſpon- taneus, nec is, qui ſine uitę pe- riculo non audet libera men- te & libera lingua uti, item ꝓ batur metus per locum a ue- riſimilibus, item probatur me tus per effectum, per quem ꝓ- batur animi effectus, item per cathenas pręſumitur impreſ- ſio, libera gēs cui libera mēs, & libera lingua. Bald. conſil. 364. nu. 5. in 3. vol. ubi & alia.

Minores præſumuntur ignorare ius. Bald. conſi. 341. in 3. uolu.

Mēs talis eſſe præſumitur illius, qualem uerba indicant, etiam ſi ſit Papa Gomes. de annali poſſ. q. 10. litera F, fol. 251.

Mutuatum ſocietati mercatorū lex præſumit, quòd ſit acce- ptum in cauſam mercantiæ. Bal. conſi. 440. num. 1. in 4. uol.

Mulier, quæ ſe obligat pro uiro, præſumitur ſeducta a uiro. Bal. conſi. 5. in 5. uide Cepolā conſi. 27. in ciuilibus. Bald. cōſ. 193. in 5. uol.

Memor pręſumitur quis eorum, quę fecit. Bal. in l. quamquam, ff. ad Velleian.

Mulier non pręſumitur ex tradi- tione ſine titulo ex cauſa do- tis tradere omnia bona. Bald. in l. hęc ſententia, col. 2. num. 10. de ſententiis, quæ ſine cer- ta quantitate &c.

In obligatiuis præſumitur, quod eſt minus. Moder. Pariſ. conſil. 11. nu. 22. & ſeq.

Medicinas infirmus recipere re- cuſans præſumitur non ſanæ mentis, glo. in cap. prouiden- dum. 83. diſt. Specula. ſingula- riter in tit. de ſalario, §. ſi. uerſ. ſed quid ſi infirmus. Petr. Ra- uēn. in ſuo alphabeto in uerſ. Furor.

Mulier de facili præſumitur de- cipi, §. his conſequens, in auth. de equalitate dotis, propter vi ri ſeductiones, §. 1. in authen. ut immo. ante nup. don. facit, qđ no. in c. 1. & 3. de adult. item in dubio mulier honeſtæ uitę, prę cibus, uel inſidiis nequiſsimi hominis, qui meditatur rapi- nam, pręſumitur deuicta. l. vni ca. §. pen. C. de raptu uirgi.

Mendax in dubio non pręſumi- tur in dolo, niſi mendacium tendat ad ſui utilitatem. text. eſt

eſt no. in l. eleganter. §. fin. ubi Bar. ff. de dolo.

Miles, qui recipit mutuum, in dubio prçſumitur expẽdere cauſa militię. tex. eſt ſingu. in l. fin. in fi. C. ad Macedon. glo. in l. 2. ff. eo. & eſt præſumptio iuris & de iure ſecundùm glo. ibi.

Mulier quidquid acquirit præſumitur ex bonis mariti acquiſiuiſſe, uide omnino Petrum de Rauenna in ſuo alphabeto, uerſi. depoſitum, fol. 32. col. 4.

Mutatio uoluntatis non præſumitur. Neuizan. conſil. 20. nu. 9. Alexan. conſil. 113. num. 19. in 6. uolum. Corn. conſil. 249. litera A, in 4. uolum.

Mulier non prçſumitur iactare ſuum. Bellonus conſi. 66. nu. 6.

Malus ſemel ſemper prçſumitur malus in eodem genere mali. regula ſemel, de regu. iur. Cępola conſi. 37. num. 3.

Matrimonium non prçſumitur contractum, nec filius prçſumitur legitimus, quando mulier eſt turpis uitæ. Bar. conſil. 120. num. 4. & debet probari matrimonium. ibi. Nec nominatio alicuius in coniugem ꝓbat matrimonium, & alia plura. Pariſius in conſil. 59. in 4. ubi pro D. Ang. uide omnino.

Mortua matre una cum filiis caſu fortuito, præſumitur, quòd filij prius deceſſerint. Bart. in conſi. 179. num. 4. itidem & in prin. Bald. conſi. 145. in 5.

Mutuans militi prçſumitur mutuare in re caſtrenſi, nec admittitur probatio in contrarium. Martin. Lauden. in trac. mili. q. 14.

Mala fides ſemper prçſumitur contra reum in cauſa appellationis condemnatum. Bald. in conſi. 24. num. 2. in 3.

Malè uti ſubſtantia quis an prçſumatur, & quomodo probetur. Bal. conſi. 122. in 3. nu. 3.

Metus an probetur ex prçſumptionibus teſtatori illatus, & compulſio. Bal. conſi. 350.

Mortuus nemo præſumitur naſci. Bal. conſi. 69. lib. 5. num. 4.

Mortuus non prçſumitur, ſed potius uita, quia mors eſt facti, & non prçſumitur niſi in caſibus in iure expreſsis. Bal. conſil. 145. in 5. uol. num. 5.

Mortuus filius primò non præſumitur, quàm pater, niſi quando ſimul moriuntur in eodem caſu, puta ruina &c. Bal. d. cõſ. 145. in 5. num. 6. ubi etiam dicit, quòd quando mors eſt fundamentum intentionis alicuius debet probare mortem, & ibi alia. Caſt. cõſ. 101. in 2. nu. 1. Alexand. conſi. 39. nu. 3. in 1.

Mutuum prçſumitur, niſi qualitas prçcedentium uerborum aliud deſignet. Bald. in conſil. 339. in 5.

Memor quis prçſumitur eorum, quę facit. Bald. in conſil. 505. num. 2. in 5. uol.

Mandatum prçſumitur ex longinquitate temporis, & factū aliquid præſumitur nomine illius, ad quem factum pertinet. Caſt. conſi. 84. num. 8. in 1.

Murus, uel paries cognoſcatur communis, & qualiter nō prçſumatur communis. Paulus de Caſt. conſi. 334. num. 1. in 2. uolum.

Mulier quo caſu non præſumatur habere de bonis uiri. Alexand. in conſi. 24. num. ſecundo, in 1.

Mandatum non habet pro ſe prçſumptionem, niſi quatenus ex eius inſpectione apparet. Alexand. conſi. 6. num. 4. in quarto.

Mens & intentio iudicantis eſſe præſumitur qualis eſſe debet. Dec. conſi. 43. num. 5.

Mandatum non præſumitur ex tempore. Socin. in conſil. 254. num. 5. in 2. vol.

Mariti res in domo prçſumuntur potius, quàm uxoris propter præeminentiam, oportet igitur, quòd uxor probet ſuas. Bald. in l. 2. C. ne uxor pro marito.

Mulier non præſumitur certiorata Velleian. Bald. in rubr. C. ad Velleian. num. 4.

Mulier etiā prçſumitur eſſe territa, donec eſt apud uirum. Bald. in l. & ſi contra, nume. 2. C. de nuptiis.

Mulieres licet perdant inſtrumentum, tamen non perdunt iura ſua, ſi habēt aliam probationem, uel ualidam præſumptionem. Bal. in l. cum citra, in antiq. C. de iure do.

Miles magis præſumitur liberalis, quàm paganus. Bal. in l. Lucius, §. idem reſpon. ff. de acq. hære. ubi tex. & glo. facias unā manum magnam inquit Bal.

Mortuus præſumitur & interemptus ille, qui non apparet. Bal. in l. & ſi certus, §. ſi unus, ff. ad Syllanian. vbi dicit, quòd facit in argu. pro illis, qui non inueniuntur poſt cōflictum, ut præſumantur intercēpti in bello.

Multitudo hominum in iudiciis ſemper prçſumitur. l. in donationibus, C. de dona. Foller. in prac. cano tit. quòd ſi comparuerunt. num. 2. fol. 163.

Mulier uirum timere præſumitur. Innocen. in cap. perlatum, quòd metus cauſa. Concenatius lib. 1. q. cap. 9. num. 20.

Mulier non præſumitur omnia bona in dotem dare marito, uide omnino Concenatium in 2. lib. q. cap. 5. ubi bene.

Mendax in uno præſumitur etiā mendax in alio. Ioan. de Amicis in conſi. 73. num 3.

Metus reuerentialis præſumitur in nurum reſpectu ſoceri, cum eadem ſit reuerentia in ſocero, quòd in marito. Cranetta d. conſi. 182. nume. 9. ubi dicit quiectationem factam a nuru

ſocero

ſocero non tenere in caſu illo.

Mendax conuictus de mendacio ſuper uno negato, præſumitur cõtra eum ſuper alio negato, niſi contrarium probetur. Crauetta conſil.282.colum. fi.circa principium.

Mulier præſumitur mala. Plotus inter conſi.ultimarum uoluntatum diuerſorum, conſi.168. num.48.ubi & alia.

Matrimonium non præſumitur inter diſpares. Calephatus inter conſi. diuerſorum crimin. per Zilettum conſil.59.nu 51. tomo 2.

Minor prǽſumitur ignorare ius ſibi competens, & hoc eſt ſpeciale in ipſo minore. Crauetta in conſi.255.num.3. in 2.uol.

Mens talis præſumitur, qualia uerba, in ore enim & mente prǽſumitur eſſe unum, & idẽ. Crauetta conſi.294.uerſic. ſecundò conſidero.in 2. uol.

Præſumitur ſemper pro eo, quod multum poteſt. Crauetta conſil.318.num.4. uerſi.3. reſpon.

Mortuus præſumitur uulneratus ex negligentia & mala cura, quàm ex uulnere, ubi conſtat de negligentia & mala cura. Aſinius inter conſi. criminalia diuerſorum per Zilettum cõſil.107.num.7.tomo 2.

Magiſtratus habet pro ſe præſumptionem. Natta conſi.527. num.10.

Mulier donans præſumitur decepta. Royzius deci.3. pagina 100.col.1.circa princ.

Mulieris dictum facit præſumptionem nõ modicam, & ideo poteſt deferri iuramentum, quia præſumptione faciente pro aliquo deferri poteſt iuramentum. Abb.in c.ex inſinuatione, num.7. de procuratoribus.

Merita in dubio præſumuntur ineſſe ipſi donatario. Bald. in l.certum, in fi. C.fam. erciſc.

Miles non prǽſumitur in dolo, ſed præſumitur in milite magis error, quàm malitia. Cephalus conſil.110.num.33.

Memor quis præſumitur ſuę ſalutis. Bertran.in conſi.82. num. 1.in 1.uol.

Mercatores præſumuntur libros mercaturę conficere ex mandato eorum, qui cum eis contrahunt, & ex conſuetudine mercantili, & ideo coſtenentur edere ad inſtantiam eorũ, qui cum eis contrahunt, & eſt communis opinio, de qua Bertran.conſi.202.nu.5. in 2.uolu. lib.1.

Mulier præſumitur acquiſiuiſſe ex bonis uiri, ut euitetur turpis ſuſpicio, etiam, quòd ſit uidua, & gubernatrix pupillorum. Bertran.conſi.280. num. 15.& ſeq.in 2.uolum. lib.1. uide omnino.

Mala fides præſumitur in habente iuris præſumptionem contra

tra ſe. Bertrand. in conſil. 346. num. 6. in 2. uol. lib. 1.

Mortuus quis præſumitur in bello, in quo notoriè multi interierunt, qui in eo fuit ingredi uiſus uiuus, & ipſe non probetur poſtea fuiſſe uiſus, quia ibi præſumitur mortuus. l. fin. §. ſi quis in bello, ff. de iis, qui not. infa. & ibi etiam Bart. Bald. & Angel. quia ſatis dicitur conſtare de morte, & ideo per eorum proximiores hæreditas adiri poteſt. Bertran. conſi. 48. num. 1. & ſeq. in 3. uol. lib. 1. & ualet argumen. a bello ad peſtem. ut per me, de arg. argumento iſto.

N

Nominatus primo in teſtamento præſumitur fuiſſe a teſtatore magis dilectus. gl. in l. qui ſoluendo. 2. ff. de hære. inſti. quia ordo ſcripturæ eſt attendēdus. l. quoties in prin. ff. de uſufruct.

Prǽſumitur pro notario, not. in l. quoties, in prin. ff. de hære. inſti. Alex. in l. Herennius, §. Caia, de euictionibus.

Prǽſumitur pro nobilibus, in his, quæ concernunt nobilitatem. glo. in c. illud. 40. diſt.

Natus præſumitur primò maſculus, cum mulier maſculum & fœminam ſimul parit l. ſi fuerit. ff. de rebus dub. & ſi ambo maſculi ſunt nati pariter, & non apparet quis prius, præſumitur, quòd formoſior & robuſtior celerius exiuerit de carcere materni uteri, argu. l. ſi fuerit §. fi. ff. de reb. dub. ſecūdum Bal. in §. ſed cum uos, in 3. col. in proœm. ff. orum, uide omnino in Apoſtill. ad Bar. de præſump. ubi, quis eorum primogenitus dicatur.

Nobilis & uirtutis ſtudioſus præſumitur quis deſcendens ex nobili genere, ſicut econuerſo de prǽſumptio. regula prima, præſumpt. 48.

Numerus maior eligentium præſumit, quòd maior ſit zelus. Alciat. regu. 1. prǽſumptio. 51. de prǽſumpt.

Præſumitur quòd notario, quòd bene exerceat officium ſuum. Alciat. de prǽſumpt. regula 3. præſumpt. 13.

Natus ex uxore præſumitur conceptus de marito, licet mater interim etiam cum aliis conſueuerit. Alciat. de prǽſumpt. regu. 3. præſumpt. 37.

Nolle, qui ſemel noluit ſemper durare præſumitur, patet ex eo, quod no. ff. ſi cert. petat. l. ſi quis cum nec. §. j. in gloſſ. quǽ ſemper.

Nouatio non prǽſumitur, niſi expreſsè agatur. C. de noua. l. fin. Dic: ut no. ff. de prǽt. ſtipu. l. ſi.

Non præſumitur, qui per nouationē aliquid promittit plus deducere

deducere in ſecunda obligatione, quàm tenebatur in prima, ff. de vſur. l. ſi ſtipulatus.

Nominans aliquem ad publicũ munus perpetuum excuſationem habentem præſumitur cauſa uexationis & calumniæ nominare, ſi nominatus in cauſa appellationis interiectæ ꝑ eum obtineat. l. 1. C. de ſump. recu. & de decur l. 2. & not. ff. de uaca mu. l. 1. §. ſed ſi per calumniam.

Notarij pręſumũtur habere propoſitum uoracitatis & fraudis, C. de numerat. l. 1. ubi & Luc. de Penna, & in eiſdem faſtus & rapacitas pręſumitur. ff. de priui. eo. qui in pala. mili. l. penultima.

Nouitas parit diſcordiam, de conſue. c. cum conſuetudinis, ubi dicitur, quòd nouitates ꝑſumuntur parere diſcordias.

Negligens pręſumitur, qui admonitus nõ facit, quod facere debuit. 18. diſt. peruenit, & no. extra de cenſi. c. Romana.

Natura humana facilius labitur ad delicta, ut præſumitur, in §. ſi uerò, in auth. de mona.

Nupta præſumitur mulier, quæ anulum defert in digito. 30. q. 5. noſtrates.

Nominationi conſentire pręſumitur, qui appellat ab ea. l. 2. C. de filioſam. lib. 10.

Notando & diſputando bene & optima ratione decerni præſumitur. l. munerum. §. mixta, ff. de mune. & hono.

Notarius pręſumitur rogatus cõficere inſtrumentum, ut no. in authen. de tabellio. §. nos autẽ, in glo. hic no.

Notitiam quis habere præſumitur de his, quę palam fiunt in ciuitate. Abb. in cap. fi. num. 2. qui matri. accuſa. poſſ.

Notarius, an pro notario præſumatur ex lõgo, & quotidiano exercitio. Bald. conſi. 338. in 3. parte, num. 4.

Nouum, uel uetus an præſumatur, & quomodo probetur. Bald. conſi. 263. nu. 1. in ſecunda parte.

Si in utero matris ſimul naſcantur maſculus & fœmina, nec apparet quis primò natus fuerit, pręſumitur maſculus primò natus, ff. de rebus dub. l. ſi fuerit, §. fi. ratio, quia maſculus fortior pręſumitur. Iodocus de præſumpt. num. 24.

Notatius pręſumitur a partibus rogatus, ut inſtrumentum cõficiat, ſi aliter non conſtet, ut no. Ioan. de Lignano in c. 1. de fide inſtrum. quod eſt bonum ſcire, quia inſtrumentum tabellionis non rogati non probat, ut dicit Ioan. de Graſsis in d. c. 1. uide tamen Alexand. conſi. 70. volu. 2. & Bald. conſil. 300. in 4. uol. & conſi. 32. num. 14. & ſeq.

Notorium quid eſſe pręſumitur. Guid.

Guid.Pap.de prǽſumptio. numero 15.

Nuntio an credatur,& pro eo p̄ſumatur, qui exequitur mandatum iudicis, & fuit percuſſus &c. Gui.Pap. in trac. præſumpt. num.20. uide omnino, & etiam Alciat. de præſumpt. regula 3.præſumpt.14.

Notarius mortuus præſumitur, quòd ipſe fuerit notarius, nec eſt neceſſe probare de ſuo titulo, ſed ſolum de quaſi poſſeſsione utendi officio notariatus, ſecus ſi uiueret, ſecundũ Inno.in c. ueniens, de iureiur. & uide Bartol.in authen.quas actiones, C. de ſacroſanctis eccleſiis.

Notorium dicitur etiam, quod reſultat ex præſumptione iuris. Guid.Pap.de præſumptio. num.59.

Negatiua probatur per prǽſumptiones, probãdo amicitiam, uel affinitatem occidentis alium.ita dicit gloſſ. in l. 1. C.de ſica.& pro tanto occiſor probat negatiuam, quia intentio actoris eſt fundata propter crimen commiſſum, nam qui facit,quod facere non debet,dolus in eo præſumitur, ff. ad l. falci l.dolo,ideò ipſo facto intentio actoris notoria iuris p̄ſumptione probatione non indiget, ut dicit Cyn. in l. 1. C. de ſica.

Notariũ quem fuiſſe in antiquis inſtrumentis non eſt neceſſe probare, uel, quòd quis fuerit in quaſi poſſeſsione notariatus, quia ex facto in antiquo oritur præſumptio, ut dicit Innocen.in c.ueniens, de uerbo. ſignifi. & ponit Bal. in authen. quas actiones, C.de ſacroſanctis eccleſ.

Notarius præſumitur falſarius eo ipſo, quòd probatur aliter lectum quàm ſcriptũ.no. Bar. in l.quoties,ff de hære.inſti.& ſi pars producat tale inſtrumẽtum, an poterit aduerſarius redarguere de falſo in aliqua eius parte. Guid.Pap. de præſumpt. num.89. ubi etiam dicit,quòd notarius prǽſumitur apponere uerba importantia uoluntatem defuncti, quãquã ſit idiota.no.Barto. in l.ſi quis filiabus.ff.de teſta.tutela.Et ſi unum fuerit dictum per contrahentes, uel per notarium dum uerba contractus recitabat, & aliter reperiatur ſcriptum, non præſumitur falsè ſcriptum, ſed erroneè, niſi ex aliis circunſtantiis aliud appareat, ſecundùm Bartol. in l. quoties in 3.no. ff.de hære. inſti. de teſte, qui dicit ſe nihil ſcire de contentis in inſtrumẽto,uide per Bar.in l. coram,ff. de uerbor.ſigni.& Panorm. in c.cum Ioan.de fide inſtrumẽt. & ſi teſtes contradicãt inſtrumento,cui potius erit ſtan.an notario,

notario,uel teſtib. Specula.titulo de inſtru.edi.§ reſtat,uer. quid ſi dum atteſtatio publicatur. Guid. Pap. de præſumptio.num.93.& q.540.

Notarius ponit in inſtrumento iſta uerba,ex certa ſcientia, & bene conſultus,non ui, non dolo,neque metu inductus,an ex tali aſſertione præſumatur talis contractus eſſe. Reſpon. ꝙ ſic,quia ex inſtrumento oriuntur præſumptiones. prima, ꝙ ſit uerum inſtrumentum .ſecũda,quòd ſit ſolemne tertia, ꝙ uerba prolata a notario fuerint a partibus prolata. iuxta no.in l.cum precibus, C.de ꝓba.ita dicit, & tenet Bart. in l. rẽ maioris precii, C. de reſcin. uend. & iſtud eſt notabile, ſecundum Gui.Pap.de præſumptio. num. 102. attamen credit,quòd admitteretur probatio in contrarium.

Notarius præſumitur rogatus, etiam ſi non conſtet,uel ſiue dicatur,rogatus ſcripſi & publicaui. Firman. uer. notarius de quibus rogetur, fol.120. Alex. in conſi.73.num.7. in 1.

Notarius præſumitur potius errare, quàm falſum committere.Firmanus uer. iſto fol. 121. vbi dicit uerum,niſi conſtet ex coniecturis dolus,& non præſumitur errare,niſi cõſtet,ibi. & quando eſt bonæ famę. Alexand.conſi.53.num.20.in 7.

Notarius non præſumitur ſcripſiſſe teſtamentũ aliter,quàm teſtator dictauerit,& non præſumitur errare, niſi probetur. Caſtr.l.errore, C.de teſtamẽt. item non præſumitur ſcire factum aliter, quàm habuerit a partib. item præſumitur ſcripſiſſe quicquid habuit a partibus in mãdato, cuius fines nõ præſumitur exceſsiſſe,ſed fideliter ſcripſiſſe.Bald.d.l.errore, & præſumitur potius omiſiſſe, quàm plus ſcripſiſſe in ſcriptura ſua.Bal.in l fin.§.licentia.C. de iure delibe.

Nullus pręſumitur ignorare iures patrimonij ſui, & ſuorũ. l. quiſquis,cum glo. C.de reſcin. uendi.

Numeratio præſumitur ſi pecunia fuit præſens, etiam præſumitur facta tempore inſtrumẽti continentis confeſsionem de recepto cum ſtipulatione, & præſumitur numeratio ex lapſu biennij, niſi contra probetur, & non præſumitur numeratio uſurarum contra uſurarium. Firmanus in repertorio,uer.numeratio.

Nuncius quando mittitur præſumitur, quòd mitti potuerit etiam procurator.no.in c. conſtitutus,& ibi doct. & Francus de appella.

Nominatus in ſcriptura tanquã præſens & conſentiens. præſumitur fuiſſe præſens. Alciat.in

 conſi.

conſi.6.num.10.in primo.

In inſtrumentis antiquiſsimis p̄ſumitur eum, qui ſubſcripſit eſſe notarium, nec alia fides de tabellionatu facienda eſt. Alciat.conſi.4.num.16.in 4.

Neceſſarius non pręſumitur neceſſarium ſinere illaqueari & defraudari. glo.in l.2. ff. in ius uoca.eant.

Nominatio filiationis præſumptionem non facit, ita, quòd probandi onus in aduerſariũ transferatur. Dec. conſil. 462. num. 13.

Nudus cum nuda inuentus, & ſolus cum ſola in uno lecto recubans præſumitur fornicatio, uel adulterium c.literis, de pręſumptio. Iodocus ubi ſupra, nume.14. & hæc quidem iuris eſt uehemens & uiolenta præſumptio, ut inquit Iodocus.

Nomen proprium ignorans pręſumitur non ſanæ mentis. Innocen.in cap.cum cauſam, de teſtibus. Pet. Rauennas in ſuo alphabeto, uer. furor.

Notarius præſumitur in dolo, ſi omiſit debitas ſolemnitates in teſtamento, ſecus in aliis inſtrumentis, quia potius præſumitur error, quàm dolus. uide Petr. Rauenn. in ſuo alphabeto aureo, in uer. teſtamentum col.pen.& ult.

Negligere ius ſuum nemo pręſumitur, maximè ubi fuit uigilans in acquirendo. Cepola in conſil.26.numero ſeptimo.

Notarius in dubio pręſumitur rogatus. Bal.in conſi. 158.num.3. in 2.parte, Alexand. in conſil. 48.num.5.in 5.uolum. ubi dicit communem.

Notarius habet præſumptionem pro ſe ex longo & quotidiano exercitio. Bal.in conſi.128.nu. 4.in 3.parte.

Nuncius præſumitur potius aliquem citaſſe ad domũ, quàm perſonaliter, quando habuit in mandatis, quòd citaret perſonaliter, uel ad domum. Alexan.in conſi. 2. nu.7.in 3.uol.

Notarius præſumitur rectius ratione officij, & præſumitur p̄ inſtrumento, quòd contineat ueritatem. Alexand. in conſil. 53.num.29 in 3. uol.

Notarius præſumitur appoſuiſſe clauſulas conſuetas ex uoluntate teſtatoris. Alexand.conſ. 50.num.8. in 6.uolum.

Natus præſumitur ex legitimo matrimonio. Alexand. conſil. 88.nu.9. uol.7.

Notarius in dubio præſumitur, quòd fideliter ſcripſerit. Alexand.conſi.89.num.7.in 7. uolum. & quòd bene & legaliter ſcripſerit. Socin. in conſil. 98. num.13.in 3.

Notarius ſatis præſumptiuè probatur, quando fecit multitudinem inſtrumentorum. Alexand. in conſi.184. num.7. in 7.uol.

Notarius præſumitur peritus nõ indoctus. Corneus conſil. 195. litera V, la ſecunda, & ſequen. in 1. vol.

Notarij rogitus non preſumitur. Corneus in conſi. 70. litera C, in 4. uol.

Nouatio hodie non præſumitur, quomodo intelligatur. Bal. in conſi. 128. in 2. parte, nu. 2. Cephalus conſi. 4. num. 50. in 1.

Præſumitur pro notario. Dec. in conſi. 315. num. 9. Neuus conſil. 37. num. 1. & in dubio potius error, quàm falſitas præſumitur. Grammat. deciſ. 60. nu. 6. & ideo in eo requiritur, quòd dolus probetur ibi. nu. 7.

Præſumendum non eſt in dubio ex ſola negligentia, quòd quis timuerit ſe poſſe repelli, & an ſtetur eius dicto. Ruin. conſi. 58. num. 5. volum. 4.

Pręſumptio, quæ nocet attenditur, quando concurrunt duæ præſumptiones. Gratus reſp. 91. num. 30. uol. 1.

Præſumptio & coniectura inſurgens ex nomine proprio, per alias tollitur. Gratus reſpon. 5. num. 55. uolum. 2.

Præſumitur pro nobilitate. Neuizan. inter conſi. Bruni conſi. 12. num. 103. & pro uiro nobili. Cepha. conſi. 76. nu. 31. in 1.

Neceſsitas ſeruilis pręſumitur, ubi etiam iuſſus ſuperioris pręcedit. Gramma. deciſ. Neapo. 48. num. 83.

Præſumitur pro negante Vin. Paleot. inter conſi. crimi. 85. numero 16.

Præſumitur contra notarium ſolitum falſitates committere. Ioan Fran. inter conſi. crimin. conſi. 129. num. 37. item, qui fuerit condemnatus ad mortem & publicè crematus. Alexand. ſtiati. inter conſil. crimi. 117. num. 1.

Non eſſe præſumitur id, quod nõ reperitur. Emilian. conſi. 103. num. 4.

Præſumptio iuris eſt, quòd quis potius nomine ſuo, quàm alieno uideatur ſoluere. Emilian. conſi. 26. num. 20.

Præſumptio a natura & conditione muliebris ſtatus & uirginitatis ſumpta, uiolenta eſt & plenè probat. Zaſ. conſ. 56. nu. 26. in 2.

Præſumptio in his, quæ conſonãt ueritati, ſiue naturæ, plenè probat. Bar. in l. 2. num. 6. ff. de excuſat. tutor. & cura.

Præſumptio eſt pro nobili uiro, ſpectatæq. fidei, ne quid agat, quod dedecori aut uitio uerti poſsit. Port. conſi. 5. num. 67.

Præſumptio illa fortior exiſtimatur, quę ex natura actus & rei proficiſcitur. Por. conſi. 16. numero 59.

Negligere propriam utilitatem nemo præſumitur, nec ei ius competens, & propriam utilitatem. Portius conſ. 147. n. 87.

Naturæ præſumptio eſt, quòd bonus, quis præſumatur. Rolan. conſi. 96. num. 9.

Nobilior præſumptio in iure eſt accipienda. l. merito, ff. pro ſocio l. quintus. ff. de dona. inter uir. & uxor. l. ſemper in dubiis, ff. de regulis iuris, contra de. l. unum ex familia. §. fi. ff. de leg. ſecundo.

Natus ex gente infamata adhuc præſumitur in illa infamatione. Neuizan. inter conſi. Bruni conſil. 12. col. 10. & 21.

Natus ex uxore, quæ ſecundo nupſerit intra duos menſes poſt mortem primi mariti præſumitur ex primo uiro filius, ut per Bart. & Docto. in l. Gallus, prin. ff. de libe. & poſthu. & ibi Imola. & Bal. in l. ſi matre. C. de ſuis & legiti. Firmanus uer. natus.

Nemo prçſumitur iactare ſuum. l. campanus, ff. de operis liber torum. l. cum de indebito, in fi. ff. de proba.

Nominatus primò prçſumitur maior, & præſumitur magis dilectus. Bald. l. penult. C. de uerbor. ſigni. per l. 1. de albo ſcriben. de conſecra. diſt. 2. in Chriſto pater, & in rubri. C. ſi quis omiſſa cau. teſta.

Notarius ſcribendo præſumitur comprehendiſſe uoluntatem contrahentium, uel teſtatoris, uel teſtium, & uſum eſſe uocabulo importante propriè uoluntatem partis, vel teſtatoris, ſed debet eſſe cautus, ut ponat uerba uulgaria, quãdo in latinum non poteſt bene reducere. Bart. in l. ſi quis filiab. ff. de teſta. tute. Firma. uer. notarius ſcribendo, ubi fuſius, fol. 118.

Notarius non præſumitur rogatus, niſi conſtet ex inſtrumento. Firman. uer. notarius rogatus. Vaſquius de hæredib. inſti tuendis. lib. 1. §. 3. num. 19. ubi ardua eſt iſta quæſtio. & ibi, ꝙ uſu forenſi eſt approbatum, quòd notario aſſerenti ſe eſſe rogatum credatur.

Notarius prçſumitur rogatus ponere in inſtrumento clauſulas conſuetas, ſecundùm naturã contractus. Firmanus uer. notarius rogatus.

Notarius aliàs legalis non præſumitur falſitatem committere. Corn. in conſi. 261. litera k, in 4. uolum. fuſius Cagnolus in l. ſi librarius, ff. de reg. iur. Boſs. tit. de falſis, num. 56.

Nobilitas non eſt præſumenda, ſed probanda, & potius quis præſumitur popularis, quàm nobilis. Curtius ſenior conſil. 18. num. 1.

Notarius in dubio non præſumitur a teſtatore de teſtamento rogatus. Ruinus in conſil. 12. num. 15. in 2. uide tamen Pariſi. conſi. 27. num. 19. in 1. uide tamẽ Gui. Pap. conſi. 193. nu. 5.

Non debet eſſe in arbitrio hęredis ex præſumpta mente teſtatoris excludere fideicommiſſarium. Ruin. in conſil. 122. nu. 8. in 2.

Notarius, qui errorem ſuum correxit, an præſumatur incontinenti, an ex interuallo correxiſſe. Ruinus conſi. 16. nume. 2. & ibi dicit, quòd incontinenti.

Natus in dubio filius eſſe pręſumitur, quamuis uxor diu ſterilis fuit, niſi maritus quandoque diuertiſſet. Ruin. conſi. 53. num. 2. ubi plura de filio. uide Abb. in c. per tuas, num. 1. & 2. de probationibus.

Notarius an præſumatur incontinenti ſe correxiſſe faciendo additiones in margine inſtrumenti corrigendo, uel addendo. Rui conſil. 68. nume. 4. in 4. uolum.

Nepos pręſumitur ignorare diſpoſita, & contenta in teſtamẽto aui. Pariſius conſi. 72. num. 18. in 1. fallit, ut ibi. num. 21. ſi geſsit aliquid relatiuum ad tale teſtamentum. item ſi pluries confeſſus eſt ſe hæredem ex teſtamento, ibi. num. 23. & ubi ſatisfecit legata, & ibi alia uide.

Pro nbilibus multum præſumitur. Socin iun. in conſil. 39. nu. 26. in 2.

Notarius præſumitur potius aliquid ſcripſiſſe per errorem, quàm per dolum. Marſil. conſil. 7. num. 24. & conſil. 51. num. 31. & non pręſumitur ſcripſiſſe falſum, ſed ſcripſiſſe, quòd partes uoluerunt. Cephal. conſil. 179. in ſecundo, num. 24. & ſeq. hoc indiſtinctè non procedere ait Boſsius tit. de falſis, num. 68.

Negligens nemo præſumitur in in his, quæ proprium commodum cernunt. Roman. conſil. 481. num. 9. & negligentia non præſumitur. Menochius fol. 59. num. 385. de recuperanda poſſeſsione.

Naturalis in dubio quis præſumitur, non ſpurius, inter naturales ius eſt cognationis non agnationis. Craueta conſilio 1,8. num. 1. Alciatus conſi. ultimo, num. 6. ut euitetur ſuſpicio delicti, quia aliàs eſt neceſſe dicere ſpurium, quę nominatio cadit in delictum.

Notarius præſumitur elegiſſe uerbum aptum uoluntati teſtantis, niſi per alia conſtat aliter intellexiſſe. Gratus reſpõ. 211. num. 28. in 2. uol.

Notarius nõ pręſumitur ſcripſiſſe illud, quod a partibus non fuit ſibi dictum. Gratus reſpõ. 112. num. 27. in 2.

Natus in domo uiri ſtante matrimonio præſumitur natus ex uiro. Riminal. conſi. 289. num. 2. & ſequen. item natus in domo habitationis paternæ præſumitur natus ex concubinatu.

tu. Alciat. conſil. vltimo.

Notarius non præſumitur rogatus, ut amicus. Riminal. conſi. 526. num. 8. in 3. uol.

Notarius iuris præſumptione p̄ſumitur a principio feciſſe ꝓthocollum. Emilian. in conſil. 45. num. 1.

Nouatio hodie non præſumitur, niſi fiat expreſsè, cenſetur tamen fieri nouatio etiã tacitè ſaltem ope exceptionis, quando extant euidentes coniecturæ &c. Alba in conſi. 68. num. quinto.

Negans in dubio habet pro ſe p̄ſumptionem. Paleotus inter conſilia crim. diuerſorum, cõſil. 85. tomo 1. num. 16.

Notarius præſumitur ſcire iura. Zaſ. conſi. 21. nu. 3 in 1. & præſumitur doctus & peritus. Neuizan. in conſi. 28. num. 19.

Notarius pręſumitur ſcribere ſecundum uoluntatem partium. Neuizan. in conſi. 46. nume. 36.

Notarius præſumitur bene ſcribere uoluntatem teſtatoris. Neuizan. conſi. 64. num. 31. & quòd ſolemnitatem a iure requiſitam ſeruauerit. Nonius conſi. 37. num. 3.

Pręſumitur contra habentẽ malũ nomen, uel cognomen. Laudẽſis in conſi. 58. num. 11.

Præſumitur pro manu publici notarij, etiam quo ad ſolemnitates. inter conſi. Ziletti conſil. 46. num. 4.

Nocens quis præſumitur ex contumacia, & per perſeuerantiã illa pręſumptio uehemens efficitur. Selua de beneficio. q. 4. num. 53. parte 3.

Nobilis genere præſumitur magis idoneus ad rem militarem. Bonicon. de Curtili in trac. de nobilitate, in 3. parte, num. 58. tomo 5.

Nobilis facilius donare pręſumitur, quàm ignobilis Bonicon. de nobilitate, parte 5. num. 14. & 18. & pro nobilibus pręſumitur in his, quę ad nobilitatem ſpectant, ibi. num. 59. & nu. 28.

Notorium præſumptionis quod dicatur, & qualiter de ipſo exẽplificetur. Butrius in tracta. de notorio, tomo 18. fol. 3. & notoriũ pręſumptionis dicitur, ſi infamatus in purgatione deficiat, quę ſibi in iudicio indicitur. uide omnino ibi. articulo ſecundo.

Natus quis primò pręſumatur, an mas, an fœmella, natis uno partu. Bartol. in l. Arethuſa. ff. de ſtatu homi. & primò maſculus pręſumitur natus, niſi fauor libertatis aliud ſuadeat. Bar. in l. ſi fuerit. §. planè, ff. de rebus dubiis.

Notarius pręſumitur ſtipulari tanquam publica perſona, & nomine omnium quorum intereſt. Bart. in l. ſi pupillus, nu. 4. ff. rem pupilli ſaluam fore.

Notitiam quis habere pręſumitur,

tur, de his, quæ palam fiunt in ciuitate. Abb. in c. cum in tua, nu. 2. qui matri. accu. poſſunt. ignorantia tamen quando præſumitur de his, quę palam fiũt in ciuitate. Abb. in d. cap. cum in tua, num. 3.

Negatiua præſumpta quando probetur. Salyc. in l. actor, nu. 16. C. de probatio.

Naturæ præſumptio onus probandi in aduerſarium tranſmittit. Saly. in l. nec codicillos, C. de codicillis.

Nouatio nunquam præſumitur niſi expreſsè agatur. Socin. in l. qui uſumfructum, nume. 18. ff. de uerbor. oblig.

Nouercæ prçſumuntur inimicæ priuignorum, ut quicquid facit pater contra filios habentes nouercas prçſumatur facere ſuaſionibus nouercalibus, & ſic non debet tolerari. Caſt. in l. hoc colore, ff. de inoffic. teſtamento, num. 6.

Qui per decennium ſe geſsit pro notario præſumitur creatus ſolemniter notarius. Iaſ. in l. qui in aliena, nu. 40. ff. de acquiren. hæred.

Nullitas relicti potius præſumitur, quàm quòd hæres præſumatur grauatus ad aliquid redimendum. Iaſ. in l. ſi grege, §. 1. ff. de leg. 1.

Nouatio non prçſumitur, ſi dico promitto ſtichũ ex cauſa emptionis, & ſi eum non dedero promitto centum nomine pœnę. Alexand. in l. ſi ſe non obtulit, §. ſi ex conuentione, num. 7. ff. de re iudica.

Nuncij relatio an præſumi faciat cõmiſsionem iudicis prçceſſiſſe. Alexan. in l. ſciendum, nu. 45. ff. de uerborum obli. & ibi de nuncio alia uide omnino.

Nouatio non præſumitur, ſed potius adpromiſſor, quàm ex ꝓmiſſor. Moder. Pariſ. in rub. ff. de uerbo. oblig. num. 54. & 55.

Natus ex bona progenie bonus prçſumitur. Blancus in prac. num. 36. fol. 128.

Notarij error per quot teſtes ꝓbetur, & an præſumatur, ſi omittit ſolemnitates inſtrumẽtorum. Follerius in prac. crim. uer. item quòd committit falſitatem, num. 59.

Notorium præſumptionis quid ſit, & quotuplex ſit. Gandi. de maleſi. tit. de notorio, fol. 347.

Nauis prçſumitur eſſe illorum, quorum uexillis nauigat. Stracha de mercatura, in 2. parte princ. num. 72.

Notarius an præſumatur ſcire leges præſertim uulgatas. Boſs. de falſis, num. 59.

Notarius an præſumatur, qui ſe talis geſsit. Tiraquellus de prçſcriptio. pag. 53. uide omnino Viuium communi opinione 195. parte 2.

Notarius prçſumitur rogatus regulariter, licet non dicatur.

Bella-

Bellamera deciſ. 267. & 182. & in addi.& ibi quid de teſtib. an præſumuntur rogati.

Nobilis in dubio pręſumitur ſuũ honorem timere, & uerecundiam habere de iniuria ſibi illata.Bombi.conſi.19. num.25. & conſi.16.num.30.

Negligens in maiori præſumitur in minori negligens. Bart. in l. ab hoſtibus,§. ſed quòd ſimpliciter,in 3.col. ff.ex quibus cauſis maiores.

Nouerca præſumitur mala priuignis. Cagnol. plura ad rem in l. hoc colore, C.de inoffic.teſtamento.

Numeratio pecuniæ pręſumitur facta in confeſſo recepiſſe.Martin. Laudenſis in conſilio 50. num.17.

Nouatio non pręſumitur.l. fin.C. de nouatio priori ſcilicet forma retenta,aliàs tacita nouatio inducitur. Moronus in ſuo de fide, treuga & pace, parte ultima,q.ultima, num.2. uide omnino.

Notarius ex quibus pręſumatur rogatus, plura Pariſius conſil. 61.in 3.volum.

Nominatim eſt ſatis fieri, ſi coniecturis & præſumptionibus elicitur, quod nominatim exprimi debet, ut declarat Bar. in l.j.ff.de ui bonorum raptorum, quem refert & ſequitur Barba. conſi.88. col.4. uolu.4. ubi plura, & inter conſi. Syluani 57. num.23. & pluribus ſeq. Pariſius conſil.19.nu.12. & 26. in 3. & idem Pariſius in conſi. ult.in 3.uolum.num.45.& pluribus ſequent.

Nobilis quis non præſumitur, niſi probetur. Roland. a Valle in conſi.67.num.26. & ſeq. in 3.

Nouatio non pręſumitur, licet adiiciatur fideiuſſotia, uel coequalis obligatio.Bal.in conſi. 266.num.2. in 1.

Nominatus primò in litera pręſumitur principalis.Bal.conſi. 348.num.6. in 1.& ibi etiam dicit,quòd unuſquiſque præſumitur ſuo nomine contrahere & paciſci, & ꝙ mandatum nõ pręſumitur.

Notarius ſiue tabellio habet pręſumptionem pro ſe, & pro tabellione actorum plus præſumitur,quàm pro teſtibus c.ad audientiam, extra de pręſcrip. Bal conſi.281.num.7. in 2.

Natus, quo tempore præſumatur. Bald. conſil.390.in 2. uide omnino,& ibi an ſit pręſumendus ex uiro,uel ex coitu damnabili,& alia ibi.

Natus ex ſoluto & ſoluta naturalis præſumitur præſumptione iuris.uide omnino Bald.conſi. 206.num.1.in 3.uol.

Nominis conformitas, ubi eſt, pręſumitur corporis idẽtitas, niſi probetur diuerſitas. Bald. in conſilio 70. num.1 in quarto uolum.

Negans

Negans de mendacio conuictus habet præſumptionem contra ſe. ſed contra confitenté non præſumitur extra confeſſionem, cui ſtatur pro ſe, ſicut contra ſe, niſi præſumptio ſit pro aduerſario. Bald. in l. cum de indebito, de proba.

Notarius præſumitur rogatus. Bal. in l. hac conſultiſsima, nu. 2. C. de teſtam.

Nobilitas patris aliud præſumere facit, quàm aliàs faceret, quia ex nobilitate augetur animus nobilium, non enim eſt animus nobilium ita limitatus, ſicut animus fœneratorũ. Bald. in l. filia legatorum, C. de legatis, num. 3.

Negligens præſumitur, qui non facit actum debito tempore. Herculanus in ſuo de negatiua, num. 250. pag. 187. ad fi.

Noctis tempore occidens, uel uulnerans, præſumptio eſt occidentem, & uulnerantem delictum præcogitaſſe. Follerius in prac. cano. tit. auditisq. aduocatis, num. 54.

Nominis pluralitas non præſumitur. Crauetta conſil. 257. nu. 2.

Notariatus præſumitur propter antiquitatem temporis ultra annos centum. Crauetta in conſi. 274. num. 14. in 2.

Nouatio non præſumitur, niſi expreſsè agatur. l. fi. C. de noua. cum ſimil. ut per Crauettam conſi. 282. num. 3. in 2. uol.

Notarius in dubio præſumitur, quòd ſcripſerit ut notarius, non ut amicus, quando de hoc eſt dubium. Natta conſil. 146. num. 8. in 1. uol.

Notarius non præſumitur rogatus, niſi ꝓbetur, & hæc eſt magis communis opinio, ut per Bertrandum conſil. 140. num. 32. & ſeq. in 2. vol.

Natus nemo præſumitur ſine cõiunctis, ut eſt communis conclusio in repertorio Campegij inter repertor. Bruni in uer. coniunctus.

Notarius ſi ſcribat unum quod non fuit dictum a partibus, uel plus dictum, quàm ſcriptũ ex tex. præſumitur id per errorem factum, niſi notarius ſit malæ famæ. Bertran. in conſil. 301. num. 3. in 3. vol.

Negatiuum ius præſumitur, ubi negatiua probari non poteſt. Bal. in l. actor, in fi. C. de prob. Inno. in c. cum contingat, de offic. deleg. Firman.

Negligens in maiori præſumitur in minori negligens. Firman.

Negligentia in iudice non præſumitur, niſi poſt proteſtationẽ ſibi factam. Firman. uer. iſto.

Negociorum geſtor non præſumitur expendere de ſuo, ſed de bonis domini. Bar. l. Neſennius, ff. de nego. geſt. Firman. uer. iſto.

Negociorum geſtor præſumitur habuiſſe animum depredan-

di, ſi quid celat & ſupprimit tempore reddendæ adminiſtrationis.Bar.in l.ſi pupilli. §. ſed ſi quis,de nego.geſt.

Negociorum geſtor præſumitur facere contemplatione domini,ad quem ſcit negocium ꝑtinere.Firman.uer.iſto.

Negociorum geſtor promittens dotem pro ea, cuius negocia gerit,non pręſumitur donare, ſed poteſt repetere.Bar.ſingu. in l.cum poſt § 1. ff.de admin. tutorum.

Nemo preſumitur iactare ſuum. l.campanus.ff.de operis libertorum, & l. cum de indebito, de proba.in fi.

Nobilium multitudo pręſumitur eſſe,ubi eſt princeps l.omniũ, & ibi Bar.C.de teſtamen.

Nobilis habet præſumptionem pro ſe in his, quæ concernunt nobilitatem,gl.fi. in cap. illud 40.diſt.Ludo.ſingu.uer. nobilitas.uer.in his.

Nominatus primò pręſumitur maior. Firmanus uerſi.nominatus.

Notarius præſumitur eſſe de loco, ubi actum eſt inſtrumentum,ſi aliter non apparet.Firman.uer.notarius.

Notarius ſcribendo præſumitur comprehendiſſe uoluntatem contrahentium,uel teſtatoris, uel teſtium,& uſum eſſe uocabulo importante propriè uoluntatem partis, uel teſtatoris,ſed dēt eſſe cautus, ut ponat uerba uulgaria, quando in latinum non poteſt bene reducere.Firmanus in uerſ.notarius. notarij officium &c. & ꝓſumitur pro notario. Grammatic.conſi. ciuili 65.

Numeratio præſumitur præceſſiſſe & eſſe ex confeſsione de recepto. Martinus Laudenſis in conſi. 50.num.15.niſi ex mutuo, ut ibi per ſubſcribentes DD.etiam.

Notarius ꝓſumitur habere apud ſe originale,niſi illud perdiderit,non autem præſumitur illud reſtituiſſe partibus. Barr. in l.ſi quis §.prętor. ff.de eden.

Notarius a principio pręſumitur feciſſe prothocollũ, quod habere pręſumitur,& non publicum inſtrumentum.Bar. in l.ſi librarius.ff.de reg. iur.

Notarius non præſumitur ſubornari,ſicut teſtis. Bal.in l.uolumus.C.de teſtamentis.

Notarius non præſumitur rogatus,niſi conſtet ex inſtrumento. Firmanus uerſicu. Notarius rogatus, & an pręſumatur rogatus ut notarius, an ut teſtis.ibi.

Notarius pręſumitur rogatus ponere in inſtrumento clauſulas conſuetas, ſecundùm naturã contractus.Firman.uer. notarius rogatus,num.14.

Notarius præſumitur rogatus, etiam ſi non conſtet, uel ſiue

dicatur

dicatur, rogatus ſcripſi & publicaui. item prȩſumitur interfuiſſe contractui, etiam ſi non dicatur in inſtrumento interfui, & nō prȩſumitur rogatus, ſi non appareat prothocollū, & per teſtes non probetur. Firman.uer.notarius de quib. rogetur, num.4.

Notarius prȩſumitur potius errare, quàm falſum committere. Firman.uer.notarius errās, niſi ex coniecturis conſtet dolus, & non præſumitur erraſſe, niſi conſtet.

Notarius non præſumitur ſcripſiſſe teſtamentū aliter, quàm teſtator dictauerit, nec erraſſe, niſi probetur, & prȩſumitur ſcripſiſſe quicquid habuit a partibus in mandato cuius fines nō prȩſumitur exceſsiſſe, ſed fideliter ſcripſiſſe. Bald.l. error, C.de teſta. Firman. ubi ſupra.

Notorium præſumitur eo ipſo, quòd 10. teſtes aliquid probant. Bald.in authen.quòd locum.C.de colla.

Nouatio non prȩſumitur, quando ſtipulatio interponitur incontinenti. Bar.in l.duo ſocietatem. ff. pro ſocio. & in l.ſingularia, ff.ſi cer.peta.

Nullus præſumitur ignorare uires patrimonij ſui, & ſuorum. l.quiſquis, cum gloſſ.C.de reſcin.uend.

Nullus prȩſumitur uelle iactare ſuum.l.campanus.ff.de operis libertorum. l. cum de indebito.in fi. ff.de proba.

Nullus prȩſumitur malus. l.merito.ff.pro ſocio.

Numeratio prȩſumitur, ſi pecunia fuit prȩſens. Firman. uerſi. numeratio.

Numeratio preſumitur facta tēpore inſtrumenti continentis confeſsionem de recepto cū ſtipulatione. Bart. & Alexand. in l.poſt dotem. ſoluto matrimonio.

Nuncius prȩſumitur citaſſe ad domum, & non perſonaliter. Bald. in l. properandum, §. ſinautem reus. 4.colum. C. de iudiciis.

Natus in domo preſumitur filius mariti, etiam, quòd uxor quādoque cum alio cubet. Pariſi. conſi.29.num.9. cum pluribus ſequen.in 2

Nouatio non præſumitur. Syluanus in conſi.62.num.21. in ſecundo.

Negligens non præſumitur quis in his, quȩ cōcernunt propriū commodum. Siluanus conſil. 93.num.9.

Nobilitas facit præſumere bene pro aliquo. Neuizan. inter conſilia Bruni conſi. 12. num.103. tamen dicit, quòd nullus eſt adeo bonus, qui malus non poſsit fieri.

Negligentia præſumitur, ubi qs non facit actum debito tempore.

pore.Felyn.in c.paſtoralis, de except.Herculanus de negatiua,fol.187.in 26.modo probādi negatiuam,ubi plura.

Natura præſumitur producere res ſuo tempore & loco,& modo.Petrus Santerna de aſſecurationibus,par.3.num.78. inter tractatus diuerſorum.

Notoria & publica quis ſcire p̄ſumitur.Rolan a Val.in conſi. 9.num. 43. fallit ſi quis fuerit abſens,ut ibi.in 3. uol. & notitiam quis habere præſumitur de his, quæ palam fiunt in ciuitate.Abb.in c. cum in tua, num.2.qui matrímon. accuſa. poſſunt,licet quandoque ignorantia præſumatur,de his, quę palam fiūt in ciuitate. ibi. per Abb.num.3.

Numeratio in dubio præſumitur ex confeſsione de recepto. l.Publia,in fin.ff.depoſiti,& c. per tuas,de prob. & in ſubſcr. ad conſilium Martini Laudenſis,cōſ.50.num.21.fallit in mutuo,ut ibi in conſi. ipſo Laudenſis.

Nominatus primò in ſcripturis p̄ſumitur principalis, & principalior.Bald. conſil.249. col. fi.in 1.

Nouatio hodie pręſumitur tacitè,quòd non fiat ſed non cautelæ adhibitio.Bald. d. conſil. 249.col. fi.in 1.

Notarius præſumitur rogatus §. nos autem,ubi glo.in authen. de tabellionib. ſecus in teſte. Bal.conſi.476.num.7. in 1.plura Herculanus de negatiua, num.285.

Nouatio hodie non pręſumitur.l. fi.C.de noua. ſcilicet cauſa nō mutata , & eadem forma ſeruata, aliàs tacita præſumitur nouatio.Bald.conſi. 128. num. 2. in 2.

Natus quis non præſumitur poſt matrimonium.Bal.conſi.213. num.3. in 2. non præſumitur ſtuprum.

Notarius p̄ſumitur notarius, ex quo per iudicem perſona eius eſt approbata argum.ff.de falſo uto.l.j.§. idem Pomp. Bal. conſi. 118.in 3.num.1.ubi etiā dicit,quòd in quolibet inſtrumento non debet fieri comparatio literarum , quando perſona notarij eſt cognita & nota.& ex exercitio lōgo & quotidiano præſumitur pro notario.Bald.conſil. 128. num.4. in tertio.

Negocium geſtum præſumitur pro utilitate utriuſque partis. Bal.conſi.276.num.2.in 3. vol.

Nauis, quæ perit non exiſtente ibi gubernatore, præſumitur periiſſe culpa eius eo, ꝙ non erat in gubernatione, & ubi gubernator eſt , præſumitur res ſalua eſſe.Bal.in l.item quęritur,§.ſi magiſtri.ff.locati.

Nomine proprio emiſſe frater præſumitur, & ex propria pecunia,

cunia, niſi ex contrariis conie ctúris præſumatur alterius fratris uel communis utriuſq,. al.in l.qui aliena. C. ſi quis alte ri,uel ſibi.

Notarius,pro tabellione prꝗſumitur,quòd nihil aliud ſcripſe rit, quàm ſibi fuerit iniunctũ, & quod quicquid eſt ſcriptũ, d e uoluntate eius & mandato qui rogauit tabellionẽ de con ſcribendo,nec præſumitur, ꝗ ꝗ tabellio ſciat, aliter factũ, quàm ſicut fuit rogatus de ip ſo,& non attenditur in eo ſciẽ tia priuata, ſed ſcientia quam habet ut tabellio, ideſt ut publica perſona. Bal. in l.uerba, num.2.C.de teſtamen.

O

Obliuio licet p̃ſumatur,quã do lapſum fuit decẽnium. l.peregre.ff.de acq.poſ.tamen iſtud non habet locum, quando q̃s iurauit.Bauerius in trac. de iuramento nu.14.caſu.Et fa cilius præſumitur obliuio in muliere quàm in maſculo.& in Principe negotiorũ grauato. Crauetta.conſilio 141. col.fin. in prin.vol.2.

Obliuio nõ præſumitur, niſi poſt longũ tempus.Firm.ubi.ſupra.

Occultè factum præſumitur verum, ſed palam uel apertè factum dicitur ſimulatũ.Firma. uer.aſto.

Officialis in dubio p̃ſumitur con ductus ſumptis poteſtatis ꝓ eundo, ſtando, & redeundo. Firma.uer.officialis.

Officialis præſumitur eſſe in bona fide. Cy. in auth.generaliter.C.de epiſ.& cler.

Officialis non prꝗſumitur eſſe in aliqua culpa, licet priuata pſona prꝗſumeretur eſſe in culpa. Bald. in l.2.C. qui accuſa.non poſſunt.

Officium nõ præſumitur, niſi ꝓbetur per literas, nec ſufficit quaſi poſſeſſio eius.Bald. in l.j. 6.q.C. de teſtamẽt. vbi etiam dicit quòd præſumitur ꝓ poſſeſſore officii.vide Bald.in l.ſolennib.C.de fide inſtru.

Onus præſumitur iniunctum hæredi, quando imperialiter eſt iniunctum.l. ſi ſeruis legatis.§. margaritam.ff. de lega j.& in l.acceptis. in fi.ff. ad l.Falci. & Firma. ver.onus intrinſecum. num.27.

Operꝗ prꝗſumuntur ſpontè promiſſæ patrono per liberrum poſt manumiſſionem. ſed per metum promiſſæ præſumũtur in actu manumiſſionis. Bal.in l.2.C.de operis liberto.

Occupare prius in dubio præſumendum eſt habentem prꝗdia ſuperiora aquã. & cõſequẽter poſſe illam continere, ſine aliquo impedimento prohibitionis.Pariſius conſi.112.nu.3.in 1.volu.

Obliuio

Oblivio non præſumitur ex modico tempore. Pariſius conſil. 76.nu.7.140.

Occiſus in via præſumitur a viciniꝭ occiſus, vel iuxta oſtiũ alicuius, a dño præſumitur occiſus illius domus. Minochius.de arbitrio iudicis. Caſu.394.nu. 54.& 55.

Obligatio uera & hypotheca præſumitur uera. Bal. in q.175.nu. 2.in 1.

Occultandi animus præſumitur, quando ſic occultatur, quòd nemini pateat. ſed qui in paucos dies propalauit, non præſumitur uoluiſſe occultare. Bal. conſi.150. nu.2.in j.vol.

Officium non excuſat maleficiũ, ſed inducit præſumptionem, quòd non ſit maleficium, niſi euidenter appareat, ſecũdum Bal.conſi.119.nu.5.in 2.

Officialis hẽt præſumptionẽ pro ſe,& pro officiali præſumitur, quòd actum ſuum legitimè fecerit, ex quo apparet de mandato. Bal.conſi.299. in 2.

Occidẽdi animus præſumitur ex percusſione, & uulnere. Bald. 91.in 3.

Occultare præſumitur Codices rationum, qui eos nõ edit. Bal. conſ.152.col.2.in prin. volu.3.

Obligatio nulla p̃ſumitur ex uarietate rerum. Bald.in l.ſolent. §.fin.col.fin. ad fin.ff. de officio proconſul.

Obligatio ſtatim prę̃ſumitur, ſi ſui natura factum eſt obligatorium in l. certi cõdictio.fol.11. col.3. ad fi. & ſufficit tacita & præſumpta concluſio.

Offenſa & demeritum præſumitur præceſſiſſe expœna inflicta. Bal.in l.in ipſius.C.fam.erciſcun.ubi & dicit, quòd ille, q aliquẽ detinet in uinculis præſumitur inimicus, & odioſus.

Obedientia præſumptiua tollit præſumptionem contumacię & perſonaliter citati. Itẽ obedientia tollit præſumptionem rebellionis. unde, qui obedit mandato eccleſiæ excuſatur à ſuſpicione hęreſis. ẽt uiolenta. Bal. in l.ſiue poſſidetis.ad fin. C.de proba.

Officialis ditans durante officio præſumitur ditare de bonis fiſci.ut no.in l.facultas.C.de iure fiſci.lib.10.Bal.in rubrica C. de hæred. uel actione uendit. num.7.vbi dicit, quòd hoc cuſtodiunt tyranni, quia raro officiales recedũt ab eis cum pecuniis. & ibi dicit, quòd ẽt in dubio tẽporis præſumitur pro fiſco.

Officium publicum quis habere nõ dicitur, nec priuatum etiã officium quis habere præſumitur. nec etiam habere ius vendendi, niſi habet mandatum, uel habere ius in re aliena, niſi probet. Bal.in l.j.C. de reb.alienis non alie.

Obligare ſe uelle nemo prę̃ſumitur.

tur.Bald.in l.cum antiquiorib. nu.6.C.de iure delib.

Odium pręſumitur continuari,& odioſus pręſumitur odioſus in aliis,quando eſt odium irrationabile.Bal.in l.2.nu.5.C. de iis qui propter metum iudicis nō appellauerunt.

Omni exceptione maior quis nō pręſumitur. Benintēdius. deciſione Bono.62.

Optimus quis non pręſumitur,licèt pręſumatur bonus. Benintendius deciſ.62.nu.17.

Obligatio in dubio pręſumitur realis. Crauet.conſi.226.nu.6. in 2.vol.

Obligationis diuerſitas pręſumitur propter diuerſitatem ſummarum. Crauetta cōſ.282.nu. 1.in 2.vol. & ex diuerſitate perſonarū diuerſitas ēt pręſumitur obligationū.Crauetta ubi ſupra nu.2. Item diuerſitas tēporum,ex qua temporum diuerſitate diuerſitas etiam pręſumitur obligationum,licet ſit identitas.ibi nu.2. Item ex diuerſitate loci temporis diuerſitas facti inducitur.

Occiſus quis præſumitur ab inimicis probata inimicitia.Bondenarius.Ferrarien. inter conſilia diuerſorum per Zilettū in conſilio 54.num. 5. tomo.2.

Offendere quis non præſumitur ex leui inimicitia.Turrius inter cōſilia communia diuerſorum.conſilio 81.nu.32.per Zilettum.Tomo 2.

Officium ſuum diligēter exercere quilibet præſumitur.ca.ad audientiam de præſcrip. & ca. deputati.de appella. Cy.in l.ſi quis decurio.C. de fal.Redoa. de reb.eccle.non alie.pag.141. numero 90.

Obliuio facile præſumitur in ultima uoluntate. Bert.conſ.ultimo,nu.3.in 3.uol.lib.j.

Occulte dantes,uel facientes,uel iudicātes pręſumitur quæ eos. ut in c.uno.de eccle.bene.

Opinio communis, id quod publicè tenetur facit eum, qui ſecundum illam agit præſumi bonęfidei,& excuſatur à dolo, licet illa communis opinio poſtea apparet nō vera.Gui.Pap. q 446.& ab opinione communi,quam cōmunis vſus approbauit, nō eſt recedendū.Alex. conſi.19.nu.12.in 6.uol.

Præſumitur,dictum,quod reperitur omiſſum, ſi colligi poteſt ex p̄cedentib.& ſequentib.uerbis.Caſ.conſ.2.pro euidentia.

Pręſumitur pro officiali publico. Specula.de inſtru.edi.§.reſtat. ver.quid ſi dum atteſtationes. uide omnino Alciatū de p̄ſum. regu.3. pręſump.15. Corſetus ſingulari. ver.pręſumptio.inci.qualiter,quòd.ſ bene ſe geſſerit in officior.

Odium non pręſumitur inter fratres,immo uериſimiliter creditur, quòd alter alterum diligat

gat Alcia. de prȩſump. regu.j. prȩſump.23

Opus aliquod quis cõficiendo in ſuo. nõ nocendi aío facere pſu mitur. Alc. de prȩſump. regu.3. præſump.23.

Item fallit, ut per Alex. in l. peregre. ff de acqui. poſ. Firmanus. in uer. obliuio.

Obliuio tamen non præſumitur in facto pprio ante 10. annos maximè ſi de uno actu recordatur, quia etiã in reliquis idẽ præſumitur. Rui. conſi.73. nu. 10. in 2. Et obliuio etiam prȩſu mitur in facto proprio ex contractu proprio iã longo tẽpore celebrato. Soc. Iun. cõſi.129. in j. nu.81. & ex minore tempore decennio. Cephalus conſili. 29. nu.15. in j. Et ex modicitate temporis obliuio non prȩſu mitur. Syluanus in conſi.62. nume.5. uide etiam Menochium de arbitrio iudicis, caſu. 26. libro 2.

Obliuio prȩſumitur ex lõginquitate temporis. 12. q.2. longinquitate. & no. in Auth. de triente. & ſemiſſe. §. illud. ad hoc l. q. in prouincia. ff. de ritu nup. § j. Etiam in facto proprio, quãdo tractatur de damno uitando. Cepola conſi.18. nu.4. & conſi. 26. nu. 8. & ex curſu decennii pmitur obliuio. Bal. conſi.37. in 1. nu.6. & Gozad. conſi 9 numero 35.

Officialis prȩſumitur, quòd caue rit de inferẽdis pecuniis fiſco, uel certis dignitatib. ſeu officiis. in Auth. ut nulli iudi. §. ſuper hoc autem. & uide concor. ff. de adop. l. his uerbis. & ſi cui pluſquam per l. falc. l. 2. §. illud ſciendum, uide Luc. de Pen. in l. pe. C. de muni. legu. lib.10.

Ordinatus quis non prȩſumitur, niſi probetur, immo præſumitur non ordinatus 68. diſt. preſ biteri.

Oculum uelle amittere quis ſpõ te non præſumitur. 60. diſt. ca. ultimo.

Pronior ad occidendum uxorem præſumitur, quàm matrem. & ideo grauior pœna imponitur. 33. q.2. admonere. & no. 89. diſ. omnibus aliàs, c. decenter.

Occidere alium facilius præſumitur, qui ſibi non pepercit. ff. bonis eorum qui ſibi mor. l. fi. Item prȩſumitur prius in aliũ committere, qui in ſe malum audet. l. cum autem. §. malus. ff. de ædil. edicto.

Occidendi animum habuiſſe præſumitur, qui ſtricto gladio aliquem percuſſit, ſecus ſi claua, uel cucuma. l. j. §. diuus. ff. de ſicar.

Odio præſumitur quis habere illum, quem à ſuorum negotiorum adminiſtratione remouit. l. teſtamento. ff. de manu. teſtamen. § j.

Odii cauſa, uel inuidiæ, præſumitur ſemp quòd accuſatio fiat

6. q.

6.q 1.ſi omnia. & not.2.q.7.ſi quis Epiſcopus.

Odioſus præſumitur, qui ſe multoties parat ad teſtimonium contra aliquem ferendum.no. Inn.de accuſa.c.cum.P.ad fi.

Officialis delicta puniens, & tributa vehementer exigens præſumitur haberi odio à ſubiectis in Auth. ut iudi. ſine quoquo ſuffrag.§. illud ad quod ff. de q.l.j.§. cum quis latrones.

Odioſus præſumitur omnis, qui uindictam iuris exequitur, iis, quib.illam infligit c. qualiter. 2.§.licet.de accuſa.

Obligans unicuiq; inſolidũ duobus eandem rem præſumitur inſolidum obligare.l.ſi fundus. §.ſi duo.ff.de pigno.

Obligata aliqua bona ſpecialiter accipiens à debitore, præſumitur ẽt omnia ſua generaliter poſſe ex ſpecialiter obligatis debitum ſuum conſequi ut no.C.de pig.l 2.

Oriũdi ex ciuitate illam charius diligere præſumuntur.C.de oĩ agro deſerto.l.quiſquis.de offi. præt.l.2. & de ope.pu.l. nemo.

Obligatio fideiuſſoria ſi reperiatur, an præſumatur, quòd reus ſe principaliter obligauit.Bal. conſi.161.nu.7.in 1.

Pro officiali præſumitur, quòd faciat bona & laudabili mente. Bal.in conſi.494.nu. 5.in j. parte, in his.ſ.quæ ſunt uoluntariẹ iſdictionis. Ruinus conſil. 69.nu. 1.uol j.

Onere duplici non præſumitur quis grauatus.Corne. conſilio 286.litera.G. in 3.Bellonus cõ ſil.58.num.6.& conſ.63.nu.12.

Onus probationis in aduerſariũ pæſumptio transfert, quòd & quando procedat, uide Federi.de Senis conſi. ſeu q.148.nume.2. Gratus reſpon.24.num. 5.reſpon.14. nu.13.reſpon.111. nu.55.& 140.nu.16. uolu.2.Cepha.conſi.171.nu.48.lib.2.in cõ ſil.185.nu.12. & conſi.223. nu. 9.eo.uol.Crottus cõſi.110.nu.5. & dẽt allegari & deduci, aliàs nihil operatur. Crottus conſi. d.110.nu.6.

Præſumptio ſumi poteſt ex ordine ſcripturæ.Rui.conſi.56. nu. 6.volu.1.

Præſumptiones in his quæ occulte faciunt plenam probationem Gratus Reſpon.61.nu.16. & Reſpon.68.in 2.uolu.nu.3.

Præſumitur præceſſiſſe, quod eſt poſterius ĩ ordine, ut actus ualeat, & ſententia argui ur diffinitiua, vel interlocutoria, prout melius ualere poteſt. Crauetta conſi.52.nu.3.

Præſumitur quis in dubio ſe obligare, pro ut in diſponit. Crauetta conſi.87.nu.6.

Præſumptio eſt cõtra aliquid occultantẽ, ideo cõtra occultantem probationes admittitur probatio per iuramentum partis, & cõtra occultãtẽ ſer ptu-

ram defertur iuramentum in litē. Idem in lacerante inſtrumentum,& quot crimina conſiderantur, cōtra eū, qui lacerat informationes ſumptas ſuper aliquo crimine. Crauetta conſi.6.nu. 8.in j.

Præſumptio ſemper eſt cōtra occidentem,uel uulnerantē.Vincen.Palcot.inter conſi. 106.cōſil.85.nu.12.

Præſumptio nō eſt, quòd quis occiderit ſe ipſum. Plotus inter conſi.crimi.130.nu.82.

Præſumptio oritur ex occiſione, quòd pro uindicta & ueteri cā ſit facta,inter conſi. crim.cōſi. 150. nu.60.

Præſumi non pōt ꝑ eo,qui operā rei illicitę præbuit. Portius in conſi.39.nu.59.

Præſumitur modo eſſe ex eo, qđ olim fuit.c.in parrochia. 16.q. 1.& l.partum.C.de rei uend.& l.pen. ff. de ſtatu ho. & l.ex eo. ff.de ædili. edic.

Præſumitur obligatio ex præſtatione diutina,niſi ſit facta ꝑ ruſticum. Ripa de peſte.nu.215.

Præſumitur quòd nullus habeat officiū publicum,neq; priuatū Vantius de nullita.proceſſ.titu.de nullita.ex defec.iuriſdic, nu. 11.fol.74.

Præſumptio ea capienda eſt,quę minus oneris imponit.Bellonus conſi.7.nu.10.

Præſumptio uehemens non ſuffi cit in occultis criminibus.Boſſius titulo de conuictis.numero 48.

Odio habere ſuum ſanguinē nemo præſumitur.l.j,ff.de bonis eorum.

Obliuio non præſumitur niſi poſt lōgum tempus.Firmanus uer. obliuio, Alex.conſ.7.nu.7.in 4. & pręſumitur poſt decennium Soc.conſi.153.nu.8.in 2.

Occidere ſe ipſum quis præſumitur ex cōſciētia criminis,quando fuit accuſatus, uel deprehē ſus in crimine. Firm.uerſ.occidens ſe ipſum.

Occidēs Titium præſumitur executus tractatum de occidendo & habitum inter ipſum,& aliū licet conſtet de finali intentione,uel concluſione.Bal.l. multum.C.ſi quis alteri,uel ſibi.

Occultè factum præſumitur uerum,ſed palam, uel aperte factum dicitur ſimulatum. Fely. in reperto.uer.occultans.

Offenſus prius præſumitur offendiſſe ad ſui defenſionem.Gandi.de maleſi.de defenſi.à re fiſci uer.ſed ponamus tu &c.Firma.uer.offenſus. & uerſic. defenſio.

Officialis præſumitur conductus ſumptibus poteſtatis pro eundo, ſtando,& redeundo.Firm. in reperto uer.iſte.

Officialis licet præſumatur affectaſſe officium, non tamē præſumitur acquiſiuiſſe bona,quę habet ex officio. Tamen ſecus

eſt

eſt ex qualitate perſonæ. uiuide omnino Firma. uerſ. officialis lucratur. fol. 149.

Officialis non præſumitur eſſe in aliqua culpa, licet priuata perſona præſumeretur eſſe in culpa. Bal. in l. 2. C. qui accuſa. non poſſunt.

Officialis præſumitur in bona fide. Cyn. in auth. generaliter. C. de epiſcopis & cleri.

Officium non præſumitur, niſi probetur per literas, nec ſufficit quaſi poſſeſsio eius. præſumitur tamen pro poſſeſſore officij. Firmanus uer. officium.

Si in inſtrumento dicatur, Titius olim Marci facit Titium præſumi eſſe ſui iuris inter ipſos cõtrahentes tantùm. Alexand. in l. uiro, ſoluto matrimo.

Onus præſumitur iniunctum heredi, quando imperialiter eſt iniunctum. Firman. uerſi. onus intrinſecum.

Opinio communis præſumitur uera, & probatur per inſtrumenta antiqua. Bal. l. cum aliquis, C. de iure delibe.

Opinionis mutatio non præſumitur. Alciat. conſi. 5. num. 55. in 1. quod intellige rebus ſic ſtantibus. idem Alciat. conſil. 13. num 21. in 1.

Oblitus præſumitur tacens per decennium. Alciat. conſil. 74. num. 4. lib. 6.

Præſumptiones ex omiſsione nõ adeò ſunt efficaces, ut quæ ex ipſo facto colligunt. Alciа. cõſ. 112. num. 29. lib. ultimo.

Obligationem aliquam factam eſſe cùm conſenſu, & libera uoluntate ius præſumit, niſi de coactione & uiolentia illata conſtiterit. Iodocus in practica ciuili, cap. 178. num. 18. de proba. per præſump.

Præſumitur pro officiali, quòd fecerit illud, ad quod tenetur. Alexand. in conſil. 147. nu. 11. in 6. uolum.

Offenſa ab inimico præſumitur illata, ubi non apparet a quo. Corneus in conſi. 51. litera P, in 1. uol.

Odium non præſumitur, niſi probetur. Gozadinus in conſilio 89. num. 14.

Officialis in his, quæ ſunt uoluntariæ iuriſdictionis præſumptionem habet pro ſe. Rui. in conſi. 69. num. 1.

Offenſa præſumitur ex noua cauſa prouenire. Ruin. conſil. 10. num. 12. in 4. uol.

Obliuio præſumitur in notario in factis de longinquo, ſecus in factis de proximo. Marſil. in conſi. 34. num. 10.

Obliuio præſumitur, etiam in re excedente tempus duorũ annorum. Marſil. conſi. 77. nu. 15.

Officialis præſumitur ex bonis reipublicæ quæſiuiſſe, quando tempore promotionis ad officium nõ apparet eum aliquod habuiſſe patrimonium. Rom.

 conſil.

conſil.159.num.5.

Occultans, præſumptio eſt contra aliquid occultantem.ideo contra occultantem probatio nes admittitur probatio per iuramentum partis, & contra occultatem ſcripturam defertur iuramentum in litem. idẽ in lacerante inſtrumentum. Crauetta conſi.6.num.8. & occultandi animus præſumitur, quando ita celauit, ut nemini appareat. Caccialupus de debitore ſuſpecto fugitiuo, in 10. q.principali, num.4.to. 16.

Obſeruantia præſumitur ſubſecuta ex titulo ſententiæ præcedentis. Crauetta conſil. 11.nu. 9.in 1.

Obliuio præſumitur de facili circa tempus, & teſtis deponens dubitatiuè circa tempus fortius probat. Crauetta conſil. 65.num.10. Obliuio tamẽ non præſumitur in facto nõ multũ notabili, etiam ex antiquitate temporis. Crauetta in conſil. 134.num.31.in 1.

Occultatio inducit præſumptionem contra occultantem, puta ſi quis nolit nominare auctorem, a quo emiſſe dicit. idẽ ſi quis recuſat producere inſtrumẽtum, nec in occultatione parcitur minori, mulieri, aut ruſtico. Crauetta in conſi. 178.num.5.in 1.uol.

Occidendi animus quando præſumatur in percutiẽte. Cuma. conſi.135.num.5.

Ordinarius prẹſumitur ſcire ſtatuta ſuorum beneficiorum ꝓpter uiſitationem. Zabarella in conſi.32.num.5.

Ordinans ad ſacerdotium præſumitur, ꝙ uiderit literas diaconatus, & aliorum ordinum, ſi quidem ſit perſona notabilis. Riminal. conſi.426. in tertio, num.44.

Præſumptio eſt ſemper cõtra occidentem. Paleotus inter cõſ. crimi, 85.num.12.tomo 1.

Præſumptio non eſt, quòd quis occiderit ſe ipſum. Plotus inter conſilia crimin.conſil.130. num.82.tomo 1.

Poſſidens olim, nunc etiam poſſidere præſumitur. Neuizan. in conſi.79.num.3. & præſumitur poſſidere ex titulo præcedenti, ibi.num.25.

Offenſor, quis in dubio nõ prẹſumitur offenſor, niſi hoc probetur. Cepola conſil.crimin. 28. num.4.

Offendens præſumitur habere animum iterum offendendi. Grammaticus conſil. 29.numero 9.

Occiſus ab aggreſſo, & ſe defendente, præſumitur occiſus ab ipſomet magis, quàm ab aggreſſo. Grammaticus in conſ. 29.num.10.

Obliuio præſumitur in teſte ex tractu temporis, in quo teſtes poſſunt quodammodo uariare

re fidem.Grammat.conſil.47.num.14.& obliuio cadit in teſte ſpacio duorum annorum, & quandoque minori tempore.Grammat.d.conſil.47.numero 20.

Originis locum præſumitur deſeruiſſe, qui potuit redire & non redit.Cepha.conſ.171.numero 34.nu.2.

Ordinarii præſumuntur melius ſcire qualitates impetrãtium & beneficiorum, quàm Pap. Selua de beneficio.q.12.parte 3.nu. 58.T.4.

Officialis non præſumitur eſſe in culpa,ubi priuatus pręſumeretur.Pari.de Puteo in trac. ſyndica.§.culpa n.3.T.14.fol.103.col.4.in prin.

Officia ementes pręſumũtur omnia mala agere.Pariſ.in trac. de ſyndicatu.§. pręſumptio.T.14.nu.4.fol.141.col.j. ubi etiã quando pręſumatur pro officialibus & quãdo non.Et pręſumitur contra officialem, qui aliquid agit inſcio Principe,& ſine eius iuſſu l. facultas.ff de iure fiſci, uide omnino. ubi plura.

Præſumptio uiolenta contra aliquem, quòd quempiam occidi fecerit, qualiter probetur Grilãdus de relaxa. carcera.q.1.T.15.101.fol.132.& occiſoris pręſumitur,qui frequentat uiã in qua homo mortuus reperitur,ſi de alio occiſore non conſtat. Blancus in l.fin.ff. de quæſtionib.nu.103.

Offerens ſe iuſtitiæ habet præſumptionem pro ſe, & præſumẽdũ eſt contra illum, qui ſubterſugit iudicium.Abb.in cap. nullus.nu.1.de præſump.

Oſculans mulierem, uel ponens manus in ſinu, præſumptio eſt uiolentia, quòd fornicetur cũ ea.Albe.in l.item apud Labeonem.§.appellare.ff.de iniuriis.

Olim quod fuit,an hodie eſſe præſumatur.Sal.in l.nõ ignorabit nu.5.C.ad exhiben.

Opinio conſiſtit in præſumptione hominis, quæ reſultat ex his,quę faciunt ſemiplenã probationem,ideſt unius teſtis de ueritate.Caſt.in rub.C.de proba.nu.4.

Si reperitur, quòd aliquis fideiuſſit in ſcriptura, pręſumitur ſe obligaſſe per ſtipulationem. Caſtr.in l.ſciendum.nu.2.ff.de uerb.ob.

Ordo ex iuris pręſumptione in ſolutione debitorum ſeruatur Maranta in Speculo in princi. nu.2. Nam in dubio pręſumitur quis prius ſoluere debitũ proprium quàm fideiuſſoriũ, & prius debitum pęnale & uſurarium quàm non pęnale, & prius debitum magis antiquũ, quàm minus antiquum. l.& magis,cum ſeq.ff.de ſolutio.

Oſculãs aliquam,an pręſumatur actu uenereo ẽt ſi ſit clericus

de maleſi.uer. che me hai, numero 18.

Occidens præſumitur in dubio impetum feciſſe contra occiſum, niſi tanta diſparitas fuerit, ut iudici uideatur eſſe alienum à ſana mente, ut occidens prius iuſultauerit. Boſſius de homicidio. nu. 89.

Originale inſtrumentum præſumitur authenticum, & quãdo Tiraquellus de pręſcrip. pagina. 62

Officialis non pręſumitur eſſe in culpa, ubi priuatus pręſumeretur. Tiraquell. de pęnis cauſa. 58. nu. 2.

Officium publicum pręſumptionem bonæ famæ, & fidei inducit. Guid. Pap. q. 229. numero 2.

Ordinem ſubito recipiens pręſumitur ſemper, quòd in fraudem receperit, licet bene meritus ſit, glo. inculpati. c. hoc 59. diſtin.

Ordo non ſeruatur ad inſtructionem & pręſumptionem informandam. Herculanus de cautione, capit. 2. numero 11. in fin.

Occidẽs præſumitur in dolo, uel mandans occidi. Pariſius conſil. 161. nu. 5. in 4 uol. contrariũ tamen ex coniecturis, & præſumptionibus conſtare poteſt, puta ex genere armorum, uel baculi, uel ſimilibus, ut ibi numero 14.

P

PRinceps non pręſumitur, ꝙ uelit eius actum perire, uel nihil ualere Bertra. in conſilio 86. nume. 7. in 3. uol. lib. 1.

Probatio pręſumpta & non contradicta ſufficit ad poſſeſſionẽ probandam, cum dominium uenit adminiculatiuè, nõ principaliter ꝓpter ſe. Calcaneus in conſi. 32. nu. 10.

Præſumptio onus probãdi in aduerſarium trãsferens ex denominatione naſci nõ poteſt. Calca. conſi. 36. nu. 21.

Pręſumitur res omnis libera, niſi contrarium probetur. Calca. conſi. 45. nu. 2. & conſi. 50.

Pręſumptio in incertis procedit, non autem in certis. Calca. in conſi. 50. nu. 11.

Pręſumptio iuris, & de iure an uideatur contra tutorem caſu, quo non admittatur probatio in contrarium, niſi per confeſſionem. Calcanus in conſilio 9. nu. 2.

Poſſidens rem longo tẽpore præſumitur bona fide poſſidere. Calcaneus in conſi. 100. nu. 13.

Præſumptionem pro ſe habens obtinere debet, quando ſunt duo in pari cauſa probationis Calca. conſi. 100. nu. 18.

Poſſeſſor antiquior an præſumatur dominus, ſi tanto tempore poſſedit, quòd ſufficiat ad pręſumptionem. Calca. conſil. 116.

i 16.num.2.ubi dicit,quòd ſic fallit ut ibi.

Princeps præſumitur ſcire conſuetudines multum uulgares. Gozadini.in conſi.6. num.71.

Pluralitas non præſumitur. Gozadi.conſi.11.num.6.

Princeps non præſumitur dediſſe comiti poteſtatem legitimādi in præiudicium tertij. Gozadin.in conſi.29.num.5. uide tamen ibi.num.22.

Princeps non præſumitur in dubio diſpenſare contra ſolemnitates requiſitas ad actum. Calcaneus conſi.35.

Præſumptio non ſufficit,loco ꝓbationis, ubi aliquid traditur pro forma. Gozadin.in conſil. 75. num.10.

Præſumptionem habens a communiter accidentibus transfert onus probandi in aduerſarium. Gozadin. in conſil. 86. num.12.

Poſſeſsio præſumitur iuſta,& ex titulo præcedenti.Gozadin.in conſi.99.num.3.& num.4.

Princeps in dubio præſumitur uelle procedere eo modo,quo ius commune diſponit. Goza. conſi.101.num.10.

Præſumitur unuſquiſque facere principaliter, ut ſibi proſit, & non ut alteri noceat.Gui.Pap. q.298.Cacheranus deciſ.Pedemontana 17.num.4.

Princeps dans etiam ampliſsimā poteſtatem ſtatuendi legato, non præſumitur eū ſibi in iuriſdictione præponere. Goza. conſi.101.num.17.

Princeps non præſumitur uelle in ſuis actibus, uel diſpoſitionibus alicui præiudicare. Cur. ſen.conſi.50.num.34.

Princeps non præſumitur in dubio aliquid agere ſine cauſa. Curt.ſen.in conſi.65.num.4.

Poſſeſsio poſterior ſemper in dubio præſumitur clandeſtina. Cur.iun.in conſi.53.num.15.& duobus de poſſeſsione probantibus,obtinet,qui de antiquiori probat.

Princeps non præſumitur in dubio conceſsiſſe inferiori poteſtatem plenariam in caſu diſpenſandi. Curt. iun.in conſil. 75.num.3.in 2.

Princeps non præſumitur uelle derogare iuri tertij.Curt.iun. conſi.88. num.8.

Pater non præſumitur in dubio uelle ſeruare inequalitatem inter filios in ſui ſucceſsione. Curt.iun.in conſi.110.nu.10.

Poſſeſsio iure familiaritatis ita demum præſumitur, ubi aliàs delictum,uel dolus præſumeretur. Curt. iun. in conſil.168. num.34.

Poſsidere quis præſumitur ex titulo præcedenti, etiam quòd titulus eſſet inutilis.Curt.Iun. conſi.168.num.33. in 2.

Præſumitur de præterito in præſenti in his, quæ ſolo curſu temporis

poris nõ mutantur.vnde olim excommunicatus hodie præſumitur excommunicatus, ſimiliter olim dom.nus præſumitũ hodie dominus.l. ſiue poſſideris.C.de prob.Ancha.cõſi. 63.nu. 5.

Præſumptio fit ex præteritis in futurum.Anchar.in conſi. 205. num.3.

Poſſidens ſemper præſumitur in bona fide, niſi mala probetur Anch.in conſ.310.nu.5.

Præſumptio eſt in partem meliorem fienda. Anch.in conſ.188. nu.15.& præſumptionem, uel indicium faciens, ad hoc ut aliquid ſufficiat, requiritur quòd ſit plenè per duos teſtes idoneos probatum ibi.nu.5.

Præſumptio locum non habet, quando de ſalute animæ agitur.Anch.in conſ.411.nu.5.

Præſumitur, quòd qs hæredi ſuo uelit proſpicere potius, quàm extraneo, ſeu fratri.Rui.conſil. 9.nu.4.in j.

Pro ſnĩa in dubio pręſumitur, ut uerbum promitto inter partes prolatum importet ſtipulationem.Rui.in conſi.131.nu. 1.in 1.vol.

Præſumitur nihil perueniſſe ad ita allegantem, niſi contrariũ probetur.Rui. in conſi.139.nu. 5.in 1.

Præſumitur pecunia ad unum tãtum perueniſſe,& alter, vt fideiuſſor tantum tenetur, quãdo duo ſe obligant pro negocio ad alterum tantum pertinente.Ruinus in conſi.142. nu.10. in j.vol.

Præſumptiones duæ tollunt unã Rui.conſi.3.nu.17.in 2.

Præſumptio ex unitate ſermonis præſumptioni, quæ ſumitur ex mente teſtatoris, cedit.Rui.d. conſi.3.nu.12 in 2.

Præſumptio pro validitate actus eſt cęteris fortior, & præferenda.Ruinus in conſi.72.numero 4 in 2.

Præſumptio legis, ſi ex coniectura ta mente teſtantis ceſſat nõ dicitur contra, ſed ſecundum legem, quæ defuncti fouet uoluntatem.Rui.conſi.157. num. 8.in 2.

Proximior quis pręſumitur ex ſola conſanguinitate.Ruin.conſi. 154.nu.4.in 3.vol.

Pluralitas præſumitur, quando diuerſis perſonis teſtantib.eadem res legatur, uel à diuerſis perſonis, uel hæredibus relinquitur.Rui.conſi.159.numero 10.in 3.

Præſumitur, quòd pater eliget bonum cõſilium pro filiis.Rui. in conſi.159.nu.14.

Præſumptio eſt pro illo, qui longo tẽpore fuit in pacifica poſſeſſione.Rui.conſi.31. nu.4. in 5.volu.

Pręſumptio rectitudinis ſentẽtię non eſt iuris nec de iure. Ruin. conſ.37.nu.14.in 5.

Præſum-

Præſumptio quando non procedit pro certitudine ſententiæ, quæ tranſiuit in rem iudicatã. ibid.nu.13.

Pluralitas actuũ præſumitur, ut euitetur contrarietas inter inſtrumentum ac teſtes.Ruin.in conſi.51.nu.11.in 5.item ne teſtes ſint contrarii,& ut probẽt ibi.nu.20.

Et quando pluralitas præſumatur.Rui.conſ.32.num.6.in 4.& conſ.46.nu.16.in 4.

Papa non prçſumitur, quòd contra iuſtitiam uelit procedere, nec poteſt ut ſuſpectus recuſari.Rui.conſi.59. nume.11.in 5. volum.

Papa in dubio nõ præſumitur uoluiſſe uti plenitudine poteſtatis.Rui.conſi.63.nu.5.in 5.

Prouidere quis velle in dubio prçſumitur ei,cuius magis intereſt.Rui.conſi.64.nu.2.in 5.

Papa nõ prçſumitur in dubio derogare iuri patronatus.Ruin. conſ.79.nu.5.in 5.

Poſſidere præſumitur hodie à tẽpore libelli, q̃ probat ſe prius poſediſſe, & allegat ſe adhuc posſidere.Ruin. conſi. 106. nu. 22.in 5.

Proteſtatio inconſueta & indebita ac grauis prçſumitur ui facta.Rui.conſi.111.nu.21.in 5.

Poſſeſſio iure familiaritatis ex facto non acquiritur, & factum iure familiaritatis prçſumitur in his quç facile concedi ſolẽt, aliàs ſecus.Rui.conſi.5. nume. 15.in 4.

Poſſidendi animus non prçſumitur ex eo ſolo,quòd uxor tempore luctus mariti ſteterit in domo,ubi erat maritus.Ruin. in conſi.50.nu.8.in 4.uol.

Non præſumitur in dubio ex ſola negligẽtia, quòd quis timuerit ſe poſſe repelli. & an ſtetur eius dicto.Rui.conſ.58.nu.5.in 4.uol.& nu.2.

Probatio prçſumpta probatio ꝓpriè nõ eſt.Rui.cõſi. 128.nu.2.

De prçterito non prçſumitur in præſens ad inducendam delicti præſumptionem. Ruin. in conſi.162.nu.24.in 4.

Prçſumptio eſt,quòd ſpecialis hypotheca ſit ſufficiens. Pariſius conſi. 50.nu.28.in 1.uol.

Plures prçſumptiones in ciuilib. quando iungantur, & faciant plenam probationem,iuxta illud.& quç non proſunt ſingula multa iuuant.Pariſ.in conſi. 57.nu.17.18.& ſeq.

Pater prçſumitur çqualiter uocare filios quocũq; matrimonio natos.Pariſ.conſi.59.nu.5.in 3. vol.fol.79.

Pater non prçſumitur uelle priuare eius filias bonis, & hereditate ſua.Pariſius in conſ.67. nu. 68.nec eſt preſumendum patrem uoluiſſe ſcribere nociua ſuis filiabus,ibid. numer.69. in 3.uo u.

Parentes prçſumuntur capere

bonum & ſanum conſilium ꝓ filijs. Pariſ. in conſi. 71. nu. 76. in 3. uolu.

Prꝍſumit lex patrem magis diligere filium, quàm extraneos Pariſius conſi. 72. num. 22. in 3. qui exprimẽdo maſculos in teſtamento, uidetur uelle conſeruare bona in familia. idẽ quando excludit filios, ibi. nu. 24.

Prꝍſumptio, per quam partes uidentur ſe incõtinenti correxiſſe eſt reiicienda. Pariſ. in conſi. 77. nu. 16. in 3. uol.

Priuatio præſupponit habitum. l. manumiſsiones. ff. de iuſ. & iur. l. decem. ff. de uer. ob. Pariſ. cõſ. 5. nu. 24. in 4.

Prꝍſumptiones ueriſimiles habentur pro uera probatione. Pari. in conſi. 57. nu. 35.

Prꝍſumptio nõ eſt, quòd Princeps uoluerit facere iniuſtitiam, & priuare aliquem ſuis bonis ſine cauſa. Pariſ. in conſ. 135. nu. 10. in 4. uol.

Non eſt prꝍſumendũ Papam uoluiſſe grauare eccleſiam, & ſucceſſores in infinitum. Pariſius conſilio 137. numero 7. in 4. uolumi.

Palliditas & mutatio uultus inducunt præſumptionem mali. Pariſius in conſil. 156. num. 35. in 4. uolu.

Præſumendum non eſt aliquem incurrere in periurium. Pariſ. conſ. 181. nu. 7. in 4. uo.

Præſumptio licet releuet aliquẽ ab onere probandi, non tamen releuat ab onere proponendi, & allegandi, cum quꝍlibet iuris prꝍſumptio debeat articulari, licet non probari. Soc. iun. in conſi. 6. nu. 9. in j. uol. fallit, ut per Soc. met. in conſi. 22. nu. 19. in 1. uolu. ubi dicit, quòd quando prꝍſumptio nõ oritur ex facto allegare debentis, ſed ex curſu temporis, reſtringitur quando oritur præſumptio ex facto eius, qui erat eam allegaturus. aliàs ſecus, ita ibi Soc. iunior. d. conſil. 22. numero 19. in 1. uolum.

Quꝍ ad uſum caſtri, uel ciuitatis talia prꝍſumuntur eſſe de bonis illius caſtri, & ciuitatis, niſi probentur eſſe diuerſi generis Soc. iunior in conſ. 68. nu. 16. in j. & ibi quando ſit prꝍſumptio pro principe atteſtante cum 12. ꝙ feudum ſit, ibi. nu. 25.

Prꝍſumptio, quꝍ oritur ex Cronicis, quòd talis eſt de tali agnatione tollit aliam prꝍſcriptionem ortam ex probatione nõ concludenti, quòd talis ſit de tali agnatione. Soc. iun. in cõſi. 77. nu. 66.

Prꝍſumitur pater filios æqualiter amare, ideo æqualitatem etiã ſeruare. Socin. iunior conſ. 100. nume. 13. in j. uolu. item paterna affectio præſumitur ſemper malle prouidere filio, quàm eũ grauare. Soc. iunior in conſ. 103. nu. 17. in j. uol.

Poſſeſ-

Poſſeſſor in dubio prçſumitur bonæ fidei niſi contrarium probetur. Soc. iunior in conſ. 150. nu. 5. in 1. vol. limitatur, ut ibi nume. 17.

Præſumptio facit plenam probationem in his, quç ſunt ueritati conſona Soc. iuni. in conſ. 3. nu. 6. in 2. uol.

Pro poſſeſſore in dubio prçſumitur. Soci. iun. in conſ. 7. numero 2. in 2.

Præſumptio hominis, uel facti, ꝓbationē in cõtrariũ admittitur Soc. iunio. in conſ. 85. numer. 4. in 2. & prçſumptio urgens non admittit probationem in contrarium, niſi cauſa cognita, & quando ſit credendum teſtibus contra eam deponentibus Soc. ibi. nu. ipſo.

Præſentans, præſumitur ratione iuris patronatus præſentare, ſi alius patronus non appareat Soc. iunior in conſ. 105. nu. 18. in 2. & ius patronatus antiquiſſimum per indicia & famam probatur, ibid. nu. 16. uide omnino pro Meliſluo.

Pater non prçſumitur plus diligere filios, quàm nepotes. Socin. un. in conſ. 158. numero 26. in 2. uolu.

Ex prçſumptione tam hominis, quàm legis peruenitur ad ſententiam diffinitiuam, tam in ciuili quàm in criminali. Marſil. con. 3. nu. 21.

Præſumptionem iuris habens pro ſe, habet intentionem fundatam abſq; aliqua probatione. Marſil. conſ. 32. nu. 35.

Probationes in caſu furti debent neceſſariò concludere, non autem præſumptiuè. Marſil. in cõſil. 40. nu. 26.

Præſumptiones diuerſi generis, quando coniungi poſſint. Marſil. in conſ. 44. nu. 10.

Prçſumitur, quòd presbyter melius ſciat quàm alter ſecreta illius, quem pluries habuit in cõfeſsione. Marſil. conſ. 51. nu. 2.

Procurator cauſç præſumitur, penes quem reperiũtur acta cauſæ. Marſil. in conſ. 52. nu. 38.

Peierare nemo prçſumitur, & falſum aſſerere cum iuramento, maximè quando tractatur de uita ipſius iurantis. Marſil. conſil. 112. nu. 8.

Ex præſumptione uiolenta, an poſsit perueniri ad ſentẽtiam diffinitiuam. Marſil. conſi. 105. num. 29.

Contra præſumptionem iuris & de iure licet quis non admittatur ad probandum, niſi per confeſsionem partis, fallit tamen, ſi eſt bonæ famç. Marſil. conſ. 127. nu. 2.

Prouocatus ſemper illud, quod facit, prçſumitur facere ad ſuam defenſam. Marſil. conſ. 130. nu. 4. in 2.

Prçſumptiones uehementes non probant in criminalib. Marſil. conſ. 132. nu. 3.

Prȩſumptiones poſſunt eſſe tales, quòd faciunt indicium ad torturam, & econtra poſſunt eſſe tales, & ita tenues, quòd nihil operantur. Marſil. ſing. 451.

Præſumptiones iuris & de iure ſunt magnæ importantiæ. Marſil. ſing. 116.

Præſumptio iuris, quam quis habet in re, excuſat uiolentum in uaſorem ipſius rei à pęna, & à dolo. Marſil. ſing. 162.

Præſumptio qualis qualis operatur, quòd ſtantibus probationibus ille obtinebit, qui habet iſtam qualemqualem præſumptionem pro ſe. Marſilius ſingu. 371.

Vbi eſt præſumptio contra probantem nunquàm ex uno teſte defertur iuramētum in ſupplementum probationis. Marſil. ſing. 451. & ubi ueritas haberi non poteſt ſtatur præſumptioni, ibid.

Præſumptiones poſſunt eſſe tales, quòd faciunt indicium ad torturam, & econtra poſſunt eſſe tales, & ita leues, quòd nihil operantur. Marſil. ſing. 451.

Poſsidendi uoluntas non præſumitur mutata, niſi probetur. Rom. conſi. 319. nu. 12.

Præſumitur in rebus dubiis in mitiorem partem. Imola in conſi. 4. nu 6.

Princeps præſumitur iuſtitiæ plenus, & quando in actu interuenit Principis auctoritas, læſio allegari nō poteſt, nec peti reſtitutio in integrum. Crauet. conſ. 5. nu. 1. in j.

Præſumptiones non fiunt de nō ueriſimilibus. Crauetta conſi. 6. num. 21. in 1. & præſumptio abhorret irrationabilia. ibi. num. 24. item ſicut præſumptio eſt contra fugientem, ita pro non fugiente, ibi. nu. 39. & iuris præſumptiones ſunt liquidiſsimæ probationes, ubi agitur de aliquid impugnando, & etiam ſufficiunt ad probationem delicti, non tamen ut quis capitaliter puniatur, ibi. num. 42. et una præſumptio iuris pro reo, facit ut ex parte accuſatoris fortiores requirātur probationes, ibi. nume. 43. & in re clara ceſſat præſumptio, quæ tollitur per contrarias probationes, & prȩſumptio fortior tollit debiliorem, ibi. num. 70.

Præſumptiones iuris nō trahunt ad non ueriſimile. Pariſ. conſi. 104. num. 14. in 4.

Præſumitur quid factum ex cauſa ueriſimili, quia ueriſimilitudo dicitur ſecundùm ius naturale & dicitur cognata naturæ. Crauetta conſi. 8. num. 5. in 1. uolum. & illa præſumptio prȩualet, per quam arguitur bonitas alicuius, ibi. num. 7. & præſumptio abhorret irrationabilia, & non fit de non ueriſimilibus; & una præſumptio

ptio tollit alteram, & fortior tollit debiliorem, & illa dicitur fortior, quæ eſt pro reo, ibi, num.9.

Præſumptio uincitur a probatione. Crauetta conſi.36. num.5.

Præſumitur præceſsiſſe, quod eſt poſterius in ordine, ut actus ualeat, & ſententia arguitur diffinitiua, uel interlocutoria, prout melius ualere poteſt. Crauetta in conſil.52. num.3.

Præſumptio una non ſufficit, ſed plures requiruntur, ubi agitur de iudicando ex præſumptionibus. Crauetta conſil.57. num,5. & præſumptio l. merito. ff.pro ſocio, ꝓcedit in reo, ut abſoluatur, non in actore ad fundandum eius intentionem. Crauetta in conſi.57.nu. 6.in 1.uol.

Poſsidere præſumitur quis iure familiaritatis, quando apparet de titulo alterius, licet ille titulus ſit inualidus. Crauetta conſi.61.num.2.in 1.uolum.

Pręſumptio colligitur ex qualitate perſonæ. Ideo perſona diligens pręſumitur feciſſe, quę ad diligentis officium pertinet. Crauetta conſi.129.num.6.

Præſumptio quando eſt contra aliquem, fortiores in eo requiruntur probationes, quæ debent eſſe apertiſsimæ, & requiruntur tres teſtes idonei, & duo ſaltem excellentes. Crauetta conſi.129. num.13. in 1. uolum.

Præſumptio eſt, quòd quis fecerit probationem meliorem & pleniorē, quàm haberet. Crauetta in conſi.134.num.3.

Præſumptio, quæ eſt pro aliquo facit, quòd fortiores requirũtur probationes. Crauetta in conſi. 134.num.10.in 1.

Præſumptio eſt contra non producentem ſcripturam, quòd faciat contra non producentem. Crauetta d. conſil. 134. num.17.

Poſſeſsio in dubio præſumitur iuſta & legitima. Crauetta in conſi.150.in 1.uol.

Princeps bene præſumit de ſuis officialibus, donec contrariũ appareat, ut eſt cõmunis opinio. Conradus in templo ſuo, lib.1.§.3.cap.ult.pag.63.nu.5.

Præſumit lex magis pro filiis, quàm pro monaſterio. Alciat. conſi.157.num.3.lib.vlt.

Proxeneta in dubio pręſumitur in dolo, & in mendacio. Straccha de proxenetis.2.parte, nu. 2.idem ſi affirmat aliquem nõ idoneum pro idoneo, ibi.

Præſumptio ex multis cauſis inducitur, ex perſona, ex loco, ex tempore, ex familiaritate, ex dilectione, ex frequentatione, ex ætate, ut per Specula.de præſumpt.§.1.Anton.de Prato ueteri inter conſi.diuerſorum docto. per Zilettum congeſtorum conſi.136. num.41.

Præ-

Præſumptio quæ facit pro ualidi tate actus pręfertur, quibuſcũ que aliis pręſumptionibus, plu ra adducit Plotus inter conſi. diuerſorum conſi. 168. num. 9. per Zilettum uol. 1.

Præſumptionum quatuor ſunt ſpecies, alia temeraria, alia ꝓ babilis, alia uiolenta, alia ne- ceſſaria, de quibus ſigillatim Iodocus in prac. ciuili. c. 178. ubi de probatione per præ- ſumptionem agit.

Patris res ſi quę fuit, ea quoque hęredis eſſe præſumitur, ut l. ſiue poſsidetis, C. de rei uxo. ac. Iodocus de pręſumptio. in In prac. ciuili, cap. 168. titu. de probat. per pręſumpt.

Præſumptio benignior eſt capię- da, unde qui interfuit malefi- cio per alium perpetrato, in dubio magis caſualiter, quàm conſulto interfuiſſe uidetur. l. l. meritò, per ſocio. l. cum cre- ditum, de furtis. Felyn. in c. ſi- cut, de homicidio archidiaco. conſi. 216. Marſil. in l. ſi in rixa, col. 5. de ſiccariis.

Ex pluralitate pręſumptionum inducitur probatio in his, quę ſunt difficilis probationis. Pe- trus Rauennas in ſuo alphabe to, in notabilib. fol. 188. col. 2. in fi. & ſeq. ubi per famam po- teſt probari, quòd filius per- cuſſerit matrem, uel quòd ali- qui in domo fuerit percuſſus, uel in damno de nocte dato, uide omnino ibi.

Promiſsio ſine cauſa facta, ſi du- bitatur, an fuerit facta ab errã te, nel ſciente, an pręſumatur donatio. Alexand. in l. a Titio, ubi & cæteri, ff. de uerborum obligat. num. 5. & ibi de pro- miſsione ſine cauſa, quando ualet uel ne.

Precium iuſtum interueniſſe prę ſumitur in emptione, & ideo teſtes, qui deponunt ſuper cõ- tractu emptionis, licet non ſu per precio, rectè deponunt. Roman. ſingu. conſi. 91. Bal. in l. 1. C. de rebus alie. non alien. Pet. Rauennas in eius alphabe to in notabilibus ſingularib. col. antepen.

Poſſeſſa res eccleſiæ per 30. ann. præſumitur conſenſus ſui ca- pituli interueniſſe, & oĩa ſo- lemniter acta. Item, quòd de- fectus dicti conſenſus, aut alte rius ſolemnitatis non poteſt amplius opponi, nec allegari per impetrantem apoſtolicũ uenientem poſt 30. annos. ita Dominicus de S. Geminiano in cõſ. 87. incip. apparet. Alex. conſi. 219. lib. 6. Modern. Parîſ. conſi. 44. nu. 5. uide infra uerſ. ſolemnitas.

Princeps non pręſumitur uelle reſcribere contra ius, nec prę ſumitur confirmare, quæ ſunt inualida. Pet. Rauennas in eius aureo alphabeto, in uer. prin- ceps.

Vbi actus principis non poteſt ſubſiſtere de poteſtate ordinaria, nec poteſt referri ad aliqd iuridicè factum, tûc ut ualeat, quod facit ex certa ſcientia p̄ſumitur uti plenitudine poteſtatis. Caſt. in l. ex imperfecto. C. de de teſtamen. Pet. Rauennas in alphabe. uer. princeps, col. 2. in fi. & ſeq.

Ex pluralitate præſumptionum inducitur ꝓbatio, & licet ſint diuerſi generis, tamen ſimul iunguntur, quãdo ſumus in cãſu, quo difficulter probatur, ut in dãno de nocte dato. Roman. conſi. 7. de quo Petr. Rauennas in alphabeto in dictis notabilibus, pag. 188. uer. communiter dicitur, ubi & alia nõ tãtu digna.

Præſumuntur omnia ritè & rectè geſta, ubi principis auctoritas intercesſit, ut non poſsit allegari læſio, neç peti in integrũ reſtitutio, quia omnis fraudis ac deceptionis tunc ceſſat ſuſpicio. Crauetta conſi. 5. num. 2. Cephal. conſi. 3. num. 25. uide Socin. iun. in conſi. 49. num. 35. in 1.

Procuratorem idoneum de facili inuenire in graui cauſa, & ét in non ardua pręſumitur. Moder. Pariſ. cõſi. 19. ad fi. & actor contumaciam accuſans tenetur hoc probare, ut dicit Bar. in l. idemque erit, pro ſocio. Dec. conſi. 430. num. 2.

Poſsidens pręſumitur in bona fide. Moder. Pariſ. conſi. 27. nu. 1. uide omnino.

Palam factum pręſumitur bona fide factum, etiam a perſona aliàs prohibita. Moder. Pariſ. conſi. 20. num. 6.

Pręſumitur pauper, qui facit multas fideiuſsiones. Petr. Rauennas in ſuo alphabeto, uer. pauper.

Paſsiones & motus ſemper præſumuntur durare. uide Petr. Rauennas in ſuo alphabeto in uer. pax, fol. 106. col. 2.

Promiſsio cum ſtipulatione præſumitur facta animo donandi, non ſi ſimpliciter. Angel. in l. iuriſgentium. §. ſed cum nuda, ff. de pactis, & Alexan. conſ. 18. in 4. parte.

Promiſsio pręſumitur præceſsiſſe ex temporis diuturnitate. Specu. de feud. §. 3. uer. cæterũ, & de ſol. §. 4. & §. 3. uer. item cõtra promittentem.

Pręſumitur facilius in factis antiquis pro eo, qui poſſedit, q̃ in factis recentibus. Cæpola in conſi. 11. nu. 8.

Præſumptio aliqua, quę ex aliquo p̄ſumitur actu, illa p̄ſumitur cũ omnib. modis illa actui cohęrentibus. Bartol. in conſi. 68. num. 3

Prudens quilibet præſumitur, niſi contrarium probetur. Bart. in tracta. teſtimon. numero ſeptuageſimo quinto.

Præſu-

Præſumuntur quædam in maleficiis, & qui dicit contrarium debet probare, ſecus in his, in quibus ius nihil præſumit. Bartol.in conſil.42. numero 2. in ſecundo.

Poſſeſſor quis præſumatur cum agitur de poſſeſsione præſumenda.Bald.conſi.36.num.2. in primo.

Poſsidere an quis præſumatur a ſe ipſo, an ex tit.præcedenti. Bal.conſi.83.in 1. num.4.

Pluralitas non præſumitur, niſi probetur.Bald.in conſi.70.lib. 4. Pluralitas tamen præſumitur in rebus, niſi probetur idẽtitas.Alexand. conſil.134. nu. 3. in 2.

Pecuniam prælatus quis in dubio donare non præſumitur conſanguineo, ſed mutuare, & negocium eccleſiæ gerere, niſi præcedant merita de condigno.Bal.conſil.199.in fin.in 1. ubi dicitur, quòd Baldus in ꝓpria cauſa cõſuluit, & de ſe ſolum non confidit, quia ſæpe rapitur homo a propria uoluntate, & carnali deſiderio, qđ no.

Poſsidens olim non præſumitur hodie poſsidere. Bal.in conſil. 446.in 3.uol. uide tamen Alexand.conſi.80.nu.1.in 2.

Pactum in dubio debet præſumi reale, & non perſonale, & perſonale, ſed non perſonaliſsimum.Bald.in conſil. 372. in 4. num.4.

Pater an præſumatur in dubio dotare de bonis ſuis, uel filiæ. Bal.in conſi.479.nume.2. in 4. uolum.

Ex præterito præſumitur in præſenti in qualitatibus affirmatiuis.Bal.in conſi.52.num.2.in 5.uolum.

Præſumptio & curſus communis eſt attendendus.Bal.conſi. 351.num.4.in 5.parte.

Poſſeſsionẽ filius continuaſſe uſque ad mortem ipſius filii poſt mortem defuncti an præſumatur, qui poſſedit bona poſt mortem patris.Bald.in conſil. 386.in 5.num 11.

Poſſediſſe retro nomine meo nõ præſumeris, ſi tu locas hodie aliquam rem nomine meo, & ego habeo ratum.Bal.d.conſi. 386.num.12.in 5.parte.

Poſſeſsio præſumitur cauſata ex titulo præcedenti.Caſt.conſil. 340.num.5.in 1.

Promiſsio facta ſine cauſa de eo, ad quod quis non tenebatur præſumitur in dubio facta per errorem non ex certa ſciẽtia. Alexand.conſi.13.num.3.in 1.

Poſsidere quis præſumitur iure familiaritatis, quando eſt coniunctus.l.qui iure familiaritatis,ff.de acquiren.poſſeſſ.fallit, ut per Alexand.conſi.36.ad fi. in primo.

Princeps, ubi poteſt committere cauſam in forma iudiciali, & non iudiciali,in dubio præſumitur,

ſumitur, ꝙ uoluerit committere in forma iudiciali, quia res de facili reuertitur ad naturam ſuam. Alexand. conſil. 86.num.5. in 1.

Princeps in dubio non præſumitur uelle uti poteſtate abſoluta, ſed ordinaria. Alexand. in conſi.60.nu.36.in 2.

Priuilegium in dubio præſumitur perſonale tantum & non reale. Petr. Rauennas in ſuo alphabeto, uerſ. priuilegium, colum.antepen. circa qu.ntũ, fol.100.

Præſumitur ita contra eum, qui potuit prodeſſe & noluit. Abbas in c. 1.per illum tex. de crimine falſi, in ult.not. nu.4.

Præſumitur, quòd actus poſtea ſit factus, ut præcedens actus ualeat. Petr.Rauennas uer. captura, col.2. in alphabeto ſuo aureo.

Pauper pręſumitur, qui facit multas fideiuſsiones. uide Petr. Rauenn. in eius alphabeto, in uer.pauper.

Priuilegium in dubio præſumitur reale. Alexand. conſil.101. num.6.in 1. uol.

Poſsidere quis in dubio pręſumitur bona fide. Alexan. in conſ. 200.num.4.in ſecundo.

Princeps præſumitur iuſtè facere. Alexand.conſi.97. num.13. in 3.uol.

Præſumptio ſi qua eſt pro aliquo non admittitur probatio contra illam præſumptionem, niſi præcedat cauſæ cognitio, neque creditur teſtibus deponẽtibus contra illã præſumptionem, quia pręſumptio eſt, ꝙ deponant falſum, niſi ſint tales, qui ſint tantæ fidei, quòd non ſit præſumptio, quòd debeant iurare falſum. Alexand. conſi.99.num.14 in 3. uolu.ſed ſi non ſunt tales, ergo &c.

Pœna quando præſumatur adiecta in fraudem uſurarum. Alc. in conſ.49.in 4.

Præſumitur de præſenti in præterritum minime.q a qui ſuit pauper hodie non præſumitur fuiſſe pauper. Alex.conſi.16. numero 2. in 5.uolumi. uide omnino.

Princeps præſumitur ſcire uulgatos uſus. Alex.conſ.24.numero 16.in 5.

Poſſeſsio iunior præſumitur clandeſtina. Alex. conſ.88. numero 3.in 5.

Papa præſumitur habere ſcientiam defectuum. Alexan.conſil.92.nu.37.& numero 48.in 6. uolum.

Poſſeſſor præſumitur bonæ fidei, quando antiquior poſſeſſor cõtrarium non allegat. Ale.conſ. 112.nu.9.in 6.

Poſſeſsio pręſumitur ex detentione. Alex.ibid.nume.4. in 6.conſil.112.

Præſumptio ęquipollet indicio, quia indicium dicitur præſumptio

ptio, ut patet ex definitione in dicii. Alex. in conſ. 124. nu. 8. in 6. & ibi remiſsiue quid ſit indicium.

Pęna adiecta facto non præſumitur adiecta in fraudem uſurarum. Alex. in conſ. 157. nu. 6.

Poſsidēs ſemel præſumitur ꝑ decennium poſſediſſe, ſi ita allegat ſe poſſediſſe. Alex. conſ. 35. nu. 7. in 7. uol.

Pater præſumitur capere conſilium, & prouiſionē, quę eſt magis fauorabilis filio. Alex. conſ. 50. nu. 9. in 7. uol.

Præſumptio iuris, & de iure licet non recipiat probationem in contrarium. Tamē admittitur probatio reſultans ex propria uoce illius, contra quem allegatur. Alex. conſ. 63. num. 13. in 7. volum.

Poſsidēs habet præſumptionem pro ſe, & in factis multum antiquis facilius præſumitur pro eo, qui poſsidet quàm in factis recentibus. Alex. in conſi. 101. nu. 10. in 7. uol.

Pœna adiecta promiſsioni facti eſt exigibilis, & non præſumitur adiecta in fraudem uſurarum. Alex. in conſ. 148. nu. j. in 7. uolu.

Pater præſumitur in intentione durare, quòd filia excludatur ab hæreditate. Alexan. in conſ. 141. nu. 4.

Poſſeſſor nō præſumitur, licet colligat fructus, quādo aliquis habet titulum acquiſitionis. Alexan. conſ. 152. nu. 3. in 7. uolu.

Præſumitur intentio Papæ talis qualis eſt legis ſcriptę. Decius conſ. 33. nu. 5.

Pręſumptiones, quę in ciuilib. admittuntur, in criminalibus ad condemnationem nō ſufficiūt. Dec. conſ. 189. nu. 3.

Præſumptio, quæ inſurgit ex diuturnitate temporis non eſt efficax, quominus contrariū probari poſsit. Dec. conſ. 409. numero 12.

Probatio præſumptiua de præterito ad tempus de pręſenti nō eſt directa. Dec. in conſ. 428. numero 3.

Pręſumptio in ſpecie tollit præſumptionem in genere. Deci. in conſ. 454. nu. 2.

Preces conſanguineorum in promouendo ambitioſę pręſumuntur, & ipſam promotionem uitiare uidentur. Dec. conſi. 542. num. 4.

Pluralitas factorum, quando pręſumatur. Soc. conſ. 24 num. 27. in 1. uol.

Probatio indirecta admittitur cōtra pręſumptionem iuris. Soci. conſ. 191. nu. 2. in 2.

Ex pręſenti in extremitatibus oritur pręſumptio circa media. Soc. conſ. 16. num. 7. in 3. uol.

Omnis præſumptio mentis teſtatoris recipit probationem in contrarium. Soc. in conſ. 37. nu. 2. in 2.

Plura-

Pluralitas non præſumitur ad eui tandum dolum.Soc.cõſ.40.nume.3.in 2.

Præſumptio ſufficiens ad condẽnationem eſt,quãdo aliqui niſi ſunt rixari, & poſtea reperitur unus uulneratus. Soc. conſ.54. in 4.nu.10.

Poſsidens natu raliter & ciuiliter prçſumitur,qui reperitur detinere,& qui olim poſſedit prçſumitur hodie poſsidere. vide Corn.conſ.23.litera D.& conſi. 130. litera M, in j.& Corne.in conſilio 87. litera. fin. in 3. & poſſeſsio non præſumitur continuata,licet ꝓbet quis, quòd ante alium poſsidebat, ſi probatur alium poſtea possidere. & repertus in poſſeſsione præſumitur ex præcedenti titulo poſsidere.Soc. conſ.15. per totum,in 4.uolu. Corn. conſ.113. numero litera.E.in j.uol.

Prçſumptio ſumitur nedũ à prioribus,ſed etiam à poſteriorib. Soc.in conſ.27.nu.19.in 4.

Poſſeſſor,an ꝑſumatur dominus. Corne.conſ. 23. litera M. in 1. uol.& ille qui detinet,an prçſumatur poſsidere, ita quòd ad ſoluendum ſubſidium rei poſſeſsæ compellatur, ſi dicat alieno & non ſuo nomine poſsidere.Corn. conſ.251. per totum. in j.vol.

Prçſumptio dominii ex poſſeſsione.Corn.cõſ.19.litera K. & ſeq. in 2.

Poſsidere quis prçſumitur uſque ad mortem.Corn.conſ.56. litera R.in 2. uol.

Poſſeſsio prçſumitur continuata. Corne.in conſil.6. litera L.in 3. uolum.

Poſſeſsio prçſumitur ex titulo p̄cedenti.Corne.conſi.14. litera F.in 3.uol.

Poſſeſsio quçſita prçſumitur ex titulo prçcedenti.Corneus in cõſil.251.litera E.in 3.

Papa an prçſumatur ignorare ſpecialia priuilegia ab eo conceſſa.Corne.in conſ.135. litera C. in 4.uolu.

Poſsidens ſemel poſsidere prçſumitur.Corne.in conſ.91. litera I.in 4.

Poſsidere dicitur,ꝗ detinet. Cor. conſi.280.litera M.in 4.

Poſſeſsio magis antiqua prçſumitur iuſtior.Corneus conſi.282. in 4.litera Q.

Poſſeſſor habet prçſumptionem pro ſe,& ipſe plus in re habere prçſumitur, quàm actor. Bertra.conſi.51.nu.2. in 2. uolu. in antiquis.

Patria poteſtas non præſumitur. Corne. conſi.245.litera H.in 4. uolum.

Prçſumptio ſonat in ſpecialitatẽ quandam.Corn.in conſi.45.litera A.in 4.uol.

Probationes præſumptiuæ admittuntur propter longinquitatẽ temporis. Corneus in cõſ. 267. litera R.in 4.uol.

Princeps non prȩſumitur uti uelle plenitudine poteſtatis,quãdo iure communi uti poteſt.Iaſo.in conſi.1.nu.9.& ad fin.in j. parte.

Præſumptio iuris & de iure à ſtatuto inducta excludit eum,qui aliàs non excluderetur.Iaſ.conſil.11.nu.2.in j.

Præſumitur pro arbitramento, decreto iudicis, & emancipatione.Iaſo.in conſi.12.numero 6.in 1.

Præſumptio legum eſt clariſsima probatio,& ſtatutum requirẽs probationem inſtrumentalem uerificatur in iſta.Iaſ.conſi.25.nu.2.in j.

Precarium non præſumitur, ubi alio iure proprio res poteſt haberi.Iaſ.in conſi.32.nu.4 in j.

Pluralitas perſonarum non prȩſumitur.Iaſ.in conſi.71.in 1.nu.j.

Prȩſumptiones iuris non ſufficiũt ad puniendum inquiſitum de falſo.Iaſ.conſi.111.nume.4.in j.

Pluralitas nominis proprii non prȩſumitur,& qui allegat eam probet.Iaſ.conſi.114.nu.6.in j.

Pater prȩſumitur magis dilexiſſe filiam quàm neptes.Iaſ.conſil.137.nu.14.in 4.

Princeps nunquàm præſumitur in quacunq; etiam generali diſpoſitione cum clauſula motus proprii,ſeu non obſtante,uelle tertio prȩiudicare, etiam ſi de iure tertii expreſſa ſit mentio.Gozadi.conſi.14.nu.18.etiã ſi de modico præiudicio ageretur.Ruinus in conſi.4.nu.17.in 3.uolu.

Princeps prȩſumitur habere ſciẽtiam in his,quȩ ſunt iuris ignorare autem ea, quȩ ſunt facti. Cur.ſin.in conſ.49.nu.34.

Pupillus ſemper prȩſumitur ignorans.Cur.iunior in conſi.8.nume.3.in j.

Præſumitur.n.pecunia quȩſita ex propria ſua negociatione. Pariſius in conſi.84.nume.15.in j. uolum.

Prȩſumptio exiſtens contra illum probare debentem,eum afficit duriori probatione.Pariſi.cõſ. 29.nu.90.in j.& præſumptio habet ſe ad eſſe,& non eſſe,& elidibilis eſt per contrariam prȩſumptionem.ibi. nu.92.& non attenditur prȩſumptionũ pluralitas, ſed illa, quæ magis ſtringit,& eſt certior, potẽtior & magis concludens. ibid.nume.93.

Pater præſumitur magis uelle cõſulere filiis,& deſcendentibus, quàm uxori, vel aliis. Bertran. conſi.359.nu.4.in 2. uol.in antiquis.lib.j.

A claris prȩſumptionibus nõ eſt recedendum per præſumptionem minus claras, & incertas. Alcia.conſi.55.lib.9.num.17.& eſt ſemper præſumendũ in meliorem partem.ibi.nu.19.& debet potius credi teſtibus deponentibus ſecundum præſumptionem

ptionẽ legis quàm illis, qui deponunt contra præſumptionẽ. ibid.num.21.
Præſumere de Principe bene debemus; & de iudicibus ab eo commiſsis.l.unica.in fi.de offi. prƿfec.prƿto.
Præſentia partis in inſtrumento præſumitur.Martinus conſilio 41.nu.2.
Præſumitur ꝓ declaratione Principis,quando eſt de antiquo facta.Martinus Laudenſis conſi. 4.nu.4.
Præſumptio,quæ reſultat ex precio,ut ſit emptio & uenditio, tollitur ex alia repugnante,& oppoſita præſumptione.Ceph. conſi.19.nu.13.in j.
Præſumptio ſciẽtiƿ ex curſu.100. annorum in Principem nõ cadit.Cephalus conſi.133. numero 129.
Præſumptio ſola ad tertii prƿiudicium non ſufficit.Cephalus conſi.433. nu.18. ſed requiritur plena probatio,in j.vol.
Præſumptio iuris transfert onus probandi,etiam negatiuã.Cephalus in conſi.138.nu.17. in j.
Præſumptio etiam in allegationibus iuris deduci, & probari poteſt.Cepha.conſi.133.numero 54.in 1.
Præſumptio illa ratione allegan da eſt; ut conſtet ipſam fuiſſe acceptatam ab habente eam. Cepha.conſi.133.nu.56.in 1.
Præſumptio fit ſuper reb. dubiis, uel incertis.Cepha.conſil.140. nu.27.lib.j.
Præſumptionem habens, habet ſuam intentionem fundatam. Cephalus conſi.4.nu.31.in j.
Præſumptiones duæ concurrentes,una delicti,altera non,præponitur ſemper excluſiua delicti.Cepha.conſi.75.nu.8.in j.
Præſumptiones urgentiores ac plures,debitoribus ac paucioribus ſunt proferendæ.Cepha. conſi.23.nu.33.
Præſumitur ex pecunia propria rem emptam eſſe. Cepha.cõſi. 65.nu.11.
Præſumitur pro quaſi poſſeſsione. Cephalus conſi.77.numero 14.in j.
Prƿſumitur de præſenti in præteritum,ut, quòd nũc eſt, etiam antea fuerit. Cephalus in conſ. 96.nu 19.in j.fallit, vt non præſumatur in præteritum,quod retro ab annis centum non fuit. Gerardus Mazolus conſi.4.nu. 107.quod probat.
Prƿſumptio qualibet minima debet ſaltem duobus teſtibus probari.Cephalus in cõſi.225. nu.46.lib.2.& conſi.202.nu.20. lib.2.
Præſumptionibus pluribus indicatur.Gephalus conſil.297.numero 7.
Præſumptio una magis potens derogat alteri minus potenti. Crottus in conſi.1.nume.49.in conſi.104.nu.15.& in conſ.132. nu.9.

nu.9.& conſi.40.nu.20. & conſ. 66.nu.16.& cõſi.46.nu.21.Rolã dus conſi.16.nu.26.in 1.

Præſumptio eſt per poſſeſſore beneficii, quòd iuſte poſsideat. Crottus in conſ.56.nu.4.

Præſumptio non debet maiorem effectum operari in caſu pſum pto, quàm ueritas in caſu uero. Crottus conſi.46.num.18.& conſi.94.nu.19.

Pręſumptiones duę circa idem ſubiectum concurrere non poſſunt Crottus in conſ.46.nu.16.

Præſumptiones iuris ad condemnationem delinquentium ſuffi ciunt, etiam ſi agatur de imponenda pœna mortis. Crottus conſ.71. nu.43. uide tamen Iulium Clarũ, in ſua practica criminali, & Nouellũ in prac. cri. de teſtib. nu. 2. Grammaticus conſi. 13. nu 7.& uot.23.nu.12. & nu.4. Guido.Pap.conſi.42.nu me.8 Pet.Calepha.inter conſi. crimi conſi.102.nu.13.uol.j.

Præſumptio omnis modica ſufficit ad tollendum præſumptionem ſpontaneam. Rolan.conſ. 3.nu.93.

Præſump io una aliam tollit. Rolan.in cõſi.16.nu.26.lib.j.& cõſ. 90.nu.16 lib.2. Blancus in prac. cri n.97.& n.j.car.98 & 125. Alcia.in rub.de iureiuran. nu.57. Crauetta de antiqui.temp.par te 1.nu.51.

Præſumptiones multæ ſimul iunctę plenam faciunt probationem. Boerius conſilio 40.num. 81.ubi de indiciis agit.§.fi. Guido.Pap.conſi.103.nu.6.

An ex præſumptione uiolẽta poſſit peruenire ad ſententiam diffinitiuã, vide Nouellũ in prac. cri.ubi de teſtibus agit num.3. pagi.60.facie.2.

Præſumptio abhorret irrationabilia.Bal.ſuper feu.quid ſit inueſtitura.§.ſi uerò inueſtitura. num.1.

Pręſumptio eſt minus quàm indicium. Marſ.in §. diligenter.nu. 114.in prac.crimi.

Præſumptiones perſpicuæ faciũt argumentum. Marſil.in §. diligenter nu. 115.in prac. crimi.& præſumptio una tollit aliam, ibi.nu.193.

Pręſumptionum ſpecies quot ſint ponit Gandinus de maleficiis in titulo de præſumptionibus per totum, uide omnino ubi plura de hoc,& not. quòd præſumptio plures gradus habet. Blancus in repeti.l.fi.ff.de qſt. nu. 252. uide omnino, & præſumptiones æquales confundũtur,& minus fortis ab alia confunditur, & iudex, quæ ſit fortior, arbitratur. Blancus in tracta.ad defenſam, nu.2.pag.125. ibi,& alia plura circa præſumptiones, pagi.125.& uide Manfuerium, in eius practica iudiciaria titulo de præſumptionibus, pag.61.uid omnino, q̃a hic nolui reſcribere ſua ſcripta.

Præſu-

Prꝫſumitur in dubio contra Poteſtates Iaſ.in §. quadrupli,inſtit. de actionibus,nu.69.

Præſumptio iuris æqparatur ſcripturę.Iaſ.in §.fuerat.nu.59.inſt. de actio.

Præſumuntur indebita ſeruitia à dominis per metum extorta. Iaſ.in §.quadrupli. numero 69. inſti.de actio.

Præſumptio,quæ iuſtè fiat contra fęneratores.Alcia.in rubric.de prꝫſcrip.nu.51.& ſeq.

Ex præterito præſumitur circa præteritum.putà,ſi mulier cōtinenter uixit, nō præſumitur, quòd fuit maritata. 28. diſtin. quia ſunt.

Aliquando ex præterito circa prꝫſens,ut cum quæritur de fama alicuius.77.diſ.c. Monacus.uide omnino Millium in reperto rio,litera P.

Item quandoq; prꝫſumitur de pꝫſenti circa præſens. 6.q.1.qui crimen.quandoque ex prꝫſenti circa præterita. 34. q.2. cum p bellicam, quandoque ex pſenti circa futura 50.diſtin. ſi quis Diaconus.uide de iſtis præſum ptionibus in c.ſcribam,de præſump.l ſi qui adulterii.C. ad l. Iul. de adult. Gribaldus axiomate iſto litera pſumitur,ubi plenè.

Aliquis non grauatur ex ſola præſumptione.l.abſentem.ff.de pꝫnis, & ad præſumptiō nem tūc eſt recurrendum,cum ueritas ſciri nō poteſt.ff. de leg.3.l.nūmis.ff. ſi pars hęrædi.petatur.l. antiqui, nec eſt ſtādū omnino præſumptioni.no.gl in l.res hæreditarias ff.de crimi. expilatæ hęredi.& l.1.C.inter alios acta.

Pauper ſemel,ſemper prꝫſumitur pauper.l.non eſt.ff.de prob.

Præſumptio legis non adaptatur ad infirmandum,ſed potius ad confirmandum, quod agitur. Dec.in l.in contrahenda. nu.5. ff.de regu.iur. & plura de præſumptionibus uide per Crauettā in trac.de antiquitate temporis, per diſcurſum, recurre ad iudicem.

Prꝫſumptio eſt, quòd conſtito, ꝙ res apud unum fuerit, quòd ēt adhuc ſit, & ideo contra eū nō exhibentem iuratur in litem. Plotus in l.ſi quando,nu.750.& 753.C.unde ui.

Prꝫſumptio eſt,quòd partes facientes actum nullum,ignorent eſſe nulum,fallit, ut per Plotum in d.l.ſi quando,nu.297.uerſ.& iſtud.

Præſumptio ex multis inſurgit, de quibus per D.Hieronym.de Monte in trac. de finibus,capi. 54.uide omnino, ubi etiam dicit, quòd ea, quæ non poſſunt probari per ueras probationes in dubio probantur per pſumptiones.& coniecturas,uel indicia, & maxime in probandis confinibus, ut per eum ibi. uide omnino, & in probandis pſumptio-

ſumptionibus admittuntur ꝓbationes, quæ aliàs non admittuntur, ut ibi, & non ſolum plures præſumptiones probant cõfines, ſed etiam duæ ſimul iunctæ, & præſumptio multa inſurgit ex ſcripturis, & factis antiquiſsimis. ibid. cap. 54. & c. 63. num. 5. & præſumptio nonnunquàm eſt fallax. Tiraquel. in l. ſi unquàm. C. de reuo. dona. in gl. donatione largitus, nu. 132.

Peſtis præſumitur renouata ex cã ueteri, ſi ĩfra quadraginta dies reſurgat. Ripa in tracta. de Peſti. nu. 182.

Præſumitur ab initio propoſitum fuiſſe, prout factum reperitur. Ripa de Peſti. nu. 343.

Contra præſumptionem iuris nõ admittitur aliqua cõſuetudo, uel ſtatutum. Bouius de ſtatuta. præſcrip. gl. 24. nu. 5.

Præſumptio inducta per ſtatutũ non eliditur per inſtrumenta, uel iuramentum. Bouius de ꝑſcrip. ſtatut. in gl. 26. nu. 2.

Præſumptio ſtatuti tollitur per probationem admiſſam parte non opponente. Bouius de ſtatu. præſcrip. nu. 19.

Præſumptio iuris, & de iure eliditur præſumptionẽ ſtatuti. Bouius de ſtatu. præſcrip. num. 14. fuſius de ea Millius in reperto rio ſuo.

Præſumptio ſtatutaria, ſiue legalis an & quando curratur. Benetendius. deciſ. Bono. conclu. 9. numero 4.

Præſumptio, quæ transfert onus probandi in contrariũ, & qualis tali casu debet eſſe præſumptio. Benintendius deci. Bono. conclu. 67. nu 9. uide omnino.

Præſumptio leuis in paritate probationi adueniens præualet. Iaffredus deciſ. 12.

Præſumptio pro procuratore, obſtante licet parte, quando facienda. Iaffredus deciſ. 403. ubi ſi ueniens de longinquis partibus, tanquàm procurator alicuius producat inſtrumentũ mandati, in quo nomine proprio, & cognomine nominatur præſumitur eſſe illa perſona, de qua in mandato, licet pars hoc neget, maxime, ſi oſtendat inſtrumentum debiti principalis ſui, quod probat.

In præſumptionibus, quæ multæ ſunt ex diuerſis mediis ſumptæ, non medium, ſed, quod ius ita præſumat, attenditur. Berous. q. 90. nu. 4.

Præſumptiua probatio admittitur etiam in iis caſibus, in quibus uerè quid probari debet. Berous. q. 90. nu. 6. ac etiam in caſu ſtatuti expoſcentis probationem per inſtrumenta, ibid. nume. 9.

Præſumptio præſumptionem offuſcat. Boerius. q. 2. nume. 19. parte. j. & eſt minor quàm indiciũ. q. 90. nu. 6. in j. parte.

Præſumitur ꝓ illo, cuius poteſtas non

non negatur. Deci.conſi.498. numero 1.

Præſumptio ſola non ſufficit,ubi de tertii intereſſe agitur.Affli ctus dec. Neapo.345.nu.6. regula criminali.61. num.1. uide omnino.

Præſumptio fraudis uſurarũ ceſſat in pœna obligationi quantitatis addita.Afflic.dec. Nea po.135.nu.2.

Præſumitur poſſeſſor bona fide poſſediſſe.Alex.conſi.199.in 2. Firma.ver.poſſeſſor.

Poſsidens in dubio non prẹſumitur ueniſſe rem,quam poſſedit. Firma.in reperto.uer.iſto.

Poteſtas p̃ſumitur remotus culpa officialium.l. diem functo, cum gl.de aſſeſſo.Ale. in l.2.in prin.ff.quod quiſq; iur.

Precium facit præſumi cõtractũ emptionis. Firma in reperto. uer.precium.

Precium an præſumatur certum, ſi teſtes de quantitate non recordantur,ibid.Firma.

Præſens præſumitur ſciens.Firma.uerbo iſto,& præſens præſumitur citatus,ibid.& prẹſentia non prẹſumitur,quia eſt facti.& præſentia præſumitur in inueſtitura,& in ſtipulatione, & quando de ea ſit mentio in ſcriptura.Firma.ibi.& præſens præſumitur fuiſſe ſententię cõdemnatoriæ.licet in ea non dicatur,niſi probet contrarium. ibid.

Probatio per confeſsionem partis admittitur contra præſumptionem iuris, & de iure, & non alia. Firman. in reperto. verſic. probatio per confeſsionem,uide omnino,ubi fallit in cã matrimoniali,in qua ꝓbatio in cõtrariũ nõ admittitur contra præſumptionem iuris & de iure,etiam per confeſsionem partis. Item nec contra fictionem iuris, quæ præſumptioni æquiparatur.item uerũ ſi confeſsio ſit ficta. item niſi ſit facta per iracundiam, item niſi ad finem petendi reſtitutionem ex clauſula generali, & d.confeſsio partis habet locum in confeſsione ficta,& ſic per confeſsionem fictã admittitur probatio contra prẹſumptionem iuris,& de iure,ut ibi probat Firmanus, uide omnino.

Probatio per præſumptiones fieri poteſt, & probatio per prẹſumptionem iuris admittitur per triennalem præſtationem, etiam ſtante ſtatuto, quòd requiratur probatio per inſtrumentum, & dicitur liquida probatio, & probatio prẹſumptiua dicitur quæ fit p teſtes uicinos, probatio autẽ plena fit ex pluribus præſumptionibus incertis.Firmã.uerſicul. probatio per præſumptiones.

Probatio, per teſtes ſufficit cõ

-tra prҫſumptionem, uel contra ſolennitatem inſtrumenti non contra tenorem eius. Firma.uerſi. probatio per teſtes, quòd probat.

Pupillus prҫſumitur alimẽtatus de bonis ſuis.l.j.C.de alimen. pupillo prҫſtan. niſi ſteterit apud tutorem, quia ab eo præſumitur alitus, niſi cõtrarium probetur.

Producta prҫſumuntur per actorem, cuius intereſt, ut probẽt. ex no.per Bal.in l.2.C.de edendo.Ruin. conſi.117.numero 8. volu.5.

Pater prҫſumitur ſemper capere utiliora conſilia pro ſalute filiorum, ac pro eorum honore. Alcia.conſi.5.nu.66.

Perſeuerare prҫſumitur in eadẽ intentione, in qua prius fuit, niſi expreſsè contrarium probetur. Alcia.conſil.13.numero 7.in 1.

Papҫ ſcientia, uel tolerantia præſumitur per lapſum centũ annorum.Alcia.conſi.22.numer.16.lib.1.

Ex his, quҫ deinde ſecuta ſunt ſumitur prҫſumptio eorum, quҫ prius geſta ſunt.Alcia. cõſ.30. nu.2.in 1.lib.

Princeps nõ præſumitur uelle nocere, etiam in nocumento tuntum dilatiuo.Alciat.conſil.41. nu.5.lib.1.

Præſumptio eſt capienda pro liberis in hæreditate parẽtum. Alcia conſi.7.nu.21.lib.2.

Poſſeſsio antiquior prҫſumitur magis iuſta.Alciat.conſi.9.nu. 11.lib.3.

Poſſeſſor domus præſumitur poſſeſſor omnium, quæ in ea continentur, vt dicit Bald. in l.de his.C.de furtis.Alciatus fuſius conſi.41.nu.5.in 5.lib.

Probus quilibet præſumitur in arte ſua.Alcia.conſi.46.in 5.allegat iura.

Præſumptionem legis per ſe habens rectè contradicit. Alcia. conſi.46.nu.15.lib.5.quia probationes legis ſunt liquidiſſimҫ probationes.Mod.paro.cõſilio 10.nu.19.

Per prҫſumptionem, quòd actus fiat in fraudem legis eliditur aſſertio teſtatoris confitentis debitum.Alcia.conſi.52. nu.3. lib.5.ubi etiam dicit, ibi.quòd præſumptio minor cedit præſumptioni maiori, & præſumptio legis dicitur ipſa ueritas. nume.6.

Prҫſumptio, quæ oritur ex fama publica, & notorio inter eos, quibus cognita ſunt mercimonia, eſt ualde probabilis. Alci. conſi.64.nu.5.in 5.uol.

Prҫſumptio incerta non infirmat contrariam certiorem. Alcia. conſi.86.nu.3.in 5.

[Pr]ҫſumptio iuris, & de iure hæc [P]reſt, quòd mulier non commiſerit adulterium, & talis præſumptio nõ recipit probationem

nem in contrarium, quaſi filius ex muliere prçſumatur legitimus. Alcia. conſi. 13. lib. 6.

Pluralitas debitorum non præſumitur, ſicut nec aliarum rerũ. Alcia. conſi. 29. nu. 27. lib. 6. regulariter & pluralitas non pſumitur. idem Alcia. conſi. 57. nu. 9. lib. ultimo.

Poſſediſſe quis præſumitur ex titulo prçambulo. Alcia. conſil. 81. nu. 7. li. 6.

Et quis præſumitur potius poſsidere nomine proprio, quàm alieno. Alcia. in conſilio 17. numero 11.

Prçſumitur facilius, quòd q̃s uoluerit prçiudicare filiabus in fauorem propriorum filiorũ, quàm in fauorem extranei, quàm fratris. Alciat. conſil. 86. lib. 8.

A claris prçſumptionibus nõ eſt recedendum per prçſumptiones minus claras, & incertas. Alciat. conſi. 55. nume. 17. libr. ultimo.

Quando mulier potuit filiũ peperiſſe ex adulterio, item ex marito, præſumitur in meliorem partem, quòd ex marito peperit. Alcia. conſi. 148. num. 6. lib. ultimo.

Pater non præſumitur plus diligere filios quàm nepotes. Soc. iunior conſi. 48. nu. 26. in 2.

Præſumptionis cauſa ceſſante, ceſſat prçſumptio. Tiraquell. ceſſante cã, parte 1. nu. 2. 200.

Præſumptiones ſufficiunt loco plenç probationis in criminibus occultis ad torturam, ueluti in crimine ueneni. Grammaticus uoto 3. nu. 3.

Præſumptiones & coniecturç nõ ſufficiunt ad quem condemnandum. Grammaticus conſi. 13. nu. 37. Ang. de Vbaldis inter conſi. crimi. conſi. 32. nu. 4. in 1. uide tamen inter eadem conſi. conſ. 52. nu. 27.

Præſumptiones duç, quando concurrunt, quarum una eſt excluſiua delicti, & alia incluſiua, ſemper attenditur excluſiua. Grammati. conſi. 13. num. 8. & inter conſi. crimi. conſilio 58. numero 15. per Ange. ibid. uolum. 1.

Prçſumptio hominis non ſufficit ad condemnãdum, nec ad torturam. Matth. Felicia. inter cõſil. crim. conſi. 47. nu. 18. in 1. uolum.

Prçſumptione una ſi infertur ad culpam damnum paſsi, tamẽ plures ſunt in contrarium prçſumptiones, tunc culpa remouetur in damnum paſſo. Lud. de Portis inter conſ. crim. cõſ. 63, nu. 16. in 1.

Prçſumptiones duç faciunt plenam probationem in ciuilib. inter conſilia crimin. conſi. 95. nu. 18. in 1.

Prçſumptio mitior ex plurib. capitur in re dubia, & prçſumptiua, non autem in re clara, &c.

manifeſta. Ang. Arc. inter con ſil.crimi.conſi.58.num.54.in 2. Rota. deciſ. 48. numero. 3. in nou s.

Præſumptiua probatio ſufficit ĩ his, quę ſunt diffi cilis probationis, ſi tamen aliter de ſui natura probari non poſſunt. Secus ſi aliter probari poſſunt. Pet.Calepha.inter conſi.crim. conſi.86.nu.32.in.2. & ibi plenè de præſumptiua probatione, uide omnino. & ibi recurre. uide Boſsium in titulo de indiciis.num.162. ubi quando ſufficiat.

Præſumptio iuris, & de iure non admittit probationem in contrarium. Boſsius in titulo de uectigalium conduc. nu.6. indirectam tamẽ admittit contra ſe probationem, ibid. numero 7.

Pręſumptio uiolenta ſufficit ad condemnationem, ubi ciuiliter agitur pro crimine. Boſsius titu.de conuictis, nu.50. & pręſumptio violenta requiritur, etiam ubi agitur ciuiliter in occultis. ibi nu.52.

Pręſumptio an ſit maior ſemiplena probatione, titulo de indiciis, Boſsius nu.9.

Præſumptio legis, & præſumptio hominis, quid ſint, & quid inter ſe differant, tradit Boſſius titulo de partu ſuppoſito num.34.

Pręſumptiones etiam uehementes non ſufficiunt ad condemnationem pecuniariam tantum. Boſsius titulo de conuictis, nu.35.

Præſumptiones adeò efficaces, ut ponãt ueritatem ante oculos, iunctæ cum ſemiplena ꝓbatione directa, ſufficiunt ad condemnationem. Boſsius titulo de conuictis, nu.37.

Pręſumptiones qualeſcunq; non poſſunt facere, ut quis ſit capite puniendus, uel corporali pęna afficiendus. Boſsius titu.de conuictis, num.43.

Præſumptiones ad condemnationem pœnæ ordinarię nõ ſufficiunt, etiam in delictis, quæ occultè fiunt. Boſsius titu.de conuictis, nu.46.

Præſumptiones, quæ admittuntur in his, quę ſunt difficilis ꝓbationis, quales eſſe debeant tradit Boſsius in prac.crimi.titulo de partu ſuppoſito. numero 33.

Præſumptiones ſingulæ debent probari ſaltem per duos teſtes. Boſsius titu. de partu ſuppoſito.num.36. & ubi præſumptionum ſpecies declarentur per Fel.tradit Boſsius in ti.de conuictis, nu.44.

Præſumptio illa, quòd qui ſemel poſſedit, præſumatur etiam in futurum poſsidere, an habeat locum in re mobili. uide Portium conſi.29.per totum.

Præſumptiones iuris dicuntur liquidiſsi-

quidiſsimæ probationes, vide omnino Nouellum in addi.ad Pet.Duen.in uer. præſumptiones. Machellū patrocinio.3. nu.2.& parrocinio nu.29.nu.4. Bonius de præſcriptione ſtatu.gl.24.nu.j.

Præſumpta poſſeſsio à noua naturali tollitur.Soc.cōſi.15.col. 1.lib.4.

Præſumptio una aliam tollit, & fortior debiliorē. Machellus patrocinio.49.nu.9.

Præſumptio iniuſtæ poſſeſsionis operatur, ut de iure doceri debeat. Iacob. Ven. de annua præſtatione.q.25.num.4. in 1. parte.

Præſumi an debeat hodie poſsidere,uel dominus eſſe, q olim poſſedit,uel dominus fuit.Millius in reperto.

Præſumi an debeat quē eſſe procuratorem ante litis conteſtationem,uel poſt.Millius in reperto.ſuo.

Pacta non præſumuntur extranea,& ideo ſuper eis non defertur iuramentum.Bal.in cap.j. quid ſit inueſtitura.

Pater præſumitur viuere,niſi conſtet contrarium de morte idē in quolibet alio vſq; ad 100.annos.Firma.in reper.uer. pater & filius.

Pater & mater non præſumitur decipere filios.l. ſi ſuperſtitę. in fi.C.de dolo.Pau. de Caſtro conſ.307.& pater præſumitur magis diligere filium quàm econtra.l. illi quidem ff. quod metus cauſa,& pater præſumitur benefacere filio,& lex multum confidit de eo. Specu. tit. de tuto.§.fin. uer.item excipitur contra tutorem; & pater præſumitur uelle filio prouidere.Spec.de feudo.§.2.uerſic. quæritur,& pater præſumitur oīa ex uoto parare filiis. Spec. de loca.§.6.uer.159.

Pater ſi ſtuprat filiam pater non præſumitur. Felyn. in ca.affer te.in 2.no. de præſumptio.

Pater non conſentiens uenditioni,conſenſiſſe præſumitur patiendo per decennium emptorem poſsidere.Firma. ver diuturnitas.nu.3.

Pater an præſumatur reliquiſſe filiæ iure inſtitutionis.Bald.in l.fi.C.fam.erciſc.in pe.col.ubi, quòd ſic,uide Firma.uerſi.pater.fol.166.

Patria poteſtas ex preterito præſumitur in præſenti, quia pater prēſumitur uiuere.Firma. uerſic.patria poteſtas, itē præſumitur ex eo, quòd quis eſt filius legitimus,& naturalis alicuius,ibid.

Pauper quis præſumitur,niſi ꝓbetur diues. Firman. uerſicu. pauper.

Pax præſumitur expedire cuilibet.Bal.in addi.Spec.de homicidio.uer.pen.

Potentes habent præſumptionē con-

contra ut per metum extorqueãtur indebita ſeruitia. Bertran. in conſilio 285. num. 17. in 3. uol. lib. j.

Pax an præſumatur rupta ex noua cauſa. Bald. in l. prędium. C. de ędili. actio. Alex. conſil. 96. 4 parte, & in l. ſemel mora, ſolu. matr. ubi melius.

Peculium præſumitur à fratre diuite, ſi filius nihil ſciebat operari, aliàs ſecus. Firma. uer. peculium.

Pecunia tolerata apud curatorem pręſumitur depoſita, non autẽ mutuata, niſi ut per Firma. uerſicu. pecunia tolerata. fol. 173.

Pecunia mutuata eccleſiæ pręſumitur mutuata fauore eccleſiæ, ut periculum ſit recipientis. Bal. l. etiam. C. de fideicommiſsis.

Pignus datum præſumitur idoneum. l. 2. C. de pigno. & facit non poſſe iurari debitorem ſuſpectum. Alex. in l. creditor. ff. ſi cer. petatur.

Pluralitas non pręſumitur in perſonis, nec in actionibus hominis etiam in his, quæ poſſunt unum. item nec delictorum item nec teſtatoris. item nec nominum legatarii. item nec nominum condemnati, ut ſi repetitur condemnatus Ioan. Iacob. item nec multiplicatio actuum præſumitur. Firm. iſto uer. et licet pluralitas factorũ non præſumatur. Tamen ratione diuerſitatis actuũ, perſonarum, locorum & temporum pręſumitur pluralitas factorum. Alciat. conſilio 5. numero 16. in 1. & conſilio 139. nu. 5.

Poſſeſsio præſumitur uera, & nõ abuſiua. i. nomine proprio nõ alieno. Firma. uer. iſto.

Poſſeſsio ſimulata præſumitur, quæ acquiritur lite pendente, uel, quæ de omnibus bonis eſt acquiſita. Firman. in reperto. uer. iſto.

Poſſeſsio clandeſtina pręſumitur ea, quę poſterior, niſi durauerit longiſsimo tẽpore, uel longo arbitrio boni uiri, vel niſi cum titulo, uel aliis coniecturis quęſita ſi iudici uideatur. Firma. in repert. iſto loco.

Poſſeſſor malę fidei pręſumitur, qui ſcit rem eſſe alienam, niſi habeat titulum, uel diu poſsideat domino patiente. Bal. in l. poſt ſententiam. C. de ſententiis. in ultim. col. uerſicul. extra no.

Pater præſumitur adminiſtrare facultates, & alere filium, & gubernare familiam. Cacheranus. deciſ. Pedemontana. 44. nu. 2. & ſeq.

Pręſumptio iuris eſt liquidiſsima probatio. Bertran. conſil. 57. num. 9. & ſeq. in 2. vol. primi libri in antiquis. vide omnino, vbi latius.

Poſsidere non preſumitur,qui rē apud ſe fuiſſe faſſus, nunc eſſe diffitetur. Salyc. in l.ciuile,C. de furtis.

Præſumptio oneris ex facto proprio an ſit alleganda.Soci.in l. cum quid, num.38. ff. ſi cert. petat.vide omnino.

Præſumptiones uiolentæ contra exceptiones propoſitas, qualiter & quare poſsint repelli. Specul. tit. de exceptionibus. §.dicto,num.9.

Præſumptiones legum aliquando extenduntur ad caſus de raro contingentes cauſa uitādi turpem præſumptionem. Caſtr. in l.iura. ff. de legibus, num.3.& pręſumptio legis nō eſt pręſumptio iuris & de iure.Iaſo.fuſius in l.licet Imperator,num.4.ff.de leg.1.

Poſsidens rem furtiuam pręſumitur fuiſſe furatus, niſi certum uenditorem oſtendat. Caſt. in l.ciuile eſt,nu.2.vbi dicit,hanc pręſumptionem non ſufficere ad condemnationem, ſed benefacere indiciū ad torturā. C.de furtis.

Priuilegium an præſumatur reale, uel perſonale, uel conceſſum loco. Iaſ.in l.1.num.19.ff. de conſtitu.prin.

Princeps in dubio præſumitur talis qualis debet de iure eſſe. Iaſ.in l.beneficium,num.35.ff. de conſtitutio.princ.& principi non præſumitur, niſi iuſtū & uerum placere. Milleus nū 32.fol.48.prac.criminali.

Priuilegium conceſſum per uiā l.uel ſtatuti, præſumitur conceſſum motu proprio. Iaſ.in l. ſi quis iniquum, in princ.nu.8. ff.quod quiſque iuris,& priuilegium ſi fuerit poſtea clauſum in corpore iuris,præſumitur conceſſum motu proprio principis, & priuilegium conceſſum omnibus eccleſiis pręſumitur motu proprio conceſſum.ibi.num.9.& 10.

Pactum in dubio præſumitur reale. Iaſ.in l.iuriſgentium. §.prætor ait,num.20.ff.de pactis.

Pignus an præſumatur in dubio idoneum.Iaſ.in l.creditor, nu. 1.ff.ſi cer.peta.

Pręſumptio non attenditur in foro conſcientiæ,ſed veritas ipſa.Iaſ.in rub.de acquir. hæred. num.26.

Plura de præſumptione Iodocus in eius praxi,capit. 178. vide omnino.

Pręſumptio iuris & de iure non tollitur per probationem, niſi ſit probatio impedimenti. Cacheranus deciſ. Pedemont. 7.num.5.

Patientia longi temporis, an faciat pręſumi bonorum poſſeſſionem agnitam congruo tēpore & legitimè. Iaſ. in l. qui in aliena,num.31.ff.de acqui. hæred.& ex poſſeſsione longi temporis non præſumitur in-

ſinuatio donationis, ibi. num. 32. & ex patientia & ſcientia longi temporis præſumitur di rectum dominum cōſenſiſſe, ubi emphyteuta alienauit ius ſuum. Iaſ.ibi nu.49,

Præſens quis in dubio præſumitur eſſe in loco, in quo eſt ciuis, niſi probetur abſentia. Iaſ. in d.l.is poteſt, nu.68. quia abſentia eſt facti, & facta non pręſumuntur, niſi probentur.

Parentes magis præſumuntur diligere filios, quàm econtra. Iaſ.in l.liberi.C.de inoffic. teſtamento, num.1.

Pluralitas bene preſumitur in rebus. Iaſ. in l. bonorum quidē, num.19 ff.de bono.poſſ. ſecundùm tabu. Afflic. deciſ.23. nu. 2.& debet allegari, nume.2. & nō prę́ſumitur pluralitas. Afflictus deciſ.198.num.2.

Princeps præſumitur habere omnia iura in ſcrinio pectoris ſui. Iaſ.in l.omnium, num.3. C. de teſtamen.

Præſumptio iuris eſt, quòd nemo uelit poſteritatem alienam, ſucceſsioni ſuę, aut filiorum pręferri. Iaſ. in l.generaliter. §. cum autem, num.2.C.de inſtitu.& ſubſtitu. & in l. cum acutiſsimi per illum text. num.1. C.de fideicommiſsis.uide Vātium de nullit. proceſſ.fol.35. num.20.& ſequen.

Princeps in dubio non præſumitur uelle uti plenitudine poteſtatis, ſed iure communi tantum. Iaſ.in l.quamquam, num. 2.C.de teſtamen. militia. Alex. in l.centurio, nume.33. & 34. vbi hoc limitat procedere quādo utitur clauſula ex certa ſcientia.ſ. ubi actus aliàs non ualeret.

Poſsidere an præſumatur, qui tenet. Bald. in l.1. nume.23 & in apoſtillis.C.de ſeruis fugit.

Probatio contra præſumptionē iuris, an & quando admittatur. Bal.in authen. ſed, num.2. C.de donā.ante nup.

Pecunia præſumitur parata ſolutioni in depoſito. Alexand. in l.ſingularia, num.38.ff.ſi cer. petatur.

Periurus non præſumitur, niſi probetur. Alexan. in l.qui iuraſſe. §.j.num.4. ff. de iureiur.

Procurator præſumitur habere mandatum, quando habet inſtrumentum cauſę principalis. Alexand.in l.1.nu.7.de procur.

Probatio admittitur contra præſumptionem iuris per confeſſionem partis, & probatio admittitur per præſumptionem iuris, ſi probatio, per quā oſtē deretur falſum, ſed indirectē puniretur, & probatio admittitur contra pręſumptionem iuris, ſi probatio fuit admiſſa parte non contradicente. Alex. in l.ā diuo Pio.§.ſi pignora, nu. 4.& ſeq.ff.de re iudicata.

Pęna quando non pręſumiť adiecta

cta in fraudem uſurarum, an poſsit excedere quadruplum per nomina ſimplicia. Alex. in l. ſtipulatio. §. alteri. num. 18. ff. de uer. ob.

Poſsidens non præſumitur dominus, qui autem detentioni incumbit in dubio præſumitur poſsidere. Ang. in l. qui vias. §. ſi controuerſia. nu. 1. ff. de dam no infec.

Poſsidens ſine titulo, an & quando preſumatur poſsidere. Angel. in l. qui & iure familiaritatis. nu. 1. ff. de acq. poſ.

Præſentia nõ præſumitur, niſi ex uerbo inueſtituræ, uel ſimili. Mod. in rub. ff. de uer. ob. n. 38. & 39.

Præſumitur pro proceſſu in ſentẽtia lata parte præſente, & non appellãti. Caſsiodorus de præſumptio. deciſ. unica.

Prædia non præſumuntur eſſe antiqua, ſed potius de nouè con queſta. Mod. Par. in conſuetu. feud. §. 13. nu. 3. & ibi remiſsi uè pereum.

Præſens in dubio præſumitur. Franc. Marcus Deci. Delphina. q. 327. nu. 1. in j. lib. & præſens præſumitur intelligens. Fran. Mar. ubi ſupra. q. 328. nu. 5.

Præbendæ præſumũtur in dubio deſtinatæ ſecundùm canonicorum num. Fran. Marcus deciſ. Delphina. q. 100048. nu. 1. in 1.

Præſumitur pro nobilitate, & potentia. Fran. Mar. deciſ. Delphina. Mccx. nu. 2. in 1.

Princeps non præſumitur unico uerbo totam machinam iuris ſubuertere. Marſi. in prac. cri. §. conſtante. nu. 25.

Præſumitur procurator alicuius penes quem reperiuntur acta ipſius cauſæ. Marſil. ĩ prac. cri. §. diligenter. nu. 95.

Phiſonomia mala reddit præſum ptionem ad ſcelera. Marſil. in prac. in §. expedita, num. 53. & in l. j. §. & pro iſtis facit, nu. 71. fol. 8.

Princeps pſumitur habere ſemper bonos officiales, niſi probetur contrarium. Beluiſius in prac. in rub. de quæſtio. nu. 75. fol. 66.

Propinqui defuncti præſumũtur inimici capitales ĩculpati, quorum teſtimonium non facit fidem. Blancus in prac. fol. 3. numero 10.

Prouocaſſe in dubio fortior præſumitur. Blan. in prac. fol. 129. num. 41.

Præſumptio uiolẽta, puta nudus cum nuda non eſt plena probatio ad condemnandum de adulterio. Ange. de malefi. uer ſicu. quòd fama publica. numero 13.

Præſumitur contra te de maleficio, ſi malefactor, qui uulnera uit alium eſt in domo tua te ſciente. Vitalinus de malefi. titu. de indiciis. nu. 2.

Princeps non præſumitur pmo-

uere indignos, & odioſos.arg. l.diuus.§. Lucius Titius. ff. de leg.2. Monteleo in prac.arbi. crimin. parte 1. folio 23. numero 10.

Poſsidens an & quãdo dominus præſumatur.Iaſ.in §.ſic itaque nu.26.& 28.inſt.de actio.& poſſidens habet præſumptionem pro ſe, quòd ſe dominum credere præſumatur.ibi. nu.29.

Preſumitur in dubio contra Poteſtates.Iaſ. in §. quadrupli.numе.69.inſti.de actio. & pſumptio abhorret irrationabilia. Bal.ſup feu.quid ſit inueſtitura.§.ſi uerò.nu.1.

Prędium pręſumitur eiuſdẽ qualitatis,ſi nulla apparent ſigna diuerſitatis.Bal.in § cum autem.nu.4 de contro.inueſti.in uſibus feud.& ibi dicit, etiam an preſumptio potius ſit pro feudo antiquo quàm nouo, & præſumptio probabilis, quæ reſultat ex pluribus diuerſi generis coniecturis.nu.8.& quid econtra.

Præd.a in dubio præſumuntur libera.Bal. ſuper feu.§. inter filiam.nu.2.

Papa ſemper præſumitur ſanctus,niſi cõtrarium appareat. gloſſ.ſanctitatis,in pragma.de electionibus.fol.52.

Pręſumptiones aduerſus decoctores ſufficere ait Stracha de mercatura,ubi de decoctoribus ait.nu.39.

Pactum quando præſumatur ſimulatum,uel non ſimulatum. Cepola de contractibus ſimulatis, & ubi repertorium te cõducit.

Pœna ordinaria delicti non imponitur ex prȩſumptionibus. Boſsius de conuictis,nu.40.

Probatio præſumpta admittitur in occultis criminibus. Boſſius de conuictis,nu.43.

Prouocatio per occiſum facta non ſufficit, ut pręſumatur in dubio contra occiſum, ita ut occidens fecerit ad defenſionem neceſſariam. Boſsius de homicidio nu.90.

Proxenetæ in dubio pręſumũtur in dolo facilius. Stracha. tracta. de proxenetis, parte 3. nu.21.& hoc genus hominum præſumitur in mendacio,idẽ parte 4.nu.2.

Precarium non excludit pręſumptionem ſimulationis inter pſonas coniunctas. Tiraquel.cõſtitu. poſſeſſo.3. parte, 9. limita.nu.6.

Pater pręſumitur continuaſſe patriam poteſtatem in filium, licet pater fuerit apud hoſtes deinde reuertatur. Baldus de tempore utili.c.18.nu.5.

Poſsideus ſemel pręſumitur continuè poſſediſſe,niſi contrariũ probetur, & an ſit uerũ in dominio,uel poſſeſsione.Bardus de tempore utili, uel cõtinuo. cap.18.nu.2.

Præſens in dubio quis præſumitur in eo loco, ubi habitat. Tiraquellus de præſcrip. pag. 87.

Patris conſenſus, quando præſumatur interueniſſe. Tiraquellus de præſcrip. pagi. 26.

Poſſedit qui ſemel, præſumitur, & ſemper poſſediſſe. Tiraquellus de præſcrip. pagi. 84. ſi alleget., & quod tempore eſt poſſeſſum præſumitur Principis habere uoluntatem. ibid. pagi. 56.

Papa non præſumitur uelle reuocare ſtatuta prædeceſſorũ pro hibentia conceſsionem priuilegiorum, niſi uis exprimatur Lapus allega. 105. nu. 2.

Præſentia non præſumitur, niſi ꝓbetur Diaz regula. 580. ubi ponit fallen.

Priuilegium præſumitur conceſſum ad petitionem patris. Bernardus Diaz regula. 594. ubi & fallen.

Præſumptio una tollit aliã. Turzanus communi opi. 101.

Præſumptio etiam ſi à lege, & id quod lex præſumit notorium, ſit, allegari debet, aliàs nõ ſuffragatur. Turzanus communi opi. 157.

Papa non præſumitur uelle prouidere indignis, cum odioſi in gratiis non comprehendãtur. Rolã. à Valle de lucro dotis. q. 62. nu. 6.

Præſumptio illa, quòd qui ſemel poſſedit, cẽſeatur etiam in futurum poſsidere, an habeat locum in re mobili. Portius cõclu. 29. in j.

Pauper quis præſumitur. Benin-ten. deciſ. 22. num. 11. uide omnino, ubi fundans ſe ſuper pappertate, eam debet probare.

Poſsidens hodie, an præſumatur etiam olim poſſediſſe. Benintendius. deciſ. 69. num. 8. & deciſ. 71. nu. 11.

Probatio præſumptiua admittitur etiam in iis caſibus in quibus uerè quid probari debet. Beroius. q. 90. nu. 6.

Papæ auctoritas, quando tollit prǽſumptionem doli, & iuris ſolennitates ſupplet. Boerius. q. 2. nu 21. 22. & 23. parte 1.

Poſſeſsio noua an prǽſumatur in perſona hæredis. Afflictus deciſ. 145.

Poſſeſsio turbatiua in dubio prǽſumitur ex titulo, quo apparet facta. Afflic. deciſ. 376. numero 5.

Prǽſumptio transfert onus probandi in aduerſarium. Crottus de teſtibus, parte. j. nu. 9. & debet probari per duos teſtes. idem 7. parte, num. 132. & præſumptio illa, quæ ꝑ duos teſtes probat maleficium, illud non probat, ſi probetur ꝑ unum teſtem coniunctum cũ fama. Crottus ibi. num. 133. & quæ ſint præſumptiones iuris, & quot, & quę dicatur iuris ꝑſumptio & de iure Cãpegius

in trac. de teſti. regula 438. & ſeq.& præſumptiones iuris, & de iure tolluntur per confeſſionem partis. Crottus ubi ſupra parte 7.nu.85.

Publicanus non præſumitur uir bonus,niſi aliter appareat de bono nomine, & fama ipſius. Imola in l.quantæ.ff.de publica.de quo Iulius Ferretus in ſuo tractatu de gabellis.numero 215.quod poteſt exemplificari in Chriſtophoro sfriſato nunc publicano. Ducis noſtri Sereniſ. 1569. qui non exigit gabellam, ſed excoriat & degluberat tranſeũtes quolibet momento,ut de hoc & in ciuitate & per totum mundũ fama uociferat. uſq; ad ſydera,ſed ueh,ueh homini illi per quem ſcandalum uenit, dicit dominus omnipotens.

Poſſeſſor in dubio præſumitur dominus.l.2.C.de proba.l.fin. C.de rei uendi.§. commodum inſt.de inter.ca.inter dilectos. in fi.de fide inſtr.

Præſumptio iuris.& de iure non recipit probationem in cõtrarium ſecus, ſi eſt præſumptio iuris tantùm. Bellonus in ſuis communibus iuris ſenten.fol. 38.litera C.

Præiudicium non præſumitur in mora modici temporis magnum,eſt tamen quandoque. Nam ſubito caſu, quę ualuere ruunt. gloſ.in l.ſi debitori. ff.de iudi. Bellonus in communibus iuris ſentent. litera C. fol. 52.

Pax quando præſumatur ex noua cauſa rupta,& in dubio, q̃ p̃ſumatur noua cauſa. Herculanus de cautione,ca.13.nu.8. & ſeq. & per totum illud capi. uide omnino.

Princeps non præſumitur uelle alteri inferre præiudicium plura Cagnol in l.diem functo.nume.63.ff.de offi.aſſeſſo.& cauſa iuſta ſemper in principe p̃ſumitur.ibid.nu.ſeq.

Poſſeſsio ex præcedẽti titulo tradita & habita præſumitur. Cagnolus in l.2.nu.173.C.de pactis inter empto. & uendito.

Pecunia expenſa in acquirendo aliqua bona præſumitur communis, quando contracta eſt ſocietas omnium bonorũ inter fratres. Apoſtillãtes ad cõſilium Martin.Lauden. in conſilio 33.& ibi Martinus conſuluit, quòd res empta per aliquem ex pecunia mea,non eſt mea, ſed emptoris, qui habet tamen pecuniam reſtituere.

Pluralitas non pręſumitur in his. quæ poſſunt eſſe unũ & idem. Nellus in tracta. teſtium,in 2. parte.nu.156.

Pecunia in dubio præſumitur in obligatione fuiſſe, qualis ſolutio eſt ſequuta.Apoſtillan.ad conſilium Martin.Lauden.52. nume.5.

Princi-

Principis intentio prę̨ſumitur eſſe illa, quæ eſt legis, & rationis naturalis. Pariſius conſil. 1. nu. 114. in 1.

Poſſeſsio auctoris mei prę̨ſumitur continuata cum mea. Pariſ. conſi. 1. nu. 117. in 2.

Princeps quādo confirmat actū, qui poteſt in aliquo caſu ualere, præſumēdum eſt potius uoluiſſe confirmare, quàm de nouo dare. pariſius conſi. 19. nume. 44. in j. uol. de præſenti prę̨ſumitur in præteritum. Pariſ. conſi. 23. nu. 230.

Pluralitas in rebus præſumitur. Pariſius conſilio 104. num. 11. in 1. uol.

Probato initio poſſeſsionis præſumitur continuata ipſa poſſeſsio, ſecundùm gl. communiter approbatam in l. ſiue poſſidetis. C. de prob. Pariſ. conſ. 107. nu. 25. in j.

Pupillus ſi habitat in domo tutoris præſumitur alimentatus à tutore. Soc. conſi. 15. numero 4. in 3.

Probatio plena reſultat ex pluribus prę̨ſumptionibus. Calca. conſi. 77. nu. 4. ubi fuſius.

Pax præſumitur ex noua cauſa rupta. Moronus de Fide, treuga & pace, parte 2. q. 44. numero 5.

Plures præſumptiones quando iudici ſufficiant, uide omnino per Moronum in ſuo de fide treuga. & pa. parte 2. q. 53. nam prę̨ſumptiones multę̨ cō cludenter interdum uidentur probare, & dicuntur uiolentiſſimæ probationes, & ex cōmuniter accidentib. reſultat probatio prę̨ſumptiua, & quādo concludant p̄ſumptiones, Moronus ibi remiſsiue licèt, & Iudex poteſt animi ſui motū argumentis, & prę̨ſumptionib. informare. c. præterea, de teſtibus, uide d. Moronum. ibid. nume. 9. fol. 247. ubi & alia ad ꝓpoſitum. Et an prę̨ſumptiones indubitatæ ad condemnationem ſufficiant. ibi. q. 54. nu. 1. & ibi nu. 2. quòd pœna delicti non imponitur ex prę̨ſumptionibus, & ubi præſumptiones ſunt loco pę̨narum, & ibi de p̄ſumptionibus in actis difficilimæ probationis. num. 9. uide omnino ipſum Moronum ibi. ubi in prę̨ſumptionib. quādo ſufficiant, & quando nō ad condemnationem.

Poſsidens ſemel, nunc ſe poſsidere aſſerens, præſumitur continuè poſſediſſe. Bertrand. cōſi. 80. num. 6. in 1. uolum. in antiquis.

Papa an prę̨ſumatur uti plenitudine poteſtatis. Caſt. conſ. 280 ubi, quòd non, & Firman.

Papa ſcribens pro indigno præſumitur circunuentus. Innoc. in c. cum in te. de reſcrip. Fir.

Pater præſumitur uerere, niſi cō trarium conſtet, ideſt de morte.

te.Firma.uer.pater.

Pater præſumitur ſe odiſſe pro filio. l. qui rei §. ſi quis, & ibi Alex.de his, qui ſibi mor. conſci.

Pater præſumitur magis diligere filium, quàm filius patrem. l. iſti quidem.ff. quod met. cau.

Pater præſumitur benefacere filio, & lex multum confidit de eo. Specula.in tit.de tuto. §.fi. uerſic. item excipitur contra tutorem.

Pater præſumitur conceſsiſſe licentiam uendendi rem filio patiendo diu rem eſſe apud emptorem. Bal. in l.ſi filius.C. de peti.hęred.

Pater præſumitur relinquere filio, ut filio, non ut bene merito.l.tutor.§.1. & ibi Bartol.in lectu.Nicolai de Neapoli ff.de excuſa.tuto.

Pater an præſumatur reliquiſſe filiæ iure inſtitutionis.Bald.in l.fi. C.famil.erciſcun.in penul. colum.ubi, quòd ſic. Firman. uer.relictum,uer.pen.& antepenult.

Patientia an inducat præſumptionem obligationis. Firma. iſto uer.patientia.

Pauper quis præſumitur, niſi ſit diues & probetur diues.Firm. uer.pauper.

Pax non præſumitur facta ei, q̃ uenit contra & rumpit pacē. Bal.in tit.de pace Conſtantiæ. §.omnis 1. colum.

Pecunia eccleſiæ præſumitur mutuata fauore eccleſiæ,ut periculum ſit recipientis. Bald. in l.etiam. C.de fideicommiſsis.

Præſumitur ſemper res empta de pecunia ſoluentis. Firman. uerſi.pecunia,num.78.

Pęna pręſumitur inflicta ei, qui deliquiſſe probatur.Bald. in l. uoluntas,ult. colum. C. de fideicommiſsis.

Pęna præſumitur irrogata potius ob crimen,quàm ob contumaciam. Firman. uer.pęna, num. 30.

Peregrinus non præſumitur mortuus,in authen.hodie,ubi Angel.C.de repud.niſi inter ſuos, uidelicet, quando agitur de modico præiudicio recuperabili.Angel.ibidem.

Peregrini pręſumuntur teſtabiles in dubio cum ſint ignoti. Firman.uer.peregrini.

Perſonę habilitas pręſumitur ex multis actib. publicè celebratis.Firman.uer.perſona.

Perſonarum qualitas inducit pręſumptionem, an quis ſit admiſſus de iure, uel ex gratia. Bal.in l.2.15.q. C.de ſer.

Poſſeſsionis actus præſumitur fieri tanquam a domino. glo. & Bart.in l.2. C.de acquirenda poſſeſsio.

Poſſeſsio pręſumitur iuſta. Firm. uer.poſſeſsiō.ubi limitat.

Poſſeſsio longa pręſumitur ſolēnis & cum titulo. Firman.& facit pͣſumi aīum poſsidēdi,ibi.

Poſſeſsio prior prçſumitur in habente priorem titulum. Fir.

Poſſeſsio præſumitur ex titulo pro ſuo in corporalibus,& incorporalibus. Firman.

Poſſeſsio ciuilis præſumitur ex naturali. Bald.in l.1.in ultima columna, C. de ſeruis fugiti. ibi,nam ex naturali.

Poſſeſsio clandeſtina prçſumitur ea,quç eſt poſterior, niſi durauerit longiſsimo temporę,uel longo arbitrio boni uiri, uel niſi cum titulo uel aliis coniecturis quæſita ſit, ſi iudici uideatur.Firman.uerſ. poſſeſsio clandeſtina.

Poſſeſsio in ſpiritualibus non prç ſumitur canonica, niſi probetur.Firman.Car.in cle.1. 13.q. de decimis c. ex frequentibus de inſti.

Poſſeſsio tradita prçſumitur emptori poſs denti ſciente uenditore.l.2.ubi Bar. C. de acquir. poſſ.in 1.no.

Poſſeſsio præſumitur ex titulo prçcedenti. Firman.

Poſſeſsio facti non præſumitur, quando non eſt animus poſsidendi.Bald.in l.ſiue.C.de probat.in 1.colum.uer. reuoco in dubium.

Poſſeſsio prçſumptiua non inducitur per literas in rebus corporalibus.Bal.in l.non epiſtolis, in 2.col.uerſi. extra quçro. C.de probatio.

Poſſeſsio præſumitur continuata per eum, qui in præteritũ poſſedit.niſi contrarium probetur, ſcilicet quòd alius poſtea poſſederit. vide fuſiſsimè de hoc per Firmanum uerſic. poſſeſsio prçſumitur, uerſicu. poſſeſsio continuatur,& ibi, ꝙ ſpoliatus prçſumatur poſſediſſe. Et ſi conſtet quem ſemel poſſediſſe beneficium præſumitur poſſediſſe uſq; ad mortem.& poſſeſſor non præſumitur habuiſſe pro derelicta. itẽ facit,quia creditor, qui ſemel poſſedit pignus, præſumitur de præſenti poſsidere. item ſi conſtet aliquem poſſediſſe, & alleget ſe hodie poſsidere,prç ſumitur poſsidere,ſecus ſi neget ſe poſsidere. item ſi probetur rem ad aliquem perueueniſſe, præſumitur de prçſenti labore,niſi probet conſumptum eſſe,& prædicta uera ſi continuatio allegetur, ſed an præſumatur poſſeſsio ex prçterito, vide ibi fuſius.

Præſumitur poſſeſsio continuata. ſi teſtes deponunt Titium poſſediſſe 10.ann.& citra,non dicunt a decem annis citra. vide omnino Firmanum uerſic. poſſeſsio continuatur.

Poſſeſsio continuata præſumitur tempore turbationis. Firmanus.

Poſſeſsio prçſumitur continuata. Firman.ibi.

Poſſeſsio an prçſumatur renunciari

ciari ex lapſu temporis. Dyn. in c.3.de reg.iur.in 6.

Poſſeſsio præſumitur interrupta & perdita eo, quòd non poſſeſſor ſciens patitur alium poſsidere. Firma.uer.poſſeſsio perditur,nu.15.

Poſſeſsio facit præſumi aditioné, niſi conſtet de alia cauſa. Firmanus,uer.iſto.

Poſſeſſor præſumitur iuſtus & ſine rapina,& poſsidere ex titulo pro ſuo, ſi poſſedit diu, & præſumitur uelle proprio poſſidere,quando alius titulus nõ apparet.Firma.uerſi.poſſeſſor habetur.

Poſſeſſorum geminorum quis præſumatur dominus. Firma. ubi ſupra.

Poſſeſſor quandoq; præſumitur prædo.Firma.

Poſſeſſor præſumitur dominus in iudicio diuiſionis.Ang.in l. & iõ,in fi.prin.ff.de cond.furt.

Poſſeſſorprior præſumitur, qui priorem titulum habet.Firm.

Poſsidens diu prçſumitur habere titulum.Firma.

Poſsidẽs cum titulo prçſumitur ĩ bona fide.& p̃ſcribit,ſed poſſidẽs ſine titulo prçſumitur in mala fide,& nõ p̃ſcribit.Firm.

Poſſeſſor ſine titulo præſumitur uiolentus,& ſic alienans eam non transfert uſucapiendi cõditionem.Firma.

Poſſeſſor ſine titulo præſumitur prædo. Firma.niſi oſtẽdat cauſam poſſeſsionis.

Poſſeſſor ſine titulo præſumitur in mala fide.Firma.

Pater præſumitur potius conſulere filiis, & deſcendentibus quàm uxori & aliis. Bertran. conſilio 333.num.5.in j.uol.in antiquis.

Poſſeſſor ſine titulo prçſumitur ſcire rem eſſe alienam. Firma.

Poſſeſſor longi temporis præſumitur in bona fide, etiã ſi non habet titulum.Firma.iſto ver.

Poſſeſſor malç fidei præſumitur, qui ſcit rem eſſe alienam, niſi habeat titulum,uel diu poſsideat domino patiente. Bal.in l.poſt ſententiam. C.de ſentẽ. Firma.

Poſſeſſor præſumitur bona fide poſſediſſe.Alexã.conſi.199.2. parte.Firma.uer.iſto.

Poſſeſſor in dubio non prçſumitur alienaſſe rem, quam poſſedit.l.ſicut.§.ſuperuacuum, & ibi Bar.in ſummario.ff.quibus mod.pig.ſol.

Poſſeſſor præſumitur ſpoliatus, eo, quòd probat de poſſeſsione antiquiori, & de præſenti non poſsideat.Bal. in l.pen.C. ſi à non compe. iudi. ultima colum.

Poſſeſſor beneficii p̃ſumitur poſſediſſe uſq; ad mortem, & nõ dimiſiſse poſseſsionem, nec habuiſse illud pro derelicto, ſecundùm dominos de Rota in deciſ.127.

Poteſtas

Poteſtas pſumitur remotus culpa officialium.l. diem functo, cum gl.de aſſeſ.ſecundum Alexan.& in l.2.in princi.ff. quod quiſq; iur. Firman.uerbo,poteſtas.

Precium facit præſumi cõtractũ emptionis,& ubicunq; ſit mẽtio de precio ſemper in dubio præſumitur emptio. Firman. uer.precium. uer.6. uide omnino.

Precium an præſumatur certum ſi teſtes de quantitate non recordantur. Firman. uer. precium.

Prædo pręſumitur interdum poſſeſſor.Specu.de loca.§.6. uerſicu.76.circa med.& Firma.iſto uerbo.

Prælatus præſumitur poſsidere nomine ſuę eccleſię.Firm.ver. prelatus,& præſumitur ex poſſeſsione prelaturę, quando lis non eſt de prælatura.ibid.

Prælatus præſumitur emiſſe nomine eccleſię.Firma.uer.prælatus contrahit,uer.2.

Principis prẹſentia in contractu facit,quòd contractus nõ præſumatur meticuloſus, neque pręſumitur uẽditor in aliquo deceptus.Pariſi.conſi.96.num. 38.in 1.

Prothocollum pręſumitur ſtare penes notarium.Deciſio.Pedemonta.16.nu.4.

Periculum homini inſtare pręſumitur,cũ quis eſt in manu hoſtium,vel prædonum, uel ſub crudulitate potentis, aut eius odio,uel cum nauigat, uel per inſidioſa loca iturus, aut ætate confractus eſt.l. 3.4. 5.& 6. ff.de dona.cauſa mor.& breuiter omnibus in hoc mundo tota ætate uicturi inter inuiſibiles hoſtes, & pericula gradiendum eſt,de conſecra. diſt.5.ſpiritus ſanctus, ſecundò præſumitur inſtare periculum ei, ꝙ rem à lege prohibitam facit l.cotem. in prin.ff. de publica. 3. præſumitur iuſtum periculum uolenti multitudinem latronum capere ſine præſidio militari.l.2.§. ſinaurem.C. de ijs,ꝙ latrones.Expedit.n. magis occurrere vrſæ raptis catulis quàm fatuo confitenti in ſtultitia ſua. Prouer.17. item præſumitur.

Pater præſumitur nolle alienos ſucceſſores filiis ſuis anteponere.l. cum acutiſsimi. C. de fideicommiſsis.& no.C.de reuo.dona.l.ſi unquàm.

Princeps præſumitur & fingitur ſcire,& ſic conſentire,cũ municipes ex certa eorum ſcientia cõtra leges faciunt, & ſic puniendi nõ veniunt pęna uiolatę legis.ut no.C. quæ ſit longa conſue.l.2. in fin. gloſſ.magnæ.

Præſentatio & eius procuratoris cõſtitutio factæ per Abbatem, præſumitur fieri de conſenſu con-

conuentus, niſi contradictor appareat, qui hoc neget, ut no. Archi. 93 diſt. Diaconi.

Proſeneta præſumitur affectare complementum eius, propter quod laborauit, & quod firmũ remaneat, ne imponatur ei, ꝙ non cautè proceſſerit, uel au feratur ei, quod datum eſt. l. fi. in fi. C. de aſſeſſo. & no. in au then. de reſtitut. §. quoniam uero.

Priuilegium conceſſum clerico cauſa eccleſiæ præſumitur cõ ceſſum. ut no. C. de ſacroſ. ecc. l. non plures.

Pręſumitur pro proceſſu iudicis, ſi iudex illum recitauit in ſen tentia. Abb in c. quoniam con tra, nu. 26. de prob.

Præſumitur pro proceſſu Princi pis contra ſubditum, ſed non cõtra illum, qui dubitatur, an ſit ſubditus. Ab. in c. cũ olim, nu. 22. de re iu.

Poſſeſsio quot modis turbetur, & an qui olim poſſedit præſu matur hodie poſsidere. Bald. conſi. 446. in 3. parte, nu. 1.

Pater quando pręſumatur præ mori filio, uel econtra. Bal. con ſil. 145. in 5. per totum, & conſ. 346. in 5. nu. 5. & conſil. 176. in 4. parte, nu. 1.

Poſsidere an pręſumatur ex titu lo præcedenti. Bal. conſi. 79. nu me. 4. in 1.

Prælegatum an præſumatur ex tempore. Bal. conſilio 136. nu mero 3. in 1.

Propria teſtatoris pręſumuntur, quæ tempore mortis tenuit. Bal. in conſi. 352. nume. 4. in j. parte.

Prodigus an pręſumatur ex do natione magnæ quantitatis. Bald. conſilio 229. num. 6. in 2. parte.

Pupillus deceſsiſſe quis non præ ſumitur, niſi probetur. Bal. cõ ſil. 129. nu. 6. in 2. par. & 451. in 4. in fi.

Pater quando dat dotem & ſta tim ſtipulatur reddi ſibi, & hæ redibus ſuis an eo mortuo, do tis actio conſolidetur filiæ ui uenti. item an pręſumatur in dubio dotare de bonis ſuis, uel filii. Bal. conſi. 459. in 4. nu mero 1.

Pręſumptiones plures ſimul iun ctæ faciunt unam plenam pro bationem. Barba. conſi. 27. nu. 27. lib. 1. & duę pręſumptiones fac unt unam plenam proba tionem in caſu. Barbat. cõſi. 10. col. 3. cir. med. 3. ĩ uol. & iudex poteſt ferre ſententiam præ ſumptione iuris in caſu. Barb. conſi 10. col. 3. in fi. in 3. uol. & & conſi. 11. col. 1. in 4. uol.

Pręſens pręſumitur, qui eſt ex lo co oriundus, quo ad præſcri ptionem contra eum. Soc. cõſ. 121. nu. 1. in 1. uol.

Pręſumptio, quòd ille, qui aliàs poſſedit, pręſumatur poſside re, tollitur per titulum diuiſio nis.

nis.Soc.conſi.15.nu.7.in 4.

Pręſumptio, quòd ita ſumatur à potioribus ſicut à priorib.Socin.conſi.27.nu.19.in 4.

Pręſumitur ſemper pro ſententia & mandato Principis, etiã ſi agatur de pręiudicio tertii, & in proceſſu Principis nõ requiratur citatio.Dec.in conſilio 125.nu.4.

Pręſumptio reſultans ex præſtationibus annuis factis ab aliquo nõ eſt iuris & de iure. Alexan.conſi.113.nu.4.uol.j.

Proximitatis pręſumptio qualiter ſit conſideranda. uide Raphaelem de Raimundis conſilio 44.per totum,ideſt Cumanum.

Pręſumptiones, quid ſemiplenis probationib. addere, uel conferre dicatur, uide Fulg.conſ. 161.num.2.

Pręſumptio quando eſt contra pręſcribentem, quid probare oporteat. Zabarell. conſi. 113 num.2.

Pręſumptio eſt per illo, qui longo tẽpore fuit in pacifica poſſeſsione.Rui.conſi.31. nu.4.uolum.4.

Præſumptione non eſt opus de præſenti in pręterito, quando aliqua pręſumptio, uel coniectura eſt in contrarium. Ruin. conſi.122.nu.7.uol.4.

Præſumptiones duæ unam tollunt.Ruin.conſi.3. num.17. uolum.2.

Pręſumitur in dubio quis uelle prouidere ei,cuius magis intereſt.Rui.conſi.64. nume.2.uolum.5.

Præſumitur nihil perueniſſe de bonis ad ita allegantem, niſi contrarium probetur. Rui.cõſil.139.nu.5.uol.1.

Pręſumptio non eſt, quòd Princeps uoluerit facere iniuſtitiã & priuare aliquem ſuis bonis ſine cauſa.Pariſi.conſi.135.nu.10.ult.uol.

Præſumendum eſt pro geſtis à ſummo Pontifice. Pariſi.conſi.5.nu.33.

Pręſumendum non eſt patrẽ uelle priuare eius filios bonis, & hereditate ſua.Pariſ.conſi.67. nu.68. nec eſt pręſumendum patrem uoluiſſe ſcribere nociua ſuis filiabus, ibid. nu.69. in 3.uol. uide omnino pro teſtamento noſtro.

Pręſumitur pro decreto Principis Pariſius conſi.12. numero 12.in 2.

Pręſumendum non eſt quẽ uelle inducere in peccatum. Paiſi. conſi.51.nu.26.

Præſumptio una magis potens derogat alteri minus potenti Gratus reſpon. 54. numero 40.in 2.

Pręſumptio probationis pręſumptæ nõ datur. Gratus reſpon. 43.nu.62.in 2.uol.

Pręſumptio transfert onus probandi in eum,qui aliàs non te-

nebatur probare. Gratus reſpon.69.nu.23.uol.2.

Præſumptiones iuris licet ſint apertiſsimę probationes. Tamen non ſufficiunt, ubi requiritur apertiſsima, uel liquida probatio ad diſpoſitionem loquentem de probatione. Gratus reſpon.10.nu.8. uolu.2. reſpon.13. nu.23. reſpon.64. nume.44. reſpon.61. nu.13. reſpõ. 40.nu. 19. uolu.2. uide omnino Marſil.in l.1.§. ad quęſtionem. ff. de q.& in l.j.§.fi. uer. pro quibus facit nu.12.eo.tit.

Præſumptiones ex quibus præſumptiuè reſultat ꝓbatio, plenè probari debent. Gratus reſpon.43.nu.38.uol.2.

Pręſumptiones in his, quę ſunt difficilis probationis eo. tunc probant, quando ſunt à iure communi receptę. Gratus reſpon.45.nu.5.uolu.2. item pręſumptiones, ut probent in his, quę ſunt difficilis probationis debẽt eſſe perfectę & ab aliis non debilitatę. Gratus reſpon. 45.num.6.uol.2. item debent pleniſsime probari. Gratus reſpon.45.nu.10. in 2.& reſpon. 59.nu.11.eo.uol.

Pręſumptiones, quę ſunt ſecundum proprietatem, his, quæ ſunt contra proprietatẽ, pręferri debẽt. Gratus reſpon.64. nu.35.uol.2.

Pręſumptiones contrarię plures & fortiores paucioribus & debilioribus pręferri debẽt. Gratus reſpon.64. nu.45. & reſpõ. 2.nu.69.

Pręſumptiones conſonę iuri cõmuni contrariis, etiam pluribus ſunt pręferrendę. Gratus 64.nu.46 uol.2.

Pręſumptio ſcripta in lege dicitur euidens probatio. Rimin. conſi.223.nu.51.& 52.

Pręſumptio una aliam coadiuuat. Rimi.conſ.32.nu.13.

Pręſumptio, quòd noluerit pręponere extraneũ ſuę poſteritati inducit, pręſumptionẽ, quòd noluerit talem excludere ſubſtitutum à ſe. Rimi.conſi. 324. num.22.

Pręſumptio eſt pro poſsidente, & aliter dicenti incũbit onus probandi. Rimi.conſi. 127.numero 8.

Pręſumptio, per quam fit bona prouiſio, & tollitur malus euẽtus eſt à iure commendata. Rimi.conſi.224.nu.34.

Pręſumitur facile pro aliquo nõ apparẽte de iure alterius. Crauetta in conſil.78.nu.4.

Pręſumptio una non ſufficit, ſed plures requiruntur, ubi agitur de iudicando ex pręſumptionibus. Crauetta conſi.57.nu.5.

Pręſumptio iuris transfert onus probandi in aduerſarium. Crauetta in conſi.198.nu.3.

Pręſumptio, quę pro aliquo eſt facit quòd in aduerſario fortiores requiruntur probationes.

tiones. Crauetta conſi.134. numero 10.

Prȩſumptio ubi eſt cõtra aliquẽ, requiruntur probationes fortiores &, efficaciores. immo debent eſſe probationes apertiſsimȩ, & teſtes tales, de quibus nulla ueriſimilis ſit dubitatio. Crauetta conſi. 56. num. 11.& conſ.119.numero 13. in 2. uolum.

Præſumptio, quæ eſt contra aliquem, transfert onus probandi in eum. Crauetta in conſil. 60.nu.7.

Præſumptiones duæ ſimul iunctȩ faciunt unam plenam probationem. Crauetta conſil. 143. nume. 12.

Præſumptio uincitur à probatione. Crauetta conſili. 35. numero 5. item per contrarias probationes. Crauetta conſi. 146. num.7.

Præſumptio una alteram tollit. Crauetta conſi. 145. nume. 11. & multofortius plures prȩſumptiones unam uincunt. ibid.& præſumptionum plurium concurſus inducit plenam probationem, maxime in his, q̃ ſunt difficilis probationis. Crauetta conſi. 73 nume.19. & conſil. 158.nu. 11.& 156. nu. 15. & conſil. 149 nu.17. Abb conſ.56.nume.7.& num.4.& conſi.46.numero 14.

Præſumptio eſt contra nõ producentem ſcripturam, quòd faciat cõtra non producentem. Crauetta conſil. 134. numero 17. in 1.

Præſumptio eſt, quòd quis fecerit probationem meliorem, & pleniorem, quàm haberet. Crauetta conſi. 134. nu. 3.

Præſumptiones plures ſufficiunt ad probandum reatũ, ubi non agitur de pœna capitali. Crauetta conſi. 178. nu. 1.

Præſumptiones multum urgentes faciunt plenam probationem, etiam in materia criminali, modo non agatur de puniendo capitaliter. Crauett. in conſ.73.nu.19.

Præſumptiones duæ ſimul iunctȩ uim habent unius teſtis. Crauetta in conſi. 178. nu. 9.

Præſumptionibus quis condemnari non poteſt in cauſa criminali, ſed requiruntur probationes idoneæ, & clarȩ. inter conſil crim. conſi. 117. nu. 13.

Prȩſumitur pro facto Principis, quod ſit ualidum, & iuſtè conceſſum, adeo quòd non admittitur in contrarium probatio. Brunus conſi. 1. nu. 13.

Prȩſumitur pro poſsidentibus in feudis. Scaramp. inter cõſ. Bruni conſi. 113. nu. 37.

Prȩſumitur omnia geſta per Principẽ, quòd decenter geſta ſint Io. Iac. de Leonar. inter conſi. Bruni conſi. 114. nu. 35.

Præſumitur pro Pontifice. Io. Iaco. de Leonar. inter conſi. Bruni

ni conſi.114.nu.154.

Præſumitur, quòd bona poſſeſſa per aliquẽ ſint propria ipſius. Ripa reſpon.lib.1. capit.1.numero 27.

Præſumptio imperfecta in ſua ſpecie nihil probat. Neuiza.cõſilio 78.nu.44. & una cedit alteri,& plus ueritati.conſil.81.nu.24.una uincitur à pluribus conſ.47.num.40. fortior tollit debiliorem,conſi.68. num.35. conſil.22.nu.36. & ſic illa, quæ fauet ultimæ uoluntati,conſil. 26.num.14. & plures præſumptiones quando faciant ſemiplenam probationem,conſilio 78.num.43.& præſumptiones, & coniecturæ ſufficiunt ꝓ clauſula derogatoria, conſi.53. numero 10.

Præſumitur ex præterito, & quãdo præſumptio iſta trahatur ad futurum, & quando nõ. Capra conſi.145.num.19.præteriti ratio ſcire futura facit.

Præſumptio ex præſenti non infert in futurum in his, quæ ſe habent pariter ad actum permanentem, & tranſeuntem. Capra conſi.145.nu.18.

Præſumitur pro eo,qui eſt in poſſeſsione de pſenti. Caſſaneus in conſi.15.nu.10.

Præſumitur potius pro patria poteſtate quàm pro emancipatione.Caſſane.in conſi.54.numero 11.

Præſumptio iuris eſt liquidiſsima probatio, & dicitur eſſe ueritas.Caſſane. in conſi.19. nu.19. Crottus conſi. 110 nu.14.

Princeps non pręſumitur uti plenitudine poteſtatis, ſed iure communi & ordinario in dubio.Bertran.conſi.57.num.11. in 3.uol.lib.1.

Præſumptio legis ſufficit ad ſtatutum, requirens probationẽ ueram,quæ probationi inſtrumentali æquiualet. Caſſaneus conſi.19.nu.3.

Præſumptio delicti tollitur. Caſſane.conſi.58.nu.7.

Præſumptio fortior tollit minorem.Caſſaneus conſilio 53. numero 33.

Aduerſus pręſumptionem iuris qualis debeat eſſe probatio, ut ſit potior,& uincat. Caſſan. conſi.19.nu.13.

Ex præterito præſumitur in præſens.Caſſaneus conſilio 52. numero 14.& præteritum trahitur ad præſens.idem Caſſane. conſi.54.nu.10.Alb. in conſili. 97.nu.11. Cephalus conſil.77. nu.14.in 1.& in conſ.96. nu.19. ubi econtra.

Præſumitur quis ꝓcuratoris nomine agere,dato, quòd nõ expreſſerit, etiam reſpectu tertii, quando tertius ſcit de mãdato.Alcia.conſilio 18.num.6. lib 2.

Contra præſumptionem iuris,& de iure ſtatur aſſertioni illius, quem urget huiuſmodi præſumptio.

ſumptio. ſi probatę uitæ ſit, inter conſi. cri. conſilio 129. numero 40.

Præſumptiones quando ſunt pares hinc inde, præferuntur illę, quę faciunt pro reo, & tendũt ad abſoluendum. Inter conſ. crimi. conſ. 120. nu. 8.

Præſumptio facit plenam probatio. in his quæ ſunt conſona veritati. Emilia. conſilio 119. numero 20.

Præſumptio generalis tollitur per ſpecialem. Emilia. conſil. 119. num. 21.

Et una præſumptio tollitur alia potentiore. Zaſi. conſi. 17. nu. 38. & 70. nu. 29. in 1.

Et præſumptiones iuris ſunt liquidiſsimę probationes. Zaſi. conſ. 132. nu. 28. in 1.

Et præſumptionibus contrariis & fortioribus tollũtur aliæ minus fortes. Zaſi. con. ſi 153. nu. 26. in 1. Crottus conſil. 71. numero 40.

Et præſumptiones plures, uincũt pauciores. Zaſi. conſil. 149. numero 37.

Non leuis eſt præſumptio aduerſus ſubtrahentes opera ſua fiſco probationes. Alcia. cõſ. 21. nu. 14. lib. 7.

Preſumptiones ex omiſsione nõ adeò ſunt efficaces, ut quæ ex ipſo facto colliguntur. Alciat. conſilio 112. nu. 29. lib. 9.

Præſcriptio præſumitur ex tempore. Firmanus iſto uer.

Præſcriptio cum allegatur pręſumitur allegata bona fides, & titulus. Firma. ibi.

Præſentatio præſumitur a bonę fidei poſſeſſore, cui ius non reſiſtit. Alexan. conſi. 54. nume. 4. parte.

Pręſens præſumitur ſciens. Firm. iſto uer.

Præſens an pręſumatur citatus. Firma.

Præſens in iudicio præſumitur pręſens ex cauſa, pro qua fuit citatus, ſed ſi non fuit citatus non dicitur præſens ad illum actum, qui geritur eo pręſente. Bard. furioſo. de re iudi.

Præſentia non pręſumitur, q̃a eſt facti. Firma.

Pręſentia pręſumitur in inueſtitura, & in ſtipulatione. Firma.

Præſentia præſumitur, quando de ea fit mentio in ſcriptura. Firma.

Præſens præſumitur fuiſſe quis ſententię condemnatoriæ, licèt in ea non dicatur, niſi contra probetur. Firma. uer. iſto.

Pręſtatio longa ſeruitiorum præſumitur potius facta ex debito quàm ex liberalitate. Firma. uer. pręſtatio.

Præſtatio diuturna annua facit præſumi titulum. Firma.

Præſtatio annua triennalis facit præſumi præſtationem pro tẽpore. Firma. uer. præſtatio.

Præſtatio diuturna facit pſumi contractum ſolennem p ręceſſiſſe.

ſiſſe.Bal.in l.j. 5.oppo.C. de fideiuſſo.

Pręſtatio uſurarum non facit præſumi promiſsionem eorum. Firma.

Priuilegium præſumitur conceſſum motu proprio,ſi eſt ſecundum formam legis, aliàs pręſumitur conceſſum ad poſtulationem partis, niſi cõceſsio ſit geminata.item niſi pręceſſerint merita.item niſi ſit clauſum in corpore iuris communis,uel ſtatutorũ,niſi ſit cõceſſum circa ea, quę reſpiciunt proceſſum & non deciſionẽ litis.item niſi ſit conceſſum uniuerſitati. Firma, uer. priuilegium præſumitur.

Periurium committere quis nõ præſumitur.Pariſius conſ. ultimo,in 4.

Pro proceſſu præſumitur criminali.Pariſius conſ.88. nu.15.in 4.uol.

Priuilegium Principis præſumitur conceſſum ſine pręiudicio tertii,& ideo non extenditur ad præiudicium tertii, quod eſt uerum in priuilegio ex gratia cõceſſo,non ex iuſtitia. itẽ uerum etiam in priuilegio pupilli.item uerum ſiue concedatur ex gratia principis, ſiue à iure.item uerum etiam ſi concedatur motu proprio, ſed poteſt etiam expreſsè dici in eo, etiam cum pręiudicio tertii,licet tertius non exprimatur. idem in licentia ædificandi in loco publico. Firman. uerbo priuilegium.

Probatio per præſumptiones fieri poteſt.Firma.iſto uer.

Probatio præſumptiua dicitur, quæ fit per teſtes uicinos. Firman.

Probatio per teſtes ſufficit contra præſumptionem, uel contra ſolennitatem inſtrumenti, non contra tenorem eius.Firman.

Promiſsio ſine cauſa in honorem matrimonii præſumitur animo donandi. Bar. in l.generaliter.4. col.C. de non numera. pecu.

Promiſsio præſumitur præceſsiſſe ex temporis diuturnitate. Firma.uer. promiſsio,ad fi.

Proteſtatio excludit præſumptionem doli. Firma. uerſicu.proteſtatio.

Proteſtatio non præſumitur uera,niſi probetur, licet facta reperiatur.Bal. in l. ſi maior,la j. C.de tranſac.

Pupillus non præſumitur mortuus in pupillari ætate, ſed poſt,niſi ſubſtitutus,& allegãs hoc probet extitiſſe conditionem, ſcilicet pupillũ deceſsiſſe in pupillari ætate.Caſtr.no. in l. ex facto prop.ff. ad Treb. qui refert.Bart. ſic conſuluiſſe licet Bal.contra in alio conſil. Firmanus iſto uer.

Partitæ libri ſcriptę aliena manu

ſuper

Ipſius. Pariſius in conſi.47.nu. 4.in 1.

Poſſeſsio præſumitur cauſata ex titulo præcedenti. Pariſius cõſil.64.nu.12.in 1.uol.

Papæ conſenſus propter antiquitatem inueſtiturarum præſumitur, quòd interuenerit, quatenus neceſſarius fuiſſet, iuxta no. per gl. in ca. ea noſcitur. de his, quæ fiunt à prælatis. & in c. peruenit. de cenſib. & in emphyteuſi cõſuluit Pariſius cõſil.85.per totum in 4.uol.

Præſumptio facit pro eo, q olim poſſedit, vt nunc poſsidere p̃ſumatur allegans, ut poſsidere dicatur. deciſ. Pedemontana 43.nu.2.

Procuratorio nomine præſumitur actum facere procurator uirtute mandati præcedentis, & non proprio noĩe, ut p Pariſium in conſ.112.num.29. 6.1. uolum.

Præceptum teſtatoris præſumitur appoſitum magis per uiã modi, quàm conditionaliter ut tradit. Bart. in l. cum mota col.j. uer. pro huius ergo declaratione. C. de tranſac. quem ſequitur ibi Caſt. col.3. in princi. & refert & ſequitur Pariſ. cõſ. 19.nu.249.in 2.

Partus in muliere quinquagenaria potius præſumitur ſuppoſitus quàm uerus. Pariſius conſilio 19. numero 48. in 2. & ibi fuſius, quando mas & fœmella ſint ad procreãdum filios ętate apti, uide omnino.

Præſumitur ex præcedenti legitima rõne in p̃teritũ Soc. conſi. 16.nu.6.in 3. & ſic p̃ſumptio legitima ratione iuuatur, ibid.

Ex debito, quod poſt ſex annos contractum apparet, præſumitur pro medio tempore, quod debitum inductum, & contractum fuerit. Nam ex præſenti in extremitatibus oritur præſumptio circa media. Solent communiter patresfamilias, ut conſeruent bona immobilia accipere pecuniam mutuo uel facere contractus illicitos, ut pecuniam habeãt. Soc. d. cõſil.16.nu.7.in 3.uol.

Poſsidere quis non præſumitur iure hæreditario, niſi pbetur. Calcaneus in conſ.77.nu.13. uide omnino contra. Muſegoncellos, quia poteſt quis poſsidere aliquo alio iure. uide omnino quæſo pro me.

Pater quando ex præſumptione pro filio condemnari poſsit. Moronus in ſuo de fide &c. parte 2.q.53. nu.9. & ſeq. uide omnino. & an cumulatio præſumptionum admittatur ibi, & quando dicatur probatio præſumpta, uel uiolenta, uide quæſo. & illud dicitur legitimè probatum, quòd teſtibus pbatur omni exceptione maioribus, & in crimine hæreſis, an ex uiolenta præſumptione

 ſit

ſit, quis damnandus, ibid.numero 17.

Pax prçſumitur rupta ex noua cauſa.Pariſius conſilio 165.nume.26.in 4.uol. & non ex ueteri & antiqua cauſa, uide omnino.

Pater, ſeu mater non præſumitur odio uoluiſſe proſequi filium renunciantem.Pariſ.conſil.69.nu.43.in 3.uol.

Pater non præſumitur uoluiſſe præferre ſororem filiæ.l.cum acutiſsimi,vbi et Corn.qui dicit ſe conſuluiſſe.C.de fideicõmiſsis, Pariſius conſ.69.num.48.in 3.

Pura præſumitur renunciatio facta.Pariſius.d.conſi.63.nume.67.in 3.

Pater prçſumitur, ſi eſt ſoluẽdo, dotare filiam de bonis ꝓpriis, & non de bonis maternis, etiã ſi in inſtrumento dicatur, uel de bonis filiæ, quæ habeat bona materna, uel ſit emancipata &c. ut per Pariſium in conſilio 80. per totum. in 3. uolu. etiam ſi filia renunciauit bonis maternis, quia hoc non obſtante bona materna cõſequi poteſt ab hæredibus patris, uide omnino.

Principi non præſumitur placere, niſi illud, quod eſt iuſtum & honeſtum, & procedendo in materia iuris poſitiui, ſemper præſumitur ... oueri ex cauſa rationabili, dato quòd nõ appareat, & potiſsimũ, cum appoſita ſit clauſula motus proprii, & etiam ſine prçſumptione alicuius cauſæ, ſi uerſamur ſup materia iuris poſitiui. ita Pariſius in conſ.5.nu.136.& ſequentib.in 4.

Princeps in dubio non præſumitur malè tractare ſubditos. Pariſius in conſ.5.numé. 182.in 4.uol.

Princeps præſumitur ſcire generales conſuetudines.Pariſ.cõſ.44.nu.21.in 4.vol.

Principis intentio non præſumitur, quòd per ſuas literas, & conceſsiones uelit alterũ priuare iure ſibi competenti. Pariſius conſ.45.num.24. ſed nos patres contrarium uidimus, & ſentimus malo cum magno noſtro.

Princeps præſumitur uelle uti plenitudine poteſtatis, quando aliàs actus non ualeret. Pariſius conſilio 68.nu.223.in 4.

Precium perueniſſe ad maritum totum præſumitur, ſi maritus & uxor fateantur recepiſſe pcium rei uenditæ. Chacheranus deciſione Pedemontana. 48.nu.8. uide poſtea fallẽtiam in caſu ſuo.

Præfationes probant cauſam finalem diſpoſitionis, & inducunt præſumptionem, quòd todicillans aliter non fuiſſet relicturus.Chacheranus deciſione 52.numero 10. & ibi plura

ra de præfatione.

Peierare nemo velle præſumitur in perniciem propriæ ſalutis. Chacheranus deciſione Pedemontana.66.nu.14.

Prætor præſumitur potius pœnã loco intereſſe poſuiſſe, quàm pro contemptu. Chacheranus deciſione Pedemontana.70.nu mero 1.

Præſumitur pro homine probo, & bonæ famæ. Cacheranus deciſione Pedemontana.71.nume.25.& in probo uiro ignorã tia probatur per iuramentum etiam cõtra præſumptionem iuris, præcipuè concurrentib. aliis coniecturis, & ibi alia plura ad propoſitum, & ibi dicit, quòd uir bonus admittitur ad probandum cum iuramento contra præſumptionem iuris, & de iure, contra quam regulariter non admitteretur probatio, niſi ꝑ confeſſionem partis.

Probatio per iuramẽtum admittitur contra præſumptionem ſcientiæ eorum, quæ publicè fiunt, reſultantem contra eũ, qui fuit præſens. Cacheranus deciſione Pedemõtana.71.numer.28. & maxime ſi cum iuramento concurrerent aliæ coniecturæ, ſiue præſumptiones, & uirtus huius præſumptionis transfert onus probandi in alium, & ibi fuſiſsimè proſequitur Cacheranus, vide eum.

Præſumptio contemptus iudicis reſultans contra cõtumacem ex eo, quòd citatus uoce præconis non uenit in termino ad iudicium, tollitur ex eo, quòd citatus confeſtim poſt terminum uenit ad iudicium. Cacheranus deciſione Pedemontana.71.nu.31.

Præſumptiua obediẽtia tollit ꝓſumptionem contumaciæ, etiã perſonaliter citati. Cacheranus deciſione Pedemontana. 71.nu.32.

Præſumptio ignorantiæ potẽtior eſt præſumptione ſcientiæ, & ratio eſt, quia ſcire aliquid fuiſſe factum, eſt per accidens, cũ facta non præſumantur, & ꝓ præſumptione ignorantiæ ſtat regula.c. præſumitur ignorantia.de reg.iur.in 6. cui quidem regulæ ſemper eſt inhærendũ. Cacheranus deciſione Pedemontana.71.nu.35.

Proclama dicitur & præſumitur in notitiam deuenire & deueniſſe datis congruis dilationibus, in quarum termino ueriſimiliter poſſunt proclamata ipſa in notitiam uenire, ſecus ſi adeò ſunt anguſta tempora, ut ueriſimiliter non poſſunt deuenire in notitiam omniũ tunc.n. eorum ſcientia nõ præſumitur. Cacheranus deciſione Pedemontana.71.num.40.

Periurium non præſumitur inſpecta qualitate perſonæ iu-

rantis, puta filii contra patrē. Cacheranus deciſione Pedemontana.79.nu.3. uide tamen poſtea.

Principis mens talis prȩſumitur, qualis eſt legis, & rationis naturalis. Cacheranus deciſione Pedemontana.90.nu.18.

Præſumitur perſeuerare in poſſeſsione q̃ aliquādo oſtendit ſe poſſediſſe, & allegat ſe nunc poſsidere. Cacheranus deciſione Pedemontana. 99. numero 51.

Ex præſenti regulariter non præſumitur in prȩteritum in delictis. Cacheranus deciſione Pedemontana.138.nu.30. Alciatus regula 2.capit.26. de præſumptio.

Probatio licet non admittatur contra præſumptionem iuris & de iure, niſi per confeſsionē partis. Attamen hoc fallit in uiro bonȩ uocis, conditionis, & famæ, quia admittitur contra talem prȩſumptionem per eius iuramētum. Cacheranus deciſione Pedemontana 101. num.25.& ſeq.

Princeps non præſumitur uoluiſſe ſubuenire debitoribus uoluntariis, præſertim prodigaliter contractis, ne uideatur prȩſtare peccandi occaſionem. Cacheranus deciſione Pedemontana 170.num.6.

Pater præſumitur capere ſanum conſilium pro filiis. Cacheranus deciſ.180.nu.6. fallit ſi alienat, quod filiis eſt reſtituendū. ut ibi. quòd no. Muſegonus.

Præceptum ſuperioris in dubio prȩſumitur iuſtum. Couarru. in c. peccatum relectio. par.1. pag.21. ad fi. uer. His accedit.

Poſsibile ſemper præſumitur honeſtum, quàm inhoneſtum. Paleotus de Nothis & ſpuriis c. 23.num.1. ex Bal. in l. filium, ff. de iis, qui ſunt ſui.

Poſsidere in dubio præſumitur omnis detentor. Syluanus in conſilio 27.num.4. in 1.vol.

Præſumptiones uehementes & coniecturæ faciunt indicium ſufficiens ad torturam. Syluanus in conſil.51. num.19. in 1. uolum.

Præſumitur principē uelle, quod iuſtum, ſanctum & honeſtum eſt. inter conſil. Syluani 57.nu. 13.in 1.

Pluralitas actuum & inſtrumentorum non præſumitur. inter conſi. Syluani 57. num.22. ubi & quando identitas prȩſumatur. fallit in rebus & actis, q̃ a communiter accidentibus & frequentius ſolent multiplicari, quia conſideratur, quod communiter ſolet eſſe plurale. ut ibidem, nume. 36. uide omnino etiam in conſi.62. nu. 13.in 2.& num.24. ubi dicit, ꝙ nō prȩſumitur pluralitas cauſarum & debitorum, etiam ſi aliqua diuerſitas ſummȩ inter

inſtrumentum & ſolutiones exiſtat.

Poſsidere præſumitur ex titulo, & cauſa præcedentibus. Syluanus in conſi.58.num.4.

Pecunia præſumitur in dubio fuiſſe illius, qui eam numerauit. Bertran.conſi.253. num.2. in 3.uol.lib.1.ideo acquiſitum ex pecunia acquirentis, præſumitur ex eius pecunia, ut ibi.

Priuilegium principis præſumitur reale, & non perſonale. Syluanus conſi.65. per totum, uolum.2.

Pluralitas pręſumitur in dubio, niſi identitas probetur. Syluanus in conſi.77.num.2.in 2.uide omnino Menochium de arbitrio iudicis, caſu 213.per totum.

Principis ſcientia pręſumitur ꝓpter tempus antiquum. Syluanus in conſi.95.num.5. in 2. ẽt Papæ. Alciat. in conſil.22. nu. 17.lib.1.Crauetta de antiquitate tempo.parte 3. nume.29. & ſequen.

Pars una alicuius diſpoſitionis, ubi probatur uera, alia etiam pars præſumitur uera. Syluanus in conſil.97. num.16. in 2. volum.

Præſumitur poſsidere, qui ſemel antea poſſedit. Syluanus in conſil.vlt.num.10. in 2.

Paribus exiſtentibus probationib. ille debet obtinere, qui habet pro ſe, etiam leuem præſumptionem. Iaffredus decifione 12.

Probatio uera elidit ꝑſumptionem.c.ſuper hoc,de renunc.& l.non eſt ueriſimile, ff. quod metus cauſa.Tancre. de ordi. iudi.tit.de proba.pagina 161. ad fin.

Probatio per præſumptiones & cõiecturas admittitur in his, quæ de ſui natura, ut plurimũ ſolent eſſe difficilis probationis, plura Alban. in conſil. 56. nu.1.& maximè in criminalib.

Præſumptio antiquæ poſſeſsionis nõ pręſumitur contra aliũ, qui per x.poſſedit annos. Rol. a Valle in conſil.9. nu.15. in 3. uolum.

Præſumitur contra potentem uirum.Rolan.a Val. in conſil.18. num.10.in 3. ubi & alia ad rẽ. ubi etiam dicit, quòd ſeruitia facta per uaſallum principi ꝑ uim extorta præſumuntur,qđ probat.

Pręſumptio uilis, quæ nam dicatur.Rolan.a Valle in conſi.37. num.16.in 3.uolum.

Princeps præſumitur omnia decenter facere. cum non præſumatur concedere non concedenda. Grammati.in conſi. ciuili 100.num.38.

Princeps quando motu ẽt proprio reuocat illud, quod obſeruare tenetur, præſumitur circunuentus,ita quòd cõtrarium probari non poteſt,quia

eſt

eſt præſumptio iuris, & de iure. Gtammaticus conſi. ciuili 100.num.98.

Procurator eius fuiſſe præſumitur, pro quo comparuit, niſi aliter probetur Bertran. conſil.71.num.7 in 3.uol. lib. 1.

Poſsidens tempore litis conteſtatæ ſemper præſumitur poſſidere, niſi contrarium probetur, ut no. Ioan. de Graſſ. in c. per uenerabilem, de excep. vide Bald. in l. non ignorat. C. ad exhiben. & utrum illud, quod olim fuit hodie præſumatur eſſe. vide Cy. in d. l. nõ ignorat, & in l. cum te. in prin. C. de ꝓb.

Poſſediſſe in medio præſumitur, qui in principio & fine poſſedit. vide omnino. Gui. Pap. de Præſumpt. num. 21. an conſenſus adiectus in principio, & in fine faciat præſumi fuiſſe in medio, & quid de diſſenſu. vide in c. 1. de condi. appoſitis.

Præſumitur de præterito ad præſens. l. ſicut, §. ſuperuacuum, ff. quibus mo. pignus. Alex. conſil. 47. nume. 14. uolu. 3.

Poſſeſsionem habens præſumitur traditio rei poſſeſſæ no. in l. quędam mulier, ff. de rei uen. & in l. 2. C. de acquir. poſſe. no. Bar. in l. Celſus, ff. de uſuc. uer. quæro quod probem.

Poſſeſsio ſemel quæſita ſemper preſumit retenta, niſi perdita probetur, ſecundum Cyn. in l. pen. C. de præſcr. longi temp.

Qui ſemel fuit in poſſeſsione pręſumitur ſemper eſse, quia conſtat nos poſsidere donec, aut noſtra uolũtate receſſerimus, aut expulſi fuerimus, ut no. Hoſt. in c. cũm ad ſedem. de reſti. ſpolia. & l. 3. §. nam conſtat de acqui. poſ. Alcia. de prę ſum. regu. 2. prę ſump. 21.

Non pręſumitur animus in ceſſando ſoluere, ſicut ĩ ſoluẽdo, ſecũdũ Cy. in l ſi certis annis in 7. q. in fi. C. de pac. Gui. Pap. de præſump. nu. 75. ubi hoc inducit ad q. aliquis ſpoliatus poſſeſsione uel quaſi, qui non perdidit ciuilem, quam ſemꝑ animo retinuit, ſtetit ꝑ 10. annos abſq; eo, quòd petierit ſe reſtitui in ſua quaſi poſſeſsione, an lapſis dictis. 10. annis, poterit intẽtare interdictum vnde ui recuperandæ. ubi dicit ſe credere, quòd ſic, uide eum ibi fuſius.

Vbi ſunt difficiles probationes propter longinquitatem temporis ſufficit pſumpta ꝓbatio plenè Bal. in auth. quas actiones. C. de ſacroſanc. eccl. Gui. Pap de pręſump. num. 76. & q. 193. circa probationem confinium.

Pręſente te quid agitur, uel diſponitur de re tua, nunquid tibi pręiudicet diſtingue, ut per Gui. Pap de pręſump. num. 87. nam aut quis eſt pręſens in actu, & nihil agit, aut q̃d agit. ſi nihil

ſi nihil agat, & eſt coniuncta perſona, quæ diſponit, & præſumitur conſentire, ſic intelligitur. l. ſi ſeruus communis. ff. de dona. inter uirum & vx. ubi ſi maritus habens rem cõmunem cum fratrib. eam donat uxori, illis præſentibus, & non contradicentibus illi fratres ſibi præiudicant quo ad partes ſuas iu re illa communi, & pręſumuntur conſentire. arg. l. in adoptionibus. ff. de adop.

Præſens in actu iudiciario pręſumitur fuiſſe citatus. no. Ange. de Are. in l. furioſo. cir. fi. de re iudica.

Poſsidens & allegans ſe poſſediſſe præſumitur poſſeſsio continuata, niſi probetur interrupta, ut dicit Inn. in ca. ſæpe. de reſtit. ſpolia.

Peritorum copia præſumitur de iure in ciuitatibus & locis circunuicinis ita Bar. in l. ſi ab hoſtibus. ff. ſolu. matr.

Poſsidere pręſumitur, qui detinet, niſi cõtrarium probetur. no. Archid. in c. 2. vt lite pendente lib. 6.

Pater qui in teſtamento filiæ reliquit centum pro dote ſua, & mortuo patre frater eam maritauit, & ſibi dotem cõſtituerit. an ipſa filia poterit petere legatum patris cum dote fratris. reſpon. Guido. Pap. De præſumpt. nu. 130. quòd non, quia frater non pręſumitur eã de ſuo proprio dotaſſe, ſed de bonis & iuribus paternis ipſius filiæ. ita dicit Ioan. Ferrarius, Papias dictus in libello ſuper legato rei ſingularis, in gl. 1. in 15. colum, de quo ſic Gui. Pap. de præſumpt. nu. 130.

Palam facta non præſumuntur malè facta, diffusè Menoch. de arbitrio iudicis. caſu 244. per totum.

Præſumitur pro proceſſu principis. Firman. in reperto. uerſic. proceſſus. item præſumitur ꝓ proceſsu antiquo. Firma. uer. proceſſus, niſi cõſtet defectus ex actis. Firman. uer. acta. uer. 52. item pro proceſſu excommunicationis. Firman. uer. pręſumitur. uide Luc. de Pen. in l. unica. C. de quęſtoribus, lib. 12. item pro proceſſu iudicis maximè antiquo, niſi conſtet defectus in actis. Firman. ibi. Lucas de Pen. in l. quicunque. C. de apochis publi. lib. 10. præſcriptio. 43.

Pauper uel diues pręſumitur. Firman.

Pręſumitur pro pręlatis. Specul. de reſcrip. pręſenta. §. 3. uerſi. nunc dicamus, & uer. item cũ diocœ. & uer. item cum ſuper debitis.

Poſsidere præſumitur, qui ſub imagine alterius perſonę poſſidet, quam ſuppoſuerat, C. de diſtract. pigno. l. qui ſub imagine.

Prǫſumitur contra aliquem ex poſteriori actu.l.ſi qui adulterii,C.de adulter.& ibi eſt præſumptio uiolenta, ſicut & contra confeſſum & conuictum eſt præſumptio de præſenti ad præteritum.Barto.de præſumpt.col.1.ad fi.

Potenti quòd non ſit facta iniuria prǫſumitur,niſi apertè probetur.l.non eſt uerisimile.ff. quod metus cauſa.

Præſumitur aliquem pactũ fuiſſe de pignore non petendo,ſi de pecunia non petenda pactus eſt.l.1.ff.quibus mod pign.uel hypo.ſol.

Promiſsio facta in dubio inter præſentes & non inter abſentes præſumitur,ut dicit glo.in l.1.in uer.ſi inter prǫſentes. C. de contrahen.& committen. ſtipula.

De prǫſenti in præteritum non prǫſumitur, quando prǫſens ſtatus habet contra ſe ueritatem alterius præſentis ſtatus. Alexand.d.conſi.81.col.2.in 7. vol.uide Alciat.de præſumpt. reg.2.præſumpt.26.& Ruin.in conſi.142 num.21.& 23. vol.5.

Pater ſemper prǫſumitur capere ſalubrius conſilium in fauorẽ filiorum.l.nec in ea.ff.de adulter. Alciat.de prǫſump. reg.1. præſumpt.2.

Pater ſi uerberat filium,prǫſumitur fecìſſe cauſa correctionis, dummodo attrocitas pœnǫ aliud non ſuadeat.l.1. C. de emenda.propinquo.Alciat.de prǫſump.regula 1.prǫſump.3.

Pater offerens filium ſuum nocẽtem iudici,nõ prǫſumitur obtuliſſe, ut eum afficiat ultimo ſupplicio.l.milites.§.pen.ff de re milita. Alciat.de prǫſumpt. regula 1.prǫſumpt.4.

Parentes alienantes bona ſua generaliter, prǫſumuntur reſeruaſſe lucra matrimonij filiis ſuis, niſi ea etiam expreſsè alienent. Auth.nunc autem.C. de ſecund.nupt.Alciat.de prǫſumpt.regula 1.prǫſumpt.5.

Pater præſumitur expenſas donaſſe filio in ſtudiis agenti, & non debent illi imputari a fratribus tẽpore diuiſionis.Alcia. de prǫſumptio.reg.1.prǫſumptio.7.

Pater prǫſumitur filium ſuum ſine dolo retinere ob paternam pietatem.Alciat. prǫſumptio. reg.1.præſumpt.11.

Pater ancillam ſuam uelle liberam facere non prǫſumitur, filios uerò ex ea ſuſceptos relinquere in ſeruitute. Alciat.de prǫſumptio.regula prima,prǫſumpt.12.

Pater non prǫſumitur, quòd uelit diminuere hǫreditatem filij per legatum. Alciat.reg.1. prǫſump.13.

Prodigus non prǫſumitur, quem pater in teſtamento prodigũ appellauit. Alciat. de prǫſumptio.

ptio.regu.1.pręſumpt.15.
Pater pręſumitur iniuſtè exhęredare filium,ex quo naturaliter filii ſunt grati parentibus.Alciat.de pręſumpt.regu.1.pręſumpt. 6.
Pater pręſumitur dotaſſe filiam de propriis facultatibus, non de bonis ipſius filię.Alcia.reg. pręſumpt.1.pręſumpt.16.
Pater ſtipulando, uel paciſcendo filio,præſumitur ſtipulatus, ut hæredi nō ſimpliciter ut filio. Alciat.de præſumpt. regula 1. præſumpt.31.
Patriam ſuam diligere præſumitur ex qua eſt oriūdus.Alci.de præſump.regu.1.pręſump.37
Poſsidere quis præſumitur ex titulo præambulo.Alcia.de pręſump.reg.2.pręſump.23.
Præſumptio in meliorem partē ſemper fit.Alcia. de pręſump. regu.3.præſump.j.
Præſumitur Principem ex iuſta cauſa moueri Alci.de p̄ſump. regu.3.præſump.8.
Præſumitur, quòd Princeps reſcribat ſecundum iuſtitiā, nec uelit auferre ius alterius. Alc. de præſump.reg.3.præſum.11
Priuilegiatus in dubio præſumitur potius uti iure communi, quàm ſpeciali.Alciat.de præſump.reg.3.pręſump.36.
Præſumitur ſemper in illam partem,per quam pena euitatur. Alcia.de præſump.regu.3.præſump.45.
Patrimonii ſui uires quis ſcire præſumitur. Luc. de Pen. in l. quicunq;. C. de apochis pub.libro 10.
Peruenta ad mulierem perueniſſe de bonis uiri præſumitur Luc.de Pen.in d.l. quicunq;.C. de apochis pub.lib.10. ubi an idem in prælato.
Poſſeſſoris res eſſe pręſumitur. C.de prob.l.2. & l. ſiue, de quo no.eo.ti.cum res,& hoc conniuentibus oculis.l.4.ff. manda.
Poſsidere pręſumitur omnis retinens aliquam rem,no. Inno. & Hoſt.de priui.ca. cum olim. 2.de quo dic, ut not.Arch.3.q. 2.audiuimus, & de eo,qui mitti in poſ.cauſa rei ſer.cap.2.libro 6.
Poſſeſsio p̄ſumitur tradita emptori eius rei, quam ipſe poſſedit uenditore ſciente.l.minus. C.de acq.poſ.
Præſumitur, quòd per multos dies publicè propoſitum eſt ab omnibus penè cognoſci. in auth.de litigioſis.§.omnem.ad hoc ff.de inſti.l.ſed ſi pupillus. §.proſcribere.
Potens ad coitum quilibet præſumitur, niſi probetur impotens.l.diſt.c.quia,& not.Inn.in c.accepiſti de frigidis.
Pręſumitur pater donare filio id quod degenti in ſtudio miniſtrauit.l.quę pater.ff.fam.erci. cum concor.ibi.
Pauper quis præſumitur, niſi

probetur diues, cum nudus natus ſit,no.Io.And.in reg.ſemel malus.in 6.

Potior præſumitur, qui potiori loco eſt poſitus.l. potioris.C. de offi.recto. prouinciæ. de of. pręfec.urb.l.j.de ꝓfeſſo.& medi.l.pe.& l.j.ff.de albo ſcriben. in fi.& quod ibi no.

Pręſumitur quis nolens in cauſa probare, quòd meliores probationes, quas habet inducat no.Inn.extra de in integ.reſti. c.auditis.

Poſſe quis præſumitur in aliquo negocio,quod eius ſimiles potuerunt.5.diſtin.ad eius prope fi.4.diſt.deniq;,& no.Arch.de elec.c.cupientes.lib.6.

Patriæ ſuæ impius pręſumitur, & dicitur, qui eam uitat, ne ipſam conſiliis, & debita prouiſione gubernet. l.j.C. ſi curia relic. ciuita.lib.10.

Pater pręſumitur filium ſuũ nolle mori.l.3.C. de patria poteſta.l.iſti quidem.ff. quod met. cauſa.in fi.& no.l. milites.§. fi. ff.de re mil.

Procuratorem, qui ſimpliciter conſtituit,& aliquid agit in cã ante litem conteſtat. uel poſt, uelle procuratorem reuocare præſumitur, niſi proteſtetur. de procur.c.ſi quem, lib.6.

Procurator præſumitur ad ſpecialem cauſam conſtitutus à domino fore inſtructus,no.Inno.extra de proc.dilectus.

Poſſeſſoris res præſumitur eſſe.l. & ſi ſine.ff.de mino.Cepha.cõſil.172.nu.2.in 2.uolu.& conſi. 152.nu.29.in 2.

Priuilegium non reuocatum prę ſumitur, niſi probetur reuocatum.no.25 q.2.ad fi.1.gl.

Penituiſſe præſumitur, qui temerarium iuramentum per ſe p̄ſtitum non obſeruat. ut not. Inn.de teſti. teſtimonium.uide Lu.de Penna in l.1.ad fin.C. de iure fiſci,lib.10.

Pręlatus,ſi locauit fructus ſuę p̄laturę ad decẽnium, uel aliud tempus,pręlatus uel alius non præſumitur ſymoniam committere, qui prohibuit apertè ne fieret.c.ſicut.2.de ſymonia.

Pater non pręſumitur uelle filio ſuo hæreditatem minuere per legata.l.pen.ff.de iure codicil. in fi.gl.

Poſsidere hodie præſumitur, q̃ olim poſſedit. l. ſiue poſsidetis. C.de prob. Luc. de Penna in l.unica.C.de quęſtorib. lib. 12.nu.36.

Papa non præſumitur uelle per ſuum reſcriptum bene ſtatuta reſcindere. de ætate & qualit. c.eam te.& de reſtitu. ſpoliat. c.audita.

Papa nõ præſumitur uelle, quòd per ſuum reſcriptum iuri alterius derogetur.ca. ex tuarum. de uſu pal.& c.audita de reſti. ſpol.cum concor.

Papa non præſumitur, quòd una

ſola participatione uelit tollere iuris obſeruantiam.no. Innoc.de priuile.c. cum olim.j.

Papa non præſumitur dare priuilegium,ut ſuum mandatum contemnatur ,no.Inno.de reſcrip.c.j.

Papa non præſumitur,quòd uelit per ſuum reſcriptum litigii cauſam dare.Inno.de conceſ. præb.c literas.

Præſcriptio centum annorum nõ præſumitur poſſe probari.c.ſi diligenti.in fi.de pręſcrip.

Pater nõ præſumitur filium ſuũ iudici offerẽs ipſum mori uelle,ſed corripi. l. milites.§.pen. cum concor.de re mili.

Paterfamilias diligens non præſumitur lęſus , qui in actib.publicis induſtrius fuiſſe docetur.C.qui & aduer.quos.l.1.

Pręſumptio capitur ex præterito in pręſenti,& econtra.Gratus reſpon.53.nu 51.

Princeps licet non pręſumatur uelle uti plenitudine poteſtatis,ſed iure communi,& ordinario. Fallit ,quãdo actus per Principem geſtus non poſſet ualere de poteſtate ordinaria nec princeps errabat in facto, quia tunc cenſetur Princeps uti plenitudine poteſtatis, & de poteſtate huiuſmodi facere actum, quia non præſumitur, ꝙ Princeps uelit eius actum perire , uel nihil ualere uide omnino Bertran. in cõſi. 237.nu.9.& ſeq.in 3.uol.primi libri , ubi fuſiſsime & loquitur de legitimatione, uide quæſo.

Princeps non præſumitur indulgere, quod poſsit rationabiliter improbari,C.de peti.bon. ſub.l.j.& ff.de mino.l.denique. in prin.& no. Hoſtien.in ſumma. de reſcript.§. quas uires. in fin.

Papa non pręſumitur, uel alius uelle per ſuum reſcriptũ reo defenſiones auferre. ca.ex parte.de of.dele.

Prõptus pręſumitur conſuli fraudibus , ſi fraudandi facultas amittatur.C de Fabricen.l.1. in fi.& ibi Luc.de Penna.

Paupercula præſumitur in corpus ſuum peccare de facili.l. ultima. C. de ſpectaculis . libro 10.

Præcioſiora pręſumuntur libentius, quàm alia ſubtrahi. l.3.§. effracturæ. ff. de offic. præfec. uigi.

Præſumitur potentior uiolẽtiam inferre facilius.C. quod met. cauſa.l.ad inuidiam.

Publicani pręſumuntur temerarii ad illicitas factiones , & audaces.ff. de publica.l. quantæ.

Propter priuilegia fori,& maleficiorum creſcit auctoritas publica,& uacillat utilitas publica l.2.C.de priuile.ſchol.l. 2.in fi.ubi, & Pennenſis, ad idem in auth.ut iudi.ſine quoquo ſuffr. §.quòd autem.

Pater præſumitur iniuſtè filium exhæredare. C. de libe. præte. auth. non licet, & not. ff. quod met. cauſa. l. fi.

Pœna præſumitur ꝓmitti in fraudem uſurarum. uide Luc. de Penn. in l. quemadmodum. pręſump. 192. C. de agrico. & cenſ. lib. 11.

Malicioſè, qui ſemel abfuit à iudicio præſumitur ſemper malicioſe abeſſe. no. Inn. de elec. eccl. ueſtra. in prin.

Papa nō pręſumitur uoluiſſe grauare eccleſiam, & ſucceſſores in infinitum. Pariſius conſilio 137. num. 7. in 4. uol.

Princeps pſumit̃ iuſtitię plenus, & uult princeps ꝙ iura ſua uolũt nec pōt Princeps impunè permittere aliquod turpe. Crauetta in conſi. 168. numero 9. & conſi. 172. nu. 1. in 1. uol.

Præſumptio eſt contra eum, qui acta aut inſtrumentum exhibere recuſat. Cranetta in cōſ. 172. num. 6. in 1. & quando eſt alleganda. Are. conſ. 110. nu. 4.

Præſumptiones plures ſufficiunt ad probandum reatum, ubi non agitur de pœna capitali. Crauetta in conſi. 178. nu. 1.

Pręſumptiones duę ſimul iunctę uim habent unius teſtis. Crauetta in conſilio 178. nu. 9. in j. uolum.

Pręſumptio ſumitur ex pręterito in futurum. Crauetta in conſi. 190. nu. 3.

Percuſſus pręſumitur repercutere, ut ſe defendat. Aret. conſil. 34. nu. 3.

Pręſumptiones, uel indicia ſufficiunt, quando agitur de pręiudicio poſſeſsionis tantum. Areti. in conſi. 66. nu. 10.

Pręſens quilibet eſſe pręſumitur in loco, ubi eſt ciuis. Areti. in conſi. 105. nu. 7.

Pręſumptio ſcientię oritur ex fama. Areti. in conſilio 122. numero 1.

Pręſumptio eſt contra eum penes quem res furtiua reperitur. Gratus reſpou. 1. nume. 5. in 1.

Pręſumptio, quę inſurgit ex breuitate temporis, pręfertur his duabus pręſumptionibus, ſcilicet mandatum non pręſumi, neq; delictum. Gratus in conſ. 110. In 1. uol.

Pręſumptiones admittūtur, ubi tractatur de aliquo excuſando. Rimi. conſi. 11. nu. 35.

Pręſumitur in dubio proclamati non fuiſſe contrauentum, nec id fraudatum. Rimin. conſi. 33. num. 36.

Pręſumptio fraudandi dacia ſurgit contra nō ſeruantem iter, & nauigium conſuetum. Rim. conſi. 33. nu. 44.

Princeps nō pręſumitur uelle auferre alicui ius quęſitum. Rimi. conſi 68. nu. 2. & pręſumitur potius in principe circunuentio quàm uariatio. Rimin.

conſi. prædicto. 68. num. 27. & ibid. nu. 28.

Perſeueraſſe præſumitur, qui reuocaſſe non reperitur. Brunus de indiciis, & tortura. q. 5. 2. partis. nu. 45. T. 15.

Princeps præſumitur uelle tollere ius tertii apponendo clauſulam non obſtante. Rim. cōſ. 73. nu. 4. in 1. uol. ſecus ſi motu proprio Abb. in c. de quo vult Deo, nu. 20. de iudiciis.

Princeps in dubio præſumitur ſe mouere ex iuſta cauſa. Rimin. conſi. 63. 73. nu. 10. in 1.

Præſumitur quis ſcire conſuetudinem, ſicut ſtatuta. Rim. cōſi. 102. nu. 31. in 1.

Proprietarius præſumitur, cui fit ſolutio cenſus. Rimi. in conſil. 228. nu. 2. & uaſallus præſumitur, qui tenuit tanquàm uaſallus domino patiente per longum tempus. Rimi. conſi. 292. num. 8.

Præſumptio non eſt, quòd quis ſine cauſa præſtet, & tradat. Rimi. conſi. 292. nu. 77. in 2.

Præſumptio non eſt, quòd pars ſcribat in libro rationum, niſi quod clarè conuentum eſt. Rimi. conſi. 301. nu. 30. in 2.

Præſumptio, quòd noluerit præponere extraneos ſuæ poſteritati inducit præſcriptionem, quòd noluerit talem excludere ſubſtitutum à ſe. Rim. conſ. 324. in 2. nu. 22.

Præſumendum eſt id, quod plurimum ſolet euenire. Rimin. in conſi. 327. nu. 24. in 2.

Præſcribens in dubio præſumitur bona fide poſsidere. Fallit ubi poſsidet cum titulo reprobato, quia præſumitur malæfidei poſſeſſor. Rimi. conſil. 342. nu. 25. in 2.

Præſumptio eſt aliquando contra famulos & uicinos de damno dato, & facto commiſſo. Rimi. conſi. 391. nu. 17. in 2.

Præſumptio ex præterito in præſens, quando habeat locum, & quibus caſibus. Rim. in conſil. 445. num. 37. in 3. & nume. 36. & 38.

Præſumitur pro ſententia, q̃ tranſiuit in rem iudicatam, & quæ lata eſt ex antiquo, etiam ſi citatio partis, uel eius procuratoris non interuenerit. Rimi. conſi. 472. & præſumitur pro actu ritè geſto, ſi in eius inſtrumento dicat ſolennitates interueniſſe, ibid. nu. 8. & pluribus ſeq. & ſcientia præſumatur ex propinquitate locorũ, ibid. num. 16.

Præſumptio, quæ non uenit ad inchoandum, ſed ad coadiuuãdum iudici ſemper poteſt allegari. Rimi. conſi. 407. nume. 6. in 3.

Prodigus, uel furioſus, qui ſemel fuit, præſumitur adhuc durare. Rim. in conſi. 531. num. 18. in 3. uol.

Præſentia non præſumitur, ſed abſen-

abſentia in materia præſcriptionis. Rim. in conſi. 588. nu. 3. in 3. uolum.

Papa contra ius ſcribere non præſumitur. Calder. conſi. 11. ti. de præſumptionibus.

Præſumptio ad hæreſeos condemnationem, quę ſufficiat. Calderi. in conſi. 5. titulo de hęreticis.

Pater iuris pręſumptione plus filios ſuos quàm ſe ipſum diligi, & aliqua de paterno amore, & cur pſumitur pater magis diligere nepotes quàm ꝓprios filios. Chaſſan. conſil. 14. nu. 14. & nu. 19.

Papæ ſcientia præſumitur per lapſum centum annorum. Chaſſaneus in conſi. 22. nu. 16. in 1. uolum.

Princeps non præſumitur uelle nocere, etiam in nocumento tantum dilatiuo. Alcia. cõſ. 41. nu. 5. in 1.

Probus quilibet præſumitur in arte ſua. Alcia. conſi. 46. nume. 4. in 5.

A claris præſumptionibus nõ eſt recedẽdũ per præſumptiones minus claras, & incertas. Alci. conſi. 55. nu. 17. lib. 9.

Pręſumendum eſt ſemper in meliorem partem. Alcia. d. conſi. 55. nu. 19. in 6. lib. & conſil. 148. nu. 2. eo. lib.

Pręſumptio legis pro ueritate habetur. Alciat. conſi. 77. numer. 19. lib. 9.

Vbi ſufficiunt præſumptiuæ probationes, ibi etiam ſufficit ſemiplena probatio, & ſic dictũ unius teſtis. Alcia. conſ. 137. nu. 4. lib. 9.

Papa præſumitur ius obſeruare uelle. Emylianus conſi. 2. numero 72.

Poſſeſsio præſumitur acquiſita eo animo, quo poteſt. Emylia. in conſi. 134. nu. 9.

Partitæ, quę reperiuntur ſcriptæ in libro rationum, præſumuntur ſcriptæ nomine illius, cuius eſt liber, & de eius mandato. Alba in conſi. 9. nu. 19.

Non præſumitur quis incidere in crimen perfidie, & amicos, uel coniũctos uelle mortis periculo ſubiicere. Alba in conſ. 45. nu. 6.

Poſſeſsio præſumitur ex perceptione fructuum alterius, inter conſi. crimi. 25. num. 14. ſeu penſionis. Grammati. conſilio 47. nu. 7. in cri.

Contra pręſumptionem iuris, & de iure ſtatur aſſertioni illius, quem urget huiuſmodi pſumptio, ſi ſit probatę uitę. Cauala tius inter conſi. cri. diuerſorũ. 129. nu. 40.

Pluralitas actuum præſumitur ad euitandam teſtium contrarietatem in criminalibus. Oratius Lucius inter conſil. crimi. conſi. 168. nu. 13. & pluralitas rixarum præſumitur, ibid. num. 24. tomo 1. per Ziletũ, & plu-

pluralitas actuũ eſt præſumẽda ad euitãdã falſitatem, ſeu excludendam. Gramma.conſ. 23.num.1.

Præſumitur pro eis, quę plerunque acciderunt. Zaſ.conſil. 14. nu.84.in 1.

Præſumptio ſumpta à natura & conditione muliebris ſtatus & uirginitatis uiolenta eſt, & plenè probat. Zaſ.conſi.2. nume. 66.in 2.

Præſumptio iuri repugnans non recipitur. Zaſ. in conſi. 19.nu. 32.in 2.

Procurator præſumitur, qui diu ſtetit in iudicio. Neuiza.in cõſil.19.nu.8.& 10.

Præſumptiones & coniecturę ſufficiunt pro clauſula derogatoria. Neuiza.in conſi.63.numer. 10.& ibi de clauſula illa pleniſsimè.

Ex pręterito quando præſumatur in futurum, & quando non Capra in conſi. 145.nu.19. ubi dicit, quod hoc non habet locum in rebus in eodem ſtatu permanentib. ut quia ſuperuenit mors, cum tunc non præſumatur ex præterito in futurũ; unde non pręſumitur, nec præſumi põt in futurũ uidelicet, quòd durauerit in eadem uoluntatem.

In Principe ſemper eſt uiolenta pręſumptio, & uiolenta præſumptio iuris & de iure ſententiam inducit. Caſtellioneus in conſi.9.nu.7.& 8.

Vbi pręſumptio eſt pro aliquo, non admittitur probatio contra illam præſumptionem, ſine cauſę cognitione, neq; creditur deponentib. contra pręſumptionem. Neuus conſi.12. num.13.

Prouocatus occidens prouocantem, præſumitur illum occidiſſe ad defenſionem. Grammati.conſi.29.num.8. Cataldinus inter conſi.cri.diuerſorum.cõſil.53.nume.25.lib.1. perZiletum.

Probatio pręſumptiua ſufficit in his, quę ſunt difficilis probationis. Gui.Pap.conſi.244.nume.3. Pet. de Barbobus inter conſi.cri.diuerſorum per Ziletum conſi.95.nu.22.lib.j. Pet. Calephatus inter d.conſi. conſil.86.per totum, in 2.uolu.

Præſumptio hominis non ſufficit ad condemnãdum, nec ad torturam. Felicianus in conſil. crimin.47.per Zile.nu.18.in j. & eſt dictum Bal.in l.fina.ff.de hęre.inſt.

Pręſumptiones duæ in ciuilib. faciunt plenam probationem Pet.de Barbobus inter conſil. crim.per Zile.conſi.95.nu.18. libro 1.

Per pręſumptiones, & indicia nõ poteſt ad diffinitiuam ſententiam perueniri. Calepinus inter conſi.crim.perZiletũ cõſ. 52.nu.27.lib.2.& hoc in criminalibus

minalibus.

Percuſſus non præſumitur periiſſe ex uulnere, ſed ex mala cura, quando ſuperuixit ſexaginta dies. Petrus Calephatus inter conſilia criminalia per Ziletum conſilio 90. num. 7. in 2.

Coram Principe omnia pręſumũtur ſolenniter acta, & præſumitur per declaratione Principis, quando eſt de antiquo facta. Lauden. conſil. 4. numero 4. & 3.

Pręſumitur partis pręſentia in inſtrumento. Laudenſis conſi. nume. 2.

Pater præſumitur capere melius conſilium pe r liberis ſuis quàm alius, unde leges in prouiſione patris multum confidunt. Bombi. conſilio 18. numero 22.

Pater aliquid ſoluendo pro filia in dubio præſumitur ſoluiſſe pro ſua dote, ad quã tenetur, quando aliud paternum debitum non eſt. Bombinus conſil. 18. nu. 19.

Princeps habet præſumptionẽ, & bene eſt pręſumendum de eo, & iudicibus ab eo miſsis. Mo. Par. conſi. 20. nu. 28.

Procurator nõ præſumitur in arduis idoneus, nec facilis inuentu. Mo. Par. conſi. 20. nu. 31.

Præſumitur pater conſulere liberis. Mo. Par. conſi. 35. nu. 5. inter conſilia per Ziletum ſimilia conſi. 76. nu. 94.

Pater non præſumitur fratrem filiæ præferre. Mo. Par. cõſi. 55. nume. 14.

Priuilegium in dubio non præſumitur. Crottus conſilio 8. numero 12.

Princeps in dubio præſumitur uti iure communi, non ille derogare. Crottus conſili. 8. numero 11.

Pater præſumitur fructus aduentitiorum donaſſe filio, ſi illos dum petiit uixit non petiit. Crottus in conſi. 40. nu. 13.

Præſumptio eſt pro poſſeſſore beneficii, quòd iuſtè poſsideat. Crottus in conſi. 46. nu. 4.

Princeps ſi aliqua imponit ſeruitia indebita ſubditis, quę exiguntur, præſumuntur per uim & metu extorta. Rolan. à Valle in conſi. 13. nume. 46. & ſequen. in 3.

Præſumptiones duæ circa idem ſubiectum concurrere nõ poſſunt, & pręſumptio non debet maiorem effectum operari in caſu præſumpto, quàm ueritas in caſu uero. Crottus conſilo 46.

Præſumptio eſt pro poſſeſſore.

Poſſeſsio deduci debet, ubi ex ea dominium præſumitur. Crottus in conſi. nu. 14.

Præſumptio iuris communis, ſeu municipalis dicitur ueritas, & præſumptiones iuris ſunt liquidiſsimę probationes, & pręſumptiones iuris ad condemnatio-

nationem delinquentium ſufficiunt,etiam ſi agatur de imponenda pęna mortis. Crott. in conſi.71.nu.39.40.43.

Nemo pręſumitur uelle cōprehēdi in diſpoſitione ſua generali id, de quo in ſpecie diſponere non poteſt. Crottus in conſil.84.nu.4.

Papa in dubio non præſumitur velle præiudicare filiis legitimis Crottus conſi.100.

Poſſeſsio iunior præſumitur clādeſtina, quando antiquior poſſeſsio patet.Crottus in conſil. 110.nu.3.& ibi,quòd præſumptio debet allegari,& deduci, & quòd eſt liquidiſsima ꝓbatio, & quòd qui habet pro ſe præſumptionem trāsfert onus probandi in aduerſarium.

Pater non præſumitur facilè filium emancipare. inter conſi. per Ziletum,nu.18.

Præſumptio inducitur ex perſona,ex tempore,ex familiaritate, ex frequentatione. Ant. de Prato inter conſi.ult. uolunt.p Ziletum. 150.num.41.

Pater non præſumitur uelle offendere ſuum primogenitum. Cepha.conſi.2.num.96.in 1.

Proximitas præſumitur, niſi contrarium doceatur.Cepha.cōſ. 90.nu.26.in 1.

Præſumitur de præſenti ad præteritum eſt, ut quod nūc eſt etiā de præterito fuerit.Ceph.conſil.96. num.19.in 1.

Præiudicare ſibi uelle nemo præſumitur. Cepha.conſi.222. numero 24.

Præſumptio eſt pro uiris morum probitate & ſcientia literarū præditis. Portius conſi.91.nu mero 5.

Præſumptiua probatio quando ſufficiat,uel non ſufficiat. Portius in conſil. 104. in 4. uolu.& ibi nu.13.dicit, quòd præſumptiones iuris ceſſant ubi non eſt ueriſimilitudo, & alia bona dicit circa præſumptiones.

Princeps ſtatutis,& conſuetudinibus in dubio derogare non pręſumitur.Craſſus in trac.de reſcrip.nu. 59.in prin.T.j.

Princeps non pręſumitur uelle ſtatutis,& indultis eccleſię cōceſsis derogare, niſi de eis mētionē faciat. in trac. de reſcriptis,nu.75.in prin.

Papa non pręſumitur uelle duplici onere eccleſiam grauare.Gigas in tractatu de penſionib. q.39.num.2.T.4.

Pro ſententia Principis non præſumitur lata ſine citatione partis.Gigas in trac.de pēſionib.q.37.nu.8.

Præſtantior quis præſumitur ratione generis.Cepolla in trac. de Imperatore mili.deligen.§. propter nationem. numero 2. T.5.

Præſens quādo præſumatur. Balbus de præſcrip.§.Tertio quęro

ro.T.16.fol.mihi 89.col.1. nu.1. & ibi,quòd præſentia non præſumitur, niſi probetur, preſens tamen præſumitur in ſuo domicilio, niſi probet abſentia.

Pater præſumitur conſenſiſſe filio contrahenti ex diuturnitate tēporis.Tir. de legib.connubialib.in gl.7.nu.40.

Princeps præſumitur, quòd ſemper in eo ſit iuſtitia cauſę, cū ſola eius uoluntas habetur ꝓ cauſa.Grammati.deciſ.65. numero 3.

In Principe non præſumitur libera uoluntas,quando reſcripſit contra ea, quæ ſunt iuris naturalis,ſeu iuris gentium, cōtra quæ non poteſt liberè actū facere, ſecus, ſi contra ea, quæ ſunt iuris ciuilis, & ideo eo caſu requiritur, quòd exprimat cauſam, quæ tamen ſit iuſta. Grammatic. deciſ.65. numero 32.

Princeps non pręſumitur confirmare iniuſta, & uiolenta Dec. Grammati.55 nu.37.

Pauper præſumitur officium affectaſſe. Bar. in l. ſpadonem.§. eſt autem,nu.1.ff. de excuſa.tutorum.

Poſſeſsio in dubio pſumitur continuata, ſi probatur poſſeſsio auctoris octo annorū, & media duorum. Bar.in l.Pomponius. §.fi.nu.4.ff.de acqui.poſ.

Poſsidere rem mobilem præſumitur, qui olim poſſediſſe pręſumitur.Saly.in l. non ignorabit.nu.3. C.ad exhiben.

Poſsidere unuſquiſq; pręſumitur ciuiliter,cæterùm, & ex naturali poſſeſsione,& fructuū perceptione præſumitur ciuilis poſſeſsio.Rolan.à Valle.in cōſil.46.nu.46.in 3.

Poſsidere iure familiaritatis pręſumitur filius habitans cum matre,& ſimiliter fratres,& ſorores ſimul habitantes præſumuntur poſsidere iure familiaritatis.Bar.in l. qui iure familiaritatis. ff. de acq.poſſeſ. num. 1.

Pupillus in dubio pſumitur alitus à tutore.Bart.in l.2.§.1.C. arb tutelæ.

Papa præſumitur grauare eccleſiā in minus quàm poſsit. Ab. in c.mandatum.num.1. de reſcrip.

Papa præſumitur,quod facit, faciat cum cauſa.Abb.in c. conſtitutus.num.15.de religioſis domibus.

Poſſeſsio præſumitur penes detinentem.Abb.in c.cum uenerabilis.num.7.de religioſis domibus.

Proceſſus,an & quādo præſumatur.Abb.in ca. in præſentia de renunciatio.nu.12.

Præſumitur per uiris literatis,prouidis,& honeſtis.Abb. in capi. in noſtra.numero 3.de procurato.

Profeſsio in dubio non pręſumitur,

tur, licet probetur ingreſſus, & monaſterium non pôt agere poſſeſſorio, niſi probet profeſſionem. Abb. in c. nuper. nu. 4. de teſtibus.

Poſſeſsionem ingrediens præſente domino, an dominus præſumatur conſentire. Abb. in cap. nonne. nu. 3. de pręſump.

Permutantes beneficium tenue cum pingui, an ſit pręſumendum contra Abb. in c. quia ue riſimile. nume. 1. de præſumption.

Poſsidens præſumitur iuſtè poſſidere, niſi aliud appareat in contrarium. Abb. in c. ueniens nu. 31. de præſumptio. Bertan. conſi. 253. in 2. uolu. ubi bene.

Non præſumuntur interueniſſe præparatoria, uel deciſoria, ſi non reperiuntur acta. Fely. in c. cum bonæ, numero 2. de probatio.

Pauper quilibet præſumitur. Alberi. in l. ſi uero pro condemnato. §. j. nu. 2. ff. qui ſatiſda. cogantur.

Publicani habent præſumptionẽ contra ſe. Alber. & cæteri in l. quātę audaciæ. ff. de publica. per illum tex.

Præſumitur pro rectitudine proceſſus actis non apparentib. Cacheranus deciſ. Pedemontana. 13. nu. 1. niſi fuerit appellatum, quia ceſſat pręſumptio idem eſt in ſententia.

Princeps promouendo inhabilẽ ex certa ſcientia præſumitur diſpenſare. Anton. Gab. in ſuo communium conclu. titulo de præſumptio. concluſio. 8.

Poſſeſsio, ſeu caſtrum exiſtens intra fines regni, uel caſtri, pręſumitur eſſe illius, cuius eſt regnum, uel caſtrum, amplia & limita, vt per Anto. Gab. in ſuo communium opi. titu. de præſumptio. conclu. 9.

Poſsidens ſemel rem mobilem, an pręſumatur in futurū poſſidere, uide Anton. Gabric. in ſuo communium opinionum ti. de præſump. cōcluſione. 10.

Præſumitur eſſe de ſubſtātia bonorum teſtatoris, ex quo non probatur debitum. Bal. in conſilio 57. in 1. uol.

Poſsidere præſumitur, pro poſſeſſore, qui non habet titulum, & à ſe ipſo non ab alio, & præſumitur poſsidere ex titulo præcedenti. Bald. in conſi. 43. nume. 4. in 1.

Perſona æquè idonea præſumitur in dubio. Bald. conſi. 93. in 1. num. 2.

Poſſeſsionem retinens non pręſumitur habere animum deſerendi, ſed animum continuandi. Bald. conſilio 105. in princ. in 1. uol.

[Pr]æſumptio legis habetur ꝓ ſcriptura, quæ etiam ex longo tẽpore præſumitur ita eſſe, ſi allegetur adeſſe. Bald. conſiliõ 116. nu. 2. in 1.

Peccatum non prȩſumitur in legis poſitore. Bald. in conſi. 166. nu. 1. in 1. uol.

Pluralitas non prȩſumitur. ca. cũ Io. de fide inſtru. Bald. conſilio 205. in 1.

Permutatio utilis præſumitur, ſi eſt iudicis decreto utilis declarata. Bald. conſilio 228. in i.

Poſſeſſor quilibet pſumitur ignorare rem eſſe alienam. Bald. in conſi. 257. nu. 2. in 1.

Poſſeſſor non ſemper habere pro ſe præſumptionem, quando contra ius commune poſsidet Bal. conſi. 311. in 1.

Poſſeſsionem quis non præſumitur perdidiſſe, niſi per decennium. Bertrandus in cõſi. 157. nu. 17. in 3. uol. lib. 1.

Poſſeſsio non prȩſumitur. Bald. conſi. 351. nu. 10. in j.

Propria præſumuntur fuiſſe, quæ teſtator tempore mortis plena poſſeſsione tenuit. Bal. cõſ. 352. nu. 4. in 1 uol.

Patientia ſola non facit prȩſumere contractum, uel titulum pceſsiſſe, ſed reciproca patientia inducit prȩſumptionem diuiſionis. Bald. conſilio 396. numero 2. in 1.

Poſſedit qui olim prȩſumitur in interdicto uti poſsidetis hodie poſsidere, niſi contrarium probetur. Bald. conſi. 438. nume. 1. in 1. uol.

Prȩſens à communiter accidentibus prȩſumitur audire, & intelligere. l. ſi procuratori. ff. de uer. oblig. Bal. conſi. 45 5. num. 2. in 1. uol.

Paſſagia imponendi, & exigendi uſus prȩſcriptus de conſcientia Principis prȩſumitur quando generaliter hoc ſeruatur in Italia. Bal. conſi. 11. num. 1. in 2.

Pater pſumitur naturaliter uelle filio prouidere, non ipſum grauare. Bald. conſilio 35. in 2. num. 2.

Pater in dubio prȩſumitur dotaſſe de ſuo, non de patrimonio uxoris. l. fi. C. de dotis promiſſ. Bald. con. 58. in 2. nu. 3.

Pecunia in dubio prȩſumitur eſſe illius, apud quem eſt poſſeſſio ipſius pecuniæ, qui eam alii tradit, ideſt ipſius emptoris. l. ſi defunctus. C. arbitrium tutelȩ. Bal. conſi. 110. nu. 1. in 2.

Poſſeſsio. nemo prȩſumitur poſſeſsioni renuntiare, vel aliàs deſinere poſsidere, niſi probetur. Bal. conſi. 217. nu. 1. in 2.

Princeps prȩſumitur iuſtitiȩ plenus l. 2. §. merito, ne quid in loco publico l. ex facto. in princ. ff. de uulga. ſubſti. Bal. conſilio 395. in 2. nu. 3.

Prius in uoce pſumitur eſſe principalius in intentione. l. ſi communis ſeruus. ff. de ſtipula. ſeruorum. Bal. conſi. 372. in fin. in 2. uolu.

Prȩſumitur animus, qualis ex pteſtatione colligi poteſt. Bald. conſi. 18. nu. 1. in 1.

Ex prẹterito prẹſumitur in prẹſenti in actu ſucceſsiuo. Bald. conſi.80.num.3.in 3.vol.

Princeps, uel Papa non præſumitur uelle derogare iuri tertij. Iaſ.in l.1. §.patronum.2. num. 1.ff.de in ius uocan.

Poſſeſſorium non ſufficit in deciſoriis petitorij, niſi iuris prẹſumptione ſit approbatum. Bal.conſi.180.num.3.in 3. vol.

Poſſeſsio animi, quæ nobilior & potentior eſt continuata præſumitur, ut no.in c.fine poſſeſſione, per Dy.de reg.iu.in 6. & C. de ſeruis fugi.l.1.Bal. conſi. 267.in 3.ad fi.

Patri eſt quid quod imputetur, qui melius de adoleſcente filio prẹſumpſerit, qui quaſi pro digo adminiſtrationem commiſit.Bal.conſ.363.col.1.ad fi. in tertio.

Pater dando libros filio pietatis cauſa donaſſe præſumitur.l.filiæ.ff.famil. erciſcun.Bal.conſi. 444.num.2.in 3. uol.

Poſſedit qui olim & hodie poſsidere præſumitur. Bald. conſ. 446.in 3.num.2.

Pactum præſumitur reale, & non perſonale, licet pari ratione præſumatur, & debet prẹſumi perſonale potius, quàm reale. Bal.conſi.448.ad fin.in 3.& potius perſonale, quàm perſonaliſsimum.Bal.conſi.375. in fin. in 4.uol.

Prẹſumptioni ſtatur, vbi non poteſt probari per teſtes, ut in ruina & naufragio, quæ circl. factum præſumit. Bald. conſia 176.in 4.uolum.

Pecunia prẹſumitur eadem in rẽ uerſa.Bald.conſil.287. num.4. in quarto.

Peculio duplici exiſtente & patrimonio, ſcilicet ſociali & proprio, præſumitur in dubio ex ſociali partum. Bal.conſi.493. num.4 in 4.uol.

Poſsidere quis præſumitur ex titulo præcedenti. Bal.conſi.10. col.2.num.7.in 5.

Poſſeſsio longiſsima nunquam præſumitur clandeſtina.Bald. conſi.20.colum.pen.ad fi.in 5. volum.

Ex prẹterito prẹſumitur in præſens.Bal.conſi.52. in 5. num.2. in qualitatibus affirmatiuis, vnde olim doctus prẹſumitur hodie talis, ſecus in qualitatib. negatiuis. Nam qui nudius tertius fuit indoctus ideo præſumitur hodie indoctus, cum doctrina ſit habitus, qui non acquiritur in pauco tempore, ut ibi per Bald. et ibi dicit, ꝙ exceptio præſumitur in præſenti in his, quẹ non narrantur de facili. vide omnino ibi & alia, & plura in l.& quæ non, §.ſed dicitur, ff.de pignorib.

Pater præſumitur perſeueraſſe erga filium ingratũ, quo fuit, cum exhæredauit eum, cum non præſumatur uoluntas mutata.

tata. argu. l. cum tacitum. ff. de prob. Bal. conſi. 113. in 5. uolu. num. 8.

Præſumptio communis, & curſus eſt, quòd famuli non ſolēt commodare equos dominis ſuis. Bald. con ſi. 351. nu. 4. in 5. uolum.

Percutiens præſumitur habere animum repercutiendi. Bald. in l. ut uim. 3. col. ad fin. ff. de iuſti. & iur.

Pium eſt præſumere id eſſe, quod poſsibile eſt eſſe, unde, quādo aliquid poteſt eſſe uerum, nunquàm præſumitur eſſe falſum. Bal. in l. ſeptimo. ff. de ſtatu homi. in addi.

Princeps præſumitur errare, ſi quid facit ad poſtulationem alterius, ſed ſi proprio motu pſūmitur, quòd ex certa ſcientia. Bal. in l. 1. in ult. lectur. col. pen. circa princip. ff. de iis, qui ſunt ſui.

Probare non ſufficit per prẹſumptionem, quando lex, uel teſtator mandat aliquid probari, quod eſt uerum præſumptione hominis, ſed bene ſufficit probari per præſumptionem legis. Bald. in l. filium in 2. lec. in fi. ff. de iis, qui ſunt ſui.

Præſumitur pro proceſſu, quoties ſententia eſt lata contra prẹſentem, ſecus ſi contra abſentem, uel in ſententia nullū de proceſſu verbum. Bald. in l. uel q. cadauer. ff. de in ius uoc. in prima lectura.

Signum pacis, & concordiarum eſt, quando partes capiunt ſe per manum. unde poſtea factū in contrario prẹſumitur factum proditoris, in l. ſi per Bal. 2. col. ff. de paci.

Pactum in dubio prẹſumitur in rem. l. ſi pactum. ff. de probat. Bal. in l. iuriſgen. in prin. col. 1. in apoſtil. ff. de pactis.

Pro proceſſu, quando præſumatur. Bal. in repeti. l. & poſt. ff. de tranſac. col. pen.

Proteſtatio præſumptam ſuſpicionem excludit. Bal. in l. quæ omnia. ff. de procur.

Procurator in dubio non præſumitur in rem ſuam, niſi probet. Bald. in l. quæ omnia. ff. de procura.

Præſumptio aggrauat onus probandi, quando eſt contra eū, cui incumberet, aliàs probatio & effectus iſtius aggrauationis eſt, quia ubi eſt præſumptio contra probantem, nunquàm ex uno teſte defertur ſacramentum in defectum probationis, quia præſumptio elidit probationem unius teſtis. Bal. in l. nō eſt. ff. quòd metus cauſa, & in ſtatutis, quę dicūt ſtari iuramento, uel alteri præſumptioni, intelligitur, donec contrarium probetur, ut ibi, & ibi etiam dicit, quòd præſumptio iuris & de iure eſt, quādo lex præſumit, & ultra ſtatuendo

do procedit, contra quam nõ admittitur probatio, uide omnino Herculanũ in ſuo de negatiua, nu. 196. & ſeq. niſi p cõfeſsionem aduerſarii pręſumtio legis eſt, quando lex ſimpliciter præſumit, & ſic auctoritas legis operatur, uel aggrauet onus probandi, ſi aliàs imminebat, uel ut transferat onus probandi, quando ad hoc tendit præſumptio naturæ eſt circa ea, quæ communiter inſunt naturæ rationabili, ſicut eſt bonitas, capacitas, induſtria naturalis non artificialis pſumptio facti eſt, quãdo ex uno facto præſumitur in alium regula ſemel malus, & ex pluribus præſumptionib. poteſt iudicari, de pignor. illo uos, vide omnino Bal. ubi ſupra, & præſumptio eſt coniectura ueri. Bal. ibid. in 2. lectura, & in criminalibus ex pluribus pręſumptionibus non iudicatur. ibi, in 3. lectura etiam in prin.

An publicatis atteſtationibus, ſi probetur agẽtem habuiſſe patrem, præſumatur uiuere, & cõſequẽter pceſſus ſit nullus. reſpon. quòd non, quia præſumitur pro eo, qui eſt admiſſus & ſic tollitur alia præſumptio per factũ aduerſarii. Bal. in l. ſi longius. colum. 2. ff. de iudiciis.

A quo quis habet titulum ab eo præſumitur poſſeſsionem habere, uel ſaltem eius nomine, quia talis præſumitur poſſeſſio, qualis eſt titulus pręcedẽs. Bal. in l. quædam mulier. ff. de rei uendica.

Poſsidere clam præſumitur ille, qui occupauit aliquo poſsidẽti, & ille eſt bonæfidei poſſeſſor, qui domini cogitatione poſsidet. Bald. in l. ſeruitute, in addi. ff. ſi quadrupes, ubi dicit etiam, quòd in poſſeſsionibus ſeruitutum realium non præſumitur bona fides.

Pluralitas non præſumitur, ergo nec iteratio, niſi probetur, immo præſumitur unum factum. Bald. in l. qui iuraſſe. §. ſi pater. 2. col. ff. de iureiuran. & in dubio pręſumitur idem factum reuolui, & deduci iterato. Nã non pręſumitur iteratio delictorum, niſi probetur. Bald. in l. eum qui. §. ſi mulier, col. fi. ad fi. ff. de iureiur. uide Bal. in l. neque natales. C. de prob.

Pręſumitur aliquid ex qualitate & diſtantia loci. Bald. in l. Lucius Titius. §. 1. ff. de exercito.

Procuratorem de facili mittere potuiſſe pręſumitur, ſi eſt ciuitas, uel locus inſignis, ubi ſint multi procuratores. Bal. in l. ſi conuenerit. ff. pro ſocio. col. 2. in prin.

Probans de tempore, alter probat de certo tempore, ille, qui probat de certo tempore, pręſumi-

ſumitur prior. Bald. in l. potior in lectura antiqua. ff. qui po. in pig. ha.

Peruſinus non prȩſumitur, niſi probetur. Bal. in l. 1. colum. 2. ff. de prob.

Patria poteſtas prȩſumitur durare, quando conſtat de ſuo initio, ideſt quòd filius ſit legitimus, & prȩſumitur, pro aſſertione patris magis quàm pro aſſertione filii. & hæc paterna reuerentia hoc inducit. Bald. in l. ſi filius in poteſtate. ff. de prob.

Præſumptio iuris, & de iure eſt declaratoria rei dubiæ, quia prȩſumptio eſt uerorũ, fictio eſt falſorum. l. mulier. §. cum proponeretur. ff. ad Treb. Bal. in l. qui in prouincia. col. 2. ff. de ritu nuptiarum.

Promiſsio informis ſine expreſſione alicuius cauſæ facta uiro per uxorē prȩſumitur ex cauſa dotis. & idem in traditione, & confeſsione informi. Bal. in l. quòd autem, ff. de iure do.

Præſumptio uehemens naturalis excludit quamlibet opinionē contrariam. Bald. in l. eum, qui C. de epiſco. & cleri.

Proteſtatio contraria facto nil releuat, quia præſumitur proteſtans, quòd pœnituerit proteſtationis ex actu contrario, & ex temporis interuallo. Bal. in l. ex conuentione, colum. 2. ad fi. C. de pactis.

Præſumptio debet eſſe ſuper allegatis. Bal. in l. ſi certis annis, num. 8. C. de pactis.

Priuilegiatus nemo præſumitur, & nemo prȩſumitur confirmatus, niſi doceat de confirmatione. Bal. in l. ſi aquam, num. 75. C. de ſerui. & aqua.

Pater an in dubio prȩſumatur filio donare, uel ad uſum ſtudij aſsignare. Reſpon. Bal. in l. filiæ, cuius, colum. 3. num. 11. C. famil. erciſcun. vbi dicit recurrendum eſt ad coniecturas, quas capere poſſumus ex numero librorum ac quantitate patrimonij patris. uide ibi.

Præſumptio legis eſt duplex, una emiſſa per ſtatutum, ideſt, quod lex præſumendo ſtatuit. *Alia* ſimplex ſine ſtatuto. Prima enim ſic diffinitur. Prȩſumptio eſt animi applicatio legiſlatoris ad uериſimile cõfirmata ſanctione. 2. ſic diffinitur, præſumptio eſt animi legislatoris ad ueriſimile applicatio, onus probandi transferens. Bal. ita in rub. de proba. nu. 4. indicium eſt minima præſumptio hominis boni, ſeu diſtás, & ualet indicium, ſi ponitur in conſequentia alterius probationis. Fama uerò eſt dictum gentium, ſiue dictum uulgare a uocibus populi tractum, & diſtat a rumore, quia fama propriè dicitur uox perſeuerans. Rumor autem dicitur inſtan-

taneus

taneus clamor, ſuſpicio uerò eſt paſsio animi non eligentis firmiter aliquam concluſionẽ, & eſt modicę uirtutis in iudicando. Dubitatio uerò eſt animi paſsio cum pręciſa ignorantia extremorum, unde dicit Ariſtot. quòd dubitatio eſt qualitas contrariorum ratiocinium, ſed imaginatio eſt ſtudium cognoſcendæ ueritatis, & hoc pertinet ad iudicẽ, maximè in criminali. Bald. ubi ſupra.

Poſſeſſor præſumitur dominus ꝑ ſumptione hominis, unde homines præſumunt, quòd iſte, qui poſsidet & fructus percipit, ſit dominus rei, uide omnino in l. poſſeſsiones, col. 2. nu. 4. C. de probat. & ꝓ poſſeſſore præſumitur. Bald. in l. ſiue poſſidetis, C. de proba. col. 1.

Ex præſenti præſumitur in præteritum. Bald. in l. ex perſona. C. de proba. ubi exemplificat multifariè multisq; modis, & in l. 1. §. ſi magiſtratus. ff. de rebus eorum.

Præſumitur promiſsio ex tempore. Bald. in l. creditor. C. de uſuris.

Pecunia in dubio pręſumitur eſſe ſolius ſoluentis. Bal. in l. cũ proponas. C. pro ſocio.

Priuilegia conceſſa ciuitatib. ꝓſumũtur realia, & ꝑpetua. Bal. in l. uectigalia. C. de uectigalibus, & commiſsis.

Precarii conſtitutio pręſumptionẽ ſimulationis excludit. Bal. in l. j. numer. 4. C. de dona. ante nup.

Pater non pręſumitur impoſuiſſe filio onus impoſsibile. Bald. in l. ſi pater. nu. 13. C. de inſti. & ſubſtit. & in dubio pręſumitur prouidere filio, & non grauare, nam ſi amicus amico uult bona, ergo multomagis pater filio Bald. in l. precib. nu. 40. C. de impub.

Priuatio ſemper pręſumitur habitu poſterior, ſicut natura, ita tempore. Bal. in l. edicto numero 47. C. de edicto diui Adria. tollen.

Probatio derogat legis præſumptioni. Bald. in l. optimam, col. 2. nu. 6. C. de contrah. & commit. ſtipula.

Pręſumptio hominis eſt quidam conceptus cauſatus in mente ab aliqua probabili coniectura. Bal. in l. ea quidem. C. de acculſa. nu. 6. præſumptio uerò iuris eſt duplex, una ſimplex, q̃dam ſufficiens, ſimplex eſt ſimilitudo ſufficiens ad rem dubiam, de qua creduntur credenda, uide ibi latius quid ſit pręſumptio iuris, & de iure, fictio, indicium, argumentũ, cõiectura, error, uериſimile notorium, fama, rumor, & alia, uide omnino ibi Bal. ubi etiam dicit, quòd ſicut per circulũ coniecturamur tabernam, quia re-

putatur, quod ibi adſit taberna per circulum,& ibi quid ſit occultum, & manifeſtum.

Prǽſumptio eſt probatio ꝓbans non probata.unde unus teſtis facit præſumptionem, quę pſumptio non probatur extrinſecus, quia ſi probaretur per duos alios teſtes quòd ille teſtis depoſuiſſet uerum, eſſet probatum ad plenum.indicia uerò ſunt probatio probata. unde debet probari per duos teſtes,& ratio eſt,quia pręſumptio directè tangit factum ꝓbandum, ſed indicium & coniectura tãgit indirectè, & pro tanto minus eſt unum iudiciũ, quàm præſumptio. Bal. in l.2. col.2.ff.de excuſ.tuto.

Pauper præſumptionem morũ, non literaturam habet.Rebuf. in prac.benefi.ti. de reſcripto in forma pauperum. pagi.92. nu.12. & ibi quid ſit pauper.

Præſumptio eſt probatio iuris liquidiſsima.Herculanus de negatiua,num.4.quæ releuat ab onere probandi,& grauat aduerſarium ad probandum, ibi lufius,etiam ſi præſumptio eſſet eliſiua alterius pręſumptionis, & ipſa fuiſſet aliqualiter eliſa,uide omnino.

Pauper ſemel ſemper præſumitur pauper.Herculanus de negatiua,nu. 13.in 1.parte.

Pręſumptio ut proſit debet allegari. Herculanus de negatiua numero 48. Fallit, ut in ſummariis item fallit & in aliis caſibus, ut ibi.

Pręceſsiſſe pręſumũtur plura, de quibus Herculanus in tract.de negatiua,nu.179.& ſeq.

Pauper ſemel ſemper præſumitur pauper, quia iſta qualitas habet pręſumptionẽ,quę ineſt à natura, cùm quilibet nudus & pauper naſcatur,& qualitas ſemel poſita, quæ non tollitur ex curſu temporis, pręſumitur exiſtere, niſi probetur ſublata, ſed no.quòd quãdo iſta qualitas eſt fundamentum intentionis debet probari paupertas. Benintendius deciſi. Bonon. 22 nu.13 quòd eſt contra D.Peregrinum ſtaneum notarium publicum Ferr.1571. 18.Maii.

Pręſumitur quippe malũ de pauperib.quibus non eſt uictus,& & uita ſufficiens,in authen. de defenſo.ciuita.poſt princ. Lucas de Penna in l.facultas.quę eſt.l.7.C.de iure fiſci. libro 10. in fin.

Pręſumitur magis inſtructus Papa ſuper his,quæ narrat motu proprio quàm ſi facere ſuper ſubſtantia narrata per alium. Lapus allega.7 ad finem.

Pluralitas in rebus in dubio pręſumitur.Grammaticus conſi. ciuili.1.nu.13.licet in actibus hominum ſecus, ut teſtamentis, ſentẽtiis & ſimilibus,idem

conſilio

conſilio 44.num.5.

Præſentans patronus præſumitur ſcire conditionem præſentati. Rochus de Curt. de iure patro. §.honorificum.numero 2.T.4.

Præſumptiones ubi duę ſunt una incluſiua fraudis alia excluſiua, ſemper attenditur excluſiua. Grammaticus conſi. ciuili.7.nu.10.

Princeps non præſumitur, quòd per ſuum actum ſibi uoluerit præiudicare. Grammaticus cõſilio ciuili 8.nu.2.

Poſsidere quilibet præſumitur pro ſuo, ut dominus illius rei, nec præſumitur poſsidere iure alieno, nec alieno nomine, ſeu alterius contemplatione. Grammati.conſi.ciuili.13.numero 4.& ſeq. ubi nu.10. dicit etiam, quòd nemo pręſumitur loqui ad impugnationem proprii ſui ſermonis, & defenſionis.

Præſentia cõſanguineorum facit ceſſare deceptionem, & lęſionem puellę in matrimonio. Grammati.conſi.ciuili.21.numero 11.

Pluralitas non pręſumitur, plura Grammaticus conſi. ciuili.35. nu.6. fallit, quando agitur de concordando contraria.idem conſi.65.nu.4.

Pater qualis, talis præſumitur filius. Grammaticus conſi.45.in ciuilibus.

Princeps non præſumitur concedere non concedenda. Grammaticus conſilio ciuili. 81. numero 3.

Poſsidens præſumitur poſsidere pro ſuo, & ut dominus, & nemo præſumitur alieno nomine poſsidere. Grammaticus conſilio ciuili.98. numero 27. & 28.

Poſſeſsionis cauſa pſumitur mutata ex titulo. Grammaticus conſi.ciuili. 119.nu.10.

Poſsidens ſimul pręſumitur poſſidere uſq; ad extremum vitę exitum. Grammat. conſi.ciuili 125.nu.6.ubi plenè.

Præſumitur pro Principe. Grãmaticus conſilio ciuili 147.numero 27.

Quoties duæ cauſæ in aliquo facto præſumi poſſunt, præſumẽdum eſt in bona. Io.de Amicis conſi.7.nu.33. ubi etiam dicit quòd à ſolito præſumitur, nu. 34. Pręſumitur n. p eo, quod q. facere conſueuit, & maxime pro excuſatione delicti, quia ex præteritis præſumitur in præſens.ibi. & ibi num. 37. dicit, quòd amicitia in dubiis, & in incertis facit præſumi bonum pro amico, etiam in his, quæ ſunt de genere malorum & ibi num.40. quòd lex præſumit amicitiam, & ibi nu.44. dicit, quòd præſumptio naturæ eſt, ut de quolibet pręſumatur bonum magis quàm malum,

& quando duæ famę ſunt contrariæ bona fama & mala, bona fama trudit malam. fuſius ibi nu. 48. & ſeq. & ibi num. 52. præſumptio in ſpecie tollit p̄ſumptionem in genere.

Præſumptio iuris firmat dicta teſtium. Io. de Amicis conſi. 8. numero 33.

Semper in pacto, ſeu ſtipulatione ſimpliciter facta uidetur, & præſumitur deductum, quod de iure deduci debebat. Io. de Amicis conſi. 12. nu. 20.

Præfationes dant nomen contractui, adeo, quòd ſemper præſumuntur repetitę in contractu maximè, quando non fit ex interuallo. Io. de Amicis conſ. 21. nume. 5.

Præſumptio debet adaptari ad id, quod iuſtum eſt & ueriſimile. Ioan. de Amicis conſi. 28. numero 26.

Præſumptio una aliam trudit, & legis præſumptio aliam excludit, plura Ioan. de Amicis conſil. 45. nu. 18. & ſeq. uide omnino, ubi plura.

Poſsidens olim quãdo p̄ſumatur hodie poſsidere, ponit Ioã. de Amicis in conſi. 64. per totum uide omnino quęſo.

Præſumitur bene de bono homine, bonæ famæ, & pacifico, q̃a de bono bonum, & de malo malum præſumere debemus, & nullus præſumitur dicere, quòd animo & mente non habeat, & de homine & eius animo præſumitur, & iudicatur per actus extrinſecos, & extra animum declaratos, & de uicinitate temporis præſumitur, unde ſi q̃s minatus eſt eruere oculum alicui, uel occidere, & poſtea ſtatim fuit oculus euulſus aut occiſus pręſumitur cõtra minantem. & ſi quis uendidit domum, & poſtea incontinenti interfecit aliquem, præſumitur, quòd in fraudem uendidit, & nemo præſumitur dixiſſe, quòd non cogitauit, & cõtra inimicum iura pręſumunt, & ſi q̃s amicus interficiat amicum, præſumitur, quòd caſualiter occiderit, maxime ubi concurrunt aliæ præſumptiones, ſupradicta omnia ponit Io. de Amicis in conſ. 65. uide omnino.

Præſumitur contra aliquẽ exeuntem domum cum fardello pãnorum ſubtus pallium, in qua factum fuit furtum. Io. de Amicis conſi. 134. nu. 9. fallit, ut ibi ſi eſt bonæ famę, & filius probi uiri.

Promiſsio facta ſine cauſa, præſumitur facta ex cauſa contractus præcedentis, etiam ex interuallo, plura ad rem Crauetta conſi. 231. nu. 13. in 2.

Præſens quis pręſumitur in loco, ubi habitat. Crauet. conſ. 240. num. 3. in 3.

Princeps in dubio non præſumitur

tur uoluiſſe reuocare à ſe geſta immo in dubio fit generaliter ĩterpretatio, quòd actus reuocatus non cenſeatur. Crauetta conſi. 241. col. fin. nec in dubio præſumitur Princeps uoluiſſe reuocare à ſe geſta.

Pecunia pręſumitur eſſe dantis, uel adminiſtrantis. Crauet. in conſi. 244. nu. 6.

Probatio admittitur contra præſumptionem iuris, & de iure parte non opponente. Crauetta conſilio 248. numer. 3. in 2. uolum.

Papa præſumitur ignorare conſuetudines locorum, & pręſupponitur eas ualere. Crauetta conſi. 251. nu. 1.

Præſumptio omnis irridet Principibus. Crauett. conſi. 253. numero 7. in 2.

Pręſumptio ſpecialis tollit generalem. Crauetta in conſi. 258. nu. 21. in 2.

Poſſeſsio iunior præſumitur clandeſtina & uitioſa. Crauet. cõſi. 258. nu. 21. in 2.

Præſumit lex & ius, quod Princeps ſemper ſit ſoluendo. Crauetta conſi. 263. nu. 6.

Præſumitur pro omnibus enunciatis in ipſa ſentẽtia antiqua. Crauetta conſilio 266. nu. 6.

Pecunia pręſumitur illius, qui eã amiſit, & qui eam in crumena defert, & poſsidet. l. 2. C. pro ſocio, & ibi Bar. Crauet. conſi. 269. nu. 2.

Papa uel Princeps præſumit̃ circumuentus in 2. impetratione ex obliuione prioris reſcripti facti in fauorem pauperũ. Crauetta in conſi. 256. numero 3. verſ. 3. principaliter, fol. 107. in 2. uolu.

Precii quantitas facit pręſumere quid & quantum ueniat in cõtractu, gl. no. in l. ſemper in ſtipulationibus, in gl. magna, circa med. ff. de reg. iur. Ale. cõſi. 26. lib. 4. Crauet. conſi. 301. nu. 6. in 2. uol.

Præſumitur in materia præſumptionis pro plus operante ob id, quia cauſa naturalis eſt fortior accidentali, magis p̃ſumitur pro naturali cauſa l. qui habet. ff. de tutelis. ca. 2. de conuerſi. infid. Crauet. in conſil. 318. nu. 4. in 2.

Poſteriores præſumptiones derogant prioribus. Calca. in cõſil. 110. col. pe. in fi. Crauet. conſil. 319. nu. 17. conſil. 15. ulti. & in 2. uol.

Palam frater & ſoror dormiens in eodem lecto, ceſſat mala ſuſpicio. Crauett. in conſi. 321. per totum in 2. uolu. quod no. pro do. Hiero. conſtabili, & qui palam ordinem, & matrimonium ſubit, præſumitur per errorem id facere non per dolũ ideo inquiſitor fidei non poteſt inquirere contra eum ſimiliter, ſi quis contrahit matrimonium prohibitum, ut q̃ inter

inter coniunctos palam præſumitur per errorem id facere. ſimiliter, quando datur pecunia teſti palam, ut uerũ dicat, non præſumitur in eo falſitas, neque corruptio. ibid. Crauet. nu.2. Bal. in cap. fi. de appellat. Dec. cõſi. 89. col.7. poſt med. conſi. item dicitur, quòd no. cõtra Doctorem legiſtam. D. Vẽturam ab Ange. qui capitulauit ſuper hoc in fauorem. D. Hippolitę. de Amatorib. uxoris olim. d. Io. Baptiſtæ de Zãbotis iam editis contra Mauritium eius priuignum, & filiũ. d.q. Io. Baptiſtæ, quia debebat capitulare, quòd ipſe Mauritius dedit pecuniam famulo teſti contra dictum. d. Hippolitam clam, ut contra eam ſuper crimine inceſtus teſtificaretur, quia præſumitur, quòd clam dederit.

Pluralitas actuum, licet nõ præſumatur, tamen ad euitandum falſum, & iuris pœnam præſumitur. Scarlatinus inter conſilium crimi. diuerſorum per Zi letum conſilio 106. nu.24. tomo ultimo.

Princeps præſumitur uelle præiudicare tertio, quoties utitur clauſula motu proprio, & clauſula de plenitudine poteſtatis. Natta. in conſi.340. nu.7. & ſeq. ubi idem eſt, ſi utitur clauſula ex certa ſcientia.

Precium, quando præſumatur ſolutum de pecunia ſoluẽtis, uel ementis nomine ſuo, & fratrũ, & debet pro parte reſtitui uel ne. Natta conſi.358. in 2.

Poſſeſsio præſumitur continuata in hæredem, & ſi non uiuit ille, qui poſsidebat, præſumitur ad diem mortis poſſediſſe plura. Natta conſi.439. nume.7. & ſequen.

Poſsidere quis iuſtè præſumitur, niſi de cõtrario doceatur. Natta conſi.536. num.116.

Poſsidere quis adhuc præſumitur, qui ſemel poſſedit, & præſumitur continuare eius poſſeſsionem. Bombinus in cõſil. 28. nu.2. Bertran. conſi. 253. in 2. uol. in antiquis.

Poſsidens præſumitur in bona fide. Bombinus conſi.29. nu.38. & ad hoc ut quis habeat bonam fidem, requiritur iuſtus titulus ibi. nu.36. uel quòd probabilibus rationibus quæſierit poſſeſsionem. ibid. & quòd longo tempore fuerit in poſſeſſione, & debet eſſe continuatã poſſeſsio. ibid. nu.1. & prędictum lõgum tempus arbitrio boni uiri. i. iudicis intelligitur. ibid. nu.36.

Pluralitas debitorum non præſumitur. Caſt. in conſili.128. numero 13.

Pauper qui fuit, & nunc eſſe præſumitur. Comenſis & Soc. in l. 2. §. fi. ff. de exceptio.

Pro derelicto res inundata ui fluminis

minis non præſumitur,& ideo occupantium non efficitur. Natta conſi.331.

Præſumptio contra plenam probationem eam elidit, adeò, ꝙ nōn poteſt deferri iuramentū in litem.Bertran.in conſ. 282. num. 4.in 2. volum. lib. 1.in antiquis.

Princeps præſumitur tenax in his, quæ inferunt damnum tertio.l.2.§. merito, ff. ne quid in loco publico, licet prǽſumatur eſſe gratioſus in his, quæ proſunt. ideò eius beneficia latè ſunt interpretanda. l.fi.ff. de conſti. ita Natta conſil. 60. num.11.

Pauper an quis præſumatur, uel diues.vide omnino inter alios Albericum in uer.pauper, ubi ſuſius.

Poſſeſsio antiquior præſumitur inſtior,alia poſterior prǽſumitur clandeſtina, & ideo in interdicto uti poſsidetis, ſeu poſſeſſorio retinendæ ille uincere debet,qui probat de antiquiori poſſeſſione. Bertran. conſi.174.num.11.in ſecundo volum.lib. 1.

Princeps ex cauſa poteſt auferre mihi dominium rei meæ,quia quicquid facit princeps facere præſumitur Deus,& eius arbitrium præſumitur cœleſte, nec prǽſumitur princeps facere aliquid indecens. Bertran. conſi.339.per totum, in 3.uol. maximè nu.1.2.3.& ſeq. lib.1. uide omnino ubi communem dicit,quia probat poſtmodū, quòd tenetur recompenſare.

Q

QValitatem præſumitur ſcire illius cum quo quis contrahit.Bertran.conſil.171.num.8.in 3.uol.lib.1.

Ex qualitate perſonę prǽſumitur quandoque contra perſonam, uel pro eo,no.Specula.de relationibus, in §.1.circa fi.

Quis præſumitur ille, de quo loquitur ſcriptura, ſi ei cōgruāt adiecta, niſi probetur de altero.Caſt.conſ.2. pro euidentia.

Qualitas perſonæ, quę naturaliter ineſt homini,ſemper adeſſe prǽſumitur.Alciat.reg.1. prǽſumptio. 1.

Prǽſumitur ex qualitate rei, quid ſit actum inter contrahentes. Alexand.conſi.26. volum.4. & fundans intentionē ſuper qualitate, eam debet probare. Moder.Par.conſi.10. num. 8.

Qualiſqualis præſumptio operatur, quòd ſtantibus probationibus parib. ille obtinet, qui habet iſtam qualemqualem præſumptionem pro ſe. Marſ. ſingu.371.

Prǽſumptio eſt pro eo,qui habet generalem quietationem, ſi quid ab eò petatur. Gratus reſpon.75.nu.37.uol.1.

Præſumptio ſumenda inter qualitatem & ſubſtantiam, an habeat differentiam. Rim. conſi. 376. nu. 31. & ſeq.

Præſumptio colligitur ex qualitate perſonæ. Ideo perſona diligẽs præſumitur feciſſe, quæ ad diligentis officium pertinet. Crauetta conſi. 129. nu. 6.

Præſumptio contractuum uariatur ex qualitate perſonarum. Afflictus ſuper conſti.

Præſumpnio oriẽs iudici ex qualitate rei, uel perſonarum, & reddẽs rem claram ſufficit ad condemnationem. Boſsius in ti. de conuictis, nu. 29.

Præſumantur ineſſe quæ qualitates, & quæ non, ſed probatio nis pondere indigeant, criminali regula. 94. nu. 10. & præſumitur eadem qualitas continuata ſemper. Mod. Par. conſi. 10. num. 12. ubi pro Coia contra P.

Probato delicto, non autem qualitate ei annexa, an reus ſit abſoluendus, & quid, regula criminali. 76. num. 1. & ſeq. & regula 6.

Præſumitur ex qualitate perſonę aliquod licitè factum, quod eſſet aliàs illicitum, niſi eſſent viri prouidi & honeſti. Millius in repertorio.

Quilibet ſcire prę̃ſumitur uires ſui patrimonii. l. quiſquis. C. de reſcind. uendi. Firmanus uer. quilibet, & uerſicu. ignorantia. uer. 3.

Quilibet p̃ſumitur bonus. l. merito pro ſocio. Firma. uerb. quilibet, ubi fuſius, & ſupra uerb. bonus.

Præſumptio colligitur ex qualitate perſonæ. Alciat. conſi. 16. num. 3. lib. 6.

Non leuis eſt prę̃ſumptio, quę ex qualitate bonorum oritur. Alcia. conſi. 49. numero 14. libro ultimo.

Sententia lata ex præſumptionibus nunquàm tranſit in rem iudicatam, uide per Rauenna. in ſuo Alphabeto, uerſic. aqua pluuia, fol. 10. col. 1. ubi quid ſi eſt lata ſuper uiolenta probatione.

Poſſeſsio iunior præſumitur uitioſa. Alex. conſi. 117. nume. 5. uolu. 2.

Qualitatis præſumptio facilius inducitur alicuius actus quàm ſubſtantiæ. Angel. in l. ſi certis annis. C. de pactis Soc. conſili. 164. nu. 10. in 2.

Qualitatis diuerſitas, & ex diuerſitate ſummarum præſumitur ex diuerſitate ſcripturarum. Rui. conſi. 156. nu. 9. in 3.

Contrahens cum aliquo præſumitur habere notitiam qualitatis illius. Pariſius in conſil. 57. nu. 24. in 4. uol.

Qualitas actum exercentis multum in præſumendo dolo ac fraude operatur. Ro. in conſil. 54. nu. 6.

Qualitas præſumitur facilius quàm ſubſtantia. Rimi. conſil. 209. num. 34. in 2. & conſi. 319. num. 33. in 2. & quàm ipſum factum. Rimi. conſi. 472. nu. 12.

Qui dicit, quòd ex præſenti non præſumitur in præteritũ, quãdo præſens ſtatus non concordat cum origine rei, talẽ qualitatem debet probare, ſcilicet, quòd præſens ſtatus cum origine rei non concordet. Mazzolus conſi. 4. nu. 151.

Qualitas perſonarũ teſtiũ multùm attenditur in falſitatibus præſumendis. Gramma. conſi. 33. nu. 16. in cri. conſi.

Qualitas, quæ præſumitur, eo ipſo probatur, quòd cõtrarium non probatur. Cepha. in conſi. 206. nu. 16 in 2.

Probatio, quæ præſumptionẽ iuris & de iure regulariter non admittitur, ut l. antiquæ. C. ad Velleia. & no. in l. fi. quod met. cauſa. C. & in ca. qui fidem, de ſponſa. fallit plurifariàm. Soc. regula 314.

Qualitas affectionis, & charitatis quòd in perſonis legatariis, quando ſumus in dubio præſumatur, non ſic in rebus. Iaſ. in l. ſi ita ſit ſcriptum. nu. 34. ff. de leg. 1.

Quaſi poſſeſsio ſeruitutis non trãsfert onus ꝓbãdi in aduerſarium qui habet præſumptionem iuris pro ſe de libertate rei. Iaſ. in l. ſi prius, nu. 38. ff. de operis no. nun. & quælibet res præſumitur libera, niſi probetur ſeruitus. ibid. nu. 40.

Quantitates diuerſæ, & plures, quando præſumantur. Iaſ. in l. triticum, numero 8. ff. de ver. oblig.

Quidditas certa, ſine qua aliq̃d fieri nequit, non præſumitur, etiã in rege, ſed debet probari. Alc. rub. de offic. ord nu. 16.

Ex qualitate ſermonis præſumitur qualitas loquentis, uel quilibet eſt talis, qualia uerba refert. l. pe. de condi. inſtit.

Qui ſibi ipſi non parcit, alii parcere non præſumitur. l. omne delictum. §. qui ſe uulnerauit. ff. de re mili.

Quæ conſiſtunt in animo, licèt non ꝓbentur iuramento, quãdo eſt præſumptio in contrariũ, fallit in modico. Tiraquell. de rebus exiguis. fol. 30.

Qualitas ſemel poſita, quæ ex curſu temporis non tollitur, præſumitur exiſtere, niſi ſublata probetur. Benintendius decisione 22. nu. 12.

Qualitates intrinſecæ præſumũtur non autem extrinſecæ, niſi probentur, gl. in ca. ſi fortè, de electio. in 6.

Præſumitur pater in dubio de ſuo, non de illo filii feciſſe impenſas. Scodobius in auth. habita. C. ne filius pro patre, ſuper. ueniant, pagina 52. nume. 35. ubi hoc limitat non procedere

dere ut per eum.

Ex quali:ate inſtrumenti præſumitur grandis,& mortalis plaga & animus occidendi.Bald. conſ.136.nu.1.in 2.

Poſſediſſe quis pro hęrede præſumitur, niſi probet cōtrarium. Natta.conſ.140.in 1.uolu. contrārium tamē probari poteſt, ut per eum, & quo pacto ibi, etiam ſi ſit filius, qui domum poſsideat, & ſoluat debitum, & fructus colligat, uide omnino.

Qualitas perſonarum facit præſumi quem admiſſum de iure, uel ex gratia. Bal.in l.2.8.col. 15.q.C.de ſerui.& aqua.

Quilibet ſcire præſumitur uires ſui patrimonij.l.quiſquis. C. de rei uend.Fir.uer. quilibet.

Quilibet pręſumitur bonus.l.merito pro ſocio. Firman. uerſic. quilibet.

Qualitates rei inter contrahentes præſumptionem inducūt. Pariſius conſi.32.num.31.in 1.

Qualitas extrinſeca non præſumitur. Cacheranus deciſione Pedemontana 160.num.8.

Qualitas poſſeſsionis prędiorum pręſumitur eſſe talis in filio, qualis in patre acquirente. Syluauns in conſi.58. nume.7. in ſecundo.

Quæ incontinenti fiunt, præſumuntur ineſſe. Anton. Gabri. in ſuo communium opi. tit.de pręſumpt.concluſione 13.

Quod patris fuit præſumitur eſſe filiorum, C. de proba. l ſiue poſsidetis.Bald.conſi.51. in 2. in fine.

Qualis quiſque in uita fuit habitus,talis præſumitur in morte. Bald.in l. poſt mortem. ff. de adop.colu.2.

Qualitas facti pręſumitur ex conditione perſone. l. uel uniuerſorum.ff.de pigno.ac.Bald.in l. ſolent.co um.penul. ad fi.ff.de officio proconſul.

Quæ fiunt præcedente iuſſu ſuperioris pręſumuntur fieri ex neceſsitate non ex libero arbitrio.Bal.in l.liber homo. ff. de hæred.inſti.nam ubi iuſſus præcedit ibi pręſumitur ſeruilis neceſsitas.

Qualitas producentis teſtes facit,ut pręſumatur corruptela. Ioan. de Amicis conſi.8. nu.4.

R

Recordari de facto ſuo quis pręſumitur uſque ad x. annos, & non poſt ut legitur, & no.in l.peregrè.ff.de acquiren. poſſ.& no.in l.1.C.de confeſsis.

Reuocans eius teſtamentum in minus ſolemni uoluntate, an pręſumatur uelle eius hęreditatem relinquere uenientibus ab inteſtato. vide plenè Gui. Pap q.200.

Ruſticana ſeruitia pręſumantur metu extorta a dominis.Gui.

Papa

Papa depręſumpt.num.106.

Res, quę fuit patris pręſumitur, quòd nunc ſit filii hęredis eius.l.ſiue poſsidetis. C.de ꝓbat.Alciat.de pręſumpt. regula 1.pręſumpt.10.

Ratio naturalis & ſenſus præſumitur in quolibet homine. Alciat. de pręſumpt. reg.1.pręſumpt.38.

Religioſus quilibet pręſumitur uerſus Deum. Alciat. de pręſumpt.regu.1.pręſumpt.39.in dubio ſit pręſumptio pro reo. Alciat.de pręſumpt. regula 3. pręſumptio.44.

Res, quę eſt in domo mea pręſumitur mea,argu. ff.de contrahend.empt l.clauibus, & not. Gui.in Spec.de furt.

Recipiens aliquem ad hoſpitium ſuum præſumitur cauſa curialitatis hoc facere,no. Innoc.in c. ſi diligenti,extra de præſcri. & de cauſ.poſ. cum eccleſia.

Renunciare prioribus beneficiis præſumitur,qui habitum probationis aſſumit. Luc. de Pen. in l.quicunque,præſump. 117. C.de apochis pub.lib.10.

Reſponſio præſumitur facta potius ad interrogata quàm ad alia fieri,plenè Luc.de Pen. in d.l.quicunq;,præſump.122.C. de apo.pub.lib.11.

Renunciare quis non pręſumitur iuri,quod ignorat ſibi competere.l.qui cum tutoribus.ff.de tranſac.de inoffi.teſtamento.l. mater decedens & no.in auth. quomodo oportet epiſco.§ igitur ordinandus in gl.no.

Renunciare quis non præſumitur de facili, etiam iuri, quod ſcit ſibi competere.c.ſuper,de renuncia.& no.Inno. in c. poſt electionem,de conceſ.pręben. Luc.de Penna in l. unica,præſump.42.C.de quæſtoribus,libro 12.

Renunciare ſponte non præſumitur,qui renunciat ſpoliatus.c. 2.de reſt.ſpol.& no.in ca.ſuper de renun.

Referre libenter auditori inuito non præſumitur. 6.q.1.ex merito.

Rapaces præſumuntur numeri. C. de priui. eo.qui in ſacro pala.mili.l.ex aula.

Reſcriptum pręſumitur ſuper diſpenſationibus, & beneficiis impetratum per ambitionem obtentum.de pręb.ca. quamuis. lib. 6. & uide, quod not. Inno.de transla.epiſc. de elec. cap.53.

Ruſticus pręſumitur innocens & quietus.l.3.C.de defenſo.ciui. lib.10.

Redimere pręſumitur rem libētius, quàm contra ſe in litem iurari patiatur.l. ſi poſſeſſor.§. ultimo.ff.de pet.hær.

Remittere præſumitur quis facilius,quod ſperat, quàm dare, quod poſsidet.l.unum ex familia.§.ſi rem.ff.de leg.2.& de lega.

ga. 3. l. fideicommiſſa. §. item ſi quis.

Reſcriptum præſumitur conceſſum in dubio ad poſtulationē partis Iaſ. in l. ſi quis iniquum nu. 2. ff. quod quiſq; iur.

Rogatus in dubio pręſumitur notarius. Bald. conſil. 158. in 2. numero 3.

Ratio ſemper pręſumitur in ſtatutis. Bart. in conſi. 218. numero 2. in 2.

Si in inſtrumento apparet mulierē renunciaſſe, an pręſumatur certiorata. Bal. cōſi. 193. numero 2. in 5.

Pręſumptio non habet locum in ruſticis. Soc. conſi. 145. num. 1. in 1. uol.

Præſumptio in dubio ſumitur ꝑ religione. Francus in diſputa. petitorii, num. 23 in 3. dubio. 18. P. 26.

Præſumptio remiſsionis caducitatis, & ingratitudinis in feudo & emphyteuſi, quando habeat locum. Gratus reſpō. 76. nu. 24. uol. 1.

Præſumptio ne recedatur à regulis iuris communis eſt fortior. Gratus reſpon. 111. nume. 15. uolum. 1.

Pręſumptio non eſt, quòd reſtitutio in integrum calumnioſè deducatur. Rimin. conſil. 404. num. 10.

Pręſumitur contra differentem reſpondere. Neuiza. conſili. 8. nume. 5.

Pręſumptione ueriſimili contra agentem poſſeſſorio recuperandę, quòd poſſeſsionem, ad quam petit ſe reſtitui, occupauerat iniuſtè, quæ iniuſtitia cōſtat ex eius aſſertione, reſtitutio non fit ei, niſi iuſtam probet poſſeſsionem. Capiccius deciſ. Neapo. 45. nu. 5.

Preſumpta renunciatio legitimę hæreditatis ex cauſa inteſtati, quæritur ex renunciatione teſtamentariæ hæreditatis, an dicatur expreſſa. Tiraquell. in gl. 7. nu. 169. de legibus connubialibus.

Religioſi dictum ſine iuramento pręſumptionem facit. Bart. in l. ſolam, in 2 lect. nume. 6. C. de teſtibus.

Pręſumptio non retrotrahitur in pręiudicium tertii. Alcia. cōſi. 2. nu. 19. lib. 1.

Præſumitur pro reo. Cepha. cōſi. 171. in 2. nu. 1.

Pręſumitur pro regula. Ceph. cōſil. 195. nu. 4. & 206. nu. 17. & cōſil. 255. nu. 27. eo. uo. etiā, quòd regula ſit particularis, licet alia ſit generalis in contrariū. Alcia. in rub. de of. ordina. nu. 114. & conſilio 44. numero 12. libro 6.

Præſumptio eſt contra ſaluantē rem propriam, & alienam dimittentem, & quomodo poſſet ſe excuſare, uide ꝑ Caprā regula. 78. nu. 14.

Præſumptio eſt contra rixoſum, quòd

quòd ipſe incęperit rixã, ſeu ad eam prouocauerit, dum nõ apparet inter duos rixantes, quis primo incœperit. Grammatic conſi.62.num.2.

Præſumi quando debeat quem habere ſcientiam conſtitutionum & regularum cancellarię Romanæ. Deciſ. Tholoſ. q.444. & ibi etiam in additione.

Ruſticus excuſatur a dolo præſumpto & a pręſumpta faude, etiam uſurarum, & falſitatis. Ripa in tracta. de peſte.

Raſum præſumitur falſum, niſi unicus teſtis corroboret inſtrumentum. Firman. uer. raſum.

Receptator præſumitur in dolo, ſi receptauit famoſum & notorium malefactorem. Firm. uer. iſto, ubi dicit, quòd per iuramentũ quis non poteſt probare ignorantiam, & ſe excuſare, quòd aliàs poſſet. Aliàs autem præſumitur ignorans, niſi bannum ſit prolatum.

Religioſus præſumitur bonæ cõſcientiæ, ſed nõn præſumitur peritus & doctus. Cardinal in clemen. dudum. §. ac deinde, de ſepultu.

Remiſsio debiti præſumitur facta conſanguineo poſt longũ tempus. Firm. uer. remiſsio.

Renunciatio non præſumitur, niſi probetur, cum ſit facti l. 1. & ibi Bal. C. de edicto diui Adr. tollen. niſi ex patientia. Firm. uer ſicu. iſto.

Renunciatio beneficij præſumitur ſpontanea, niſi renuncians ſit ſpoliatus de beneficio. Firma. uer. iſto.

Res qualibet præſumitur libera & allodialis, non feudalis. Iaſ. in l. ſi prius, col. 14. ff. de operis no. nunc. vbi amplè limitat & declarat.

Res empta præſumitur ex pecunia peruenta ad manus emptoris. Firman. uer. res empta.

Res empta non pręſumitur facta minoris precii, niſi probetur. Cyn. & Iacob. de Are. in auth. ſed quamuis, C. de rei uxor. actio.

Reſcriptum præſumitur ex importunitate conceſſum. Firm. iſto uer.

Reſcriptum contra ius in dubio præſumitur conceſſum per importunitatem. Firman. uer. reſcriptum impugnatur, fol. 26.

Rogatio teſtis non præſumitur, niſi probetur, & quomodo probetur. Firma. uer. rogato, & rogatio unius inſtrumenti præſumitur repetita in inſtrumentis ſequentibus, & rogatus teſtis præſumitur, qui paſſus eſt ſe ſubſcribi in inſtrumento pro teſte, & rogati teſtes præſumũtur, qui adhibentur in teſtamẽto ſcripto a not. quando teſtator eſt peritus, & hæredes ſunt ſcripti uenientes ab inteſtato, & rogatio teſtium præſumi-

ſumitur ex uerbis inſtrumentis præſentibus teſtibus rogatis. itē rogatio teſtium in inſtrumento non præſumitur ex uerbis præſentibus teſtibus, niſi addatur uerbum.

Rogatis item rogatio teſtium p̄ſumatur ex uerbis inſtrumentis teſtibus uocatis, & ex uerbis teſtibus rogatis, etiā ſi nō dicatur ad hoc. item rogatus teſtis non præſumitur, niſi deponat de rogitu ſui. i. q̧ fuit rogatus, & rogati teſtes præſumuntur, qui patientiam & prçſentiam præſtiterunt in inſtrumento. Firma. ubi ſupra.

Rogatus notarius præſumitur à partib. uel a teſtatore ex uerbis inſtrumenti, & ego Titius notarius rogatus ſcripſi, & debet rogari ab utraque parte, nec ſufficit rogatum ab una. Firma. uer. rogatus.

Ruſticus excuſatur à præſumpta fraude uſurarū propter ignorantiam iuris ex præſumitur ignorare ius. Firma. in uer. ruſticus, & excuſatur à dolo prçſumptio præterito, niſi ſit ſagax, uel clam quid fecerit. Firma. ibid.

Repugnare maioribus nemo prç ſumitur, & ſuperioribus. Alci. conſi. 5. numero 70. in 1. uol.

Renunciare iuri ſuo nemo prçſumitur. Alcia. conſ. 5. nu. 7; . in j.

Reuocationem factam ad partis ſubornationem lex præſumit. Alciat. in conſi. 11 1. numero 2. lib. vlt.

Renunciatum non præſumitur, niſi probetur renunciatio, qa uiri quod quis ignorat renunciaſſe non præſumitur, & ignorantia præſumitur. Alci conſi. 158. nu. 7. lib. ulti.

Reſponſio talis præſumitur, qualis præceſsit interrogatio. Anto. Franc. de Doctoribus inter conſi. ciuilia diuerſorum conſ. 158. nu. 28. uol. 1.

Ruſticus non prçſumitur ſoluere ſine iuſta cauſa. Spec. de feu. §. quoniam in 4. col. uer. 4. quæritur addo quòd.

Rationes defuncti faciunt pro hçrede ſuo aliquam præſumptionem. Barto. l. admonendi. ff. de iureiuran. quod notabiliter limitat. Bal. in l. rationes. C. de probatio. quando continēt debita, & accepta ſecus ſi eſſet ſimplex ſcriptura continens unum debitum. Pet. Rauennas in ſuo alphabeto, uerſicu. rationes.

Res quæ ſunt in domo potius p̄ſumuntur uiri, quàm uxoris, & ideo oportet, quòd uxor p̄bet ſuas tex. eſt not. in l. ſi ego. §. dotis. ff. de iure do quem ita allegat Bald. in l. ob maritorū C. ne uxor pro marito. Pet. de Rauenn. in Alphabeto verſicu. uxor. fol. 156. col. 1.

Ruſticus potius præſumitur ex ſimplicitate dixiſſe, q̄ ex mali gni-

gnitate falſum depoſuiſſe, qđ procedit in ruſticis ſimplicib. & quad ratis, ſecus atq; in ruſticis ſagacibus, uide per apoſtil. Sapiam in apoſtil ad dicta per Abb. in c.j. de crimin. falſi ubi fuſius.

Reſcripta Principis in dubio p̄ſumuntur obtenta per impor tunitatem Vide Pet. Rauēna. in eius aureo Alphabeto, in uer. Princeps. col. 2. ad fi.

Rationes defuncti, faciunt pro hærede ſuo aliquam præſumptionem. Pet. Rauennas in alphabeto ſuo aureo in uer. rationes, ubi dicit hoc procedere, quando cōtinent debita & accepta, ſecus ſi eſſet ſimplex ſcriptura continens unum debitum tantum.

Reſtitutionis in integrum beneficio non prçſumitur renunciatum, niſi expreſsè renuncietur Bal. in conſi. 148. nume. 5. in 1. parte.

Ratio legis, quæ ſundatur in ſola præſumptione non reſtringit ſtatutum generale. Bal. in cōſ. 250. nu. 17. in 1.

Ratio præſumitur ſemper in ſtatuto. Bald. conſilio 218. numero 2. in 1.

Reſcripta Principis ſemper intelliguntur ſalua iuſtitia, ſi quid dat, uel confirmat, & ſemper intelliguntur ſaluo iure alterius. Alexā. conſi. 135. nu. 26. in 4. uol.

Renunciatio nō præſumitur, niſi appareat. Dec. conſil. 402. numero 3.

Res, quç ſunt intra fines prçſumūtur eſſe illius, cuius ſunt fines. Soc. conſi. 137. num. 2. & 5. in 1. uolum.

Repugnantia non præſumitur eſſe in ſtatutis. Soc. conſi. 207. numero 10. in 2.

Ratio reddita non præſumitur & approbata ex quo eſt ſolemnitas extrinſeca, & non numerata in inſtrumento. Socin. in conſi. 92. num. 18. in 4. uol.

Renunciatio prçſumitur facta ea facilitate, qua quis eſt inductus ad conſentiendum, uel cōtrahendum. Corneus in conſil. 144. in princ. & conſi. 128 litera G, in 3. vol.

Reſcribens prçſumitur ignorare conceſsionem iā factam. Cor. in conſi. 156. litera D, in tertio volum.

Res inuenta in domo mea præſumitur mea. l. ſi ego. §. dotis, de iure do. l. 1. C. de priuil. fiſci, & l. ob maritorum, C. ne uxor ꝓ marito. Calcaneus in conſ. 65. num. 4.

Reſtitutio in integrum non datur ex capite ignorantiæ, ubi adeſt præſumptio ſcientiæ. Gozadi. in conſi. 68. num. 14.

Ratio unica non præſumitur ad plures. Gozadi. in conſil. 103. num. 19.

Relictum in dubio præſumitur reli-

relictum ab eo, qui habuit poteſtatem, ut res potius ualeat quàm appareat. Curt. iun. in conſi. 139. num. 21.

Religioſus non præſumitur in mechanicis peritus, quapropter de huiuſmodi iudicare, uel teſtificari non debet. Cur. iun. in conſi. 165. num. 16. in 2. uolum.

Renuncians hæreditati futuræ, præſumitur ignorare quid in ea contineatur. Ruinus conſi. 60. nu. 26. in 3.

Rogitus præſumitur ex illa clauſula, actum &c. Pariſius conſil. 103. itē ſubſcriptio notarii & publicatio faciunt prçſumi rogitum. numer. 71. in 1. & rogitus in dubio præſumitur, & ꝓ inſtrumento præſumitur. ibi. num. 65. & ex eo tres oriuntur præſumptiones, num. 68.

Reuocatio non prçſumitur facta, ſi non adeſt animus reuocandi. Pariſius in conſil. 107. num. 107. in 3.

Repertus prçſumitur, quòd ſit illius loci, ubi reperitur, & ideo ſi homo incognitus reperiatur mortuus præſumitur eſſe ciuis illius ciuitatis, uel loci, ubi eſt mortuus. Marſil. conſi. 58. 57. num. 12. & ſeq. & bona mobilia, ubi reperiuntur, prçſumuntur, quod ſint de illo territorio, ibi. num. 14.

Res ſemel apud aliquem olim, hodie adhuc eſſe prçſumitur, niſi probetur amiſsio. Crauet. in conſi. 112. num. 17. uide Alberi. in Dicti onario uer. amiſſa, & Firman. in uer. amiſsio, ui de omnino Bar. in l. ſi quis. §. & an hçredi. ff. de eden. uide omnino pro Crauet.

Reſcriptum prçſumitur conceſſum ob cauſam licitam nō illicitam. Crauetta in conſ. 172. num. 1. in 1. uol.

Ratificare quis non prçſumitur contenta in inſtrumento falſo. Gratus reſpon. 90. num. 23.

Reſcriptum ſecundū factum ab eodem Principe non cenſetur tollere primum, ubi hoc expſſè uerba non inferunt, immo præſumitur potius Princeps circunductus, uel oblitus. Rimi conſi. 68 nu. 26. in 1.

Ratio præſumitur impulſiua, q̄ eſt expreſſa in narratione legis, uel ſtatuti, ſi poſtea largius lex, uel ſtatutū loquatur. Rim. conſi. 338. nu. 14. in 2.

Reſtitutio non admittitur, quando præſumptio eſt contra petentem. Rimi. in conſi. 404. nume. 9. in 2.

Præſumptio eſt, quòd reſtitutio in integrum calumnioſè deducatur. Rimi. in conſilio 404. num. 10.

Ratificatio prçſumitur ex diuturnitate temporis. Rimi. in conſil. 404. nu. 3. in 3.

Reuocationem præſumi lex factam ad partis ſubornationē.

Alcia.

Alcia.conſilio 111. nu.2.lib.9.
Renunciatum non præſumitur, niſi probetur renunciatio, q̃a iuri, quod quis ignorat renunciaſſe non præſumitur,& ignorantia præſumitur.Alcia.cõſi. 158.nu.7.lib.ult.
Repertus ĩ loco,ubi erat occiſus præſumitur interfeciſſe, ſtante inimicitia cum occiſo, uel perſecutione, uel alia ſuſpicione.Alb.in conſi.56.nu.19.
Reperti in loco delicti pręſumuntur eſſe complices delicti, & de iure torqueri debent,maxime ſtantibus aliquibus coniecturis.Alba conſi.56.nu.3.
Ruſticus excuſat̃ à dolo pręſumpto.Horacius Lucius inter cõſilia crimi.161.num.6. Ripa in tracta.de peſte,& excuſatur à præſumpta fraude uſurarum ibi.nu.9.
Rixarum pluralitas in criminalibus pręſumitur.Horacius Lucius inter conſilia crimi.conſ. 168.nu.23.& 24.
Res potius pręſumitur una eſſe, & eadẽ quàm diuerſa,nec pluralitas rei pręſumitur,niſi probetur.Zaſius conſi.2. num.11. in 1.uol.ſed unitas,quę ſit ueriſimilis.Zaſ.conſi.13.nume. 16. in 1.uol.nec præſumitur pluralitas in re,quæ una, & eadem eſſe poteſt.Zaſ. conſilio 2.numero 35.
Renunciare nõ præſumitur quis dilationi ꝓ ſe introductæ, niſi euidenter appareat.Bal.in cõſilio 11.1.in 1.nu.2.ubi etiam dicit,quòd quis non pręſumitur in dubio,quòd uoluerit ſe obligare religioni, ſed deliberare.
Reſcripta præſumuntur per importunitatem obtenta ,ut l. 1. C.de petit. bono. ſublat. libro 10.Bal.conſi.232.nume.1.in 1. uolum.
Ratio ſemper præſumitur in ſtatuto,ut no.in c.ult.de regu.iu. in 6.per Dy.Bald.conſilio 218. nu.2.in 2.uol.
Reſpondens quando habet præſumptionem pro ſe præſumitur pro ſua reſponſione. Bald. conſi.410.nu.7.in 2.
Repudiatum nõ p̃ſumitur priuſquàm natum.Bal.conſi.18. nume.2.in 3.
Ruſticus præſumitur errare in promiſsione.glo. in l.pater in prin.ff.de doli mali & metus excep.
Reatum lex præſumit,ubi reperitur damnatum, ſeu condemnatio cum certitudine, & dubitatur de rectitudine.l. 3.ff. de pęn.Bal. conſilio 204. num. 6.in 3.uol.
Refectio domus præſumitur facta ex pecunia mutuo data in dubio, quando nõ apparet ex qua pecunia,quia uento nõ reficiũtur ædificia,ſed cum magno ſumptu, & opera,ut dicit Bal.conſilio 353.in 3.quod ꝓbat ibi Bald.& experiũtur hoc

Anno 1571. Ferrarienſes propter uim naturalem terremotus. l. Martius. ff. loca.

Reiteratio non præſumitur, q̃a facta non præſumuntur, niſi quatenus probetur. Bal. conſi. 428. in fi. in 3. uol.

Remiſsio inſtrumento reddito præſumitur. Bal. in l. Labeo. §. ſed etiam. ff. de pactis, uide tamen ipſum Bal. ibi.

Res eadem præſumitur eſſe, niſi contrarium probetur. Bald. in l qui iuraſſe. §. ſi pater. ff. de iureiur.

Res in ſuo priori eſſe potius remanere præſumitur, quàm nouum aſſumere. Zaſ. conſil. 13. nu. 5. in 1. pag. 196. ad fi.

Renunciare præſumitur licentiȩ ſibi datæ à iure. Bald. in l. tres denunciationes. C. quomodo & quando, nu. 5.

Reſpondendo quis poſitionibus, nõ præſumitur uelle recedere à confeſsione prius confeſſa. l. non ad ea. in prin. ff. de condi. & demonſtr. Benintendius de ciſio. Bono. 32. ad fi.

Res mea ad te peruenta, niſi probes ad alias manus ex cauſa perueniſſe, prȩſumitur penes te eſſe. Ioan. de Amicis in conſil. crim. nu. 9.

Renouatio ſocietatis præſumitur facta cum eiſdem qualitatibus. Crauett. in conſi. 286. numero 1. uerſi. ex quibus apparet.

Renunciatio, quæ ueriſimilis nõ ſit, non prȩſumitur. Dec. conſi. 495. col. 5. Crauetta conſi. 290. col. 3. uerſ. 3. renunciatio. item non præſumitur renunciatio, etiam ex actu, aut facto proximo, niſi expreſsè agatur ibi. & ver. non ob. quòd renunciatio.

Reſcriptum contra ius præſumitur ſubreptitium impetratum ex taciturnitate. Crauett. conſil. 296 conſi. 4. conſidero.

Repudiatio non prȩſumitur, ut quis ex tacito cõſenſu ius ſuũ amittat, & in dubio non præſumitur, quòd quis uelit renũciare iuri ſuo. Natta in cõſil. 527. numero 22. in 3. & conſil. 536. nu. 145. Bart in l. Clodius. ff. de acqui. hęr.

Ruſticus prȩſumitur ſe obligare ex quadam ſimplicitate, & iõ non obligatur, etiam cum iuramento tanquàm captioſo, à quo debet abſolui per epiſcopum. Bal. in rub. C. de rerũ permuta. in uerſic. item quare donatio, ubi dicit idem in muliere, refert Bertachi. in uerſic. ruſticus preſumitur, uer. 14.

Ruſticus non prȩſumitur ſoluere ſiue cauſa iuſta. Specul. de feu. §. quando, in 4. col. uer. 4. quæritur, Bertachin. ubi ſupra uerb. 48. in uer. ruſticus non præſumitur.

Non prȩſumendum, quòd ab eo, quòd fuit tacitè paulo ante conceſſum, dicatur ſtatim receſſum

ceſſum.Zaſ.conſi.13. num.5.in 2.uol.

Reſpondere, præſumitur contra differentem reſpondere. Neũi za.in conſi.8.nu.65.

Repetitio inducitur ex pręſumpta mente teſtatoris. Neuiza. in conſi.72.nu.18.

Res præſumitur eſſe illius,ſub cu ius nomine ponitur.Cepol. cõ ſil.cri.11.

Rixoſus præſumitur per prius ag greſſor,ſeu rixam incepiſſe, & ſubdit quòd præſumitur pro eo,qui eſt pacificus & quietus. Grammati.conſi.29.nu.16.

Rebellis in dubio nemo pręſumi tur.Laudenſis conſi.2.nu.1.

Reditus præſumitur conſtitutus crebrius ſolito tunc precio, aliàs minori precio, & ad ſum mum ad rationem quincuncis Mod.Par.conſi.10.nu.10.& reditus non præſumuntur antiqui,niſi probentur.nu.7.

Ruſticus dedit alicui unum par caponum per 10.annos, & ultra,an ille propter hoc præſumatur dominus.Crottus conſ. 94.num.9.

Renunciatio non præſumitur,dũ modo alia præſumptio capi poteſt, & renunciare priuilegio nemo præſumitur,ubi alia coniectura capi poteſt. Cephalus conſil.29.nu.50. & 51.in 1.

Pro regula pſumitur, & ꝓ eo,qđ communiter accidit. Cephal. conſi.119.nu.8.

Reſeruatio pręſumitur facta mo tu proprio Pap. abſque eo, ꝙ exprimatur, licèt gratia ſecus. Aeneas de Falco.in 29. effectu.

Ruſticus non præſumitur pręſtare operas gratis, cum poteſt petere mercedem. Bonicõ.de nobilitate,parte.5.nu.18.

Remunerationis cauſa non præſumitur, ubi uertat fauor dotis, ubi aliàs præſumeretur à iure. Bal. Nouellus in tract.de dote,priuilegio 69.T.10.

Repudiatio præſumitur fraudulenta,quando bona poſtea reperiuntur penes incapacem. Bar.in l.ſi quis.C. de naturalibus liberis.

Res inter alios acta, licet non faciat plenam fidem in alio caſu,tamen facit pręſumptionẽ, quæ transfert onus probandi in aduerſarium.Abb.in c.cum inter,nu.8.de electione.

Renũciare priuilegio ſuo in corpore iuris clauſo quis non pręſumitur. Herculanus de cautione.cap.20.nu.23.

Reſcriptum geminatum præſumitur conceſſum motu ꝓprio. Iaſ.in l.ſi quis iniquũ.in princ. nu.6.ff. quod quiſque iuris, & benemerita, quæ pręcedunt faciunt præſumi reſcriptum fuiſſe conceſſum motu proprio, ibid.nu.7.

Ratio una tantum aſsignari poſſit,in dubio non præſumitur.in

l. uel ſtatuto, ſed plures aſsignari poſſunt. Iaſ. in l. quamuis nu. 8. C. de fideicommiſsis.

Ruſticus an & quando præſumatur ſcire facta in ciuitate, & econtra de ciue. Alexã. in l. Titius. §. Lucius, nu. 4. ff. de libe. & poſthum.

Ruſticus prçſumitur ignorare iura, tamen ſi non conſuluit peritiores, ubi conſulere potuit, ſibi non ſuccurritur. Alexã. in l. iuſtè, num. 35. ff. de acquirend. poſſeſsio.

Reformatio ſimplex in dubio p̃ſumitur. Mod. Par. in rub. ff. de uer. ob. num. 88. & 90.

Res furtiuæ non præſumuntur p eum ſublatæ, apud quem repe riuntur, ſi ille eſt bonæ conditionis, & famæ, nec ſolitus mala facere. Marſi. in Prac. in §. diligenter, nu. 56.

Rixoſus præſumitur prouocaſſe. Blan. in prac. crim. numero 42. fol. 129.

Res in dubio tantum ualere præſumitur, quantum in communi çſtimo ſit æſtimata. Iaſ. in §. plus, nu. 9. inſtitu. de actionib.

Renuntiare præſumitur, qui iure ĩ ſuo contrarium facit. Gribal. Axiomate iſto. litera renũtiare, ubi plenè.

Ratificatio præſumitur ex antiquitate temporis. Crauett. de antiquitate, parte 2. nu. 37.

Raptus non præſumitur in muliere, quæ aliàs fuit cognita. Boſsius de pluribus uiolentiis, num. 69.

Ratio quare uſusfructus retẽtio fraudis præſumptionem magis tollit quàm conſtituit. Tiraquel. conſtitu. poſ. parte 3. limi. 9. nu. 13.

Ratihabitio præſumitur per longum tempus. Tiraquell. de prç ſcrip. pagina 27.

Renuntiatio nnnquàm præſumitur, ubi alia præſumptio capi poteſt. Tiraquellus in l. ſi unquàm. C. de reuo. dona. in princip. legis, uide omnino ubi renuntiationum materiam latiſſimè ponit, & an præſumatur gratuita in gl. donatione largitus, nu. 154.

Regula habet præſumptionẽ pro ſe niſi exceptio probetur. Couarru. uariarum reſolutionũ. lib. 2. c. 12. num. 4.

Renunciatio beneficii laboribus & expenſis quæſiti non præſumitur ſpontaneè facta, ſed coactè, & quando quis renunciat quando fuit ſpoliatus p prius, non præſumitur ſponte renunciaſſe. Pariſ. conſ. 10. nu. 64. in 3. uol. uide tamen poſtea quãdo iſtud fallat.

Reſeruatũ ſemper præſumitur ius tertii. Pariſius conſi. 18. numero 3. in 1.

Res contentæ infra confines expreſſos in priuilegio prçſumũtur eſſe illius cuius ſunt fines, niſi aliud doceatur. Pariſi. conſilio

ſilio 17.nu.13.& ſeq. in 1.uolu.
Ratio etiam præſumpta facit,ut ex ea argumentet&.Pariſ.cõſil.32.nu.76.in 1.
Rogitus in dubio pręſumitur ex illa clauſula,actum,lectum & publicatum, &c. & etiam aliàs in dubio præſumitur rogatus.Pariſius in conſi.104.numero 72.& ſeq.in 1.uolu. & in conſi.28.num.55.in 2.& ibi ex quibus præſumatur rogitus,& rogatus notarius, uide oĩno.
Renunciatio non præſumitur de eo facta, de quo non apparet, quia renunciatio eſt ſtricti iuris.Pariſius conſi.49. nu.40. in 3.uolu.
Relaxatus reus ex carceribus,ex alio non eſt præſumẽdum, niſi ex innocentia.Pariſius conſili. 156.nu.15.in 4.uol.
Ruſticus excuſatur à præſumpta fraude uſurarum.Bertach.
Ruſticus pſumitur ignorare ius. Bertachi.
Ruſticus præſumitur ſe obligare ex quadam ſimplicitate, & iõ non obligatur ẽt cũ iuramẽto tãquàm captioſo,à quo debet abſolui per epiſcopum. Bald. in rub.C.de rerum permutat. uer itẽ quare donatio,ubi idẽ dicit in muliere. Bertachi.
Ruſticus quando excuſatur à dolo præſumpto, uide omnino. Bertachinum uer.iſto nu.20.
Ruſticus non pręſumitur ſoluere,niſi iuſta cauſa. Bertachi.& ſolutio non facit quem debitorem, præſertim ſi eſt informis.Bal.in conſi.44.ad fin.in 1. uolum.
Reſcriptum in quo non ſit mentio de litis pendentia non tenet in effectu, quia præſumitur ſurreptitium, ut C. ut lite pend. nulli liceat Imperatori ſupplicare.l.11.& extra de reſcriptis.c.cæterũ. Bal.d.conſi. 44.nu.1.in 1.
Renunciare nemo pręſumitur tali ſpei, quæ non erat poſita in ordine naturali, ſed in aduerſa fortuna liberi hominis, quã contrahentes inſpicere nõ debuerunt.Bald.in conſi.89. in 1. uol.nu.10.
Res eo ipſo,quòd poſsidetur,pręſumitur eſſe poſſeſſoris, quia cum ſummatim quæritur de dominio poſſeſſoris,præſumitur dominus. Bal.in auth. & q iurat,nu.9.C. de bonis aucto. iud.poſsi.
Data paritate probationum pręſumitur pro parte rea.Bertra. conſi.125.nu.8.in 2.uolu.
Raſum præſumitur falſum, niſi unicus teſtis corroboret inſtrumentum, uide tamen Firma.ver.raſum.
Receptor præſumitur in dolo, ſi receptauit famoſum, & notorium malefactorem. Firman. uer.iſto.
Renunciatio non præſumitur,cũ ſit facti.l.1.& ibi.Bal.C. de edicto

ƈo diui Adriani tollendo, niſi ex patientia.Firm.ver.renũciatio iuris.

Renunciatio exceptionis ſimulationis tollit præſumptionem, ſimulationis, niſi cõſtet de ea per indicia, uel probationes, quia & ipſa præſumitur ſimulata,niſi ſit iurata.Firma.uerſ. renunciatio exceptionis.

Renunciatio beneficii præſumitur ſpontanea, niſi renũcians ſit ſpoliatus de beneficio. Firma.uer.iſto.

Repudiatio præſumitur,quando hæres non adit intra terminũ ad inſtantiam ſubſtituti, ſed ſi non adit ad inſtantiam creditorum habetur pro adeunte. Firma.uerſicu.repudiatio pręſumitur.

Res pręſumitur eſſe in bonis nullius,niſi contrarium appareat ex qualitate rei.l.ſi.C. unde ui. Firma.uer.res.

Res quælibet præſumitur libera, & allodialis non feudalis. Firma.uer.reſ.

Res empta præſumitur ex pecunia peruenta ad manus emptoris.Firm.uer.res empta.

Res empta non præſumitur facta minoris precii,niſi probetur.Firmanus uer.iſto.

Reſcriptum præſumitur ex importunitate cõceſſum.ſed lex: ex motu proprio,& ex deliberatione facta pręſumitur.Firma.uer.reſcriptum.

Rogatus teſtis pręſumitur, qui paſſus eſt ſe ſcribi in inſtrumẽtõ pro teſte,ſi ſciuit pars,cuius actus geritur. item rogati teſtes præſumuntur, qui adhibẽtur in teſtamento ſcripto á uẽto,quando teſtator eſt peritus & hæredes ſunt ſcripti uenientes ab inteſtato,& rogatio teſtium pręſumitur ex uerbis inſtrumenti, præſentibus teſtibus rogatis &c. uel uocatis,& ex uerbis præſentibus,& etiam ſi non dicatur teſtibus rogatis; quia ſubintelligitur, & rogati teſtes præſumuntur, qui patientiam & præſentiam pręſtiterunt in inſtrumento,& rogatus teſtis nõ præſumitur, niſi deponat de rogitu ſui.i. ꝙ fuit rogatus,omnia habes per Firmanum uer.rogatio.

Rogatus notarius non pręſumitur,qa rogatio eius debet conſtare, aliàs non præſumitur,uide tamen Firma.uerſic.iſto,& præſumitur notarius rogatus á partibus, uel á teſtatore ex uerbis inſtrumenti, & ego Titius notarius rogatus ſcripſi, & debet rogari ab utraq; parte, aliàs non ſufficeret ab una rogatum.Firma.ibid.

Rubricæ in corpore iuris ciuitalis præſumuntur authenticę, & habentur prętextu. Fir.uer. rubricæ ubi etiam dicit,quòd rubrica poteſt induci in argumentum.

Ruſticus præſumitur ſe obligare ex quadam ſimplicitate, & iõ non obligatur etiam cum iuramento tanquàm captioſo, à quo debet abſolui per epiſcopum. Bald. in rub. C. de rerum permuta. uerſi. item quare donatio, ubi dicit idem in muliere. Firma. iſto uer. & excuſatur ruſticus à dolo præſumpto, ibid.

S

SAcerdos non præſumitur pati metum. Firma. uer. ſacerdos.

Sacerdos, an quis preſumatur ex eo, quòd uocatur dominus Ioãnes. Soc. 3. uol. Firma.

Sacerdote præſente nõ preſumitur falſum committi. Bal. in l. fi. 1. col. in fi. uerſi. no. pro ſtatuto Venetorum. C. de fideicommiſsis.

Sacerdotium non facit præſumi alios ordines præceſsiſſe. Firma. uer. iſto.

Sanitas mentis præſumitur. Firma. uer. ſanitas.

Scientia præſumitur ex fama publica. Firma. uer. ſcientia præſumitur.

Scientia præſumitur poſt duos mẽſes à die publicationis, uel ad arbitrium iudicis. Innoc. in c. 2. de teſtib. Bal. in Margari. uer. ſcientia.

Scientia præſumitur de eo, quod publicè fit, ſed poteſt contrarium probari. Card. no. in cle. 1. 14. q. de foro comp.

Scientia an præſumatur in eo, q̄ cõteſtatus eſt litem coram iudice non ſuo. Firma. uer. iſto.

Scire an quis præſumatur ualorẽ rei ſuæ. Firma.

Scire quis dicitur, ubi agitur de commodato. Firma. uer. iſto.

Scholaris loquens cum puella nõ præſumitur dicere pater noſter. Bal. in l. neq; natales. in 1. col. C. de probat.

Simplicitas præſumitur in contractu damnoſo facto cum muliere, & iuramentum uidetur captioſum. Pariſius conſil. 26. nu. 74. in 3.

Scholaris præſumitur feciſſe magnos ſumptus, ſi diu ſtetit in ſtudio. Firma. uer. ſcholaris.

Scriptor præſumitur uoluiſſe ꝑ ut ſcripſit. l. ſciendum. cum gl. de uer. ob. Spec. de inſtru. editio. 9. uer. ſed no. q̄ uidetur cõfiteri. Firm. uer. ſcriptor.

Scriptura præſumitur apud eum eſſe apud quem primo fuit, & qui eam habuit, niſi probetur amiſſa. Firma. uer. iſto.

Scriptura non publica regiſtrata apud acta probat etiam, ſi originale ſit perditum, niſi pręſumatur falſum, uel niſi de falſo arguatur, ita Firman. uerb. iſto.

Scriptura potius præſumitur defectiua quàm ſuperflua. Bal. l. fi. §.

fi.§. licentia.C. de iure delibe.

Scriptura teſtamēti præſumitur uera,& ſolennis,niſi contrariū probetur.Firma ver.iſto.

Semel malus ſemper prçſumitur malus in eodem genere mali. fuſius Doc. ī regula ſemel malus,& Firma.in repertorio verbo,ſemel.

Semel adultera præſumitur de facili adultera.Ang.in auth.de reſti.& ea,quę parit.§.fi.Firm.

Semel cęcus uel furioſus non prçſumitur ſemper.Firma.

Semel uerum ſemper prçſumitur.Firma.

Semel excommunicatus præſumitur eſſe,niſi conſtet abſolutus.Firma.

Semel negligens ſemper præſumitur negligens.Firma.

Semel ſeruus, an ſemper præſumatur ſeruus,ibi.

Semel fugitiuus,an præſumatur idem Firma.

Semel uiuus non prçſumitur nūc uiuus.Firmanus.

Semel non publicum prçſumitur non publicum,niſi contrarium probetur.

Semel poſſeſsor, an præſumatur ſemper poſſeſſor. Firma.uerſi. iſto.

Sententia lata præſumitur cauſa cognita, ſi non incontinenti poſt lit.conteſt.lata eſt.Firma. uer.ſententia,nu.10.

Sententia non præſumitur lata à iudice pro tribunale ſedente niſi notarius id atteſtet in ea.

Seruitia præſumuntur à dominis per metum extorta,quia contra potentes præſumitur. Bertran.in conſi.1.nu.2.in 3. uolu. libro 1.

Sententia præſumitur ſcripta ſicut legit.Bald.in l.fi.in 3. col. uer.quæro qualiter.C. de re iudi.Firma.uer. ſententia præſumitur.uer.10.

Sententia præſumitur iuſta. Firma.uerſ.ſententia prçſumitur iuſta, niſi contrariū probetur. vide Firma.ibid.ubi fuſiſsime de materia,fol.52.4.parte col. 2.uide omnino. Et an præſumatur ſententia ſolenniter lata ibi. Et præſumitur lata ex cauſa leuiore non infamatoria quando ex pluribus cauſis fieri poteſt,& prçſumitur lata cā cognita, ſi lata eſt poſt litē cōteſta.& præſumitur lata contra abſentem ex contumacia, & præſumitur lata partib.prçſentibus,& non contradicentibus ſolennis, pro ut in ea dicitur lite conteſ. examinatis teſtibus &c. Et ſententia in cā reductionis præſumitur lata probando ex eo, quòd petens reductionem non probauerit, & ſententia præſumitur lata abſolutoria,quia nō ſit probatum, & ſententia præſumitur habere executionem paratā, & ſententia præſumitur ſcripta talis,qualis eſt lecta.& ſen-

tentiæ præſump:io quantum operetur.Bal.in l. conſtitutio-nes.C.de appella.& an præſumatur lata pręſentibus partibus Bal.in addit.ad Specul.de ſenten.uer.ubi apparet, quòd ſic.item ſententia pręſumitur lata contra præſentem, uel legitimè citatum, ſi non eſt appellatum.item ſententia præſumitur cõfirmata iuſta,& ſolennis. item præſumitur lata ex cauſa, de qua patet in actis & no.ꝙ licet ſententia habeat pro ſe pręſumptionem, tamẽ poteſt dominus probare dolũ, uel culpam procuratoris pro quo lata eſt uide Firm.omnino ubi ſupra.

Sententia pręſumitur lata ex cã in actis deducta.Firma. uerſi. ſententia cum cauſa,uer.ſi.

Sententia arbitri pręſumitur iuſta,niſi petens reductionẽ probet contrarium.Firm.iſto uer.

Sententia ex pręſumptionib.nũquam tranſit in rem iudicatã. Firma.uer.iſto fol.61.in 4. parte reperto.nu.2.

Sententia confirmata præſumitur iuſta, & ſolennis. Ioan. de Imola & Doctores in c ea quę de re iudi.

Sententia confirmans aliam præſumitur iuſta.Firma.uer.ſentẽtia confirmatur.

Seruitus non pręſumitur,niſi conſtituta probetur, uel aliter q̃ſi ta.l. altius.l. & ſi in ædibus, & ibi Bar.C.de ſerui. Firma.uer. iſto.

Certa ſcientia non pręſumitur, niſi probetur,ut quia ſit exp̃ſſa clauſula ex certa ſcientia in ipſa approbata, ita Bologninus conſi.51.nu.14.

Scire quis pręſumitur aliquid ratione conſanguinitatis,uel officii.l.de tutela.C. de in int. reſti.mi.& in c. per tuas, cum ibi not. de proba. & in l.octaui.C. unde cogna.

Simplicitas perſonæ facit ceſſare præſumptionem doli.l.ubi. in prin.ff.de eden.ut eſt in ruſtico,ut dicit Bald.in l.ſcimus. C.de iure delibe.

Solennitas intrinſeca præſumitur.l.quęcunque.§.fi.& ibi not. per gl. & Docto.ff.de publicia. Secus in extrinſeca,ut plenè ꝑ Barto. & Doc. in l. ſcien.ff. de uerb.ob.l. quęcunque.ff.de publicia.C.de cõtrah.ſti.l.1.C.de aduo.diuer.iudi. quando autẽ ex antiquitate temporis præſumatur ſolennitas extrinſeca. Herculanus de negatiua, nu.189. & ſeq.uide omnino.

Solutionem trium annorum probans debitor, pręſumitur de annis pręcedentibus ſoluiſſe. gl.in l.2.C.de iure emph. in gl. magna,circa fi.

Solemnia omnia acta pręſumuntur in his, quæ ſunt uoluntarię iuriſdictionis,quãdo eſt interpoſitum decretũ iudicis.Spec.

in titulo de emp.& uendi.in §. nunc dicere.uerſic.& breuiter. ſcias,& Io.Fab.C. de reſcindē. uend.in l.ſi quis, & Inn. in c.ſi. de cleri.qui furti.ordi.& quando etiam factum eſt de antiquo prǽſumuntur omnia ſolēniter fuiſſe acta.Bar.in d.l.ſciē dum.ff.de uerbo.ob.Cephalus conſi.162.nu.17.in 2.fallit ſi aliter de ſolennitate in inſtrumē to ſit uidere. Ceph. conſ.238. num.17.in 2.

Et ſolenniter acta omnia præſumuntur ex diuturna poſſeſsione.Bertran. conſi.194.nu.ulti. in 2.uol.lib.1.

Ea,quæ curſu temporis mutantur,non præſumuntur eſſe in eodem ſtatu.ut no. per gloſ.& Docto.in l.ſpadonem.§. ſi abſolutus.ff.de excuſa.tut.

Simulatus contractus ſi prǽſumatur à iure, de quo operatur iuramentum,uide Doc.in l. ſi.C. plus ualere,quod agitur.

Simulatum prǽſumitur, ubi lex prǽſtat impedimentum. Bald. in l.neque natales.in fin. C. de proba.

Societas contracta prǽſumitur, inter fratres,qui eorum bona longo tempore communiter tenuerunt, & uixerunt cōmunibus expenſis,probatur in l. cum duobus.§.fratres.ff.ꝓ ſocio.cum ſimilib.ut p Gui.Pap. in tractat. de præſumptio.numero 52.

Solutio quomodo in iſto caſu prǽſumatur facta? Pone,quòd ille,qui recepit 300.ad medium lucrum , & mediam perditam, ſoluit per plures parcellas centum , creditor dixit, ꝙ eſt pro lucro , debitor autem quod pro principali ſorte , q̃ritur quid iuris. Reſpon.quòd aut dum ſoluitur exprimitur iuxta l.1. & 2.ff.de ſolutio , aut ſimpliciter ſoluitur , & tunc quia per plures particulas ſolutionis ſoluitur, præſumptio facit pro creditore, quia præſumptio eſt, quòd creditor lucretur, cum quilibet anhelet ad lucrandum,ut no. in l. cura. §.2. ff.de munc. & hono. & per Docto.in l.fin.C.de pac. Guid. Pap. de præſumpt.n.63.to.13. uide omnino pro D.Suppano, & ideo donatio omnium bonorum præſentium, nihil retento bene ualet, quia præſumptio eſt,quòd lucretur, & acquirat.argumen. l.ſi defunctus. C.arbi.tutelæ, & ſic præſumptio eſt, quòd fuerit ſolutum pro lucro. Præterea nemo præſumitur uelle facere ſuum incommodum. l.cum de indebito ff.de probat.no. glo. ad Velleian. l. ſed ſi ego.in fi. ſed particularis ſolutio affert incōmoda. l. cum hi. §.cauſæ, ff.de tranſac.& l.planè. ff.fam. erciſc.& per conſequens non eſt præſumptio,quòd creditor

tor receperit particulares ſolutiones pro principali ſorte, ſed duntaxat pro lucro, quod particulatim ſolet ſolui, nam talia ſunt ſubiecta, qualia prædicata, ex quibus infert ipſe Gui. Pap. ubi ſupra, ſi debitor dicat, quòd ſoluit pro principali, quòd eidem incumbit ꝓbatio. Hanc q. dicit ipſe. Gui. Pap. ſe reperiſſe ſcriptam manu recolendæ memoriæ patrui ſui D. Petri Pap. legũ Doc. in ſuis notabilibus, & alibi eã non uidiſſe dicit.

Soluit quis 30. annis aliquam pẽſionem ſuper domo ſua, an ꝑſumatur hypothecata. Reſp. Gui. Pap. de præſumpt. quòd credit, quòd non, quia non ꝓbat hoc.

Subditus pręſumitur ei, a quo munus conſecrationis accepit. 3. q. 6. hæc quippe 24. diſt. presbyteri.

Subditus quis præſumitur ei, quẽ ad pontificalia admiſit. 7. q. 1. Pontifices.

Stipulationi adiectus præſumitur repetendæ dotis, ut procurator potius, quàm ut donatarius adiectus fore. ff. de leg. 3. l. cum quis decedens. §. nuptura. & ibi no. Dyn.

Senior præſumitur citius mori quam iunior ſit. 7. q. 1. petiſti. 86. diſt. tanta, & præſumitur pro ſenectute, quòd ſcilicet ſit dignior probitas. 69. diſt. ſi officia. Item in iuſtitia examinatio 86. diſtin. porrò, item morum grauitas 12. q. 1. c. 1. item ſermo ueracior. 35. q. 6. conſanguineos. item eleemoſyna dignior. 86. diſt. non ſatis.

Pręſumendum contra illum, qui interpellatus non ſoluit, & poſtea, nõ eſt, qui recipiat, offert, ut oblatio ſibi non proſit, in l. ſi reus, num. 7. per Caſt. ff. de procurat.

Scribere contra ſe non præſumitur quis in inuentario. l. fin. C. arbi. tute.

Salutis ſuæ immemor quis non præſumitur. l. ſancimus. C. ad l. Iuliam repeten.

Suppoſita non præſumitur, quã parentes ambo dicunt caram filiam habuiſſe. l. 1. §. ad quæſtionem. ff. de qq. Luc. de Pen. fuſius in l. 1. C. de dignit. lib. 12.

Suſpectus præſumitur, qui ad teſtimonium ultrò ſe offert. ar. ff. de procura. l. quæ omnia, de tuto. & cura. da. ab his. l. ſcire, §. ultimo, niſi probetur aliàs eſſe idoneus, & bonæ conditionis. l. obſeruan. ff. de iudi. & de fal. l. uxori §. 1. & facit. 5. q. 5. illi, qui, & ff. de qq. l. j. §. diuus & l. unius, §. ſeruo, & C. de qõ. l. libertorum.

Suſpectus pręſumitur, qui affectat teſtificari. d. l. ſcire, §. fi. ff. de excuſ. tuto. de offic. pręfec. urb. l. 1. §. ſolent.

Societas omnium bonorum nõ

præſumitur inter fratres, niſi probetur. Bertran. in conſilio 294. in 2. uol. lib. 1. in antiquis.

Suſpectus pręſumitur, ſi quis ad iudicem deduci quærit, in authen. de teſtibus, in princi. ſic et eſt ſuſpectus repentinus, ſeſtinus, vide omnino Luc. de Penna in l. quemadmodum, pręſumptio. 81. C. de agrico. & cenſi. lib. 11. ubi allegat Prouerb. 21. prope fi. ibi, ne ſis teſtis fruſtra contra proximum tuum. & Tull. 3. Retho. contra teſtes uitę turpitudinem teſtimoniorum inconſtantia, ſi aut fieri non potuiſſe dicemus, aut non factum eſſe, quòd dicant, aut cupide dicere & argumentari, hęc ad improbationē teſtium pertinebunt.

Seruus fugiens præſumitur res domino ablatas, aut deperditas ſubtraxiſſe. not. in authen. de exi. reis. §. ſi uero etiam.

Seruus pręſumitur fur. l. Iulianus §. 1. ff. de actio. empt.

Sententia pręſumitur iniqua a qua eſt appellatum. plura Luc. de Pen. in l. quemadmodum. pręſumpt. 115. C. de agrico. & cenſi. lib. 11.

Superſtitioſus & intemperans p̄ſumitur eſſe, qui aliter rebus temporalibus utitur, quàm ſe habent mores eorum, cū quibus ipſe uiuit 41. diſ. quiſquis.

Satiſdatio præſumitur, quòd propoſitum maleuolum non immutet. l. quia ſatisdatio. de ſuſpectis tut.

Subſtitutus pręſumitur affectare mortem eius, cui eſt ſubſtitutus. ff. ubi pupillus educa l. j. in princ. §. ſi quis autem. inſti. de pub. iudi.

Studens parum pręſumitur parū prodeſſe, ut no. in l. unicuique. C. de proxi. ſacro. ſcrini. li. 11.

Stultus præſumitur, qui honorem miniſtrare recuſat. l. ſi ad magiſtratum. C. de decurio. & no. C. de murilegulis. l. murileguli.

Sanę mentis quis pręſumitur, niſi probetur inſanæ l. 2. C. qui teſta. facere poſſunt. Pariſius cōſilio 87. num. 1. in 3. uol.

Spoliatus a iudice non poteſt reſtitui, quia pro facto eius pręſumitur. Iaſ. in l. in ſi uſtè, nume. 3. ff. de acquiren. poſſeſſ.

Pręſumitur pro ſententia iudicis, niſi fuerit appellatum. Abbas c. cum olim, nu. 4. de uerborum ſignific. Capiccius deciſio. Neapo. 16. num. 1.

Seruitus pręſumitur conſtituta ex titulo allegato, licet nō probato, ſi allegans poſſederit p̄ 10. uel 20. annos, arg. ff. de uſu. l. cum de in rem uerſo. Pet. Ia. co. titul. de confeſſoria in rem pro ſeruitute perſonali uſuſfructus. Gui. Pap. de præſump. nu. 71. & q. 408.

Sigillatum reperitur inſtrumentum, uel litera ſigillo Epiſcopi,

pi, uel alterius in dignitate ecclesiaſtica conſtituti. loco aliquo in eo, uel in ea adhibito, an teneat. reſpon. Gui. Pap. de pręſump. nu. 81. uide omnino.

Sententia producitur in iudicio, quæ eſt de antiquo, nunquid in ea pręſumuntur fuiſſe obſeruata, quæ in qualibet ſententia ſeruari debent, dicit Inno. quòd ſic in c. Albericus, extra de teſtibus, ſed Hoſtien. quòd poſt biennium pręſumitur ꝓ ſententia, & proceſſu. uide omnino Gui. Pap. de præſump. numero 90.

Stipulatió an pręſumatur interueniſſe in apodixa, & cæteris. Gui. Pap in trac. de pręſumpt. nu. 101.

Scientia pręſumitur, & non ignorãtia de his, quę facta ſunt in iudicio palam coram iudice. ita dicit Bar. in l. is cui. §. iiſdẽ. ff. de accuſa.

Scire factum alterius quis præſumitur ex coniunctione ſanguinis. l. de tutela, & ibi glo. C. de in integr. reſtitut. mino. et in l. octaui. in fi. ff. unde cognati, et iſta pręſumptio tráſfert onus probandi contra aduerſarium: iuxta ea, quę habentur. in l. ei. qui. ff. de probatio.

Scire quis præſumitur illud, de quo eſt publica fama. no. Bar. in l. nunquam, in princip. ff. de uſucapio.

Scribens contra ſe, uel confitens præſumitur uerum eſſe. l. cum ſcimus. §. ſin autẽ. C. de agri. & cenſi. & de fabricen. l. ſi quis, & ff. de contratab. l. non putauit. §. ſi quis ſua.

Solutionis maior eſt præſumptio quando reperitur inſtrumentum cancellatum penes creditorem, quàm penès debitorẽ. Bertran. conſi. 194. in 2. uol. in lib. 1. & quicquid reperitur in ſcriptura penès creditorẽ exiſtens factum de uoluntate creditoris. ibid. nu. 2.

Scire quis pſumitur ſtatuta ſuæ terræ. ita dicit Ang. de Are. ſuper rub. ff. de operis no. nunci. in 8. col.

Si ſimpliciter producatur unum ſtatutum ſub una rubrica manu notarii, in dubio præſumitur totum productum, niſi cõtrariũ appareat, & probetur. Gui. Pap. de præſump. nu. 127.

Soluendo non eſſe præſumitur, cuius bona a creditorib. uenduntur. Bar. in l. tres. in ultim. col. uer. not. tex. ibi. ff. de admini tuto.

Præſumitur per ſentẽtia iudicis. Firma. uer. præſumitur, quãdo tollatur hæc pręſumptio. Cepha. conſi. 180. nu. 15. in 2. lib.

Scire præſumitur, quod ſit publicè, ſed poteſt probari contrarium. Card. in clem. 1. 13. not. de foro compe.

Scire præſumitur factum eo nomine,

mine, quo iuſsit teſtator.

Scire præſumitur quis omnia, quæ communiter ſciũtur, & ſic de, quo eſt publica uox & fama nec auditur volens iurare con trarium, glo. in c. nulli. de electio. in 6 uer. ueriſimiliter.

Scire præſumitur quis ea, quæ ſunt ei ad domum notificata, & ea quibus interfuit. glo. in d. l. pe. in glo. in uer. oſtenderis.

Præſumitur per ſtylo curiæ, quando in loco eſt copia peritorum. c. ſicut & ibi Doc. de re iudic.

Salutis ſuæ immemor non præſumitur, immo memor & nõ falſo iurare. Spec. de actore verſi. ſed nunquid iudex. Doc. in ca. cum contingat. de iurein. Alc. de præſump. reg. 3. præſump. 4.

Simulatus contractus præſumitur ſine aliqua probatione iſtis caſib. primo inter patrem & filium, inter maritum, & uxorem. idem in œconomo. idem & in aliis caſibus, de quib. Barto. in tract. de præſumptionibus. in prin.

Sententia lata contra abſentem, præſumitur potius lata ratione cõtumaciæ, quàm quòd malam cauſam habeat. Alciat. de præſump. reg. 3. præſump. 22.

Sanæ mentis quis præſumitur, niſi probetur cõtrarium. l. nec codicillos. C. de codicil.

Præſumitur mulierem ſtipulatã fuiſſe dotem ſibi reddi, cũ extraneus dotem dedit pro ea, niſi extraneus dotem ſibi reddi ſpecialiter ſtipulatus fuerit l. quoties. ff. ſolut. mat. l. unica. §. accedit. C. de rei uxo. acti.

Suſpectus præſumitur, qui operas ſuas gerit per inuitum. l. quæ omnia. ff. de procur.

Sentẽtiæ acqueuiſſe præſumitur, qui in multis caſibus fecit, quod continetur in ſententia. l. quidam. ff. fam. erciſcun. item, qui dilationem petit ad ſoluendũ. l. ad ſolutionem. C. de re iudicata.

Præſumitur omnia ſolẽniter acta promiſſa in inſtrumentis. §. ſi ſcriptum. inſti. de inutilib. ſtipu. & l. ſcire. ff. de uer. ob.

Præſumuntur ſolẽnitates extrinſecæ propter antiquitatem ſecundum Bal. in l. ſcire. ff. de verbo. obl. cum concor. de quibus per Corn. conſi. 144. in 4. inci. ſuperioribus diebus. in 2. col. uide Alex. & Mod. in d. l. ſciendum.

Nõ ſuppoſita præſumitur, quam ambo parentes habẽt ſibi charam. Alcia. de præſump. reg. 1. præſump. 19.

In ſermone generali non præſumitur quis loqui in illorũ dãnum, qui de ſuo ſunt ſanguine Alcia. de præſump. reg. 1. præſump. 27.

Semel qui fuit periurus adhuc facturus periurium. Alcia. reg. 2. præſump. 10.

Subditus qui olim fuit, ſubditus etiam

etiam hodie eſſe.Alc.de præſ. reg.2.præſump.12.

Quæ ex curſu temporis mutantur,non præſumuntur in codē ſtatu.Alcia.reg.1.prǽſump.14.

Scire iura quilibet præſumitur. Alc.de preſump.reg.3.pſumptio.31.

Seruus delinquens non præſumitur deliquiſſe de conſenſu domini,& ideo dominus non tenebitur,niſi dare ſeruum pro noxa. cum aliàs teneretur inſolidum.Alc.de præſump.reg. 3.præſump.40.

Solitus mala facere ſimilia præſumitur, & illa facere. Milleus fol.119.nu.33.

Stipulatam dotem ſibi reddi mulier præſumitur. Luc. de Pen. l.quicunq;.C. de apochis pub. lib.10.ubi fuſius fol. 33. ad fin.

Semel deierans prǽſumitur,aliàs deieraſſe.Luc.de Pen.in l.quicunq;. præſump. 31. de apochis pub.lib.10.ubi fuſius.

Sententia in dubio præſumitur conformis petitioni,no.Inno. in c.cum inter,de re iudica.

Præſumitur pro ſententia, uide plenif.per Dec. in c. quoniam contra, de prob.uide quæſo,et Mod Par.conſi.20.nu.8.ubi fuſius.Bar.in conſi.40.nu.6.

Soluens indebitum ſcienter præſumitur uellē donare.ff. de ope.lib.l.Campanus,licet is,qui ſcienter recepit, committat furtum.l.quoniam.ff.de condi. furt. & crimē ſtellionatus poſt ſententiam.l. ſi fideiuſſor.§. in omnibus.ff mandati.

Scire præſumitur quis, quod omnes ſciunt.ff.de inſtito.l. ſed & ſi pupillus.§.certè.

Sententiæ acquieuiſſe pſumitur, qui petit terminum ad ſoluendum.l.ad ſolutionem.C.de re iudica.

Sententiæ acquieuiſſe præſumitur,qui intra legitimum tempus nō appellauit.l. qui abſente.C.de proc. uel qui appellauit,ſed intra 30.dies non comparet coram iudice, ac inſtanter non petit apoſtolos ſibi dari.c.ab eo.de appella.lib.6.

Suſpectus prǽſumitur, qui operas ſuas ingerit in inuitum.l.q̄ omnia.ff.de procur.

Subditus præſumitur, qui paret mandatis,& agit ea,quǽ ſunt ſubditi.20.q.1. quem progenitores.& no. Inn.de reſt.ſpolia. olim.3.quod uerum eſt,niſi ꝓteſtetur in contrarium, & ibi no.Inn.ad fi.

Subditus prǽſumitur ei, cui reuerentiam exhibet.ca.ex ore.de his,quæ fiunt a maio. parte capitu.

Subditus prǽſumitur ei,cui procurationem prǽſtitit. 42. diſt. quieſcamus.

Scientia præſumitur de eo,quod publicè fit,ſed poteſt contrarium probari.Firm.ubi ſupra uer.ſcientia.

Scire ualorem ſui patrimonii quis an præſumatur. Firma. in reperto. uer. ſcire & ſcire debere.

Scire quis præſumitur, ubi agitur de commodato. Firmanus ibi.

Scriptura prẹſumitur eſſe apud eum, qui eam primò habuit, niſi probetur amiſſa. Firma. in reperto.

Semel malus ſemper præſumitur malus in eodem genere mali. item ſemel adultera ſemper adultera prẹſumitur. item ſemel cecus, mutus, uel furioſus non præſumitur in poſterum. ſemel uerum ſemper prẹſumitur uerum. ſemel excommunicatus ſemper prẹſumitur excommunicatus, niſi cõſtet abſolutus. ſemel negligens ſemper præſumitur negligens. ſemel ſeruus, ſemel fugitiuus, ſemel uiuus, non p̃ſumitur nunc uiuus. ſemel non publicũ præſumitur non publicum, niſi cõtrarium probetur, ſemel poſſeſſor, an præſumatur ſemp poſſeſſor, uide ſupradicta per Firma. uer. ſemel.

Senex prẹſumitur habere mentẽ ſanam, & perſeuerantem in ſanitate l. ſenium, & ibi Bald. circa prin. C. qui teſta. facere poſſunt.

Sententia non præſumitur lata à iudice per tribunali ſedente, niſi notarius id atteſtetur in ea. Firma. uer. ſententia.

Sententia prẹſumitur ſcripta ſicut legitur. Bal. in l. fi. in 3. col. uer. quẹro qualiter. C. de re iudic. Firma.

Sententia non prẹſumitur lata ſecundum conſilium ſapientis à ſtatuto requiſitum. Firmanus ibid.

Sententia præſumitur iuſta, niſi cõtrarium probetur fuiſſe. Firmanus uer. iſto, ubi ponit fallẽtias, & maximè quæ tranſiuit in rem iudicatam, & an præſumatur ſolenniter lata, & præſumitur lata ex cauſa leuiori non infamatoria, quãdo ex pluribus cauſis ferri poteſt. item præſumitur lata cauſa cognita, ſi lata eſt poſt litem conteſtatam, item præſumitur lata contra abſentem ex contumacia. item præſumitur lata ſententia prẹſentibus partibus, & non contradicentibus, ut ſit ſolennis. item ſententia in cauſa reductionis prẹſumitur lata probando ex eo, quòd petens reductionem nõ probauerit. item ſententia præſumitur lata abſolutoria, quia non ſit probatum. item præſumitur ſententia habere executionem paratam, & præſumitur ſcripta talis qualis lecta, & quantũ operetur ſententiæ prẹſumptio, & an p̃ſumatur lata præſentibus partibus, & an prẹſuma-

tur

tur lata contra præſentem, uel legitimè citatum, ſi nõ eſt appellatum, & ſententia confirmata præſumitur iuſta & ſolẽnis, & ſententia præſumitur lata ex cauſa de qua patet in actis, & licet ſententia habeat pro ſe præſumptionem. Tamẽ poteſt dominus probare dolũ, uel culpam procuratoris, pro quo lata eſt. ita ſupradicta ponit Firma. in reperto. uer. ſententia p̃ſumitur, item ſententia lata contra abſentem præſumitur lata ex contumacia, & præſumitur lata præſentib. partib. ibi. Firmanus.

Sententia incerta præſumitur lata ex cauſa in actis deducta. Firma. iſto uerbo, in duobus uerſi.

Seruitus non præſumitur, niſi cõſtituta probetur, uel aliter quæſita. l. altius. C. de ſeruitu. & l. ſi in ędibus, & ibi per Bart. C. de ſeruitu. Firman. in reperto. uer. ſeruitus.

Seruitus non præſumitur, etiam ſi uicinus ſit in quaſi poſſeſsione ſeruitutis, quia probari debet. Firmanus uer. ſeruitus p̃batur. Bart. in l. altius, & in l. ſi in ædibus. C. de ſer.

Simulatio præſumitur à paritate, uel à maioritate rationis, non a minoritate. Firm. uer. iſto.

Simonia præſumitur committi in modico ratione perſonę. Firma. iſto uer. Simul facta p̃ſumuntur, quando non conſtat de interuallo temporis, maxime de eode in loco & hiſdem teſtibus. Firma. uer. iſto.

Simulatio præſumitur ex cõfeſſione de recepto, ſi uera numeratio non ſequatur, & præſumitur in tribus caſibus de quibus in l. ab Anaſtaſio, ſecundũ Bal. in 1. no. C. mandati.

Simulatum præſumitur id, quod expreſsim factum reperitur contra id, quod factum eſt occultè. d. l. ab Anaſtaſio, & ibi Bar. in 5. no.

Societas præſumitur contracta inter plures ſimul negociãtes ſeparatim habitantes. item p̃ſumitur ſocietas contracta inter fratres habitantes & ponẽtes lucrum in communi. fuſius Firman. uer. ſocietas præ dicta uera, niſi unus ſit pupillus, alter non. item ſi uterq. eſt maior, ſed non præſumitur cõtracta ſocietas inter fratres in uita patris. ſi tamen ipſi fratres poſt mortem patris poſſederunt diu hæreditatem paternam, & ſimul communiter expenſas fecerint præſumitur ſocietas. Firman. ibi.

Socius præſumitur contrahere communi nomine, ſecundum Innoc. in c. dilecta, de exceſsibus prælato.

Solemnitas intrinſeca præſumitur, ſed non extrinſeca, etiam ex curſu temporis, in caſu, quo

cadit poſſeſsio, uel quaſi, aliàs ſic, uide tamen Firma. ubi ſupra, ſolemnitas item extrinſeca, negata per partem non prę ſumitur, ſolemnitas extrinſeca præſumitur, ſi defectus eius non allegetur, item non præſumitur ex curſu loci, temporis, quando principaliter agitur de damno alterius. uide tamen Alexan. conſil. 113. nu. 5. in 1.

Solemnitas cum præſumitur, prę ſumptio iuris eſt, contra quam probatio cōtraria admittitur. item ſolemnitas non præſumitur, quando ius dicit formam probari. Firman. in reperto.

Solutio præſumitur fieri nomine proprio. l. & magis. ff. ſol. & Alexand. in l. 1. in fin. & ſequen. C. de iure delibe.

Soluens precium pro re commu niter empta an præſumatur ſoluiſſe de propria pecunia. Bar. & Docto. in l. 2. C. pro ſocio. Roma. conſi. 3. uiſo themate, uerſi. item hoc dicendum. Cepola cautela 128. incip. ſi unus ex fratribus, & Firman. in repertorio.

Sponſalia an præſumantur de pſenti, uel de futuro, & facta palam præſumuntur, per uerba de præſenti, aliàs de futuro. Firman in repertorio, uer. ſponſalia.

Statuta ſcire præſumitur incola. Firman. uer. ſtat uta.

Statuentes præſumuntur ſapientis a quibus condenda ſunt ſtatuta. Firman. uer. ſtatuta.

Subſcribens præſumitur conſentire, & ſcienter facere, niſi cō trarium probetur. Firma. uerſ. ſubſcribens.

Suus præſumitur hæres, & tenetur in dubio ad debita patris. Firmanus in reperto. uer. ſuus præſumitur.

Scriptura priuata, ſi eſt talis, quę ſolet fieri inter præſentes, prę ſumitur præſentia. Alciat. cōſ. 6. num. 11. in 1.

Succeſsio ab inteſtato defertur ſecundùm præſumptam mentem decedentis, qui uidetur ſe conformare cum diſpoſitione legis. Alciat. conſil. 7. nu. 11. in ſecundo.

Scire quilibet præſumitur iura. l. leges ſacratiſsimę, C. de legib. & iſtud eſt, quia ſi neſcit, ſibi imputet, qui non conſuluerit ſcientes Alciat. conſi. 33. num. 30. lib. 2.

Quælibet res præſumitur libera a ſeruitute. Alciat. conſi. 4. nu. 25. lib. 4. & ſeruitus aquæ non præſumitur, niſi probetur concludenter. Alciat. conſilio 27. num. 5. lib. 5. uide pro controuerſia, quæ nunc pendet.

Spurium in dubio quem eſſe lex præſumit, quæ præſumptio legis habetur pro plena probatione. glo. l. ſi tutor. C. de periculo tute. Alci. conſi. 52. n. 5. in 5.

Ex

Ex eo, quod ſubſecutum eſt, præſumitur, quod prius actum fuerit. Alciat. conſil. 12 1. nume. 2. lib. 5.

Lex magis præſumit pro ſententia, quæ de ſe facit plenam fidem. Alc. conſi. 129. lib. 5.

Subditus præſenti tempore præſumitur etiam retro fuiſſe eadem qualitate ſubditus. Alci. conſi. 6. nu. 13. lib. 6.

Sententia lata ex præſumptionibus inductis aduerſus non exhibentes rationes nunquàm trãſit in rem iudicatam, quin repertis rationibus, & exhibitis iterum cognoſcatur.

Seruitus præſumitur ex longiſſimis ſeruitiis. glo. uer. ancillam & Bald. in l. 2. C. de ingen. & manu.

Seruitus non præſumitur, etiam ſi uicinus ſit in quaſi poſſeſsione ſeruitutis, quia probari debet. Firman. uer. ſeruitus probatur.

Signum in animali facit præſumi animal eſſe eius, cuius eſt ſignum, idem de ballis mercatorũ. Firma. uer. ſignum. nu. 8.

Similitudo præſumitur à paritate, uel maioritate rationis nõ à minoritate. Firma. uer. iſto.

Simonia præſumitur committi in modico ratione perſonæ. Firma uer. iſto.

Simul facta præſumuntur, quando non conſtat de interuallo temporis, maxime de eodem loco & iiſdem teſtibus. Firma. uer. ſimul.

Simulatio non præſumitur, ſi conſtat de ueritate actuum. Firm. uer. iſto, nu. 9. & quando ſimulatio contractus in fraudẽ uſurarum præſumatur. deciſ. Pedemon. 95.

Simulatio præſumitur ex confeſſione de recepto, ſi vera numeratio non ſequatur. Firmanus ibid.

Ex quibus cauſis poſsit ſimulatio præſumi. Vitalis fuſius in trac. clauſularum pagi. 254. cũ ſeq. in 2. impreſsione.

Simulatio in ceſsione an præſumatur. Firman. uer. ceſsio. uer. 3. & 5.

Simulatio in tribus caſibus præſumitur. Firma.

Simulatum præſumitur id, quod expreſſum factũ reperitur cõtra id, quod eſt occultè factũ. Firma. ibi.

Societas præſumitur contracta inter plures ſimul negociãtes, etiam ſeparatim habitantes. & præſumitur contracta inter fratres habitantes & ponentes in communi, uide omnino. Firma. uer. ſocietas, item ſocietas præſumitur contracta ex qualitate perſonarum, & rerũ. ibi, & præſumitur contracta inter fratres, qui diu communiter poſsiderũt hæreditatem paternam, non ſi minori tempore, niſi & bona communiter ha-

habuerint,& ſimul cõmuniter expenſas fecerint.& non prçſumitur ſocietas cõtracta inter fratres in uita patris ibi. uide omnino. Et non præſumitur contracta ſocietas per cõmunicationem fructuũ, ibidem. Firmanus, Guido Pap.conſilio 2.

Socius uendens in dubio uidetur uendere partem ſuam rei cõmunis,ſi emptor ſciebat, ſed ſi ignorabat, non debet decipi unde debetur ei euictio ꝓ parte,prçſumitur autem ſcientia, uel ignorantia ex quantitate pretii. Firma. uer. ſocius uendens,fol.76.in 4.parte.

Socius præſumitur contrahere communi nomine. ſecundum Inno.in c.dilecta,de exceſsib. prælato.

Solennitas intrinſeca præſumitur, ſed ſolennitas extrinſeca non præſumitur etiam ex curſu temporis in caſu, in quo cadit poſſeſsio,uel quaſi,aliàs ſic Firma.uer.ſolennitas,& ſolennitas extrinſeca præſumitur ex diuturnitate temporis,& ſolennitas extrinſeca negata per partem nõ prçſumitur, & ſolennitas extrinſeca præſumitur,ſi defectus eius non allegatur,& ſolẽnitas extrinſeca nõ præſumitur ex curſu longi tẽporis, quãdo principaliter agitur de damno alterius.item ſolennitas cum præſumitur prçſumptio iuris eſt contra quam probatio contraria admittitur,& ſolennitas non præſumitur, quando ius dicit formam probari, & an ſolemnitatis ſublatio præſumatur, ibi.& ſolẽnitas præſumitur ex longa ꝓſtatione.Firma.ubi ſupra uer. ſolennitas,uide omnino.

Solutio debiti præſumitur ex cãcellatione inſtrumenti. Bar.in l.fullo. §.q. tabulas, circa prin. ff.de furtis.

Soluiſſe præſumitur pro toto tẽpore præterito illud totum,qđ ſoluere debebat ille, qui ſoluit penſionem trib. annis proximè præteritis,niſi contrariũ probetur,& hoc non ſolum habet locum in emphyteuta, ſed etiam in ſimplici colono, uel conductore. Firmanus uerſic. ſoluiſſe, nu. 59. fol.78.col.3.in fi.cum ſeq.parte 4.

Scientia præſumitur ex qualitate factorum & patientia,& circa hoc ſufficiunt coniecturæ, & præſumptiones & actus notorii, qui ueriſimiliter cadunt in notorium.Pariſius conſ. 111. nu.35.

Solutio præſumitur fieri nomine proprio.l.& magis.ff. de ſolut. & Alex.in l.1.in fi.C.de iure delib.& ſoluens precium pro re communiter empta, an præſumatur ſoluiſſe de propria pecunia.Firma.uer. ſolutio a quibus perſonis uer. 12.fol.79.

Spon-

Sponſalia an præſumatur de prę ſenti, uel de futuro. Firman. uer. ſponſalia.

Spurius ſi tenet bona patris præſumitur fraus. Bart. in l. qui teſtamentum. in 2. not. ff. de probatio.

Statuta præſumitur ſcire incola. Firman. fol. 84. col. 2. uer. 26.

Statuentes præſumuntur ſapientes à quibus condenda ſunt ſtatuta. Firmanus uerſ. ſtatuta. uer. 3.

Statutum non præſumitur incõtinenti ſe corrigere. Bald. in l. pe. in fi. C. per quas perſon. no. acqui.

Stipulans pro alio præſumitur aſſumptus, ut nudus miniſter. & non prę ſumitur donatio in adhibito ad ſtipulandum pro alio. Firma. uer. ſtipulatio, numero 38.

Stipulatio præſumitur ex cauſa onerosa. Firma. ibi.

Stipulatio non præſumitur in ꝓmiſsionibus. Firma. ibi.

Stipulatio ſimpliciter facta præſumitur pro ſtipulante nõ pro alio. Firmanus.

Stipulatio in fideiuſsione præſumitur facta per notariũ, quando aliter non conſtat, ſed dicitur in cõtractu, talis fideiuſsit pro tali. Firm. ubi ſupra, & ſtipulatio non liquida non præſumitur. ibi.

Stipulatio prę ſumitur ex cauſa allegata, licet nõ probata uirtute longi temporis elapſi.

Surreptio non præſumitur in ordinario. i. in epiſcopo, ſicut in Papa, uel in legato ſecundum. Card. in cle. ſi. ultim. col. de of. ordina.

Subſcribens prę ſumitur conſentire, & ſcienter facere, niſi contrarium probetur. Firma. uer. iſto, ubi ſubſcriptio facta a teſte non nocet aliis ſic.

Subſcriptio facta à teſte prę ſumitur facta de conſenſu partis, cuius actus geritur. Firmanus, ibid.

Sentẽtia pro qua prę ſumitur tolli prę ſumptionem lę ſionis minoris. Cacheranus deciſ. 158. num. 11.

Subſtitutio nõ prę ſumitur omiſſa per errorem in teſtamento à teſtatore, licèt ante teſtamẽtum dixerit uelle eam facere, & non fecit. Firma. ver. ſubſtitutio, nu. 10.

Subſtitutio prę ſumitur facta de eo, q nominatus eſt poſterius. Bal. in l. fi. 3. & 14. opp. C. de hæredibus inſtituen.

Subſtitutio dubia prę ſumitur directa. Firm. iſto uer.

Subſtitutus, prę ſumitur q eſt nominatus poſterius. Bal. in l. fin. 1. col. uer. no. ar. ſumi, & 13. op. C. de hęr. inſt.

Suus prę ſumitur adiuiſſe nõ extraneus. Firma. uer. ſuitas.

Suus prę ſumitur hę res, & tenetur in dubio ad debita patris à

Firma-

Firmanus uer.iſto.
Surditas ex pręterito non pręſumatur in pręſenti. Bar.in l.fi.de bon.poſſeſsio.furio. infanti de lata.in uer.ſed licet.
Suſpectus pręſumitur, qui ſponte facit, niſi probet contrariũ. item qui fugit. item ex mala conuerſatione. item ex malis moribus, non propter pauper tatem. Firmanus uerſicu. ſuſpicio.
Societas non pręſumitur contracta, niſi ex actibus & pręſumptionibus, qui non poſſunt fieri, nec geri citra ius & nomen ſocietatis. Pariſi.in cõſi.86.nu. 8.in 1.uol.
Si ſcriptura pręſentata reperitur falſa in uno, in omnibus præſumitur falſa. ita & a fortiori reperta uera in maiori parte debet pręſumi uera in omnibus. Pariſius conſi.90.nume.4.in 1. uolu.
Sententia debet notificari, alias quis non dicitur ſcire, niſi certificetur de eius tenore. Firm. uer.notificatio, ad fi.col.fi.
Solutione alicuius pręſumitur cõtra ipſum. Caſt.conſil.387. ubi & econtra ſolutioné recipiens habet præſumptionem contra in 2.uolu.
Sententia. in ſententia non præſumitur, niſi illud, quod dictũ eſt.l.1.C.ſi plures una ſentẽtia, cum ſim.ut per Pariſium in cõſilio 103. nu.2. in 1.uolu. uide omnino, ubi & alia no.& quando in dubio non præſumatur iudicem ſuper toto iudicaſſe. ibi.nu.11.12 & ſeq.
Statutum loquens de uenditione nõ habet locũ in uẽditione præſumpta, ſed uera. Pariſius conſi.82 nu.14.cum ſeq.in 3.uolumi.
Statutum pręſumitur potius uelle conſeruari alia ſtatuta, quæ ab eodem fonte proceſſerunt quàm ius cõmune Dec.conſil. 110. nume.2.in 3. uolum. uide omnino Grammaticum, deciſi.Neapoli.79. per totum, & Fel.omnino in ca.ſicut.col.15. uer.ſeptimo & ultimo declara prædicta.Iaſ. conſil.89.ad fi.in 1.uolumi. uide omnino Rolandum à ualle in conſilio 97. num.10.qui dicit communem opi.
Solennitas conſenſus capituli, & tractatus, & aliæ ſolemnitates requiſitæ in alienatione bonorum eccleſię propter diuturnitatem temporis præſumuntur interueniſſe. Dec. conſil.409.& in cõnſi.36.nu.1. & licentia Papæ, ibid.nu.2. Decius etiã in l. 1.in 2.le.nu.82.C. qui admitti ad bon. poſſeſsioné uide oĩno ipſum Decium, & Gozadi. in conſi.73.ubi fuſiſsimè de ſolẽnitate extrinſeca, & alia ibi no. digni. Et pręſumptio, quòd ſolemnia interuenerint in alienatione rei eccleſiæ, non inducitur

citur ſpacio 10. annorum, ſed 30. Ruin. in conſi. 86. num. 5. in 1. vide Socin. iuniorem in cõſ. 22. num. 16. in 1. volum. & per totum illud conſilium, ubi de communi atteſtatur, & alia bona deducit ad hoc uide omnino pro d. Coia. item ſolemnitas debita præſumitur, quòd interuenerit ex temporis diuturnitate, & antiqua poſſeſsione, & ſi enunciatiuè nullũ uerbum de tali ſolemnitate ſit facta mentio. Socin. iun. in conſil 56. numer. 4. & 21. in 2. uide omnino, ubi contra Coiam, in emphyteuſi propriè, ubi num. 21. dicit, quòd regula, quę ſe habet, quòd ex antiquitate temporis pręſumantur omnia ſolemniter acta, etiam reſpectu extrinſecæ ſolemnitatis, poſito, quòd ſufficerent 30. anni, debet intelligi, quando ex lectura inſtrumentorum non conſtaret ſolemnitatem non interueniſſe, puta, quòd in inſtrumentis de ſolemnitate fiat mentio enunciatiuè, ſecus ſi nulla fit mentio. nam tunc per euidentiam facti conſtat non interueniſſe ſolẽnitatem, qua nulla eſt efficacior probatio, uide omnino ipſum Socin. ubi ſupra, maximè num. 21. & per totum illud conſilium in 2. volum. uide omnino, ubi uidetur de directo contra ipſum Coiam, vide omnino Benedic. in repertorio Abb. in uer. ſolemnitas, ubi fuſiſsimè de ſolemnitate, vide omnino etiã Machellum patrocinio 33. nu. 10. ad fi. uer. Reſpondetur, ꝙ ex dictis, ubi pro Coia. contra Socin. uide Pariſium in conſil. 125. num. 33. uide tamen omnia Moro. de fide treg. & pac. par. 2. q. 72. & diuturnitate tẽporis præſumitur de forma requiſita in alienatione bonorũ eccleſiæ, & an pręſumatur extrinſeca ſolemnitas propter diuturnitatem temporis. Dec. conſi. 409. num. 8. & patientia & ſcientia eius, qui actum impugnare potuiſſet, ſi interuenit cum diuturna perſeuerantia pręſumendum eſt, quòd ſolemnitas actus interuenerit, ſecus, ſi ille, qui cuius requirebatur conſenſus nõ habuiſſet notitiam. Dec. ibi. num. 13.

Sanæ mentis in dubio quis præſumit. Dec. ĩ cõſ. 489. nu. 13. Corneus in conſi. 21. in 2. litera A.

Simulatio non præſumitur. Dec. conſi. 491. num. 4.

Simulatus contractus præſumitur ex coniecturis & præſumptionibus, & ſimulatus contractus pręſumitur, ſi poſt alienationem fundi, ille, qui alienat, remanet in poſſeſsione. Dec conſi. 692. per totum coniecturæ autem ſumuntur ab his, quæ geruntur ante actum, in actu, & poſt actum. Socin. conſi.

conſi.147.num.15.in 1.

Sententia habet pręſumptionē pro ſe, etiam ſecundi decreti lata in abſentem & contumacem, quæ tranſiuit in rem iudicatam. Soc.conſi.158. numero 9. in 2.

Sententia habet præſumptionē magis pro iuſtitia quàm pro rititudine. Soc.conſil.158. nu. 12. in 2. & Pariſ.conſ.84. in 4. per totum, ubi contra Coiam.

Solennitas enunciata habet præſumptionem. Soc.conſ.158. nume.18. in 2.

Soluens ex duabus cauſis, in quã cauſam præſumatur ſoluere. Soc.conſi.225.nu.2.

Simulatus contractus an præſumatur ex pacto de retrouendendo, & paucitate precii. Soci.conſi.248. in 2.

Solennitas præſumitur in inſtrumento antiquo. Soc. in conſ.2. nu.8. in 3. & quanto tempore. Cur.ſen. in conſi.76.nu.1. uide omnino.

Solutio canonis præſumitur facta pro tempore præterito, ſi probetur ſolutio trium annorum pręteritorum. Soc.conſil. 118.nu.3. in 4.

Scientia in facto alieno non præſumitur. Abb.conſ.32. numer. 2. in 1.

Statuta pręſumuntur eſſe nota omnibus. Corneus in cõſi.109. litera H, in 2.uol.

Symonia ut pręſumatur attenditur negocii qualitas. Corne. in conſi.203. litera D. in 3. uol.

Simulatio an pręſumatur ex eo, quod uenditor continuat poſſeſſionem. Corneus in conſi.203. litera E, in 3.uol.

Solennitates extrinſeca propter antiquitatem præſumuntur. Corneus in conſil.144. Litera D, in 4.uol.

Solutio an in dubio pręſumatur facta in antiquius debitũ. Corneus in conſi.128. litera A. in 4.uol.

Societas tunc pręſumitur contracta tacito conſenſu, quando eſt conformis actibus, & induſtriæ. Corneus conſi.98. litera C. in 4.uol.

Societas an inter fratres ex ſola cohabitatione pręſumatur cõtrahi. Corn. in conſi.212. litera A. & B. in 4.uol.

Societas generalis omnium bonorum quando præſumatur contracta. Iaſo. in conſi.2. in 3. uol. ubi conſuluit ſuper Palatio illorum de Caſtello ſuper uiam Angelorum Ferr. & in cõſilio 30.uol.3.

Simulatio in dubio non præſumitur. Iaſ.conſi.112.nu.3. in 4. ubi hæreditas adita ſimulatè non præſumitur.

Sententia præſumitur lata infra tempus inſtantię propter temporis antiquitatem, & factum à 20. annis citra dicitur antiquum

quum.Calca.conſi.8.num.5.& conſi.76.nu.1.

Simulatus contractus præſumitur ex ſanguinis coniunctione. Calcaneus conſil.26. nu 20.& quãdo quis eſt ſolitus dare ad uſuram. & ex modicitate precii, & pacto de retrouendendo, ibi.nu.18.uide omnino.

Scripturę inuentæ ſunt ad perpetuam rei memoriam,& multũ pro factis, & ſcripturis antiqs prçſumitur. Calc.conſi.90. numero 3.

Scientia prçſumitur de eo,quod publicè fit.Gozadi.conſi.8. numero 31.

Solennitas extrinſeca ex diuturnitate temporis præſumitur. Gozadi.in conſi.11.nu.11.etiã ſi non fuerit à notario enũciata,fallit ſecundum Rui.in cõſi.32.nu.19.in 5. quando prçſumptio ius aduerſatur.Et ſolennitas extrinſeca pſumit ex diuturnitate tẽporis ratione probitatis perſonæ egregie actũ exercẽtis, licet aliàs ſecus.ibi. num.12. item ſolennitas nunquàm prçſumitur in præiudicium alterius. Gozadi.conſil. 73.nu.5.item ſolennitas nunquam præſumitur, quando de eius defectu apparet ex ſerie inſtramenti etiam ex longiſsimo temporis curſu,ibid.nu.9. & nu.28.item ſolennitas expſſa,uera, & non præſumpta requiritur, quando aliàs uerba diſpoſitiõis nihil operarentur ibi. Item ſolennitas requiſita præſumitur adhibita,quando quis poſſedit 10. uel 20. annis ſciẽte,& patiente domino.ibi. nu.19.item ſolennitas etiã prçſumitur in præiudicium tertii ex longiſsimo temporis curſu ſcilicet 30.annorum.item ſolẽnitas præſumitur, quando interuenit ſcientia, & patientia illius,cuius auctoritas, & conſenſus requiritur,item ſolẽnitas extrinſeca,ex longo temporis curſu præſumitur.ibid. numero 20.

Solennitas mandati præſumitur ex diuturnitate temporis. Gozadi.in conſi.73.nu.23.

Sententia,licet non probet contra alios, tamẽ facit indicium & præſumptionem. Gozadi.in conſi.73.nu.25.

Sententia ex diuturnitate tẽporis prçſumitur ſolenniter lata, ſi non appareant acta.Gozad. in conſi.73.nu.26.

Solennitas non ſcripta non præſumitur,quãdo apparet,quòd multæ aliæ fuerunt enunciatæ & ſcriptę,ſeu obſeruatę, ſed p omiſſa habetur.Gozadi.in cõſil.84.nu.9.

Simulationis præſumptio,quę fit ex eo,quòd emptor nunquàm poſſeſsionẽ habuit, procedit, quando tractatur de præiudicio tertii. Gozadi. conſilio 94. nu.55.

Scientia præſumitur in actu ſucceſſiuo, ſecus in actu momentaneo. Cur. ſen. in conſi. 41. numero 4.

Scire quis præſumitur illud, quod publicè dicitur, ſeu de quo eſt publica fama. Cur. in conſi. 20. nu. 5. in 1.

Soluiſſe retro præſumitur, qui tribus proximis annis ſoluiſſe, probatur. Cur. iun. in conſi. 97. nume. 5. in 2. uol.

Succumbens per ſententiam præſumitur habere malam cauſam. Moronus in ſuo de fide tregua. & pace, parte 2. quæſtio ne. 53. in fi.

Facta antiqua præſumuntur extrinſeca ſolennitate facta, niſi aliter ex productione inſtrumenrorum appareat. Cur. iun. in conſi. 131. nu. 4. in 2.

Solennitas iuris communis. ſ. cōſenſus, tractatus capituli, ac utilitas eccleſiæ, vel neceſsitas, ex diuturnitate temporis præſumitur. Ruin. in conſi. 35. nu. 23. in 1.

Solennitas præſumitur demum parte hoc allegāte, in cuius fauorem præſumitur. Rui. conſi. 41. nu. 11. in 1.

Solennitatis præſumptio ceſſat, quando de contrario conſtat. puta ex inſpectione inſtrumenti. Rui. conſi. 51. nu. 18. in 1.

Societas præſumitur cōtracta per uirili, & quomodo. Rui. cōſ. 92. nu. 5. in 1.

Societas non præſumitur ex cōmunione paruorum lucrorum Rui. ibi. conſi. 62. nu. 10. in 1.

Solutio præſumitur facta coactè, quando fuit facta propter præceptum iudicis, uel ſuperioris immo, ſi propter ſolū iuſſum. Rui. in conſi. 147. nu. 4. in 1.

Scientia præſumitur in coniuncto ſimul habitante. Rui. in cōſil. 168. nu. 7. in 1.

Simulationis præſumptio ſublata eſſe dicitur ex eo, quòd contractus executionem, & effectum habuerit, ac longo tempore ſeruatus fuerit. Rui. conſil. 224. nu. 13. in 1.

Scientia præſumitur ex uicinitate loci, & temporis diuturnitate. Ruin. in conſilio 66. numero 11. in 3.

Solennitas materialis non præſumitur. Rui. conſilio. 162. nu. 17. in 3.

Subſtitutio reciproca de deſcendentibus facta includere præſumitur, qui nati uel concepti erant tempore teſtamenti, uel ſaltem tempore mortis, etiam ſi ſit collata in aliquem futurū euentum. uide omnino Rui. in conſilio 167. numero 3. in 3. uolum.

Sententia in dubio præſumitur lata ex cauſa, quæ minus nocet. Ruin. in conſi. 39. num. 7. in 5. uolum.

Præſumptio, quæ eſt, quòd iudex adhibuerit ſolennitatem ali-

quam

quam non eſt iuris & de iure. ideo admittit probationem in contrarium, quæ fit per inſpe-ctionem actorum, & proceſſus. Rui.conſi.66.nu.3.& ex curſu. 10.annorũ præſumitur, quòd interuenerit in actu geſto ſolennitas, ſine qua ualere nõ poterat, ut eſt commiſsio iudicis in citatione.ibi.nu.4. item ſolennitas præſumitur interueniſſe ex diuturnitate temporis, ſi de ſcientia illius conſtet ad quem res pertinet. Ruinus conſilio 116.nume.5. in primo volum.

Sententia dicitur nulla, ſi lata alia die, quàm pars fuerit citata, nec ex diuturnitate temporis oritur præſumptio ualiditatis, ſi conſtat contrarium ex inſpectione, proceſſus. Ruin. in conſi.28.num.20. & ubi non conſtat de auctoritate iudicis pro ſententia non prȩſumitur, licet tres eſſent cõformes, ibi. nu.19.in 4.uol.

Solemnia nõ præſumũtur ex diuturnitate temporis, quãdo de actu uerè non conſtat, ſed pſumptiuè.Ruin.conſi.29.nu.4. in 4.uide omnino ubi exemplificat in filio, quando filius ſcilicet expreſsè facit actum, qui citra ius & nomen hæredis fieri non poteſt, ut quia hæreditatem ſibi delatam retinuit. nam ſi retentio fuit diutina, præſumitur, quod hoc fecerit iuſſu patris, ſed ubi de actu nõ conſtat uerè, ſed præſumptiuè, putà: quia non conſtat de diuiſione, ſed titulus diuiſionis præſumitur ex diuturnitate temporis, & tunc non præſumuntur omnia ſolenniter acta, & eſt ratio, quia concurrerent duæ præſumptiones & improprietates, quia præſumeretur titulus diuiſionis ex curſu dicti temporis, & ex eodem tempore præſumeretur ſolennitas extrinſeca circa titulum præſumptum contra l. 1.C.de dotis promiſ.quòd duo ſpecialia &c.

Non prȩſumitur pro rectitudine ſententię, ſi non appareat acta ualida, & proceſſus in contrarium.Rui.conſi.48.nu.5.in 4.

Simulatio alienationis, ut præſumatur, requiritur, quòd alienans ſteterit aliquandiu poſt alienationem rei in poſſeſsione.Ruin.conſi. 64.num.9.in 4. uolum.

Scire unuſquiſque prȩſumitur, q̃ geruntur in domo ſua.Ruinus in conſilio 162.numero 8.in 4. uolum.

Scientia præſumitur ex uicinitate.Ruin.in conſilio 173.nume. 10.in 4.

Succeſſores præſumuntur poſsidere ex titulo primęuo, q conſideratur ad inducendam malam, ſeu bonam fidem. Pariſi. conſi.23.nu.105.in 1.

Vt præſumatur contractus ſimulatus,& fœneratitius, quæ debeant concurrere uide omnino Pariſ.um conſi.54.per totũ uolu.1.

Scientia in dubio præſumitur,& non ignorantia ex uoce præconis.Pariſius conſilio 94.nume. 45.in 1.

Scientia præſumitur in actorem, & quando penes ſe habuit ſcripturas. Pariſ.in conſi. 102.nu. 87.in 1.uol.

Scientia præſumitur ex qualitate factorum.Pariſ.cõſi.111.nu. 55.in 1.uol.

Simulatio non præſumitur, eo q̃ uenditor remanſit in poſſeſsione rei uenditæ, & pro illa ſoluit liuellum. Pariſ.in conſ.77. nu.10.in 3.uol.

Sanæ mentis quilibet præſumitur,& non demens,nec mente captus in dubio Pariſ.conſilio 87.nu.1.in 3.Faciens tamẽ breui tempore plures alienationes,præſumitur non ſanæ mentis,ibi.nu. 18.& 19.

Sententia in dubio præſumitur lata contra actorem, eo quia non probatum. Pariſius in cõſilio 87.nu.53.in 3.uol.

Soluere indebitum nemo præſumitur uelle. Pariſius conſi.22. nu.24.in 4.

Scientia primi matrimonii ex publica uoce, & fama, quæ uiget in ciuitate.Pariſius cõſi.57.nu. 14.in 4.

Scientia & dolus præſumitur in his, quæ ſunt de genere prohibitorum, nec in illis poteſt allegari ignorantia.Pariſ.in cõſ. 57.nu.27.in 4.

Soluiſſe non præſumitur, ſi non fuiſſet obligatus. Beneuentus in ſuo de annua præſtatione.q. 10.nu.2.in 2.parte.

Succeſsiones alienas nemo præſumitur propriis anteponere uelle.Soc.iunior in conſil.185. nu.7.in 2.

Suggeſtũ qd᷑ per ſimplicitatẽ ſit p falſam interpretationem,& non per dolum præſumitur. Marſil.conſi.2 nu.6.

Simplicitas potius præſumitur, quàm dolus in eo,qui ſuggeſſerit falſam ĩterpretationem reſcripti.Marſi.conſilio 51.numerõ 27.

Scientia ex productione inſtrumenti, quòd producens ſciret contenta in eo.Crauett.conſi. 26.nu.3.in 1.uol.

Semel malus &c. ideo ſemel falſus præſumitur iterum falſum dicere. itẽ periurus ſemel. &c. plura Marſil.conſi.78. in 2.nu. 22.& ſeq.

Salutis æternæ quilibet memor præſumitur. Marſil.conſi.112. num.9.

Socij inter ſe ipſos mutuo tacitè mandaſſe præſumũtur, ut ea, quæ ad utilitatem tendunt ſocietatis per utrunque fieri debeant.Roman.conſi.398. numero

mero primo.

Scientia præſumitur in his, de q; bus eſt fama. Crauetta conſil. 57. num. 10.

Scire præſumitur inſtrumẽtum, qui de eo mentionem facit. Crauetta conſil. 65. num. 7. in primo.

Scire præſumitur contenta in ali quo papiro, qui in ea quid ſcri bit. Crauetta conſil. 73. nu. 39. in 1. ſcire etiam præſumitur quis contenta in ſcriptura, q̃ fuit apud eum. Crauetta ibi. num. 39.

Scientia præſumitur ex uicinitate temporis & loci. Crauetta conſi. 74. num. 2. & qui ſcit de parte inſtrumenti, pręſumitur de toto ſcire. Crauetta conſil. 74. num. 3. in 1 uolum.

Scholaris accipiẽs pecunias mu tuo præſumitur illas utiliter expẽdiſſe in neceſsitates ſcho laſticas, & pater accipiens pe cunias mutuo de tempore ca riſtiæ præſumitur illas expendiſſe pro alimentis familiæ. Crauetta in conſil. 91. num. 5. in primo.

Scire præſumitur quilibet de prouincia factum in una parte prouinciæ, quando illud factũ cõcernit totam prouinciam. Crauetta in conſil. 121. num. 3. Item ſcientia pręſumitur in his, qui ſimul habitant & com muniter uiuunt. Idem Crauetta conſi. 123. num. 1. in 1. & ſcire præſumitur quis de bonis communiter poſſeſsis quo modo & qualiter obuenerint. ibi. nume. 3. item præſumitur ſcientia ex qualitate facti, quã do eſt tale factum, quod uerisi militer ſolet in notitiam deue nire, & ſcire præſumitur quis teſtamentum alterius ex eo, quòd poſsidet bona eius hære ditaria, quando illa aliàs licitè poſsidere non poſſet, ibi. num. 4. & ſcientia præſumitur ex his, quæ communiter fieri ſolent. Item ſcire præſumitur inſtrumentum, qui illud producit, ideſt, quòd ante de eo notitiam haberet, ibi. num. 6. vide omnino totum illud conſilium, ubi de ſciẽtia fuſiſsimè.

Solutio in dubio præſumitur facta de pecuniis propriis ſoluẽtis, niſi aliud ex cõiecturis ſua deatur. Crauetta conſil. 129. num. 2. item ſolutio præſumitur facta de pecuniis commu nibus, quando ita de facili fieri poterat, ibi. num. 8. & an debitum præſumatur ſolutum, quando creditor creditori ſol uit, ibi. num. 3.

Simulatus præſumitur contractus ex ſola confeſsione, quando non conſtat de numeratio ne precij, in materia ſuſpecta. Crauetta conſi. 145. num. 7. & ibi quãdo ceſſat ſimulationis ſuſp cio, uide quando contractus præſumatur, uel non præ ſuma-

ſumatur ſimulatus, per Caccheranum deciſio. Pedemontan. 42.

Scientia ſtatutorum loci præſumitur in forenſi habitante in ipſo loco. Crauetta in conſi. 151. in 1. no. 24.

Scientia ualoris bonorum in eo, qui circa ea quotidie verſatur. Crauetta d. conſi. 51. nu. 24. uide ad rem deciſ. Pedemont. 41. num. 12.

Simulatio emptionis præſumitur quando emptor ex fama non reputatur idoneus ad emēdū bona tam magni ualoris. Crauetta in conſilio 153. numero 12. in 1.

Simulatio contractus arguitur, quando ille breui poſtea tempore reſoluitur. Crauet. in cōſilio 153. nu. 13. in 1. & quando ſimulatio cōtractus arguatur. plura deducit. Crauetta in cōſil. 156. per totum, quam uide omnino.

Solutio præſumitur facta uigore inſtrumenti præcedentis, quādo de alio debito, aut de alia cauſa nō apparet, etiam quòd ſit aliqua diuerſitas ſummę inter inſtrumentum, & ipſas ſolutiones ſecutas. Crauet. cōſi. 158. nu. 13.

Spurius in dubio nō præſumitur filius, ſed naturalis. Crauett. in conſi. 166. num. 1. ubi plura de ſpurio uide omnino.

Scientia præſumitur ex qualitate facti, quando eſt tale factū, quod ſolet in notitiam deuenire. Crauetta conſi. 168. numero 5. item ſcientia præſumitur in hærede de facto arduo defuncti. ibid. nume. 5. item ſcire præſumitur quis ea, quæ fiunt in loco, quem ſolitus eſt frequentare, ibidem numero 6. item ſcientia præſumitur inter compatriotas, ideſt præſumitur quis ſcire conditionem ſui compatriotæ. ibid. num. 6.

Suſpicio ſemper præſumitur contra eum, qui ſe opponit monitioni quorſum currat. Crauetta. in conſi. 181. nu. 6.

Scientia præſumitur teſtamenti paterni ex pluribus coniecturis, de quib. Crauett. conſil. 92. 93. nu. 6. & ſeq. uide omnino à Campo.

Solutio an præſumatur ex diuturnitate non petitionis, uel ſi ſciens ſe debere præſcribat. Cuma. conſi. 91. num. 4. & ſcientiam rei alienæ habere, aliud eſt quàm habere conſcientiā ibi. nu. 5.

Præſumitur pro ſcriptura, niſi pars uelit probare aliud fuiſſe actum, & aliud ſcriptum. Ab. in c. dudum, num. 7. de conuer. coniug.

Solenniter acta in factis antiquis omnia præſumuntur. Abb. in c. ea noſcitur. numero 9. & c. ſequen. numero 12. de his, quę fiunt

ſiunt a prela.

Præſumitur pro ſententia, q̃ tranſiuit in rem iudicatam. Abba. in ca. lator, nu. 3. de re iud.

Statutum, uel alia diſpoſitio loquens de nupta, uel de matrimonio habet locum in matrimonio præſumpto, uel nondũ conſumpto. Bal. conſ. 199. in 3. parte, nu. 1.

Si ſcientia teſtamenti non præſumatur, & ſint ſubſtituti pupilli, & ſit auia, an interim ſubſtituti excuſentur à petendo tutores, donec auia repudiet adeò, quòd ſi pupillus decedet non petito ſibi tutore per ſubſtitutos, nec per auiam infra annum ſubſtituti ſuccedẽt pupillo excluſa auia. Bal. conſ. 410. in 3. parte, num. 1.

Scientia teſtamenti non præſumitur. Bal. conſi. 410. in 3. parte, nu. 3. niſi ut per Pariſiũ conſil. 91. nume. 47. in 2. uolu.

Simulatus cõtractus emptionis, & uendi. quando præſumatur. Bal. conſi. 464 in 3. parte, num. 3. & 4.

Sententia an pro ea prefumatur. Bal. conſilio 492. in 3. parte numero 2.

Simulatus cõtractus ex ſola paucitate precii non præſumitur. Bal. conſi. 325. in 3. parte, nu. 2. ex quibus autem contractus ſimulatus præſumatur. Bald. in conſilio 438. in 5. parte, numero 2.

Scriptura theſaurariæ preſumitur uera & non ſimulata. Bal. conſi. 400. nu. 10. in 5.

Præſumitur pro ſententia arbitratoris. Bal. conſi. 227. nu. 5. in 1. parte.

Solutum non præſumitur dupliciter. Bald. conſilio 265. numero 5. in 1.

Solenniter acta an preſumantur. Bald. conſilio 381. numero 2. in primo.

Statuti ratio præſumitur multiplex, & non unica. Pariſ. conſil. 41. nu. 74. in 3. uol.

Scientia explicita, an præſumatur teſtati, uel inteſtati. Bald. conſilio 392. in 1. parte in principio.

Scientia, uel ignorantia an præſumatur per coniecturas. Bal. conſi. 392. in 1. parte, nu. 1.

Pro ſententia abſolutoria præſumitur. Bald. conſi. 79. numero 2. in 5.

Sententiæ quę preſumantur, & q̃ non prefumãtur, niſi appareat proceſſus, & quę nõ in iudiciis uel ſententiis. Bal. conſ. 399. in 4. parte, nu. 1. & prefumitur p̃ ſententia. Soc. conſi. 242. nu. 7. & magis prefumitur pro iuſtitia ſententiæ, quàm pro ritittudine. Soc. in conſi. 158. nu. 12. & preſumitur pro ſentẽtia, etiã ſecundi decreti lata in abſentem, & contumacem, quæ trãſiuit in rem iudicatam. Soc. cõſil. 158. nu. 9. in 2.

Præſu-

Prçſumitur pro ſolennitate enunciata. Soc. conſi. 158. nume. 18. in 2. uolu.

Et præſumuntur omnia ſolenniter acta, & in actu interueniſſe ex diuturnitate temporis. Soc. conſi. 46. nu. 41. uol. 4. Cor. conſi. 304. rem arduam. litera B, in 3. Cephalus conſil. 31. nu. 48. in 1. & 238. nu. 17. in 2.

Pro ſententia prçſumitur, quòd in dubio ſit iuſta conſi. 95. numero 8. in 2. Soc. iun. conſili. 4. nu. 3. in 2. & conſi. 39. nu. 4. in j. Pariſ. conſi 91. nu. 56. & ſeq. ſcilicet quo ad iuſtitiam, ſecus eſt, quo ad rectitudinem proceſſus. Rolan. conſi. 63. nu. 5 & 34. in 1.

Solennitates extrinſecæ propter antiquitatem præſumuntur. Corn. in conſi. 144. litera D, in 4. uol. uide omnino Dec. in cōſ. 409. & pſumptio ſonat in ſpecialitatem quandam. Corn. cō ſil. 45. litera A, in 4. uol. & præſumptio operaī, ꝙ ubi ſunt pares probationes illē obtineat, qui habet præſumptionē pro ſe. Corn. conſi. 91. litera 3. in 4. & prçſumptio iuris, licet nō requirat probationem, tamen requirit allegationē. Cor ne. conſi. 29 litera G, in 4.

Prçſumptio iuris, & de iure eſt probatio clariſsima, & habet locum in ſtatuto requirente probationem inſtrumētalem. Iaſ. in conſi. 25. in 1. uol. ſed ad puniendum inquiſitum nō ſufficit. idem Iaſ. in conſi. 111. in j. uol. uide Rui. conſi. 69. nu. 7. & 14. uol. 5. uide omnino etiam Rui. conſi. 17. nu. 7. uol. 4. & cōſil. 62. nu. 21. uol. 5.

Scire quis prçſumitur, quod publicè dicitur, ſeu de quo publica eſt fama Cur. iun. conſil. 20. nu. 5. in 2. Capicius deci. Neapo. 69. nu. 18. & Gramma. deci. 36. nu. 15. Bart. in l. Celſus, nu. 6. ff. de uſucapionibus, an præſumatur per ſententia proceſſu in dubio reuocato. uide omnino Lanfrancum in c. quoniam contra, numero 39. de probat. in princ.

Prçſumptio ut inducatur, quòd ſolennitas interuenerit, quantum tempus requiratur. Soci. iun. conſi. 22. nu. 17.

Prçſumptio ſcientię oritur ex fama. Aret. conſ. 122. nu. 1.

Prçſumptio pro ſententia, uel ſolennitate ceſſat, quando ex ꝓductis de defectu apparet, etiā ſi diuturnitas temporis adſit. Rui conſi. 62. nu. 19. uol. 5.

Simulationis prçſumptio ſublata eſſe dicitur ex eo, qui contractus executionem, & effectum habuerit, ac longo tempore ſeruatus fuerit. Rui. cōſi. 215. nu. 13. uol. 1.

Solennitatis prçſumptio contrariam recipit probationē. Rui. conſi. 154. uol. 5. nu. 13. puta ēt ex inſpectione īſtrumēti. Rui. conſi.

conſi.41.num.18.uolum.1.

Præſumptio ex unitate ſermonis præſumptioni, quæ oritur & ſumitur ex mente teſtatoris cedit. Ruin. conſi.3.num.12.uol. ſecundo.

Scire quis præſumitur, quæ gerũtur in eius domo. Ruin. conſil. 162.num.8.uol.4. & 162.num. 8.uol.3.

Simulationis inſurgit magna præſumptio, ſi uenditor ſemper remanſit in poſſeſsione. Eſt communis opinio ſecundũ Corn. conſil. 205. in præſenti colum.1. uer. nec uidetur, vol. 3. de quo Gribal. in ſuo commu nium opinionum, uer. uenditio. ibi. quando uenditor &c. Et ſi ſemper pro re uendita ſuſtinuit & ſoluit onera & collectas, & quando remanſit in ſuo æſtimo, & quãdo ultra ueram ſortem redimendo debebat ſoluere plus. Et ſi eſt factum pactum, ꝙ teneretur omnes expenſas ſoluere, uide omnino Pariſium conſi.55.nu. 53.& ſequen. in 1 uolu.& præſumptio ſimulationis, quæ arguitur ex naturali coniectura, & ratione intellectus eſt ſatis ualida. Pariſ. conſi.86. num.37. in 3. uolum. item ſi uendens cum pacto retrouẽdendi erat in paupertate & neceſsitate tempore alienationis. Roland. conſi.40.num.37.

Soluere indebitum quis non præſumitur. Pariſius conſilio 21. num.24.

Præſumitur pro re iudicata & ſententia, niſi conſtet de nullitate ipſius. Pariſi. conſil. 125. num.31. & ſequen. nec præſumitur, quando in ea non fuere enumeratæ ſolemnitates, ibi: num.33. idem & quando contra appellatio. ibi. num.34. vide tamen Gratum reſpon. 122.num.3.uolum.1.& pro tela iudiciaria ipſius ſententiæ præſumitur. Gratus reſpon. 122.num.2. volum.1. Riminal. conſi.147.nu.11.& conſil.274. num.18.& 19. Brun. inter conſil. feu. conſi.115.nu.22.& Soci. conſi.39.num.4.in 1.vol. Mart. plenè conſi.38.num.4.& 8.ſeq. & ibi Plotus in addi. & Marti. conſi.45.num.6. Roland. conſi. 10.num.25.in 2.

Præſumuntur omnia proceſsiſſe ſcienter, ſolemniter & iuridicè ex curſu temporis. Pariſius conſi.25.num.44. ult. uol. Rimin. conſi.430.num.10.

Præſumptio, quæ inſurgit a ſolitis adeò potens eſt, ut rem ita eſſe credatur, niſi contrarium probetur. Gratus reſpon. 13. num.39.uol.1.

Statuti præſumptio fortior tollit debiliores. Gratus reſpon. 54.num.54.uolum.1.

Præſumptio non eſt pro eo, qui aſſerit ſe ſoluiſſe. Gratus reſp. 75.num.33.vol.1. fallit, ut ibi.

Præſumptio & coniectura, quòd ſolitus erat præſtare defunctus in interpretando legato alimentorum omnibus aliis præfertur. Gratus reſpon. 87. num.2.in 1.

Præſumptio, ſiue coniectura animi diſponentis, quę inſurgit ex ſolemnitate adhibita, uel non adhibita ſuccumbit, & tollitur, quando ex uerbis expreſsis conſtat de uolunta e diſponentis. Gratus reſpon.7. num.26.in 2.uol.

Præſumptio, ſiue coniectura euitandæ ſuperfluitatis eſt potēs ad corrigendum.Gratus reſp. 126.num.37.

Præſumptio ſimulationis ceſſat, quando fit in inſtrumento longo interuallo facto ab alio. Rimin.conſi.216. num.27.

Præſumptio eſt, quòd ſcholaris accipiens pecunias mutuo illas utiliter expenderit in neceſsitates ſcholaſticas, et pater accipiens pecunias mutuo de tpe cariſtiæ præſumitur illas expendiſſe pro alimentis familiæ. Crauetta conſil.91. num.5.

Præſumitur forenſis ignorare ſtatuta alterius ciuitatis. Ripa reſpon.lib.1.c.2.num.27.

Præſumitur quilibet ſcire ſtatuta ſuæ ciuitatis. Ripa reſpon. lib.1.c.2.num.18.

Præſumptio, quæ pro ſententia eſſet, quando proceſſus non appareret, tollitur ex actorū inſpectione. deciſ.Neapo.per Capiccium 69.num.28.

Sententia præſumitur lata infra inſtantiam propter longinquitatem temporis, licet de ea nō appareat. Grammatic. deciſ. Neapo.24 num.2.

Sententia habet pro ſe præſumptionem, quòd acta iudicij ꝓceſſerint, ſi tranſiuerit in rem iudicatam, & etiam, quo ad rectitudinē proceſſus, & quo ad inſtantiam. deciſ.Neapolit. per Grammat.24. num.3.

Pro ſententia pręſumi debet, maximè cōtra abſentem, ſi elapſum fuiſſet biennium poſt ſententiam, quia tunc etiam ſine actis præſumēdum eſt pro ea. Grammat. deciſ. Neapoli.24. num.8.Cæpha. conſil. 180. nu. 1.in ſecundo.

Præſumitur pro ſententia, quæ tranſiuit in rem iudicatam, ſiue lata fuerit in præſentem, ſiue in abſentem & contumacē uerum, uel fictum. Grammat. deciſ.Neapol.24.num.13.

Socij nominatio facit præſumptionem in caſibus exceptuatis, in quibus quis poteſt interrogari de ſociis, ſed requiritur eſſe legitima præſumptio, ad hoc ut faciat legitimum indicium ad torturam. Gram. deciſ.Neapol.28. num.2.

Scire præſumitur quis, quod cōmuniter aliis innoteſcit. Grāmat.

mat.deciſio. Neapo.36. nu.19. ſic & omnes de prouincia, ibi. num. 20. ſic & regnicolæ, nu. 21. & 22. excuſantur infirmi grauiter, & minores, ibi. numero 23.

Præſumptio eſt, quod nemo uelit extraneas ſucceſsiones ſuis præferre. Alba conſilio 24. numero 4.

Præſumptio ſimoniaca ex ſignis, & coniecturis probatur, uide Alex. de Neuo inter conſi.cri. conſi.97.num.12.

In ſtatuto requirente probationem ſufficit præſumptionem legis.Caſſaneus in conſi.Burgun.fol.80. nu.28. Nã præſumptio legis dicitur veritas, ibi. num.27.

Prçſumptio fraudis,falſitatis,aut doli inducitur per ea,quæ contra ſtylum debitum efficiuntur.Caſſane. in conſuetu.Burgun.fol.1.nu.12.

Præſumitur contra aliquem, aut pro aliquo ratione malæ, aut bonæ ſocietatis.Tiraquell. de legibus connubialibus in l 5. num.29.

Præſumptio oriens ex poſſeſsione diuturna longiſsimi tẽporis facit præſumi omnem ſolẽnitatem.Alc.conſi.45. numero 2.lib.1.

Nemo præſumitur quicquàm debere alteri,& tamen ſolutio inducit cõtrariam præſumptionem, adeo ut is qui ſolutũ repetit teneatur ipſe probare, quod eſſet indebitum.Alciat. conſi.16.nu.6.in 6.lib.

Scientia præſumitur ex longinquitate temporis,& patientiæ præſtitæ.Alcia.conſi.29.nu.17. lib.8.

Seruitus nõ præſumitur,niſi quatenus concludenter probetur Alciat. conſilio 27.numero 5. lib.5.

Præſumptio eſt contra ſolitum delinquere . Port. conſilio 30. numero 22.& conſilio 147.numero 64.

Præſumitur contra illum, q̃ interpellatus non ſoluit, & poſtea eo tempore offert,quo nemo eſt,qui recipiat,& ecõuerſo.Cepha.conſi.8.nu.8. in 1.

Præſumptio ſubornationis eſt cõtra teſtes , qui depoſuerunt poſtquàm locuti ſunt cum parte.Rolan.conſi.38.num.3.in j. libro.

Scire prçſumitur quilibet,quç in domo ſuo geruntur.Alc.conſi. 5.nu.14.in 1.lib.

Spurius in dubio quis non præſumitur, ſed naturalis, ut euitetur ſuſpicio delicti,quòd quis damnatum coitum commiſerit. Mattheus Brunus Ariminẽſis inter conſi. ultimarum uoluntatum per Zilettum, in cõſilio 175.nu 66. uide omnino contra Dantem Sogarium Doctorem.

Prçſumptio 30.annorum,quas ſo-

lennitates nõ faciat uideri interueniſſe. Ceph. conſil. 171. nu. 40. in 2.

Præſumptio ſciẽtiæ grauat eum, contra quem militat ad probandum errorem. uide Bellonum ſupputationum lib. 2. capitu. 6.

Præſumptio eſt pro ſententia, in qua pronunciatum fuit aliquẽ eſſe ſanæ mentis. Crot. in cõſ. 5. num. 8.

Præſumptio eſt, ꝙ ſenatus Principis non proferat ſententiam iniquam. Rolandus in cõſ. 38. nu. 19. in 2. uol.

Non præſumitur pro ſentẽtia iudicis, cui de nocte traditus fuit proceſſus, & de mane iudicat, ita nec pro decreto, quia pręſumitur facta ſine cauſæ cognitione. ita Bar. in l. prolatam. C. de ſenten. Hier. But. in l. ſciendum ff. de uerb. obli. & Pet. de Anch. conſi. 82. inc. uiſis diligẽter narratis, & actitatis.

Qui ſcire debet, præſumiť ſciens eſſe, licet ſit ignorans. l. ſed & ſi pupillus. §. proſcribere. ff. de inſti. ac.

Præſumptio, quicquid reperitur ſcriptum in libro mercatoris, præſumitur ſcriptum de eius mandato, & uolũtate. Crauetta de antiquitate temporis. parte 1. nu. 277.

Sanus quilibet pręſumitur. Ripa de Peſte. nu. 483.

Præſumptio uehemens eſt, & colligitur ex ſolitudine. Gui. Pap. Singu. 917.

Præſumptionibus, & coniecturis uerificatur, quòd quis aliquid ſimulauerit, uel ficte ſcripſerit, & ſic ſimulatio probatur ꝑ coniecturas. Grãmaticus conſil. 31. nu. 9.

Præſumptio an ſit pro ſententia recẽter lata, quando ab ea nõ fuit appellatum. Portius concluſione 42. per totum.

Præſumptio eſt, & præſumitur ꝑ ſtatu pręſenti. l. ſi ii, qui. C. de adulteriis.

Pręſumptiones, ubi & quando attendantur in præſtatione annua, uide omnino Iac. Vcnentum in tracta. de annua pręſtatione, parte 1. q. 6. nu. 5.

Societas omnium bonorum non præſumitur, niſi probetur. Bertran. conſ. 101. per totum. in j. uol. li. 2. ubi pro Freguia mirabiliter.

Præſumptio fit pro ſententiæ ſolennitate. Afflic. deciſ. 345. numero 9.

Præſumitur quòd unica præſtatio, ſiue ſolutio ſit facta per errorem, niſi ut per Millium in reperto ubi & alia circa præſumptiones.

Præſumitur in dubiis, quòd ſententia eſt lata contra abſentẽ. Millius in reperto. & pro ea ꝑſumitur, quòd ſit ritè, & iuſtè lata, quando eſt lata in pręſentem non reclamantem, ſecus

ſi in

ſi in abſentem.ibi.ubi ſuſius.

Præſumitur ſententia in ſcriptis lata, ſi dicat in perſona prima nos talis iudex pronunciamus &c.ſecus,ſi dicat in tertia perſona, talis iudex pronũciauit. Millius in reperto.

Præſumitur ſcientia in facto alieno,ubi quis debet prius inquirere de ueritate.Millius in reperto. uerſic. præſumitur pro ſententia.

Præſumitur,quòd ſententia ſit lata ex cauſa, de qua in actis apparet,quia ſententia refertur ad acta.Millius in repert. ſuo.

Soluiſſe non præſumitur, ſi non fuiſſet obligatus, nec præſumitur error, qui tanto tempore libera e potuit.Iaco.Beneuentus in 2.parte tract. de annua præſtatione,nu.7.q.10.

Non præſumitur quis habere ſciẽtiam omnium,quæ continẽtur in codicibus librorum, ubi cõtinentur multa negocia implicita.Alex.cõſ.84.uol.1.alterat Bar.in l.non fatetur, & l. pe.ff. de confeſsis.Zaſius conſ.15.in 2.parte.

Qui penes ſe habet teſtamẽtum præſumitur ſcire contenta in eo.Abb.in conſil.19.in 1.parte Alexand in conſilio.97.ad fin. ſeruitium non eſt præſumendum debitum,niſi ut per Damaſum brocardo 96.

Sacerdos an quis præſumatur ex eo, quòd vocatur dominus,uel donnus Ioannes. Firma.in reperto.

Sacerdotium non facit præſumi alios ordines præceſsiſſe. Firma.iſto uer.

Scientia præſumitur poſt duos mẽſes à die publicationis, vel ad arbitrium iudicis. Firman. iſto uer.

Staturi ratio talis eſſe præſumitur,qualis eſſe tenetur.Cacherannus deciſio. Pedemont.59. nume.10.

Quãuis pro ſententia recenti nõ præſumatur ſine proceſſu. tamen pro ualde antiqua ac illius proceſſu,& narratis in ea præſumitur, quamuis acta nõ reperiantur abſque alia probatione, & multo magis Caſſiodorus.deciſ.3.de procur.

Præſumptio eſt contra ſaluãtem rem propriam,& alienam dimittentem. ubi & quomodo poterit excuſare. Capra conclu.73.14.

Sanguinem ſuum nemo præſumitur habere exoſum. Beluiſius in rubr.de inuaſore ſuper uer. & ipſum,num 5.

Sanguinis ratio tollit præſumptionem inferendæ iniuriæ.Beluiſius in rub.de iniuriis. ſuper uer.quòd dictus.nu.5.

Solennitate principali probata, præſumitur cæteros interueniſſe. Alciat. in rubrica de iudici. uide plura de ſolennitatibus, per Crauettam

tam de antiqui. tempo. ubi te ducit repertorium litera O,& litera S.

Succeſſor alicuius iuſtã hẽt cãm ignorantiæ.l. qui in alterius.ff. de reg.iur.& eod.ti.in 6.

Senex prçſumitur minus uiuere quàm eger,in Prag.fol.124.ſnu mero 3.

Soluendo qui p̃ſumatur. Cagno. in l.nemo dubitat,num.7.ff.de reg.iu.

Solennitates requiſitç ad emphy teuſim,quæ ſint,& an prçſumã tur interueniſſe ex antiquitate temporis,& ibi mandatum, quando præſumatur. Boſsius de bonorum publicatione,nu mero 61.

Solutio.ex ſolutione primi & ultimi anni prçſumitur ſolutio medii temporis Tiraquell. de præſcrip pagin.86.& legitima cauſa prçſumitur ex diuturni tate ſolutionis,& ex diuturna ſolutione.Tiraquell.de prçſcr. pagi.71.

Sentẽtia nulla nullam pro ea habet prçſumptionem. Tiraquel lus de prçſcri.pag.69.

Semel poſita qualitas prçſumitur adeſſe.Tiraquel.de præſcr. pagi.84.

Sententia rectè riteque lata prç ſumitur propter tẽporis diuturnitatem.Tiraquel. de præſumptio.pagi.60.

Sententia habet pro ſe prçſumptionem,fallit in ſententia in cauſa matrimoniali.Pariſ.con ſil.51.nu.56.in 4.uolu.

Solennitas adhibita prçſumitur in uenditione rei eccleſiaſticç ob longum tempus , ſed & in omni alienatione.Tiraquellus de prçſcrip pagi.62.& ſolenni tas extrinſeca nõ prçſumitur. niſi ob longum tempus,ibi pa gi.64.ſolennitas autem diutina ex diutina poſſeſsione præſumitur præceſsiſſe,ibid.ſolen nitas extrinſeca ex longo tem pore prçſumitur , ubi non req ritur ſcriptura. ibi. ſolennitas tendens in prçiudicium tertii, non prçſumitur ex longo tem pore,ibi.ſolennitas , cui facile renunciari poteſt,facilè præſu mitur,ibi.pag.68.

Solutio nõ prçſumitur , niſi ſubſit cauſa. Tiraquel.de prçſcriptione,pag.38.

Senex præſumitur citius mori, quàm iuuenis. Duenas regula 40.in 8.limi.

Soluiſſe retro prçſumitur,qui apocham oſtendit in qua conſtat ſoluiſſe tribus annis proximis prçteritis. Duenas regu la 54.ubi ponit regulam & fal entias.

Salutis propriç immemorẽ quẽquam eſſe lex non prçſumit Turza.communi opi.101.

Sciẽtia prçſumpta ſufficit , ut cur rere incipiat quadriennium ad petẽdum reſtitutionem in integrum.Menochius de recuperanda

peranda poſſeſsione. fol. 144. num.1:6.

Scientia uitii præſumitur in eo, qui titulo lucratiuo ſucceſſit, non autem in eo, qui ex titulo oneroſo. Menochius de recupe.poſſ.fol.179.nu.43.

Succeſſor ſingularis præſumitur ignorare poſſeſsionis, & rei uitium in qua ſucceſsit. Menochius de recupe.poſſe.fol.178. num.27.

Succeſſor non prçſumitur ignorare factũ ſui pdeceſſoris. Menochius de recu.poſ.nu.3.fol.178.

Soluens debita, quando fructus bonorũ uix ſufficiunt ad expẽſas præſumitur ſoluiſſe ex pecunia aliunde accepta. Socyn. conſi.16.in princi.in 3.uolu. & ibi quid in hærede poſt mortẽ teſtatoris ſoluente.

Solutio canonis pro re aliqua facta per decennium, facit rem præſumi emphyteuticariam, & eo modo, quo ſolutum fuerit iu emphyteuſim ſoluenti conceſſam. Gratus reſpon.76. num.25.in 1.uol.

Præſumptio, quæ eſt pro ſententia, quæ tranſiuit in rem iudicatam, ſcilicet in ea ordinem iudiciarium ſeruatum fuiſſe, adeó potens eſt, ut cõtra eam non admittatur, probatio niſi per confeſsionem partis. Gratus reſpon.123.nu.3.in 1.

Scientia præſumitur in his, quæ quis ſcire, & inueſtigare tenetur. Gratus reſpon.12. numer. 39.in 2.uol.uide Craue. de antiqui.tempo. par.2.num.23. & parte 4.nu.31.

Sententia lata præſumitur ex cã non ſcripta, ubi tranſiuit in rẽ iudicatam. Rimin.in conſi.31. num.14. & preſumitur lata in id, quód acta ſonant, & ex leuiori cauſa. Abb.in c.aduerſario de exceptionibus, nu.11.

Simulatus contractus uenditionis præſumitur ex paruitate precii, & pacto de permutando. Rim.conſi.74.num.30. in j. item ex precio rei uenditæ nõ proportionabili. Steph. de Federic.in trac. de interpreta. iuris, parte 3.nu.21.T.1.

Simulatio non præſumitur, ubi interuenit precium iuſtum, & quis cõfiteatur pciũ recepiſſe. Rim.conſi.155.nu.11.in 1.uol.

Simulatio præſumitur, quãdo aliquod pactũ apponitur in alio inſtrumento, non in inſtrumẽto contractus. Rim. conſi.198. nu.10.in 1.uol.

Socius an præſumatur acquiſiuiſſe ex ſocietate, & pecunia cõmuni. Rim.conſi. 300.numero 93.in 2.

Solennitas omnis prçſumitur in conuentione. Rimi.conſi.304. nu.11.& in rebus eccleſiaſticis ibi.nu.12.ex diuturnitate temporis lib.2.

Si agatur de inſtrumento facto longiſsimo tempore 30.anno-

rum,quo tempore prȩſumitur ſolennitas ſeruata uide Cach. deciſ.165., uide tamen poſtea deciſ. Tholoſa 351.& in addi. vide de ſolennitate intrinſeca & extrinſeca plura per Machellum in uarijs pro Coia. patrocinio 2.& ubi te reducit repertorium.uerſi. ſolennitas,& & patrocinio 32.33.

Et ſolennitas extrinſeca etiã prȩſumitur in conceſsione immunitatis.Bellonus conſil.39.nu. 6.& 7.uide omnino Mod.Par. conſili.44 per totum ubi pro Coia,Crottus conſilio 26. nu. 7.& conſi. 12.num.12.& uide plura de ſolennitate pro Coia per Cepha.conſi.47.in 1.& Cepha.conſi.162.nu.17.in 2.& in conſi.171.in 2.uide omnino.& ibi.nu.57. quòd ſolennitas extrinſeca præſumitur ob mendacium, & uide Rolandum in conſi.90.nu.39. ubi & alia in j. volu.& tam in factis antiquis, quàm recentibus, an & quãdo prȩſumatur ſolennitas &c. Ab. in c.in præſentia, nu.14. de renunciatione,uide omnino fuſiſsimè per Fel.in c.ſicut,de ſententia,& re iudicata,Sal.in l.1. C.de uſuris.

Solennitas extrinſeca non præſumitur.Fallit ut per Rimi.in cõſil.343.nume.2.& 3.in 2.& per Machellum patrocinio 32.numero 8.& ſeq. uide omnino ẽt pro Coia,& uide etiam in ſequenti patrocinio,vide quæſo pro Coia.

Solutionis diuturnitas facit præſumi cauſam allegatam,quãdo cauſa & obligatio aliqua non apparet. Rimi.conſi. 365. nu.14.& 15.in 2.

Solennitas explicita, & implicita præſumi debet in inſtrumẽto.Rim in conſi.414.nume.11. in 3.

Probationes ex longa ſolutione procedit, ubi agitur de modico præiudicio.Rimin. in conſi. 430.numero 57. in 3.uol.

Sentẽtia habet præſumptionem pro ſe,etiam non obſtante pẽdentia cauſæ nullitatis. Rimi. cõſi.531.nu.17.in 3.& magis pſumitur pro ſententia de longinquo lata Zaſ.conſ.30. nu.2. in 1.& poſt appellationem nõ præſumitur pro ſententia. Alexan.in l.4.§. condemnatum.ff. de re iud.nu.16.

Scientia,& patientia eius, q actũ impugnare potuiſſet, facit pſumptionem pro ſolennitate actus.Ferretus in conſi.142.in 1.nu.11.

Scientia non præſumitur, ubi antiqua inſtrumenta non habentur. Chaſſan.conſilio 4.nu.12.

Spurium quem eſſe lex præſumit, quæ legis præſumptio habetur pro plena ueritate. Alc. conſi.52.nu.5.in 5.quòd intellige in caſu ſuo.ut ibi & in conſil.1.eo.uol.

Soluere

Soluere nomine ſuo potius, quàm alieno quis prçſumitur. Aemyli. conſilio 29.nu.2.

Simulare quis non præſumitur apud honeſtos uiros, neq; cũ Principibus neque cum his uiris, à quibus dependet eius ſalus. Alba conſi.46.nu.10.

Sanæ mentis unuſquiſque præſumitur, ſaniq; iudicii, & facere, uel non facere, quæ quilibet homo ſani iudicii faceret, uel non faceret. Alba in conſil.46. num.4.

Simulatio non præſumitur. Alba in conſi.97. uide per totum de ſimulatione, vbi pulchra.

Subuertere uoluiſſe nemo præſumitur, q̃ magno labore prius fecerat. Zaſ. conſil.2. numero 12. in 1.

Scientia domini de procuratore non præſumitur. Neuiza. in cõſilio 19.nu.10.

Solennitas actus prçſumitur, maxime, ſi de ea fiat in actu mentio, & interueniat partium prçſentia, quando actus eſt de recenti. Capra in conſil.10. numero 3.

Semel malus ſemper prçſumitur malus, & ſemper bonus præſumitur ſemel bonus, & illud, quod ſemel fuit tale, ſemper præſumitur, niſi fuerit variabile, uel de neceſsitate, uel de poſsibilitate contingente. Capra cõſ.145.nu.4. & ſeq. & quis non præſumitur eſſe & perdurare in poſſeſsione rei, licet ſemel fuerit poſſeſſor, ibid. numero 16.

Solutum precium non præſumitur, niſi probetur. Neuus conſ. 23.nu.3.

Soluendo quilibet præſumitur. Machellus patrocinio. 34.numero 11.

Societas non cõtrahitur, ſi alter tantum negocietur. Gui.Pap. conſi.20.nu.6.

Statuta non præſumitur ignorari, ubi quis in eo loco frequentat. Laudenſis in conſil.15.numero 8.

Simoniæ præſumptio ceſſat per ſequentem patientiam. Bombi.conſi.20.nu.49.

Præſumptio eſt pro ſententia, in qua pronũciatum fuit aliquẽ eſſe ſanç mentis. Crottus conſ. 5 num.8.

Subductio præſumitur in factis immoderatè, licèt erratum ſit & iuramẽtum ſuper his interpoſitum nihil operatur. Crottus conſi.26.nu.21.

Societas an præſumatur contracta inter fratres ſimul cohabitantes. Crottus conſi.40 nu.1. ſocietas tamẽ inter fratres facile præſumitur. Portius conſi. 68.nu.23.

Subductionis præſumptio adeſt ex immenſa donatione, uel in factis immoderatis, licet iuratum ſit, & maximè poſitis in iuuenili ætate, uel mulieribus.

Crottus in conſil. 120. num. 30.

Simulatio præſumitur ex retētione poſſeſsionis, quando inſtrumentum uend.tionis contrarium continet. Crottus in conſilio 141.

Præſumitur contra illum, qui interpellatus non ſoluit, & poſtea eo tempore offert, quo nemo eſt, qui recipiat, & econuerſo. Cepha. conſi. 8. nu. 8. in j.

Solennitas tractatuum præſumitur ex temporis diuturnitate. Cephalus in conſilio 47. numero 12. in 1.

Solennitates requiſitæ ex lapſu decennii interueniſſe præſumuntur. Cepha. conſi. 51. num. 27. in 1. uol.

Statutum non præſumitur uelle corrigere, quod eſt diſpoſitum de iure communi. Cepha. conſil. 138. nu. 50. in 1.

Scientia præſumitur ex publica uoce & fama. Cepha. conſilio 147. nu. 6. in 1.

Solutio prǽſumitur facta ex inſtrumento præcedenti ualido, ubi non conſtat ex alia cauſa factam fuiſſe. Cepha. in conſil. 198. nu. 12.

Societas non prǽſumitur renouata, niſi probetur. Cepha. conſi. 148. nu. 23.

Scientia præſumitur in hærede defuncti de facto arduo. Rolā. conſi. 19. nu. 44. in 1. uol.

Scientia præſumitur ex his, quæ communiter ſolent fieri. Rolan. conſi. 36. nume. 12.

Scientia teſtamenti in ſuis præſumitur, quando in ciuitate erat publica fama, quòd defunctus fecerat teſtamentum. itē ſi fuit teſtamentum publicē regiſtratum, uel ſi de eo fuerit facta mentio in præſentia hæredis. Rolandus conſilio 36. numero 15. & ſeq. in 2. uol.

Sententia lata ex præſumptionibus non debet nocere tertio poſſeſſori contra quem plenè probatum eſt de dominio. Bal. conſi. 149. nu. 1. in 3.

Simulatio præſumitur, ſi uēditor retinuit in ſuo æſtimo bona uendita cum pacto de retrouēdendo reemens ſoluat gabellam uenditionis. Rolan. conſi. 39. nu. 32. in 2. ubi etiam dicit, quòd ſimulationis præſumptio oritur, ſi uendens cum pacto retrouendendi erat in paupertate, & neceſsitate tempore alienationis. item ſimulationis pſumptio inſurgit ex clauſula appoſita in uenditione cū pacto de retrouēdendo, quòd nō per ſimulationem, ſed per meram ueritatem inſtrumentum fuit celebratum, ibi. num. 37. 38. & 39. uide fuſius per Cepolam in trac. de ſimulatione contractuum, per totum.

Solitus delinquere præſumitur delinquere. Portius conſi. 141. num. 64.

Scholaris prǽſumitur pauper, qa faculta-

facultates non præſumuntur. Barba.in trac.de præſtan. Car. di.in 3.q.Baſilica.1. partis,nu. 19.T.2.

Statutum præſumitur, quod inter ſtatuta reperitur. Maruitius in trac.de canoni. ſanc.in ultimo dubio,nu.36.T.3.

Spoliatus non præſumitur, q ſpõte renuntiat. Paui.in trac. de uiſitationibus, nu.36. 3.tomo q.5.2.partis.

Scholaris talis præſumitur,qualis in ueſtib. reperitur.Rebuff. in tract.de priuile.ſcho.in 94. priuile.nu.6.T.5.

Scholares portantes arma præſumunť mali. idem Rebuff. in 110.priuile.nu 3.T.5.

Scholares præſumuntur ignorare conſuetudines ciuitatis, ſicut peregrini. Rebuf.in tract. de priuil.ſchola.in 129.priuile.nu.5.T.5.

Sententia præſumitur ualida, ſi lata ſit utraq; parte præſente, & non contradicente.Lanfrãc. de Oria.in trac.de probat.nu. 41.in prin.T.15.

Senes,prudentia maior in ſenib. præſumitur.Tiraquellus in p̃fa.de iure primigeniorum,nu. 85.& præſumuntur uirtutib.& moribus antecellere,ibid.nume.149.

Scientia facti alieni non præſumitur,& fundans ſe in ſcientia eã probare debet.Grammat. deciſ.Neapo.81.num.11.& ſcire quis præſumitur, quod cõmũniter ſcitur,& quòd ea quæ publicè in prouincia fiunt ſeu in aliqua eius parte, & ſcire omnes de regno præſumuntur ea,quę notoriè,& publicè fiũt in regno.idem & in uicinis. ibidem nu.19.20.21.& 22. excuſantur grauiter egroti, & minores,ibi.nu.23.& ex quib.præſumatur,& colligatur ſcientia Pariſius remiſsiuè licèt, in cõſilio 72.nu.13.in 3.uol.

Solui ubi debeat ex qualitate pſonæ præſumitur.Bart. in l.ſed & ſi ſuſceperit.§. ſi libertis.ff. de iudiciis,nu.3.

Suus & neceſſarius, an in dubio præſumatur immiſcere.Bar.in l filius,& in l. cum bonis.ff. de acqui.here.

Scire quilibet præſumitur uires ſui patrimonii. Bar. in l.quiſquis.C. de reſcin. uenditione.

Scire quis præſumitur illud,quod eſt ſibi denũtiatũ ad domum. Bar.in l.ſi tutor.C.de periculo tuto.& curat.nu.2.

In dubio præſumendum eſt pro ſubditis.Abb.c.cum in contẽplatione,nu.1 de reg.iur.arg. c.ſuper hoc,de renun.& l.cum de indebito.ff.de proba.

Scire ſtatuta quis præſumiť poſt duos menſes.Abb. in cap. cognoſcentes,nume.8. de conſtitutio.

Sententia Principis lata ſine cauſę cognitione non habet præ-

ſumptionem ualiditatis. Abb. in c. cum inter, numero 9. de electione.

Siniſtra aliqua ſuſpicio non pręſumitur inter conſanguineos incontinentiæ, dummodo ſint bonæ famæ, & conditionis. Abb. in c. ſi nobis. de cohabit. clerico. & mulie.

Scholares præſumuntur ignorare ſtatuta loci, cum principaliter uacent ſtudio. Abb. in c. ex reſcripto, nume. 8. de locato, & conducto.

Sententia non pręſumitur iniuſta ex eo, quòd ſit lata contra probationes in actis factas. Abb. in c. in præſentia, nu. 2. de renuntiatio. & pro ſententia præſumitur, non tamen eſt iuſta, & de iure, nu. 4. & 10. & 11 ibid.

Solennitas præſumitur in actu emanato à uiro magnæ diſcretionis. Abb. in ca. 1. de clericis peregrinis, nu. 5.

Sententia præſumitur lata à iudice competenti. Abb. in c. cum in iure de of. deleg. nu. 8. & ſeq. intell ge tamen, ut ibi.

Scholaris præſumitur facilius impetrare reſcriptũ quàm alius. Abb. in c dudum, nu. 1. de præſumptionibus.

Subſcribens ſcriptæ præſumitur habere notitiam cõtentorum in dicta ſcriptura, & quòd intellexerit, & illis conſenſerit. Pariſius in conſilio 77. numer. 26. in 3. uolum.

Sponſalia pręſumuntur facta per uerba de præſenti per immiſſionem annuli. Abb. in c. tenor de ſententia, & re iudica.

Sententia, licet in dubio pro ſententia præſumatur, & interim mandetur executioni, tamen ſecus eſt in cauſa matrimoniali. Abb. in c. tenor, nu 9. de ſententia & re iudica. & an ſentẽtia pręſumatur lata citata parte, ibid.

Sententia in dubio præſumitur lata contra abſentem. Fel. in c. tenor, nu. 1. de ſententia, & re iud. etiam poſtquàm tranſiuit in rem iudicatam, ibid. numero 2.

Sententia an præſumatur lecta in iudicio. Fel. in cap. quoniam contra de prob. num. 32. & ibi alia de ſententia.

Scriptura quando præſumatur ſuſpecta. Albe. in l. iubemus. C. de prob.

Stipulatio an præſumatur interueniſſe in inſtrumento, uel in ſcriptura priuata, quòd aliqs promiſerit aliquid, nec fiat mẽtio de interrogatione, quæ debet pręcedere, uel ſi teſtes hoc deponãt. §. ſi ſcriptum. ubi Io. Fab. inſtitut. de inutilib. ſtipulationibus.

Simulatio non pręſumitur, ſi iuſtum precium confeſſetur. Sal. in l. ſi cuiuſcũq;. C. ne liceat potentioribus.

Soluen-

Soluendo, qui non eſt, non præſumitur ſoluendo fuiſſe. Sal. in l. ex per ſona, nume.1.C. de probatio.

Simulatus contractus principalis, ſimulata p̄ſumitur & guarentigia. Soc. l.1, nu.102. ff. ſol. matri.

Solēnitas intrinſeca regulariter præſumitur. l. ſciendum. cum ſim. ff. de uer. ob. fallit ut p̄ Soci. regula. 375. ubi fuſius.

Solēnitas extrinſeca regulariter non præſumitur, niſi probetur ut l. quæcunq; ff. de publi. & gl. in l ſciendum. ff. de uer. ob. fallit ut per Soci. regula 376. ubi fuſius.

Scire quilibet præſumitur ualorem rerum ſuarum. Caſt. in l. ea conditione. C. de reſcindenda uenditione, niſi quando eſt deceptus ultra dimidiam, ibi. num. 2.

Sententia an in dubio præſumatur lata præcedēte peremptorio, & citatione. Iaſo. in l.1. nu. 53. ff. de officio proconſu. & legati, uide omnino ubi reſidet in hoc, quòd aut fuit appellatum à ſententia, & non præſumitur lata præcedente citatione, & peremptorio, niſi ī actis appareat. Al às ſi non fuit appellatum à ſententia, quia tūc in dubio præſumitur lata præcedente citatione, & peremptorio.

Sententia lata ex præſumpta p̄ſumptione nunquam tranſit in rem iudicatam. Iaſ. in l. 1. num. 22. ff. ſi cert. petatur.

Soluens præſumitur ſoluere pro ſorte, & non pro uſuris. Iaſ. in l. ſi poſt moram, ff. de eo, quod certo loco, num. 1.

Seruitus conſtituta præſumitur ex diutina poſſeſsione, etiam diſcontinua. Iaſ. in l. qui in aliena, num 46. ff. de acquir. hær.

Scire quilibet præſumitur illud, quod publicè ſcitur, & publicè eſt notum, & eſt publicè famæ in loco, ubi commoratur. Iaſ. in l. is poteſt, num. 72. ff. de acquir. hæred. & quilibet de p̄uincia præſumitur ſcire illud, quod publicè factum eſt in parte prouinciæ, quando ſumus in factis concernentibus totam prouinciam ibi. nu. 74.

Scire iura quilibet præſumitur. Iaſ. in l. Gallus. §. & quid ſi tantum, num. 51. ff. de liberis & poſthumis.

Stipulatio præſumitur communi nomine recepta ex his, quæ prius acta ſunt, ſi erat actum, quòd communi nomine ſtipuletur. Iaſ. in l. ſtipulatio. §. quęſitum, num. 5. ff. de operis nonunciatio.

Soluendo in futurum, quòd quis efficiatur, præſumitur. Iaſ. in l. decem, num. 20. ff. de uerbor. obligatio.

Scientia an præſumatur propter perſonarum affinitatem. Bal.

in l.ſi filium,num.1.C.de libera.cauſa.
Scientia an præſumatur in teſtatore.Bal.in l.cum alienam,nu.12.& in addi. C. de legatis.
Scientia an præſumatur.Bald. in l.quicũque, num.3. & in apoſtillis,C.de ſeruis fugitiuis.
Suſpicio an præſumatur in parua quantitate. Bald. in auth. ſed iam, num. 3. C. de dona. ante nup.
Suſpicio & p̃ſumptio an & in quibus differant. Bal. in l. quamuis, & in apoſtillis, C. ad l. Iul. de adulter.
Stipulatio præſumitur, ſi in inſtrumento reperitur interrogatio & reſponſio. Angel. in l. iuriſgen.§ quòd ferè,num.2.ff. de pactis.
Solennitas intrinſeca & extrinſeca quãdo præſumatur. Alex. in l.ſcien.ff.de uerbor. obliga. num. 12.item ſolemnitas intrinſeca præſumitur regulariter,limita non procedere in ſolennitate teſtium, ibi.num.13. & non præſumitur ſolemnitas intrinſeca in ſolemnitate materiali, ut eſt precium in contractu uenditionis, & ſolemnitas extrinſeca non præſumitur,niſi probetur, limita propter diuturnitatem temporis, ibi. num. 19. & an ſolemnitas extrinſeca pręſumatur in actis contentioſæ iuriſdictionis, ut ſi lata eſt ſententia, an præſumatur præceſsiſſe litis conteſtationem, & aliæ ſolemnitates: & ſolemnitas extrinſeca præſumitur in laudo,ibi.num. 22. & an ſolennitas extrinſeca præſumatur in nuntio referente,ibid.nu.44.uide ad ſupradicta Marti.Lauden.conſil.45.& ibi per apoſtil.
Dicere ſolemnia ſeruaſſe,an pręſumatur pro ſententia confirmationis.Lapus allega.44.
Sententia an præſumatur lecta, & ſcripta.Alex.in l. ſciendum, nu.49.ff.de uerbo.oblig.
Simulatio præſumitur, ſi ago, & tracto tecum, ut des mihi pignus,& poſtea eum incontinẽti vendo.Ale.in l. ſi quis aliter, nu.22.ff.de uer.oblig.
Scientia præſumitur ex trib. quãdo fui præſens actui, quando fuit mihi denunciatum,& quãdo publice dicebatur. Ang.in l.Titius.§. Lucius Titius, nu.3. ff.de lib.& poſth.
Scientiæ malitię, & fraudis præſumptio degenerat cõtra agẽtem aliquid illicitè.Ang.in l.ſi quis ſub.ff.de condi.inſtitu.
Scire præſumitur in dubio quis actum geſtum in ſui præſentia Ang.in l.ſi tutor,nu.2.C.de pericu.tut.& cura.
Scire præſumitur quis ea, quæ denunciata ſunt domi ſuę.Ange.in l.ſi tutor,nu.4.C. de peri cu.tu.uel cur.
Solennitas extrinſeca, & ſi non

præſumatur tamen ex antiquitate nedum cētum, ſed etiam 30.uel 40.annorum præſumitur,etiam ſi de alterius præiudicio principaliter tractetur. Caſsiodorus deciſ.3.uide omnino pro Coia, de procuratoribus,uide omnino Franciſcū Marcum deci. Delphina q.88. in 1.Marti.Lauden.conſi.45.& ibi per Apoſtil. ſi tantum ex lectura antiqui inſtrumenti poteſt probari, quod non fuit ſolenne cōtra præſumptionem, quę oritur ex antiquitate,plura apoſtil.ad conſi.Marti.Laudenſis in ordine quinquageſimum.

Scire qui debet, præſumitur, licet ſit ignorans.l.ſed & ſi pupillus. §.proſcribere.ff. ali.inſtito.ac.

Scriptura præſumitur ex antiquitate temporis Crauet.de antiqui.tēp.ubi te conducit eius reperto.ubi plenè uer.iſto.

Solennitas intrinſeca, & extrinſeca,quando præſumanē. Crauetta de antiqui.tempo.ubi te conducit eius reperto. uer ſic. iſto.

Sententia in dubio cauſa cognita lata præſumitur,præterquā ſi intra modicum tempus ferretur, quia tunc præſumitur præcipitata. Vantius de nullitatibus proceſſ. fol. 214. numero 34.

Sententia in dubio non præſumitur lata in præſentem, ſed in abſentem. Portius conclu.46. uer.tenendo,lib.2.& pro ſentētia antiqua præſumitur, & ibi de ſolennitatibus.

Sententia lata ex cōtumacia potius contra abſentem.Portius concluſ. 6. uide omnino lib.1.

Solēnitas, an præſumatur,quòd interuenerit propter antiquitatem temporis. Portius conclu.29.in 5.lib.

Solennitas in ſententia an pręſumatur interueniſſe. Portius cōclu.42.lib.3.

Sententia lata ex præſumptionibus nullo modo trāſit in rem iudicatam. Viuius cōmuni opinione.56.parte 2.& opi cōmuni 252.parte ea.

Sententia ad hoc ut dicatur lata de antiquo, ut pro ea præſumatur, etiam in ea non facta mentione ſolennium actorum relinquitur iudicis arbitrio,attēta qualitate eius, qui ipſam ſententiam tulit. Viuius opin. communi.261.parte 1.

Sequeſtratio permiſſa eſt, quando præſumptio eſt, quod quis litigat cauſa differendi iudicium,ut interim capiat fructus. Machellus patrocinio.38. numero 28.

Soluiſſe non præſumitur, ſi non fuiſſet obligatus. Beneuentus in trac.de annua præſtatione. q.10.nu.2.in 2.parte.

Scientia præſumpta, quomodo cogno-

cognoſcatur. Benintendius deciſione.71.nu.6.

Solennitate non obſeruata præſumitur dolus. Boerius.q.2.nume.54.parte 1.

Simulationis præſumptio oriri non poteſt in emptione, cum poſſeſsio eſt emptori tradita. Afflic.deciſ.65.num.3.

Solennitas extrinſeca ex uetuſtate nō prẹſumitur. Afflictus deciſ.368.nu.8.

Solennitas ex tractu temporis præſumitur probata ſuperioris ſcientia & patientia deciſ.107. numero octauo. Vide Mart. Lauden. conſi.45. num. me.9. & eſt præſumendum cōtra eum, qui tarde agit, uel accuſat, quòd eſt contra illos, q. non agunt contra parētes, ſed contra filios, nihil contra patres dicendo, dum uiuunt, & poſt mortem agunt contra filios. Marti. Lauden. in conſ.51. nu.12. uide omnino.

Solutio debiti prẹſumitur ex diuturnitate temporis. Caſt. cōſi. 126.col.1.uer. tollitur libro 2. Corn.conſi.277.col.2.uer.ideo non eſſet, lib.4. Cephalus conſ. 240.nu.7.cum ſeq. Cuman.conſilio 91.nu.4.uiſa copia &c.fol. 35.& deciſ. parlamenti Delphina.q.273 nu.3.lib.1.

Scriptum aliquid inuentum præſumitur unluiſſe ſcribēs.l. ſciēdum, ubi glo.ff.de uer.ob.

Scire quiſq; præſumitur facultates ſui patrimonii.l. quiſquis. C.de reſc.uendi.auth.ſed cum teſtator.C.ad l.Falc.

Semel calumniatus prẹſumitur adhuc uelle calūniari.l. ſi cui. §.iiſdem.ff.de accuſa. quia qui ſemel eſt malus &c.

Saluuſconductus in dubio prẹſumitur conceſſus non propter importunitatem partis, ſed motu proprio. Alcia. conſi.38. col.2.lib.3. Herculanus de cautione.c.37.nu.5.

Semel, quod fuit in uita hodie eſſe præſumitur. Cagnolus in l.ſi emancipati, numero 92.C. de colla.

Secreta faciunt prẹſumere malum, & cōtra ſecreta facile prẹſumitur. Io. And. in c.ubi periculum. de elec. in 6. in no. facit 81.diſt.c.cleri. Marti. Lauden. in conſi.31.nu.2.

Sententia antiqua habet pro ſe præſumptionem, & adeo præſumitur pro ſentētia antiqua, quòd ſi reperitur ſententia ſola iudicis, arbitri, uel arbitratoris abſque proceſſu, & abſq; actis, & abſque citationibus, quòd ualet, & prẹſumūtur omnia acta, & omnia ſolennia, & alia, quẹ requiruntur ad ualiditatem ſententiæ interueniſſe ubi eſt lapſum tempus centum annorum uide conſi. Martini Lauden. & ibi addit. numero 12. iterum cognoſci poſſit, & ſententia lata prẹtextu

præ-

præſumptionis contraria præſumptione tollitur. Alci. conſi. 27. nu. 5. & 6. lib. 6.

Societas quando eſt contracta ſub certis pactis, de quib. conſtat ex uero partium conſenſu, tunc renouatio præſumitur facta ſub eiſdem conditionibus. Alciat. conſi. 89. nu. 8. lib. 8.

Societas eſt facti, et ideo non præſumitur, niſi probetur, et niſi quatenus ſigna & coniecturæ neceſſario inferunt. Alciat. conſil. 113. lib. 8. uide tamen Bal. in conſi. 155. in 5. ubi qualiter & ex quibus præſumatur inter aliquos ſocietas.

Solutio præſumitur fieri ſolum reſpectu eius debiti, quod cõſtat præceſsiſſe. Alciat. conſil. 107. num. 7. lib. 8.

Stipulatio de reſtituendis decẽ, præſumitur facta propter mutuum præcedens. Alciat. conſ. 107. num. 8. lib. 8.

Scientia non præſumitur, niſi ꝓbetur. Alciat. conſi. 115. num. 22. lib. ult.

Sponſus præſumitur in matrimonium conſentire, qui mulierẽ duxit in uxorem cum conditione, ut eã carnaliter cognoſceret. iuſ. n. tunc præſumit amborum purum conſenſum acceſsiſſe. Ideoque ſtatuitur matrimonium tale eſſe ſeruãdum. c. de illis, de ſponſa. impube. & c. per tuas, de condit. appo. no. Specula. de præſum-ptio. in c. unico, & hęc quidem eſt pręſumptio iuris & de iure. Iodocus in practica ciuili, ca. 178. tit. de proba. per pręſumptio. num. 39.

Sententia lata ex probationibus pręſumptiuis, uel priuilegiatis, nunquam tranſit in rem iudicatam, ſed poteſt quandocunque comperta ueritate reuocari. Eſt cõmunis concluſio & opinio ſecundum Cor. conſ. 55. uiſis col. 7. circa fi. uerſic. & primo allegatur. vol. 3.

Simplicitas pręſumitur in muliere, minore & ruſtico. Bal. in rub. C. de rerum permutat. in fin. Marſil. ſing. 450.

Sententia, quæ tranſiuit in rem iudicatam habet pro ſe pręſumptionem. Bertran. conſil. 232. num. 11. in 3 uol. lib. 1.

Scientia pręſumitur cõtra ruſticos, qui faciunt aliquid clarè. uide in addi. ad ſingu. Corſet. uer. occultè.

Sententia contra unum inducit pręſumptionem cõtra ius tertii. uide Petr. Rauenna. in eius aureo alphabeto, uer. ſententia, uerſi. regula eſt.

Stipulatio, uel ꝓmiſsio ſine cauſa quando ualet, uel non. Alexan. in l. a Titio, ubi & cęteri, ff. de uerb. obl.

Societas in dubio contracta pręſumitur ſecundum conditionem perſonarum facta. Cępola.

la in conſi.42.nu.2. in ciuilib.

Societas an contracta uideatur inter fratres. Bald.conſil.120. in primo.

Scire an filius pręſumatur teſtamentum patris,& an per coniecturas probetur ſcientia,uel ignorantia.Bald.in conſi. 392. in 1.parte,num.1.

Scientia pręſumitur ex his, quę communiter fieri ſolent. Caſtrenſis in conſi.94. in 2.num. 2.& de quib. eſt publica fama in loco, in quo uerſatur. Alex. conſi. 66.in 7.uol.nu.23.& 24.

Statuta quis ſcire pręſumitur in loco,ubi habitat.Ale. in conſi. 66.nu.2.in 4.uol.

Sentẽtia pręſumitur lata ex cauſa,quæ minus grauat. Alexan. in conſi. 196.nume.33. in 6.uolumi.

Stetiſſe & fuiſſe quis pręſumitur ubi eſt de ciuitate.Alex.conſi. 220.in 6.nu.4.et qui ſemel ſtetit in certo loco præſumitur in poſterum ibi ſtetiſſe, & fuiſſe ibi.nu.5.

Statutum poteſt inducere p̃ſumptionem ſolutionis. Ale.conſi. 220.nu.7.

Saluusconductus pręſumitur ad poſtulationem conceſſus.Alexan.in conſi.235. nume.4.in 6. uolum.

Sententia præſumitur lata, quæ apparet in actione probata. Alexan.conſi.12.nume.3.in 7. uolum.

In ſententia de antiquo lata pręſumitur ſolennitas actorum. Alexan.conſi.94.nume 7.in 7. uolum.

Solennitates debitæ præſumuntur,ubi res eſt antiquiſsima. Alex.in conſi.101.num.8. in 7. uolumi.

Solennitas extrinſeca non tamẽ p̃ſumitur in actibus ſaltem extraiudicialibus. Alexand.in conſi.112.in 7.uol.

Ad hoc ut debitor tanquàm ſuſpectus, & fugitiuus capi poſſit,dẽt talis ſuſpicio ex coniecturis ſaltem,& pręſumptionibus probari, nec ſufficit iuramentum creditoris,eſt communis opinio,ſecundum Dec. in conſi.76 circa med.uol.1 de quo Gribal.communium opinionum,uer.ſuſpicio,uide Viuium uer.debitor.

In inſtrumentis pręſumitur ſtipulatio.Pet.Rauennas in eius Alphabeto,uer.officia.in fi.

Scholares ſunt calidi,& aduerſus eos pręſumitur.Bal.l.neq; natales.C.de epiſc.& cle. Viuius communium opi.lib.1. uer.donatio facta à patre filio. in fi.

Soluta non pręſumitur pecunia, niſi probetur ſoluta l. quinquaginta.C. de probati. ratio dictæ pręſumptionis eſt ſecundum Bald.ibi, quia quædam ſunt perpetua,& immutabilia ut iura, & in iſtis præſumitur in pręſenti,quod fuit in prętento

rito

rito; unde obligatio præſumitur durare, quia tempus nõ eſt modus tollendæ obligationis, vt l. obligationum ferè. §. placet. ff. de uer. ob.

Societas omnium bonorum non præſumitur, nec cenſetur contracta, niſi ſpecialiter, & exp̃ſſè dicatur. Cepola conſ. 42. numero 6. & conſilio 43. nu. 6.

Simulatus contractus nõn præſumitur ex hoc, quòd donator poſt donationẽ remãſit in poſſeſsione. Bar. in conſi. 65. nu. 4. & quando dicatur ſimulatus, uſurarius, & illicitus. Bal. conſ. 123. in 1.

Solutum non præſumitur dupliciter. Bald. in conſi. 295. numero 5. in 1.

Sententia habet præſumptionẽ ad præſumendam ſolennitatẽ. Alex. conſi. 219. nu. 23. & 28. in 6. uolum.

Contractus quis dicatur ſimulatus, & quæ faciant contractum ſimulatum, & an iurans cõtractum eſſe uerum, & non ſimulatum faciat eum præſumi ſimulatum. Bal. conſi. 114. in 3. & Bal. in conſi. 464. num. 4. eo. uol. 3. & in conſi. 438. num. 2. in 5. uolu. & admittũtur prȩſumptiones contra ſimulationem contractus. Caſt. conſ. 143. nu. j. in 2. uol.

Sententia an habeat pro ſe præſumptionem. Bal. conſi. 492. in 3. uolum.

Sententia nõ habet prȩſumptionem, niſi appareat proceſſus, & quæ præſumantur, & q̃ non in iudiciis, uel ſententiis. Bald. conſi. 399. in 4. uol. & uide omnino Cacheranum in deciſ. Pedemonta. 13.

Sententia quȩ tranſiuit in rem iudicatam habet prȩſumptionẽ pro ſe, quia præſumuntur omnia ſolenniter acta, & omnia, de quibus in ſententia præſumuntur uera. Cepha. conſi. 16. num. 5. in 1. Alex. conſi. 43. nume. 19. in 6. & cum ſententia poteſt ferri ex diuerſis cauſis, quorum una eſt iuſta, alia iniuſta, ex qua lata præſumetur. Caſt. conſi. 136. nume. 6. in 1. & conſi. 99. in 2. nu. 3.

Sententia lata ſine cauſæ cognitione eſt nulla, & ex breuitate temporis præſumitur non adhibita cauſæ cognitio. Caſ. cõſil. 247. nu. 3. in 2.

Præſumptio reſultans ex præſtationibus annuis factis ab aliquo nõ eſt iuris, & de iure. Alexand. conſilio 113. nu. 4. in 1.

Sanæ mentis quempiam eſſe notarius in inſtrumento ſcribẽs non præſumitur ſanæ mentis. Ale. conſi. 85. nu. 21. in 2.

Sententia in dubio præſumitur iuſta Alexand. conſilio 63. nu. 12. in 4.

Seruatum illud prȩſumitur fuiſſe, quod conſueuit communiter accidere, & ſeruari. Alexã.

in conſi.80.in 4.num.3.

Statuti ignorantia in dubio præſumitur. Alex. conſi.86.numero 6.in 4.

Statuta tamen quis ſcire præſumitur in loco ubi habitat. Alex. conſil.67.nu.2.in 4.uolu. uide tamen Alex.

Sententia præſumitur recta, quã do tranſiuit longum tempus. Alex.conſi.130.nu.7.in 5.

Sententia pręſumitur lata ex cauſa, quæ uera apparet in actis. Alex.in conſi.66.nume.2.in 5. uolum.

Sententia à qua non eſt appellatum præſumitur nedum quo ad rectitudinem, ſed etiã quo ad rititudinem. Alex.conſ.25. nu.1.in 6.uol.

Sententia arbitratoris habet ꝓ ſe præſumptionem. Alc.in cõſ. 43.nu.7.in 6.

Solennitas præſumitur interueniſſe per temporis diuturnitatem. Alexã. conſi.92.nu.8.in 6. uol.& conſi.218. nu.1.5.6.7.& 10.eo.uol.& conſi.219.num.15. eo.uol.& nu.26. ſolennitas autem extrinſeca non præſumitur, ibid.nu.18.& num.28.niſi lex exigeret ſcripturam, ibid. num.27.

Scientia non pręſumitur in facto alieno.l.fi.ff.pro ſuo.c.ignorãtia de regu iur.in 6.Bolognin. conſi.77.nu.11.

Solutam præſumitur eſſe in cauſam neceſſariam pecuniã, uel debitum. Cacheranus deciſione 171.& 58.nu.10.

Solennitas an præſumatur diuturnitate, ſeu antiquitate temporis interueniſſe. Cacheranus deciſione Pedemonta.173. per totum, & tractatus, & aliæ ſolennitates, quæ in rebus eccleſiæ alienandis requiruntur præſumuntur propter antiquitatem temporis interueniſſe, & communis opinio, ut ꝑ Gribal.communi opi.ner.eccleſia Vide Crauettam in ſuo de antiquitate temporis.& in conſ. 313. numero 5. uerſicu. itaque text.in d.l.quacunque & nota omnino quòd tranſactio cum auctoritate ſuperioris, & ſeruatis ſeruandis intelligitur, & procedit in re dubia, quando iura eccleſiæ non ſunt clara & liquida. Crauetta conſ.323.numero 2. in 1. quòd no. contra Coiam, uide etiã omnino Nattam conſi.162.in 1.uol. ubi bene de ſolennitate intrinſeca, & extrinſeca, & quando pręſumatur, & quando non.

Status præſens, præſumitur ante Siluanus conſilio 99.numero 18.in 2.

Solutio diuturna etiam per 10. annos facit præſumi obligationis cauſam allegatæ. Siluanus in conſilio ultimo.nu.11.uol.2.

Singularitas non nocet in his, per quæ peruenitur ad præſumptionem iuris. Caſt.in conſilio 395.

395.nu.1.col.2.in 2.uolu.Cravetta in conſi.73.numero ...in 2.uolum.

Seruitus non præſumitur.Bertachinus uer.ſeruitus.

Simulatio non præſumitur, & eã allegans debet probare.Rolã. à Valle in conſ.6. nu.28.& ſeq. in 3.uol.

Subſcribens ſe ſcripturæ, illã approbare prçſumitur.Ant.Gabriel in ſuo communium conclu.titu. de præſumptio.conclu.3.

Sigillum apponens ſcripturæ,illi præſumitur conſentire.Ant. Gabriel.in ſuo communiũ conclu. concluſione.4.tit. de præſump.fol.39.

Solutiones tres ultimas,& continuatas probans,ſemper præſumitur antea ſoluiſſe,uide Ant. Gabriel. in ſuo communium opinionum, conclu.11.titu.de Præſumptio.

Scholares ſunt callidi, & aduerſus eos præſumitur, ut tradit Bald.in l.neque natales.C. de proba & Iaſ.in l.non hoc.numero 17.C.undelegit.quos adducit ad hoc Viuius commu. opin. lib. 1. uerſi.donatio facta à patre.in fi.

Sententia,præſumitur pro ſentẽtia,licet ſit appellatum,& poteſt allegari per eum, pro quo ſtat ſententia. Caſt.in l.ſi inſtituta.§.de inofficioſo,num.3.ff. de inoffi.teſtamento,uide omnino Bal.in addi l.& poſt.ff.de tranſac.ubi quando præſumatur pro decreto, ſententia & proceſſu.

Societas contracta uel non contracta inter fratres, quando præſumatur,uel ne, uide omnino Bal.in conſi.19.in 1.uol.uide omnino.

Socius pauper, qui poſtea multa acquiſiuit,præſumitur ditatus ex pecuniis ſocietatis. Rimin. conſi.300.nu.10.& nu.93.97.& num.100.

Subſcriptione ſcripturæ priuatę probata,cætera,quæ continentur in ea cenſent̃ probata,ſaltem per modum confeſsionis, quia tota eſt una ſcriptura, & tendit ad unum finem,& licet alia ſit ſolennitas chartæ, ſiue chirographi, alia contractus, ſiue negocii, tamen connexa, ſunt & p̃ſumit̃ utrunque uerũ, ex quo reperitur ſcriptum, & non ſolum prçſumitur uerum, ſed ſolenne.Bal.conſ.175.nu.2. in 1.uol.

Solenniter & legitimè acta præſumuntur omnia,ex quo ſuperior poſtea interponit decretum,uel conſenſum.Bal.conſi. 221.nu.2.in j.& maxime in factis antiquis, ut ibi per eum, & ibi dicit etiam, quòd neceſſitas, uel utilitas interuenire præſumitur in contractu ex quo cõcluſum eſt in tractatu.

Salutis immemores non præſumuntur

muntur ipſi contrahentes, & præſertim, quando ſunt religioſi. Bald.conſi.221. in 1.numero 3.

Seruitutem interdum lex magis præſumit in muro quàm dominium, quia minus uertitur in præiudicium.l.ſi fundum.§.qui fundum.ff. de leg.1. & Bald.in conſi.233.in 1.uol.

Scriptura theſaurariæ præſumitur uera & non ſimulata. Bal. conſi.249.nu.1.in 1. & non præſumitur color quæſitus in ſcribendo, niſi probetur ex perſpicuis indiciis, ibid.

Stipulatio præſumitur interueniſſe confecto inſtrumento. §. ſi ſcriptum, inſt.de inutilibus ſtipula.Bald.conſi.384.nu.1.in 1. uolu.& confecta ſcriptura, quia propter ſcripturam præſumitur ſtipulatio interceſsiſſe.l. ſciendum.ff.de uerb.ob. Bald. conſi.455.in fi.in 1.uol.

Subſtitutio fideicommiſſaria præſumitur, ex illa conditione, ſi ſine liberis deceſſerit.l. precibus, C.de impube. Bal. conſil. 36.in 2.

Pro ſententia abſolutoria præſumitur.Bald. conſi.166. in 2. & conſil.79. in 5.uolum. numero ſecundo,

Sui præſumuntur eſſe ſocij pro æqualibus partibus, non pro inæqualibus. Bald. conſi.190. num.1.in 2.uol.

Scriptum ſubſcriptum tribus teſtibus habet præſumptionem ueritatis.Bal. conſi.191. num. 7.in 2.

Spoliatus præſumitur dominus, & eccleſia ſpoliata domina præſumitur. Bal.conſi.265. num.1. in 2.vol.& res ex quo ſemel fuit eccleſiæ, ſemper præſumitur eſſe ſua.l.ſiue poſsidetis, C. de probat. Bal. cõſi.267.in 2. uol.

Submiſsio cum ſit præiudicialis non præſumitur. Bald. conſil. 121.in 3.uol.num.4.

Scripturæ, multum præſumitur pro ſcripturis archiuij publici.C.de fide inſtrum. authent. ad hoc.Bal.conſi.161.num.3.in 3. uolum.

Status præſens, in quo mulier eſt durare præſumitur, donec appareat contrarium. l.moueor, C.de ſeruis expor. Bal. conſil. 175.in 3.colum.1.uer. octauo.

Statutum præſumitur rationabile, & illa præſumitur eſſe ratio, quę aſsignari poteſt, ut patet in commento Vlpiani, quod facit ad omnia edicta prætorum, & l.1. ff. de poſtul. Bald. conſi.200.num.3.in 3.uolum.

Sententia, ſi propter antiquitatē temporis non poteſt conſtare de proceſſu, præſumitur pro ſententia, quòd fuerit lata ex probationibus, ſi ſententia facit mentionem de actib. aliàs ſecus.Bal.conſi.204. num.5. in tertio.

Scientia præſumitur, quando quis præ-

præſens actui fuit. uide plura in conſ. 195. in 3. & ibi quando præſumatur quis ſcire teſtamentum, & alia, & in ſeq. conſi.

Solutū fictū trib. annis continuis præſumitur retro ſingulis annis ſolutum. Bal. conſil. 315. in 3. num. 2.

Statuta ignorare pſumitur princeps. Brunus in reperto. ſuo. in uer. ignorare.

Statuta ciuitatis ipſius originarius non præſumitur ignorare. Fran. Cur. conſil. 27. col. 10. uerſic. præmittendo. Brunus ubi ſupra.

Societas accidentalis de facili præſumitur, ubi reperitur naturale conſortium, & ſic commercium ſequatur conſorciū naturale. adiunctis tamen actibus indicantibus ſocietatē. Bal. conſi. 178. in 4. uolum.

Sententiam obtinēs ſemper præſumitur fouere iuſtitiam. Bal. conſi. 397. num. 1. in 4.

Sententia, & pro ſententia, & de ſententia non præſumitur, niſi appareat proceſſus. Bal. conſil. 399. nu. 1. in 4. licet ex ſententia oriat̄ præſumptio. idē Bal. conſi. 2. col. 2. in 5.

Statutum poteſt fingere, & præſumptionem iuris, & de iure inducere. Bal. in conſi. 483. nu. 2. in 4. uol.

Scientia iuris prēſumitur, non facti. Bal. conſi. 1. in 5. uol.

Solennitas non præſumitur, & maxime extrinſeca, niſi potuerit interuenire, ex cohērentiis ipſius contractus. Bal. conſili. 511. in 5. nu. 1.

Solutio diuturna facit præſumi cauſam obligationis principalis, & acceſſoriæ, ſed nō patientia. Bald. in l. ſolent, col. fi. in j. lec. ff. de officio proconſ. ui de omnino.

Scriptura libri mercatoris prēſumitur facta parte prēſente. l. 1. C. de contrahen. & committē. ſtip. uide C. de fal. l. qui ueluti. Bald. in l. ſi quis, in addi. col. 2. circa prin. ff. de eden.

Suſpicio non præſumitur, & ideo ille, qui dicit debitorem ſuſpectum debet probare. Bald. in l. item. ff. de procur.

Scire quilibet prēſumitur id, qđ eſt publicè notum. Bal in l. uerius. ff. de prob. abſens tamen ignorare prēſumitur, et quilibet prēſumitur memor corū, quæ fecit, et ratione facti prēſumpti quandoque quis ſcire prēſumitur, ut in eo, qui aperuit atteſtationes. item ſcire ratione officii. ratione ſanguinis, ratione contractus, ratione uicinitatis. item quia ſe ſolum fecit, ibi.

Salma non prēſumitur mulaterii, ſed mercatoris. Bal in l. cū proponas, nu. 10. C. de nautico fœnore.

Solennitas in dubio prēſumitur, ut quòd teſtes ſint rogati, & tabel-

tabellio, ut not. C. de iuris, & fac. ignor. l. ſi poſt diuiſionem. Bal. conſi. 275. num. 2. in 2. uol.

Sanæ mentis quilibet prçſumitur eſſe, niſi contrarium probetur. l. nec codicillos. C. de codicillis. c. cum dilectus, extra de ſucceſsio. ab inte. Bal. in conſ. 304. in 2.

Sententia ab incompetenti iudice nunquam habetur pro aliqua, uel nomine, nec legis præſumptione. Bal. conſi. 332. nume. 2. in 2.

Statutum ſub uerbo intelligatur inducit prçſumptionem iuris, & de iure. Bald. conſilio 2. in 3. uolum.

Sententia prçſumitur iuſta, & licet in iudiciis non prçſumatur ſolennitas, ſicut prçſumitur in contractibus, tamen p̄ſumitur iuſtitia, non. n. ſolum præſumā ſeruatum ordinem iudiciorum, niſi ſententia ſit lata in prçſentem, non reclamantem, et ex quo apparet ritè ꝓceſſum prçſumitur, quòd rectè et iuſtè. Bal. in l. alias autem, col. 2. ad fi. ff. de iureiur.

Syndicus non prçſumitur, niſi ꝓbetur, & requiritur etiā, quòd aduerſarius ſit certificatus. Bal. in l. ſi non ſortem. §. qui filio, col. 3. ad fi. ff. de condic. indebi.

Societas, quæ prçſumitur ex actibus nunquàm prçſumitur ultra, quàm extendantur. Bal. in l. ſi fratres. 3. col. ff. pro ſocio.

Societati prçſumitur renunciatum eo ipſo, quòd ſocii ſeorſum mercantur, et quilibet facit facta ſua. Bal. in l. itaque, in lectu. antiqua. ff. pro ſocio.

Solennitas intrinſeca præſumitur extrinſeca. nō ſic ſtatus intrinſecus ideſt naturalis prçſumitur extrinſecus. ideſt accidētalis. Bald. in l. et quæ, col. 2. ff. de pigno. col. 2. in lec. antiq. ad fi. col. 1.

Senes, ꝓ ſenibus prçſumitur. Bal. in l. ſi de tabulis ff. de fide inſtru.

Scriptura quælibet prçſumitur efficax, niſi contra probetur, et prçſumitur potius duplicatio, quàm repetitio. Bal. in l. quinquaginta. ff. de proba. et præſump.

Soluta pecunia prçſumitur, niſi probetur, quòd eſt uerum, ſi creditor agit, ſecus ſi alius non habens ab eo cauſam, et ſecus ſi habet. Bald. in d. l. quinquaginta de prob.

In ſolutione prçſumitur contra ſoluentem, niſi aduerſarius neget recepiſſe, quia tunc præſumitur dolus. ex quo eſt conuictus, fallit in illis, qui erāt impunè, contra quos non præſumitur. Bal. in l. cum de indebito. §. ſin uerò, in prin. ff. de ſolu. ubi etiam dicit, quòd illud, qđ eſt in parte uerum, præſumitur quaſi quaſi præſumpti. ꝗ

in

in totum ſit uerum, ex quo trã ſiuit in executione inter partes. Item, quod olim verũ ſemper præſumitur uerum, & licèt ſolutio indiſcreta, ideſt, quę nõ aliter cauſam annexam præſumatur cum cauſa, & ſufficiat cauſa præſumpta in genere tamen ſecus eſt in obligatione, ſeu chyrographo, quia non eſt efficax, niſi habeat cauſam annexam ſpecificatam, vt ibi per Bald.

Semel quod fuit, eſſe præſumitur in l. in liberę. ff. de rit. nup. col. 2. & ideo niſi aliud apparet, nõ præſumitur qs legitimus, niſi probetur, ſicut nõ præſumitur matrimonium, niſi probetur, & ſoluti præſumuntur homines, qui fuere ſoluti, & ſi qs p̃ſumeretur legitimus, quare impetraret priuilegiũ à Principe, ibi Bal.

Stipulatio p̃ſumitur à lege. Bald. in l. inter ſocerum. §. cum pater patrem. ff. de pact. dotalib. col. 4. cir. med.

Sanitas mentis præſumitur, quando notarius dicit, talis teſtator ſanus mente &c. Bald. in l. ſanum mente. C. de tranſ.

Seruus propter beneficiũ libertatis lex præſumit, quòd erit legalior domino. Bal. in l. exigendi. C. de procura. col. 2. numero 4.

Sumitur præſumptio à ſolitis habere. unde hæredes vſurarii p̃ſumuntur habere libros uſurarum, qui conſueti ſunt in hæreditate remanere, ut licet in petitione quis faciat mentionem de inſtrumento, tamen ſi illud inſtrumentum præſumitur eſſe penes aduerſarium, nõ oportet, quòd edatur ad deliberandum. ſ. ſecus ad probãdum. bal. in l. ſi legatum. ff. de edendo.

Sententia iniqua præſumitur extrinſeca, quæ tangit aliam p̃ſonam, quàm ipſum contrahẽtem, ſecus de intrinſeca ſolẽnitate, quã natura uerborum poteſt includere. Bal. in l. quæcunque uerò. §. j. ff. de publiciana.

Sententia an pręſumatur lecta, & appellatio præſumitur interpoſita in ſcriptis, eo quòd reperitur in actis. Bal. in l. quęcũque. in apoſtillis. ff. de publiciana.

Superior mandat per hæc uerba, ſummariè te informes, & referas nobis, qualiter accipiẽtur iſta uerba. Reſpon. aut ſunt p̃lata ad ſimplicem inſtructionem, aut referuntur ad cauſæ deciſionem exinde fiendam p̃ Superiorem, primo caſu ſufficit ſummaria cognitio, p̃ quã religio ſuperioris poſsit informari ad inſtructionem, & præſumptionem, ar. l. qui ultimo. ff. de pęn. 2. caſu diſtinguenda eſt natura iudicii, nũquid ſentẽ

tia lata ſuper eo generet ple-num præiudicium, uel non. Nã ſi generat plenum præiudiciũ requiritur plena ꝓbatio. Sin autem ſemiplenum præiudicium ſufficit ſemiplena, ideſt præſumptiua probatio. Bald. ita in l. iudices. ad fi. C. de iud. quod bene notet Reuerendus D. Iulius Coccapanus Carpẽſis, & uicarius Reuerendiſsimi Epiſcopi Ferr. domini Alphonſi Roſletti qui contra filios magiſtri Blaſii Flori ſarcinatoris protulit ſententiã contra expreſſam mẽtem Sanctiſſimi domini noſtri PP. Pii. V. prout in Breui apparet 1571. mẽſis Aprili die 10. & uide ad propoſitum pulcherrimè Cardin. Zabarel. in conſi. 103. col. fin. ubi optimè, & Moder. Gallos in conſuetudi. Pariſi. §. 6. in gl. 6. num. 4. ubi merus executor facti nullam habet iuriſdictionem, & omnis etiam ſummaria, & modica cauſæ cognitio ei eſt interdicta. l. ſi ut proponis. l. executorem. C. de exc. rei iudic. cap. paſtoralis. §. quia uerò, de officio, & poteſta. iud. deleg.

Seruitus an in dubio præſumatur uel præſumatur pactum perſonale, uel obligatorium perſonæ. Bal. in l. & in prouinciali. nu mero 1. C. de ſeruit. & aqua.

Statutum in dubio non præſumitur alicui auferre beneficium iuris communis. Bal. in l. ſi ſerui ueſtri. C. de noxalibus ac.

Semel poſsidens ſemper præſumitur poſsidere, ſemel inimicus ſemper prçſumitur inimicus, ſemel hæreticus ſemper præſumitur hæreticus, niſi ſigna amicitiæ, uel emendationis appareant. Bal. in l ſi criminis, nu. 5. C. ad exhib.

Scientia præſumitur ex conuerſatione aſsidua, ex amicitia intenſa, ex publica uoce, & fama Bal. in l. 1. nu. 11. C. de caducis tollen.

Solenniter omnia acta ſem ꝑ prçſumantur, ubi ſunt perſonç habiles. Bal. in l. ſciendum. col. 1. ff. de uer. oblig. unde, quando reperitur ſententiatum, præſumuntur ſubhaſtationes prçceſſiſſe, quando eſt facta mentio ſubhaſtationum, & ibi.

Solennitas alicuius cauſæ nõ prçſumitur, niſi in inſtrumẽto fiat de hoc mentio, quia facti eſt, & facta non præſumuntur, ut l. quæcunque. §. fi. ff. de public. Bal. in l. actor. in fin. ff rem rat. haberi.

Sententia lata ex præſumptiuis probationibus nunquàm trãſit in rem iudicatam. Herculanus de negatiua, numero 249. pagi. 185.

Sola diuerſitas ſummæ non facit præſumi diuerſum actum, ſed adhuc præſumitur unus, & idẽ. Alciat. conſilio 17. numero 17. in

in ultimo uolu.

Seruitus ad beneplacitum conceſſa non præſumitur, & ad tẽpus, ſed continua. Ang. in conſilio 1.nu.7.in glo.etiam.l. obligationum.§. placet.ff.de act.& oblig.

Scientia pſumitur ex fama in ciuitate, uel loco. Dec.conſi.154. nu.2.in 1.uol.

Senex præſumitur magis ſapiẽs, plura Grammaticus conſilio ciuili 6.

Sententia lata contra aliquem abſentem præſumitur magis lata contra eum, quia cauſam nõ defendit, quàm quòd malam cauſam habuerit. Grammat. conſilio ciuili 22. numero 4.

Scriptura notarii præſumitur uera, licet prothocollum nõ inueniretur. Grammaticus conſi.ciuili 70. per totum, ubi de ipſa ſcriptura notarii alia etiam pulcherrima.

Scientia præſumitur ex conuerſatione aſsidua, & amicitia, publica uoce, & fama. Grammatic.conſi.ciuili 92.num.7.& ibi, quòd uxor cohabitans cũ uiro præſumitur ſcire facta uiri, & quilibet conſanguineus præſumitur ſcire facta conſanguinei, ibi.

Seruitia indebita præſumuntur extorta a ſubditis per ſuperiores. Grammat. conſi.ciuili 95.num.20.& in dubio præſumitur contra poteſtates & officiales, quòd incutiant metũ tormentorũ, &c.

Solemnitates interueniſſe & interceſsiſſe præſumuntur de re eccleſiæ ex poſſeſsione longeua penes aliquem, & ſatis eſt allegare interueniſſe, niſi contrarium ex inſpectione conceſsionis appareat, quòd ſolẽnia non interuenerint. Grammaticus conſi.ciuili 145. nu.8.

Seruitutem magis quàm dominium lex præſumit. Grammaticus conſi. ciuili 164. num.7.

Sententia contra ſententiam nõ ualet, quia eſt lata contra notorium præſumptionis iuris, quæ præſumptio reſultat, & præſumitur pro iudice ex ſententia tranſacta in rem iudicatam. Nam d. notorietas eſt præſumptio iuris, quod quidẽ notorium cedit utique notorio facti, & ueræ probationi, ceſſat enim præſumptio legis, ubi eſt uera probatio. Ioan.de Amicis conſi.26. num.5.

Solutio facta ex interuallo poſt promiſsionem & compoſitionem, præſumitur ſponte facta, & dicitur metus purgatus, & exceptioni renunciatum per inquiſitum, aliàs ſecus. vide omnino Ioan. de Amicis conſil.49.num.9. ubi bene pro D. Bart.de Miliario not.

Seruitus realis non præſumitur, licet uicinus ſit in quaſi poſ-

ſeſsione ſeruitutis, niſi aliter probetur, ſecus in ſeruitute pſonali. Ioan. de Amicis conſil. 50. num. 3.

Scire quis dicitur cohabitans cũ aliquo, & conuerſans, & frequentans prçſumitur. Crauet. conſi. 220. num. 12. in 2.

Socius præſumitur ſcire facta ſocij. Crauetta d. conſi. 220. nu. 12. in 2.

Soluens precium pro re commu niter empta, an præſumatur ſoluiſſe de propria pecunia. Bertachi. uer. ſolutio, uer. 13.

Scientia prçſumitur in his, quæ publicè fiunt prçcedentibus proclamatibus, et ſubhaſtationibus, quia in his, quç publicè fiunt ignorantia allegari non poteſt. Crauetta conſi. 271. num. 8. uerſi. quinto prçſumitur ſcientia, et ibi etiam dicit, quod de inſtrumento, vel aliquo actu mentionẽ faciens, de eo habere notitiam, & ſcientiam præſumitur, quòd probat, & ratione conuerſatio nis præſumitur ſcientia. ibi, & ratione communionis uictus, & ſimultaneæ habitationis, & ideo ob id vxor prçſumitur ſci re rem eſſe emphyteuticam, & ideo non ſoluendo canonem rem emphyteuticam facit incidere in commiſſum, ibid. & in his, quæ communiter fieri ſolent præſumitur ſcientia, ibid.

Stipulatio, ut ualeat præſumitur incontinenti ſtipulatus extraneus dotans mulierem, & ſtipulans dotem ſibi reddi. Crauetta in conſi. 278. nu. 2. ue r. 7. ubi res debita eſſet.

Stipulatio ſine cauſa non ualet, nec præſumitur cauſa donationis ad eius ualiditatem. Crauetta in conſilio 296. conſil. 3. potius.

Superior non præſumitur præiudicare uelle tertio, nec differre ius tertii etiam per clauſulas ex certa ſcientia de plenitudine poteſtatis, & c. Crauet. d. conſi. 26 6. uerſi. 2. talis.

Scientia præſumpta, etiam ex fama non ſufficit, ubi agitur de puniendo præſentem in loco famæ, & etiam non nocet ſciẽtia præſumpta ex fama abſenti in ciuilibus, & in terminis citationis per proclama, quòd nõ liget abſentem, tradit Bal. in conſi. 154. citatio, lib. 3. uide Crauett. omnino in conſi. 319. col. fi. conſil. 5. reſpondeo. in 2. uolum.

Subditi præſumuntur, qui parẽt mandatis, & qui faciunt, quæ ſubditi faciunt. itẽ qui ſoluunt penſionem. Bertachin. in uer. ſubditus, nu. 21.

Solutio facta Abbati, & capitulo ſimul præſumitur uerſa in utilitatem eccleſiæ. Caſt. conſil. 1. quod incipit ego Paulus. Bertachi. uer. ſolutio eſt facti, uer.

29.fol.78.col.3.in principio.
Scire prçſumitur quis in ſui prçiudicium, quod notorium eſt, & maxime ſi inquirere teneba tur. Bellamera conſil.25. col. pe.ad fi.
Solennitas prçſumitur interueniſſe tẽpore inſtrumenti. quia ſufficit,quòd ſolennitas certiorationis Velleiani potuerit interuenire tpę inſtrumenti |ad hoc,ut prçſumatur pro ſolennitate enunciata in inſtrumento.Bertran.conſi.103.num.46. in 2.uol.in antiquis.

T

Teſtator non prçſumitur uoluiſſe magis grauare hæredem,quàm curare de ualiditate legati facti, & ſic de actus ualiditate, quàm ſecus Bertr. conſi.93.num.2.in 3.uol.
Teſtator prçſumitur uſus uerbo, quod ſecundum conſuetudinem patrię aliquid importat, aliàs non eſt uis in uerbis eius l. fideicommiſſa. in prin. ubi Bar.ff.de leg.3.
Teſtis non prçſumitur iuratus ex uerbis notarii, talis iuratus, niſi conſtet ea die potuiſſe iurare.Fed.de Sen.conſ.218.quçritur,an dom.Marſil.in l.1.§. ſi quis dicatur.col.3.ff. de q.Firma.fol.141.col.1.
Teſtis prçſumitur iuratus ea die, qua depoſuit, niſi fuerit feriata.Bal.in l.fi. ultima col.uerſ. quæro cauetur.C. de re iudic. item teſtis prçſumitur depoſuiſſe die iuramenti, ſi iurauerit intra terminum probatorium.in Spe.de teſt.§. ſed qualiter.Firma.ubi ſupra.
Teſtis præſumptio probat coitũ carnalem,ut quia uidit ſolum cum ſola nudos in ſecreto.ca. prçterea,de teſtibus.
Teſtes per eadem uerba deponẽtes non probant, cum prçſumantur prçmeditaſſe ſermonem,& ſubornati, fallit ut per Firma.fuſius uer. teſtes per eadem uerba.fol.143.col.1.
Teſtis dicens ſcio, quia ſum uicinus,probat præſumptiuè,cum prçſumatur ſcire de uicino,an ſit pauper,uel bonę famæ,& regulariter omnia in genere, nõ in ſpecie actus, qui non ſit notus, uicinis uide omnino Firma.uer.teſtis dicens ſcio.folio 146.col.2.
Titulus prçſumitur ex patientia & præſtatione diutina. Firma. uer.titulus.
Titulus prçſumitur, licet nõ probetur, quando quis opponit d.pſcriptionem, & probat curſum temporis, & allegat titulum,ide Bertachi.ibid.
Tituli prioritas facit prçſumptionem in poſſeſſorio.Bald.in l.1. uer. & ſic no.C. de edicto diui Adria.col.
Titulus à iure præſumptus ſuffi-

cit

cit in ceſsione Firmanus uer. titulus.

Tortura allegata pręſumitur, niſi contrarium probetur. unde ſi confeſſus crimen dicat ſe fuiſſe tortũ, licet non probet, non poteſt condemnari, niſi ratificauerit apud acta, cum in officialibus p̄ſumatur illatio metus. Firmanus uerſi. tortura, & tortura ſine iudiciis facit pręſumi uiolentiam in iudice, ibid.

Traditio præſumitur ex cauſa depoſiti. Firmanus uerſicu. traditio.

Traditio ſine cauſa præſumitur donatio, ibi.

Traditio præſumitur facta poſſeſſori titulum habenti, ibid.

Tutor nõ præſumitur ditatus de bonis adminiſtratis, ſed ex ꝓpria induſtria. Firm. uer. tutor fol. 163. col. 3.

Præſumptio eſt, quòd teſtes deponentes de fama audiuerint dici ab hominibus fide dignis inter tot homines, per quos fama conſtituitur, ſunt multum fide digni, & honeſti. Alc. conſ. 6. nu. 28.

Non præſumitur iudicem exceſſiſſe modum in danda tortura ſed pręſumptio eſt in fauorem ipſius iudicis. Alc. cõſi. 5. nu. 12. libro 7.

Infideles facilè præſumuntur ad ſuos transfugere. Alc. d. cõſ. 5. nu. 22. lib. 7.

Teſtator præſumitur accommodare ſuam uoluntatem ſecundum diſpoſitionem legis. Alc. conſi. 53. nu. 5. lib. ultimo, & p̄ſumitur uelle teſtator id, qđ uult ius commune. Rolan. de Curt. in conſi. 123. nu. 33. inter conſ. ciuilia Ziletti.

Teſtis non iuratus facit pręſumptionem, licet non ſemiplenè probet. capit. nuper, ubi gloſſ. de teſtibus Deci. conſilio 540. pen. colum. in fin. uolu. 3. quia præſumptio eſt minus ſemiplena probatione, & eſt communis opinio ſecundum Iaſ. in conſi. 129. col. 2. uerſi. ſecundo moueor. vol. 1. de quo ſic Gribal. communi opinio. uer. præſumptio.

Teſtis uerboſus habet contra ſe præſumptionem. Fugitiuus de exceptionibus contra teſtem, num. 39.

Teſtamentum penes ſe habens præſumitur ſcire contenta in eo. Abb. in conſi. 19. in 1. parte Alexan. in conſi. 97. ad fi.

Teſtibus deponentibus ſecundũ præſumptionem legis debet potius credi, quàm illis, qui deponunt contra præſumptionem. Alciat. conſi. 55. nume. 21. lib. ultimo.

Teſtamentum qui ſcit, præſumitur etiam ſcire fideicommiſſum in eo appoſitum. Alc. cõſi. 56. nu. 6. lib. ultimo.

Teſtator præſumitur uelle potius

tius ſuis relinquere, quàm extraneis. Alc. in conſi. 70. lib. ultimo, nu. 2. nec eſt præſumendum, quod quis uelit poſtponere ſobolem ſuam, etiam pię cauſæ, ibi. nu. 2. uoluntas tamē captatoria in relictis ad pias cauſas toleratur, ut eſt magis communis opinio, de qua Gribal. commun. opi. uerſicul. pia cauſa.

Teſtatoris uoluntas præſumpta primo loco in fideicommiſsis ſpectanda eſt, etiam, quòd uerba aliter oſtenderent. Alc. conſil. 101. nu. 3. lib. ultimo.

Teſtis ſufficit, quòd præſumptiuè cōcludat. Gribaldus in ſuo communium opinionum uer. teſtis deponēs de ſua propria præſentia uide omnino.

Teſtis, qui in alia cauſa cōtra me teſtificatus eſt, non debet admitti in iſta, quia præſumitur eſſe mihi inimicus. c. cum P. de accuſa. l. produci. ff. de teſtib.

Teſtis habet præſumptionē contra, ſi non cum conſtantia, ſed cum repudiatione deponat. l. de minore. §. tormenta, ibi plurimumq;. ff. de quæſtio.

Teſtis, qui olim fuit criminoſus adhuc præſumitur. l. quiſquis. C. ad legem Iul. maieſta. & c. 3. in fi. de pigno.

Teſtis præſumitur iuratus, ſi notarius ſcripſerit, eum iuratum teſtimonium exhibuiſſe. Couarru. uariarum reſolutionum lib. 2. c. 13. nume. 2.

Titulus talis præceſsiſſe præſumitur, qualis apparet uſus, & conceſsio. Mod. Par. conſil. 50. numero 38.

Teſtator præſumitur minus grauare legatarium, quàm ſit poſſibile, immo quòd uelit eum honorare. l. cum alienam. C. de legatis. Mod. Par. in conſil. 52. nume. 35.

Pro teſtis dictó præſumitur in facto, licet non in iure. Bal. conſ. 273. in 1. nu. 7.

Teſtator præſumitur potius diligere filios, quàm filios filiorū ipſius, & ſic nepotes. Mod. Par. conſi. 56. nu. 15. & ſeq.

Teſtis nullam cauſam reddēs pſumptionem aliquam non facit, uide omnino Pet. Rauēna. in eius aureo alphabeto in uerſic. teſtis, col. fi.

Teſtator pręſumitur habuiſſe maiorem affectionem ad filias, pprias, quàm ad filias fratris. Cepola conſi. 49. nu. 7.

Teſtator præſumitur ſcire, & ſciſſe iura, per quorum ſcientiam ſuum condidit teſtamentum. Bar. in conſi. 243. nu. 9.

Teſtes teſtamentarii non præſumuntur rogati. Nellus in trac. de teſtibus, nu. 247. & ibi quibus caſibus debeant eſſe rogati, inter tractatus Bartoli.

Tenere quis an præſumatur tanquàm hæres, & tanquàm rem, de qua fit mentio in teſtamento.

to.Bal. in conſi.83. numero 6. in 1.parte.

Teſtamentum non præſumitur ignorare extraneus hęres.Bal. conſi.403.nu. 5.in 3.& in conſi lio 404. numero 2. & ibi quid ſi eſt filius,an præſumatur ſcire teſtamentum paternum, & conſi.410.eo.uol.3.

Teſtamentum,ſi quis inſpexerit pręſumitur habere notitiã to tius teſtamenti. Alex. conſilio 202.nu.5.in 1.uol.

Teſtator in dubio magis præſumitur diligere animam ſuam, quàm uxorem.Alex.in conſil. 66.nu.12.in 2.

Teſtis deponens ſuper negatiua non coarctata loco,& tempore præſumitur falſum deponere.Alexan. conſilio 86. nume. 19.in 2.

Teſtator præſumitur magis diligere eos, qui ſunt de cognatione ſua quàm extraneos. Alex. conſi.130.uol.2.nume.4.& magis diligere eos,qui ſunt in rerum natura.Alex.conſi.52.nu. 6.in 4.uolu.& plus diligere p̄ſumiť teſtator neptes, quàm filias, quia per neptes magis conſeruatur memoria parentelæ.Alex.conſi.53.numer.21. in 4.uolu. & ſuam anteponere ſobolem.Alex.conſi.7. num.9. in 6.uol.

Titulus quando præſumatur ex ſcientia,& patientia.uide omnino Alex.in conſi.113. numero 8.in 4.uolum.

Tituli allegati præſumptio inducitur nedum contra ſoluẽtem longo tempore,ſed etiam contra longo tempore patiẽtem. Alex.in conſi.69.numero 5.in 5.uolum.

Teſtes præſumuntur in dubio cõcordes,& eodem facto deponere,licet unus non det alium ꝑ conteſte.Alex.conſi.156.num. 13.in 5.uol.

Teſtator non pręſumitur ſe correxiſſe.Bal. conſilio 253.in 2. uolum.

Teſtes uiles, & humiles perſonæ qui cum parte locuti ſunt,præſumuntur ſubornati. Bal.conſilio 281.nu.7.in 2.

Teſtium dicta non ſunt ſupplenda,quo ad efficaciam ſupplendæ probationis, licet aliquando ſuppleantur, quo ad ſupplẽdam præſumptionem criminis falſitatis.c.cum tu.de teſtibus,ut no.Inno.c.cum cauſam de reuer.Bal.conſi.314. nume. 3.in 2.uolu.

Teſtes, quando ſunt iurati præſumuntur uerum dicere,quia in teſte iurato ſemper præſumitur ueritas, ſicut in inſtrumentis.Bal.conſi.328.in 2. uolum. ubi etiam teſtium medicorũ dicto credi.probat. & ibi alia no.digna.

Tamen habet præſumptionem, quia in dubio præſumitur, ꝙ ualeat teſtamentum,ut no.

de

de iur.& fac.igno.l. poſt diuiſionem.Bal.conſi.334. num.3. in 2.uol.

Teſtamentum quis ſcire, & codicillos præſumitur, & quomodo.Bal.conſi.462.in 2.

Tortura prius requirit præſumptiones, uel indicia certa, & probabilia,& uerisimilia.l. milites.C. de quæſtio.Bal. conſil. 471.nu.1.in 2.

Titulus,aſſerendo ex iuſto, & legitimo titulo & cauſa, ex quo de alio titulo non apparet,uidetur præſumi ex titulo præcedenti.ſ.ex titulo pro hærede.Bal.conſi. 18.num.1.in 3.

Talis,& quòd publicè habeatur, pro tali,eſt probandum, quia non præſumitur,quũ ſit quoddam facti per naturam ſic ſe habens. Bal.conſi.128. numero 2.in 3.

Teſtamenti ſcientia nõ pręſumitur,niſi probetur.Bal.conſilio 411.nu.3.in 3.

Teſtes pręſumuntur ueri, & idonei, ex quo ſunt per iudicẽ acceptati.Bald.conſi.146.numero 3.in 4.

Teſtis de auditu facit præſumptionem,& ei ſtatur donec cõtrarium probetur, & iſta præſumptio coadiuuatur aliis pręſumptionibus.Bal. conſil.219. nu.3.in 4.

Talis quis eſſe præſumitur,qualẽ eum demonſtrat habitus.ca. ſi iudex.§.idem,de ſentẽtia ex communica. in 6. fuſius Iodocus in enchiridio parium, uel ſimiliũ in uer.talis eſſe ex opinione.

Teſtari quilibet poſſe præſumitur, & contrarium dicens debet probare.Syluanus in conſ. 3 .nu.6 in 1.uol.

Teſtes ſingulares licet non plene probent, præſumptionem tamen faciunt, quæ iuncta cũ aliis plenam probationem facit inter conſi. Syluani conſil. 57.nu.34.fallit,quando deponunt ſe non interfuiſſe contractui,uel numerationi, uel ſtipulationi contractus, & accuſatur notarius de falſo. Bald. conſi.37.in 1.uol.

Teſtis,quando præſumatur ſubornatus, & poſsit dictum ſuũ corrigere uide Syluanum in conſilio 87. in 2. per totum,& quando præſumatur obliuio in teſte,uel recordatio.

Talis quis eſſe præſumitur,qualẽ demonſtrant uerba,factaque. Placa Epitom. delictorum, c 6.nu.2.

Teſtes corrumpens alterius partis pręſumitur iniquã fouere cauſam. Tancredus de ordine titulo de probationibus,lib.1. pag.160.

Teſtis deponens in iudicio non præſumitur iuratus. Felyn. in reperto.

Teſtis pręſumitur conſideratè teſtimonium ferre. Menochius

de arbitrio iudicis, caſu.308. nume.3.

Teſtes ſcienter, uel ignorãter fal ſum dixiſſe teſtimonium, quan do præſumantur. Menochius de arb.iudi.caſu 308.

Tenor inſtrumenti dicitur id, q̃ ex inſtrumento præſumitur. Calc.in conſi.18.nu.23.

Titulum allegatum habere præſumitur, qui poſſedit longo tẽ pore ſciente ueteri domino. Bal.conſi.37.nu.3 in j.uolu.

Teſtis præſumitur dixiſſe falſum in ſecunda teſtificatione. Bal. in conſi.101.numero 6.in 1.uo lumi.

Teſtatus nemo in dubio deceſsiſ ſe præſumitur.Bal. conſi.210. in primo.

Teſtimonium teſtis præſumitur uerum, niſi falſum probetur, quia præſumitur per dicto teſtium.Bal.conſi.270. nu.6.& 7. in 1 uol.

Teſtis de auditu an faciat p̃ſumptionem ponit Benintendius deciſ.Bono.67.numero 8.uide omnino.

Teſtator in dubio præſumitur uoluiſſe illud, quod uerbis expreſsit. Pariſius conſi.89.num. 34.in 2.uol.

Teſtator pręſumitur minus uoluiſſe grauare hęredem, quàm poſſet. Pariſius conſil. 13.nume.7.in 3.

Teſtis in uno falſus pręſumitur in cæteris quoque falſus.Pari. conſi.13.nu.9.in 3.

Teſtator non pręſumitur uoluiſſe priuare agnatos, & bona ſua aplicari extraneis. Pariſi. fuſius conſi.20. nu.21.& ſeq.in 3.uolum.

Teſtator omittens quid in teſtamento pręſumitur noluiſſe.l.j. §.ſinautem ad deficiẽtis.C. de cad.tol.ca.inter incorporalia. de transl. prelato.c. ad audien tiam, de decimis.Pariſ.conſilio 53.nu.6.in 3 uol.

Temporis longinquitas,& patiẽ tia poſsidẽdi fideicommiſſum inducit, quòd omnia pręſumũ tur ſolenniter acta.l. filius.C. de peti.hęre. Pariſius plenè in conſi.53.nu.111.in 3.uol.

Teſtator pręſumitur ſe uelle red dere conformem diſpoſitioni iuris.Pariſ.conſil.67.nu.130 in 3.uol & conſi 74.nume.79. eo. uolum.

Titulus pręſumitur ex pręſtatione,& ſolutione facta ex cauſa emphyteuticaria, uel liuellaria,& inducitur efficax probatio & obligatio, ut decætero, & in futurum, taliter ſoluens poſſit preciſè cogi ad ſoluendum, licèt ille, cui eſt ſolutum aliter non doceat de contractu,& promiſsione.uide in materia plenè per Pariſium conſil.77.per totum.in 3.uolum.& ibi, quòd dominus directi dominii poteſt cogi ad conficiendum de hoc inſtrumentum uide

de

de quæſo.

Teſtis inimicus propter odiũ prę ſumitur mentiri, & falſum teſtificari. Pariſius conſ.2.nu.59. & ſeq.in 4.

Titulus & obligatio præſumitur per præſtationem diuturnam & longęuam, ut plenè Pariſ.in conſi.7.nu.1.& ſeq.in 4 uol.

Titulo inſtitutionis quis nõ præſumitur renunciaſſe, & ex prioritate tituli præſumitur ꝓ aliquo, etiam in poſſeſſorio iudicio. Bal.in l.1.C. de edicto diui Adria.tollendo.

Teſtes de auditu faciunt pręſumptionem, licèt plenè non probent. Pariſius in conſi.7.nu.21. in 4.uol.ſed poſt litem motam nullam faciunt pręſumptionẽ, licet ſecus ſit in antiquis. idẽ Pariſius conſi.53.num.11.in 4. uolumi.

Teſtes ſufficit, quòd præſumptiuè concludant, uide omnino. Pariſium in conſi.138. per totum in 4.uolu. & ibi nume.34. dicit, quòd quando cauſa eſt magna.

Teſtes uniuerſitatis non ſunt idonei teſtes, quia præſumitʳ magna affectio illorum de uniuerſitate, unde ſicut non ſunt idonei in cauſa criminali, ita & in cauſa magna, quæ criminali æquiparatur.

Teſtes in dubio præſumuntur cõteſtes. Cacheranus deciſione Pedemontana.99.nu.28.

Titulus licet ex præſcriptione tãti temporis &c. dicatur iuris, & de iure tamen contra talẽ præſumptionẽ admittitur ꝓbatio per confeſsionem partis.uide omnino Cacheranum deciſione Pedemontana.101. nu.33.& ſeq.

Teſtamenti ignorantia, uel ſcientia, quando præſumatur. Cacheranus deciſione Pedemontana.112.uide omnino.

Tempus in dubio preſumitur appoſitum cauſa differendæ ſolutionis, ut no.Bart.in l.eum qui ita.§.qui ita.ff.de uerb.obliga. Cacheranus deciſione Pedemontana.130.num.10.

Quæ præſumantur ex temporis curſu. Anto. Gabriel.in ſuo cõmunium concluſionum.ubi de præſump.agit, conclu.1.

Talis quiſq; præſumitur, qualis communiter reputatur.C. de ſeruis exportan.l.moueor, extra de prob.c.qui tuas.Bal.cõſil.283.num.1.in 5.uol.

Traditionis obligatio, & præſumitur durare obligatio tradẽdi, niſi probetur traditio.l.quinquaginta.ff.de proba. Bal.conſilio 32.in 2.uol.

Teſtator non præſumitur facere ſuam diſpoſitionem inanem. Alex.conſilio 171.num.1.in 5. uolum.

Tradita res præſumitur per retẽtionem uſusfructus. Alex.cõſi. 7.nu.2.in 6.uol.

Teſtator præſumitur, quòd noluerit ſeruare inęqualitatē inter fratres. Alex. in conſil. 158. nu. 15. in 6. uol.

Teſtator præſumitur magis diligere fauorē animæ ſuę quàm utilitatem. Alex. in conſil. 204. nu. 16. in 2. uol.

Teſtimonium de auditu facit p̄ſumptionem. Alexā. conſi. 236. num. 1. in 6. uol.

Teſtator iuris præſumptione magis diligit deſcendentes ſuos, quàm extraneos, & tranſuerſales. Alex. conſilio 17. nume. 2. in 6. uolu.

Teſtamenti cancellatio præſumitur facta cōſulto teſtatore. Alexan. in conſi. 104. numer. 6. in 7. uolum.

Teſtes in dubio præſumuntur cōteſtes. Ale. in conſi. 185. numero 2. in 7.

Teſtamentum præſumitur ualidum, & ſolenne, niſi contrariū reperiatur. Deci. conſilio 11. numero 8.

Teſtator quod non loquitur uelle non præſumitur. Dec. conſi. 514. nu. 1.

Teſtis non iuratus præſumptionē facit. Dec. in conſi. 559. numer. 8. Firma. in uer. teſtis, & iſta eſt communis opinio. ut dicit Decius conſi. 540. nu. 11. col. pen. c. nuper, & ibi gl. de teſtibus Gribaldus in ſuis communib. opinionibus, uer. præſumptio.

Teſtator non pręſumitur eligerę uiam, per quam uolūtas, & iudicium impugnetur. Soc. conſ. 9. nu. 8. in 1.

Teſtator in dubio non præſumitur incontinenti ſe correxiſſe Soc. conſi. 76 nu. 8. in 1. uolum. Gozadi. in conſi. 82. nu. 12.

Traditio præſumitur facta ex p̄cedenti cauſa debiti. Soc. conſil. 158. nu. 26. in 2.

Teſtator non præſumitur mutare teſtamentum propter offenſam, uel indignationem, & ,p̄pter uerba altercatoria, quæ ſoli a ſunt euenire aliquando inter fratres. uide omnino Soci. conſi. 163. nu. 9. in 2. uol. ubi fuſius proſequitur.

Tranſactioni iuratę, an pręſumatur Papa velle pręiudicare. Socin. in conſili. 169. nu. 5. & nu. 10. in 2.

Titulus non præſumitur in clerico ex longa poſſeſsione beneficii, ſi de uitioſo ingreſſu conſtat. Soc. in conſilio 270. numero 2. in 2.

Teſtator non præſumitur uelle diſponere inter filios, ita q; diſpoſitio dicatur continere repugnantiam, iniquitatem, & abſurditatem. Soc. in conſi. 2[illegible] nu. 14. in 2.

Teſtator nō debet pręſumi aliud voluiſſe, quàm uerbis expreſſerit. Soc. conſi. 4. nu. 8. in 4.

Titulus pręſumitur inſtitutionis ex ueriſimili mēte teſtatoris. Corneus in conſi. 35. in 2. litera P.

Tra-

Traditio præſumitur facta, ſi uenditor paſſus eſt emptorē poſsidere. Corneus in conſi. 230. litera B, in 2.

Tutor præſumitur eſſe in dolo, ſi adminiſtrat non confecto inuentario. Corn. in conſi. 175. litera B, in 3. uol.

Teſtator præſumitur uoluiſſe id, quod uериſimiliter interrogatus de eo diſpoſuiſſet. Iaſ. conſil. 4. nu. 1. in 1.

Teſtator in dubio cenſetur ſe uoluiſſe conformare cum diſpoſitione legis, uel ſtatuti. Iaſ. conſil. 84. nu. 1. in 1. Gozadinus in conſi. 79 nu. 8.

Teſtator præſumitur legare ſolũ ius, quod habet in re, licet finiturum morte, non autem præſumitur grauaſſe hæredem de redimendo, aut de præſtando æſtimationem. Iaſ. in conſ. 109. per totum in 4. uol.

Teſtis præſumptus inimicus, & etiã qui eſt ſuſpectus de odio repellitur a teſtimonio. Iaſ. in conſi. 167. nu. 8. in 4. uol.

Teſtamentum præſumitur ſemp ualidum, niſi contrarium probetur. Calca. conſiliu 92. numero 7.

Teſtis unus facit præſumptionē, & facit onus probandi trãſferri a duerſarium. Gozadi. in conſi. 75. nu. 19.

Teſtator ſemper in dubio cenſetur grauare primò loco inſtitutos. Gozadi. in conſilio 104. numero 13.

Teſtium depoſitio per conſanguineos accuſati impedita remouet præſumptionem contra accuſatum. Cur. ſen. conſi. 41. num. 2.

Teſtator pręſumitur ſcire iura, & in teſtando illa ſeruare uelle. Cur. ſen. in conſi. 44. nu. 28.

Teſtatoris uoluntas præſumpta an ſit ſufficiens ad excluſionē filiarum in ſubſtitutionib. fideicõmiſſariis. Cur. ſen. in conſil. 51. nu. 6.

Teſtator quē admodum aliquos dilexit inſtituendo, ita etiam præſumitur prædilexiſſe ſubſtituendo. Cur. iun. in conſi. 161. nume. 7.

Teſtator non præſumitur per ſecundum teſtamentum mutaſſe uoluntatem, ubi illius ſecũdi uerba teſtamẽti poſſunt primæ diſpoſitioni aliqualiter cõuenire. Cur. iun. conſi. 163. nume. 14. in 2.

Titulus antiquior durare præſumitur, niſi extinctus probetur. Anch. conſi. 297. num. 4. & titulus poſterior uitioſus pręſumitur, ubi potior in iure & prior in tempore reperitur, ibid. numero 5.

Teſtes adhibiti in teſtamento nõ præſumuntur in dubio rogati Rui. conſi. 1. num. 4. in 2. niſi in teſtamento dicatur præſentibus teſtibus &c. Ruin. conſi. 9. num. 2. in 3. & teſtes non præſu-

ſumuntur fuiſſe pręſentes ad totum teſtamentum, qui dicũt plus & minus, ibid. nu. 7.

Teſtamentum inter liberos ſolenniter factum habens iuris pręſumptione clauſulam derogatoriam ad ſequentia nõ tollitur per ſubſequens inter liberos, etiam adiecta clauſula, nõ obſtante alio teſtamento. Rui. in conſi. 8 nu. 3.

Teſtator in dubio potius præſumitur uoluiſſe proximiores admitti eo ordine quo fuiſſent ſucceſſuri ab inteſtato. Ruin. in conſi. 191. nume. 10. in 2. uol.

Teſtator præſumitur uelle ſe cõformare cum diſpoſitione iuris communis. Ruin. in conſili. 133. nu. 6. in 3.

Titulus non præſumitur ex ſola patientia. Ruin. conſi. 162. nume. 16. in 3.

Teſtator in dubio non præſumitur elegiſſe uiã, qua impugnentur eius iudicia. Rui. conſ. 171. num. 3. in 3.

Titulus ex tanto tempore cuius initii memoria non ſit præſumitur, etiam ſi non allegetur, & probatur etiã ſi de magno præiudicio tractetur. Rui. cõnſil. 118. nu. 8. in 4.

Temporis uicinitas pręſumptionem inducit. Pariſius conſ. 33. num. 43. in 1.

Teſtamentorum pluralitas non præſumitur. Pariſius conſi. 33. nume. 41. in 1.

Teſtator ex cauſa pſumitur non mutaſſe uoluntatem, quã mutare poterat. Pariſius in conſi. 61. numero 43. in 2. uolu.

Teſtatoris uoluntas, quandoque præſumitur amplior, quàm dictet ipſa ſcriptura, & illa attẽdi debet. Pariſius conſ. 7. num. 42. in 3. uol.

Talis quis eſſe præſumitur, qualis naturaliter eſſe debet. Ant. Gomes. in ſuo de delictis, tomo 3. cap. 1. numero 72. ad fin. fol. 339.

Teſtator pręſumendus eſt, ut minus uoluerit grauare hæredẽ. Pariſius in conſi. 13. nume. 7. in 3. parte.

Teſtari in ſcripti præſumitur qs dum uoluit ſecretam eſſe ſuã uolũtatem, & à nullo ſciri, ſeu cognoſci, & ſi uolunt teſtamentũ eſſe ſigillo munitum, & ſubſcriptum. Pariſius conſi. 19. numero 1. & 2. in 3. uol.

Teſtatorem non eſt pręſumendum uoluiſſe priuare agnatos & eius bona applicari extraneis. Pariſius conſ. 20. num. 25. in 3. & familia pręſumitur magis dilecta à teſtatore, quàm alii extrane, ibi. nu. 25. tamen contrarium incontinenti probari poteſt per oſtenſionẽ teſtamenti. Soc. iunior in conſil. 67. num. 15. in 1. uol.

Teſtator pſumitur regulaſſe ſuã uoluntatem ſecundum iura. Soc.

Soc.iunior in conſi.75. nu.5.in 1.uolum.

Teſtatorem lex pręſumit uoluiſſe hæredem duplici prçſtatione grauare ad legati inualiditatem euitandam. Soc.iunior in conſ.94.nu.43.in 1.uol.

Teſtator pręſumitur, quòd uoluerit ſe conformare cum ſtatuto, quòd ſtantibus maſculis fęminæ excludantur. Soc.iun.in conſ.167.numero 23.& nu.70. in 2.uolum.

Teſtis præſumitur inimicus, quando non coactè deponit. Marſi. in conſ.18.nu.33. ſponte autem uenire ad deponendum pręſumitur, quando contrariũ non probatur, ibid.nume.30.& teſtis uerus, uel pręſumptus inimicus non probat. Marſil.conſil.20.num.16.tamen præſumitur inimicus, qui non citatus deponit contra aliquem. Marſil.conſ.28.nu.12.& inimicitia pręſumpta idem operatur, quo uera quo ad teſtimoniũ. Marſil.conſi 39.nu.23.

Teſtis non idoneus efficitur idoneus, ſi habet præſumptionẽ pro ſe. Marſil.ſing.451.

Teſtis dictum pręſumitur uerum ſicut inſtrumentum. Crauett. in conſi. 31.nu.3.in 1.uol.

Teſtis ſingularitas ſuppletur ex aliis præſumptionibus. Crauetta conſilio 36.nume.6.in j. uolumi.

Torqueri quis poteſt ex pręſumptionibus. Crauetta conſi.36. nume.17.in 1.uol.

Teſtes ſingulares admittuntur ad probandum præſumptam uoluntatem alicuius. Crauet. conſi.73.nu.33.

Teſtes non præſumuntur rogati, niſi probetur, conſ.59.diuerſorum per Zilettũ, tom.2. crimi.

Teſtator pręſumitur conſentire rupturæ teſtamenti, & ſic uelle inteſtatus decedere, quoties hęres deceſsit uiuo teſtatore, & potuit mutare teſtamẽtum, & non mutauit.l. ſi mater filiis.C. de inoffic.teſtamento. Socinus iunior in conſil. 153. nu.7.in 2.uol.& Pariſius conſ. 60.nu. 13.in 2.uol.

Terminus ad deliberatè reſpondendum de facto proprio non debet dari, cum præſumatur ſcire. Firma.uer. terminus ad reſpon.poſitionibus, uer.5.

Territorium pręſumitur eſſe illius, qui prior illud occupauit Firm.iſto uer.

Teſtamentum in ſcriptis præſumitur eſſe apud hæredem, non autem pręſumitur eſſe apud legatarium, niſi tempore li.conteſt.fuerit apud ipſum, & niſi habuerit ab hærede. Firman. uer.iſto.

Teſtamentum præſumitur uerũ, etiam pendẽte quæſtione falſi mota contra ipſum. Firman. ibid.

Teſtamentum præſumitur ſolenne

lenne,& ualidum, niſi contrarium appareat.Firm.ibid.

Teſtamento præſumitur perfectum,Firm.ibid.

Teſtabilis quilibet præſumitur. Firm.ibid.

Teſtamentum præſumitur uerũ, & ſolenne, niſi contrariũ probetur, probatur autem contrarium, quando ex facie ipſius conſtat defectus, ut quia habeat numerum teſtium defectiuum, uel non rogatorũ, uel ſimul.item ſi nõ conſtat, ſic debet aliter probari defectus latens, ut quòd teſtis, vel notarius erat infamis, uel aliter. Bal.C. de iuris & fac.igno.l.ſi poſt diuiſionem. ubi docto.& iſto uer.

Teſtator præſumitur non reliquiſſe ei, cui reliquit ut filio, ſi ſciuiſſet non eſſe filium. Bal. in l. ſi pater.C.de hær.inſt. Firman. uer.teſtator quilibet affectat.

Teſtator præſumitur uelle grauare hæredem quantominus poteſt,l.unum.§.ſi rem.ff. de leg. 1.l.apud Iulianum.§.ſcio ex facto eo.ti.Firma.ibid.

Teſtator non præſumitur uoluiſſe grauare hæredem duplici præſtatione.Firma ibid.

Teſtator præſumitur plus dilexiſſe inſtitutum, quàm ſubſtitutum.l.Publius.§. Titia, & ibi Bar.de cond.& dem.

Teſtator prçſumitur habuiſſe maiorem affectionem ad natos, quàm ad naſcituros item ad illum cui plus reliquit, quàm ad illum, cui minus.Firm.ibid.

Tractatus de alienatione rei eccleſiaſticæ nõ præſumitur, niſi probetur.Bertach. conſ.tract.

Teſtatoris uoluntas qualis præſumatur.Firma.uer.iſto,& uerſi. uoluntas.

Teſtator præſumitur ſuam diſpoſitionem uelle intelligere, & modificare ſecũdum iuris municipalis diſpoſitionem.Firm. uer. iſto.limita ut per Crauetta in conſilio 250.in 2.nu.2.

Teſtator an præſumatur ſcire uires patrimonii ſui.dic ꝙ non, ſi forma ſtatuti ſit, ꝙ ſint accataſtanda.Firm.

Teſtator non præſumitur legare rem hæredis, ſed ſuam.Bal. in l.in teſtamento, niſi cõſtet de contraria uoluntate. Firman. iſto uer.num.60.& ibi.

Teſtator præſumitur ſanæ mentis, licet corpore ſit eger, niſi contrarium conſtet ex uerbis uel actibus, & in dubio debet ſtari iudicio medicorum. Firma.uer.iſto.

Teſtator prçſumitur uſus uerbo, quod ſecundum conſuetudinẽ patriæ aliquid importat, aliàs non eſt ius in uerbis eius. Firmanus.

Teſtator præſumitur ignorare rem eſſe obligatam, quando procurator habens generale mandatum, uel prçceſſor ſuus

eam

eam allegauit.

Teſtes quando producuntur, qui inuiti deponere non tenentur cautela eſt, ut producẽs faciat ſcribi in actis, quòd uolentes teſtificãtur, & deponunt, aliàs præſumerentur deponere inuiti. Firma. uer. teſtiũ coactio, nu. 25. uide omnino.

Teſtis non præſumitur iuratus ex uerbis notarii talis iuratus, niſi conſtet ea die potuiſſe iurare. Firma.

Teſtis prẽſumitur iuratus ea die, qua depoſuit, niſi fuerit feriata. Bal. in l. fi. ult. col. uer. quẽro cauetur. C. de re iudica.

Teſtis præſumitur depoſuiſſe die iuramenti, ſi iurauit intra terminum probatorium. Firm.

Teſtis præſumptiuè probat coitũ carnalem, ut quia uidit ſolum cum ſola nudos in ſecreto. c. præterea de teſtibus. Firmanus.

Teſtis an prẽſumatur uſus uocabulo iuris, & qualiter eius dictũ debet ſcribi per notariũ. Firma. uerſi. iſto. & uer. notarii officium uer 10.

Teſtes quorum unus deponit de ſenſu uiſus alter de auditu, nõ ſunt ſingulares, & probant ſuper actu perceptibili cum ſenſu auditus. item quorum unus deponit de uiſu, & duo de fama coadiuuãt ſe ĩuicẽ eſt ergo duplex ſingularitas, & faciũt præſumptionem, & alii ꝓbant alii nõ. Fir. fol. 142. col. 2. nu. 80.

Teſtes in dubio prẽſumuntur omni exceptione maiores. Gramati. conſilio 68. nume. 42. in ciuilibus.

Teſtis unicus facit præſumptionem. Crauetta conſ. 73. & 249. nu. 12. in 2.

Teſtis ſuper uiolenta præſumptione debet dicere, & ita credo. Io. And. in ca. inquiſitionib. de accuſa.

Teſtem reddere cauſam ueram, uel præſumptam ſufficit. Firmanus iſto uer.

Teſtis dicens ſcio, quia uicinus ſum, probat præſumptiuè. cum præſumatur ſcire de uicino, an ſit pauper, uel bonæ famæ, & regulariter omnia in genere, non in ſpecie actus, q̃ ſit notus uicinus. Firma plenè uer. iſto, & ibi alia dicit ut ait ꝙ ſi ſit clauſula præſentib. talib. teſtib. uicinis prẽſumptio eſt, ꝙ cognoſcant cõtrahẽtes.

Teſtes præſumuntur fuiſſe prẽſentes, quando de numero eorũ ſit mentio in inſtrumento. Ange. in auth. de tabellio. in prin.

Titulus in præſcriptione requiritur etiam, quãdo præſumptio eſt contra poſſidentẽ, uel præſcribentem. Firma. uer. titulus uer. 6.

Titulus præſumitur ex patientia & prẽſtatione diutina, ſed præſumitur in ſeruitutibus realibus, & perſonalibus, & titulus

præſumitur ex præſcriptione tanti temporis, quòd non ſit memoria in contrarium,& titulus conſti uti allegati præſumitur ex præſtatione per certos annos facta. Firmanus in ver.titulus pręſumitur.uer.16.

Titulus diuiſionis præſumitur ex patientia.l.pe.C.communi diui. Firmanus uer. titulus diuiſionis.

Titulus pręſumitur, licet nõ probetur,quãdo quis opponit pręſcriptionem,& probat curſum temporis, & allegat titulum. Firm.uer.iſto,ubi quando hoc procedat.

Tituli prioritas facit pſumptionem in poſſeſſorio.Bal.in l.j.in uerſi.& ſic not.C. de edic. diui Adria.tollendo.

Titulus an & quando præſumatur ex diuturnitate temporis. Firman.

Titulus a iure præſumptus ſufficit in ceſsione.Firma.ibid.

Titulus facit præſumi bonam fidem in poſſeſſore. Firmanus iſto uer.

Tortura allegata pſumitur, niſi contrarium probetur. unde ſi confeſſus crimen dicat ſe fuiſſe tortum, licet non probet, non poteſt condemnari, niſi Ratificauerit apud acta, cum in officialibus præſumitur illatio metus.uide omnino Firm. uer.tortura,nu.19.

Terrorem intuliſſe præſumitur officialis.Bertran.in conſi.77. nu.9 in j.uol.in antiquis.

Traditio an præſumatur, uel ſit probanda per pręſcribentem. Firma.

Traditio an præſumatur, ſi uxor mortuo marito habitat in domo ſibi donata per uirum, in qua cum uiro uiuo habitabat. Caſt.conſi.inc.dicta donatio. ubi quòd non.

Traditio pręſumitur ex cauſa depoſiti.Firm.iſto uer.

Traditio ſine cauſa præſumitur donatio.Firm.ibi.

Traditio præſumitur facta poſſeſſori titulum habenti. Firman. ibid.

Tranſactio non præſumitur, niſi probetur.Bal. in l.fi.in fi.C. de cond.inde.

Tranſactio in dubio non præſumitur facta ſuper toto,niſi cõprehendat etiam pęnam. Firma.uer.iſto.

Tranſigens præſumitur in bona fide ſecundum ſtatum cauſæ. Bal.in c.1.in fi.de contro.inter uaſallum,& alium. Firmanus ibid.

Tutor non præſumitur ditatus de bonis adminiſtratis,ſed ex propria induſtria. Firmanus uer.iſto.

Venditio ſimulata non præſumitur,licet præceſſerit tractatus de pignore, ſed potius præſumitur erronea. Firma. uer.iſto uenditio ſimulata.

Ven-

Venditor non præſumitur dominus, niſi probetur, & debet probare rem eſſe ſuam. Firman. uer. iſto.

Titulum non facit præſumere tẽporis curſus. Pariſ. conſi. 26. nume. 21. in 1.

Titulus præſumitur ex longisſimo tempore cum diuturna pſtatione allegatus, ut ipſius uirtute poſsit quis aſtringi in futurum præſtare, quod iam præſtitit tempore longiſsimo. Pariſius conſi. 35. numer. 28. in 1. uolum.

Tutores & curatores præſumuntur ſagaces, & prudentes. Pariſius conſilio 98. num. 27. in 1. uolum.

Titulus & bona fides pręſumitur in præſcriptione tanti temporis, in cuius contrarium non extat memoria. Pariſius conſilio 111. nu. 59. in 1. uol.

Teſtator ſemper pręſumitur uelle præferre lineam ſuam deſcendentem, & fœminam aliis tranſuerſalibus, & extraneis. Pariſius conſilio 51. nume. 2. in 2. in dubio. n. teſtator uidetur uelle, quòd ius legitimarũ hæreditatum ſit ſaluum in ſua poſteritate ex pręſumpta eius uoluntate. Bal. in l. in teſtamento, nu. 9. C. de teſta. militis fallit in philoſophaſtro D. Iaco. de Bonacoſsis patruo meo.

Teſtamenti ſcientiam, quando quis præſumatur habere, uel non habere, uide omnino per Pariſ. conſi. 72. in 2. per totũ.

Teſtator præſumitur, quod uelle, ſi fuiſſet interrogatus ita reſpondiſſet. Bald. conſilio 221. in 4.

Teſtator non præſumitur uoluiſſe hæredem grauare pluribus præſtationibus. Bal. conſ. 140. nu. 1. in 5. uol.

Talis præſumitur ſubſtantia, qualis eſt qualitas, & ſuperficies, & tale præſumitur inuiſibile eſſe, quale per uiſibile figuratur ineſſe. Bal. conſil. 471. nu. 4. in 5. uol.

Temporis longeui pręſtatio loco cauſę ſufficit, nam pręſumitur quòd abſq; cauſa iuſta hoc factum non ſit, licet de ea ſpecificè non appareat. Bald. in l. ſi ſolent, in fi. ff. de officio procõſu. in 1 lec.

Teſtis ſi in eius dicto ĩcludit ſenſum corporis præſump tiuè pſumptionis iuris, ut ſi dicat talem eſſe bonæ famæ & uitę interrogatus, quomodo ſcit, reſpon. quia ſum uicinus. nã præſumitur ſcire. Bald. in l. 1. ff. ſi cer. pet. fol. 4. col. 1. ad fi.

Teſtamenti uerba non præiudicant ueritati, præſertim in dãnum tertii, nec etiam præſumuntur uera. Bal. in l. Seia mãcipia, in lectura antiqua. ff. ad Velleia.

Titulus præſumitur contra ſoluẽtem, & quo pacto, uide Bal in l.

eum de ui. col. 1. ff. de vſufruc.

Taciturnitas ex ceſſatione longi temporis, & computatione rationum ſępius facta, & ex taciturnitate præſumitur fideicõmiſſum tacitè remiſſum, & ſi aliquod iſtorum deficeret, nõ præſumeretur remiſsio. Bald. in l. Procula. ff. de probatio. & maior præſumptio eſt in ſoluẽte quàm in tacente. Bal. ibi.

Teſtamentum præſumitur ſolenne. Bal. in l. ad fidem. ff. de teſtibus, & in l. ſi poſt diuiſionem. numer. 1. C. de iuris, & fac. ign. & idem in inſtrumento.

Teſtis unus facit præſumptionẽ. Bal. in l. in bonæ fidei, col. 2. nume. 1. C. de reb. cred.

Tenor inſtrumenti dicitur præſumptio, quia p̃ſumptio ſumpta ex inſtrumento reputatur eius tenor. Bal. in l. ad probationem. C. de prob. nu. 1.

Teſtis præſumitur rogatus ſcriptus in inſtrumento, quia patiendo ſe deſcribi conſenſiſſe uidetur uide tamen Bal. in auth. rogati C. de teſtib.

Teſtis qui dicit, ſcio, quia ſum uicinus, probat p̃ſumptiuè ſcientiam ueritatis. Bal. in l. 1. num. 16. C. de ſeruis fugiti.

Tenens præſumitur poſsidere. Bal. in l. 1. num. 23. C. de ſeruis fugiti.

Teſtator in dubio præſumitur uoluiſſe diſpoſitionem ſuam adaptare, ſecundum diſpoſitionem iuris communis. Bar. in l. hæredes mei. §. cum ita. ff. ad Treb. Cur. iun. conſi. 57. nu. 5. in 1. uolu. Dec. conſilio 217. colum. 2.

Teſtis debet in ratione concludere in neceſſariò, & p̃ſumptiuè Grammaticus conſi. ciuili. 30. nume. 4.

Terror ſemper præſumitur inferri ab officiale eius ſubdito. Grammaticus conſi. ciuili. 91. num. 7.

Tertius comparens in executione ſententię, quando pręſumatur calumniari. Grammati. cõſilio ciuili 92.

Teſtator ſecundum communem ſententiam ſemper præſumitur uelle minus grauare hæredem ſuum, quàm ſit poſsibile. Grammaticus conſi. ciuili 145. num. 18.

Titulum habens prior, præſumitur prior in poſſeſsione, & poſſeſsio ſequens præſumitur clãdeſtina. Io. de Amicis conſ. 25. num. 27.

Teſtes præſumuntur reſpondere ad interrogata. Ioã. de Amicis conſi. 145. nu. 8.

Teſtamẽtum præſumitur cancellatum à notario iuſſu teſtatoris, niſi ſit ad pias cauſas. Crauett. conſi. 228.

Teſtator præſumitur uelle onus eſſe apud eum, apud quem eſt commodum. l. quoties ad Trebellia. ff. Crauetta conſili. 245.

numero

numero 2.cir.fin.

Teſtator qui in extremis laborat, nec omnino uiuit, nec omnino eſt mortuus, ſed moritur, & mutus efficit, & totus eius languet intellectus, & lingua ingroſſatur, & articulatè loqui non poteſt, & omnis ſic laborans præſumitur animi conſilium non habere, quia penitus deficiente corpore deficit intellectus, nam intellectus ſine corpore, nihil agit dicit Ariſ. in 1. de anima, Bald. in l. cum non ſolum, nume.14.C.de bonis quæ lib.

Tale ſemper præſumitur tale, ſi ſit inuariabile, ſecus ſi ſit uariabile, uel de neceſsitate naturæ, ut ætas, uel de poſsibilitate contingenti, ut mors, & hoc in factis, ſed in iuribus præſumitur duratio, niſi ſuperueniat interitus, uel translatio. Bal.fuſius in l.ſi cum inter,co. 2.nu.9.C.quando prouoca.nõ eſt neceſſe.

Teſtatoris uoluntas ubi præſumitur fuiſſe talis, quòd ſi uelit plus legare, non autem exiguum ſe referre, tunc fit larga interpretatio, etiam in legato Deci. & Cagnol. in l. in teſtamentis. ff.de reg.iu. quod not. pro Reuerendo presbytero Ferrante Figuli filio, cui in teſtamento Reuerendiſsimi Epiſcopi Gillini Comaclenſis Epiſcopatus ſunt alimẽta relicta.

Teſtis de auditu facit præſumptionem, & probat cũ aliis adminiculis. Crauett.in conſilio 277.col.antepe.uerſi. quod autem iſte titulus.

Teſtes præſumuntur omni exceptione maiores. Moncada in additio. ad tracta. Croti, numero 394.

Terror ſemper præſumitur in officiali, & ab eo inferri, & ideo licet quis ſit relaxatus per curiam, tamen ſemper præſumitur metus inſtare, ne iterum compellatur, ita Brun.in ſuo reperto. in uer. debitor uerſi. 4 fol.78.

Tranſactio præſumitur facta cauſa uexationis redimendæ. Crauetta conſilio 276.num.3.in 2. uolum.

Teſtamenta duo confecta, nec ſcitur, quod prius, illa ad inuicẽ ſe confundunt, & ſunt nulla regulariter, ut no.gl. & Doc.in l. fi.§.non autem, ubi per Bar.ff. de bon. poſ. ſecundum tab. & gl.in c. duobus, de reſcrip.li.6. fallit ut per Guid.Pap.de præſump.nu.26.

Eo ipſo, quòd quis in iudicio, uel in aliquo actu, quem gerit ſe dicit tutorem, præſumi debet, quòd faciat actum tutorio nomine, licet ita nõ dicat, ſecundum Ang. de Are. in tracta.de malefi.in gl.nec non ad querelam, ibi tertio nõ admittitur.

Teſtator

Teſtator, an præſumatur ſcire rem legatam eſſe alienam. uide Bal. in l. cum alienā. cir. fin. C. de leg. & ibi Cy. & gl. in c. filius, extra de teſti.

Teſtatorem rem legatam uelle adimere præſumitur, eam aliēnādo l. rem legatam. ff. de adimen. leg.

Teſtamentum in dubio pręſumitur nuncupatiuum, quando teſtator deduxit eum in notitiā teſtium. l. hac conſultiſſima. C. de teſtamen. l. hęredes palam. in prin. ff. de teſtament. ita dicit Sal. in l. errore. C. de teſtamen. & an pro teſtamento pręſumatur. uide Bald. in l. ſi poſt nu. 1. C. de iuris & fac. igno.

Teſtamenta plura non præſumūtur. l. locum. §. 1. ff. de tabu. exhi. & l. 1. §. ſi quis duo. ff. de bono. poſ. ſecundum tabu.

Teſtator pręſumit̄ dominus eorum, quæ poſſidebat tempore mortis, & ideo legatarius non habet neceſſe probare rem legatam fuiſſe in dominio ipſius teſtatoris, ſed ſufficit probare, quòd teſtator tanquàm rē ſuam poſſidebat temporibus eius uitæ, & mortis. Guid. Pap. de præſump. nu. 97.

Teſtis excōmunicatus parte aduerſa non citata prodeſt ad pſumptionem. ſecundum Bart. in l. res hæreditarias. ff. de crimi. expila. hæred. Gui. Pap. q. 254. in fi.

Teſtes recepti inter certas perſonas faciūt præſumptionem inter cæteras perſonas, ſeu ſemiplenam probationem. l. admonendi ff. de iureiu. & l. ſi quis libertatem, eo. tit. per Bar.

Teſtis, qui uidit pecunias numerari, & non dicat, qua de cauſa pręſumitur, quod ex cauſa mutui. Barto. l. cum quid. ff. ſi cert. peta.

Teſtes de iure ciuili in cauſa appellationis poſſunt examinari ſuper eiſdem articulis, uel directò contrariis, quia ius ciuile præſumit, quòd ita teſtes non audent dicere falſitatem coram ſuperiore iudice, ſicut corā minori. Gui. Pap. q. 586. ideo in d. Curia domini conſueuerunt teſtes quandoq; repetere, aut de nouo examinare ſuper eiſdem articulis, quādo eis ęquum uidetur, etiam poſt publicationē teſtium, & didicita teſtificata. Gui. Pap. de præſump. numer. 119. quia ſecundum ipſam pręſumptio, quę habetur de ſubornatione teſtium poſt didicita teſtificata poteſt bene tolli ex qualitate perſonarum, ut dicit Io. in c. auditis. extra de in integ. reſ. ibi. nec obſtat, quòd oppoſitum eſt de ſubornatione, &c. uide Corſum in libro indagationum iuris. 2. cap. 6.

Ex tempore præterito infertur ad præſens, quia quod olim

fuit

fuit hodie præſumitur eſſe in eſſentia.C. de teſtibus.l.teſtiũ. in fi.& ff.de eden.l.ſi quis ex ar gentariis.§.fi. & qui priuationem allegare uolunt illã probare debent.Bal.in l.ea perſona.C.de prob.Firma, uide omnino.uer.præſumitur ex prçterito.ubi etiam dicit, quòd prçſumitur ex futuro in præteritum,quod probat.Bar.de prçſump. vide Milleum, fol. 135. nu.34.de præſump.

Præſumitur contra tutorem nõ conficientem librum rationũ, ſicut contra non conficientem inuentarium.Bal.& doc.in l.1. §.officio.ff.de tutelis, & ratio. diſt. ut teneatur ad intereſſe probandum iuramẽto, ut ibi.

Præſumitur tacitè agi inter partes,quod eſt ex natura contractus Bar.l. cum quid,in 3.not. ff.ſi cer.pet.

Præſumitur contra tacentem inquiſitum de pluribus criminibus,quia confiteri prçſumitur ſi reſpondendo tacet de aliq. bus.Bal.in l.ſiue,col.2.uer.deinde reſtat.C. de prob. per canon ne,de prçſump.

Talis quis eſſe præſumitur qualem habitum portat.l.moueor & ibi Barto.C. ſi ſer. export. ueni.

Præſumptio pro teſte,elicitur ex bonis depoſitionibus,quod verum dixerit.Boerius conſi.40. num. 118.

Præſumitur pro teſtamento.Bal. l.2.in fi.C. de edic diui Adria. tol.per l.poſt diuiſionem.C.de iur.& fac.igno.& l.ſi ſcriptura, & ibi Bar.C.de proba.

Præſumitur qlibet eſſe talis, qualis eſt patria ſua.Boerius conſ. 10. nu.14.

Teſtator pſumit cogitare & uelle illud,quod ius diſponit,&.p conſequens præſumitur cogitare,& uelle, quod ſtatutũ ſui municipii diſponit.l. ſi duo.ff. de acq.hær.Boerius d.conſilio 10.num.15.

Tradita res primo præſumit habenti priorem titulum. plenè Alex.conſi.81.in 7.uol.in cauſa & lite uertente inter Gaſparem,in ult.col.

Teſtator præſumitur plus uoluiſſe dicere, quamuis minus ſit ſuadente æquitate.Alc.regu.j. præſump.9.

Teſtis, qui poſtquàm teſtimoniũ perhibuit,mutat ſeu corrigit dictum ſuum,præſumitur contra teſtem.Alcia.regul.2.præſump.19.de præſumptio.

Teſtatorem præſumitur legata ab inſtituto ſoluiſſe repetere à ſubſtitutio.Alci. de præſump. regu 2 prçſump.35.

Tutor præſumitur ſcire çtatẽ pupilli maxime ſi eſt ei coniunctus.C.de reſti.in inte.l.de tutela.

Teſtis prçſumitur ſe gratia,odio, uel timore ſubtrahere,qui recuſat

cuſat teſtificari.no. Gui.in Specul.de teſte.§.qualiter uer.ſed quomodo probatur,quod dicit no. Inno.de teſti. cog.c.1.

Teſtes præſumuntur ſubornati, qui eundem præmeditatumq; ſermonem in cauſa deponunt l.2.§.ideoque.ff. de teſtibus, & no.Gui.in Spe.de teſte.§.j.uer. item quod idem dicunt.

Tubæ uouem præſumitur audire poſsint uniuerſi.19.diſt.ita dominus, & ideo portant præcones hodie, quorũ ſola uox paucis innoteſcit.§. omnem in auth.de litigio.

Titulus,ſeu obligatio præceſsiſſe præſumitur, ubi longo tempore præſtatio eſt præhabita. ff.de uſur.l.cum de in rẽ uerſo ubi plenè de hoc.

Præſumptiu è ex actis poſſeſsionis non ſufficit probare titulũ. Pet.Rebuf.in prac.ti.de reſcriptis ad beneficia uac.nu.97.ui de omnino.

Præſumitur ex tẽpore,iudicet aliquando ex præſenti aliquãdo ex prẹterito uide Benedi.in reperto.Fely.litera prẹſumptio.

De tempore ad tempus prẹſumptiones trahuntur, ut puta ex bonis actibus præcedentibus præſumitur de uita futura,de quo Fel.in c.mandata,de præſumptio.nu.1.& ibi Abb. in 1. colum.uer.no. quòd ex bonis actibus.

Termini finales præſumuntur ibi ſtare, vbi aliàs ſunt.ff.fi. reg.l.ĩ finalibus.

Teſtator non præſumitur, nec ui detur id repetere, quod facit legatum relictum per eum inutile.l.ſeruo alieno.§ ſi ab impubere.ff. de leg.1.ff. de fideicommiſſa.lib.l fi.in fi.

Præſumitur contra teſtem, qui pecuniam recepit,vt falſum teſtimonium diceret, licet non probetur eum falſum dixiſſe. arg.eius,quod no.ff. de fal.l.1. in gl.accepit quis,& in gl.officialis,& in glo.C.de arbi.auth. decernimus,ſecus eſt poſt ſententiam latam,nam non ſufficit probare teſtem corruptũ, niſi probetur eum falſum dixiſſe,ut no.Inno.de prob. licet & Gui. in Spec.de ſententia.§. quoniam uer.item pone.

Tutor cum pupilla matrimoniũ contrahẽs præſumitur ipſam decipere no. de incertis nup.l. qui contra.

Terribilis quis eſſe præſumitur prætextu publici muneris.C. ne ruſti. ad ulla obſequia deuo.l.2.ubi & Luc. de Penna.

Tyranni præſumuntur crudeles, hoſtes, uiolenti, & domeſticę ſeditiones, & propter hæc ſe quis occultare. l. Fulcinius.§. quid ſit.ff.ex quib. cau.in poſſeſ.ea.

Teſtes præſumitur ſubornare, q petit in integrum reſtitutionem poſt publicationem. unde

de ſine bona cauſæ cognitione danda non eſt, ut dicit Inn. in c.auditis.de in int.reſt.min. ſic & præſumitur, cum ſecundi teſtes poſt primos inductos, ꝓducuntur, ſubordinatio in eis fieri potius, quàm in primis no.de teſtib.c. in noſtra, in fin. in 1.gl.

Tutor pauper præſumitur tutelam pupilli diuitis affectaſſe. ff.de excuſ.tut.l.ſpadonem. in fi.& uide ff.de tuto. & cur.da. ab his.l.ſcire.§.ultimo.

Teſtator in dubio præſumitur, ꝙ nolit aſſem excedere, vt ad du pondium tranſeat.no.C.de le. l.cum quæſtio.

Tutor præſumitur id, quod agit agere, ut tutor, non ut priuatus iure pupillari.l.poſt mortẽ ff. quando ex fac.tuto.ſecus in procuratore.l. procurator. ff. de procu.eſt l.procurator, qui pro euictione, uide quod not.

Teſtator præſumitur omnia uelle hæredi ſuo dare.ff. de teſta. mili.l.ſi certarum, & not.eod. ti.l.miles unam.

Teſtator præſumitur qui primo legauit centum, poſtea quinquaginta non centum quinquaginta, ſed quinquaginta tãtum deberi uelle ff.de adi.leg. l.cum centum, & ibi no.ſecus ſi alio teſtamento quinquaginta legauit, ut ibi no. per l.quinquaginta.ff. de probat. ad hoc etiam uide, ff.de uſufru.l.ſi alii de legat.3.l.palam.§. ſed ſi non corpus, de dote præleg.l.2.§.fi. de ſuppellecti. legat. in princ. cum concor.

Teſtator præſumitur uelle legare ſeruo peculium quamuis hoc nõ exprimat.l.deniq;.§.interdum.ff.de pec.leg.

Teſtator pręſumitur legare liberationem debitori ſuo, à quo dicit ſe debitum conſequi nequiuiſſe.l.fi.§.1.ff de doli exce. cum concor.

Teſtator præſumitur condens ſecundum teſtamentum non ſolenne, in quo de fideicommiſſo, quod reliquit in primo ſolẽni nullam mentionem fecit, uel aliud eidem legatario fideicommiſſum dedit, nolle primum ratum habere, no.ff. de leg.3.l.ſi iure facto.

Tutori legatum relictum præſumitur ita demum uelle deberi, ſi adminiſtret, non ſi excuſet.l.ſed hæc nimium.ff.de excuſ.tuto.cum concor.

Teſtator condens ſecundum teſtamentum, ita demum uelle primum reuocare, ſeu irritare præſumitur, ſi ſecundum eſt ſolenne.ff.de leg.3.l.ſi iure.

Teſtator præſumitur eadem re diuerſis temporib. relicta duobus, illam cuilibet inſolidum reliquiſſe.ff. de legat.3.l. ſi res mihi.

Teſtator iubens alii quàm hæredi ſeruire ſeruum ſuum, non

proprietat? ipſius legare, ſed operam præſumitur.l. uel uxori.ad fi.ff.de uſufr.leg.

Teſtamentum qui condidit & legauit, præſumitur non ita legare, ut ex legato ipſo hęres propter contractum cum defuncto habitum condemnetur l. qui cõcubinam.§. qui fundũ. ff.de leg.3.

Teſtator, qui patrimonium ſuũ diuidens plura contulit filio, quàm filiæ, pręſumitur uoluiſſe etiam collationẽ dotis ceſſare.l. ex parte.§. inteſtato.ff. fam.erc.

Tranſtuliſſe omnino, quę habet præſumitur inſolidum, qui nihil in conceſsione, aut cõmiſſione ſibi retinet.arg.de of.dele.uenerabili ad fin.& no.Hoſ. in ſumma de conſt.c. quis poſſit,ad fi.

Tituli allegati præſumptio inducitur ex longo tempore contra patientem, & negligentẽ. Iaſ.in l. qui in aliena.nu.65. ff. de acqui.hęr.

Talis qualis pręſumitur, qualis eſt habitus, quem portat. Ab. in c.in audientia,numer.7. de ſententia excommunic. Dec. conſi.306.nu.3.

Teſtamentum ignorare pręſumitur extraneus. Bal. conſi.403. in 3.parte,nu.5.

Pręſumitur pro dicto teſtium in facto,non in iure.Bal. conſilio 273.in j.parte nu.7.

Preſumptio, quę reſultat ex temporis diuturnitate non eſt iuris, & de iure, & ideo recipit probationem in contrarium per oſtenſionem actorũ Rolã dus conſi.2.nu.132.

Pręſumptio non eſt,quòd teſtator uoluit diſponere inter filios, ita quòd diſpoſitio dicatur continere repugnantiam, iniquitatem, & abſurditatem. Soc conſi.21.nu.14.in 3.

Pręſumptio,quę inſurgit ex diuturnitate temporis non eſt ita efficax, quominus cõtrarium probari poſs t.Dec.conſi.409. nu.12.Cephalus in conſil.133. nu.129.in 1.Cepha.in conſ.219. nu.43.in 2.

Tituli allegati præſumptio inducitur nedum contra ſoluentẽ longo tempore,ſed etiam contra longo tempore patientem Ale.conſi 69.uol.5.nu.5

Teſtis non idoneus efficitur idoneus, ſi habet præſumptionẽ pro ſe. Marſil. ſingu. 451. decreui.

Pręſumendum eſt teſtatorem ſe uelle reddere conformem diſpoſitioni iuris.Pariſ. conſi.77. nu.68.& 134.

Pręſumptio,quę habet teſtatorẽ non uelle præferre nõ exiſtẽtes in ſua poteſtate ſuis deſcẽdentibus exiſtentibus in poteſtate ſua, eſt magis potens, quàm illa,quod fiat interptatio,ut actus ualeat.Gratus reſpon.

-ſpon.90.num.12.uolu.2.

Præſumptio,quę habet uerba cē-ſeri capta à teſtatore in potiori ſignificatu, tollitur per aliā inſurgentem ex uerbis teſtamenti.Gratus reſpon.8. nu.7. uol.2.

Præſumtio iuris in teſtibus multum operatur.Gratus reſpon. 2.nu.3.in 2.uol.

Præſumptiones,ut operentur effectus ſibi à lege conceſſos, opus eſt,ut probentur ꝑ duos teſtes.Gratus reſpon.151. nu. 28.uol.2.

Præſumptio tituli allegati habet locum in patiente. Rimi.cōſ. 292.nu.76.

Præſumptiones leues non ſufficiunt ad torturam.Rim.conſi. 51.nu.4.

Titulus ſi allegetur præſumitur ex quaſi poſſeſsióne immemorabili. Ripa reſpon.28. numero 16.

Præſumitur quis poſsidere ex titulo præcedenti,quando pręcedit titulus ad rem, & habēs titulum poſtea reperitur tenere & poſsidere. Ripa reſpon. lib.1. capitu. primo numero 19.

Cauſa iuſta præſumitur, ſi reperitur teſtium cōmiſsio,uel examinatio.Capiccius deciſ. Neapo.90.nu 6.

Præſumitur pro teſte, qui dicit confeſsionem emanaſſe, quando ueritati eſt conſona.Bal.de V.bal.inter conſi.cri.20.nu.19. in ult.uol.

Preſumptio facilis teſtimonia adiuuat.Zaſ.conſilio 167.numero 8.in 2.

Præſumptio ex breuitate temporis inducitur. Caſſane.in conſuetudi.Burgund.fol.138. numero 3.

Præſumpta probatio temporis ſufficit, ubi etiam pro forma requiritur certa,& determinata probatio tēporis Tiraquel. de ll.connubia in gloſſ.7.numero 47.

Præſumptio reſultans ex teſtamento, admittit probationē in contrarium.Barto.in l.ſi pepercerit.§.filius.nu.15.ff.de li. & poſth.

Præſumitur pro teſtamento, licet dicatur falſum.Bar.l.idem fiet.num.1.ff.de teſt.tutela.

Licet regulariter ſui hæredes ꝑſumantur non habere noti iā teſtamenti paterni tamen hoc non procedit,quando ſubſunt aliquæ coniecturæ in contrarium, quæ arguant ſcientiam, ut puta,quādo filius facit mētionem teſtamenti, & fideicōmiſsi.idem ſi ſoluiſſet aliqua legata ex teſtamento,uel conueniſſet cum legatariis de ſoluendo,idem quando filii commorarentur cum patre ſimul tempore teſtamenti. idem ſi appareret, quòd inſtrumentū teſtamenti fuiſſet penes ipſos filios.

filios. Alciat. conſilio 71. lib. 5. numero 8. uide omnino.

Præſumptio eſt, quòd teſtes deponentes de fama audiuerint dici ab hominibus fide dignis inter tot homines, per quos fama conſtituitur, ſunt multi fide digni, & honeſti. Alc. conſ. 6. nu. 28. lib. 1.

Præſumptio eſt iuris pro eo, qui titulum prędeceſſoris allegat. Gomeſius de trienna. poſſ. q. 49. litera E.

Præſumptio iuris ubi eſt contra poſsidentem, tenetur oſtendere titulum poſſeſsionis ſuę. Rolan. conſi. 89. nu. 23. in 2.

Teſtatoris uoluntas quomodo p̄ſumatur. Afflictus deciſi. 309. nnme. 3.

Teſtatoris præſumpta mens ex pluribus coniecturis comprehenſa. habetur pro plena probatione. Caſſane. in conſil. 14 nume. 19.

Teſtator facilius præſumitur, quòd quis uoluerit præiudicare filiabus in fauorem propriorũ filiorum quàm in fauorem extranei quamuis frătris. Alcia. in conſi. 86. nu. 4. lib. 4.

Teſtibus debet potius credi deponentibus ſecundum p̄ſumptionem legis, quàm illis, qui deponunt contra præſumptionem. Alc. conſi. 55. numero 21. lib. 9.

Teſtator ĩ dubio pręſumitur uelle ſequi legis uoluntatem, ordinem, & diſpootionem. Boerius conſi. 11. nu. 6. & conſi. 10. nume. 13. Rolan. de lucro dotis. q. 57.

Teſtatoris mens in dubio talis p̄ſumitur, qualis eſt diſpoſitio legis, ſtatuti, uel conſuetudinis patrię, & regni. Boerius cõſil. 10. nu. 9. & numer. 13. Crottus in conſil. 146. nu. 3. Clarus quæſtione 76. in 6. regula uide omnino.

Talis quiſque prçſumitur, qualis eſt patria. Boerius conſilio 10. nume. 14.

Teſtator præſumitur legaſſe in cauſam, ad quam per legem tenebatur. Mazolus in conſi. 19. num. 42.

Teſtis habet pro ſe prçſumptionem, qui dicit confeſsionem emanaſſe, quando ueritati eſt conſona. Bal. inter conſi. crim. conſi. 20. T. 1.

Tempus omne in dubio prçſumitur eſſe continuum. Angelettus inter conſ. cri. conſi. 20.

Teſtator præſumitur in dubio diſpoſitionem iuri municipali eſſe conformem uelle. Zaſ. conſ. 1. nu 41. in 1. uol.

Teſtamẽtum ualere præſumitur, niſi cõtrarium probetur. Zaſ. conſi. 2. nu. 35. in 1.

Teſtator p̄ſumitur elegiſſe uiã, quæ ad ualiditatem actus magis confert. Zaſ. conſ. 3. numero 25. in 1.

Teſtis non prçſumitur rogatus, niſi

niſi afferat ſe rogatum, uel aliter conſtet. Bar. in l. ſciendum. ff. de uerb. ob. in prin. per totũ Ber. Diaz regula. 751. ubi & fallen Zaſ. conſi. 3. nu. 66. in 2. uolu. uide omnino Gui. Pap. conſil. 193. nu. 4. & 5. ubi ſi notarius in inſtrumento dicat præſentib. teſtibus, &c. teſtes prę ſumuntur rogati ſicut ipſe notarius.

Teſtis rogatus a teſtatore præſumitur habilis. Neuiza. in conſ. 26. nu. 38.

Teſtator, quando prę ſumitur ponere conditionem ad impugnandum teſtamentum. Neuiza. in conſi. 33. nu. 20. ubi nume. 44. dicit, quòd quando teſtator filium exhęredauit, & poſtea negat filium ſuum, non ſtatur negationi, quia pręſumi tur illam negationem in fraudem appoſuiſſe, ne filius exhæredatus poſſet querelare teſtamentum.

Teſtatoris uoluntas talis eſt pręſumenda, qualis eſſe debet, ſic & de quolibet alio. Alc. deciſi. 44. num. 20.

Tempus in dubio pręſumitur appoſitum fauore debitoris. Neuiza. in conſi. 49 nu. 11.

Teſtamentum minus ſolenne per curſum 10. annorum confirmatur, facitque talis decénii curſus præſumi ſolennitatem in actu Neuiza. in conſilio 57. numero 12.

Teſtator præſumitur uelle id, qđ reſpondiſſet, ſi de eo interrogatus fuiſſet. Neuiza. conſi. 64. num. 11.

Tutor pręſumitur minus grauare hęredem, quàm ſit poſsibile. Neuiza. in conſi. 72. nu. 21.

Tutor p̄ſumiẗ potius fauere pupillis, quàm uxori defuncti. Neuiza. in conſi. 84. num. 12. & pręſumitur tutor, ex quo tanto tempore ſe geſsit ut tutor, ibid. nu. 13.

Teſtator præſumitur magis diligere propriam filiam, quàm filiam filii. Neuiza. in conſilio 99. numer. 27.

Teſtis quando oppoſitum extra iudicium dixit, pręſumptio de falſitate cõtra eum inducitur, ut ad torturam poni poſsit. Cepola conſi. cri. 60. nu. 10.

Teſtator in dubio pręſumitur ſanæ mentis, & ſi teſtator adiiciat uerba inſolita in teſtamẽto, præſumitur non fuiſſe ſanæ mentis, & pręſumptio, quę colligitur, quòd teſtator non fuerit ſanæ mentis, poteſt excludi per alias coniecturas reſultantes in contrarium ex teſtamento. Bellonus conſil. 69. nume. 9. & ſeq.

Torqueri poteſt quis ob præſumptiones, & indicia. Gui. Pap. conſi. 74. nu. 6.

Talis quis pręſumitur, qualẽ habitum gerit. Fran. Tigrinus inter conſi. crimi. diuerſorũ per

Zile-

Ziletum conſi.7.nu.2.in 2.

Teſtis neceſſario,uel præſumpti- uè præſumptione iur.s conclu dere debet. Calapinus inter conſi.crim.per Ziletum conſ. 51.nu.5.in 2.lib.

Titulus non præſumitur ex diuturnitate tempori.,ubi agitur de graui præiudicio. Bōbinus conſi.29.nu.29. uide tamen in reperto.Crauett. vbi te condu cit de antiquitate temporis.

Talis quis eſſe prçſumit,qualis in habitu reperitur.Bombinus in conſi.31.nu.5.Milleus in prac. cri.nu 3.fol.141.

Titulus,præſumitur titulus præceſsiſſe,qualis apparet uſus,& poſſeſsio.Mod. Par.conſili.50. nume.38.

Teſtes ex officio examinati non præſumuntur ſubornati. Blan cus in prac.cri.fol.6. nu.38.

Titulus præſumitur ex temporis antiquitate.Afflictus dec.268. nume.10.

Teſtator præſumitur magis dilexiſſe primū ſubſtitutū, quàm ſecundum.Crottus conſi.1. nu mero 19.

Teſtator præſumitur inter filios æqualitatem ſeruare, nec unū magis quàm alterum grauaſſe.Crottus conſi.3.num.15.

Teſtator præſumitur uelle id,qđ uult lex patriæ ſuæ.Crot. conſil.17.nu.32.

Teſtator in dubio præſumitur relinquere ius, quod habet in bonis, & nil amplius, etiam ſi tale ius, morte ſit periturum, ac etiam ſi eius diſpoſitio ſit collata in coniunctam perſonam. Crottus conſil. 52. nume.5.

Nam,quòd teſtator non loquitur uelle non præſumitur,ut dicit Bal.per illum tex in l.1.§. finau tem ad deficientis.C.de cadu. tollend.s, ſequitur Deci.conſ. 80.col.3.uer.4.de iſto caſu,ubi bene.

Teſtator non præſumitur uoluiſſe,quod non expreſsit,licet teſtatores ſepè mortis timore perterriti non exprimãt, quæ animo conçeperunt. Crottus conſi.67.nu.37.

Teſtis præſumitur iuratus, ſi in actis reperitur ſcriptum,teſtis iuratus &c.Crott. in conſi.85. nume.7.

Teſtator priores in gradu præſumitur prædilexiſſe, & ſic filias nepotibus,& illas maiori com modo afficere.Crottus in cōſi. 113.nu.8.& conſi.121.nu.32.

Teſtator non præſumitur uelle in bonis ſuis extraneos præferri propriç ſoboli.Crott.in cōſ. 129 num.7. Afflic.deciſ.44. nu. 21.& 27.

Teſtator præſumitur elegiſſe uiā per quam uoluntas ſua ualeat, & non pereat. Crott.in conſil. 143.nu.21.

Teſtator præſumitur uelle, quos grauauit honorare,ne onus fidei-

deicommiſsi illis iunctum careat effectu.Crott.conſ.143.numero 22.

Teſtator non præſumitur inſtituiſſe heredem ſuum ſibi odioſum.Guido de Aretio in conſ. 15.inter conſi.crim.

Titulus præſumitur ex præſcriptione centenaria.Cepha.conſil.26.nu.1.in 1.

Teſtatoris mens præſumitur faciendo aliud teſtamentum,ꝙ nolit præſtari, quod in priore diſpoſuerat.Cephalus conſili. 67.num.19.in 1.uol.

Teſtator præſumitur reſpexiſſe ueritatem,prout res facti eſt, non prout iuris;& fictè.Ceph. conſi.80.nu.19.in 1.uol.

Titulus legitimus facit ceſſare præſumptionem calumniæ, & ſimulationis. Portius concluſ. 43.uer.principale,pag. 682.

Teſtator non præſumitur uelle, quod non dicit. Ceph.conſilio 114.num.8.in 1.uol.

Teſtatoris præſumitur fuiſſe intẽtio, prout ab herede fuit interpretata.Cépha.conſil.134.nume.5.in 1.

Teſtator non præſumitur uoluiſſe excludere ſuas fęminas propter extraneos.Cepha.in con. 134.nu.51.

Teſtator præſumitur uoluiſſe cõſeruare ius ſucceſsionis inter inſtitutos.Cepha.conſi.166.numero 1.

Tactatus præſumitur ex longo tempore.Cepha.conſi.171.numero 41.

Teſtator pręſumitur uelle ſeruare æqualitatem.Cepha.conſil. 188.num.9.in 2.

Teſtator præſumitur ſcire uires patrimonii ſui. Cephal.conſil. 192.nu.7.in 2.

Teſtis non præſumitur omni exceptione maior,niſi probetur Cepha.conſi.134.nu.27.in 2.

Teſtator præſumitur ſe cõformare uoluiſſe cum ſignificatione uerborum. Cephal.confi.259. nu.76.in 2.

Teſtator non præſumitur mutaſſe,uel mutare uoluiſſe conditionem legati.Cepha.in conſi. 267.nu.12.& nu.8.legati mutatio non præſumitur, & ibi, teſtatoris animi perſeuerantia præſumitur, numero 11.in 2. uolum.

Teſtator non præſumitur uoluiſſe grauare hæredem multiplici onere.Roland.in conſi.8.nume.29.in 2.

Teſtator pręſumitur,quòd noluerit ſe conformare cum iuris diſpoſitione.Portius conſilio 97. num.12.in 2.

Teſtator an ſemper pręſumitur, quòd habuerit maiorem affectionem erga illos, qui ſunt ſibi proximiores,quàm erga ꝓximiores grauati, ſeu fideicõmiſſarii.Portius conſi.121.numero 13.

Tutor nobilis præſumitur bona

pupilli ſui ſine fraude emiſſe. Cepol.in trac. de Imper.mili. deiigen.§. nobilitatis, numero 21.T.5.

Talis quis eſſe pręſumitur,qualis patria ſua. Caſſaneus in conſi. Burgun.titulo des iuſtices.§.5. ver.a l.arbitrage.nu.19.

Teſtes conſanguinei, qui repellũtur tanquàm præſumpti inimici, intelligi debet, quando conſanguinitas procedit ex linea deſcendenti, uel aſcendenti, ſecus ſi ex linea trãſuerſali,quia tunc non repellũtur. Grammaticus deciſ.Neapoli. 34.nu.20.

Ex præſumptione colligitur an teſtator uoluerit inſtituere directo,uel non.Bart.in l.illud.§. tractari.ff.de iure codicillorum.

Contra præſumptionem reſultãtem ex teſtamento admittitur probatio in contrarium.Bart. in l.& ſi pepercerit.§.filius,nume.10.ff.de lib.& poſth.

Teſtator pręſumitur furioſus ex ſermonibus appoſitis in teſtamento.Bar.in l.idem Iulianus. §.conſtat,num.1.ff.de leg.1.

Teſtator non pręſumitur, quòd uoluerit hæredem duplici pręſtatione grauare. Bar.in l.uxorem.§.1.ff.de leg.3.

Teſtis pręſumitur inimicus, qui uelit teſtificari cõtra aliquem in cauſa criminali, & ideo ab eius accuſatione repellitur. Abb.in ca.cum P.Manconella nu.2.ubi etiam nu.13.dicit,ꝙ teſtis ſponte ueniens ad ferendum teſtimonium in criminali præſumitur inimicus teſtis, tamen non præſumitur inimicus,aut ſuſpectus ex iterata depoſitione. Abb.in c.fraternitatis.de teſtibus,num.2.

Teſtes præſumuntur timore aduerſæ partis nolle teſtificari, quando requiſiti nolunt teſtificari.Abb.in c. ſuper eo.nu.4. de teſtibus.

Tacens quando præſumatur conſentire.Abb.in c.nõ ne,de præſump.nu.1.

Teſtes in dubio pręſumuntur uera dixiſſe,niſi contrarium probetur.Abb.in c. conſanguinei num.3.de ſententia, & re iudicat.

Teſtis an præſumatur in dubio iuratus. item an præſumatur tetigiſſe ſcripturas.Fely.in ca. tuis quæſtionibus,nu.6.de teſtibus.

Tacens pręſumitur cõſentire,ubi agitur de commodo, & de re appetibili.Fel.c.nonne de pręſump. ubi ponit fallentias uide ibi.nu.11.& 19. & 20.& per totum.

Titulus pręſumitur iuſtus pacto triennio.Fel.in c.illud,nu.6.de pręſumptionibus.

Titulus empti an præſumatur ꝑ longi temporis poſſeſsionem, uel præſumptionem. Sal.in l.ſi maior.

maior.C. communi diuidund. Boerius.q.42.nu.5. parte 1.

Titulum habere præſumatur neſi alleget, qui 30. annis poſſedit. Afflictus deci.339.

Titulus ex precio præſumitur. Saly. in l. ab Anaſtaſio, nu.2.C. mādati.

Tranſactio ut ualeat, ſufficit præſumpta ſcientia teſtamenti. Iaſo in l. de his, nu.15.ff. de tranſactio.

Tituli allegati præſumptio inducitur ex longo tempore, etiam contra patientem, & negligentem. Iaſo. in l. qui in aliena. nu. me. 48.ff. de acq. hæred.

Teſtamentum non eſſe factum q̄ dicit, iſte certè habet præſumptionem pro ſe, & aduerſarius tenetur probare contrarium. Iaſ. in l. is poteſt, num. 87.ff. de acq. hæred.

Teſtatoris uoluntas tacita ex q̄bus præſumatur, ponit Iaſo. in l. moribus, nu.37. ff. de uulga.

Teſtator in dubio præſumitur legare illud ius, quod habet in re & ad rē. Iaſ. in l. ſerui electione. §. cum fundus, nu.2. & 4.ff. de leg. 1.

Teſtator non præſumitur legatū duplicare quantum ad ſolutionem. Iaſo. in l. ſi tibi homo. §.1. nu.1.ff. de leg. 1.

Temporis ubi eſt dubium, præſumitur in benigniorem partē, & in delictis ſemper præſumitur pro eo, quod delictum excuſat. Iaſo. in l. non ſolum. §. ſciendum, nu.9.ff. de operis noui nunci. & ubi actus ſe habet ad tempus prohibitum, & permiſſum in dubio præſumitur, quod tēpore permiſſo fuit celebratus, ibi. nu.10.

Teſtamentum in dubio præſumitur ſolēne, & ualidum, ideo oportet oſtendi contrarium. Iaſ. in l. ſi poſt diuiſionem. ff. de iuris, & facti ignoran. nu.2.

Teſtator non præſumitur feciſſe, niſi unum teſtamentum. Iaſ. in l. bonorum quidem, num.7.C. de bon. poſſeſ. ſecundum tab.

Teſtari præſumitur uoluiſſe, qui filium inſtituit, uel exhæredauit. Alex. in l. non codicillum. C. de teſtamen.

Tutor præſumitur carere dolo, & culpa, quando facit cōſilio coniunctorum. Alex. in l. Polla C. de iis, quib. ut indig.

Teſtis non præſumitur incontinēti ſe uelle corrigere. Alexan. in l. hoc edicto, num.4.ff. de noui operis nunc.

Teſtes in dubio an præſumantur rogati, & an debeant ſemp̄ rogari a notario. Alexan. in l. hac conſultiſsima, nu.3.C. de teſtamentis.

Teſtator in dubio nō præſumitur habuiſſe animum ad tempus certę ætatis, ſed ſimpliciter. Alexā. in l. ſi cui legetur. §. hoc autem, num.3.ff. de leg. 1.

Teſtamentum in dubio præſumitur

tur eſſe perfectum. Alex. in l. j. nu. 43 ff. de noui operis nun.

Teſtis præſumitur rogatus, quando ſubſcribit ſe in inſtrumento, licet regulariter non præſumatur rogatus, & quando paſſus eſt ſe ſubſcribi in inſtrumẽto. Alc in l. ſcien. nu. 37. & ſeq.

Teſtis præſumitur rogatus, quã do teſtator eſt peritus, & ſic notarius, & ſic inſtitutus. Alc. d. l. ſcien. nu. 40. ff. de uer. ob.

Tempus in dubio præſumitur eſſe adiectum cauſa demonſtrationis. Alex. in l. liber homo. §. decem, nu. 2. ff. de uer. ob.

Teſtis præſumitur conſenſiſſe, & iuraſſe in ſua depoſitione, licet in actis non appareat de eius uoluntate. Ange. in l. ſicut §. non uidetur, nu. 2. ff. qui. mo. pig. uel hypo. ſoluitur.

Teſtator præſumitur habere notitiam ſui patrimonii. Ange. in auth ſed cum teſtator, num. 3. C. ad l. fal.

Titulus nunquàm præſumitur ex diuturnitate temporum præcedente ſola patientia. Ang. in l. ſi maior, nume. 2. C. com muni diuidun. & non præſumitur. Titulus, niſi probetur. Ang. in l. ſi probatam. C. eod. ti. communi diuid.

Teſtatoris mens præſumitur talis, qualis ſecũdum rectum ſermonem procedere poteſt. Bellonus ſupputa. lib. 4. ca. 20. numero 6.

Tranſactio, ubi fuit diuturno tẽpore obſeruata præſumitur capituli conſenſum interueniſſe in ea. licet inſtrumentum nihil dicat de conſenſu. Caſſiodorus deciſ. 3. de procurat. nume. 7.

Titulus bonus præſumitur ſuper ueniſſe putatiuo triennali, quẽ impetrans iuſtificare non cõpellitur. Caſsiodorus deciſ. 3. tit. de cauſa poſſeſ. & proprietatis, nu. 2. uide & in 4. deciſione ibid. nu. 1. & nu. 5.

Temporis antiquitas eccleſiæ fundationem præſumitur ab epiſcopo ueniſſe. Afflic. deciſ. 368. nume. 5.

Timor præſumitur ex pace ceſſare. Herculanus in ſuo de cautione. c. 50. nu. 54.

Titulus præſumptus admittitur à iure tam ĩ poſſeſſorio quàm petitorio, & an titulum præſumptum habens iuuetur regula de triennali. Caſsiodorus in regula Cancellariæ. deciſ. 8.

Titulus allegatus præſumitur ex conformi præſtatione decennali. Mod. Par. in §. 7. numer. 7. conſtitu. feuda.

Teſtificatus ſemel falſum præſumitur iterum falſum deponere habeat. Nouellus in trac. ad defenſam, nu. 40. fol. 43.

Teſtis præſumitur uolnntariè deponere. Blancus de q. nu. 357.

Teſtator in dubio præſumitũ uelle exonerare hæredem. l. eum

qui

.qui.ff.de annuis leg.

Teſtator magis præſumitur diligere nepotes, quàm extraneos.l.cum unus.ff. de cond.& demon.l.Lucius in fi.ff.de hęr. inſt.gl.in l.1.C. de donat.cauſ. mor.

Talis quis præſumitur, qualis eſt eius patria, ut dicit Barto. de Guelfis,& Gebellinis, quē refert & ſequitur And.Sycu.in c. Raynaldus, in 4.col. de teſtib.

Tutela præſumitur ſolēniter adhibita ex antiquitate temporis.Crauet.de antiqui. tempo. parte 3.nu.34.

Teſtis deponens falſum ſuper facto proprio præſumitur ſcienter deponere.Boſsius de falſis nu.117.& 154.

Teſtis an pręſumatur iuraſſe, ſi in actis dicatur, talis teſtis iuratus Boſsius in titu.de opp.contra teſtes.

Temporis diuturnitas quādo inducat præſumptionem tacitæ donationis.Tiraquell. de præſcrip.pági 31.

Tempus inducit tituli præſumptionem.Tiraquellus de præſcr.pagi.28.

Tituli pręſumptio ex diuturnitate temporis contra ius commune.Tiraquell.de pręſcr.pagin.55.

Titulus pręſumitur ex poſſeſsione decennali. Tiraquellus de pręſcrip.pag. 93.

Temporis diuturnitas ſolennitatem extrinſecam, quando pręſumat.Alc.deciſ.345 nu.5.

Quæ ſolo temporis tractu non mutantur, ſemel ineſſe poſita, ſemper præſumuntur.l. ſi cui. §.hiſdem.ff.de accuſa.& l. non omnes.§. à barbaris. ff. de re milita.

Teſtis quis eſſe præſumitur, qualis eſt eius patria, ut dicit Bar. in tract.de Guelphis & Gebelinis quem refert,& ſequitur. And.Siculus in repet. ca.Raynaldus, in 4. col. de teſtib. itē in quali habitu reperitur.l.itē apud Labeonem.§. ſi quis uirgines.ff.de iniuriis.l. ſi ignorās & ibi do.ff.locati.

Præſumptio doli ceſſantis iuncta cum taciturnitate patris, uel coniuncti, cui eſſet factum furtum ratione coniunctionis inducit præſumptionem ceſſantis doli. Riminal. nouiſsimus inter cōſi.cri. cōſi.106. nu.3.& ſic taciturnitas iſta habetur ꝓ conſenſu propter coniunctionem, quo ad filii, uel alterius coniuncti excuſationem ibid. uolu.1. pro furto commiſſo,& opem etiam præſtantem excuſat.

Teſtis præſumitur iuratus dixiſſe ſi tabellio id ſcripſerit. Bar. in l. Theopompus. col. 1. poſt gl. ibi.ff. de dote prælega. pro quo plura allegat Couartu. uariarum reſolutionum, lib. 2.c. 13.num.2.

Nnnn 2 Pre-

Præſumptio nunquàm turpis, ſed honeſta fieri debet pro ſapientib. Pacius à ſchala de conſilio ſapientis. lib. 1 c. 22.

Teſtis de auditu, an faciat præſumptionem Benintendius de ciſ. Bono. conclu. 8. uide omnino.

Titulus matrimonii præſumi debeat ex longa poſſeſsione, ſeu quaſi iure maritali. Millius in reperto. litera P.

Titulus beneficii an præſumi debeat ex longa poſſeſsione, uel quaſi beneficii. Millius in reperto.

Præſumi an debeat quem habere titulum in iuribus epiſcopalibus, uel in iure uiſitandi ex eo, quod longo tempore illa iura exercuit, & eis uſus fuerit. Millius in reperto.

Præſumi an debeat teſtis per notarium eſſe rogatus. Millius in reperto.

Tempus in dubio pſumitur perpetuum. l. ſufficit, de condi. indebit.

Tituli ſingulares non præſumuntur. Bal. in l. ſiue poſſidetis. C. de prob.

Tempus inducit præſumptionē tam in præſtante, quàm in patiente Bal. in l. 1. in 7. q. uer. ex hoc infert. Bar. C. qui admitti.

Teſtamētum habet præſumptionem pro ſe. Firm. à. uerſi. teſtamentum, fol. 128.

Teſtamentum in ſcriptis præſumitur eſſe apud hæredem. Firma. ibi. non autem præſumitur eſſe apud legatarium, niſi tempore litis conte. fuerit apud ipſum, & niſi habuerit ab hærede.

Teſtamentum præſumitur uerū, etiam pendēte quæſtione falſi mota contra ipſum. Bart. in l. iure noſtro. §. propter alias. l. idem fiet. ff. de teſta. tu. Firma. ibid.

Teſtamentum præſumitur perfectum. Firm. ibid.

Teſtamentum præſumitur uerū, & ſolenne, niſi contrariū probetur, probatur autem cōtrarium, quando ex facie ipſius conſtat defectus, ut quia habebat numerum teſtium defectiuum, uel non rogatorum ſimul, item ſi non conſtat, ſic debet aliter probari defectus labens, ut quòd teſtis, uel notarius erat īfamis, uel aliter. Fir. ibi. fol. 131.

Teſtator præſumitur non reliqſſe ei, cui reliquit, ut filio, ſi ſciuiſſet non eſſe filium. Bald. l. ſi pater. C. de hære. inſti. Pariſius conſil. 80. numero 52. in 2. ubi pater non facit filium legitimum in teſtō, ſi non eſt legitimus, neque ſpurium, ſi nō eſt.

Teſtator præſumitur uelle grauare hæredem quātominus poteſt. l. unum. §. ſi rem. ff. de leg. j. l. apud Iulianū. §. ſcio ex facto eod ti.

Teſtator præſumitur plus dilexiſſe

ſe inſtitutum, quàm ſubſtitutũ.l.Publius.§.Titia,& ibi Bar. ff.de condi.& demon.

Teſtator pſumitur habuiſſe maiorem affectionem ad natos, quàm naſcituros, item ad illũ cui plus reliquit,quàm ad illũ cui minus.Bald.l. Lucius.ff. de hæred.inſt.& in l.quoties.C.de hære.inſt.

Teſtator non præſumitur legare rem heredis,ſed ſuam.Bald.in l.in teſtamento.in prin.C.ad l. Falcid.

Teſtator præſumitur uelle leges habere locum in teſtamento ſuo, niſi conſtet de contraria uoluntate. Bal.l. quidam,in fi. uerſi.ſi autem non dixit.C. de iure delib.

Teſtator non præſumitur uelle, quod non loquitur.Pariſ.conſ. 89.nu.15.in 2.

Teſtes ſingulares ſaltem faciunt præſumptionem,magnum indicium, immo ſemiplenã probationem.Crauett.in conſilio 83.nu.35.& iudex poteſt induci ad credendum plenè teſtibus ſingularibus,ibi.

Teſtes in dubio præſum debent conteſtes,ſi congrua interpretatione hoc fieri poteſt,licet in conteſtes ſe non nominent. Crauet.conſi.78.nu.9.

Teſtator non præſumitur uelle ſubſtitutionem inutilem facere.Crauet.in conſi.161.nume. 3.in 1.uol.

Tutor non præſumitur quærere de bonis pupilli.Arc. conſi.31. nume.3.

Titulum quis habere præſumitur per ſpacium tanti temporis, cuius initii memoria non exiſtit.Rubeus conſi.13.nu.7.

Teſtator quilibet pręſumitur magis diligere iam natos, quàm poſt eius mortem naſcituros. Rubeus conſi.31.nu.2.

Præſumptio iuris in teſtib.multum operatur.Gratus reſpon. 2.in 2.nu.5.

Teſtator pręſumitur magis diligere filios, quàm nepotes, quos nunquàm uidit. Gratus reſpon.5.nu.32.in 2.

Teſtator ſubſtituendo præſumitur ſe cõformare cum iure cõmuni,Gratus reſpon.18.nume ro 1.in 2.

Teſtator præſumitur ſemper uelle filios æqualiter ſuccedere. Gratus reſpon.18.nu.6.in 2.uo.

Teſtator præſumitur magis dilexiſſe primum ſubſtitutũ quàm ſecundum. Gratus reſpon.54. num.15.in 2.

Teſtator non præſumitur uelle præferre eos,qui nõ ſunt agnati ſuis deſcendentibus.Gratus conſil 120.num 9.in 2.

Teſtator non præſumitur etiam proprium filium, liberis alterius filii in portionem eorum patris præferre uoluiſſe. Gratus d.conſi.120.in 2.

Teſtator, qui filiis maſculis inſtitutis,

tutis, filias excluſit, præſumi-tur habuiſſe intẽtionem agnationis conſeruandæ. Gratus reſpon. 120. nu. 37.
Teſtator non cenſetur per uerba generalia ius ſuum remittere. Rim. conſi. 26. nu. 16.
Temporis ſola diuturnitas non inducit præſumptionem ſolẽnitatis extrinſecæ, ſed iuncta cum poſſeſsione. Pariſius cõſi. 23. nu. 157. in 1.
Teſtator in dubio pręſumitur uoluiſſe illud, quod verbis expreſſit. Pariſius conſ. 44. num. 26. in 2. uolum.
Teſtator præſumitur cogitare, quod ius diſponit. Rim. conſil. 38. nu. 5. in 1.
Teſtes præſumuntur conteſtes, quando non diſſentiunt de loco. Rim. conſi. 143. nu. 1.
Teſtator præſumitur uoluiſſe ad ſucceſsionem illos uocare, q; aliàs à iure ſunt prępoſiti. Rimi. in conſi. 186. in 1.
Teſtator pręſumitur uoluiſſe ſuã hęreditatẽ peruenire ad ſuos poſteros. Rimi. in conſi. nu. 23. in 1. uol.
Teſtator non pręſumitur plus diligere, quàm filios, uel filias. Rim. conſi. 23. nu. 22. in 1. item præſumitur teſtator eam charitatem, quam habuit erga inſtitutum, etiam habuiſſe ad eius deſcendentes, etiam fęminas. Rim. conſi. 223. nu. 32.
Teſtator præſumitur uoluiſſe minus grauare filium inſtitutum quàm ſit poſsibile. Rim. conſi. 224. nu. 50. in 2.
Teſtator non præſumitur uelle, niſi id, quod de iure poteſt. Rimi. in conſi. 245. nume. 24. in 1. uolum.
Teſtes uariãtes circa aliquas demonſtrationes, uel ea, quæ nõ ſunt de ſubſtantia, non uitiãt, ubi non ſit alia præſumptio falſitatis contra eos. Rim. conſil. 277. nu. 34. in 2.
Præſumitur pro antiquiori titu. Rim. conſi. 272. nu. 36. in 2.
Titulus donationis præſumitur in ſeruitutibus. Rim. conſ. 305 nu. 45. in 2.
Titulus præſumitur ex præſtatione 10. annorum. Rimin. conſil. 313. numero 10. fallit, ut ibi. in 2. nu 23.
Titulus allegatus præſumitur ex diuturnitate temporis cũ poſſeſsione ſeu præſtatione. Rim. conſi. 319. nu. 31. in 2.
Teſtator non præſumitur uoluiſſe, quòd unus commiſſarius ſine alio poſsit exequi. Rim. cõſil. 435. nu. 3. in 3.
Titulus uerus præualet præſumpto, quando reducitur ad non titulum, comperta ueritate. Ferretus conſilio 9. numero 3. in 1.
Titulus beneficialis præſumitur per poſſeſsionem. 10. annorum de iure communi, ſed ſecundũ regu. Cancellariæ apoſtolicæ

trium annorum. Ferretus con ſil. 18. num. 1.

Vbi agitur de præſumendo titulo obligatorio alicuius, tūc ex præſtatione, ſeu ex patientia diuturna non præſumitur titulus. Riminaldus in conſilio 313. num. 23. in ſecundo, fol. 120.

V

VEnditor pſumitur uēdidiſſe iuridicè, niſi cōtrariū probetur. l. 1. & ibi Bald. in 1. no. C. de reb. alien. non alienan.

Venditor præſumitur habuiſſe fidem e precio. fallit, ut per Firma. uer. iſto.

Vendens rem alienam præſumitur in bona fide, ſi poſsidet & ſic ignorās facere ſicut emēs, idem in permutante. Firman. uerſi. uenditor rei alienæ. & an præſumatur uendere, ut alienam, uel ut propriam, ibi.

Vendens rem alienam præſumitur fur, ſi contractatio facta eſt. Bar. & Bal. in l. alienum. C. de furtis.

Venditor præſumitur ſcire defectus, ſeu qualitates rei morboſę. Corneus conſil. 80. litera B, in 3. parte, de quo Firman. ubi ſupra.

Veriſimile non deponentes teſtes, eſt præſumptio falſitatis, & ideo non faciunt fidem, niſi ſint tales, quòd ſit ueriſimile eos non deierare, uel niſi habeant aliquam præſumptionē ſecum, puta famam, uel quid ſimile. Fir. uer. ueriſimilitudo.

Verſum, non præſumitur uerſum, niſi probetur l. ſi quis ſeruo, & ibi Bald. in 1. col. C. qđ cum eo.

Veſtes faciunt præſumi pro aliquo, uel contra aliquem. Firm. uer. iſto. ad fin. in Speculat. de aduocatis. §. ſequitur. uidere. uer. talis enim.

Vicinus præſumitur ſcire de uicino, & agnoſcere & ſcire, unde ſufficit in inſtrumento dicere præſentibus teſtibus uicinis &c. & præſumuntur dediſſe damnum, & furtum. uide Firman. iſto uer.

Victus non præſumitur habuiſſe iuſtam cauſam litigandi. Fir. uer. uincere.

Voluntas mutari præſumitur in concedente ptopter mutationem morum eius, cui concedi tur. Bar. in l. confirmando, in 1. no. ff. de confir. tuto.

Voluntas præſumitur durare, niſi mutata probetur. Firmanus uer. iſto.

Voluntas teſtatoris præſumitur eſſe qualis eſſe de iure debet, & præſumitur uoluiſſe teſtator, quòd conſuetudo, uel ſtatutū loci ſui diſponit, idem in uoluntate contrahentium. Firman. iſto uer. num. 44.

Vſuræ non præſumuntur ſolutæ ſcienter, nec ſoluens præſumitur

tur debitor liberalis in eis. Firmanus, ibi.

Vxor præſumitur, quę publicè uocatur uxor & pro tali reputatur, ſcilicet quo ad prolem legitimam pręſumendam, ubi de matrimonio non eſt quæſtio inter eos. Firman. uer. iſto.

Vxor præſumitur carnaliter cognita a uiro cum quo diu permanſit. Specula. de præſumpt. §. 2. uer. uiolenta.

Vxor pręſumitur lucrari honeſtè & de bonis uiri, ne præſumatur turpis quæſtus. idem in cōcubina. Sed ſi fuit negociatrix præſumitur quæſiuiſſe ex negociatione. item niſi cōtrahat cum alio, & uir interueniat in contractu, quia non præſumitur de bonis uiri. Firmanus uer. iſto.

Vxor poſsidens præſumitur domina rerum, quas poſsidet, nō ſi poſsidet uir. Firm. uer. uxor poſsidet.

Vſurarius pręſumi potius debet contractus, quoties dubitatur, an ſit contractus uſurarius, uel licitus, quàm licitus. Hoſtienſis in c. ad noſtram, de emptio. & uendi. cum multis allegatis per Calcan. conſi. 75. nume. 56. uide omnino.

Verba in dubio pręſumuntur eſſe poſita, & prolata demonſtratiuè, & declaratiuè, non autem taxatiuè & limitatiuè. Pariſius conſi. 92. nu. 42. in 1. uol.

Vxor ſi reperitur habere bona, & non poteſt oſtendere, ꝙ habuerit ex propriis, præſumitur ex bonis uiri. Socin. conſil. 16. nu. 2. in 3.

Vtilitas eccleſię, uel pupilli in cōtractu non pręſumitur forma non ſeruata. Bal. in l. quęcunq; in 2. colum. in princ. uer. ſcias tamen, C. de bonis, quę liber. Firm. uer. utilitas.

Venditio pręſumitur ſimulata, quando uenditor remanet in poſſeſsione rei uenditæ, & res illa non fuit poſita in ęſtimo emptoris, ſed reperitur in ęſtimo uenditoris. Pariſius conſil. 82. num. 41. & pluries ibi, in 3. vol. niſi adeſſet conſtitutum. Idem Pariſius conſi. 77. num. 8. eo. uol. vide tamen ipſum Pariſium d. conſi. 82. & ſeq. conſil.

Vicinus præſumitur ſcire facta uicini, & coniunctus facta coniūcti. Hoc tamen procedit in facto ſucceſsiuo, non autem in facto momentaneo. Cacheranus deciſione Pedemontana. 71. nu. 43.

Viuere plus præſumitur iunior, quàm ſenex. l. hęreditatum. ff. ad l. Falc. Cacheranus deci. Pedemon. 108. nu. 4. in fine, & ibi num. 7. dicit, quòd aliquem ſuperuixiſſe ex pariter morientibus in committenda ſtipulatione non præſumitur. l. quòd pariter. ff. de rebus dubiis, & ibi plura de ſuperuiuentibus,

& cui

& cui incumbat probatio ſuperuiuentium, & in ſequenti deciſione, ſeu conſilio Purpurati.ubi de morte, & uita, & cui onus probandi incumbat mortem, uel uitam, uel ſuperuiuere. vide oĩno ipſum Purpuratum.ubi etiam dicit nu. 5. ꝙ deſcendens præſumitur ſemp ſuperuixiſſe, etiam in diſpoſitione hominis.

Vniuerſitas deliquiſſe non præſumitur ex eo, quòd multi, aut fortaſſe omnes ad locum commiſsi delicti acceſſerint, & bona rapuerint, ac exportauerint. Cacheranus deciſione Pedemontana.138.nu.32.& 33.

Vir & uxor ſi ſimul uendant prædium, præſumitur uxor adhibita pro forma, & totum precium perueniſſe ad maritum deciſ.Pedemontana 140.nu.2. uide poſtea.

Vxor poſsidens cum marito præſumitur poſsidere iure familiaritatis.deciſio.Pedemonta. 140.num.5.

Verum ſemel, ſemper præſumitũ uerum. Neuiza. in ſylua lib.4. num.148.

Veſtes muliebres præſumũtur eſſe mulieris, licet de dominio non probet uxor, quamuis in aliis ſecus.Bal.in l.2.circa medi.uerſi.reuoco in dubium.C. ne uxor pro marito.Bertachi. uer.ueſtes,nu.39.

Venditio præſumitur ſictitia, ſi poſt uenditionem emptor patitur uenditorem poſsidere. Bal.conſi.70.num.2.& ſeq.in 1. uolumi.

Velle quis præſumitur, quòd leges & conſuetudines habeant locum in ſua diſpoſitione.Bal. in conſi.79.num.4.in 1.uolu.ꝙ probat.

Voluntatis mutatio non præſumitur, quando alienatio facta fuerit titulo oneroſo.Durans de arte teſtandi, titu.10. cautela 7.nu.3.fol.250.& eadem uolũtas durare præſumitur. Bal. conſilio 233. numero 4. in 2. uolum.

Vſura præſumitur ex pactis appoſitis ſecũdum naturam uſurariæ prauitatis interceſsiſſe, & in contractu mutui facilius præſumitur uſura, quàm in aliis contractibus, quia nõ pręſumitur mutuans uelle iactare ſuum.i. interuſurium medii temporis.Bal.in conſi.133. nũmero 2.in j.

Vulnus præſumitur ex qualitate inſtrumenti.Bal.conſi.152.nu. 5.in 1.uol.

Vtilitas eccleſiæ non præſumitur deficientibus ſolẽnitatib. Bal. conſi.245.in 1.

Vitium in ſtipulationibus ineſſe non præſumitur, ſi pęna ſine uſ tio duci poteſt.Bal.conſil.179. num.2.in 2.

Vaſallus præſumitur ſubſtitutus idoneus, ſi eſt de eadem cõſan

guinitate. Bal. conſilio 291. nu. 8. in 2. uol.

Vſurarius nemo præſumitur, niſi probetur, quia unus quiſq; naturaliter præſumitur bonus, & non malus. Bald. conſil. 311. nu. 2. in 2. uol.

Valor rei præſumitur ex fructib. coniecturaliter, ita quòd econtra, quòd ex rei ualore præſumitur fructuum ꝓportio, qualis in regimine uerſatur, & illud præſumitur percipi, quod communiter conſueuit percipi ſecundum conſuetudinem noſtrarum partium, & expenſæ probantur per coniecturas ſimiliter, & fructus. expēſæ autem, quæ fiunt gratia fructuū deducūtur de reſtitutione fructuum, quia ſignificatio huius nominis fructus ex utilitate, non ex ſegete ſumitur. Bal. ſignanter in conſi. 323. col. 2. nume. 3. & nu. 5. in 2. uol.

Vulneratus, qui poſt longa temporum interualla deceſſerit, nō ꝑſumitᷣ mortuus ex uulnere. uide oīno Bal. cōſ. 328. in 2. uolu. vbi quando quis de uulnere mortuus præſumatur.

Viuere quiſque præſumitur uſq; ad 100. annos licet in teſtamēto veteri uita fuerat. 120. an. Capiccius deciſ. Neapo. 4. tamen contra talem præſumptionem ſufficit unus teſtis q deponit de morte, licet nō plenè ſed & de morte Pet. Rau. in dictis nec. col. fi. poſt Alph. uide tamen Pariſium conſil. 86. nume. 19. & ſeq. in 4. uol. ubi aliter. l. hæreditatum. ff. ad l. Falci. quæ contrarium dicit, uide omnino Crottum in conſi. 67. nu. 27. & pluribus ſequentib. & Cagnolum in l. ſi emancipati, nu. 90. C. de colla. Alc. in tracta. de præſump. regula 1. præſump. 44. vide Marſil. in § diligenter, nu. 22. ubi præſumptio uiolenta, quæ in ciuilibus habet uim plenę probationis, nō ſufficit in criminalibus ad cōdemnandum, & præſumptio uiolenta. ſ. nudus cū nuda non eſt plena probatio ad condemnan. de adulterio in criminalibus, Ang. in prac. cri. uerſ. fama, nu. 23. uer. quæro, uiolenta enim præſumptio ꝓ certa accipitur. c. literis de præſumpt. an ex præſumptione uiolenta ius tolli poſſit. Bouius in ſuo de ſtatu. pręſcrip. in glo. 19. numero 242. uide omnino etiam Arium Pinelum in l. 2. in 3. parte. numero 33. C. de reſc. uend. uide quæſo.

Præſumptio ua ſalli offendentis dominū, qualiter & quot modis inueniatur. Capicci. deciſi. Neapo. 130. num. 13.

Violentis pręſumptionibus non poteſt quis ad mortem damnari, ſed minoratur ſibi pœna. Gramma. deciſ. 42. nu. 1. & deciſ. 56. nu. 21. & præſumptione

iuris

iuris de crimine grauiſsimo, dum quis condemnatur, dicitur ille deficiens condemnari ex præſumptione uiolēta. Grāmaticus deciſ. Neap. 56. nume. 2. & præſumptiones uiolentiſſimæ ubi concurrunt, hēt locū condemnatio, ibi. nu. 3.

Veritati cedit præſumptio. Emilia. conſi. 73. nu. 19. & præſumptio, cui ueritas conſonat, plenam facit probationem. Zaſi. conſi. 17. nu. 28. in 1. Cephalus conſi. 272. nu. 12. & 189. nu. 23. in 2. & conſi. 185. num. 12. in 2. Rolandus conſi. 99. nu. 25. in 1. uolum.

Præſumptio in re ueriſimili non eſt recepta. Zaſi. conſi. 19. nu. 3. in 1.

Pręſumptio ea ſumēda in dubio, quæ uitio caret. Zaſi. conſi. 24. nu. 31. in 2.

Præſumitur quis in eadem uoluntate, niſi ueniens ad mortem appareat contrarium. Bart. l. cum hic, nu. 3. ff. de dona. inter uir. & uxo.

Præſumitur ex longo tempore, quòd ab initio uoluntas patris interceſſerit, non tamē inducitur ratihabitio. Bar. in l. 1. nu. 10. C. qui admitti.

Vnio eccleſiarum p̄ſumitur, ubi clericus, uel monaſteriū duas poſſedit eccleſias per decennium Epiſcopo, uel Vicario nō reclamāte. Plotus in add. Marti. Lauden. conſi. 45.

Præſumitur quilibet dicere uerum. Mart. conſi. 62. nu. 11.

Viuere decennio quis non præſumitur. Portius conſi. 34. nu. 12. & conſi. 21. nu. 21.

Præſumptiones, ut uulneratus non ſit mortuus ex uulnere. Blancus in Prac. cri. nu. 110. & ſeq. uſq; ad nu. 128. pag. 137.

Verum ſemel ſemper pręſumitur uerum. no. glo. ff. de damno infecto. l. qui bona. §. ſi qui ſtipulatur, & C. de probat. l. ſiue poſſidetis.

Vulneratum præſumitur, qui infra modicum tēpus deceſsit, eſſe mortuum ex uulnere. Ripa in trac. de peſte, nu. 185

Violenta præſumptio in criminalibus non ſufficit, ſed in ciuilibus ſic & quando, regula criminali 63. nu. 1.

In odium viri delinquentis pręſumitur, quòd mulier fuerit uirgo. c. 1. de adulte. Rui. conſilio 189. nu. 11. in 2. uolu. quòd intellige in dubio ſecus ſi aliter conſtare poterat. Machellus patrocinio 49. per totū, & vide in meis qq. crimi. ubi qualitas honeſtę conditionis debet probari, ut ibi.

Fraus, unde præſumatur, & cognoſcatur uſurarius contractus. Anch. conſi. 257.

Venditio ſimulata non pręſumitur, licet precesſerit tractatus de pignore, ſed potius præſumitur erronea. Firman. in re-

Oooo 2 per-

perto.uer. venditio ſimulata.

Venditor non præſumitur domi nus,niſi probetur.Firm.in re-pert.fol.173.col.2.

Vēditor præſumitur habuiſſe fidem de precio. fallit, ut ꝑ Fir. uer.uenditor.

Vendens rem alienam præſumitur in bona fide, ſi poſsidet, & ſic ignorans facere, ſicut emēs Firmanus uerſi. uenditor rei alienæ.

Via præſumitur diſtinguere territoria.l.4 fi.regun.Firma.uer. uia.

Victus non pręſumitur habuiſſe iuſtam cauſam litigandi. Firmanus uer. uictus ſub uerſic. uincere.

Violentia præſumitur in iudice torquente ſine iudicii.l.quæſtionis,ubi Alex.ff. de quæſtionibus.Firma.uer. uiolentia.

Violentia non præſumitur ex dignitate.l.ad inuidiā,& ibi Bar. & Alex.C. quòd metus cauſa, & in l.ſi donationis.eod.tit.

Voluntas mutari pręſumitur in concedente propter mutatio nem morum eius, cui concedi tur.Bar.in l.confirmando.in j. no.ff.de confir.tut.

Volūtas præſumitur durare, niſi mutata probetur. Firma.uer. voluntas.Mod. Par.conſil.30. numer.15.c. maiores,de baptiſmo.

Præſumitur,quòd uxor pręde ceſſerit uiro,quando eſt dubium, quis primò deceſsit. gloſſ.l.ſi poſſeſſor.ff. de religio. & ſum. fune.

Voluntas ſemel declarata præſu mitur durare,nec præſumitur mutata,niſi probetur.l.non ad ea.ff.de cond.& demon.& not. gl.in c.illud quoq;,de præſum. vtrum autem uoluntas præſu matur durare uſque ad mortem.uide l.ſcimus.C.de teſtamentis, & not.in l.cum hic ſta tus.§.j.ſuper uer. forſitan.ff.de donat.inter uir. & uxo.& uide l.1.ff.pro ſocio,Alc.regu.2. præ ſump.1.& præſump.16. ſi quis habet mulierem in domo, & eā tractet tanquàm eius uxorem, pręſumitur eius uxor, ut probatur in cap. illud,de præſumptio.

Vicinus pręſumitur ſcire facta vi cini.l.ſi uicinis.C. de nupt.l.1. ff.de flumi.& no.in c.quoſdam de pręſump. idem & coniun iunctus.Alex.in l.is pater,in 3. & 4.col.ff.de acquir.hære.Alexand.conſi.6. numero 19.in 5. uolum.

Venditio ſi facta ſit duobus,& nō appareat,cui primo fuerit tradita, præſumitur tradita fuiſſe illi,qui precium numerauit ita no.Bald.in c.ſi facta in feudum.ſi de feu.fue. contro.

Vaſallus an ex præſumpta inimicitia priuetur feudo, & qualiter,& quomodo. Gui. Pap.remiſsiuè licet,de ꝑſump.nu.54.

Vaga-

Vagabũdum bouem retinens in ſuo ſtabulo tenetur dominus ei reſarcire expenſas, quas aſſerit ei feciſſe, cũ præſumptio naturæ ſit, ut non uixerit de uento, tamen iudex debet taxare, ita dicit Bal. in l. non codicillum. C. de codicillis.

Vicini facta ſcire uicinus præſumitur, & quod eſt factum inter uicinos. c. quoſdã de pſum. l. ſi uicinis. C. de nup. Iodocus de præſump. nu. 27. Alex. conſ. 36. nu. 3. & 4. in 1.

Vnio non præſumitur, ſiue annexio, niſi probetur. ca. quia ſępe de præb. in 6. c. cum in eccleſia eo. titu.

Venditio cum reacheto, quando præſumatur facta in fraudem uſurarum. Gui. Pap. de præſump. q. & nu. 88.

Vxor præſumitur ſcire facta mariti ſimiliter conſanguinei, ut dicit And. de Iſer. in lib. feudo dorum, titu. de natur. ſucc. feu. cap. fi. Iodocus de pręſump. numero 26.

Verũ eſſe præſumitur, quod pluries factum eſt. Bal. l. exemplo. C. de prob. Gui. Pap. de pſum. nu. 125. ubi fuſius.

Velle quis præſumitur, quod exprimit uerbis. Bar. l. Neſenius in princ. uerſi. no. ff. de excuſa. tuto.

Præſumitur contra eum, qui uerecundè petit. item contra eũ, qui furtiuè nititur. item contra eum qui ex mala conſcientia timet ire in publicum. Barto. in repeti. l. Barbarius. 3. col. de of. præ.

Viuere, quis præſumitur, niſi probẽ mortuus. ff. de dona. inter uirum & uxo. l. ſi mors, & l. nec uos. C. de capti. & C. de dona. inter ui. & ux. auth hodie.

Voluntate ſpontanea factum pręſumitur, niſi probetur coactio ſeu coacta. l. 2. ff. quod metus cauſa.

Vxor præſumitur eſſe, niſi probetur contrarium. l. in libera. ff. de ritu nuptiarum, quòd ſit ſ. concubina, Luc. de Pen. in l q. cunque. C. de apochis pub. lib. 10. ubi fuſius in 13. pręſump.

Præſumitur uxorẽ habere ex bonis mariti, quod habet, niſi pbetur contrarium, quod aliunde habuit. l. etiam, & l. quintus C. de dona. inter uir. & uxo. uide omnino Alc. de præſumpt. regu. 3. 26. pręſump.

Vſuræ pręſumuntur permiſſę, q̃ longo tempore ſunt ſolutæ. l. cum de in rem uerſo. ff. de uſu.

Vxor primo mortua præſumitur cum periit cum marito. l. qui duos. §. ſi maritus. ff. de rebus dubiis.

Voluntatis perſeuerantia præſumitur, niſi probetur cõtrariũ. Alex. conſi. 42. in 7. uol. inci. ex his, quæ in themate. in ultima colum.

Vidua præſumitur ultra. 11. men ſes

ſet ex alio, quàm ex marito peperiſſe. Alciatus in tract.de præſump.regu.1.præſump.40. quando transferat onus probã di in aduerſarium. Tradit Rui. conſi.189.num.14.uolum.1.& Aretinus in l. ſed ſi de ſua, col. 4.& ſequen ff.de acquir.hęr.

Præſumitur quilibet ſine vitio. Luc. de Pen. in l. quicunque. 19.præſumpt.de apochis pub. lib.10.ubi ſuſius.

Viuere quilibet pręſumitur centum annos, Alciat. regu.1.pręſumpt.44.uel ſaltem uſque ad 30.Decius conſil.204. num. 4 Angel.in l.hęres, ff. de acquir. hęreditate.

Vixiſſe nemo de uento pręſumitur.Alci. regu.1.pręſumpt.50. de pręſumpt.

Vidua fornicatrix pręſumitur idem feciſſe uiuente marito. Alciat.de pręſumpt.reg.2.pręſumptio.9.

Verberans ſeruum communem, non pręſumitur id facere cauſa iniurię alterius domini, ſed potius iure ſuo. Alciat.de pręſumptio.regula tertia, pręſumptio.24.

Voluntatem ſuam ſecundum leges accõmodare quilibet pręſumitur, regula 3.pręſump.32.

Pręſumitur contra aliquem ex varietate reſponſionum. Milleus fol.62.num.45.

Venditio præſumitur, quæ pupillum lędit ficte compoſita, & commento mendacio.not.C.ſi aduer.uen.l.fi.

Vicinum præſumitur ſcire quod ad longinquum peruenit, de præſump.c. quanto, immo uicini ſunt remotis in teſtimonio præferendi.de ... cap.cum dilectus.

Vxorem cognouiſſe quis præſumitur cum qua diu cohabitauit.27.q.1.nec aliqua, not.Inn. c.accepiſti, de frigidis.

Vxor præſumitur ſcire quod ſcit maritus. l. aut qui aliter.§. ſed & ſi ſeruus.ff.quod ui aut clam Luc.de Penna in l.quicunque. C.de apochis pub.lib.10.præſump.71.

Vendere nolle præſumitur, q im menſum petit precium.l.non dubium.§.fi.ff.de leg.3.

Violenta pręſumptio orta ex proceſſu, uel aliunde eſt ſufficiens cauſa, ut iudex poſsit procedere ad ſententiam diffinitiuam etiam, quòd talis pręſumptio, non ſit neque probata, neque allegata per partes. Fuſius in reperto.Fely.

Vulneratus præſumitur qui deceſsit intra annum ex uulnere mortuus l huic ſcripturæ.§.1. & l.ita uulneratus.ff.ad l.Aquiliam.

Vendẽs uinum in dolio præſumitur ſub ea conditione uendere, ut dolium ante uindemias euacuetur.l.1.§.fi.C. de periculo & commodo rei uenditæ.

Vinum legans teſtator in dolio præſumitur uelle etiam uaſa uino accedere & legatario dari.l.3.§.1.de uino legato,præſumitur contrarium in utrib.doliis,& culleis,ut ibi.

Vir nobilis in dubio præſumitur donare uxori, ſi ſit diues.ff.de leg.3.l.uxori.in fi.aliàs non l.ſi uxor.ff. de dona. inter uirum, & uxo.

Victor præſumitur, qui pignora accepit in cauſam iudicati,ea pro toto debito recipere, niſi contrarium actum ſit.l. à diuo Pio.§.ſi pignora.ff.de re iudi.& ibi no.

Vendens rem alienam prçſumitur nullo iure munitus id agere.l.j.C. de rebus alie.nõ alie.

Vnum qui uult præſumit r omnia uelle, ſine quibus non poteſt procedere ſuum uelle.l. illud.ff.de acqui.hær.l.2.ff.de iuriſd.om.iudi.cum concor.

Valorem rerum ſuarum quilibet ſcire prçſumitur.Caſt.in l.quiſquis,nu.2.C.de reſc.uend.

Velle id quod agere non poteſt quis non præſumitur regulariter.l.non poteſt.ff. de acquirẽ. hære.l.4.

Violentia non præſumitur in iudicio.l.fi.ff.quod metus cauſa. C.de agrico.& cenſi.l cum ſcimus.§.ſinautem eſt,lib.11.

Non præſumitur certum tempus adiectum in ſtipulatione de re uendita defendenda,quare,vt defendatur omni tempore denunciare poteſt.l.ſi rem quam in fi.ff.de euictio.

Venditio præſumitur mala fide contracta,quæ acta eſt debitis ſolennitatibus non ſeruatis.l. ſi quos.C.de reſcin.uend.& nota.C.de fide inſtru.& iure haſtæ fiſ.l.1.

Vidua, quæ ſe dehoneſtauit mortuo uiro præſumitur idem eo uiuente feciſſe.in auth.de reſt. ſpol.§.pen.

Vitam agens in ſegnitie prçſumitur in actus illicitos impelli de facili. in auth. de quçſtore. §.ſi uerò aliqui.

Venditor prçſumitur deceptus ab emptore diſtracta re ꝓ minore,quàm ſit dimidia iuſti p̃cii.l.2.C.de reſc.uend.

Vẽdere nolle prçſumitur, qui immenſum petit precium. ff. de leg.3.l.non dubium.§.fi.

Venditio fraudulenta,uel uſuraria prçſumitur,ſi emptor promittit debitori ſeu uenditori, quandocunque ſummam ſolueret quem uix contingit dimidiũ iuſti precii, rem ipſam ſibi uenditam reſtituere, de emptio.& uendit.c. ad noſtrã.

Vſurarius contractus præſumitur,ſi in conuentione deuenit, quòd quandocunque certum precium ultra ſummam in cõtractu deductam ſoluatur, nõ computatis fructibus emptor uẽditori rem, quam ſuam fuiſ-

ſe

ſt conſtat, reſtituere teneatur de pigno.c.illo uos.
Vitæ ſuæ præſumitur renunciaſſe, qui periculo ſe ſupponit. nã propriam ſalutem deſpicere dicitur, in auth. in medio litis &c. uerſi. ſed uel ſi quis, unde Quintianus in gladiatore. In omnia præceps ſine reſpectu ſui, quando iam apparebat uitæ non parcere.
Voluntas teſtatoris præſumitur ſolẽnis. l. 1. & ibi no. C. de fideicommiſsis.
Voluntatẽ talẽ habere quis pſumitur, qualẽ uerba declarãt. l. Labeo. §. idem Tubero. ff. de ſuppellectili legat. & not. ff. de acq. hær. l. recuſari.
Volens aliquid præſumitur id ẽt uelle, ſine quo primũ uelle non ualet. l. pro hærede. §. Pap. ff. de acq. hær. & ibi no. & ff. rem rat. ha. l. 3. §. fi.
Præſumitur qui aliquid utẽdum concedit alicui ſecundum cõditionem eius, cui tribuit id concedere. l. plenum. §. equitii. ff. de uſu & habita.
Viuus præſumitur quis, niſi probetur mortuus. l. nec nos. C. de poſtli. reuer. l. ſed ſi mors. §. 1. ibi, expectanda eſt &c. ff. de don. inter uir. & uxo.
Vſufructus relictus filio pręſumitur potius ſui, quàm patris cõtemplatione relictus. l. fi. C. de uſufruc. in fi. & ibi no.
Virtus augeri præſumitur in iuuentibus, ſi cũ honeſtis ſenioribus conſtituatur, de electio. §. cogitandum.
Venditio pręſumitur fraudulenta, & uſuraria, ſi creditor debitori promiſit rem uenditã reuendere pro longè maiori precio quàm in contractu deductum fuit, de emp. & uendi. ca. ad noſtram. & de pigno. c. illo.
Veriſimilis præſumptio de morte mariti excuſat uxorem, ſi contrahat, ca. in præſentia. ubi Abb. nu. 5. & 7. de ſponſa.
Voluntas mutata non præſumitur, ſed præſumitur durare in eodem conſenſu, & allegãs cõtrarium debet probare. c. maiores. §. item quęritur. ubi Ab. nu. 5. de baptiſmo.
Viuere quis pręſumitur ſecundum legem, qua legis præſumptione iudex poteſt ferre ſententiam. Barba. in conſi. 10. colum. 3. ad fi. in 2. uide omnino.
Quando contractus præſumatur in fraudem uſurarum celebratus. Bal. conſi. 322. in 3. parte nu. 1.
Vendidiſſe an præſumatur, qui poſsidet. Bal. conſi. 70. in 1. numero 3.
Vſurarius quis fuit olim, ergo & nunc, non ſequitur. Bald. conſi. 459. nu. 7. in 4. & pręſumptio. l. merito, non habet locũ in vſurario. Bal. conſi. 229. nu. 4. in 2. uide tamen. Calcane. in conſil. 85, nu. 6. ubi quãdo actus ſunt occulti

occulti pſumptio contra uſurarium.
Vulnus, quādo præſumatur mortale. Bal. conſi. 136. num. 2. in 2.
An modicitas precij cum pacto de reuēdendo, ſi emptor erat ſolitus fenerari inducat præſumptionem contractus feneraticij, uel pignoris potius, quàm emptionis, & an ſit neceſſe probare, quòd emptor erat uſurarius tēpore contractus, uel potius ſufficit, quòd ante, uel poſt, uel aliàs, quandocunque. Bal. conſi. 215. num. 1. in ſecundo.
Vir & uxor poſſunt acquirere in eodem instrumento, & per quem præſumatur ſolutum precium. Bal. conſi. 223. nu. 1. in 5. & cuius pecunia præſumatur empta res an uiri, an uxoris, & cui acquiratur dominiū. Bal. in conſi. 67. nu. 1. in 5.
Voluntatis tacitæ præſumptio non reſultat ex actu indifferēti. Socin. conſi. 23. nu. 46.
Voluntatis præſumptio contrahentium ſumitur a priori & poſteriori. Socin. conſil. 87. nu. 14. & ab utroque. vol. 1.
Præſumptio eſt ſemper contra uulnerantem, in his, quæ ſunt de genere prohibitorum. Alexand. conſi. 24. num. 2. uol. 2.
Voluntas præſumpta teſtatoris, an ſit ſufficiens ad excluſionē filiarum in ſubſtitutionibus fideicommiſſariis. Curt. ſen. conſi. 51. nu. 6. ubi in caſu ſuo conſuluit, quòd ſic.
Præſumi non poteſt, quod nō eſt ueriſimile in genere. Cur. iun. conſi. 178. num. 8. par. 2.
Verum eſſe, quando quid præſumatur ex temporis breuitate. Ancharan. conſi. 388. num. 7.
Voluntatis præſumptio ex teſtamento publico ſumitur. Soci. iun. conſi. 168. nu. 61. in 2.
Præſumptio reſultans ab unitate ſermonis, an cedat præſumptioni, quæ ſumitur a uoluntate teſtatoris. Socin. iun. conſi. 128. num. 253. in 2.
Veritas ubi haberi non poteſt, ſtatur præſumptioni. Marſil. ſingulari 451. decreui.
Veriſimile quod non eſt, præſumi non debet. Alexandri in. conſil. 109. num. 2.
Præſumptio, quòd coniunctus, familiaris, & uicinus, præſumātur ſcire facta coniuncti, præfertur præſumptioni, quæ habet per ſpacium 30. uel 40. annorum præſumi bonam fidem. Gratus reſp. 125. nu. 4. vol. 1.
Vocati in uno capitulo teſtamenti, etiam præſumuntur, ſi ſimilis caſus contigiſſet uocati in alio capitulo. Pariſius conſil. 75. in fine, lib. 2.
Præſumptio uiolenta, etiam in criminalibus, quando agitur ad pœnam pecuniariam operatur, ut quis condemnari poſſit. Grat. reſp. 126. nu. 22. uol. 1.

Præſumptio uiolenta, etiam in criminalibus, quãdo agitur ad pœnam pecuniariam operatur, ut quis condemnari poſſit. Gratus reſpon. 136. nu. 22. uolum. 1.

Præſumptio eſt ui retectum, & cuſtoditum in domo alterius nihil libere feciſſe. Gratus reſp. 38. nu. 22. uol. 1.

Vita laudabilis alicuius facit, ꝙ præſumptio, quæ aliàs contra illum eſſet, tollitur. Gratus reſpon. 95. nu. 19.

Vehemens præſumptio facit ſemiplenam probationem. Gratus reſpon. 141. num. 8. uolu. 2. adeo, quòd eſt potens ad operandum, ut deferatur iuramẽtum in ſupplementum probationis, ibid. nu. 9.

Præſumptio inſurgens ex uicinitate emptoris, multum operatur ad excluſionem fraudis, & & uſurarum. Gratus reſpon. 157. nu. 14. uol. 2.

Præſumptiones duę ſufficiunt ad probandum contractum uſurarium ſecũdum communem opinionem. Gratus reſpon. 11. num. 14. uol. 2.

Præſumptio uiolenta transfert onus probandi in aduerſariũ. leuis autem ſecus. Rimi. conſi. 223. nu. 54.

Præſumptio nõ fit de inueriſimilibus. Crauett. conſilio 175. numero 14. item pręſumptio abhorret irrationabilia, & non fit de non ueriſimilibus, idem Crauett. conſi. 8. nu. 9. & conſi. 6. nu. 24. eo. uolum. & conſi. 6. numero 21.

Præſumptio maior eſt pro uniuerſitate, quàm pro aliquibus particularibus. Crauett. conſ. 132. nu. 16.

Præſumitur quid factum ex cauſa ueriſimili, quia ueriſimilitudo dicitur ſecundum ius naturale, & dicitur ueriſimilitudo cognata naturæ. Crauetta in conſi. 7. nu. 5.

Pręſumptio contra uaſallum annoceat domino. Abb. conſ. 82.

Volũtas præſumitur durare, niſi probetur mutata. Ripa reſpõſorum lib. 1. in c. cum M. Ferra. de conſtitu. nu. 102.

Venditio ad hoc ut præſumatur fictitia, quæ requirantur. Bart. in conſi. 67. nume. 1. & quando præſumatur facta in utilitatẽ tertii, ibi. nu. 4.

Voluntas teſtatoris potius quàm uerba debet inſpici, & præſumitur eſſe qualis eſſe debet de iure, & præſumitur uoluiſſe teſtator, quod conſuetudo, uel ſtatutum loci ſui diſponit. idẽ in uoluntate contrahentium. Bertachi. in uer. uoluntas. fol. 189. col. 2.

Vxor præſumitur, quæ publicè uocatur uxor & pro tali reputatur, ſcilicet quo ad prolem legitimam pręſumendam, ubi de matrimonio nõ eſt quęſtio

inter

inter eos.Firma uerſ.uxor fol. 198.col.1.

Vxor præſumitur lucrari honeſtè, & de bonis uiri,ne præſumatur turpis quæſtus.Firman. uer. uxor præſumitur lucrari. limita ut ibi. & ideo acquirit uiro,niſi doceat,quòd aliunde quæſierit, ut ſi habuit à cõſanguineo pecuniam,& præſumitur acquiſiuiſſe ex bonis uiri, etiam ſi commiſsit adulteriũ. ſcilicet in quæſitis ante adulterium,& poſt matrimonium,ſecus ſi poſt, & idem in concubina,ſed ſi fuit uxor negociatrix præſumitur quæſiuiſſe ex negociatione . item niſi contrahat cũ alio, & uir inueneniat in contractu, quia non præſumitur de bonis uiri. ibi. per Bertachi.

Vxor poſsidens præſumitur domina rerum,quas poſsidet,nõ ſi poſsidet uir.Firma.ver.uxor poſsidet.

Vxor uiuente marito pręſumitur collegiſſe fructus rerũ mariti iure familiaritatis, fallit ut p Alciatum conſi.81.nu.8. lib.6. uide omnino.

Non p̄ſumitur inter partes actũ ſuiſſe ,quòd creditor ſub uſuris accipiat ad damnum debitoris.Alcia.conſi.51.num.9. libro 8.

Cum mulier ipſa affirmet ſe ſpõte nupſiſſe non eſt præſumenda uiolentia, niſi apertè probetur,& claris præſumptionibus . Alc.conſil.55.nu.16.lib. ultimo.

Vxor p̄ſumitur gaudere de morte mariti,quando uir eſt ſenex & uxor iuuenis . Plotus inter conſi.crim. diuerſorum,conſi. 168.nu.48.uol.1.per Ziletum.

Falſa præſumitur probatio teſtium contra ueriſimile, ut puta, quòd quis cum matre uxoris coierit, filia uxore in matrimonium accepta poſtea,uide omnino Ferretum cõſi. 58. nu.3.Abb.& cæteri in ca.quia ueriſimile.de præſumptionib.

Viam directam relinquens, & qui diuertit à uia redditur ſuſpectus, & in eo præſumĩt dolus, cum ex ueriſimili ad bonũ hoc non tenderet. Pariſ.conſi. 156.nu.33.in 4.uol.

Vxorem uiolẽter cognouiſſe præſumitur ſuam , uel alterius , ſi cum ea diu habitauit.etiam ſi nullus eorũm concubitum uidiſſet , nec ullę conſequerentur proles. Iodocus in Prac.ciuili,cap.178.de prob.per præſump.num.14.

Vxorem quis interpellans alienam adulterii cõmittendi gratia,ter monitus à uiro , poſtea inuentus cum ea loqui, uiolenta eſt præſumptio iuris, & ſuſpicio mali.Iodocus ibi.nu.15.

Vendens,aut donans omnia ſua bona abſq; neceſsitate,aut coactione,ius præſumit, pro hoc

ad ſuos creditores fraudãdos faciat.l. omnes.§. Lucius, & §. qui omnia.ff.quæ in frau. credito.Iodocus in prac. ciuili c. 178.ubi de prob. per præſumptio.agit.

Vxor eſſe p̄ſumit̃ inter ignotos,q̃ tanquã uxor tractatur.hoc eſt, ſi q̃s habet mulierẽ in domo, & eã alat & tractet,non ſecus quàm ſi uera uxor eſſet,ea certè etiam præſumenda eſt, eſſe ipſius uxor,ut probatur in ca. illud,extra de præſump.

Vicinitas temporis facit,ut præſumatur vnus actus contemplatione alterius factus, & ſic mutua correlatio, & idem contractus.Mod.Par. conſi.30.nu. 20.uide.

Vulneratus præſumitur mortuus ex pluribus uulneribus.l. item ſi Mela.§. ſi plures.ff.ad l. Aql.

Vicinus in dubio præſumitur dãnum dediſſe.Petr. Rauenn. in eius Alphabeto,ĩ uer. uicinus.

Viuere non præſumitur quis uſque ad centum annos, licet in d.l.ſi.C.de ſacroſanctis eccleſiis dicatur, quòd longiſsima hominis uita eſt centum annorum. Mattheus Brunus inter conſi. ultimarum uoluntatum per Ziletum conſ.172.nu me.67. uulgatum tamen eſt dictum,quòd quis pręſumitur uiuere uſque ad cẽtum annos ſecundum ipſum, quod eſt uerum, quando aliter de morte non apparet,ſed plures hodie moriuntur intra quinquageſimum annum,ſecundum Zabarellam in clem. 1. in prin.in 3. no.de rebus eccleſiæ non alienandis,allegat.l. 1.C.qui ætate uel profeſ. ſe excuſant.lib. 10. uide omnino Antonium Gabrielium Romanũ in ſuo Cõmunium concluſionum tit.de præſump. conclu.16. Portium lib.1.conclu.11.

Vitæ præteritæ pro aliquo fit p̄ſumptio, Turrecremata in c.ſi officia,diſt.59.

Vis in dubio pręſumitur priuata. Boſsius de plurib. uiolentiis, nu.73.in 1.par.

Vectigalia noua imponens præſumitur inferre uim. Boſsius tit.de ui publica & priuata, num.4.

Votum præſumitur ex diuturna obſeruatione in monaſterio. Tiraq. de præſumpt.pag.35.

Vnio non tantum præſumitur tẽporis diuturnitate, ſed & conſenſus epiſcopi, & capituli.Tiraquel.de præſcrip. pag.74.

Voluntas præſumitur durare,donec mutata probetur. Vant. de nullitate proceſſ. fol. 361.num.32.& fol 165.num. 157.

Voluntas iuris pręſumptione deficit,perſona quę uoluerat deficiente. Vant.de nullitate proceſſ fol 165.

Venditor in dubio præſumitur habuiſſe bonam fidem. Romanus

nus ſingul.306.fol.26.

Velle quis præſumitur, quòd leges & conſuetudines locum habeant in ſua diſpoſitione. Rolan. à Valle de lucro dotis. q.94. num.20. etiam ſi ſit teſtator, idem q. 57.num.10.

Vxor præſumitur mortua culpa mariti, non ſubminiſtrantis ei de medico, uel malo, & ideo perinde indignus reputatur, ac ſi ipſam occidiſſet. Rolan. à Valle, q.64.num.5.

Viuere quis præſumitur uſq; ad centum annos, ideoque uita non eſt probanda, licet in hoc ſint opiniones. Portius concluſione 11.lib.1.Couarru.uariarum lectionum, lib.2.c.7. nu.6.

Vxor preſumitur acquiſiuiſſe de bonis mariti ad hoc, ut turpis euitetur ſuſpicio. quòd amplia etiam ſi eſſet adultera, & aliis modis, ut per Portium cõcluſ.14.lib.1.limit.ut ibi.fallit, ſi ſit induſtrioſa, uel a conſanguineis habuerit, uel ex confeſsione mariti, & pluribus aliis modis, de quibus ibi ipſe Portius.

Vxor præſumitur abſentata ſine uoluntate mariti. Machellus Patrocinio 51.num.5.

Vicinus contrahens cum minore abſque ſolẽnitate ſtatuti preſumitur in mala fide. Bouius de ſtatutaria preſcriptione, in glo.7.num.2.

Voluntas domini mutata non preſumitur, niſi probetur. Afflic.deciſio.308.num.11.

Vicinus preſumitur ſcire facta uicini. fallit, ut per Campegium in trac.de teſtibus reg.441.

Viuere, quòd quis preſumatur uſque ad centum annos, quomodo intelligatur. Crot. de teſtibus 7.par.nu.9.

Vendicatio in dubio fieri nõ præſumitur ex cauſa, que cauſatur ex facto ipſius emptoris, ſed ex cauſa precedẽti, ex qua uenditor de euictione tenebitur. Bar.q.2.nu.3. in ſolutione in primi qq.

Vſurarius contractus preſumitur ex pactis in inſtrumento appoſitis, & ſi quis eſt ſolitus facere uſuram. Bald.in conſi. 133.in 1.nu.2.in cõſi.206. in 2.

Verba notarii, an preſumantur, & quæ partis, & quomodo cognoſcatur. Bal.in conſi.263.nume.2.& 4.in 1.

Vſurarius non præſumitur, quòd gratis mutuet. Bal.in cõſi.229. in 2.nu.3. & in recipientibus ad uſuras non præſumitur remiſsio liberalis. Bald. in conſi. 226.num.4.in 3.parte, & olim uſurarius nunc non præſumitur. Bal.conſi.450.in 4.num.6.

Verba iniurioſa quando preſumantur dicta animo iniuriandi. Old.conſi.53.

Vulnerans habet ſemper pſumptionem contra, in his, q̃ ſunt de genere prohibitorum. Alexan.

zan.conſi.24.num.2.in 2.
Velle quis pręſumitur id, quod conſuetum eſt in ſimilibus fieri. Alex. in conſi.129. nu.10.in 7.uolum.
Vſurarius cōtractus pręſumitur, ſi continet pactum de retrouēdendo cum modicitate precii Dec.in conſi.262. num.3.uide Iaſo.conſi.151.in 4. & quid in datione in ſolutū ibi, & in conſil.153.eo.uol.
Voluntatis tacitæ præſumptio non reſultat ex actu indifferēti.Soc.in conſi.24.nu.46.in 1.
Voluntatis pręſumptio contrahentium ſumitur à priori, & poſteriori,& ab utraque.Soci. conſi.87.nu.14.in 1.
Vſurarius contractus præſumitur, ſi uēditor propter datam dilationem ad ſoluendum precium pro re uēdita in emptorem translatum iam dominiū aliquid ultra ueram ęſtimationem recipere uult.Soc. conſil. 186.nu.2.in 2. uolu.et conſilio 179.per totum.eo.uol.
Maleficium contra uicinos prius pręſumitur, & maxime quādo ſoliti ſunt arma portare. Soc. in conſi.54.nu.12.in 2.uol.
Voluntas non uerſatur,nec præſumitur circa ſibi impoſsibilia.Soc.conſi.103.nu.2.in 3.
Volūtatis p̄ſumptio ex teſtamēto ſumitur.Soc.iun.conſi.167. nu.61.in 2.
Valorem rerum ſuarum quis ſcire pręſumitur.Soc.conſi.48. nu.1.in 4.uol.
Venditio talis eſſe præſumitur, qualis ementis cōſuetudo fuerit Barb.conſi.24.num.4.in 1. uolum.
Venditor præſumitur ſcire defectus,ſeu qualitates rei morboſæ.Corneus in conſil.81. litera B,in 3.uol.
Venditor ſi reperitur poſsidere, an contractus pręſumatur ſimulatus. Cor.conſi.205.litera C. in 3.uol.
Vicini quando pręſumantur ſcire facta uicinorum. Corneus conſi.156.litera D, in 3. uolu. Cur.ſen. conſi.82.nu.4. Bellonus conſi.46.nu.4.& ſeq. & Tiraquellus de pęnis cauſa 23. numero 2.
Vicinus meus emens rem meam ab aliquo dicitur conſtitutus in mala fide,quia pręſumitur, quòd ſciuerit rem illam fore meam.Calca. conſi. 28.nu.22.
Vſurarius contractus an præſumatur ex minoritate precii, ſiue ex pacto de retrouendendo.Calca.conſi.85.nu.4.
Vſurarius pręſumitur cōtractus, ſi fiat à notario conſueto tales contractus facere,& ibi ſit precii modicitas, ſiue pactum de retrouendendo.Calca.d.conſ. 85.nu.5. ubi etiam dicit, nu.6. quòd pręſumptioni ſtari debet, ſi in contractu uſurario actus ſint tam occulti, quòd

plena

plena probatio haberi nō poſſit,& ibi,num.8.an coniectura ſola ſufficiat ad præſumēdum contractum uſurarium. item clauſulæ inſolitæ in contractu appoſitæ reddūt contractum ſimulatum,& in fraudem uſurarum præſumi,ibi.nu.12.

Vendens non præſumitur donare uelle ultra expreſſa in contractu uenditionis,quod ſi emptor plus poſſederit,præſumēdus eſt error, & ſtultitia uenditoris. Cur.iun.in conſil.131. nu.11.in 2.

Præſumi non poteſt, quod nō eſt uériſimile in genere. Cur. iun. in conſi.178.nu.8.in 2.

Voluntas præſumitur perfecta, maxime ſecuta ſubſcriptione diſponentis. Ruin. in conſi.11. nu.1.in 3.uol.

Vicini ea ſola præſumuntur ſcire,de quibus eſt fama publica & de illis, quæ ſunt notoria. Rui.in conſi 66.nu.14.in 3.uide regulam,& fallentias ꝑ Fely.in c.literis. de præſump.uide omnino Portium cōclu.31. uer.et propterea, fol.829.

Vnitas actus licet præſumatur, tamen eſt probanda, quando tractatur de falſitate euitanda,& errore notarii. Rui. in cō ſi.66.num.1.in 4.

Vidua emens præſumitur ex pecunia olim mariti,ſeu hæreditaria emere, & quando & quo caſu.Pariſius conſi.62. in 1. & ibi per totum illud conſi.quādo uxor præſumatur acquiſiuiſſe,uel nō acquiſiuiſſe de bonis mariti.

Verba in dubio præſumuntur eſſe appoſita demonſtratiuè, & declaratiuè,non autem taxatiuè.Pariſius conſi.93. numero 42.in 1.

Violentia in dubio non præſumitur.Pariſ.conſi.67. nu.61. in 3. uolum.

Veriſimilitudo ubi ceſſat,ꝑſumptiones iuris non habent locum.Pariſius in conſi.104. nu. 13.in 4.uol.

Velle quis non præſumitur id,quod non loquitur.Soc.in conſ.185. num.4.in 2.

Vulneratus, qui moritur præſumitur mortuus ex uulnere. Marſil. conſilio 7. numero 12. & 59. & in dubio pręſumitur contra uulnerantē, ibi. nu.14.

Magis præſumitur pro una uniuerſitate, quàm pro particularibus.Crauett. conſil.4.nu.27. uoluntas hominis non præſumitur eſſe aliena à uerbis.Crauetta conſi.20.num.2.in 1.uolu.ubi plura,& uolūtas ex uerbis declaratur,& conſiſtit uoluntas in uerbis, ſicut facies in ſpeculo, & in ore, & mente præſumitur eſſe unum,& idē. Crauet.conſi.36.nu.6.

Vſura non pręſumitur in foro cō tentioſo,immo in dubio contractus debet iudicari licitus, niſi

niſi q̃s ſit ſolitus ſęnerari. Crauetta in conſi.48.nu.8.

Vxor, quando præſumatur acquiſiuiſſe de propriis bonis non mariti,& pulchrè de intellectu l.quintus.ff.de don.inter uir.& uxo.Crauetta in conſil.61.numero 7.

Velle pręſumitur ſuperior, quod de iure debet.Crauetr. in conſil.76.nu.4.

Vxor præſumitur acquiſiuiſſe de bonis mariti, ideo uxor acquirens nomine proprio tenetur reſtituere preciũ marito, aut eius hæredibus. Crauetta conſil.81.nu.4.in 1.uol.

Vinum bibere, facit pręſumi, ꝙ vulneratus non ſit mortuus ex uulnere. Blancus in Prac. fol. 127.num.119.

Vſurarius in dubio non præſumitur contractus, ſed licitus & iuſtus in foro contentioſo. Crauetta conſi. 145.nu.2.& ibi plura de contractu uſurario, & de vſurario vide omnino.

Vxor præſumitur ſcire qualitatem bonorum mariti, an ſint libera, uel emphyteutica ex communi cõuerſatione & cohabitatione. Crauetta conſil. 151.nu.24.

Vſurarius an præſumatur cõtractus ex pacto de retrouendendo, & modicitate precii. Crauetta conſil.156. nume.2.4.& 6. in 1.

Vſura præſumitur ex modicitate precii,& pacto de retrouendendo,quando tale pactũ purè non concipitur, ſed, quòd poſsit redimi res demum poſt aliquod tempus. Crauet.d.cõſil.156.num.5.

Vſura non præſumitur ex pacto de retrouendẽdo appoſito ex interuallo. Crauetta d.conſil. 156.num.3.

Virgo an præſumatur mulier. Crauet.conſi.166 num. 5.uide omninò in 1.uol.& debet allegari uirginitas,ut ibi, & uirginitas pręſumitur,cum ſit qualitas, quæ ineſt à natura. Machellus patrocinio.94.num.3.

Varietas facit pręſumptionem contra uariantem,& uarietas quælibet conſideranda eſt in materia ſuſpecta, Crauett.in conſi.178.nu.4.

Voluiſſe id non præſumitur,per quod alius deciperetur. Crauetta in conſi.186.nu.13.

Venditio quãdo præſumatur ſimulata Cuma.conſi.41.

Variatio in principe non præſumitur.Gratus conſi.12.nu.85. in 1.uol.& reſpon.13. numero 11.in 1.

Vicini & familiares ea,quæ ſiunt extra domum, & ſunt momentanea,ſcire non pręſumuntur. Gratus reſpon. 77.nu.41. in 1. uolum.

Voluntas teſtantis pręſumitur eſſe,ut hæredibus non præſtet cauſam litigandi.Gratus.d.cõſili

ſilio 120.nu.25.in 2.

Veritas pręfertur pręſumptioni. Rim conſi.318.nu.378.in 2.

Via ſemper pręſumitur iuris publici, niſi probetur extare memoriam, quòd fuerit conſtructa ex fundis uicinorum. Rim. conſi.531.nu.22.in 3.uol.

Violentiæ præſumptio oritur ex confeſsione carcerati extorta ab ipſo, in qua fatetur delictũ, quia pręſumitur extorta. Grãmati.conſi.40.num.130.

Voluntas cuiuslibet pręſumitur talis, qualem lex eam ſtatuit. Riminaldus in conſil.468.nu.10.in .uol.

Venari pręſumitur clericus recreationis cauſa. Rimi.conſil.556.nu.7.in 3.non preſumitur inter partes actũ fuiſſe, quòd creditor ſub uſuris accipiat ad damnum debitoris. Alciat. conſi.51.nu.9.in lib.8.

Viri qui ſunt maximæ auctoritatis, & notę integritatis ac fidei habent præſumptionem ꝓ ſe. Alba conſi.11.nu.11.

Virginitas, ſemper pro uirginitate pręſumitur, niſi probetur contrarium. Alba in conſi.37.nume 2.

Vita alicuius plurimum poteſt in præſumendis, uel non præſumendis criminib. Alb. in cõſil 46.nu.10.

Ex uulnerum qualitate, & loci, in quo quis fuit percuſſus, an ꝑſumatur animus deliberatus. Alba in conſi.46.nu.13.

Vulnus illatum pręſumitur fuiſſe illatum ab eo, qui uibrauit, ſeu admenauit enſẽ, uel aliud genus armorum. Alba in conſilio 56.nu.17.

Verum eſſe pręſumitur, quòd qs contra ſe confitetur. Zaſ.conſ.2.nu.4.in 2.

Vnio non pręſumitur, niſi probetur. Ripa in conſi.1.de legi.nume.8.limita niſi ex ſpatio longiſsimi temporis. Mod.conſi.44.nu.1.5.6.8.

Vulnus in dubio pręſumitur letale. Grammati.conſil 49.nu.3. ubi plura, & quando mortuus quis præſumatur ex uulnere, ibi.uide etiam omnino Crottum cõſi.32.& Marſil.in Prac. in §.& quia, nu.16.

Vxor præſumitur abſentata ſine uoluntate mariti. Machellus patroci.48.num.8.

Voluntas ex qualitate facti præſumitur. Cataldinus inter cõſilia diuerſorum criminalia per Ziletum conſilio 58. numero 7.lib.1. ubi arare & perticare non eſt de genere prohibitorum, & ideo nõ dicitur turbatio poſſeſsionis.

Veritas pręſumitur, ubi maior eſt teſtium numerus ca.eccleſia, extra de electio.l. cum plures.ff.de arb.& in auth de hæredib.& falci.§.ſi uero quidam ponit Iac de Are.in l.1.ff.de uẽtre inſpicien.

Vſurarius non prȩſumitur cautionem prȩſtitiſſe, cum teſtatus eſt. Angelus in l.ſcire, nume.16.ff.de cuſt.reorum.

Verum quod quilibet dicat præſumptio. Laudenſis in conſili. 62.nu.2.

Verba prȩſumuntur cauſa demõſtrationis. Mod. Par.conſil.28.

Velle nemo præſumitur, qđ non poteſt. Crottus conſi.21.nu.4. & 83.nu.33.

Voluntatem ſuam quilibet præſumitur cõformare cum diſpoſitione iuris communis.Crottus conſi.60.num.5.

Vſurarius præſumitur, qui bis fecit contractum uſurariũ.Squillacenſis in tract.de fide catholica.c.5.T.3.

Victricus faciens expenſas priuigno prȩſumitur donare.Bonicon.de nobilitate,par.5.nu.23.

Vxor prȩſumitur ſcire, quicquid uir ſciat. Tiraquellus de legibus connubialib.in 12 L.nu.1.

Vxor an prȩſumatur prædeceſſiſſe uiro in dubio, ſi tractatur de lucro dotis. Aſinius in l.ſi poſſeſſor, numero 6.ff de religioſis,& ſumptib. funerũ.

Verba narratiua in ſententia inducunt prȩſumptionem & ius inter partes iuris, & de iure, quæ non admittit probationem in contrarium, niſi ꝑ confeſſionem partis. deciſio. Gramma.24.nu.1.

Venditor prȩſumitur ex promiſſione de uendendo,Grammaticus deciſione Neapoli.103. numero 190.

Vxore alienante fundnm dotalẽ unà cum marito tota pecunia perueniſſe præſumitur ad uirum.Capiccius decif.Neapo. 78.num.9.

Voluntas,quis præſumitur eſſe in eadem uoluntate,niſi ueniens ad mortem appareat contrarium.Bar.in l.cum his.ff. de dona.inter uirum,& uxo.nu. 3.

Virginitas prȩſumitur, niſi aliud probetur. Abb.in c. ſi ſeduxerit,nu.5.de adulteriis,quod eſt primum.

Vulneratus prȩſumitur mortuus ex eiſdẽ uulneribus, etiã poſt octo menſes, ſi nunquàm fuit uiſus conualeſcere, ſed potius in deterius ire.Abb.in c.præterea.de clerico percuſſore, numero 1.& 2.

Vouens prȩſumitur ſe minus grauare quàm poſſit. Abb.in c.ex parte,nu.4.de cenſib.

Voluntas non prȩſumitur uerſari circ impoſsibilia.Natta in conſi.145.num.7.in 1.uol.

Vſurȩ prȩſumuntur remiſſȩ,ſi creditor longo tempore non petiit.Abb.in c.in cauſa,nu.9.de cauſa poſ.& proprieta.

Vitium nõ prȩſumitur,ſi in actis ſit aliquid ſcriptum,quòd poſſit uitiare actum.Fel.in c.cum ueniſſet,nu.1.de teſtibus.

Vxor in dubio non præſumitur, quæ

quæ ante uiuebat inhoneſtè cum matrimonium non præſu matur. Saly in l. in liberę.ff.de ritu nuptiarum,per l. ſi ea.C. ad l. Iul.de adulte.

Viuus præſumitur, qui mortuus non probatur.gl.in l. 2.§.ſi dubitetur.ff.quemadmo.teſt.ap. Sal.in l.ut inter diuinum.C.de ſacroſ.eccl.nu.2.

Nemo communiter præſumitur omnes uirtutes habere, ideo nemo de omnibus uirtutib.eſt laudandus.Spe.in ti.de aduocato.§. hinc dicendum, nu.14. fol.103.

Veritas maior præſumitur, ubi maior eſt teſtiũ numerus.Spe. titu.de teſte.§. poſtquàm in 6. fol.126.

Vnio pręſumitur facta,ſi clericus poſſedit duas eccleſias longo tempore patiente ſuperiore,licet aliter de unione probari non poſsit.Iaſ.in l.qui in aliena.nu.39.ff.de acq.hær.

Vicinus teſtis, an præſumptiuè probet.Bald. in l.1.nu.16.& in apoſtillis.C.de ſeruis fugit.

Vicinus an præſumatur cognoſcere res uicini.Bal.ĩ l.ſcimus. §.cũ igitur.nu.18.C de iur.del.

Violentia non præſumitur ex ſola dignitate contrahẽtis. Alc. in l.ad inuidiam, nume.1.C.de his quę ui metuſuè cauſa geſta ſunt.

Voluntas in dubio non præſumitur limitata,Mod.Par.in l.1.§. ſi quis ita,nu.97. ubi multipliciter ampliat, & limitat,num. 98.& ſeq.uide omnino.

Vitæ mutatio de malo in bono. de facili non præſumitur. Alc. de uer.ob.fol.160.nu.3.

Vti iure ſuo quis præſumitur, & non fraudem inire.Bermõdus de concubinariis,in glo.qui ẽt filios &c.nu.68.fol.309.

Virgo in dubio præſumitur puella contra deflorantem Iulius Clarus in ſua practica, in §.ſtuprum,uer.ſed pone.

Vulneratus debilis p̃ſumitur ex vulnere mortuus. Follerius in practi.uer. capiat informationem,nu.70.

Vulnus ſemper præſumitur mortale.Milleus in prac.crim.nu. 8.fol.13.& ibi al a no.

Verum ſemel ſemper pręſumitur uerum,no.gl.in l.qui bona.§. ſi quid ſtipulatur.ff. de dam.infec.& l.ſiue poſsidetis.C.de p̃batio.

Voluntas non præſumitur, niſi quatenus ſigna indicant. Alci. de uer.ob.fol.223.

Vaſallus præſumitur inueſtitus ex antiquitate temporis.Crauet.de antiq.tẽp.par.3. nu.33.

Vniuerſitas præſumitur poſsidere,quando eius homines particulares aliquid poſſederũt tãquàm eſſet uniuerſitatis.Hiero.de Monte de finib.c.72.nu. 11.& uniuerſitas p̃ſumitur aliquid feciſſe, quando actus fa-

ctus à particularibus non eſt momētaneus, ſed ſucceſsiuus. idem cap. 72 nu. 13 & uniuerſitatis conſenſus præſumitur interueniſſe, quādo bellum, uel rebellio duraſſet aliquo tempore, quia uolun as non tantū uerbis ſed etiam facto declaratur. d. c. 72. nu. 14. & uniuerſitas cōſentire præſumitur, quādo ex particularium actib. utilitas ad ipſam peruenit abſq; eo, quòd fiat cōmunicato cōſilio, ibi. num. 15.

Vnio præſumitur facta contra rempublicam, & non ratione priuati cōmodi, niſi appareat de cauſa, quæ reſpiciat priuatū commodū. Boſsius in practi. de crimine leſę maie. nu. 25. & ibi nu. 27. dicit, q̃ unio preſumitur facta ad malum finem, quando erat cum armis, uel incontinenti eſt ſecutum maleficium.

Velle nemo præſumitur, quod de iu e non poteſt. Afflictus deci. 361. nu. 27.

Vir, quæ p̃ſumatur in dubio uxori donaſſe. Aff. c. deciſ. 315. numero 4.

Ex uno aliud eſt præſumendum. gl. nemiebat. c. ſi nulla, de conſecra diſt. 4.

Volūtas ex facto præſumitur. l. reprehendenda. C. de inſt. & ſubſtit. Martinus Lauden. conſili. 34. num. 1.

Veritatem dicere quilibet pręſumitur. l. ab ea parte. ff. de prob. Martinus de Laude conſil. 63. numero 11.

Volūtarius actus præſumitur, & ſpontaneo arbitrio factus, puta diuiſio, tranſactio, & huiuſmodi. Pariſ. conſi. 10. nu. 61. in 1. uolum.

Vicinitatis ratione præſumitur actus in fraudem geſtus. Pariſ. conſi. 13. nu. 56. in 1. uolu. uide omnino.

Venditionem uoluiſſe nulliter facere non eſt pręſumendum actoris. Pariſ. in conſi. 20. num. 48. in 1. uol.

Viciniras facit prę ſumptionem, quòd uicinus ſciat facta uicini. Pariſ. in cōſ. 23. nu. 28. 1 j. uo.

Vtilitas non præſumitur, ubi nō eſt ſeruata forma commiſsionis, ſed dānoſitas præſumitur. Pariſ. conſi. 43. nu. 57. in 1. uol. uide omnino.

Vidua, quando præſumatur, quę rere ex bonis pupilli, cuius eſt tutrix. Pariſ. conſi. 80. in 1. uol. uide omnino.

Voluntas mutata prę ſumitur tātū in reformatis. Syluanus in conſi. 64. nu. 1. col. 1. in prin. uolumin. 2.

Vicinus quando pręſumatur ſcire facta uicini. Anto. Gabriel. in ſuo cōium concluſionum. ti. de prę ſumptionib. cōcluſio. 6.

Vendi libera res præſumitur, & nulli obligata. Natta in conſi. 330. nu. 1.

Vulgus

Vulgus, qđ dicit, præſumitur uerum. Bal. in l. 1. C. de colluſione detegenda.

Vicinitati ratione actuum inducitur præſumptio doloſitatis. Bal. in l. 2. C. de repudianda hæreditate, nam quod incontinenti fit permachinatum ante præſumitur, ut no. Dy. & alii in l. poſt contractum. ff. de dona. & Bal. vbi ſupra, Menochius de arbitrio iudicis.

Vſurarius contractus præſumitur iudicis arbitrio. Menochius de arbitrio iudicis, caſu. 247.

Verbum iniurioſum præſumitur dictum animo iniuriandi, ſi nõ probetur contrarium. limi. illud procedere, ſi ubi alia coniectura pręſumi non põt, q̃a nõ poſſet excuſari aliquo errore, uero vel p̃ſumpto, aliàs ſecus quãdo cõiecturę ſunt ueriſimiles. Rolãdus à Valle in conſ. 11. nu. 17. in 3.

Veritas ex frequentia, & generalitate præſumitur, niſi probetur conſuetudo diformis. Bal. conſi. 35. 1. ad fi. 1. uol.

Vnicus tamen actus præſumitur eſſe. Bal. in conſi. 372. nu. 1. in 1.

Volũtas præſumpta defuncti pręſumitur ex ordine caritatis. Bal. in conſi. 403. nu. 1. in 2.

Viduam adulterans pręſumitur in uita defuncti machinatus, & ideo perdit legatum ſibi factum ab eius uiro. Bal. in conſi. 446. nu. 2. in 2. uol.

Voluntas talis eſſe præſumitur, qualis deſcripta in ſcriptura reperitur. Bal. in conſi. 218. nu. 1. col. 1. in 3. uol.

Vidua p̃ſumitur cognita, ad quã paſſus iteratur. l. neq; natales. C. de prob. nã ẽt ſine ſtupro uidua poteſt inhoneſtè uiuere. eo. n. ipſo, ꝙ turpiter conuerſatur, lędit pudicitię nomẽ, nedum ſtuprum. patet. ff. de uſu & habita. l. non al. Bald. conſil. 207. in 4. unde cadit ſecũdum ipſum ab vſufructu legato, & ipſum conſolidatur proprietati. vide omnino, quod no. d. Florentia Nigriſolla. 1571. mẽ. April. & quam non eſſe honeſtam mulierem ex eo probatur, quòd libidinis cã patitur ſe oſculari, & incubiculum ſecreto uiros admittit. Pariſ. cõſilio 160. col. 1. lib. 4.

Viuere quis pręſumitur, ubi non apparet de eius morte. Bertrã. conſi. 177. nu. 8. in 3. uol. li. 1.

Vxor pręſumitur congita à uiro, & concepiſſe ex eo. niſi probetur impotentia, quę non pręſumitur, ſicut non præſumitur alicui abeſſe cerebrũ, uel cor, uel epar Bald. in l. filium. col. 1. C. de iis qui ſunt ſui.

Vaſallus p̃ſumitur promeruiſſe, non demeruiſſe. Bal. in l. 1. litera A. de rerũ diuiſ. fol. 48. co. 4.

Volũtas pręſumitur ceſſare, quæ tollitur per contrariam præſumptio-

ſumptionem. ſ. quandocunq; uoluntas præſumitur durare. Bal. in l. ſi defunctus. col. 2. ff. de procura.

Viuere nemo p̄ſumitur ultra centum annos. Bald. in l. proponebatur. ff. de iudiciis, allegat con cor. ēt ſi ſit ciuitas, & iō tenet̄ de centum annis in centū annis accipere inueſtituram ſeu di, uel emphyteuſis. Bal. in l. an uſusfructus. ff. de uſufructu.

Vſurarius præſumitur, qui eſt ſolitus fœnerari. Bal. in l. rogaſti. §. ſi tibi, col. 2. ff. ſi cer. pet. vnde ſi per tres annos fœnus exercuit, ſemper prēſumitur uſuras extorſiſſe, & ibi alia plura.

Voluntas, & animus præſumitur durare, niſi probetur contrarium, ſaltim ex indiciis, & coniecturis. vnde qui facit actum incompatibilem, uel quaſi ad id, quod iam uoluit, præſumitur nolle, & prēſumitur mutaſſe uolūtatem. Bal. in l. quod ait lex. §. fi. ff. de diuortiis.

Vendēs rem muam, utrum prēſumatur uendere nomine meo, uel ſuo. Bald. in l. mater tua. in fi. C. de rei uendic.

Verba, non poteſt animus contrahentium ſciri, niſi per uerba, ex quibus præſumitur animus. Bal. in rub. C. de fide inſtru. nu. 15.

Vſuras ſoluendo præſumitur ſolenniter promiſiſſe uſuras. Bal. ī l. 1. nu. 13. C. de fideicōmiſsis.

Venditor non præſumitur dominus, niſi probetur. Bal. in l. expeditam. C. de aſſertione tollenda.

Vxor, ille, qui vult aliquam in uxorem, debet requirere parētes eius tam de iure, quàm de conſuetudine, & ſic ſumit argu. Bal. in l. 1. C. de raptu uirg. contra deſponſantem puellā clandeſtine, quia debet præſumere iudex, quòd illud ſit factum clam ad incommodum puellæ.

Veſtes & ornamenta, puta perle, argentum, & alia data à uiro uxori remanent pleno iure, p̄ſumuntur. n. ſolum ad ornatū accommodari, ſeu concedi nō autem cedi, ſeu trāsferri. Bal. in l. in his reb. §. 1. col. 3. ff. ſolu. matrimo.

Voluntas facilius prēſumitur durare de proximo, quàm de longinquo. Bal. in l. in confirmando, ff. de confirman. tuto.

Velle non præſumitur quis id, qđ non eſt cōſuetum, licet ſit poſſibile. Bald. in l. fideicommiſſa. §. ſi ſeruo. ff. de leg. 3.

Vxor trāſducta in domo ut uxor p̄ſumitur uxor, & ſufficit hoc probare ad probationem matrimonii. Bald. in l. cum fuerit. ff. de cond. & demon.

Vxor præſumitur uti bona uiri iure familiaritatis. Herculanus de negatina, nu. 289.

Via præſumitur diſtinguere territoria.

ritoria.l.4.fin.regun.

Viuere de uento nemo præſumitur.l.fi.C.de alimentis pupillo præſtan.

Venditio facta in dubio preſumitur uiliori precio propter pactum adiectum in fauorem uẽditoris, ſic & in emptore preſumitur cariori precio emptio facta propter pactum in ipſius fauorem adiectum.Io.de Amicis in conſi.151.nu.20.

Velle quis non præſumitur, quod ſit in eius damno.Crauet.cõſi. 223.uer.6.a'guitur,nu.6.

Voluiſſe quis præſumitur illud, quod alii in rectitudine, & iuſtitia uiuentes ueriſimiliter arbitrentur fieri debere.Crauetta in conſ.145.nu.8.

Vſuratius contractus præſumitur, ex pacto de retrouẽdẽdo, & utilitate precii.Bertran. cõſil.170.per totũ in 3.uo. par.j.

Vendens prædium commune tẽpore cariſtiæ, & frumentum emens, frumentum præſumitur ex ipſo precio conuerſum in communem utilitatem domus fratris, uel ſororis, q̃a frumentum emptum ad uſum domus preſumitur comparatum ex precio rei alienatę.Crauet. conſi.237. col.3.cir. prin.uol. 2.uide omnino.

Voluntas hominũ p̃ſumitur, qualis ex factis colligi poteſt. Crauet.in conſi.161.nu.3.

Velle quis nõ p̃ſumitur in genere, qđ in ſpecie facere ꝓhibeť. Crauet.in conſi.263.nu.4.in 2.

Vaſallus præſumitur preſtare ſeruitia pro toto patrimonio, ſi non oſtẽdit pro qua parte bonorũ preſtare habeat. Crauet. conſi.276.nu.1.in 2.

Veritas præſumitur ex frequentia & generalitate, niſi probetur cõſuetudo difformis.Crauet.conſi.276.nu.2. ſexto iuuatur.& lib.2.

Voluntas talis præſumitur precesſiſſe, qualis colligitur ex facto, quod ſequitur.Crauett.in conſi.319.nu.11. in conſil.350. uerſ. decimoſexto in 2.uol.

Voluntas domini mandantis q̃d agi non eſt præſumenda indebita, & illicita, ac inciuilis.Carauita in conſi. diuerſorum p Zilettum conſi.116.per totum maxime nu.27.& 28.tomo criminali.2.

Voluntas Principis & aliorũ dominorum talis eſſe præſumitur, qualis de iure debet eſſe. Carauit. in conſi.crim.diuerſorum conſi.117.num.9.tomo 2.

Volũtas preſumitur durare uſq; ad mortẽ.c. maiores.de bap.

Vires ſui patrimonii unuſquiſq; ſcire preſumitur, fallit ad euitan. & excluden. fraudis præſumptionem . Bertran. conſilio ultimo, tertio uolumin. libro primo.

FINIS.

Regiſtrum.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp
Qq Rr Sſ Tt Vv Xx Yy Zz.

Aaa Bbb Ccc Ddd Eee Fff Ggg Hhh Iii Kkk Lll Mmm Nnn
Ooo Ppp Qqq Rrr Sſſ Ttt Vvv Xxx Yyy Zzz.

Aaaa Bbbb Cccc Dddd Eeee Ffff Gggg Hhhh Iiii Kkkk Llll
Mmmm Nnnn Oooo Pppp Qqqq.

Omnes ſunt Duerniones.

Venetijs, Ex Officina Damiani Zenari.
M D L X X X.

Digitized by Google

C 21

Digitized by Google